

OTRDIENA, 2008. GADA 16. DECEMBRIS

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00.)

*

* *

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs, kopš mūsu pēdējās tikšanās reizes ir publicēti ziņojumi par sanāksmi, kurā piedalījās politisko grupu vadītāji un Čehijas Republikas prezidents un kurā daži grupu vadītāji izteicās nelaipni un rupji, kas, manuprāt, mums nedara godu. Interesanti, vai jūs nevēlētos izmantot šo iespēju, lai pateiktu, ka jūs kā šodienas sēdes priekšsēdētāja vietnieks apstiprināt, ka Parlaments ciena visus viedokļus neatkarīgi no tā, vai tie ir par vai pret Lisabonas līgumu, un ka mēs cienām Čehijas Republikas biroju.

Priekšsēdētājs. – *Hannan* kungs, tas nav manā kompetencē kaut ko apstiprināt, un es arī vēlētos jums atgādināt, ka Parlaments šobrīd nediskutē par šo tematu. Tomēr esmu pārliecināts, ka jūs uzstāsit ar runu piemērotā brīdī, lai aicinātu kompetentās struktūras atskaitīties par šo jautājumu.

2. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (iesniegto rezolūcijas priekšlikumu paziņošana) (sk. protokolu)

3. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Balsošanas rezultātu sīkāks izklāsts (skat. protokolu))

3.1. Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgums starp EK un Maroku (Bulgārijas un Rumānijas pievienošanās) (A6-0458/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (balsošana)

3.2. Protokols EK un Albānijas Stabilizācijas un asociācijas nolīgumam, lai ņemtu vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos ES (A6-0496/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (balsošana)

3.3. Protokols Eiropas Kopienu un Horvātijas Stabilizācijas un asociācijas nolīgumam, lai ņemtu vērā Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai (A6-0490/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (balsošana)

3.4. EK un Indijas Nolīgums par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem (A6-0471/2008, Gabriele Albertini) (balsošana)

3.5. Pasākumi euro aizsardzībai pret viltošanu (A6-0499/2008, Gérard Deprez) (balsošana)

3.6. Pasākumi, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu dalībvalstīm, kuras nav pieņēmušas euro kā vienotu valūtu (A6-0503/2008, Gérard Deprez) (balsošana)

3.7. Nodrošinājumi, ko prasa no sabiedrībām, lai aizsargātu to dalībnieku un trešo personu intereses (kodificēta versija) (A6-0465/2008, Diana Wallis) (balsošana)

3.8. Atbrīvojumi no nodokļiem, ko piemēro privātpersonu personīgo lietu galīgai ievēšanai no dalībvalsts (kodificēta versija) (A6-0466/2008, Diana Wallis) (balsošana)

3.9. Izdevumi veterinārijas jomā (kodificēta versija) (A6-0464/2008, Diana Wallis) (balsošana)

3.10. Medaļas un žetoni, kas līdzīgi euro monētām (A6-0469/2008, Eoin Ryan) (balsošana)

3.11. Medaļas un žetoni, kas līdzīgi euro monētām (attiecināšana uz neiesaistītajām dalībvalstīm) (A6-0470/2008, Eoin Ryan) (balsošana)

3.12. Budžeta grozījuma Nr. 9/2008 projekts (A6-0487/2008, Kyösti Virrankoski) (balsošana)

3.13. Mērvienības (A6-0476/2008, Arlene McCarthy) (balsošana)

3.14. Tūrisma ietekmes reģionālās attīstības aspekti piekrastes reģionos (A6-0442/2008, Jamila Madeira) (balsošana)

3.15. Plašsaziņas līdzekļu lietotprasme digitālā pasaulē (A6-0461/2008, Christa Prets) (balsošana)

3.16. Eiropas Izglītības fonds (pārstrādāta redakcija) (A6-0473/2008, Bernard Lehideux) (balsošana)

3.17. Atsevišķu tiesību aktu pielāgošana Lēmumam 1999/468/EK – pielāgošana regulatīvajai kontroles procedūrai (ceturtā daļa) (A6-0301/2008, József Szájer) (balsošana)

– *Pirms balsošanas*

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija atzinīgi vērtē vienošanos, kas panākta pirmajā lasījumā par pēdējo no mūsu četriem priekšlikumiem par pašreizējo tiesību aktu pielāgošanu jaunajā komitoloģijas kontroles procedūrā.

Šīs vienošanās kontekstā Komisija vēlētos izdarīt divus paziņojumus, kuru tekstu es nodošu jūsu dienestiem, lai tos iekļautu šīs sēdes dokumentos.

Pirmais paziņojums attiecas uz Komisijas apņemšanos attiecībā uz pasākumu projekta nodošanu Eiropas Parlamentam pēc tam, kad tika saīsināti termiņi, un otrais paziņojums attiecas uz regulatīvās kontroles procedūras piemērošanu attiecībā uz procedūras noteikumiem tādu Kopienas gaisa pārvadātāju melnā saraksta atjaunināšanai, kam tiek piemērots darbības aizliegums.

Komisijas paziņojumi

Pasākumu projekta nodošana Eiropas Parlamentam

Termiņš, līdz kuram Eiropas Parlaments un Padome var iebilst pret pasākumu projektu, saskaņā ar Padomes Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 3. punkta c) apakšpunktu ir samazināts līdz četrām nedēļām jeb vienam mēnesim dažos šādu pamataktu noteikumos: Direktīva 2004/17/EK, Direktīva 2004/18/EK un Regula (EK) Nr. 2111/2005. Kad pasākumu projektu nodod Eiropas Parlamentam un Padomei, piemērojot šos noteikumus,

Komisija uzņemas, izņemot Eiropas Parlamenta darba pārtraukšanas periodos, ņemt vērā nepieciešamību Eiropas Parlamentam rīkot plenārsēdi pirms attiecīgo saīsināto termiņu beigām un atkārtoti apstiprina savus pienākumus, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Komisijas nolīguma par īstenošanas procedūrām **Padomes Lēmumam 1999/468/EK, kas grozīts ar Lēmumu 2006/512/EK**, jo īpaši attiecībā uz agrīnās brīdināšanas sistēmu, kura minēta tā 16. punktā.

(FR) *Regulatīvās procedūras piemērošana*

Komisija ar nožēlu atzīmē lēmumu piemērot regulatīvo kontroles procedūru Regulas (EK) Nr. 2111/2005 8. panta 1. punktam. Šajā sakarā tā vēlētos uzsvērt, ka šajā pantā minētie īstenošanas pasākumi pēc būtības ir procesuāli un administratīvi un ka tie sniedz jau pamatāktā paredzēto noteikumu sīku izklāstu. Komisija vēlas atkārtot, cik svarīgi ir garantēt visaugstāko iespējamo aviācijas drošības līmeni. Tā izmanto striktus, starptautiski atzītus kritērijus, kas tiek piemēroti objektīvi, lai sasniegtu šo mērķi; tas tā ir bijis vienmēr, kopš Regulas (EK) Nr. 2111/2005 stāšanās spēkā tiek atjaunināts melnais saraksts. Komisija uzskata, ka darbam pie šī jautājuma ir jāturpinās, pamatojoties tikai uz tehniskiem kritērijiem, tādēļ tā uzskata, ka procedūras noteikumiem jebkurā gadījumā arī turpmāk ir jāgarantē augsts drošības un efektivitātes līmenis.

3.18. Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komercietās izveide (A6-0457/2008, Ona Juknevičienē) (balsošana)

3.19. Eiropas Uzņēmumu padome (pārstrādāta redakcija) (A6-0454/2008, Philip Bushill-Matthews) (balsošana)

– *Pirms balsošanas*

Philip Bushill-Matthews, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikties ļoti īsi, bet par principiāli svarīgu jautājumu. Komiteja trīspusējā dialogā ir ierosinājusi vienošanos, un saskaņā ar Parlamenta gribu tā ir jāpieņem. Tā nav slikta vienošanās, bet tā ir aktualizējusi principiāli svarīgu jautājumu, kas, manuprāt, man ir jāiesniedz prezidentūrai attiecībā uz turpmākajiem dokumentiem.

Ir svarīgi, lai mēs apzinātos, ka tad, kad referents tiek iecelts amatā, viņš netiek iecelts šajā amatā kā komitejas referents, bet gan kā visa Parlamenta referents. Man par pārsteigumu, tā kā Padome vēlējās rīkot trīspusējo dialogu un komitejas noteikumi to atļāva, vajadzības gadījumā trīspusējais dialogs būtu noticis bez referenta, ja es nebūtu atbalstījis šo ideju.

Manuprāt, lai referents būtu Parlamenta referents, ir jāļauj Parlamentam pilnībā paust savu viedokli par ziņojumu pirms tā iesniegšanas trīspusējam dialogam. To sauc par demokrātiju, un es šo ideju ierosināju Prezidijam.

(Aplausi)

3.20. Ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumi (A6-0410/2008, Heide Rühle) (balsošana)

3.21. Mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipa apstiprinājums (A6-0329/2008, Matthias Groote) (balsošana)

3.22. Eiropas Reģionālās attīstības fonds, Eiropas Sociālais fonds un Kohēzijas fonds (projekti, no kuriem gūst ienākumus) (A6-0477/2008, Stavros Arnautakis) (balsošana)

3.23. Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība (A6-0483/2008, Giuseppe Gargani) (balsošana)

– *Pirms balsošanas (62., 65. un 75. grozījuma mutiskie grozījumi)*

Giuseppe Gargani, referents. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā referents es vēlētos iesniegt trīs mutiskus grozījumus: 62. grozījumā par balsošanas sarakstu, ja jūs varat izsekot – attiecībā uz 12. apsvērumu, es ierosinu svītrot visu iestarpinājumu no „gada summas” līdz „gada budžets”.

65. grozījumam par balsošanas sarakstu attiecībā uz 12.c apsvērumu es ierosinu starp vārdiem „Parlamenta deputātu palīgu izdevumus” un „attiecas uz visām izmaksām” iekļaut šādu iestarpinājumu: „nepieciešamās summas konkrētajam gadam noteiks ikgadējās budžeta procedūras ietvaros”.

75. grozījumam, kas attiecas uz 131. pantu, mana mutiskā grozījuma mērķis ir papildināt vārdus „klasifikācijas sistēmu” ar vārdu „pārredzamu”, lai būtu „pārredzamu klasifikācijas sistēmu”.

Tie ir mutiskie grozījumi, ko es iesniedzu Parlamentam kā referents. Es ceru, ka tie tiks pieņemti.

(Mutiskos grozījumus pieņēma.)

– Pirms galīgā balsojuma

Giuseppe Gargani, referents. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos Komisijai oficiāli jautāt, vai tā piekrīt visiem šiem pieņemtajiem grozījumiem?

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, Komisija ir apmierināta, ka iestāžu starpā ir panākta vienošanās par Parlamenta deputātu palīgu nolikuma kopējo tekstu.

Komisijas vārdā es šodien varu apstiprināt mūsu piekrišanu šim tekstam, kurā ir pilnībā saglabāta mūsu sākotnējā priekšlikuma būtība. Komisija sagatavoja šo priekšlikumu, atbildot uz Eiropas Parlamenta pieprasījumu Komisijai vēstulē, ko priekšsēdētājs H. G. Pöttering nosūtīja priekšsēdētājam J. M. Barroso. Tikai astoņus mēnešus pēc šī pieprasījuma jūs šobrīd esat apstiprinājuši rezultātus, ko deva ļoti konstruktīvās diskusijas starp Parlamentu, Padomi un Komisiju. Ar šo priekšlikumu trešo reizi pēdējo desmit gadu laikā Komisija uzņēmās iniciatīvu risināt nolikuma jautājumu, un mēs esam cieši pārliecināti, ka šoreiz mēs gūsim panākumus. Mums šobrīd ir jāizmanto šī iespēja. Tādēļ es Komisijas vārdā arī paužu apņemšanos aizstāvēt šo tekstu līdz tā galīgai apstiprināšanai Padomē.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Wallström kundze, es esmu pārliecināts, ka Parlaments atzinīgi vērtē jūsu paziņojumu.

Tagad mēs pāriesim pie balsojuma pēc saraksta, lai noslēgtu jautājumu, ko risināja gandrīz 30 gadus.

Ļaujiet man izbaudīt šo brīdi.

– Pēc balsojuma

Giuseppe Gargani, referents. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, lai gan es esmu pateicīgs komisārei, es vēlētos uz brīdi lūgt jūsu uzmanību, jo man ir jānolasa politisks paziņojums, institucionāls politisks paziņojums, kas ir saskaņots ar Padomi.

„Eiropas Parlaments un Padome, neskarot budžeta iestādes pilnvaras, piekrīt, ka pārejai uz jauniem reģistrēto Parlamenta deputātu palīgu nodarbināšanas noteikumiem pašai par sevi nav jāpalielina apropriācijas, kas tiek ieskaitītas Eiropas Savienības vispārējā budžeta Eiropas Parlamenta iedaļā un kas paredzētas, lai segtu Parlamenta deputātu palīgu izdevumus attiecībā uz apropriācijām, kuras šim nolūkam ir iekļautas 2008. finanšu gada budžetā un uz kurām attiecas indeksācija.

Eiropas Parlaments vērs uzmanību uz Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumu 69. panta 2. punktu, kā to 2008. gada 17. jūlijā pieņēma Eiropas Parlamenta Prezidijs, kurš nosaka, ka Prezidijs katru gadu var indeksēt kopējos izdevumus, kas atbilstināti Parlamenta deputātu palīgiem.

Eiropas Parlaments un Padome piekrīt, ka gadījumā, ja Komisijai atbilstīgi Eiropas Kopienu pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības (CEOS) 96. panta 11. punktam ir jāierosina apdrošināšanas shēmas bezdarba gadījumam iemaksu piesaņošana, jo šajā shēmā tiek iekļauti reģistrētie palīgi, vajadzīgos Eiropas Parlamenta maksājumus ir jāfinansē ar attiecīgas budžeta pozīcijas palīdzību un jāiedala no vispārējām apropriācijām, kuras paredzētas Eiropas Parlamenta budžeta iedaļām.

Eiropas Parlaments un Padome vēlas norādīt, ka saskaņā ar EK līguma 248. panta 2. apakšpunktu Revīzijas palāta jebkurā laikā var iesniegt savus atklājumus par specifiskām problēmām īpaša ziņojuma veidā vai sniegt atzinumus pēc kādas no pārējo Kopienas iestāžu pieprasījuma.

Eiropas Parlaments apņemas apspriesties ar nākotnē izveidojamo struktūru, kas pārstāvēs reģistrētos Parlamenta deputātu palīgus par jebkuriem CEOS 125. panta 1. punktā minētā iekšējā lēmuma grozījumiem.”

Par šo paziņojumu ir panākta vienošanās ar Padomi, un, kamēr es jautāšu Padomei, vai tā piekrīt – manuprāt, visai droši var teikt, ka tā piekrīt – es vēlētos vēltīt pāris minūtes tam, lai izklāstītu Parlamentam kādu domu, kādu ideju. Mēs esam noslēguši darbu, kas, kā priekšsēdētājs norādīja, ir mūžsēns un par kuru ir diskutēts daudzus gadus. Tomēr Juridiskā komiteja, kurai tika dots uzdevums dažu dienu laikā izskatīt priekšlikumu, kas nāca no Komisijas, bet ko kaut kādā veidā sagatavoja Roure kundzes pārstāvētā komiteja – es runāju par priekšsēdētāju Roure kundzi, kurai es pateicos, – ir paveikusi pamatīgu darbu. Man ar lielu lepnumu jāteic, ka Juridiskā komiteja ir dziļi izanalizējusi problēmu, kura ir sarežģīta, kā mani kolēģi deputāti to zina.

Mēs esam ieviesuši līdzsvaru attiecībā uz deputātu brīvo un fundamentālo iespēju izvēlēties pašiem savus palīgus – tas ir noteikts pamatdokumentā – līdzsvaru, kas nodrošina pārredzamību, kas definē noteikumus un kas tādējādi maina šo situāciju, par kuru bija neskaidrība. Es atbalstīju Juridisko komiteju, priekšsēdētāja kungs; es arī esmu nosūtījis vēstuli Pöttering kungam, sakot, ka, tā kā komitejai bija pienākums un tiesības rīkot plaša mēroga debates, tā to arī darīja, un es uzskatu, ka tā ir atradusi pareizo līdzsvaru. Šajā trīspusējā dialogā man ir jāpateicas Komisijai un Padomei, kas ir strādājušas kopā, bet galvenokārt man ir jāpateicas koordinatoriem, maniem kolēģiem un Maria José no sekretariāta, kas ir devuši īpašu ieguldījumu, kuru mēs šodien nostiprinām.

Es ceru, ka mani kolēģi deputāti balsos par; turpmākajos divos gados mēs redzēsim, vai šis tiesību akts var ievērojami veicināt mūsu parlamentāro darbu.

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, Gargani kungs.

Tā kā tas ir bijis komandas darba rezultāts, es arī vēlētos apsveikt Martine Roure par viņas izcilo veikumu darba grupā, vadot to ar lielu apņemšanos.

Tāpat es, protams, vēlētos pateikties mūsu ģenerālsekretāram, kurš ir bijis ārkārtīgi nozīmīgs sarunu partneris šajā jautājumā – un bez viņa apņēmības nekas nebūtu noticis – kā arī pēdējiem četriem Eiropas Parlamenta priekšsēdētājiem, Pöttering kungam, kurš dedzīgi piedalījās šī jautājuma noslēgšanā, Borrell kungam, kurš ļāva mums spert izšķirošu soli uz priekšu ar kodeksa pieņemšanu, Cox kungam, kurš ļāva nodalīt dažādos nolikumus, un, protams, Fontaine kundzei, kura uzsāka šo procesu pirms gandrīz 10 gadiem, lai šis ziņojums šodien beidzot būtu mūsu priekšā.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es atvainojos, tas var izklausīties pēc glaimiem, bet mani kolēģi deputāti man piedos, tā kā daži, iespējams, joprojām nezina, ka persona, kas iepriekšējos gados Prezidijā izvirzīja šo jautājumu, faktiski bijāt jūs, tādēļ, tā kā jūs nevarējāt to teikt, to izdarīšu es. Tādēļ savas grupas vārdā un manā grupā neietilpstošo cilvēku vārdā es pateicos jums par darbu, ko jūs veicāt Parlamenta priekšsēdētāja vietnieka amatā.

Priekšsēdētājs. – Paldies jums visiem. Manuprāt, jaunais nolikums kalpos par piemēru citiem parlamentiem visā pasaulē.

3.24. Tehniskie noteikumi par riska pārvaldību (B6-0623/2008) (balsošana)

– Pirms balsošanas

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es tikai vēlētos teikt, ka Parlaments šodien pirmo reizi balsos saskaņā ar jauno regulatīvās kontroles procedūru par to, vai noraidīt Komisijas normatīvo priekšlikumu. Kā Kapitāla prasību direktīvas, kura ir šī balsojuma pamatā, referents es vēlētos jums lūgt atbalstīt rezolūcijas priekšlikumu, kurš tika vienbalsīgi pieņemts Ekonomikas un monetārajā komitejā.

Tas ļaus Eiropas Parlamentam dot skaidru signālu Komisijai. Mēs prasām atbilstošu līdzsvaru starp jautājumiem, ko ierosina Komisija koplēmuma procedūrā, un jautājumiem, ko risina Komisija viena pati komitoloģijas procedūrā.

Komisija ir izteikusi konkrētus priekšlikumus komitoloģijas procedūrā par kredītreitingu aģentūrām, kas ir daudz plašāki par tehniskajiem aspektiem, tādēļ tie ir atkal jāizskata koplēmuma procedūrā.

Mums ir jānodrošina, ka mēs pieņemam saskaņotus tiesību aktus. Šobrīd mūsu priekšā ir ziņojumi par reitinga aģentūrām un par Kapitāla prasību direktīvu, kā arī viens priekšlikums par komitoloģijas procedūru. Mūsu mērķis ir pievērst visu uzmanību koplēmuma procedūrai, tur visu kopīgi pārrunājot, tādēļ es lūdzu jūsu atbalstu.

(Aplausi)

3.25. Uzziņu sabiedrību maldinošā darbība (A6-0446/2008, Simon Busuttill) (balsošana)

*
* *

Christopher Beazley (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, kamēr Komisijas priekšsēdētāja vietniece ir savā vietā, vai es varētu viņai izteikt lūgumu kā komisārei, kas atbildīga par saziņu? Pirms mēneša Parlamenta Baltijas Eiropas intergrupa pieņēma rezolūciju par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanākumi; šis jautājums Parlamentam ir ļoti svarīgs. Mēs vēl neesam saņēmuši apstiprinājumu par saņemšanu, nemaz nerunājot par atbildi. Varbūt viņa varētu izskatīt šo jautājumu ar saviem kolēģiem Komisijā? Šis jautājums Parlamentam ir ļoti svarīgs.

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, jā, protams, es to izskatīšu. Es nodrošināšu, ka jūs saņemat atbildi pēc iespējas ātrāk.

4. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

– Ziņojums: Philip Bushill-Matthews (A6-0454/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Uzņēmumu padome ir pastāvējusi 14 gadus, un bija pienācis laiks to pārveidot. Es balsoju par ziņojumu, jo tas beidzot ļaus Eiropas Uzņēmumu padomi piemērot jaunajiem apstākļiem. Mums ir liels daudzums tā saukto Eiropas uzņēmumu jeb uzņēmumu, kas strādā starptautiskā mērogā. Tādēļ bija jāpielāgo Eiropas Uzņēmumu padomes kompetences joma, lai atbilstu šīm jaunajām prasībām. Mums ir jāatbalsta šis ziņojums kaut vai tāpēc, ka tas garantē, ka visos uzņēmumos, kuros notiek pārrobežu darbs un kuros ir jāņem vērā darba ņēmēju pārrobežu intereses, darba ņēmēji tiek faktiski pārstāvēti Eiropas Uzņēmumu padomē.

– Ziņojums: Giuseppe Gargani (A6-0483/2008)

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētāja kungs, tādās reizēs kā šī dažkārt ir vērts atgriezties pie sākotnējiem principiem un jautāt, kāpēc mums vispār ir vajadzīgs Eiropas regulējums šajā jomā. Ja jūs man vēlaties kaut ko pārdot un es vēlos to pirkt no jums, un, ja gan pircējs, gan mazumtirgotājs ir apmierināti ar mērvienībām, tad tas noteikti nav valstu valdību ziņā, nemaz nerunājot par Eiropas Savienību, nostāties starp viņiem un pasludināt viņu darījumu par nelikumīgu. Tas var izklausīties nesaprotami vai akadēmiski, bet manā valstī ir bijusi tiesvedība, kas ir aizņēmusi milzīgi daudz laika un sagādājusi cilvēkiem lielas ciešanas, jo viņi bija kārtojuši darījumus ar saviem pircējiem mērvienībās, ar kurām šie pircēji ir apmierināti. Tas ir vēl viens piemērs tam, kā vara ir aizvirzījusi prom no nacionālām valstīm un pretim tiem, par ko mēs nevaram balsot Eiropas iestādēs.

Es tikai vēlētos atkārtot mūsu aicinājumu rīkot referendumu par Lisabonas līgumu. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Martine Roure (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šī tiešām ir vēsturiska diena Parlamentam. Mēs esam smagi strādājuši, lai to sasniegtu: Es pat atļaušos teikt, ka šis dokuments tika gatavots 15 gadus.

Jūs pats to zināt, jo esat vadījis darba grupu, kas visnotaļ pamatoti juta, ka palīgu nolikums ir svarīgs jautājums. Mums tā ir liela darba kulminācija. Kā jau jūs teicāt, pārējie priekšsēdētāji pirms Pöttering kunga visi ir devuši nozīmīgu ieguldījumu šī rezultāta sasniegšanā - vēl tikko es pateicos Fontaine kundzei, kad satiku viņu uz kāpnēm.

Tomēr man arī jāsaka, ka es vēlētos pateikties darba grupai, kurā jūs pats bijāt iesaistīts. Šajā darba grupā strādāja *Friedrich* kungs, *Lulling* kundze, *Nicholson* kungs, *De Vits* kundze un *Wallis* kundze – es ceru, ka es nevienu neaizmirsu, – un man jāsaka, ka šajā grupā valdīja liela solidaritāte, tādēļ mēs esam guvuši panākumus. Tāpat es vēlētos izteikt atzinību Juridiskajai komitejai, kura spēja pārņemt stafetes nūjiņu, pieņemt izaicinājumu un ātri strādāt – liels paldies!

– **Ziņojums: Simon Busuttill (A6-0446/2008)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – *Priekšsēdētāja kungs*, es vēlētos apsveikt referentu par šo ziņojumu. Es nobalsoju par viņa ieteikumiem, jo pie manis vērsās burtiski simtiem vēlētāju no visas Austrumviduslendas, no Notingemas līdz Deiventrījai, no *Glosopas* līdz *Linkolnai*, kurus bija ietekmējis viens no direktoriem, no kuriem referents cenšas atbrīvoties – Eiropas pilsētu ceļvedis. Attiecīgais uzņēmums būtībā krāpj cilvēkus, sūtot rēķinus un draudot ar tiesvedību, ja viņi tam nesamaksās par reklāmu, kura vienkārši nekad nav parādījusies produktā, kuru tas izliekas pārdodam.

Eiropas pilsētu ceļvedis ir bijis viens no lielākajiem sūdzību iemesliem, ar kādiem man Parlamentā ir nācies saskarties 10 gadu laikā. Patiešām, pirmā sūdzība tika saņemta pirmajā vēstulju sūtījumā pēc manas ievēlēšanas, un pēdējā nonāca manā pastkastē šorīt. Tādēļ es ļoti priecājos, ka es pārmaiņas pēc esmu spējis kaut ko atbalstīt Parlamentā.

Syed Kamall (PPE-DE). – *Priekšsēdētāja kungs*, līdzīgi kā iepriekšējais runātājs, arī es vēlētos izteikt atzinību referentam par viņa ziņojumu par šo tematu, jo tas nepārprotami ir ļoti svarīgs. Vairāki no mums ir saņēmuši vēstules no mūsu vēlētājiem, kas jautā par šo konkrēto krāpšanu. Daudzi ļoti noraizējušies cilvēki, tostarp daudzi mazie uzņēmumi no visas ES, man ir rakstījuši manā Londonas vēlēšanu apgabalā, stāstot man, ka viņi ir ļoti nobažījušies par to, ka viņiem ir jāmaksā šī naudas summa un ka viņi vēlas izvairīties no tiesvedības.

Tā ir viena no lietām, ko ES dara labi. Es zinu, ka es kritiski izturos pret turpmāko politisko un ekonomisko integrāciju, bet es arī atzīstu tās reizes, kad Eiropas Savienība darbojas labi. Dažkārt mums ir jākoncentrējas uz to, ko mēs darām labi, un jāmēģina aizmirst dažas lietas, ko mēs nedarām tik labi, piemēram, „vienas mērauklas” mentalitāti.

To dēvē par vienu no pirmajiem Eiropas krāpšanas gadījumiem, bet tas nav gluži pirmais Eiropas krāpšanas gadījums. Ja jūs vēlaties meklēt Eiropas krāpšanas gadījumus, jūs varat paraudzīties uz Eiropas Konstitūciju un Lisabonas līgumu. Mums tiek apgalvots, ka Lisabonas līgums pilnībā atšķiras no Eiropas Konstitūcijas, bet būtībā tas ir tieši tas pats dokuments, un liegt Apvienotās Karalistes iedzīvotājiem tiesības balsot neapšaubāmi ir krāpniecība un demokrātijas noliegums.

Marcin Libicki (UEN). – *(PL)* Priekšsēdētāja kungs, kā Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētājs es varu teikt, ka komiteja bija ļoti gandarīta, kad tika apstiprināts mūsu priekšlikums sagatavot ziņojumu par tādu reklāmas uzņēmumu kā *City Guide* negodīgo rīcību pēc tam, kad saņēmām informāciju par šādām darbībām. Ziņojumu sagatavoja *Busuttill* kungs, un es vēlētos apsveikt viņu par šiem panākumiem. Pie ziņojuma strādāja visa Lūgumrakstu komiteja un tās sekretariāts. Es vēlētos pateikties visiem iesaistītajiem, vispirms un galvenokārt *Busuttill* kungam un arī deputātiem, kas apstiprināja šo rezolūciju. Patiešām, rezolūcija Parlamentā saņēma gandrīz vienbalsīgu atbalstu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – *(PL)* Priekšsēdētāja kungs, tā nav vienīgā joma, kurā tiek pieprasīti maksājumi par pakalpojumiem, kas nav sniegti. Tādēļ es stingri atbalstu šo ziņojumu un balsoju par to. Es arī vēlos paziņot, ka es nevarēju nobalsot par dažiem pirmajiem ziņojumiem, kas šodien tika izvirzīti balsošanai. Blokāde Parlamenta priekšā liedza man un daudziem citiem deputātiem nokļūt Parlamentā. Es vēlētos izteikt iebildumu pret šādu situāciju.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – *Priekšsēdētāja kungs*, es arī esmu gandarīta, ka ziņojums par *City Guide* un uzņēmējdarbības uzziņām ir saņēmis milzīgu atbalstu, un es apsveicu referentu par paveikto darbu. Šis jautājums radās pēkšņi, un Parlaments uz to reaģēja. Tajā ir iesaistīti indivīdi, klubi, skolas un uzņēmumi, kurus krāpj uzņēmumi, kuri zeļ uz koordinācijas trūkuma rēķina.

Es ceru, ka šodienas balsojums vēstīs, ka cilvēkiem ir jābūt ļoti uzmanīgiem ar parakstīšanos un ka Parlaments uzklausā viņu bažas, un ka mēs pieprasīsim rīcību dalībvalstīs un Eiropas līmenī, kas nepieļaus gadījumus, kad no uzņēmumiem tiek izspiesta nauda, pamatojoties uz viltus argumentiem.

Šī ir ļoti laba diena referentam *Simon Busuttil* un ļoti laba diena arī Lūgumrakstu komitejai, kas ir veicinājusi šī jautājuma virzību visos posmos. Es ar nepacietību gaidu, kad varēšu to paziņot saviem vēlētājiem – par šo jautājumu ar mani ir sazinājušies simtiem vēlētāju – un paziņot par šeit gūtajiem patiesajiem panākumiem.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos izteikt vispārēju komentāru. Arī es šodien nevarēju piedalīties dažos pirmajos balsojumos, jo ieeja Parlamentā bija bloķēta. Manuprāt, tas ir pilnīgi nepieņemami, ka franču policists neļauj piebraukt pie Parlamenta transportlīdzeklim, kas ir identificēts kā Parlamenta norīkojumā esošs. Tas notiek tikai Strasbūrā. Ja tas atkārtosies, es sliekšos pievienoties tiem, kas iebilst pret Parlamenta atrašanos Strasbūrā. Galu galā, šādas manis raksturotas situācijas nerodas Briselē.

– **Ziņojums: Gérard Deprez (A6-0499/2008)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es lūdzu iespēju runāt, lai paskaidrotu balsojumu par euro aizsardzību. Vai tas ir paredzēts?

Priekšsēdētājs. – Ņemot vērā, ka debates nav notikušas, Reglaments nosaka, ka mutiski paskaidrojumi nav iespējami. Tādēļ jums ir divas iespējas: jūs varat iesniegt savu paziņojumu rakstiski vai, tā kā mums ir mazliet laika, jūs varat to izklāstīt mutiski, un tas tiks atšifrēts rakstiski.

Tad dariet to mutiski.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, jūs esat ļoti laipns, un es ceru, ka jūs to kādreiz nenožēlosiet!

Apvienotās Karalistes Konservatīvā partija atturējās balsojumā par slaveno euro. Mēs to darījām, jo mēs uzskatām to par cienījamu nostāju, ka tie, kas nevēlas pievienoties šai valūtai, atstāj lēmumu pieņemšanu par šo valūtu to valstu ziņā, kas ir tai pievienojušās. Tomēr dažu pēdējo mēnešu laikā ir kļuvis arvien skaidrāks, ka daži visnotaļ augstu stāvoši Parlamenta deputāti nerīkojas cienījamā vai godājamā veidā. Dažu mūsu grupas vadītāju nesenajā rīcībā, apciemojot Čehijas Republikas prezidentu, trūka cieņas, kas būtu jāizrāda demokrātiskas Eiropas valsts prezidentam.

Tā kā tuvojas Eiropas vēlēšanas, daudzi šeit esošie deputāti žēlosies, ka viņi jūt to, ka vēlētāji viņus neuztver nopietni vai neizrāda viņiem cieņu, ko viņi ir pelnījuši. Varbūt viņiem ir jāpadomā par to, ka cieņu var iegūt tikai tad, ja to izrādi arī pats, jo īpaši tiem, kam ir principiāls uzskats, kuram jūs nepiekrītat. Izskatās, ka vecie revolucionāri nekad nemirst – viņi vienkārši aizmirst, par ko viņi cīnījās!

– **Ziņojums: Giuseppe Gargani (A6-0483/2008)**

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret *G. Gargani* ziņojumu, jo es uzskatu, ka tas, kas ir mūsu priekšā un Padomes regulā, saskaņā ar kuru mums ir tikai tiesības būt uzklautiem, ir tālejošs deputātu brīvību aizskārums. Es vēlētos norādīt, un es nekādā veidā nevēlos noniecināt Juridiskās komitejas darbu, ka pastāv daudzi neatrisināti jautājumi un problēmas, runājot par šīs Padomes regulas ietekmi uz mūsu palīgiem.

Kā Budžeta kontroles komitejas locekle es vienmēr esmu uzskatījusi, ka kaut kas ir steidzami jādara jautājumā par palīgu nolikumu. Es vienmēr esmu bijusi no tiem cilvēkiem, kas maksā savu darbinieku sociālās apdrošināšanas iemaksas un nodrošina piemērotus darba apstākļus. Tie kolēģi deputāti, kas nav to darījuši, ir, tā teikt, uzspieduši mums šo Padomes regulu. Būtu bijis labāk, ja Parlamenta administrācija būtu reaģējusi ātrāk un palīdzējusi īstenot pašreizējo modeli. Šis modelis nav nemaz tik slikts, un mēs joprojām vēlamies to saglabāt vietējiem palīgiem. Tas būtu bijis labāks risinājums ikviena brīvībai.

– **Ziņojums: Simon Busuttil (A6-0446/2008)**

Richard Corbett (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos pievienoties tiem, kas apsveic *Busuttil* kungu par viņa ziņojumiem un paust nožēlu par šo bezjēdzību ar dažādajiem uzziņu ceļvežiem.

Viens no aspektiem, kas bieži nav zināms, ir veids, kādā šie ceļveži agresīvā veidā pieprasa maksājumus. Eiropas pilsētu ceļveža un citu ceļvežu upuri ir izveidojuši tīmekļa vietni ar nosaukumu „Apturiet Eiropas pilsētu ceļvedi”, lai palīdzētu izplatīt informāciju par šīs krāpniecības draudiem un palīdzētu mazajiem uzņēmumiem, sporta klubiem, labdarības iestādēm un citiem upuriem cīnīties un neatļaut sevi krāpt. Tomēr šo ceļvežu īpašnieki viņus ir iebiedējuši un mēģinājuši panākt, lai interneta pakalpojumu sniedzējs, kas sniedz šo iespēju, apturētu šo tīmekļa vietni. Tā rezultātā es šobrīd izvietuju šo tīmekļa vietni pats savā tīmekļa vietnē, jo viņi, šķiet, neuzdrošinās uzbrukt Eiropas Parlamenta deputātam.

Bet es vēlētos mudināt šīs krāpniecības upurus vai potenciālos upurus izmantot šo organizāciju, lai koordinētu savas darbības un strādātu ar mums, lai novērstu tiesību aktu nepilnības, kas galu galā izbeigs visu šo krāpniecību.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

– Ieteikums: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0458/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par šo nolīgumu, kas veido daļu no attiecībām starp Eiropu un Magrebas valstīm.

Tomēr es vēlētos izmantot šo iespēju, lai uzsvērtu, ka Marokā atkārtoti tiek pārkāptas cilvēktiesības un ka tā neievēro starptautiskās saistības sahravi jautājumā. Vienkārši tiek prasīta dažādo ANO rezolūciju noteikumu ievērošana šajā jautājumā. Ir jāapstiprina sahravi tautas izvēles tiesības attiecībā uz pašnoteikšanos. Tas ir pēdējais koloniālisma piemērs Āfrikā, un starptautiskā sabiedrība nevar turpināt klusēt. Šajā kontekstā Eiropai ir jāuzņemas atbildība.

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – (MT) Es pilnībā piekrītu nozīmīgumam, kāds mums jāpiešķir attiecībām starp Eiropas Savienību un tās kaimiņvalstīm, jo īpaši Vidusjūras reģiona valstīm. Marokas Karaliste vienmēr ir uzsvērusi vajadzību veicināt ciešākas saites ar Eiropas Savienību, un mūsu pienākums ir nodrošināt, ka šī sadarbība turpina attīstīties un nostiprinās.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Padomes lēmuma projektu par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma protokola noslēgšanu, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Marokas Karalisti, no otras puses, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai, lai attīstītu iestāžu attiecības un tirdzniecības attiecības ar Maroku.

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) Ja runa nebūtu par Marokas darbību Rietumsahārā, es būtu balsojusi par šo rezolūciju. Man nav nekas pret asociāciju un apmaiņu starp ES un Maroku. Tomēr, lai saņemtu manu atbalstu, Marokai vispirms ir jāievēro cilvēktiesības un jāpārstāj apspiest Rietumsahāras tauta.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atturējos balsojumā par Protokolu Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīgumam starp EK un Maroku. Manas rīcības iemeslam nebija nekāda sakara ar Saryusz-Wolski kunga ziņojuma tehnisko pusi, bet drīzāk ar politisko pusi. Marokas īstenotā Rietumsahāras Sahāras Arābu Demokrātiskās Republikas okupācija, tās karš pret pretošanās cīnītājiem, kas mēģina atbrīvot savu valsti, un cilvēktiesību pārkāpumi pret civiliedzīvotājiem rada būtisku vajadzību izdarīt vismaz nelielu protesta žestu. Es tikai vēlos, lai tas būtu bijis kas vairāk.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es atbalstu Saryusz-Wolski kunga ieteikumu par Padomes lēmuma projektu par Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu nolīguma protokola noslēgšanu, ar ko izveido asociāciju starp dalībvalstīm un Marokas Karalisti. Manuprāt, Parlamentam ir jādod sava piekrišana šāda nolīguma noslēgšanai pēc Bulgārijas un Rumānijas pievienošanās Eiropas Savienības teritorijai, kam ir vajadzīgs nolīguma grozījums. Tas ļaus Marokai virzīties uz priekšu ātrāk, atceļot tarifus dažiem no produktiem, ko valsts importē.

– Ieteikums: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0496/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par šo Saryusz-Wolski kunga ziņojumu, kas paredz uzlabot sadarbību ar Albāniju.

Ģeogrāfiskā ziņā Albānijas teritorija pieder Eiropai, un mūsu pienākums ir palīdzēt šai valstij, kas ir pieredzējusi šādas milzīgas grūtības, pakāpeniski tuvojoties Kopienas iestādēm. Tāda ir ziņojumā pieņemtā pieeja. Pēdējo mēnešu laikā es Tīrānā esmu ticis ar universitāšu studentiem. Es jūtu, ka Albānijā jaunākās paaudzes vidū ir arvien lielāka vēlme pievienoties Eiropai, saprotot vajadzību izbēgt no vēsturiskās izolācijas, no kuras valsts vienmēr ir cietusi, un iespēju dalīties kopējā redzējumā ar 27 Eiropas partneriem. Mēs strādājam pie tā, lai sasniegtu šo mērķi.

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – (MT) Es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi sniegt tādām valstīm kā Albānija vajadzīgo stimulu, lai palīdzētu tām sagatavošanās procesā, lai pievienotos Eiropas Savienībai. Asociācijas nolīguma ieviešana ir ārkārtīgi svarīgs solis šajā virzienā.

– **Ieteikums: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0490/2008)**

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – (MT) Ņemot vērā to, ka Horvātija ir kandidātvalsts dalībai Eiropas Savienībā, es uzskatu, ka Asociācijas nolīgums ir svarīgs solis, kas veicina attiecību stiprināšanu starp šo valsti un Eiropas dalībvalstīm.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par priekšlikumu Padomes un Komisijas lēmumam par Stabilizācijas un asociācijas nolīguma protokola noslēgšanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Horvātijas Republiku, no otras puses, lai ņemtu vērā Bulgārijas Republikas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai, lai attīstītu iestāžu attiecības un tirdzniecības attiecības ar Horvātiju.

– **Ziņojums: Gabriele Albertini (A6-0471/2008)**

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Indijas gaisa satiksmes tirgus šobrīd ir viens no visātrāk augošajiem tirgiem pasaulē. Tirgus atvēršanu un centienus piesaistīt privāto un ārvalstu kapitālu Indijas aviācijas tirgum uzskata par daļu no pasākumiem, kas vajadzīgi, lai attīstītu un modernizētu Indijas aviācijas nozari, lai apmierinātu arvien lielāko pieprasījumu un patērētāju cerības. Lai gan Indijas aviācijas nozari ilgstoši raksturoja ierobežojuma pieeja ar ierobežotu piekļuvi un stingru valsts kontroli, pēdējos gados Indija ir spērusi apņēmīgus soļus pretim atvērtākam un konkurētspējīgākam aviācijas tirgum.

Ārkārtējo izaugsmes rādītāju un pakāpeniskās tirgus atvēršanas rezultātā Indija piedāvā jaunas uzņēmējdarbības iespējas un spēcīgu izaugsmes potenciālu Eiropas aviolīnijām, gaisa kuģu ražotājiem un pakalpojumu sniedzējiem.

Lai gan mērķiem ir jābūt augstiem, pilnībā atvērtas aviācijas telpas ar Indiju attīstība var prasīt laiku, un to vislabāk var attīstīt pa posmiem, nodrošinot mierīgu pāreju un tirgus integrāciju, pamatojoties uz jauno noteikumu par vienlīdzīgiem konkurences apstākļiem pakāpenisku īstenošanu. Tādēļ es piekrītu Kopienas un Indijas horizontālā nolīguma noslēgšanai.

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – (MT) Šis ziņojums izskaidro noteiktus aspektus, kas līdz šim bija neskaidri un kas varēja novest pie nepareizas interpretācijas. Jaunie noteikumi garantē lielāku procedūras pārredzamību un nodrošina, ka netiek traucēts nedz pārvadāšanas tiesību apjoms, nedz to līdzsvarots sadalījums. Tā kā iepriekš ir bijuši konkurences tiesību pārkāpumi, šajā atsevišķajā divpusējā nolīgumā šobrīd ir iekļauti zināmi īpaši noteikumi, kas noregulēs sistēmu.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo:

– nolīguma 2. pants aizstāj parastos valstu nozīmēto pārvadātāju noteikumus ar Kopienas nozīmēto pārvadātāju izraudzītās noteikumiem, ļaujot visiem Kopienas gaisa pārvadātājiem gūt labumu no tiesībām veikt uzņēmējdarbību;

– 4. pants saskaņo divpusējo nolīgumu noteikumus, kas ir vērsti pret konkurenci (piemēram, obligātās komercvienošanās starp aviolīnijām), ar ES konkurences tiesībām.

Risinot sarunas par horizontālo nolīgumu ar Indijas Republikas valdību, tika uzsvērts, ka nolīgums neietekmēs pārvadāšanas tiesību apjomu un to līdzsvarotu sadalījumu. Šim nolūkam tika definēti Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu vēstules nosacījumi Indijai.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Albertini kungs pamatoti uzskata, ka būtu jāgroza pašreizējo nolīgumu starp Kopienām un Indijas Republiku. Es viņam piekrītu, ka plašākam nolīgumam ir jāreglamentē tādi jautājumi kā sadarbība likumdošanas līmenī tādās jomās kā drošība uz zemes un lidojumu drošība, maršrutu pārvaldība, lidojumu uzraudzība, vide, tehnoloģija un pētniecība. Šādā nolīgumā arī jāiekļauj jautājumi par ekonomiskās darbības veikšanu un sadarbību rūpniecībā.

Es arī uzskatu, ka būtu jāatsaucas uz nolīgumu starp Indiju un ASV, kas mums varētu kalpot kā labs piemērs. Es apstiprinu ieteikumu, ka Transporta un tūrisma komitejai ir pirmajai jāpublicē pozitīvs atzinums attiecībā uz Kopienas un Indijas Republikas horizontālā nolīguma noslēgšanu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par Albertini kunga ziņojumu par nolīgumu starp Eiropas Kopienām un Indiju par atsevišķiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem. Es piekrītu referentam, ka pozitīvā pieredze, kas gūta no divpusējā nolīguma, kuru 2005. gadā parakstīja starp ASV un Indiju un kā rezultātā notika ierobežojumu atcelšana attiecībā uz jaudu, tarifiem un kvantitatīvajām kontrolēm iekļūšanai tirgū, ES ir jāņem par piemēru, jo līdzīgs nolīgums būtu izdevīgs ne

tikai Eiropas uzņēmumiem, kuri darbojas gaisa pārvadājumu nozarē, bet arī gaisa pārvadājumu izmantotājiem. Tomēr ir vērts uzsvērt to, ka pagaidām šim nolīgumam ir jābūt kā sākumpunktam un ka, lai pilnībā liberalizētu gaisa transporta nozari Indijā, mums būs jāgaida pašreiz noteikto pasākumu īstenošana. Tas ir tāpēc, lai mēs neriskētu, kā tas bieži notiek, ka ekonomiskā sadarbība notiek straujāk par sociālo attīstību.

– Ziņojums: Gérard Deprez (A6-0499/2008)

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – (MT) Es piekrītu referentam par nozīmīgumu, kāds mums ir jāpiešķir drošības jautājumam un cīņai pret viltotājiem. Mums šajā cīņā ir jāiesaistās katru dienu, jo aprītē esoša viltota nauda vājina ekonomiku visā Eiropas Savienībā, ne tikai euro zonas valstīs. Diemžēl šie noziedznieki, kas ik dienu iesaistās šajās nelikumīgajās darbībās, pastāvīgi atjaunina savu tehnoloģiju un nāk klajā ar jauniem izgudrojumiem. Tādēļ ir ārkārtīgi svarīgi piedāvāt visu savu atbalstu un izmantot pieejamos resursus, lai nodrošinātu gan apvienotajām Eiropas iestādēm, gan katrai atsevišķai valstij vajadzīgos instrumentus šīs cīņas turpināšanai.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu, jo tas ir reāls un efektīvs priekšlikums cīņai pret euro viltošanu.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju abus šos ziņojumus – pirmo par „pasākumiem, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu,” un ziņojumu par „tādu pasākumu paplašināšanu, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu”. Kā jau es vairākkārt esmu teicis iepriekš, lēmums emitēt EUR 500 un EUR 200 banknotes, kas ir piecas reizes vērtīgākas un divas reizes vērtīgākas par vērtīgāko vispārējā aprītē esošo dolāra vai jenas banknoti, padara euro par potenciālu izvēles valūtu gan naudas atmazgāšanā, gan viltošanā. Šeit mēs vismaz rīkojamies, lai risinātu viltošanas problēmu, – pat tad, ja būs vajadzīgi papildu pasākumi, lai risinātu pirmo no minētajām problēmām.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Ziņojuma mērķis ir grozīt iepriekšējo regulu, Regulu (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu, un palielināt pilnvaras, lai veicinātu un atļautu pārsūtīt starp dalībvalstīm viltoto naudu, kura tiks izmantota, lai piemērotu attiecīgo pārbaudes aprīkojumu. Saskaņā ar pašreizējiem tiesību aktiem šāda pārsūtīšana ir aizliegta.

Partija Jūnija saraksts uzskata, ka ir ļoti svarīgi aizsargāt euro pret viltošanu. Tomēr mēs uzskatām, ka šis jautājums ir jārisina valstīm, kurās euro tiek izmantots kā maksāšanas līdzeklis. Zviedrijai un citām dalībvalstīm, kas atrodas ārpus euro zonas, nav jāiesaistās tajā, kā euro zonas valstis risina šo jautājumu. Tādēļ mēs esam atturējušies balsojumā par šo ziņojumu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Plašā teritorija, kurā tiek izmantots euro, padara to par viltotājiem pievilcīgu mērķi. Viņi izgatavo viltotas banknotes un monētas tik labā kvalitātē, ka tām pat ir drošības pazīmju imitācijas, un parastie iedzīvotāji viegli pieņem viltotās EUR 50 banknotes. Arī tirdzniecības automāti nav pasargāti no krāpšanas. Satricinājumi, ko pēdējā laikā ir pieredzējušas dažas valūtas, visdrīzāk palielinās euro nozīmīgumu, un kriminālie grupējumi mēģinās no tā gūt labumu.

Ja mēs vēlamies, lai euro būtu pēc iespējas drošāks, mums ir jāpalielina centieni vairākās frontēs. No vienas puses, mums ir jāstrādā pie pašas valūtas un, no otras puses, mums ir jānodrošina vairāk informācijas par drošības pazīmēm, jo euro drošības uzlabošana ir lieka, ja cilvēki joprojām par to neko nezina. Visbeidzot, mums arī būs aktīvāk jācīnās pret viltotāju bandām. Šajā sakarā reizi par visām reizēm ir jādara gals pašreizējai resursu nepietiekamībai izpildvarā. Šis ziņojums ir tikai pirmais solis pretim drošākam euro, bet es tomēr balsoju par to.

– Ziņojums: Gérard Deprez (A6-0503/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Pamatojoties uz mūsu beļģu kolēģa deputāta Deprez kunga ziņojumu, es balsoju par Padomes grozīto priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu. Mums ir steidzami jārikojas, ņemot vērā vajadzību pieņemt saistošus tiesību aktus, nosakot kredītiestādēm pienākumu pārbaudīt aprītē esošo euro banknošu un monētu autentiskumu, kā to uzsvēra gan valstu eksperti, gan Kopienas iestādes. Es atbalstu šo regulas priekšlikumu, kurā ir noteikta prasība kredītiestādēm un citām iesaistītajām iestādēm pārbaudīt saņemto euro banknošu un monētu autentiskumu, pirms laist tās atpakaļ aprītē, saskaņā ar procedūru, kuru noteikusi Eiropas Centrālā banka euro banknotēm un Komisija euro monētām. Ir vērts uzsvērt, ka grozījumi automātiski attieksies uz tām dalībvalstīm, kas nav euro zonā; tas ir izcils punkts.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par priekšlikumu Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1339/2001, ar ko uz dalībvalstīm, kuras nav pieņēmušas euro kā vienotu valūtu, attiecina Regulu (EK) Nr. 1338/2001, ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu, jo šī attiecināšana palīdz cīnīties pret euro viltošanu visā ES.

– **Ziņojums: Diana Wallis (A6-0465/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos apsveikt *Diana Wallis* par izcilo darbu, ko viņa ir paveikusi. Mēs atrodamies īpaši trauzlā ekonomiskajā situācijā, kur diemžēl krīze, kas sākās ASV, sākotnēji ietekmējot tikai finanšu jomu, šobrīd skar reālo ekonomiku visā pasaulē. Situācijas nopietnību apstiprina tas, ka pirmo reizi kapitālisms lūdz palīdzību valstij, kuru vēl pirms pāris nedēļām uzskatīja par vēsturisku ienaidnieku.

Valsts uzdevums ir vienkārši pieņemt noteikumus. Tādēļ mums ir jāvērtē atzinīgi pašreizējais ziņojums, kas nodrošina jaunu, stingrāku aizsardzības pasākumu kas uzņēmumiem ir jāveic, regulējumu, lai aizsargātu dalībnieku un trešo personu intereses.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko saistībā ar akciju sabiedrību veidošanu un to kapitāla saglabāšanu un mainīšanu dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 48. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses.

Tajā pašā laikā pēc priekšlikuma pārbaudes Konsultatīvā darba grupa, kopīgi vienojoties, nonāca pie secinājuma, ka priekšlikums aprobežojas ar pašreizējo tekstu tiešu kodifikāciju, neko nemainot to būtībā.

– **Ziņojums: Diana Wallis (A6-0466/2008)**

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par priekšlikumu Padomes direktīvai par atbrīvojumiem no nodokļiem, ko piemēro privātpersonu personīgo lietu galīgai ievēšanai no dalībvalsts, jo, pārbaudot priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko kodificē Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvu 83/183/EEK atbrīvojumiem no nodokļiem, ko piemēro privātpersonu personīgo lietu galīgai ievēšanai, darba grupa, kopīgi vienojoties, konstatēja, ka priekšlikums faktiski aprobežojas ar tiešu kodifikāciju, neko būtiski nemainot attiecīgo aktu būtībā.

– **Ziņojums: Eoin Ryan (A6-0469/2008)**

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Pastāv risks, ka viltotāji varētu izmantot medaļas un žetonus, kas līdzīgi euro monētām: pirmkārt, iedzīvotāji var noticēt, ka metāla objekti ir likumīgs maksāšanas līdzeklis. Otrkārt, medaļas un žetonus var krāpnieciskos nolūkos izmantot tirdzniecības automātos, kas pieņem monētas, ja šīs medaļas un žetoni pēc lieluma un metāla īpašībām ir līdzīgas euro monētām. Tādēļ ir būtiski, lai tiktu skaidrāk definēti kritēriji attiecībā uz medaļu un žetonu līdzību euro monētām.

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – (MT) Es pilnībā piekritu referentam, ka mums ir jāmēģina ierobežot naudas atmazgātāju darbība, sagatavojot regulu, kas nodrošina skaidru dalījumu starp monētām, kas ir likumīgs maksāšanas līdzeklis, un citām monētām, lai mēģinātu pēc iespējas vairāk samazināt pārkāpumus.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Protams, ES ir svarīgi nodrošināt, lai netiktu ražotas nekādas monētas un medaļas, kas līdzinās euro monētām. Piemēram, pirms dažiem gadiem Austrijā parādījās Turcijas liras monētas ar euro pazīmēm. Diemžēl, šķiet, ka ES simbolus neuztver nopietni. Piemēram, euro monētu valstu puses izstrādes laikā tā nejutās atbildīga par Slovēnijas plānu izmantot Austrijas simbolus, kas bija tīrākā provokācija.

Eiropas Savienība arī nekritizēja Gruzijas prezidentu *Mikhail Saakashvili* par to, ka viņš vairākās televīzijas intervijās parādījās ES karoga priekšā, it kā viņa valsts būtu Eiropas Savienības dalībvalsts. Tomēr šīs intereses trūkums, šķiet, neattiecas uz visām jomām. Ir svarīgi, lai iedzīvotāji nevarētu sajaukt žetonus, kas līdzinās euro monētām, ar pašu euro, tādēļ es balsoju par *E. Ryan* ziņojumu.

– **Ziņojums: Kyösti Virrankoski (A6-0487/2008)**

David Casa (PPE-DE), rakstiski. – (MT) Ņemot vērā grūtos laikus, ko ir pieredzējusi vispārējā pasaules ekonomika, jo īpaši Eiropas ekonomikas gadījumā, ir jānodrošina, ka tiek veikti visi vajadzīgie pasākumi, lai radītu stabilitāti, kas vajadzīga, lai palīdzētu mums virzīties tālāk un atgūties pēc šī negatīvā gada.

Nigel Farage un Jeffrey Titford (IND/DEM), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Neatkarības partija (UKIP) balsoja par šo ziņojumu, jo EUR 4,9 miljardi neiztērēto apropriāciju tiks atdoti atpakaļ valstu valdībām.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Tas ir labi, ka finanšu resursi tiek atmaksāti dalībvalstīm, kad struktūrfondu īstenošanas rādītājs ir zems.

Otrā šī budžeta grozījuma daļa ir saistīta ar ārkārtas palīdzību un mehānisma izveidi ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs. Mums ir šaubas par ierosinātajām apropriācijām EUR 262 miljonu apmērā. Šis jautājums ir daudz sarežģītāks. Pastāv daudz piemēru tam, kā ES ir veikusi pārtikas preču dempingu un apspiedusi vietējos pārtikas ražotājus jaunattīstības valstīs. Tā rīkojoties, ES ir kavējusi vietējo pārtikas piegādi jaunattīstības valstīs. Tagad tā vēlas piedāvāt ārkārtas palīdzību kā īstermiņa risinājumu. Ir vajadzīgas izmaiņas kopējā ES lauksaimniecības politikā un ES eksporta subsīdijās lauksaimniecības produktiem. Tādēļ mēs nevaram atbalstīt šo budžeta grozījuma daļu šajā aspektā.

Tā kā neizmantoto struktūrfondu apropriāciju atmaksa dalībvalstīm veido lielāko daļu budžeta grozījuma Nr. 9/2008, mēs esam izvēlējušies balsot par priekšlikumu kopumā. Tas nenozīmē, ka mēs atbalstām priekšlikumu šajā budžeta grozījumā attiecībā uz ārkārtas palīdzību.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Struktūrfondu un Kohēzijas fondu samazinājums par EUR 4,5 miljardiem 2008. gada budžetā pamato mūsu balsojumu pret šo ziņojumu.

Daudzgaļu finanšu plāns 2007.-2013. gadam nav ticis ievērots jau sākotnēji, jo īpaši attiecībā uz kohēzijas politikas fondu izmantošanu.

„Pamatojumi”, piemēram, kavējums programmu pieņemšanā un īstenošanā neizskaidro to, kāpēc divus gadus pēc kārtas šie apjomi nav nedz iekļauti ES budžetā, nedz pēc tam samazināti. Turklāt ES 2009. gada budžetā ir iekļautas apropriācijas strukturālajai un kohēzijas politikai, kuras ir zemākas par apropriācijām, kas pieņemtas 2007. gadam, un tas notiek krīzes gadā.

Ja rodas grūtības katras dalībvalsts darbības programmu īstenošanā, tad tās ir jāpārvar (tostarp palielinot Kopienas līdzfinansēšanas rādītājus).

Nav pieņemami izmantot šīs „grūtības”, lai samazinātu apjomus, kas ir jāizmanto, lai atbalstītu ražojošās nozares un veicinātu nodarbinātības tiesību jomu „kohēzijas” valstīs, tostarp Portugālē.

Turklāt apropriācijas tiek uzkrātas, kas radīs draudus, ka tās neizmantos n+2 un n+3 noteikumu piemērošanas dēļ un tādu grūtību dēļ, ko rada to daļējā līdzfinansēšana no šo valstu budžetiem.

– Ziņojums: Jamila Madeira (A6-0442/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski. – (LT) Ja iekļauj visu 27 dalībvalstu piekrastes zonas, tad Eiropas Savienības piekrastes zona ir vairāk nekā 89 000 km gara. Šī Eiropas piekrastes zona ir ievērojama ar savu milzīgo daudzveidību, jo tajā atrodas lielas Eiropas valstu pilsētas un galvaspilsētas.

Daži reģioni nespētu pastāvēt bez krastiem, kas tos ieskauj, piemēram, attāli reģioni, kuri pārtiek tikai no tūrisma un darbībām, kuras saistītas ar jūru. Tomēr pastāv arī daži reģioni, kuros piekrastes zonas ģeogrāfiskais reljefs nosaka to ekonomiskās attīstības neatkarību no tūrisma vai arī kur tūrisms nav īpaši nozīmīgs iekšzemes kopproduktā. Pamatojoties uz dažām prognozēm, 2010. gadā apmēram 75 % iedzīvotāju dzīvos piekrastes zonās. Pati par sevi šī lielā iedzīvotāju koncentrēšanās piekrastē visnotaļ labi parāda, ka mums ir pragmatiski jāanalizē tūrisma ietekme uz piekrastes zonām; runājot konkrētāk, tā ietekme uz valstu, reģionālo un vietējo ekonomiku.

Tādēļ ir vajadzīgs tiesību akts par piekrastes tūrisma harmonisku regulējumu.

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Tūrisms ir svarīgs sociālekonomiskajai ES piekrastes reģionu attīstībai.

Tādēļ es atbalstu tādu politikas instrumentu izveidi, kas palīdzēs veicināt integrētākas un ilgtspējīgākas attīstības stratēģijas, samazinot tūrisma sezonālos elementus šajos reģionos, jo tikai šādā veidā mēs varam uzlabot ekonomisko konkurētspēju un apmierināt sociālās vajadzības (stabilāka darbavietu izveide un uzlabota dzīves kvalitāte). Tajā pašā laikā īpaša uzmanība ir jāpievērš dabas un kultūras resursu saglabāšanai un atbildīgāku tūrisma modeļu veicināšanai.

Lai gan tūrisms šobrīd nav viena no ES kompetencēm, joprojām ir svarīgi izvairīties no sadrumstalotas, nozaru pieejas un dažkārt nesaskaņotas rīcības Eiropas līmenī. Tāpēc mums ir jānodrošina vispusīga un integrēta pieeja dažādām saistīto politiku jomām (tostarp kohēzijas, vides, jūrniecības un sociālās politikas jomās).

Es nešaubos, ka struktūrfondi var būt pozitīva ietekme uz piekrastes reģionu attīstību. Tomēr ir žēl, ka informācijas trūkuma dēļ mēs nezinām šo ieguldījumu patieso ietekmi.

Tāpat ir nepareizi, ka dažādajās darbības programmās 2007.-2013. gadam nav praktiski nekāda konkrēta atsauce uz piekrastes zonām. Es atbalstu referentes nodomu veikt pārskatīšanu, lai mainītu šo situāciju.

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) *Madeira* kundzes ziņojums par Eiropas piekrastes tūrismu ir grūti lasāms un sarežģīts, un tam trūkst noteiktu un skaidru mērķu, toties ir skaidri izteikta vīzdegunīga pieeja. Es nespēju saprast, kādā veidā ES uzlabos tūrisma nozari, ja Eiropas Parlaments mudinās dalībvalstis radīt riteņbraucēju celiņus (7. punkts) vai samazināt lidostu nodevas (32. punkts). Piekrastes tūrisma nosacījumi ir visnotaļ atšķirīgi Grieķijā salīdzinājumā, piemēram, ar Zviedriju. Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Jautājumi, kas saistīti ar piekrastes zonu ilgtspējīgu attīstību ir ārkārtīgi svarīgi tām valstīm, piemēram, Portugālei, kurām ir reģioni, kas ir ārkārtīgi atkarīgi no noteiktām jūrniecības darbībām.

Šo darbību skaits ir piekrastes tūrisms, kas ir pamatpīlārs, lai sasniegtu pašreizējos Eiropas stratēģijas mērķus, tuvinot Eiropu jūrai. Šajā sakarā ES ir jāiekļauj piekrastes tūrisms savu politisko prioritāšu sarakstā. Par spīti to neapšaubāmajai bagātībai piekrastes reģioni Eiropā un īpaši Portugālē cieš no nopietniem ierobežojumiem klūdainās pieejas, plānošanas un lēmumu pieņemēju rīcības dēļ.

ES ir jāizveido politika, kas īpaši risina tūrisma jautājumus un iekļauj tos plašākā kontekstā, piemēram, to starpā ir Eiropas jūrniecības politika, Jūras vides stratēģijas direktīva, Integrētā piekrastes zonas pārvaldība, Eiropas transporta tīkls un *Natura 2000* tīkla vides politika.

Šajā ziņojumā ir iekļauti šie un citi priekšlikumi, ko es uzskatu par būtiskiem tūrisma attīstībai Eiropas piejūras reģionos. Tādēļ es balsoju par.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Partija Jūnija saraksts iebilst jebkuram ES iestāžu mēģinājumam iekļaut tūrisma nozari savā likumdošanas kompetencē. Tūrisma nozare un ieguldījumi, lai veicinātu tās attīstību, ir jautājumi, kas jārisina tikai individuālām dalībvalstīm.

Tādēļ partija Jūnija saraksts uzskata, ka finanšu ieguldījumi, piemēram, infrastruktūrā un pastāvīgos transporta savienojumos ir jāveic attiecīgajām dalībvalstīm un ka tie nedrīkst apgrūtināt nodokļu maksātājus citās ES daļās.

Partija Jūnija saraksts arī apšauba to, ka referente mudina Eiropas Parlamentu veicināt pastāvīgu ekonomisko darbību ārpus tūrisma sezonas; šo priekšlikumu ir grūti raksturot savādāk kā mēģinājumu ieviest pārrobežu nodarbinātības aizsardzību.

Pretstatā referentei mēs arī iebilstam pret Reģionu komitejas vēlmi radīt Eiropas piekrastes fondu.

Tādēļ partijas Jūnija saraksts EP deputāti balsoja pret šo ziņojumu kopumā.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Neraugoties uz to, ka mēs nepārprotami iebilstam pret dažiem ziņojuma aspektiem, mēs atbalstām lielāko tā satura daļu, jo īpaši daudzo mūsu iesniegto un aizstāvēto grozījumu iekļaušanu, piemēram šādu punktu: „uzsver nepieciešamību aizsargāt darbinieku tiesības šajā nozarē, veicinot kvalificētu nodarbinātību un iemaņu apgūšanu, kas, cita starpā, nozīmē piemērotu apmācību, ilgtermiņa līgumu plašāku izmantošanu, taisnīgu un atbilstīgu algu un labākus darba apstākļus”.

Tomēr mēs paužam nožēlu, ka tika noraidīti citi grozījumi, piemēram:

– „uzskata, ka tūrisma nozarei ir jābūt faktoram, kas veicina teritoriālo kohēziju, ekonomisko attīstību un nodarbinātību reģionālā līmenī, un uzsver vajadzību pēc transversālas pieejas nozarei Kopienas politiku un fondu ziņā, jo īpaši izveidojot īpašu Kopienas programmu, kura papildinātu dalībvalstu pasākumus, lai sekmētu nozari un veicinātu sinerģiju starp dažādajiem iesaistītajiem sociālajiem un ekonomiskajiem dalībniekiem”;

– „atgādina, ka atsevišķi uz tūrismu orientēti piekrastes reģioni ir cietuši no tā sauktā statistikas efekta pašreizējā finanšu plānā 2007.-2013. gadam, un tādēļ aicina veikt kompensācijas pasākumus Eiropas līmenī, kas domāti šiem reģioniem”, piemēram, Algarvi.

Sérgio Marques (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā par tūrisma ietekmes uz piekrastes reģioniem reģionālās attīstības aspektiem ir uzsvērts tas, ka tūrisms ir būtisks šo Eiropas Savienības reģionu sociālekonomiskajai attīstībai.

Šis jautājums ir ārkārtīgi svarīgs, jo ES dalībvalstu piekraste ir vairāk nekā 89 000 km gara, turklāt salas, dalībvalstis, kas ir salas, un attālākie reģioni ir ļoti atkarīgi no tūrisma nozares.

Tādēļ piekrastes dalībvalstīm ir jāsagatavo īpašas stratēģijas un integrēti plāni valsts un reģionālā līmenī, lai neitralizētu tūrisma sezonālo raksturu piekrastes reģionos un nodrošinātu stabilāku nodarbinātību un augstāku dzīves kvalitāti vietējām kopienām.

Es balsoju par šo ziņojumu, kurā ir uzsvērtā vajadzība pēc integrētas pieejas piekrastes tūrismam ES kohēzijas, jūrniecības, zvejniecības, vides, transporta, enerģētikas, sociālās un veselības politikas kontekstā, lai radītu sinerģijas un izvairītos no neatbilstīgas darbības.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Domājot par to, kāda ir globālās stratēģijas nozīme Eiropai, izmantojot jūras potenciālu, kā arī domājot par ekonomisko spēku, ko var dot un dod tūrisms Eiropas valstīm, un šīm pārdomām pievienojot nepieciešamību rast atbildi ne tikai attiecībā uz bažām, ko radījusi dažādu uzņēmumu pārvietošana, bet arī uz izaicinājumiem, ko radījusi pašreizējā ekonomiskā krīze, ir viegli saprast, kāda nozīme ir konkrētām tūrisma stratēģijām piekrastes teritorijās, aplūkojot tās globālo tūrisma un jūras stratēģiju kontekstā.

Ņemot vērā šīs pārdomas, kas ir ietvertas abos ziņojumos, kuru izstrādē es piedalījos (kā referents ziņojumam par ilgtspējīga tūrisma nākotni un kā ēnu referents ziņojumam par Eiropas jūrniecības stratēģiju), šis ziņojums ir vērtējams atzinīgi. Tomēr mums jāatzīst, ka nepietiek vien ar stratēģiju tūrismam piekrastes zonās, kas sastāv no abu minēto globālo stratēģiju labākā iespējamā kopsaucēja. Vispārīgi runājot, mums jāstimulē tāda ekonomiskā vide, kur ir labvēlīgi apstākļi uzņēmējdarbībai un kas izmanto šo milzīgo potenciālu — vai šos milzīgos potenciālus — jau šodien, nodrošinot tā turpmāku izmantošanu ilgtspējīgā un atbildīgā veidā.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par *Madeira* kundzes ziņojumu par tūrisma ietekmes reģionālās attīstības aspektiem piekrastes reģionos. Lai gan tūrisms neatrodas Eiropas Savienības kompetencē un līdz ar to šai nozarei nav īpaši iedalīti finanšu resursi, uzskatu, ka ir nepieciešams novērtēt tik būtiskas jomas kā piekrastes tūrisms ietekmi uz reģionālo attīstību un visu dalībvalstu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Piekrītu *Madeira* kundzei, ka mūsu rīcībai ir jābūt integrētai un ka ir jābūt saskaņotai pieejai stratēģijām vides, enerģētikas, jūras un transporta politikā, lai dažādie pasākumi tūrisma attīstības nodrošināšanai ir konsekvēti un sniedz labumu piekrastes teritorijās dzīvojošajiem un Eiropas ekonomikai kopumā.

Margie Sudre (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Tūrisms piekrastes teritorijās, jo īpaši attālākajos reģionos, kur tas bieži vien ir galvenais saimnieciskās darbības veids, var radīt nelabvēlīgu ietekmi, kam par iemeslu ir tūrisma sezonālitate, nekvalificēta darbaspēka nodarbināšana, integrācijas trūkums starp piekrasti un iekšzemi, saimniecisko darbību dažādības trūkums vai dabas un kultūras mantojuma degradācija. Izstrādātie risinājumi aptver šādas darbības.

Mazināt sezonālo ietekmi, piedāvājot citus tūrisma veidus (darījumu, kultūras, medicīnas, sporta, lauku tūrisms), vienlaikus aizsargājot mūsu krastu mantojumu.

Piemērot integrētu pieeju piekrastes tūrismam, īstenojot Kopienas kohēzijas, jūrniecības, zivsaimniecības, vides, transporta un enerģētikas politiku, lai veidotu sinerģiju un uzlabotu projektu saskaņotību.

Uzlabot infrastruktūras kvalitāti, lai veicinātu pieejamību reģionam ne tikai tūrisma sezonā, vienlaikus cīnīties pret klimata izmaiņu ietekmi, veidojot ilgtspējīgu sabiedriskā transporta satiksmi.

Pakalpojumu kvalitātes uzlabošana, veicinot profesionālo sagatavotību un veicinot tāda tūrisma iespējas, kas izmanto izmaiņas tirgū, lai izvairītos no konkurences.

Veicināt jaunu tūrisma galamērķu, tostarp pašos attālākajos reģionos, rašanos un veltīt uzmanību piekrastes tūrismam Eiropas jūrniecības dienā, ko svin 20. maijā, un projekta „Eiropas labākie galamērķi” ietvaros.

– Ziņojums: Christa Prets (A6-0461/2008)

Šarūnas Birutis (ALDE), rakstiski – (LT) Globalizācijas un informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) straujās attīstības laikmetā jaunās tehnoloģijas un plašsaziņas līdzekļi arvien vairāk ienāk visās dzīves jomās. Sabiedrībai kā nekad iepriekš jāseko līdzi šīm straujajām tehnoloģiskajām izmaiņām un jāmacās tikt galā ar informācijas gūzmu. Plašsaziņas līdzekļi arīdza pilda vārtsarga lomu, izvēloties svarīgus tematus, un tas, savukārt, ietekmē ikdienas dzīves kārtību. Tomēr šo izvēli nosaka tikai un vienīgi, pamatojoties uz indivīda viedokli, un līdz ar to tā nav gluži objektīva. Plašsaziņas līdzekļu lietotprasmei jāpalīdz cilvēkiem pārvarēt šīs problēmas un kļūt par zinošiem plašsaziņas līdzekļu lietotājiem.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark and Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Mēs balsojam pret Prets kundzes (Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa, AT) ziņojumu par plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi digitālā pasaulē (A6-0461/2008). Ziņojumā paustie priekšlikumi pārkāpj subsidiaritātes principu. Mēs nevēlamies vienotu izglītošanu par plašsaziņas līdzekļiem Eiropas mērogā, kas attiektos uz bērniem visās dalībvalstīs. Katrai dalībvalstij atsevišķi ir jāizstrādā sava mācību programma atbilstoši savas valsts apstākļiem.

Tāpat arī mēs neuzskatām, ka vecākiem un vecāka gadagājuma cilvēkiem kopumā ir slikta plašsaziņas līdzekļu lietotprasme.

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Gan tradicionāliem, gan moderniem plašsaziņas līdzekļiem ir būtiska loma mūsu ikdienas dzīvē. Paturot to prātā, ir svarīgi palīdzēt Eiropas iedzīvotājiem saprast, analizēt un novērtēt informācijas straumi un attēlus, ko tie saņem, lai to varētu izmantot labākā iespējamā veidā. Šīs iemaņas kļūst arvien nepieciešamākas, jo mūsdienās interneta izmantošana ir izplatīta parādība un plašsaziņas līdzekļu lietotāji vairs nav tikai skatītāji, bet vairāk gan kļūst par paša procesa dalībniekiem.

Mums iesniegtais ziņojums, ko es personīgi atbalstu, iederas šajā kontekstā. Tā ir politiskās gribas izpausme, kas mudina aizsargāt ikviena tiesības un brīvības šajā digitālajā vidē.

Šajā ziņojumā izskan aicinājums nodrošināt visiem pilsoņiem, jo īpaši pašiem jaunākajiem, augsta līmeņa izglītošanu plašsaziņas līdzekļu jomā. Tā mērķis ir nodrošināt apmācību, kas ir specifiska katram plašsaziņas līdzekļu veidam, kā arī atkārtoti apstiprina, ka ikvienam ir tiesības piekļūt informācijai un komunikāciju tehnoloģijām. Paziņojumā ir pausts atbalsts augstas kvalitātes izglītošanai, kas veicina atbildīgu un cieņpilnu attieksmi pret intelektuālā īpašuma tiesībām. Izglītošana plašsaziņas līdzekļu jomā, kas arīdza palīdzēs sasniegt Lisabonas stratēģijas mērķus, ir būtisks ieguldījums zinošas, aktīvas sabiedrības veidošanā.

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) Referente iepazīstina ar izglītošanu Eiropas plašsaziņas līdzekļu jomā dažādos līmeņos, kur mērķauditorija ir ģimenes, skolas, vecāki cilvēki un cilvēki ar invaliditāti. Tā, protams, ir laba doma, bet tā nav risināma ES līmenī. Būdamā šaurākas, bet vienlaikus koncentrētākas ES aizstāve, es uzskatu, ka tas ir jāorganizē katrai dalībvalstij pašai. Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Christa Prets ziņojumu par plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi digitālā pasaulē, jo uzskatu, ka mums šī problēma ir steidzami jārisina. Digitālās informācijas laikmetā informācijas trūkums var kļūt par jaunu diskriminācijas un nevienlīdzības veidu. Piekritu ziņojumā izklāstītajiem mērķiem, jo īpaši attiecībā uz atbalstu platjoslas interneta plašākas pieejas nodrošināšanai, centieniem samazināt atšķirības šajā jomā dažādās dalībvalstīs un vajadzībai ieguldīt izglītošanā un apmācībā šajā jomā.

Tāpat arī uzskatu, ka mums ir rūpīgi jāseko un jāuzrauga uzņēmumu koncentrācija šajā nozarē, lai izvairītos no oligopola veidošanās, kas apdraud informācijas pārredzamību un plurālismu.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs uzskatām, ka plašsaziņas līdzekļu lietotprasme ir pašu dalībvalstu ziņā. Paziņojuma projekts, kas ir šeit uz galda Eiropas Parlamentā, noteikti satur vērtīgus padomus (jāteic, arī dažus ne tik labus padomus), taču šis jautājums ir izskatāms katrā dalībvalstī atsevišķi.

Ziņojuma priekšlikumi arīdza skar dalībvalstu izglītības sistēmu mācību programmas. Kā šajā Parlamentā *June Listjau* ir iepriekš norādījis un tagad dara to atkārtoti, proti, katra dalībvalsts pati ir atbildīga par mācību procesa organizēšanu un izglītības sistēmas saturu.

Lielās uzrunās daudz ir runāts par subsidiaritāti, bet realitātē ir nedaudz citādāk. ES vajadzētu iesaistīties pārrobežu jautājumu risināšanā, taču izvairīties no tādiem jautājumiem, ko katra dalībvalsts pati var izlemēt vai kas jau ir regulēti citos starptautiskos līgumos.

Tāpēc mēs balsojam pret rezolūcijas priekšlikumu.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Plašsaziņas līdzekļu lietotprasme kļūst arvien svarīgāka šajā digitālajā laikmetā. Tā kā mūsu kultūras arvien vairāk ir pakļautas globalizācijai, *Prets* ziņojumā pareizi tiek norādīts, ka galvenā loma plašsaziņas līdzekļu lietotprasmē ir vietējām struktūrām. Vietējām iestādēm būtu jādod būtisks ieguldījums, un tādējādi es atbalstu šo ziņojumu.

Dumitru Oprea (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Biju pārliecināts, ka balsošu par *Christa Prets* ziņojumu.

Domāju, ka plašsaziņas līdzekļu lietotprasme ir nepieciešama, lai informācijas saņēmēji spētu labāk izprast visu pieejamo plašsaziņas līdzekļu produktus un zinātu, kā izvairīties no šo produktu iespējamās negatīvās ietekmes. Lai to īstenotu, ir nepieciešama informācija un zināšanas, ko varam iegūt caur plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi.

Visiem kopienas locekļiem jāprot meklēt un izmantot informāciju, lai nodrošinātu brīvu un atvērtu saziņu, nebaidoties saskarties ar realitāti, kurai tie nav gatavi.

Lai nodrošinātu atbilstošu plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi, pasākumi būtu jāīsteno jau pamatskolas līmenī, kur bērni apgūtu prasmes, kas ir nepieciešamas aktīvai līdzdalībai sabiedriskajā dzīvē.

Plašsaziņas līdzekļu lietotprasme ietver to, ka kopienas locekļi spēj kritiski izvērtēt plašsaziņas līdzekļu produktus, tādējādi nodrošinot, ka viņus tik viegli neietekmē informācijas turētāji.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es balsoju par *Prets* kundzes ziņojumu par plašsaziņas līdzekļu lietotprasmi digitālā pasaulē. Ņemot vērā, ka jaunas informācijas un komunikācijas tehnoloģijas arvien straujāk iekaro tirgu, ienākot pat pavisam ikdienišķos mūsu dzīves aspektos, un ka šie rīki piedāvā milzīgas iespējas, cilvēkiem ir ne tikai nepieciešams iemācīties izmantot šos rīkus, lai varētu baudīt to sniegtās priekšrocības, bet arī jāspēj sevi aizsargāt no riskiem, kas rodas no manipulēšanas ar informāciju un no izlaistas vai nepilnīgas informācijas draudiem, kas bieži vien ir raksturīga iezīme IT tīklos atrodamajai informācijai salīdzinājumā ar tradicionālā veidā pieejamo informāciju. Tādējādi es atzinīgi vērtēju *Prets* kundzes veikumu un ceru, ka veiktie pasākumi būs atbilstīgi izvirzītajam mērķim.

– Ieteikums: Bernard Lehideux (A6-0473/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, esmu par *Lehideux* kunga ziņojumu, kas šodien tiks nodots balsojumam pēc garām debatēm, kurās Parlaments uzņēmās vadošo lomu centienos uzlabot dokumenta galīgo variantu.

Patlaban atrodamies ļoti sarežģītā ekonomiskā situācijā, kur ekonomikas un finanšu krīze, kas skar mūs, šķiet, ilgs visa 2009. gada garumā. Šodien līdz ar Eiropas Izglītības fonda dibināšanu Eiropa raida svarīgu signālu. Mūsu mērķis ir nodrošināt, ka šī iestāde būs efektīvs rīks ne tikai jauniešu apmācībā pirmās darbavietas meklējumos, bet arī visu to cilvēku apmācībā, — kuru skaits diemžēl ir liels —, kuri tiek izstumti no ražošanas un darba pasaules. Eiropas Parlamenta pienākums ir turpināt uzraudzību pār šī fonda darbības efektivitāti un izvirzīto mērķu sasniegšanu.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Padomes kopējo nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar ko izveido Eiropas Izglītības fondu (EIF), jo kopējā nostājā ir iekļauti daudzi no Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ierosinātajiem grozījumiem. Galvenās izmaiņas Komisijas priekšlikumā ir par šīs regulas darbības jomu, aģentūras funkcijām, vispārējiem noteikumiem, valdi un Eiropas Izglītības fonda (EIF) direktora iecelšanu. Ir atrisināti arī daudzi jautājumi par to, kā stiprināt EP un aģentūras attiecības un kā EP varētu būt pārstāvēts valdē.

Regulas 7. pantā paredzēts, ka valdes sastāvā ir „trīs Eiropas Parlamenta iecelti eksperti bez balss tiesībām”. Parlaments var izvirzīt vai nu pie Parlamenta nepiederošas personas vai arī tā deputātus un Parlamenta pienākums būs izvēlēties sev vēlamo pārstāvības līmeni valdē. Papildus tam valdes izvēlēto direktora kandidātu pirms viņa iecelšanas uzaicinās sniegt paziņojumu atbildīgajā(-s) Eiropas Parlamenta komitejā(-s) un atbildēt uz tās/to locekļu jautājumiem (10. pants).

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Ultra-eiropieši darba meklētāju un citu cilvēku emigrēšanu redz kā brīnumainu risinājumu problēmām situācijā, kad visās dalībvalstīs trūkst darbaspēka un samazinās dzimstības rādītāji. Šī muļķīgā attieksme ir atzišanās bezspēcībā: Eiropa, kāda tā ir šodien, nespēj nākt klajā ar priekšlikumiem, kas palīdzētu risināt aktuālas problēmas.

Jaunajai Eiropai, tieši otrādi, jāveicina tāda ekonomiskā un sociālā politika, kas dod priekšroku dalībvalstu un Kopienas vajadzību aizstāvēbai, jāstimulē ģimenēm draudzīga politika, lai iedrošinātu cilvēkus radīt bērnus, kā arī jāveicina ārpolitika, kas ietver attīstības palīdzību trešajām valstīm, lai tās valstis, kuras piedzīvo augstu emigrācijas vilni, varētu apturēt savu iedzīvotāju izceļošanu, ievērojami uzlabojot dzīves apstākļus savā valstī.

Eiropas Izglītības fonds ir Eiropas Savienības aģentūra, kuras mērķis ir palīdzēt attīstīt izglītības un apmācības programmas ES partnervalstīs. Tas būtu ļoti cildens mērķis, ja vien realitātē tā nesagatavotu šīs ārpus Eiropas valstis Eiropas darba tirgum. Mēs nevēlamies papildu imigrāciju no trešajām valstīm, pat ne no tādām ārpus Eiropas kandidātvalstīm kā Turcija, kas ir aziātiska un musulmaņu valsts, ko mēs nevēlamies redzēt pievienojamies Eiropas Savienībai.

– **Ziņojums: Ona Juknevičienė (A6-0457/2008)**

Carlos Coelho (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu šo priekšlikumu, kura mērķis ir uzlabot Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās. Priecājos, ka vienošanās tika panākta jau pirmajā lasījumā.

Vienmēr esmu atbalstījis ciešāku saišu izveidošanu starp tiesnešiem un Eiropas tiesiskās sadarbības institucionālo mašīnēriju, lai šiem profesionāļiem ļautu izsekot katram tiesiskās Eiropas būvniecības posmam, tādējādi palīdzot konsolidēt brīvības, drošības un tiesiskuma jomu un veidot Eiropas tiesisko kultūru.

Šis tīkls sastāv no kontaktpunktiem (tiesnešiem), kuri savstarpēji sadarbojas, lai novērstu grūtības, kas varētu rasties tiesiskajā sadarbībā starp dalībvalstīm. Tas aptver visas jomas, citiem vārdiem sakot, gan civillietās, gan komercietās. Uzskatu, ka tīklam ir jābūt atvērtam, lai tajā varētu piedalīties arī profesionālas asociācijas, tajā pašā laikā cenšoties palielināt plašākai sabiedrībai sniegtās informācijas apjomu.

Šie uzlabojumi dos skaidras priekšrocības attiecībā uz savstarpējo spriedumu atzīšanu, kas ir būtisks tiesiskās sadarbības stūrakmens.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza Padomes Lēmumu 2001/470/EK, ar ko izveido Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās, jo Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komercietās izveides starp dalībvalstīm ar Padomes 2001. gada 28. maija Lēmumu 2001/470/EK pamatā ir doma, ka, lai ieviestu brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, ir nepieciešams uzlabot, vienkāršot un paātrināt tiesisko sadarbību starp dalībvalstīm, kā arī tiesu pieejamību personām, kuras iesaistītas pārrobežu tiesas prāvās.

Carl Lang un Fernand Le Rachinel (NI), rakstiski. – (FR) Ja ir kāda joma, kur sadarbība starp Eiropas Savienības dalībvalstīm ir svarīga un ko ir nepieciešams atbalstīt, cik vien mūsu spēkos, tad tā ir tiesas un policijas iestādes.

Jaunākie rezultāti, ko ieguvusi vienotā Francijas un Beļģijas izmeklēšanas komanda, kurai pēc vairāku mēnešu novērošanas izdevās arestēt gados jaunus 16 džihāda fanātiķus un izjaukt islama teroristu tīklus, kas atradās Briselē, sniedz pierādījumus par sadarbības nepieciešamību starp Eiropas policijas spēkiem.

Organizētā noziedzība, korupcija, cīņa pret narkotiku tirdzniecību un terorisms, kā zināms, neapstājas pie valstu robežām.

Eiropas Savienības dalībvalstis jau vairākus gadus ir sadarbojušās starpvaldību līmenī. Eiropas Savienība grēcīgā lepnumā vēlas piedibroties uzvarētājam pusei un saskaņā ar saviem noteikumiem mēģina izveidot šāda veida attiecības Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklā, kas ir izkārtots pa valstu kontaktpunktiem.

Mēs esam par sadarbību un atbalstām šo iniciatīvu ar nosacījumu, ka dalībvalstīm netiek liegta viņu likumīgās suverēnās kompetences par labu jaunai, birokrātiskai Eiropas iestādei.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Vēlos paust savu nožēlu par to, ka par Juknevičienē kundzes ziņojumu Parlamentā nenotika debates vēl pirms tā pieņemšanas. Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa atbalsta šo ziņojumu. Taču vēlamies vērst uzmanību uz

dažām problēmām šajā jomā, kurām ir nepieciešami jauni risinājumi: Eiropas pilsoņu zināšanas par viņu tiesībām pārrobežu tiesvedībā, kā arī praktizējošo juristu un tiesnešu zināšanas ir ļoti vājās.

Ceru, ka šie jautājumi, kas Parlamentam rada bažas, turpmāk Komisijas un Padomes darba kārtībā būs saredzamāki.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojumu par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komercietās. Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā iesniegtais dokuments ietver atbildi uz to, ka ir nepieciešams vienkāršot un paātrināt tiesisko sadarbību starp dalībvalstīm. Vēl jo būtiskāk, uzmanības centrā ir nepieciešamība atvieglot tiesu pieejamību pilsoņiem.

Referenta programmā uzmanība tiek vērsta uz sadarbības veicināšanu starp juridisko profesiju pārstāvjiem, lai noteiktu paraugpraksi. Turklāt no Komisijas ziņojuma par Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla civillietās un komercietās darbību izriet, ka valstu kontaktpunktu trūkuma dēļ būs jāpaiet ilgam laikam, lai tas pilnveidotu savas iespējas.

Ierosinātā starpposmu punktu izveidošana kopā ar Eiropas E-tiesiskuma sistēmas pakāpenisku ieviešanu uzlabotu Eiropas iedzīvotāju pieejamību vispārējai informācijai par tiesvedību un tiesu sistēmas darbību.

– Ziņojums: Philip Bushill-Matthews (A6-0454/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Direktīvas par Eiropas Uzņēmumu padomes izveidošanu pārstrādātais variants nosaka plašākas informācijas un labāku uzklausišanas procedūru nepieciešamību visiem ES strādājošajiem, un es vēlos publiski paust tam atbalstu. Priekšlikuma mērķis ir grozīt Padomes 1994. gada 22. septembra Direktīvu 94/95/EK darbinieku informēšanas un uzklausišanas jomā. Tālākās diskusijas ar sociālajiem partneriem apvienojumā ar pārstrādāto variantu rada labāku pamatu veiksmīgam dialogam starp darba devējiem un darba ņēmējiem, ļaujot veikt padziļinātu ierosināto izmaiņu vērtējumu, un ļauj darbinieku pārstāvjiem aizstāvēt savas intereses.

Es atbalstu, ka pēc direktīvas ieviešanas īsteno tās trīs gadu pārskatīšanu, lai nodrošinātu, ka tā joprojām atbilst un ir piemērota izvirzītajam mērķim.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Parlamentāriešu vairākuma acīmredzamais politiskās gribas trūkums attīstīt pašreizējo direktīvu un uzlabot Eiropas Uzņēmumu padomes tiesības un lomu jau atkal nepārprotami bija redzams plenārsēdes balsojumā. Visi mūsu grupas ierosinātie grozījumi tika noraidīti, tostarp grozījums, kas paredz padziļinātu un visaptverošu pašreizējās direktīvas pārskatīšanu, ko uzsāktu vēlākais piecus gadus pēc tagad veikto mazāk nozīmīgo grozījumu spēkā stāšanās dienas. Ir tikai panākta vienošanās, ka ziņojums par šīs direktīvas īstenošanu jāiesniedz Komisijai. Tad jau redzēsim, kas notiks tālāk. Jau ir zināms, ka strādājošo tiesību stiprināšana būs atkarīga no šķiru cīņas attīstības.

Pretēji tām reizēm, kad Eiropas Parlaments nesaistošās diskusijās pieņēma principu, ka strādājošo pārstāvjiem jābūt veto tiesībām, kā manā ziņojumā par sieviešu lomu rūpniecības nozarē, tagad tas atsakās iekļaut šo principu direktīvā par Eiropas Uzņēmumu padomi, kas ir nožēlojami. Tāpēc mēs nolēmām atturēties.

Neena Gill (PSE), rakstiski. – Es atbalstīju šo ziņojumu, jo šajos grūtajos laikos ir būtiski, ka mēs kā sociālisti cīnītos par strādājošo aizsardzību.

Uzklausišana un informēšana ir divas strādājošo pamattiesības, un Eiropas Uzņēmumu padome ir lieliska Eiropas iniciatīva. Taču darbavietas manā reģionā tāpat kā pārējā Eiropā tiek zaudētas tāpēc, ka nenotiek cieša padomju pārrobežu sadarbība.

Tādējādi es atbalstu priekšlikumus, lai nodrošinātu Uzņēmumu padomes efektivitāti un tās darbības jomas paplašināšanu. Šis jautājums ietekmē daudzus manus vēlētājus. Ceru, ka mūsu balss nozīmēs to, ka arvien vairāk Vestmidlendsas uzņēmumu un darbinieku būs ieguvēji no šīm tiesībām.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *Bushill-Matthews* ziņojumu. Parlaments ir balsojis par efektīvām un preventīvām sankcijām pret darba devējiem par neatbilstību noteikumiem un attiecīgi uzlabos strādājošo situāciju visā ES.

David Martin (PSE), rakstiski. – Raugoties no draudīgās ekonomiskās krīzes skatupunkta, šī direktīva nākotnē dos lielākas izteikšanās tiesības strādājošajiem viņu darbavietā, nodrošinot pārskatīšanu Eiropas Uzņēmumu padomē, kas ir nepieciešams. Es atzinīgi vērtēju Eiropas sociālo partneru padomi, kas tagad ir iekļauts

direktīvā, tāpat arī es atbalstu direktīvas atjaunināšanu, ņemot vērā jaunākās tiesā izskatītās lietas, kas devušas lielāku juridisko skaidrību abām nozarē iesaistītajām pusēm.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es atbalstu jebkuru darbu, kas stiprina Eiropas Uzņēmumu padomes darbību.

Georgios Toussas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Darba devēji izmanto strādājošo dalību uzņēmumupadomē, lai kontrolētu to aktivitātes darba vietā.

Eiropas Uzņēmumu padome un korporatīvā atbildība ir veids, kā saliedēt sociālo partnerību un vadīt strādnieku kustību.

Tāpēc mēs balsojam pret Komisijas priekšlikumu pārstrādāt direktīvu par Eiropas Uzņēmumu padomi.

– Ziņojums: Heide Rühle (A6-0410/2008)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par Rühle kundzes ziņojumu par vienkāršošanas nosacījumiem ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem Kopienā, jo tas ietver vairākus pasākumus, kas ir paredzēti tirgus darbības atvieglošanai bruņojuma jomā.

Turklāt, izveidojot Kopienas tiesiskās normas aizsardzības jomā, dalībvalstis tiktu pasargātas no riska, ka tās varētu nepatiesi apsūdzēt nelegālā ieroču transportēšanā. Kā deputātiem zināms, vairākas dalībvalstis nesen tika nepatiesi apvainotas nelegālā ieroču pārdošanā Gruzijai. Kopēja likumdošana šajā jomā visās 27 Eiropas Savienības dalībvalstīs varētu novērst līdzīgu situāciju atkārtēanos nākotnē.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Atbalstīju deputātes Rühle kundzes priekšlikumu kā daļu no Komisijas pieņemtās „Aizsardzības paketes” 2007. gada decembrī. Priekšlikumā ir ietverta pārredzama aizsardzības aprikojuma tirgus izveidošana ES, aizstājot pašreizējos 27 atsevišķos licencēšanas režīmus un harmonizējot licencēšanas prasības šo produktu sūtījumiem starp dalībvalstīm. Šāda pašreizējā kontroles režīma pārveidošana nodrošinās ne tikai lielāku pārredzamību, bet arī nostiprinās esošās prakses un procedūras, vienlaicīgi atbilstības izmaksās ietaupot miljardus. Šāda veida administratīvā reforma paaugstina konkrēto procedūru skaidrību un vienkāršību, stiprinot iekšējo tirgu, vienlaikus saglabājot kontroli pār turpmāko eksportu ārpus ES. Vispārīgo un globālo licenču ieviešana, ko joprojām nosaka katra dalībvalsts, nodrošina saprātīgu līdzsvaru starp valsts un kopienas interesēm.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) „Aizsardzības aprikojuma sūtījumu vienkāršošana Kopienas robežās” nav neitrāls process. Iekšējā tirgus noteikumu pastiprināšana jomā, kas ir bijusi dalībvalstu ekskluzīvā kompetencē, iezīmē vēl vienu soli par labu federālismam, palielinot lielāko valstu ietekmi, kas kaitē valsts suverenitātei. Smagas starptautiskās ekonomiskās krīzes laikā militāri rūpnieciskā kompleksa attīstīšana ES paver jaunas peļņas iespējas lielām ekonomiskām grupām un stiprina ES militārās iesaistīšanās spēju kopējās ārējās un drošības politikas kontekstā. Mērķis ir nodrošināt kontroli pār tirgiem, ierobežot energoresursus un citus dabas resursus, kas ir būtiski kapitālistiskajai ražošanai, aplūkojot to lielākas starptautiskās konkurētspējas kontekstā.

Mums būtu jāiet pilnīgi citā virzienā. Jo īpaši mums būtu jāmēģina samazināt kodolieroču un konvencionālo ieroču arsenāls visā pasaulē, palīdzot mierīgi atrisināt konfliktus un nodrošinot starptautisko tiesību un valstu suverenitātes ievērošanu.

Cilvēces izvēlētajam ceļam ir jāvirzās pretī atbrūošanai, nevis sacensībai par ieročiem, kā to iedrošina šis direktīvas priekšlikums. Tāpēc es balsoju pret.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Partija June List atbalsta brīva iekšējā tirgus izveidošanu. Taču mēs neticam, ka ES vajadzētu izdot tiesību aktus par to, kā būtu jākontrolē ar aizsardzību saistīto ražojumu tirdzniecība Eiropas robežās. Ar aizsardzību saistītos ražojumus nevar aplūkot tāpat kā citas preces un pakalpojumus. Likumdošana šajā jomā, gluži kā eksporta politika, ir jāatstāj katras dalībvalsts ziņā. Ja ir nepieciešama pārrobežu sadarbība, tad tā būtu jāveido starpvaldību līmenī.

Tā kā June List krasi iebilst pret jebkuru mēģinājumu ES sadarbības ietvaros uzlabot militāro potenci, mēs esam ļoti kritiski noskaņoti pret Komisijas priekšlikumu. Referenta grozījums šo situāciju neuzlabo. June List lēmums balsot pret ziņojumu tādējādi nav tikai „nē” komitejas rezolūcijai, bet arī skaidrs noraidījums jebkuram ES sadarbības militarizēšanas veidam.

Jens Holm un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – (SV) Uzskatām, ka Eiropas Komisijas stratēģija konkurētspējīgākai aizsardzības nozarei ES ir absolūti nepareizi izvēlēts ceļš. Tas ir kārtējais solis tuvāk militārai sadarbībai ES, kuras mērķis ir izveidot kopēju aizsardzību. Mēs esam pilnīgi pret šādu notikumu attīstību. Mēs atbalstītu neatkarīgu ārpolitiku, kurā nepastāv militārās alianses.

Starptautisko tiesību, demokrātijas un cilvēktiesību aizsardzība Komisijas priekšlikumā nav pieminēta vispār. Uzskatām, ka miers, demokrātija un cilvēktiesības ir svarīgākas, nekā jaunu tirgu izveide militārajam aprikojumam. Tā ir arī joma, kas ietekmē drošības politiku. Saskaņā ar ES līgumu Zviedrija ir lēmējinstāde. Šajā sakarā mēs domājam, ka Eiropas Komisijas tiesību aktu priekšlikums ir pretrunā ar ES līgumu. Ņemot vērā iepriekšminētos iemeslus, mēs balsojam pret priekšlikumu.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Direktīvas priekšlikums veicināt militāro ražojumu sūtījumus ES, vienkāršojot attiecīgās licencēšanas procedūras dalībvalstīs, ir daļa no vispārīgā mērķa militarizēt ES, tādējādi īstenojot savus agresīvos plānus pret vietējo sabiedrību.

Konkrētais priekšlikums un ziņojums, kas uz to attiecas, ir paredzēts, lai arī turpmāk samazinātu dalībvalstu spēju lemt par savu aizsardzības politiku neatkarīgi un stiprinātu lielos aizsardzības nozares tirgus ES, lai, samazinot administratīvo slogu šo ražojumu kustībai un tirdzniecībai, tie kļūtu par aizvien lielākiem noteicējiem vienotajā euro tirgū un konkurētspējīgākā globālajā tirgū, tādā veidā izstumjot mazos un vidējos uzņēmumus, kā tas minēts arī ziņojumā.

Šis priekšlikums kārtējo reizi atspoguļo patieso ES kā kara kūdītāja raksturu un nepieciešamību izbeigt šo politiku un tās pret tautu vērsto struktūru kopumā, kā arī turpināt cīņu par neatkarīgas varas izveidošanu, lai mūsu valsts pati var izlemt, kāda veida un cik daudz ieroči ir nepieciešami tās reālai aizsardzībai, neņemot vērā ES un NATO agresīvos plānus un lielo Eiropas un ASV ieroču ražotāju intereses.

Carl Schlyter (Verts/ALE), rakstiski. – (SV) Es nevēlos iekšējo tirgu ieročiem. Visām valstīm ir jābūt spējīgām apturēt ieroču importu un eksportu, ja tās to vēlas. Nedrīkst pieļaut, ka ieroču eksports notiek netraucēti, pat ne ES. Diemžēl mēs zaudējam balsojumā par grozījumu, lai tas netiktu pieļauts. Tādējādi es atturējos no galīgā balsojuma, jo ziņojumā bija arī pozitīvi aspekti, kā uzlabota kontrole, lai novērstu eksportu uz trešām valstīm un lielāks atklātums un informācijas pieejamība nevalstiskām organizācijām un citiem.

– Ziņojums: Matthias Groote (A6-0329/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju deputāta Groote ziņojumu par mehānisko transportlīdzekļu un motoru regulu attiecībā uz emisiju samazināšanu, jo tas ir solis ceļā uz gaisa kvalitātes uzlabošanu visā Eiropā un klimata pārmaiņu novēršanu. Tehnisko noteikumu ieviešana visā Kopienā attiecībā uz kravas autotransportu, smagajām automašīnām un autobusiem būs efektīvs līdzeklis piesārņojuma mazināšanai. Ierosinātais samazinājums slāpekļa oksīdam par 80 % un cieto daļiņu skaitam par 66 % liecina par ievērojamu progresu un tuvina tam līmenim, kas ir līdzīgs ASV noteiktajai robežvērtībai. Ziņojums arīrdzan paredz skaidrākus tiesību aktus, jo direktīvas nomainīs tieši piemērojamas regulas. Būdamā ES - ETS referente, es ļoti labi apzinos tos soļus, kas jāveic, lai novērstu klimata pārmaiņas; es pilnībā atbalstu ziņojumā ierosināto daudzpusējo saskaņošanu un emisiju samazināšanu.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Matthias Groote ziņojumu par mehānisko transportlīdzekļu un motoru tipu apstiprinājumu, jo uzskatu, ka kopējumu noteikumu ieviešana gaisa piesārņotāju no mehāniskajiem transportlīdzekļiem ierobežošanai ļoti palīdzēs aizsargāt vidi un arīrdzan nodrošinās ES vienotā tirgus atbilstīgu darbību.

Piekrītu referenta priekšlikumam ieviest daudz lielāku robežvērtības samazinājumu cieto daļiņu emisijām (kas ir tālejošāki par Eiropas Komisijas priekšlikumiem), lai nodrošinātu augsta līmeņa cilvēka veselības un vides aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanu.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Piekrītu, ka nepieciešams saskaņot noteikumus lielas kravnesības transportlīdzekļu konstruēšanai gaisa piesārņotāju emisiju samazināšanai, jo uzskatu, ka tas ir labākais veids, kā dalībvalstīs novērst atšķirīgu standartu piemērošanu un aizsargāt vidi.

Vispārējā Kopienas sistēma mehānisko transportlīdzekļu tipu apstiprinājumam pastāv, lai nodrošinātu iekšējā tirgus darbību, kas, lūdzu, neaizmirsīsim, ir joma bez iekšējām robežām, līdzās pastāvot brīvai preču, personu, pakalpojumu un kapitālai apritei. Mums ir nepieciešams atjaunināt standartus un noteikt augstākas prasības, lai visas dalībvalstis nodrošinātu, ka tiek ražoti lielas kravnesības transportlīdzekļi, kas ir mazāk

piesārņojoši, un šajos transportlīdzekļos ir pieeja remonta un tehniskās apkopes informācijai standarta formātā.

Attiecībā uz klimata pārmaiņu novēršanu ES ir parādījusi lielu apņemšanos rādīt ceļu šajā jautājumā. Šis ziņojums gluži vienkārši ir kārtējais ierocis cīņā pret kaitējumu videi. Turpmākais robežvērtību samazinājums kaitīgajām oglekļa monoksīda, oglekļa dioksīda, slāpekļa oksīdu un cieta daļiņu emisijām ir galvenais šīs regulas aspekts, kas noteikti veicinās gaisa kvalitātes uzlabošanu Eiropā.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Ar šodien pieņemto ziņojumu tiek ieviesti saskaņoti tehniskie noteikumi lielas krāvesības transportlīdzekļiem, lai nodrošinātu efektīvu iekšējā tirgus darbību.

Jo īpaši jāuzsver, ka noteikumu ieviešana nodrošinās augsta līmeņa vides aizsardzību, nosakot robežvērtību kaitīgajām oglekļa monoksīda, slāpekļa oksīdu un cieta daļiņu emisijām.

Priekšlikums arīdzan paredz piekļuvi remonta informācijai, kas ir pārņemta no Euro V un Euro VI regulējuma standartiem.

Ir būtiski, ka neatkarīgajiem tirgus dalībniekiem tiek nodrošināta standartizēta piekļuve remonta informācijai. Neatkarīgām remontdarbnīcām sniegtajai informācijai ir jābūt identiskai ar to, kas norādīta pilnvarotajiem pārdevējiem un remonta veicējiem. Šādi noteikumi atvieglos remonta veikšanu neatkarīgiem uzņēmumiem. Tādējādi tiks atvieglota regulāras apkopes pieejamība. Tirgus cenas kļūs konkurētspējīgākas.

Neapšaubāmi, piekļuve tehniskai informācijai nozīmēs to, ka, neatkarīgi no apkalpošanas vietas, visi transportlīdzekļi uz ceļa būs droši un videi mazāk kaitīgi.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *Groote* ziņojumu un atzinīgi vērtēju rīcību visas Eiropas līmenī, kas vērsta uz emisiju ierobežošanu no lielas krāvesības transportlīdzekļiem.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, jo tas paredz saskaņotus tehniskos noteikumus kravas autotransportam, smagajām automašīnām un autobusiem, kas tiem būtu jāievēro, lai saņemtu nepieciešamo transportlīdzekļa tipa apstiprinājumu. Ziņojumā paredzēta cieta daļiņu emisijas masas samazināšana par 66 % un NOx emisiju samazināšana par 80 %. Es atbalstu šo ziņojumu, jo tajā ir panākts līdzsvars starp CO2 emisiju un saistīto emisiju samazināšanu. Priekšlikumā ir ietverta virkne pasākumu saistībā ar remonta informācijas pieejamību jauniem automobiļiem, lai nodrošinātu efektīvu konkurenci remonta tirgū un mazie uzņēmumi neciestu ziņojuma dēļ.

– Ziņojums: Stavros Arnautakis (A6-0477/2008)

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Partijas *June List* mandāts Eiropas Parlamentā balstās uz solījumu vēlētājiem — panākt lielāku sabiedrības uzraudzību un nodrošināt pārdomātu ES finanšu resursu pārvaldību. Tagad Padome ierosina, ka jebkurš ES projekts, kura vērtība nepārsniedz EUR 1 miljonu un ko līdzfinansē Eiropas Reģionālās attīstības fonds, Kohēzijas fonds vai Eiropas Sociālais fonds, turpmāk būtu jāatbrīvo no uzraudzības un pārbaudes. Tas gluži vienkārši nav pieņemams.

Mēs saprotam, ka administratīvajam slogam būtu jābūt proporcionālam ar attiecīgo līdzekļu apjomu. Taču mēs esam kritiski noskaņoti attiecībā uz to, ka Padome ar šādu rīcību ierosina atstāt šo jomu netraucētai ES resursu ļaunprātīgai izmantošanai. Ņemot vērā minētos iemeslus, *June List* izlēma balsot pret šo ziņojumu.

Sérgio Marques (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Dalībvalstis ir norādījušas, ka tās saskaras ar grūtībām, piemērojot 55. pantu. Galvenās grūtības ir nesamērīgs administratīvais slogs salīdzinājumā ar maksājamām summām, turklāt tiek radīts būtisks risks programmas īstenošanai.

Tāpēc es balsoju par šo priekšlikumu, kura mērķis ir grozīt un vienkāršot šo pantu, ietverot tikai divus nosacījumus, proti, izslēdzot no 55. panta darbības jomas tās darbības, kuras līdzfinansē Eiropas Sociālais fonds, un attiecībā uz Eiropas Reģionālās attīstības fonda vai Kohēzijas fonda līdzfinansētajām darbībām nosakot finansējuma sliekšni EUR 1 miliona apmērā, kuru nesasniedzot šīs darbības izslēdz no 55. panta darbības jomas, kas ļautu aprēķināt maksimālos atbilstīgos izdevumus un nodrošināt uzraudzību. Citi 55. panta nosacījumi netiek mainīti.

– Ziņojums: Giuseppe Gargani (A6-0483/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), rakstiski. – Es, tāpat kā mani Lielbritānijas Konservatīvās partijas kolēģi, atbalstu uzlabojumus attiecībā uz nodarbinātības kārtību reģistrētiem deputātu palīgiem, kuri strādā Eiropas

Parlamenta telpās Briselē, Strasbūrā un Luksemburgā un, jo īpaši, uz kuriem attiecas nolikuma nosacījums par palīgiem.

Taču esam nobažījušies, ka nolikums joprojām ir nenoteikts vairākos būtiskos aspektos, un vēlētos, ka virknē nosacījumu tiktu ieviesta lielāka skaidrība. Piemēram, par ne ES pilsoņu darbā pieņemšanu, prasību par otras valodas prasmēm un ierosināto pakāpju skaitu.

Pamatojoties uz paustajām bažām, mēs no galīgā balsojuma atturējamies.

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēc tik daudziem darba gadiem, iesaistot šo Parlamentu, šodien mums visiem par lielu prieku mēs pieņemsim lēmumu par pasākumu, kas, domājams, būtiski ietekmēs darbu Kopienas iestādēs.

Jo īpaši vēlos uzsvērt jauno noteikumu pozitīvo ietekmi uz deputātu palīgu sistēmu, ko raksturos pārskatāmība un stabilitāte, atstājot izvēles iespēju deputātu ziņā. Ir sperts būtisks solis uz priekšu, un tajā pašā laikā ir raidīts pozitīvs signāls visai pasaulei.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par priekšlikumu Padomes regulai, ar ko groza Eiropas Kopienas pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, jo vietējo palīgu līgumus pārvalda maksājumu aģenti, kuru uzdevums būs nodrošināt deputātu palīgu piemaksu, kuras piešķir deputātam un par kurām tiem ir jābūt atbildīgiem, stingru pārvaldību, tādējādi izbeidzot neskaidrības, kādas pastāvēja līdz šim un kas izraisīja kritiku.

Savukārt uz reģistrētajiem deputātu palīgiem attieksies īpaši noteikumi atbilstoši Civildienesta noteikumiem un īpaši Kopienas pārējo darbinieku nodarbināšanas noteikumiem. Regulas priekšlikums, kuru Komisija iesniedza pēc sarunām, kas notika, pamatojoties uz EP Prezidija darba grupas, kuru vadīja EP deputāte *Martine Roure*, secinājumiem, ir īpašs un attiecīgi vispusīgs, un daudzos aspektos arī sarežģīts. Šie aspekti ir ņemti vērā ziņojumā un par tiem notika garas un izvērstas diskusijas Juridiskajā komitejā.

Edite Estrela (PSE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par *Giuseppe Gargani* ziņojumu par Eiropas Kopienas pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, jo uzskatu, ka priekšlikums par jaunas, Eiropas Parlamentam specifiskas darbinieku kategorijas pievienošanu, kas ietver deputātu palīgus, kuri strādā vienā no trijām Eiropas Parlamenta darba vietām (Briselē, Strasbūrā vai Luksemburgā), padarīs skaidrāku un uzlabos pašreizējo palīgu darba situāciju, ņemot vērā viņu pienākumu specifiku.

Jaunierosinātā deputātu palīgu darbā pieņemšanas sistēma, kas ietver īpašu regulējumu, nosakot, ka palīgus pieņems darbā uz tieši noslēgta līguma pamata ar Eiropas Parlamentu, ir būtiska, lai nodrošinātu vienlīdzības, nediskriminācijas un līgumu pārrēķināšanas ievērošanu, kā arī šo darbinieku tiesisko noteiktību.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Mēs balsojam pret ziņojumu, ar ko groza deputātu palīgu nodarbināšanas kārtību. Mums nav pilnīgi nekas iebilstams pret to, ka palīgiem Eiropas Parlamentā tiek nodrošināts saprātīgs atalgojums un darba apstākļi. Taču mums nav ne par kriptiņu lielāka vēlēšanās nosūtīt deputātu palīgus uz „ES nodokļu paradīzi”, kā tas bija, pārceļot deputātus uz ES darba algas sistēmu ar izdevīgu ES nodokli.

Gan deputātiem, gan viņu palīgiem jābūt saistītiem ar savas valsts realitāti. Atalgojumam un pabalstiem jābūt saistītiem ar viņu apstākļiem dalībvalstīs vai, palīgu gadījumā, ar apstākļiem, kādi ir vietā, kur viņi dzīvo un strādā. Ne deputātus, ne viņu palīgus nevajadzētu izolēt „ES burbulī” ar augstām algām un pievilcīgām piemaksām, kas ir daudz augstākas par to, ko reāli saņem iedzīvotāji valstī, kuru deputāti pārstāv.

Tāpēc mēs balsojam pret šo priekšlikumu attiecībā uz ES nolikumu palīgu nodarbināšanai. Mūsaprāt, tas ir principa jautājums, un tam nav nekāda sakara ar palīgu finanšu apstākļiem.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Šodien pieņemtais ziņojums palīdzēs uzlabot nodarbināšanas apstākļus reģistrētajiem deputātu palīgiem, kas pilda savus pienākumus vienā no trijām Parlamenta darba vietām. Ietvertās izmaiņas ir ilgi gaidījuši gan paši palīgi, gan šī parlamenta deputāti. Paziņojumā vietējie palīgi un reģistrētie palīgi tiek savstarpēji nošķirti, aplūkojot pēdējās palīgu grupas darba specifiku.

Saskaņā ar skaidri izstrādāto nolikumu palīgiem akreditētie parlamenta palīgi turpmāk baudīs vairākas privilēģijas, kas līdz šim attiecās tikai uz citu Eiropas iestāžu ierēdņiem. Īpaši būtiski ir tas, ka viņiem tiks dotas tādas privilēģijas, kas samazinās nevajadzīgu neskaidrību, piemēram, attiecībā uz nodokļu apmaksas vietu, veselības aprūpi un sociālo apdrošināšanu. Turklāt nolikums izbeigs neskaidrības attiecībā uz palīgu atalgojumu. Palīgiem tiks piešķirtas konkrētas pakāpes un skaidri noteiktas atalgojuma pamata likmes.

Nolikums dos labumu arī šī parlamenta deputātiem. Deputātu un viņu algoto palīgu un viņu attiecību pamatā ir abpusēja uzticēšanās. Nolikums neierobežo deputātu brīvību, izvēloties palīgu, ar kuru tas vēlas kopā strādāt. Tādējādi netiek apdraudēta Eiropas Parlamenta deputātu neatkarība viņu pienākumu izpildē.

Jens Holm un Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), rakstiski. – Jaunie saskaņošanas noteikumi deputātu palīgiem („pārējiem civildienesta darbiniekiem”) no Ziemeļvalstu darbinieku skatupunkta nav apmierinoši. Uzskatām, ka jaunie noteikumi mazinās sociālos standartus attiecībā uz ģimeņu un sociāliem pabalstiem slimo bērnu aprūpei, utt. Arīdžan pastāv nopietnas bažas par to, kā jaunie noteikumi ietekmēs pensijas tiesības, bezdarbnieku pabalstus un darbinieku aizsardzību pret atlaišanu.

Tomēr jāatsauc atmiņā, kas ir šī priekšlikuma pamatā. Palīgi, kuri Eiropas Parlamentā strādā uz nenoregulēta līguma pamata, saskaras ar lielām problēmām. Dažkārt viņi strādā drausmīgos apstākļos. Šī jaunā regula šādai praksei pieliks punktu. Mēs balsojam par priekšlikumu, solidarizējoties ar palīgiem, kurus alkatīgā deputāti/darba devēji izmanto.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Šodien es balsoju par Gargani kunga ziņojumu par pārējo Eiropas Kopienas darbinieku nodarbināšanas kārtību.

Ziņojumā vietējie deputātu palīgi tiek nošķirti no reģistrētajiem deputātu palīgiem.

Jābūt skaidri noteiktam, ka reģistrētajiem deputātu palīgiem, kas veic pienākumus šī Parlamenta deputāta vai deputātu labā, ir konkrēti pienākumi attiecībā pret deputātu vai deputātiem, pamatojoties uz to, ka viņu attiecības balstās uz savstarpēju uzticēšanos.

Tas reģistrētos palīgus atšķir no pārējiem ES darbiniekiem, kuru darba attiecības ir balstītas uz pārredzamības, objektīva novērtējuma un lojalitātes pret iestādēm kritērijiem.

Nevajag domāt, ka konkrētajā situācijā palīgiem tiek piešķirta privilēģēta vai tieša pieeja ierēdņu amatam vai citām Eiropas Kopienas darbinieku kategorijām.

Tas, ka Parlaments ir pieņēmis konkrēto ziņojumu, nozīmē, ka nākamajā parlamentārā sasaukumā no 2009. gada Kopienas darbinieku sociālie un nodokļu nosacījumi tiks piemēroti visiem reģistrētajiem deputātu palīgiem, kurus algo deputāti.

– Ziņojums: Simon Busuttill (A6-0446/2008)

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Būdam Lūgumrakstu komitejas loceklis, es atzinīgi vērtēju mana kolēģa Simon Busuttill ziņojumu par uzziņu sabiedrību maldinošo darbību. Uzziņu sabiedrības ir nejauki parazitāri, kas darbojas mazos un vidējos ES uzņēmumos (MVU). Tie raksta ļoti divdomīgas vēstules MVU, aicinot uzņēmumus aizpildīt vai atjaunināt uzņēmuma nosaukumu un kontaktinformāciju, radot maldīgu iespaidu, ka viņu informācija uzziņu krājumā tiks iekļauta bez maksas. Kā likums, bieži vien ar šādu vēstulju rakstīšanu nodarbojas jaunākie personāla darbinieki.

Beigu beigās parakstītāji un uzņēmumi atklāj, ka ir netīšām parakstījuši līgumu, kas parasti uzliek par pienākumu vismaz trīs gadus par iekļaušanu uzņēmumu uzziņu krājumā ik gadus maksāt aptuveni EUR 1000 un vairāk.

Saņemtajos 400 lūgumrakstos no mazajiem un vidējiem uzņēmumiem izklāstīts, ka tie ir cietuši no uzmācības, spriedzes, sarežģījumiem, vilšanās un finansiāliem zaudējumiem, ko radījusi šo blēžu darbība. Šis ziņojums pamatoti slavē Austrijas valdības rīcību, kas paredz ar likumu aizliegt šādu praksi. Šajā ziņojumā pausts aicinājums Komisijai un pārējām 26 dalībvalstīm sekot Austrijas piemēram un izskaust šo krāpnieku darbību.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Izlēmām balsot par šo Eiropas Parlamenta ziņojumu. Taču mums ir iebildumi pret 13. punktā pausto priekšlikumu attiecībā uz Direktīvas 2005/29/EK darbības jomas paplašināšanu.

Atzinīgi vērtējam to, ka ziņojumā Austrija un Beļģija ir izcelti kā pozitīvi piemēri, kas veikušas pasākumus, lai atbrīvotos no maldinošām uzziņu sabiedrībām. Uzskatām, ka Eiropai pietiktu ar šo valstu labo piemēru. Likumdevēji dalībvalstīs noteikti ir pietiekami kompetenti, lai pievērstu uzmanību citu valstu pozitīvajam piemēram un paši pieņemtu lēmumus par jauniem likumiem, kas skar šīs jomas problēmas attiecīgo dalībvalstu uzņēmumos. Iestāžu konkurence starp dalībvalstīm ir būtiska, lai atrisinātu tādas problēmas, kas aplūkotas šajā ziņojumā.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Uzņēmumi visā Eiropā ir kļuvuši par uzzīņu sabiedrību, tostarp „European City Guides”, krāpšanas upuriem. Ir būtiski īstenot juridiskus pasākumus, lai to novērstu, tāpēc Busuttil ziņojums ir vērtējams atzinīgi.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, ņemot vērā daudzo cietušo man iesniegtās sūdzības par sabiedrībām, kas nodarbojas ar klientu maldināšanu. Daudzi uzņēmumi, no kuriem vairums ir Skotijas mazie uzņēmumi, ir cietuši finansiālus zaudējumus, turklāt viņi nav likti mierā un viņiem ir draudēts ar tiesvedības uzsākšanu. Šis ziņojums veicinās izpratni par šo jautājumu, lai mazāk uzņēmumu ciestu no krāpnieciskās uzņēmējdarbības, mudinot ES valstis pieņemt stingrākus tiesību aktus un nodrošinot, ka pienācīgi tiek piemēroti spēkā esošie ES tiesību akti par maldinošu reklāmu un negodīgu komercpraksi. Es atbalstu šo ziņojumu, jo tas mudina Komisiju stiprināt uzraudzību ES tiesību aktu piemērošanas jomā un uzlabot spēkā esošos ES tiesību aktus, ja ir konstatēts, ka tie nav atbilstoši, lai beidzot apturētu šo krāpšanu.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es atbalstīju Busuttil ziņojuma pieņemšanu, jo tas aicina Komisiju uzlabot spēkā esošos ES tiesību aktus, garantējot uzņēmumiem un indivīdiem aizsardzību pret maldinošu reklāmu.

Šī ziņojuma īstenošana ļaus dalībvalstu iestādēm veikt kopīgus pasākumus, lai novērstu uzzīņu sabiedrību maldinošās prakses turpmāku izplatīšanos un ieviest efektīvus pasākumus, kas nodrošinās uzzīņu sabiedrību izzušanu un to konkrēto organizatoru sodīšanu. Tas arī izņem no dzīves šādas krāpšanas gadījumu upuriem, kas galvenokārt ir MVU, efektīvu aizsardzību līgumu anulēšanai, kas noslēgti, pamatojoties uz maldinošu reklāmu, un kompensāciju ciesto zaudējumu segšanai.

Esmu saņēmis ļoti daudz vēstuļu no uzņēmumiem Rumānijā, kas ir kļuvuši par šāda veida krāpšanas upuriem. Pieņemot Busuttil ziņojumu, tiks veicināta sabiedrības informētība par šo jautājumu, un es ceru, ka tādējādi mazināsies to uzņēmumu skaits, kas kļūst par krāpnieciskās uzņēmējdarbības upuriem.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Jūtos gandarīta, ka Eiropas Parlaments ir rīkojies, lai apkarotu krāpšanu, ar ko nodarbojas „European City Guide”. Daudzi no Skotijā cietušajiem uzņēmumiem ir kļuvuši par šīs krāpnieciskās uzņēmējdarbības upuriem un saņēmuši rēķinus par pakalpojumiem, ko nav pasūtījuši. Šāda maldinošas tirdzniecības prakse, kas skar vienkāršos iedzīvotājus, ir nepareiza un ir jāaptur. Būtu jāizsaka pateicība Līgumrakstu komitejai pa to, ka šis jautājums ir iekļauts šodienas darba kārtībā.

Glenis Willmott (PSE), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, lai apturētu maldinošu reklāmu no uzzīņu sabiedrībām, tādām kā „European City Guide”. Pedējos gados ar mani ir sazinājušies dažādu mazo uzņēmumu pārstāvji no Īstmidlendsas, no Notingemas līdz Northamptonai. Šie uzņēmumi ir kļuvuši par krāpniecības upuriem, un es pilnībā atbalstu „melnā” saraksta izveidi Eiropā un pasākumu īstenošanu, lai apturētu maldinošas reklāmas izmantošanu.

5. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: (sk. protokolu)

(Sēde tika pārtraukta plkst. 9.50 un atsākta plkst. 10.00.)

SĒDI VADA: Hans-Gert PÖTTERING

Priekšsēdētājs

6. 2008. gada 11. un 12. decembra Eiropadomes rezultāti – Francijas prezidentūras darbības pusgads (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas ziņojumi par Eiropadomes 11. un 12. decembra sanāksmes rezultātiem un Padomes pašreizējā priekšsēdētāja ziņojums par Francijas prezidentūras darbības pusgadu.

Es vēlētos ļoti sirsnīgi apsveikt Eiropadomes priekšsēdētāju, Francijas prezidentu *Nicolas Sarkozy*. Esiet sveicināts Eiropas Parlamentā trešo reizi Francijas prezidentūras laikā!

Tāpat arī vēlos apsveikt Eiropas Komisijas priekšsēdētāju *José Manuel Durão Barroso* un Komisijas pārstāvjus. Priecājos šodien šeit redzēt vairākus komisārus. Ļoti sirsnīgi sveicu jūs visus!

(Aplausi)

Dāmas un kungi! Grupas priekšsēdētāju un jūsu pienākums, runājot grupas vārdā, ir sniegt novērtējumu. Taču vispirms vēlos teikt dažus ievadvārdus.

Sarkozy kungs, Jūs pārņēmt prezidentūru notikumiem bagātā brīdī, kad bija nepieciešams uzsākt noteiktas sarunas un rīkoties. Jūs stājaties pretī šiem izaicinājumiem, tostarp problēmām Gruzijā, finanšu krīzei, ekonomiskajām grūtībām un citām problēmām. Jūs esat šeit Parlamentā trešo reizi kā Eiropadomes priekšsēdētājs, un Jūs iepriekš viesojāties Parlamentā un uzstājaties šeit, pirms stājaties Eiropadomes priekšsēdētāja amatā.

Jūs arīdzan vairākkārt organizējat Prezidentu konferenci savā oficiālajā rezidencē Elizejas pilī un uzaicinājat Komisiju un Parlamentu uz grandioziem svētkiem 1. jūlijā savas valsts galvaspilsētā par godu prezidentūras pārņemšanai, kas jau atkal sniedza iedvesmojošu pārliecību par Jūsu apņemšanos vienot Eiropu.

Mēs atkal satikāties Parīzē, 13. un 14. jūlijā. 13. jūlijā tikāties Vidusjūras valstu sammitā, kas aicināja dibināt savienību Vidusjūras reģionam. 11. novembrī, 90 gadus pēc Pirmā pasaules kara beigām, Jūs mūs uzaicinājat arīdzan uz piemiņas dievkalpojumu Verdenas pilsētā.

Visi šie gadījumi apliecina, cik augstu Jūs vērtējat Eiropadomi. Vēlos Jums sirsnīgi par to pateikties. Tagad vēlos Jūs aicināt uzstāties Eiropas Parlamentā.

Nicolas Sarkozy, Padomes priekšsēdētājs. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Francijas Eiropas prezidentūras sākumā Īrijas referenduma rezultātā, kurā Lisabonas līgums tika noraidīts, tā ratifikācijas process bija pārtraukts.

Tobrīd mēs nezinājām, ka Gruzija un Krievija uzsāks karadarbību, un mēs arī nenojautām to, cik nopietna finanšu un vēlāk arī ekonomiskā krīze piemeklēs Eiropu.

Priekšsēdētāja kungs, Francijas prezidentūra centās rīkoties saskaņā ar diviem principiem. Pirmkārt, pasaulei ir vajadzīga spēcīga Eiropa, un, otrkārt, tikai vienota Eiropa var būt spēcīga. Protams, es esmu pārliecināts, ka tas nav nekāds jaunums, taču tas ir tiešām svarīgi.

Pēdējā pusgada laikā mēs esam centušies Eiropu padarīt vienotu, spēcīgu un panākt, lai tā rūpējas pati par sevi. Kāda ir spēcīga Eiropa? Spēcīga Eiropa domā, tā pastāv par saviem uzskatiem, tā spēj sniegt atbildes uz jautājumiem un tai piemīt izdoma. Spēcīga Eiropa neseko kāda pavadā, un tā noraida apgalvojumus, kas pamatojas tikai uz nepateikto, uz izvairīšanos no problēmām, un tā nepaļaujas uz to, ka laiks sadziedēs visas rētas. Un esmu pārliecināts, ka, ja mēs vilcināsimies, situācija kļūs arvien sarežģītāka.

Galū galā Francijas prezidentūru ietekmēja situācija pasaulē, kas negatīvi atsaucās arī uz mūsu darba organizāciju, un, pilnīgi noteikti, manā varā nav tagad izvērtēt šīs prezidentūras darbu. Es tikai gribēju pastāstīt to, kā mēs nonācām šajā situācijā.

Kad 8. augustā Gruzijā sākās krīze, mums bija tikai viens mērķis, proti, apturēt karadarbību un nepieļaut, ka atkārtojas situācija, kādu piedzīvoja Bosnija. Es nevēlos izklausīties pārāk bargs, taču, godīgi sakot, kad Bosnija, Eiropas valsts, nonāca konfliktsituācijā, Eiropa tai nepalīdzēja. Mūsu vietā rīkojās mūsu draugs un sabiedrotais — Amerikas Savienotās Valstis — un Eiropai bija jāseko šim paraugam.

Francijas prezidentūra bija pārliecināta, ka Eiropai ir jāpilda savi pienākumi, un 12. augustā mēs sākām risināt sarunas par pamieru, un 12. septembrī tika noslēgta vienošanās par armijas izvešanu no valsts. Galū galā karš tika novērsts, militārie spēki atkāpās un, pateicoties visām Eiropas Savienības dalībvalstīm, Eiropa joprojām ir vienota.

Tas nebija pašsaprotams secinājums, jo, ņemot vērā dažu dalībvalstu vēsturi, to valstu sāpīgā vēsture, kuras tik ilgu laiku dzīvoja aiz dzelzs priekškara, pazemotā, sašķeltā un sagrautā Eiropā, ir diezgan loģiski, ka atsevišķām valstīm ir atšķirīga attieksme pret mūsu kaimiņvalsti Krieviju, salīdzinot ar valstīm, kuras nekad nav dzīvojušas pakļautībā.

Neskatoties uz to, Eiropa joprojām ir vienota, un Francijas prezidentūra un Eiropas Komisijas priekšsēdētājs darīja visu iespējamo, lai nepieļautu karadarbību. Krievijas armija 8. augustā atradās 40 km attālumā no Tbilisi, bet šodien gandrīz visi Krievijas armijas spēki ir izvesti no Gruzijas teritorijas, izņemot Osetiju un Abhāziju.

Eiropa lika manīt, ka tai rūp notiekošais, taču tā neiesaistījās agresīvā konfliktā ar mūsu kaimiņvalsti Krieviju. Esmu pārliecināts, ka, lai veicinātu ekonomikas attīstību, drošību un mieru, mums nākotnē nav citas iespējas, kā vien sadarbība ar mūsu kaimiņvalsti, paskaidrojot, ka, ja tā grib spēlēt savu lomu globālā līmenī – un,

nenoliedzami, Krievija ir liela valsts, tai ir jāciena vērtības, prakse un ieražas, kas atšķiras no tām, ko tā Eiropā piekopa iepriekš.

(Aplausi)

Eiropa bija klāt. Tad sākās finanšu krīze. Krīze nesākās 2007. gada augustā, kā esmu dzirdējis dažreiz sakām. Problēmas sākās 2007. gada augustā, taču sistēmiskā finanšu krīze, kas ietekmēja visu pasauli, sākās brīdī, kad 2008. gada 18. septembrī Amerikas Savienotās Valstis pieļāva *Lehman Brothers* bankrotu, kas izrādījās izšķirošs lēmums. Un tikai un vienīgi pēc tam sākās vēl nepieredzēta apjoma globālā finanšu krīze.

Mēs ar priekšsēdētāju *Barroso* kungu centāmies īstenot divas ieceres. Pirmkārt, saglabāt vienotu Eiropu, kuru saviem spēkiem esam pakāpeniski veidojuši. Lai to panāktu, vispirms bija jāpanāk vienošanās starp četrām lielākajām Eiropas valstīm, Komisiju, Eiropas Centrālo banku un Eiropas grupas priekšsēdētāju. Pēc tam, pirmo reizi kopš 2000. gada, tika rīkota Eiropas grupas valstu tikšanās šo valstu vai valdību vadītāju līmenī, un, visbeidzot, septembrī, tiekoties visu valstu vai valdību vadītājiem, tika izstrādāts to Eiropas banku darbības atjaunošanas plāns, kuru atbalstīja visas Eiropas valstis. Kā zināms, tas bija sarežģīti, jo smagās krīzes rezultātā dažas valstis bija pieņēmušas pārstēdzīgus lēmumus. Esmu pārliecināts, ka tās nevarēja rīkoties citādi, piemēram, Īrija, kas saņēma neskaitāmus pārmetumus par tās banku sistēmu.

Beigu beigās pēc mēneša Eiropa nolēma atbalstīt bankas, un mēs, sadarbībā ar priekšsēdētāju *Barroso* kungu, centāmies panākt to, lai Eiropas atbalsta plāns pasargātu pasaules banku sistēmu no sabrukuma. Amerikas Savienotās Valstis īstenoja pirmo un otro *H. Paulson* plānu, un tagad īsteno arī *H. Paulson* trešo plānu, kam nepārprotami pamatā ir Eiropas Savienības pirmais plāns.

Es nesaku, ka visas problēmas ir atrisinātas. Dāmas un kungi, es tikai saku, ka, ja dalībvalstis, Komisija un Eiropas iestādes nebūtu pildījušas savus pienākumus, mēs piedzīvotu līdz šim nepieredzēto — atsevišķu dalībvalstu sabrukumu vai bankrotu, kā arī Eiropas banku sistēmas sabrukumu.

Eiropa apliecināja vienotību un solidaritāti. Es runāju tieši par to bēdīgi slaveno nedēļas nogali, kad mums bija jāatrod 22 miljardi eiro, ko aizdot Ungārijai, kas bija grūtībās pēc tam, kad iepriekš 17 miljardi eiro bija piešķirti Ukrainai. Joprojām bažas rada situācija atsevišķās Baltijas valstīs un citas globālas problēmas, kas mums jārisina.

Eiropa stājās pretī finanšu krīzei kopīgiem spēkiem. Tā organizēja Vašingtonas augstākā līmeņa sanāksmi, tā sasauca kopā G20 valstu vadītājus un 2. aprīlī Londonā tā organizēs augstākā līmeņa sanāksmi par globālās finanšu pārvaldības reformu. Eiropa vienotā balsī ir teikusi, ka tā vēlas uzņēmējdarbību balstītu kapitālismu, nevis spekulācijas, ka tā vēlas finanšu sistēmas reformu un to, lai jaunajām tirgus ekonomikas valstīm būtu citāda loma, un ka tā vēlas panākt ētisku kapitālismu. Eiropa vienotā balsī aizstāv savus principus.

Dāmas un kungi, debates par ekonomisko krīzi bija sarežģītas. Tās bija sarežģītas divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, finansiālā situācija katrā valstī ir atšķirīga, un, otrkārt, ir atšķirīga arī mūsu ekonomiskā kultūra un politiskā identitāte. Neskatoties uz to, galu galā visi piekrita, ka ir vajadzīgs koordinēts atbalsts aptuveni 1,5 % apmērā no IKP, kā ieteica Komisija.

Es pilnībā saprotu, ka, iespējams, cilvēkus pārsteigs tas, ka dažos jautājumos pastāv domstarpības, vilcināšanās, neskaidrības un nesaskaņas. Tiem, kas vērtē Eiropas darbību, es vēlos atgādināt, ka Eiropas Savienības sastāvā ietilpst 27 valstis, un tas nav nemaz tik vienkārši visās 27 valstīs vienlaicīgi piemērot vienotu politiku, īpaši, ja tuvojās vēlēšanas, jo vēlēšanas notiek dažādos datumos, un Parlamentā, kas ir Eiropas demokrātijas templis, visi apzinās, ka vēlēšanu kampaņas tuvums neveicina konsensusa panākšanu. Neskatoties ne uz ko, Eiropa ir izstrādājusi vienotu politiku attiecībā uz finanšu krīzi, un tā ir izstrādājusi arī vienotu politiku attiecībā uz ekonomisko krīzi.

Bija arī Vidusjūras reģiona valstu savienības laiks. Es pieņemmu, ka bija nepieciešams rīkoties saskaņoti un iziet uz kompromisiem, lai precizētu divas lietas. Pirmkārt, ja Eiropa nedarīs to, kas tai būtu jādara, lai panāktu mieru Tuvajos Austrumos, neviens cits mūsu vietā to nedarīs, jo neviena valsts pasaulē nav spējīga nodrošināt mieru starp Izraēlu un arābu valstīm. Eiropai ir jāpilda savi pienākumi, un tai ir jāiesaistās, lai novērstu nopietnu konfliktu starp arābu valstīm un pasaules lielvalsti — Amerikas Savienotajām Valstīm.

Vidusjūras reģiona valstu savienība pastāvīgi risina dialogu starp Eiropu un Vidusjūras reģiona valstīm, to skaitā arābu valstīm. Šis dialogs ir vajadzīgs gan mums, gan arābu valstīm. Eiropai tas ir vajadzīgs tāpēc, lai tā vairs nebūtu tikai kreditors, lai tā veicinātu mieru un lai tā ne tikai maksātu, bet arī panāktu līdzsvarotu mieru, īpaši palestīniešu starpā, kuriem ir tiesības uz modernu, demokrātisku un drošu valsti, un Izraēlu, kurai ir tiesības uz drošību valstī, kas tiek uzskatīta par demokrātijas brīnumu.

Runājot par Vidusjūras reģiona valstu savienību, bija jāpārlicina par to, ka Vidusjūras reģiona valstu savienība neapdraud Eiropas vienotību, gluži pretēji — tā to stiprinātu. Dāmas un kungi, visbeidzot mēs, eiropieši, varam lepoties ar to, ka Vidusjūras reģiona valstu savienības līdzpriekšsēdētāji ir Eiropas Savienības priekšsēdētājs un Ēģiptes prezidents, un ka tai ir pieci ģenerālsēkretāra vietnieki, to skaitā gan Izraēlas, gan Palestīnas pilsoņi. Pirmo reizi arābu valstis ir piekritušas Izraēlas pilsoni pieņemt kā reģionālas organizācijas, piemēram, Vidusjūras reģiona valstu savienības, izpildvaras locekli, un tas ir vēsturisks sasniegums.

Es vēlos izteikt atzinību *Bernard Kouchner*, kurš Marseļas samītā spīdoši risināja sarunas un panāca rezultātu, kuru, kā mēs domājam, nav iespējams panākt. Apmaiņā pret to Izraēla piekrita Arābu valstu līgas sadarbībai ar Vidusjūras reģiona valstu savienību. Šī savienība nekādā veidā neierobežos Čehijas un pēc tam Zviedrijas prezidentūras centienus nākotnē stiprināt attiecības ar Austrumu valstīm, kas Eiropai ir nepieciešamas.

Tagad es vēlos runāt par enerģētiku un klimata pārmaiņām. Šajā jautājumā es izteikšos pavisam skaidri: bija jāizcīna smaga cīņa, un es esmu diezgan pārliecināts, ka katram šajā jautājumā būtu ko piebilst. Daži uzskata, ka rūpniecības nozarē ir noteiktas pārāk augstas prasības, savukārt citi domā, ka prasības ir pārāk zemas, daži uzskata, ka ir jārikojas tā, bet citi — ka jārikojas citādi. Galu galā Vācijas prezidentūra noteica 2008. gada nogali kā termiņu. Vācijas prezidentūra izvirzīja trīs uzdevumus — „trīskāršo 20” — un kopumā vienošanās, ko panāca Eiropadome, un ko, es ceru, Eiropas Parlaments rīt pieņems, atbilst jūsu izvirzītajiem mērķiem.

Godīgi sakot, visām pusēm ir jāatgādina viņu pienākumi. Būtu neprāts šobrīd, kad Amerikas Savienoto Valstu jaunais prezidents izvirza ambiciozus ar vidi saistītus mērķus visietekmīgākajā valstī pasaulē, Eiropai atmet ar roku saviem izvirzītajiem mērķiem. Tas būtu bezatbildīgi, jo, ja Eiropai nebūtu izdevies vienoties par Komisijas pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā, mēs nevarētu prasīt, lai mūsu viedokli ņem vērā Indija, Ķīna, Brazīlija un citas pasaules valstis, kurām tagad ir jāuzņemas atbildība par ekoloģisko līdzsvaru pasaulē.

Lai panāktu vēlamo rezultātu, mums bija jābūt uzstājīgiem un bija jābūt gataviem iziet uz kompromisu. Par ko ir runa? Es norādīju, ka mēs nekādā gadījumā neatkāptos no grafika vai no „trīskāršā 20” mērķa, taču visiem jāsaprot, ka tādas valstis kā, piemēram, jaunās Austrumeiropas dalībvalstis, kur smagā rūpniecība cieta pārejas laikā no komunistiskās sistēmas uz tirgus ekonomiku, piekrita atsaucei uz 2005. gadu, lai gan tām bija pamatots iemesls pieprasīt izmantot citu atsauces gadu, piemēram, 1990. gadu. Tas nebūtu nekāds pārsteigums, ņemot vērā to, ko šīs valstis ir piedzīvojušas un kam tās ir gājušas cauri. Es runāju *Jean-Louis Borloo* vārdā, kurš sniedza pilnīgu, nenovērtējamu un efektīvu atbalstu šajā sarunu procesā. Es nevēlējos, lai proaktīva pieeja vides jomā tiktu īstenota uz sociālās politikas rēķina, kas pazudinātu šīs Eiropas Savienības jaunās dalībvalstis.

Fundamentālistiem es vēlos teikt to, ka, manā skatījumā, nekad nav bijusi doma atbrīvot Poliju, Ungāriju un citas valstis no vides prasībām, bet gan neizraisīt šajās valstīs sociālo spriedzi un nelikt tām izvēlēties starp vides aizsardzību un attīstību. Mēs piedāvājam jaunu attīstības veidu: ilgtspējīgu, „zaļu” attīstību, kas novērsīs cenu sprādzienu un attiecībā uz Polijas, Ungārijas un Austrumvalstu strādājošajiem neradīs tādas sekas, ko nepieļautu neviena demokrātiskā valsts pasaulē.

Es arī vēlos piebilst, ka iepriekšējās vizītes laikā Parlamentā es uzmanīgi uzklusīju jūsu bažas. Daži no jums, un es to pilnībā saprotu, man teica: „Priekšsēdētāja kungs, jūs atteicāties no saviem mērķiem, jo jūs pieņēmat Padomes lēmuma vienprātību”. Es vienprātībai piekritu viena pavisam vienkārša iemesla dēļ — Eiropas izvēlēm vides jomā jābūt pārdomātām, nevis uzspiestām. Iedomājieties, cik gan vāja būtu tāda ar vairākuma balsīm panākta vienošanās, ja vairākas valstis tai nepiekrīstu? Cik uzticams būtu pasākumu kopums enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā, ja to apstiprinātu vairākums, kad ikvienam ir skaidrs, ka tieši vienprātība ļaus sasniegt mūsu politiskos mērķus?

(Aplausi)

Turklāt daži no jums man atgādināja, ka šeit runa ir par koplēmuma procedūru, un es atzišu, ka es to ņemu vērā. Priekšsēdētāja kungs, sarunā ar saviem kolēģiem, valstu un valdību vadītājiem, es pilnīgi godīgi varu teikt, ka Parlamenta apņēmīgā līdzdalība, lai panāktu vienošanos par pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā, bija noteicošais, motivējošais faktors to valstu vai valdību vadītājiem, kuras bija mazāk ieinteresētas vienoties..

Jebkurā gadījumā šodien esmu šeit, lai apliecinātu, ka visu 27 valstu vai valdību vadītāji vienojās par pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā. Rīkojieties ar to pēc saviem ieskatiem.

Un nobeigumā vēlos īsumā minēt vēl divas lietas. Runājot par migrācijas politiku, tas ir neiedomājami, ka Eiropā, kur lielākā daļa valstu ietilpst Šengenas zonā, kuras pamatideja ir brīva personu un preču aprīte, nav

izstrādāti vienotas imigrācijas politikas vienoti principi. Pie šī jautājuma ir strādāts, un jāatzīst, ka tas notika bez lieka skaļuma. Eiropas Parlaments ir ieguldījis lielu darbu, lai mierīgākā gaisotnē risinātu debates par imigrācijas politiku, kas valstu līmenī ne vienmēr ir ļoti veiksmīga attiecībā uz cieņu pret cilvēkiem, mieru, nosvērtību un atbildību. Tagad mums ir vienbalsīgs pamats vienotas imigrācijas politikas izveidei.

Īsumā, runājot par aizsardzību, mēs ar Kancleri *Merkel* kundzi nākamajā gadā organizēsim NATO augstākā līmeņa sanāksmi Kēlā/Strasbūrā. Manuprāt, šajā jomā ir svarīgi, lai turpmāk 27 valstis saprastu, ka tā ir gan Eiropas, gan NATO drošības un aizsardzības politika, ka Eiropas drošības un aizsardzības politika papildina NATO drošības un aizsardzības politiku un ka tās nevajag pretstatīt vienu otrai.

Nobeigumā jāatzīmē, ka pastāv arī institucionāla problēma. Pēc tam, kad Īrija referendumā nobalsoja pret Lisabonas līgumu, pēc Īrijas ministru prezidenta *Brian Cowen* ielūguma mēs ar *Bernard Kouchner* devāmies uz Dublinu, un, cilvēkiem par pārsteigumu, es toreiz teicu, ka vienīgais veids, kā izklūt no radušās problēmas, ir vēlreiz runāt ar mūsu draugiem Īriem. Šāds apgalvojums izraisīja debates par to, ka dot viņiem vēl vienu iespēju izteikties nozīmētu nerespēktēt viņu viedokli.

Kāda ir situācija šobrīd? Šodien Lisabonas līgumu ir ratificējušas 25 valstis. 26. valsts, Čehijas Republika, tikko pieņēma būtisku lēmumu, jo Konstitucionālā tiesa paziņoja, ka Lisabonas līgumu var ratificēt, un premjerministrs *Topolánek* kungs drosmīgā un svarīgā paziņojumā norādīja, ka viņš vēlas ierosināt Lisabonas līguma ratificēšanu. Tātad paliek tikai Īri.

Šī vienošanās tika pieņemta vienbalsīgi. Tā ir ļoti vienkārša vienošanās. Galvenokārt tā paredz, ka, ja Lisabonas līgums stājas spēkā, katru dalībvalsti pārstāvēs viens komisārs. Es zinu, ka dažiem no jums tas šķiet pārspīlēti, tāpat kā dažām valstīm, kuras uzskata, ka Komisijas sastāvam ir jābūt mazākam, lai tā varētu strādāt efektīvāk. Taču es jums lūdzu padomāt par šādu jautājumu — ja mēs gribam, lai tiktu pieņemts Lisabonas līgums — un Eiropai ir vajadzīgas spēcīgas, ilgtspējīgas iestādes —, mēs to varam panākt tikai tad, ja Īrija atkārtoti rīko referendumu un atbalsta šo līgumu, un lai tā notiktu, ir vajadzīgas izmaiņas. Šīs izmaiņas ir Eiropadomes piedāvājums, lai katru dalībvalsti pārstāvētu viens komisārs.

Otrs vienošanās punkts paredz, ka mēs esam uzņēmušies noteiktas politiskās saistības attiecībā uz Īrijas debašu atsevišķiem jautājumiem, piemēram, neitralitāti, nodokļu sistēmu un ģimenes jautājumiem. Vienoties par šīm politiskajām saistībām bija vienkārši, bet kur tad ir problēma? Pareizāk būtu atklāt visas kārtis. Problēma ir šo politisko saistību juridiskajā spēkā, jo Īrijā darbojas Konstitucionālā tiesa, un nav šaubu, ka kampaņa, kas aicina tautu noraidīt Lisabonas līgumu — un viņiem ir tādas tiesības — tiks izskatīta Īrijas Konstitucionālajā tiesā, lai noskaidrotu šo politisko saistību spēku.

Prezidentūra piedāvā šādu kompromisu: Lisabonas līgums nav atkārtoti jāratificē valstīm, kuras to jau ir izdarījušas, un Lisabonas līgumā nedrīkst veikt izmaiņas. Manuprāt, būtu muļķīgi, risinot vienu problēmu, radīt 26 jaunas problēmas. Tas nu ir skaidrs. No otras puses, priekšsēdētāja kungs, nākamreiz, kad Eiropas Savienībai pievienosies vēl kāda valsts, kas, ja viss notiks kā plānots, 2010. vai 2011. gadā būs Horvātija, būs jāpieņem jauns līgums saistībā ar Eiropas paplašināšanos. Tāpēc mēs ierosinājam, ka tad, kad Eiropas Savienībai pievienosies vēl kāda valsts, un nevis pirms tam, mēs Līgumā par Horvātijas pievienošanos Eiropas Savienībai iekļausim vēl divus punktus. Pirmkārt, „īru protokolu” un, otrkārt, nosacījumu par Parlamenta deputātu skaitu. Eiropas vēlēšanas notiks saskaņā ar Nicas līgumu. Manuprāt, nav citas iespējas, jo saskaņā ar Lisabonas līgumu atsevišķām valstīm tika piešķirtas papildu deputātu vietas. Nākamās paplašināšanās gadījumā mēs varētu atrisināt arī šo problēmu.

Pamatojoties uz to, Īrijas valdība pieņēma drosmīgu lēmumu organizēt atkārtotu referendumu par Lisabonas līgumu līdz 2009. gada beigām. Tas nozīmē, ka, ja viss atrisināsies, kā es to esmu iedomājies — taču lēmums ir jāpieņem Īrijas iedzīvotājiem — Lisabonas līgums stāties spēkā tikai ar gada novēlošanos.

Dāmas un kungi, šis nebūt nebija vienkāršs jautājums. To bija grūti organizēt un par to diskutēt, un to būs grūti pieņemt gan Īrijai, gan citiem, taču Eiropa balstās uz kompromisu. Ja 27 dalībvalstīm neizdosies vienoties, Eiropas ideālam nav nozīmes. Eiropas ideāls paredz uz klausīt citu viedokli un sadarboties, un kopīgi risināt radušās problēmas.

Nobeigumā es vēlos pateikties galvenokārt Eiropas Parlamentam. Es arī vēlos teikt, ka prezidentūrai bija ļoti viegli un patīkami sadarboties ar visām Parlamenta grupām, neatkarīgi no to politiskās piederības — labējie vai kreisie, liberāļi vai zaļie, suverenitātes vai federālisma piekritēji. Katrs savā veidā jūs visi esat apliecinājuši savu atbalstu Eiropai. Godīgi sakot, no prezidentūras viedokļa es varu apgalvot, ka Parlamentam ir bijusi noteicošā loma mērķu sasniegšanā. Es pat teiktu, ka ar Eiropas Parlamentu bija vieglāk runāt, sadarboties un

risināt sarunas nekā ar citiem, kuru vārdus es neminēšu. Prezidentūras beigās konkrēti izsaka vienīgi pateicības vārdus, nevis sauc vārdā nepilnības.

Es arī vēlos norādīt, ka mēs ar Komisijas priekšsēdētāju katrs savu pilnvaru ietvaros centāties strādāt tandēmā, un jāatzīst, ka šī prezidentūra nebūtu paveikusi visu to, ko tā paveica, ja nebūtu bijis iespējas cieši sadarboties ar priekšsēdētāju *Borroso* kungu. Manuprāt, ir svarīgi to pateikt skaļi, jo tā tas ir, vismaz pēc manām domām.

Visbeidzot, es vēlos pateikties arī valstu un valdību vadītājiem. Dāmas un kungi, mēs neveidosim Eiropu kā opozīciju dalībvalstīm, tas nu ir skaidrs. Neatkarīgi no tā, cik lielā mērā sevi uzskatāt par eiropieti, ir skaidrs, ka Eiropa nav tautu ienaidnieks un tautas nav Eiropas ienaidnieks. Lūk, ko es jums teikšu — mēs nekur tālu nebūtu tikuši, ja mēs nemēģinātu izprast katras demokrātiskās valsts problēmas. Nebūtu pareizi rīkoties aiz dalībvalstu ievēlto pārstāvju mugurām, jo tas būtu pretrunā ar Eiropas ideālu, tas būtu fundamentālisms, un es pret to esmu cīnījies visu mūžu, pat pret fundamentālismu Eiropā, jo, dzirdot vārdu savienojumu „Eiropas fundamentālisms”, es nedzirdu vārdu „Eiropa”, bet dzirdu tikai vārdu „fundamentālisms”, un fundamentālisms nav nekas labs. Tā būtu vēsturiska kļūda censties veidot Eiropu opozīcijā tautām. Valdību vadītāji ir apņēmušies pildīt savus pienākumus, un dalībvalstis ir apņēmušās pildīt savējos.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka pēdējo sešu prezidentūras mēnešu laikā es personīgi esmu ļoti daudz ko iemācījies, un man šis darbs ļoti patika. Es saprotu, kāpēc Parlamenta deputāti savu darbu veic ar tādu aizrautību. Tas ir tāpēc, ka, ja tev ir iespēja sešus mēnešus veltīt tam, lai izprastu un risinātu 27 valstu problēmas, tu kļūsti tolerantāks, atvērtāks un saproti, ka Eiropa viennozīmīgi ir spožākā ideja, kas ir īstenota 20. gadsimtā, un ka šobrīd mums šī Eiropa ir vajadzīga vairāk nekā jebkad. Es centos Eiropu virzīt uz priekšu, bet tā vietā Eiropa mainīja mani. Es vēlos teikt vēl vienu lietu, par ko esmu pilnībā pārliecināts.

(Aplausi)

Esmu pārliecināts, ka katram valsts un valdības vadītājam būtu vērtīgi kādu reizi uzņemties šo pienākumu, jo, pirmkārt, tas viņiem ļautu saprast, ka problēmas, ar ko saskaras attiecīgā valsts, nereti var tikt atrisinātas, tikai vienojoties ar kaimiņvalstīm. Viņi arī uzzinātu, ka, neskatoties uz atšķirībām, ir ļoti, ļoti daudz lietu, kas mums ir kopīgas, un viņi arī pārliecinātos par vienu ļoti būtisku lietu, proti, ir vieglāk, ja Eiropa sev izvirza lielus, nevis mazus mērķus.

Visbeidzot es no visas sirds uzskatu, ka Eiropadomē, Eiropas Parlamentā un Eiropas Komisijā ir vieglāk īstenot lielus, nekā mazus projektus, jo maziem projektiem nav pietiekami liels impulss, lai pretotos nacionālajam ego. Ir vajadzīgi vērienīgi projekti, augsti mērķi un lieli plāni, jo tikai ar lieliem plāniem un augstiem mērķiem mēs varēsim stāties pretī valstu nacionālajam ego. Tāpēc es novēlu Eiropai nezaudēt mērķtiecību un pārliecību, ka tā ir vajadzīga pasaulei svarīgu lēmumu pieņemšanai! Ja mēs slēpsim galvu smiltīs, nākotnē saskarsimies ar problēmām. Problēmas ir jārisina uzreiz, un es nepiekrītu tam, ka Eiropas iestādes ierobežo lēmumu pieņemšanu. Lēmumu pieņemšanu ierobežo uzdrīkstēšanās un motivācijas trūkums — atkāpšanās no ideāliem. Lēmumu pieņemšanu nedrīkst atlikt līdz brīdim, kad tiks pieņemts Lisabonas līgums. Mēs to nedrīkstam atlikt uz rītdienu. Lēmumi ir jāpieņem nekavējoties, un es ļoti uzticos Čehijas prezidentūrai, ka tā veiksmīgi turpinās Francijas prezidentūras iesākto darbu.

(Skaļi aplausi)

Priekšsēdētājs. – Padomes priekšsēdētāja kungs, paldies jums — un aplausi ir uzskatāms pateicības apliecinājums — par uzrunu, un īpaši par jūsu drosmi un uzņēmību strādāt Eiropas labā.

Pirms dot vārdu Komisijas priekšsēdētājam es vēlos sirsnīgi pateikties diviem ministriem, *Bernard Kouchner* un *Jean Louis Borloo*, kuri ir ieguldījuši lielu darbu, lai Francijas prezidentūra varētu sasniegt izvirzītos mērķus. Sirsnīgs paldies jums abiem!

Vispirms es vēlos apsveikt valsts ministru Eiropas lietās, *Bruno Le Maire*, kas pārņēma pienākumu izpildi no *Jean-Pierre Jouyet*. *Jean-Pierre Jouyet* tagad ir Francijas finanšu tirgus regulatora priekšsēdētājs, un mēs ar viņu esam ļoti veiksmīgi sadarbojušies arī agrāk. Es vēlos izmantot šo iespēju, lai viņam no sirds pateiktos.

Es ceru, ka neiebildīsiet, ja es citu Eiropas iestāžu pārstāvju klātbūtnē — un es zinu, ka tā nav pieņemts — apsveikšu iepriekšējo Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju *Klaus Hänsch*, kurš šo amatu ieņēma laikā no 1994. līdz 1997. gadam un kurš ir Eiropas Parlamenta deputāts jau kopš pirmajām tiešajām vēlēšanām, viņa 70. dzimšanas dienā, kas bija vakar. Es vēlos viņam sirsnīgi pateikties un izteikt atzinību par lielo darbu Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības labā.

Tagad aicinu Eiropas Parlamentu uzrunāt Eiropas Komisijas priekšsēdētājam *José Manuel Durão Barroso*.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēdējās Eiropadomes panākumi tiks ierakstīti Eiropas Savienības vēsturē. Eiropadomei reti ir jāpieņem tik daudz lēmumu par tik svarīgiem politiskiem jautājumiem. Reti Eiropai ir bijusi iespēja paust gandarījumu par tik daudziem pozitīviem sasniegumiem un pat trīskārtējiem panākumiem. Sarežģītā un pat ārkārtējā krīzes situācijā mums ir izdevies panākt ievērojamu progresu, kas ir svarīgs Eiropai un Eiropas iedzīvotājiem. Mēs visi esam pieķērušies Eiropai, Eiropai, kam ir pa spēkam panākt vislabāko rezultātu.

Papildus citiem svarīgiem atzinumiem, īpaši saistībā ar drošības un aizsardzības politiku, Vidusjūras reģiona valstu savienību un jauno Austrumu partnerību, es vēlos izcelt trīs jomas: Lisabonas līgumu, ekonomikas atjaunošanu un enerģētiku un klimata pārmaiņas.

Visas 27 dalībvalstis sadarbojās, lai kopīgi meklētu risinājumus un turpinātu politisko darbību saistībā ar Lisabonas līgumu. Eiropas Komisija šo līgumu vienmēr ir atbalstījusi, un, mūsaprāt, uz klausot Īrijas iedzīvotāju bažas, mēs kopīgi spētu rast risinājumu šai situācijai.

Kā atbalstu Komisijas 26. novembra iniciatīvai 27 dalībvalstis nolēma saskaņot savus ekonomikas atjaunošanas plānus, lai veiksmīgi pārciestu šo negaidīto, spēcīgo vētru. Šobrīd mēs esam vienojušies par atbalsta piešķiršanu ekonomikas atjaunošanai 1,5% apmērā no Eiropas Savienības IKP, kā to ierosināja Komisija. Šis saskaņotais plāns palīdzēs cīnīties ar recesijas radītajām sekām, īpaši, labāk palīdzot visneaizsargātākajai sabiedrības daļai. Tajā pašā laikā tas ļaus mums ieguldīt līdzekļus mūsu ekonomikā, lai veiksmīgāk cīnītos ar problēmām, kas var rasties turpmāk. Tādējādi šī krīze ļaus palielināt investīcijas Eiropas sociālajā jomā un Eiropas reformu jomā.

Ņemot vērā tiesību aktu priekšlikumus, ko Komisija iesniedza 2008. gada 23. janvārī, un ņemot vērā ievērojamo Eiropas Parlamenta atbalstu, 27 dalībvalstis vienbalsīgi piekrita veidot „zaļu” un uz mazu enerģijas patēriņu vērstu ekonomiku turpmākajām paaudzēm. Vienošanās enerģētikas un klimata politikas jomā paredz līdz 2020. gadam panākt „trīsreiz 20%”. Ja Parlaments to rīt apstiprinās, šis vēsturiskais sasniegums būs Eiropas partnerības jeb Eiropas iestāžu uzvara, tām cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm, ar kurām tās vienoja spēcīgs, kopīgs mērķis gūt panākumus.

Es vēlos vēlreiz pateikties Padomes Francijas prezidentūrai par to, ka Eiropa sevi apliecināja kā lielisku sadarbības partneri. Priekšsēdētāja kungs, jūs šīs prezidentūras laikā piedzīvojāt ārkārtēji saspringtus politiskos izaicinājumus, kā jūs jau norādījāt — vēl nepieredzēta apjoma finanšu krīzi un karadarbību starp Krieviju un Gruziju. Jūsu vadītā prezidentūra ar šīm problēmām tika galā efektīvi un mierīgi, un, es atļaušos teikt, viegli un pārliecinoši. Ievēlēšanas vakarā jūs teicāt, ka Francija atkal ir Eiropas daļa, un mēs ne mīkli to neesam apšaubījuši, es pat teiktu, ka mums nemaz nav bijusi iespēja to apšaubīt, un mums par to ir liels prieks.

Tāpēc es vēlos sirsnīgi pateikties priekšsēdētājam N. Sarkozy un visai Francijas prezidentūras komandai: Francijas deputātiem, diplomātiem un ekspertiem. Jūs esat paveikuši lielisku darbu.

Es vēlos pateikties jums visas Eiropas vārdā.

(Aplausi)

Turpinot tēmu par veiksmīgu sadarbību Eiropā, es arī vēlos teikt, ka esmu lepns par Komisijas vadošo lomu, par tās spēju uzņemties politisku iniciatīvu, iepriekš tehniski sagatavojoties, un par tās iesniegto priekšlikumu pamatotību. Komisija apliecināja, ka tai joprojām ir būtiska loma politisko mērķu sasniegšanā. Pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu saistībā ar enerģētiku un klimata pārmaiņām, kas tika ierosināts Hemptonkortas sanāksmē 2005. gada rudenī, kā arī, ņemot vērā politisko vienošanos par mērķiem, kas tika panākta Vācijas prezidentūras laikā, 2007. gada martā, un, visbeidzot, tiesību aktu priekšlikumiem, kas tika iesniegti 2008. gada janvārī, dalībvalstīm izdevās vienoties. Arī Komisijas 29. oktobra un 26. novembra priekšlikumi ļāva dalībvalstīm vienoties par kopīgu ekonomikas atjaunošanas plānu.

Spēcīgais atbalsts šiem priekšlikumiem mums ļāva aizsākt jaunu ēru Eiropā, un es vēlos norādīt, ka, ja prezidentūra nebūtu izvirzījusi mērķi veidot politiskāku Eiropu, būtu bijis ļoti grūti vai pat neiespējami sasniegt šos mērķus. Jāņem vērā, ka esmu strādājis ar deviņiem Eiropadomes priekšsēdētājiem, un es zinu, cik grūti ir panākt vienošanos starp 27 dalībvalstīm, kurām, protams, nereti mēdz būt atšķirīgas prioritātes. Tāpēc Eiropai ir vajadzīga šī partnerība.

Visbeidzot, turpinot tematu par Eiropu kā sadarbības partneri, es vēlos izteikt atzinību par lielo darbu, ko Eiropas Parlaments ir ieguldījis pēdējo mēnešu laikā, īpaši saistībā ar pasākumu kopumu klimatu pārmaiņu jomā. Bez Parlamenta līdzdalības un ja jūsu referenti, komiteju priekšsēdētāji un politisko grupu vadītāji

nebūtu strādājuši pēc vislabākās sirdsapziņas, mēs izvīrītos mērķus nebūtu sasnieguši. Galīgais kompromiss, kas tika panākts šajā nedēļas nogalē trīspusējo sarunu rezultātā, ir uzskatāms kopīgā darba rezultāts. Neatkarīgi no tā, vai tas ir saistīts ar emisiju tirdzniecības shēmu, darba dalīšanu, atjaunojamajiem energoresursiem vai oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu, kur, pamatojoties uz Parlamenta argumentiem, bija iespējams palielināt kvotu, kas pieejama attiecīgajam finansējumam, līdz 300 miljoniem tonnu.

Jau no paša sākuma Eiropas Parlaments apliecināja, ka tas spēj izvērtēt situāciju pasaules mērogā. Jā, tas ir Eiropas projekts, taču runa ir arī par mūsu ieguldījumu kopējos pūliņos, un tas būs mūsu stratēģijas pamatā nākamā gada Kopenhāgenas sarunās.

Tāpēc es ceru, ka rītdienas plenārsēdē ar lielu balsu vairākumu tiks apstiprināti šī darba rezultāti. Jums, Eiropas Parlamentam, pieder galīgais vārds, lai ļautu 21. gadsimta Eiropai rīkoties. Eiropas Savienība būs pirmā pasaules mēroga organizācija, kas pieņems juridiski saistošus noteikumus par siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisiju samazināšanu līdz 2020. gadam par 20 %, tajā pašā laikā starptautiskās vienošanās ietvaros izvērtot skaidru mērķi samazināt emisijas par 30%.

Ja šī vienošanās tiks atbalstīta ar lielu balsu vairākumu, tas būs nepārprotams Parlamenta signāls mūsu partneriem. Mums ir vajadzīgs, lai arī mūsu partneri, īpaši Amerikas Savienotās Valstis, uzņemtas saistības, tāpēc, kā es minēju Eiropadomes sesijas beigās, tagad, kad Eiropa uzņemtas vadību šajā jautājumā, mēs saviem draugiem, Amerikas Savienotajām Valstīm, varam teikt: „Jā, jūs varat! Mēs varam; jā, jūs varat!” Mums šāds vēstījums ir jānodod Amerikas Savienotajām Valstīm, lai viņi ar mums sadarbotos un mēs noslēgtu svarīgu pasaules mēroga vienošanos.

Pasaule mums apkārt mainās, un mainās arī Eiropa. Kopīgi mēs esam pieņēmuši vairākus būtiskus lēmumus, lai ļautu Eiropas Savienībai gūt panākumus šajā globalizācijas laikmetā, pasargāt iedzīvotājus no ekonomiskās un finanšu krīzes, lai radītu apstākļus ilgtspējīgai attīstībai un reformētu finanšu sistēmu un globālo pārvaldību. Pēdējo dažu mēnešu laikā mēs esam ieguldījuši lielu darbu, lai atrisinātu šīs problēmas, taču, jāatzīst, ka tuvāko nedēļu un mēnešu laikā mums priekšā vēl ir daudz darba.

Runājot par klimata pārmaiņām, šobrīd uzmanība ir jākoncentrē uz „Kopenhāgenas ceļu”. Runājot par globālo pārvaldību un īpaši par finanšu sistēmas reformu, mums ir jāgatavojas G20 augstākā līmeņa sanāksmei, kas notiks Londonā. Kas attiecas uz ekonomikas atjaunošanas plānu, ir jāsāk praksē īstenot politiskā vienošanās. Visās šajās jomās cieša Kopienas iestāžu turpmākā sadarbība būs panākumu pamatā. Īpaši saistībā ar finanšu un ekonomisko krīzi mums būs nepieciešams Parlamenta un Padomes kā likumdevēju un budžeta lēmēj institūcijas atbalsts. Par šo jautājumu es detalizētāk runāšu rīt no rīta Eiropas Parlamenta Priekšsēdētāju konferencē, taču šobrīd es vēlos minēt dažus galvenos punktus.

Attiecībā uz Kopienas budžetu mēs uzsāksim avansa maksājumu izmaksu, sākot ar 2009. gada sākumu, lai dalībvalstis ātrāk varētu sākt izmantot līdzekļus līdz 1,8 miljardu eiro apmērā. Šodien Komisija pieņems priekšlikumu pielāgot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu esošajai situācijai un atvieglot piekļuvi šī fonda līdzekļiem. Attiecībā uz neizlietotajiem Kopienas budžeta līdzekļiem Eiropadome ir atbalstījusi Komisijas priekšlikumu par neizlietoto līdzekļu pārdali Eiropas energotīklu starpsavienojumu un platjoslas savienojumu infrastruktūras projektiem un energoefektivitātes uzlabošanai. 2009. un 2010. gadā ir paredzēts piešķirt līdzekļus 5 miljardu eiro vērtībā. Ievērojamus līdzekļus piešķirs oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas paraugprojektiem, un papildu līdzekļus nodrošinās emisijas kvotu tirdzniecības sistēma.

Es ceru, ka Parlaments palīdzēs pārliecināt tos, kuri joprojām iebilst pret neizlietoto līdzekļu izmantošanu. Esmu pārliecināts, ka Francijas prezidentūra īstenos praksē Eiropadomes politiskos mērķus. Runāsim skaidri. Ir svarīgi, lai Eiropadomes pūliņi tiktu pieņemti visos lēmumu pieņemšanas procesa līmeņos.

Lai paātrinātu dalībvalstu ieguldījumus, Komisija šonedēļ nāks klajā ar priekšlikumu noteikt īslaicīgu atbrīvojumu divu gadu garumā *de minimis* sliekšnim valsts atbalstam līdz 500 000 eiro. Es arī vēlos norādīt uz paātrināto procedūru saistībā ar direktīvām par publisko iepirkumu īstenošanu 2009. un 2010. gadā, ņemot vērā pašreizējo ārkārtas situāciju. Taču runāsim skaidri - lai arī pašreizējā krīze prasa paātrinātas procedūras, tas nekādā gadījumā nevar kalpot par iemeslu konkurences vai valsts atbalsta noteikumu neievērošanai, jo tie ir vienotā tirgus pamatnosacījumi. Iekšējam tirgum ir jābūt vienotam. Tas ir viens no svarīgākajiem sasniegumiem Eiropā, gluži kā eiro. Ja mēs gribam, lai Eiropa rīkotos atbilstoši Eiropas standartiem, mums ir jārikojas saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta un iekšējā tirgus noteikumiem.

Komisija arī nodrošinās to, lai dalībvalstis pilda savas saistības īstenojot savu valstu centienus saskaņotā veidā. Lai to panāktu, mēs izmantosim mūsu rūpīgi pārbaudītos instrumentus — Lisabonas stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai un Stabilitātes un izaugsmes pakta.

Mēs esam nonākuši ārkārtas situācijā, tāpēc ir jāpielieto ārkārtas pasākumi. Francijas prezidentūrai bija būtiska loma īstermiņa krīzes pārvaldībā, kā arī, ievirzot Eiropu uz pareizā ceļa pretī ilgtermiņa izaugsmei un ilgtspējīgai attīstībai, taču tuvāko mēnešu laikā mums priekšā vēl ir daudz darba. Esmu pārliecināts, ka turpinot sadarbību starp Eiropas Komisiju, Eiropas Parlamentu un Padomi, mēs sasniegsim izvirzītos mērķus, un ieguvēji būs visi Eiropas iedzīvotāji.

Priekšsēdētājs. — Komisijas priekšsēdētāja kungs, paldies par jūsu uzrunu un īpaši par jūsu ieguldīto darbu.

Joseph Daul, PPE-DE grupas vārdā. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms es vēlos izteikt atzinību Padomes prezidentūrai par darbu, ko tā paveikusi pēdējā pusgada laikā.

Sarkozy kungs, jums ļoti īsā laikā ir izdevies izveidot patiesi politisku Eiropu. Tādu Eiropu, kas nepakļaujas Krievijas spiedienam, kas īstenoja ideju par G20 sanāksmi, kas ir kļuvusi par vērā ņemamu dalībnieku globālās finanšu arhitektūras pārveides procesā un kas ir izstrādājusi pragmatisku un mērķtiecīgu imigrācijas politiku. Un, visbeidzot, tādu Eiropu, kam ir izdevies vienoties par to, kā kopīgiem spēkiem atrisināt ekonomisko krīzi, un kas ir uzņēmies vadību starptautiskajās sarunās par cīņu pret klimata pārmaiņām.

Priekšsēdētāja kungs, jūsu prezidentūra ir skaidrs apliecinājums politiskai rīcībai, ko centriski labēji noskaņotie vienmēr ir atbalstījuši. Mūsu valstu pilsoņi vēlas konkrētu rīcību un to, lai vadītāji, kuri prot saglabāt mieru sarežģītās situācijās, vienotos par pragmatiskiem un racionāliem risinājumiem. Tieši to Francijas prezidentūras laikā ir izdevies panākt Eiropas Komisijai, Eiropas Parlamentam un Padomei.

Finanšu krīzes apstākļos banku noguldījumu garantiju politika, apdraudēto iestāžu rekapitalizācija un līdzekļu piešķiršana, lai atsāktu kredīvēšanu, - tas viss kopā ir novērsis ķēdes reakcijas efektu un palīdzējis saglabāt tūkstošiem darbavietu Eiropā.

Pēdējo mēnešu laikā mēs pārliecinājamies, ka tikai vienotai un spēcīgai Eiropai ir pa spēkam atrisināt tādas problēmas kā ekonomiskā un finanšu krīze. Un mēs pārliecinājamies arī par to, ka tikai mūsu sabiedrības modelis, proti, sociālā tirgus ekonomika, var nodrošināt atbilstošu līdzsvaru starp darba devējiem un darba ņēmējiem, kas ikvienam ļauj gūt labumu no viņa darba augļiem un sasniegt savus mērķus bez nevajadzīgiem šķēršļiem vai kavēkļiem un nodrošināt īstu solidaritāti. Lūk, šādu sabiedrības modeli mēs, centriski labējie, vēlamies veidot.

Barroso kungs, *Sarkozy* kungs, dāmas un kungi! Es apsveicu Eiropas padomes panākumus saistībā ar pasākumu kopumu enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā. Pateicoties tam, Eiropa ir izvirzījusi līderpozīcijas šajā jomā un ir apliecinājusi to, ka pat tik sarežģītos jautājumos 27 dalībvalstis var vienoties neiedomājami īsā laikā.

Pasākumu kopums, ko Padome pieņēma piektdien, un trīspusējās sarunas, kas norisinājās sestdien, apliecina nepieciešamību risināt nopietno klimata pārmaiņu problēmu un nepieciešamību aizstāvēt mūsu ekonomiskās un sociālās intereses.

Mēs esam garu sarunu beigu posmā, un es vēlos apsveikt visus, kas piedalījās šajās sarunās, īpaši kolēģus no manas politiskās grupas. Šeit runa nav par uzvaru vai zaudējumu. Trijām iestādēm ir izdevies vienoties, un Eiropas Savienība ir apliecinājusi spēju uzņemties vadību cīņā pret klimata izmaiņām. Tagad tas ir jāliek lietā, divkāršojot pētījumu apjomu un veicinot jauninājumus un jaunu tehnoloģiju izveidi.

Ir arī jāizdara spiediens uz mūsu tirdzniecības partneriem, to skaitā jaunās ekonomikas valstīm, uzņemties atbildību, jo dažas no šīm valstīm rada vislielāko piesārņojumu. Mēs ļoti ceram, ka *B. Obama* administrācija rīkosies šajā jautājumā.

Šajos grūtajos laikos visiem ir skaidrs, ka Eiropā ir jāuzlabo politiskā stabilitāte un tās lēmumiem ir jābūt efektīvākiem. Tiesa, neskatoties uz vienprātības trūkumu, pēdējo mēnešu laikā ir panākts progress, taču nav teikts, ka arī turpmāk tas būs tik vienkārši.

Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) aicina visas valstis, katru iedzīvotāju uzņemties atbildību un, pilnībā apzinoties faktus, atbalstīt Lisabonas līgumu. Ir jālūdz viņiem atšķirt paviršus saukļus no īstenības un populismu no atbildības.

Ko vēlas sabiedrība? Vai tā grib tādu klimata pārmaiņu plānu, ar ko varētu lepoties, sociālo modeli, ko varētu nodot saviem bērniem, vai arī demagoģiskus priekšlikumus, kas ir tikai laika izšķiešana? Domāju, ka atbilde uz šo jautājumu ir skaidra. Atbalstot Lisabonas līgumu, mēs būsim uz pareizā ceļa, lai sasniegtu savus mērķus.

Nobeigumā es vēlos vēlreiz pateikties Francijas prezidentūrai par politiskajiem centieniem, un ceru, ka nākamā prezidentūra tikpat nopietni attieksies pret saviem pienākumiem. Lūk, ko es vēlos 2009. gadā!

(Aplausi)

Martin Schulz, PSE grupas vārdā. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! *Sarkozy* kungs, runas nobeigumā jūs teicāt, ka centāties Eiropu virzīt uz priekšu, bet tā vietā Eiropa mainīja jūs. Tā mainīja ne tikai jūs.

Francijas prezidentūra mainīja arī citus, piemēram, *Daniel Cohn-Bendit*. Pēc mūsu tikšanās Elizejas pilī pagājušajā nedēļā jūs mūs pavadījāt ar policijas eskortu ar ieslēgtām bākugunīm, un es automašīnā aiz policijas kolonnas atrados kopā ar *Cohn-Bendit* kungu. Un es viņam teicu: „Paskaties, kā laiki mainās! 1968. gadā policija dzinās pakaļ tev, bet šodien tu pa Parīzi brauc policijas eskorta pavadībā”.

(Aplausi)

Laiki mainās, un arī Francijas prezidentūra daudz ko mainīja.

Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā nedēļā Vācijas nedēļas laikraksts *Der Spiegel* publicēja jūsu attēlu ar parakstu „*The Omnipresident*”. Un jūs tiešām spējat atrasties vairākās vietās gandrīz vienlaicīgi. Vienu dienu jūs esat Parīzē, jau nākamajā — Briselē, šodien — Strasbūrā un jau rīt — Londonā, neskatoties uz to, vai tur ir uzaicināta arī *Merkel* kundze. Ne man vērtēt jūsu darbību Parīzē, jo es nevaru spriest par sociālo nelīdzsvarotību vai plašsaziņas līdzekļu politiku, par to lai spriež jūsu kolēģi Parīzē.

Taču es varu apspriest un izvērtēt jūsu prezidentūru Eiropas Savienībā, un šis novērtējums nav peļams.

— (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Manuprāt, Francijas prezidentūras darbība ir vērtējama pozitīvi. Un pasākumu kopums klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā ir viens no spilgtākajiem sasniegumiem. Man ir prieks, ka jūs Eiropas Parlamentam izteicāt atzinību, ko tas ir pelnījis, jo bez Parlamenta atbalsta šis pasākumu kopums nebūtu pieņemts. Es arī vēlos īpaši pateikties mūsu referentiem. Komisiju pārstāv 22 000 ierēdņu, un jūsu rīcībā ir plašas valdības iestādes, taču mūsu referentu komandā strādā tikai trīs, četri vai pieci darbinieki. Viņu darba kvalitāte ir ļoti augsta, jo tā pamatā ir Eiropas Parlaments. Man ir prieks, ka jūs to atzīstat.

(Aplausi)

Ņemsim par piemēru direktīvu par transportlīdzekļu marķēšanu, norādot CO2 izmešus. Šīs direktīvas izstrādes procesā daudz darba ir ieguldījis *Sacconi* kungs, un *Sarkozy* kungs iesaistījās pavisam nedaudz, taču kopumā šī direktīva izrādījās ļoti veiksmīga. Tur liels nopelns ir manis pārstāvētajai Sociāldemokrātu grupai, kas ieguldīja lielu darbu tajā, lai nodrošinātu līdzsvaru starp ekonomiskajām vajadzībām, kuras nevar ignorēt, un saistībām vides jomā, kas ir mūsu visu atbildība. Manuprāt, pārmetumi par darbu attiecīgajās jūsu minētajās jomās liecina par to, ka mēs esam uz pareizā ceļa. Tāpēc Sociāldemokrātu grupa vienbalsīgi atbalsta šo pasākumu kopumu. Dārgais *Joseph*, es ceru, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa rīkosies tāpat! Vai mums būtu pamats bažām par to, ka tiks iesniegti grozījumi, lai atliktu emisiju tirdzniecības shēmu? Pēdējo dienu laikā mēs esam labāk sapratuši PPE-DE grupas nostāju. „PPE” ir vienkārši atšifrēt, taču mums ir aizdomas, ka „DE” apzīmē Eiropas apjukumu. Jums ir jāizlemj, kā rīkoties tālāk. Vai vēlaties slavēt *Sarkozy* kungu, bet nevēlaties atbalstīt viņa viedokli, vai, tāpat kā mēs, vēlaties, lai šis pasākumu kopums tiktu pieņemts? Mēs ar interesi gaidām, kā nobalsos PPE-DE grupa.

Es tikai piebildīšu, ka reti izdodas vienoties jau pirmajā lasījumā. Parlaments neļaus nākamajam Padomes sasaukumam mums pārnest: „Tas ir jūsu nopelns, kas izdarīts saistībā ar pasākumu kopumu vides pārmaiņu un enerģētikas jomā”. Ja esat skaidri pateikuši, ka pirmā lasījuma mērķis bija izdarīt spiedienu uz ietiepīgiem valstu vai valdību vadītājiem, lai liktu viņiem izprast esošo situāciju, tad tā nav peļama lieta. Taču šādu metodi nav vēlams izmantot katru reizi.

Finanšu krīzes apstākļos jūs rīkojāties pareizi. Taču es vēlos jums atgādināt to, ko jūsu prezidentūras sākumā, debašu laikā, kas notika jūnijā, teicām mēs ar manu kolēģi *Poul Nyrup Rasmussen*. Mēs teicām, ka sociālā nelīdzsvarotība Eiropā, ko veicina negodīgais ienākumu un līdzekļu sadalījums Eiropā, ir kā aktivizēta bumba ar laika degli. Francijas prezidentūra uz to atbildēja: „Tā nav mūsu galvenā prioritāte”. Pēdējo sešu mēnešu laikā jums kļuva skaidrs, ka tā tomēr ir prioritāte. Jūs rīkojāties pareizi, taču, ja jūs būtu rīkojušies savlaicīgi, mēs būtu izvairījušies no daudzām problēmām, kuras tagad ir jārisina. Labi darīts, taču, iespējams, mazliet par vēlu.

Lisabonas līgums nav apstiprināts, un mēs jau dzirdējām Padomes lēmumu šajā jautājumā. Mums ar to ir jāsadzīvo, un mums ar to ir jāsamierinās. Taču visiem jūsu lēmumiem, kurus jūs pieņēmt saistībā ar Komisiju, par deputātu vietām Parlamentā, par piekāpšanos Īrijas iedzīvotājiem, būs jēga tikai tad, ja Īrijas premjerministrs vai valdība ķersies vēršim pie ragiem un uzrunās Īrijas tautu: „Lūk, kas ir noticis! Padomājiet par Eiropas iedzīvotāju, Eiropas valstu solidaritāti ar Īriju un iztēlojieties, kas būtu noticis, ja finanšu krīzes situācijā Īrijai nebūtu bijis Eiropas Savienības atbalsts.” Ja Īrijas premjerministrs nesaka savai tautai: „Tagad jums jāsadarbojas ar Eiropu, jo tas ir jūsu pašu interesēs!” - tas var slikti beigties. Mēs varam visu Eiropas projektu nodot šo cilvēku rokās, pakļaujot to *Ganley* kungam un viņa mahinācijām. Īrijas valdībai ir jābūt drosmīgai, tā nevar paļauties uz nepārliecinošiem kompromisiem, bet tai ir skaidri jāsaka: „Mēs gribam Eiropu, un mēs gribam, lai šis līgums tiktu pieņemts!”

(Aplausi)

Francijas prezidentūra ar saviem pienākumiem tika galā veiksmīgi. Es vēlos jūs personīgi apsveikt par to, ka jūs esat kļuvuši par Eiropas idejas piekritēju, sakot: „Es atbalstu šo Eiropas projektu”. Kādreiz es par to šaubījos. Esmu dzirdējis daudzas jūsu uzrunas. Kā priekšsēdētājs jūs esat apliecinājis to, ka spējat pieturēties pie sava sākotnējā viedokļa. Es būšu gandarīts, ja tas būs pa spēkam arī nākamajai prezidentūrai. Liels paldies! Jūs esat paveicis daudz labu darbu un arī dažas ne tik labas lietas, taču tās mēs drīz aizmirsīsim. Es ar to vēlējos pateikt, ka kopumā Francijas prezidentūra ir ieguldījusi ievērojamu darbu Eiropas attīstībā. Runa nav tikai par Franciju, bet par Eiropu kopumā, un kopumā darba rezultāts ir labs. Liels paldies!

(Skaļi aplausi)

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, Francijas prezidentūras raksturojums atgādina pasaku — princis baltā zirgā, kas Eiropas Savienības vārdā dodas glābt princesi Gruziju, Pelnrušķītei Londonai galu galā ir dota atļauja doties uz balli, un gaišmatainā princese Berlīnē uzzin, saņemot atbildi uz *Kanzleramt* vēstuli Elizejas pilij, ka, lai būtu kopā ar apburošo princi, viņai jānoskūpstas varde.

(Smiekli)

Padomes priekšsēdētāja kungs, es pieļauju, ka jūs labprāt būtu izvairījies no grūtībām, ar ko saskārāties savas prezidentūras laikā, taču jūs šīs problēmas atrisinājat enerģiski, ar entuziasmu un liekot lietā iztēli, un jūs arī esat apliecinājis Eiropas solidaritāti. Pieņemiet apsveikumus par veiksmīgo darbu Padomē pagājušajā nedēļā. Jūsu ierosinātais ekonomikas atjaunošanas plāns palīdzēs atjaunot uzticēšanos tirgū. Jūsu izvairīšanās no protekcionisma ir apbrīnojama. Jūsu piekāpšanās saistībā ar valsts atbalstu un publisko iepirkumu ir pamatota, tāpat kā jūsu apņemšanās īstenot strukturālās reformas, kas minētas Lisabonas līgumā.

Augstākā līmeņa sanāksmē tika nolemts samazināt PVN likmi. Liberāļu un demokrātu grupa uzstāja, lai *Ecofin* samazinā PVN likmi enerģiju taupošām un ar atjaunojamajiem energoresursiem darbināmām iekārtām, lai atbalstītu šo nozari un aizsargātu vidi. Mēs arī aicinām atjaunot saistības ilgtspējīgu valsts finanšu jomā un ātru pāreju atpakaļ uz vidēja termiņa budžeta mērķiem. Mums pret recesiju ir jācīnās ar solidaritāti un veidojot stabilu ekonomiku.

Jums ir izdevies rast praktisku risinājumu Īrijas bažām par jauno līgumu. Tas neizklausās diez ko labi, taču, pārfrāzējot Francijas karaļa Henrija IV teikto: „*Si Paris valait une messe, Dublin vaut un commissaire.*” Drošības un aizsardzības jomā ir panākts ievērojams progress. Ir izveidota vienota plānošanas struktūra EDAP misijām, ir panākta konkrēta sadarbības forma ar NATO un ir darīti zināmi mūsu mērķi un uzdevumi drošības jomā.

Taču pārmetumus jums var izteikt par darbību klimata pārmaiņu jomā. Padomes secinājumos ir vesela virkne korporatīvo nodevu. Jaunajām dalībvalstīm tiks piešķirti neskaidri solidaritātes fonda līdzekļi, emisiju maksimālā apjoma noteikšanas un tirdzniecības atļaujas tiek brīvi piešķirtas, lai gan tās vajadzētu izsolīt, un ietekmīgas iesaistītās puses, piemēram, elektroenerģijas uzņēmumi, saņems atvieglojumus īpaši lielu subsīdiu apmērā. Tas viss samazina oglekļa cenu un krasi samazinās iegūtos līdzekļus, kā arī padarīs oglekļa dioksīda emisijas samazināšanas mērķus grūtāk sasniedzamus. Turklāt emisiju tirdzniecības sistēma stāsies spēkā tikai 2013. gadā.

Taču, neskatoties uz to, manis pārstāvētā grupa atzīst jūsu ieguldīto darbu šajā jomā. Mēs atbalstām vienošanās enerģijas taupības jomā, un mēs arī atbalstām priekšlikumu pusi no ienākumiem, kas gūti saistībā ar emisijām, ieguldīt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanā un oglekļa uztveršanai un uzglabāšanai. Rīt mēs balsosim par šo priekšlikumu.

Vienmēr šķiet, ka prezidentūra nav darījusi pietiekami daudz. Progress kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformas jomā ir nenoliedzams. Mēs gribējām atvērtību. Runājot par imigrāciju, zilā kartē ir saistīta ar

lielu birokrātijas slogu, savukārt, runājot par tirdzniecību, šīs nedēļas Dohas sarunu kārtas atcelšana atstāj maz cerību. Tomēr prezidentūra ir paveikusi ievērojamu darbu Eiropā, un jūs, padomes priekšsēdētāja kungs, par to esat pelnījis atzinību.

Pēc darba sešu mēnešu garumā jūs noteikti esat pelnījis arī iespēju atpūsties. Jums nav viss jāpaveic tikai saviem spēkiem. Ļaujiet finanšu ministriem darboties *Jean-Claude Juncker* pārraudzībā. Par eiro lai parūpējas *Jean-Claude Trichet*. Ļaujiet, lai pasakas vērtā prezidentūra beidzas ar pasakai cienīgām beigām. Nemiet vērā sava mīļākā dziedātāja padomu: „*C'est le temps du départ, retournez à d'autres étoiles et laissez-nous la fin de l'histoire*”.

(Aplausi)

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā*. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Sarkozy* kungs, *Barroso* kungs! Jā, mēs augstu vērtējam jūsu proaktīvo pieeju un atzīstam, ka jūs ieguldījāt lielu darbu Eiropas attīstībā. Lieta ir tāda, ka mēs te esam pieredzējuši vairākus *Nicolas*, un personīgi es visvairāk atbalstu *Nicolas I*, kurš 2008. gada jūlijā pārsteidza Parlamentu ar paziņojumu, ka „vienprātība nogalina demokrātiju”. Tā *Nicolas I* paziņoja Eiropas Parlamentam 2008. gada jūlijā. *Nicolas I* bija taisnība, *Nicolas III* gan nē.

Tā ir mana problēma saistībā ar Francijas prezidentūru. Tas ir kā vējbrālis — vienu brīdi tas rāda pareizi, bet jau nākamajā — aplam. Un tagad to izvērtējot, es runāšu par labo, neminot trūkumus, jo mēs katrs esam atšķirīgs.

Jūs Eiropas Parlamentu izmantojat kā *Viagra* valdībām, taču mūsu mērķis nav panākt, lai citi darītu to, ko tie nevēlas. Nevienam nav teicis, ka mēs gribam, lai Eiropa kļūtu par nāciju ienaidnieku. Nevienam tā nav teicis. Pareizi, ka Kopienas iestādes ir nāciju un tautu Eiropa, un mēs pārstāvam tautu. Jūs gribat panākt, lai Lisabonas līgums tiktu pieņemts, un Lisabonas līgums tieši mazina iespēju panākt vienprātību. Kāpēc tā? Tāpēc, ka vienprātība nogalina demokrātiju, un, ja mēs nemainīsim taktiku, mēs vairs nevarēsim veidot Eiropas politiku.

Jums ir pilnīga taisnība, sakot, ka prezidentiem ir jādod iespēja pastrādāt šajā amatā, taču pēc tam, kad *Merkel* kundze, kas arī bija priekšsēdētāja un te virzīja klimata pārmaiņu jautājumu, atgriezās pie Vācijas kancleres pienākumu izpildes, viņu vairs interesēja tikai Vācijas rūpniecība, un Eiropas Savienības intereses viņai vairs nebija aktuālas. Jūs to pieredzējāt Eiropas Padomē un jums bija jāpanāk kompromiss starp dažādajiem valstu ego. Mēs šo kompromisu novērtēsim pēc saviem ieskatiem. Mēs atbalstīsim to, kas, mūsaprāt, ir vajadzīgs un noraidīsim to, kas nav vajadzīgs, un mēs neļausim, ka mūs šantažē.

Tā tas ir. Manuprāt, lēmumu pieņemšana pirmajā lasījumā ir šantāža, jo saskaņā ar Parlamenta demokrātijas principiem vispirms ir jāiesniedz priekšlikums, tad tam ir jārod pretargumenti un pēc tam šis priekšlikums ir vēlreiz jāapspriež. Tāpēc es apšaubu lēmumus, kas pieņemti pirmajā lasījumā, pat saistībā ar pasākumu kopumu klimata pārmaiņu jomā.

Es zinu, ka jums patīk Franču *chanson*, taču *Françoise Hardy* mīlas duets „*la main dans la main, et les yeux dans les yeux, ils s'en vont amoureux sans peur du lendemain*”, *Sarkozy* kungs un *Barroso* kungs, mūs neapmulšos. Vismaz mūs noteikti nē, jo jūs esat Komisiju padarījuši par Padomes sekretariātu. Lūk, kur ir *Barroso* kunga vadītās Komisijas īstā vieta. Tieši tur!

Jā, kungi, tuvojas vēlēšanas, un mēs runāsim par to, kā jūs, kas pārstāvat katru no pusēm, mēģināt izpatikt savai valdībai. Parlamenta mērķis nav izpatikt dalībvalstīm, bet gan aizstāvēt Eiropas, Kopienas intereses, un nevalstu intereses. Tas ir mans vēstījums gan labējā, gan kreisā spārna pārstāvjiem.

Runājot par pasākumu kopumu klimata pārmaiņu jomā, mēs bijām pārliecinoši, un mēs uzņēmāmies vadību, un, taisnību sakot, lai gan ar to nepietiek — kā mums sākumā teica — „3x20” ir pašā laikā. Taču mēs no „3x20” esam pārgājuši uz „4x4” ekonomikas modeli. Lūk, ko esam panākuši, mēģinot vienoties par pasākumu kopumu klimata pārmaiņu jomā. Un kāpēc tā? Es jums paskaidrošu, kāpēc. Runa ir par jūsu izstrādāto ekonomikas atjaunošanas plānu, un es nesaku, ka tā ir jūsu vaina. Tas ir tāpēc, ka dažas lietas nav pa spēkam pat jums, *Sarkozy* kungs!

Piemēram, jūs nobijāties, saskaroties ar Vācijas ekonomisko nacionālismu. Jūs, jūs un *Barroso* kungs, mums teicāt, ka runa ir par 1,5 % no IKP, taču galu galā visiem ir zināms, ka *Obama* kungs plāno 3 % vai 4 % no IKP vides un ekonomikas atjaunošanas plānam, un mums tas nav pa spēkam. Vai zināt, ko teiks *Obama* kungs? Viņš teiks: „Nē, jūs nedrīkstat, jūs nevarat, ar to nepietiek!” Tā *Krugman* kungs teica *Steinbrück* kungam, un *Krugman* kungs ir saņēmis Nobela prēmiju ekonomikā. Ja to teiktu es, jūs varētu apgalvot, ka es nezinu, ko runāju, taču to teica *Krugman* kungs.

Nobeigumā vēlos piebilst tikai vēl vienu lietu. Kā jau esmu teicis, vides atveseļošanas plāns ir neatbilstošs, jo ar to nepietiek. Tā nav tikai jūsu vaina, un tas nav Eiropas plāns.

Taču, lūk, kas man ir sakāms. Pagājušajā nedēļā Pekinā tika arestēts slavenais disidents *Liu Xiaobo*. Mēs zinām jūsu nostāju attiecībā uz Ķīnu. Jūs teicāt, ka mēs vairs nedrīkstam pazemot ķīniešus. Nevis jūs pazemojāt ķīniešus, bet ķīnieši pazemoja jūs. Jūs esat viņu varā. Pēc tam jūs teicāt: „Neviens man neaizliegs Gdanskā slepus tikties ar *Dalai Lama*.” Tas ir neiedomājami! Man ir prieks, ka Parlaments disidentam *Hu Jia* piešķir Saharova balvu, un man ir prieks, ka mēs nepakļāvamies prezidentūras spiedienam, kas gribēja zemoties Ķīnas priekšā. Ķīnā katru dienu tiek ieslodzīti un spīdzināti cilvēki, bet Eiropas Savienība neiejaucas, tāpat kā tā neiejaucās arī tad, kad *Putin* kungs lika arestēt demonstrantus, kas prasīja nodrošināt sociālo vienlīdzību. Tāda ir mūsu politika — kad runa ir par pasaules varenajiem, mēs esam gatavi pazemoties. Un tieši tāpēc mēs neatbalstām šādu politiku.

(Aplausi)

Cristiana Muscardini, *UEN grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Arī es vēlos jums pateikties. Es pārstāvu Nāciju Eiropas grupu, un, protams, es pilnībā piekrītu jūsu teiktajam.

Jūsu vadītā prezidentūra parādīja, ka Eiropas politikas projekts un politiska Eiropa ir iespējama. Ir vajadzīga tikai drosme, kas tika apliecināta Krievijas un Gruzijas konflikta laikā, un spēja atrisināt finanšu krīzi, izmantojot jaunas metodes un cenšoties paskatīties uz lietām no cita skatu punkta, nevis tikai stingri turēties pie Stabilitātes un izaugsmes pakta. Mēs atbalstījām un pieņemām prezidentūras politisko nostāju, kur uzmanības centrā bija politika, kā rezultātā Eiropa nokļuva visas pasaules uzmanības centrā.

Mūsaprāt, Eiropas Centrālās bankas neatkarība dod iespēju tai labāk pildīt savus pienākumus. Patiesībā ir skaidrs, ka centrālās bankas nevar novērst krīzi, ja nav skaidras politiskas nostājas un kopīgas attīstības stratēģijas. Neskatoties uz problēmām saistībā ar valstu resursiem, enerģētikas un klimata pārmaiņu pasākumu kopums ir lielisks rezultāts un tas, kopā ar Vidusjūras reģiona valstu savienību, vieš cerības par nākotni, sniedz rīcības plānu, lai panāktu mieru un veicinātu attīstību.

Taču dažas prioritātes ir palikušas neapskatītas, un mēs ceram, ka tās varētu atrisināt šī trijotne kopā ar nākamo prezidentūru. Šīs prioritātes ir imigrācija un robežkontrole, lauksaimniecības atjaunošana un vienāds atalgojums sievietēm un vīriešiem. Šodien Eiropa runā par dzimumu līdztiesību saistībā ar pensijas vecumu, taču, manuprāt, vispirms ir jāpanāk, lai sievietes un vīrieši saņemtu līdzvērtīgu atalgojumu.

Priekšsēdētāja kungs, man šķiet, ka priekšlikums katru valsti pārstāvēt vienam komisāram ir tikai godīgs, un mēs to norādījām Eiropas Konventā. Paldies Francijas prezidentūrai par šī priekšlikuma atjaunošanu. Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, jūs teicāt, ka šī krīze ir sistēmiska. Mēs jums piekrītam un aicinām mainīt esošo sistēmu, lai padarītu reālo ekonomiku stiprāku par finanšu ekonomiku un reālos aktīvus spēcīgākus par „papīra” aktīviem.

Francis Wurtz, *GUE/NGL grupas vārdā*. — (FR) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja kungs! Mēs noteikti atcerēsimies šo Francijas prezidentūru. Mēs to atcerēsimies saistībā ar problēmām, kuras piedzīvojām pēdējā pusgada laikā, un to, cik būtiski jautājumi bija jārisina šai prezidentūrai. Taču esmu pārliecināts, ka tā paliks atmiņā arī ar diezgan neparasto Padomes prezidentūru, kas iepretī Kopienas noteiktiem standartiem lika lietā apņēmību, atjautību un arī uzbrukuma metodes, un es to visu atbalstu. Atmiņā paliks ne tikai darbības veids, bet galvenokārt arī Eiropas Savienības modelis, kādu šī prezidentūra ierosināja, īpaši saistībā ar politisko iejaukšanos pasaules norisēs, kas līdz šim nebija raksturīgi, bet ko es vienmēr esmu atbalstījis.

Visticamāk Eiropadomes priekšsēdētājs to nenovērtēs, taču vismaz atzīs, pieklājīgāk, nekā savā pēdējā uzrunā Eiropas Parlamentā, un es nebūšu pieklājīgs un piekāpīgs, šoreiz saistībā ar iepriekšējo Eiropadomes sanāksmi, lai norādītu uz dažām problēmām, jo reālā politika nozīmē cieņpilnu, taču atklātu viedokļu apmaiņu.

Vispirms es vēlos runāt par pasākumu kopumu klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā. Ir skaidrs, ka tas būtu beidzies traģiski, ja Eiropadome nebūtu ņēmusi vērā šo civilizācijai tik ļoti svarīgo jautājumu. Tāpēc es saprotu, ka fakts, ka visām 27 dalībvalstīm ir izdevies vienoties šajā jautājumā, tiek izcelts, jo tas ir svarīgs apliecinājums Eiropas Savienības autoritātei un īpaši turpmākajam uzraudzības procesam.

Ņemot to vērā, vai būtu pareizi runāt par vēsturisku vienošanos un to, ka tā padara Eiropas Savienību par paraugu? Es tā nedomāju. Vai šī kompromisa rezultātā nepastāv risks, ka lielāko daļu Eiropas rūpniecības uzņēmumu atbrīvos no jebkādiem ekoloģiskiem ierobežojumiem. Vai tā rezultātā Eiropā emisiju daudzums netiks samazināts vien nelielā apjomā, jo Eiropai pietiks ar to, ka ar kompensācijas mehānismu palīdzību

emisiju daudzums tiks samazināts valstīs, kas neietilpst Eiropas Savienības sastāvā? Vai jaunattīstības valstis pamatoti uztrauc tas, ka nav saistošu mehānismu finanšu solidaritātes jomā attiecībā uz šīm valstīm?

Ja šis modelis, kāds tas ir šobrīd, tiks popularizēts, nebūs iespējams sasniegt būtiskos, pasaules zinātnisko aprindu izvirzītos mērķus. Tāpēc ir labi, ka ir noslēgta Eiropas Savienības vienošanās, taču šobrīd tā neatbilst prasībām un vajadzībām.

(Aplausi)

Es lūdzu precizēt arī Briselē pieņemto ekonomikas atjaunošanas plānu. Manuprāt, skaļi paužot pašapmierinātību par paveikto, tiek sūtīts nepareizs signāls Eiropas Savienības pilsoņiem. Šobrīd, kad mājāsaimniecību patēriņa līmenis krītas, pieaug bezdarba līmenis un palielinās sociālā spriedze, kā Grieķijā, šī plāna būtība šķiet apšaubāma.

No kā mēs gribam atkopties? Kas maksās par šo miljardiem vērtu jauno plānu? Kāds būs ieguvums no šī plāna? Kāpēc, ņemot vērā šo plānu, dažās valstīs iedzīvotāju pirkatspēju palielina, kamēr citās atbalsta tikai uzņēmējdarbību? Kāpēc bankām piešķirtie aizdevumi netiek izsniegti uzņēmumiem, jo tieši tiem šobrīd ir vajadzīgs tiešs atbalsts? Kāpēc dalībvalstis, kuras glābj bankas, tajās sistemātiski nenodrošina atbilstošu proporcionālu kontroli, lai garantētu atbildīgu pārvaldību ar mērķi radīt jaunas darbavietas un sniegtu labumu, kas ir vajadzīgs sabiedrībai? Ir ļoti daudz loģisku jautājumu, uz kuriem ir jāatbild, pirms rīkojamies tālāk.

Visbeidzot, esmu pārliecināts, ka neviens nebrīnīsies, ja es teikšu, ka manis pārstāvētā grupa neatbalsta Eiropadomes lēmumu izdarīt spiedienu uz Īriju. Jums ir labi zināms, ka Īrijas iedzīvotāju cerības pēc pārmaiņām, tāpat kā visiem Eiropas Savienības pilsoņiem, ir daudz spēcīgākas, nekā jūs to raksturojāt. Tuvākajā laikā jūs par to varēsiet pārliecināties, izejot Strasbūras ielās. Jums ir jāuzklausā viņu viedoklis un jāsniedz viņiem atbildes, jo, kā jūs teicāt, priekšsēdētāja kungs, ja slēpsim galvu smiltīs, problēmas paliks neatrisinātas.

Nigel Farage, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, *Sarkozy* kungs kā prezidentvalsts Francijas prezidents ir ienesis enerģiju un dinamismu, tomēr visu laiku arī skaidri norādījis, ka vēlas palielināt ES pilnvaras un pabeigt darbu pie Lisabonas līguma.

Domāju, ka tagad, vērojot drausmīgo vārdisko uzbrukumu prezidentam *Klaus*, laikā, kad Čehija gatavojās kļūt par Padomes prezidentvalsti, mēs esam ieraudzījuši mūsdienu Eiropas Savienības patieso seju. Tādēļ es jums, prezident *Sarkozy*, vēlos pajautāt — kādu Eiropas Savienību jūs vēlaties izveidot? Tā jautāju tāpēc, ka patlaban mums ir tāda Eiropas Savienība, kas ar nicinošu attieksmi apdraud demokrātiju.

Brian Crowley norādīja prezidentam *Klaus*, ka Īri vēlas Lisabonas līgumu. Piedod, veco zēn, bet viņi to noraidīja. Lūdzu, pieņemiet šādu iznākumu! Iepriekš *Martin Schulz* ir cēlies kājās un apgalvojis, ka „nē” balsojums novedīs pie fašisma un ka mēs nedrīkstam padoties populisma spiedienam. Tā ir Eiropas Savienība, kas nicina demokrātiju un nespēj uzklauvēt alternatīvus viedokļus. *Danny Cohn-Bendit*, uzrunājot prezidentu *Klaus*, teica: „Man nav svarīgi jūsu viedokļi.” Iepriekš uzstājoties šajā plenārsēžu zālē, *Cohn-Bendit* kungs ir izteicies, ka šī Līguma oponenti ir garīgi slimi.

Tas ir ļoti bīstams solis, ko gatavojas spert ES. Tā ir Eiropas Savienība, kas uzvedas kā slepkava un huligāns, un, kad *Cohn-Bendit* kungs nolika Eiropas karogu uz prezidenta *Klaus* galda, novēlējams to pacelt pils tornī, viņš tikpat labi varētu būt bijis kāds Vācijas ierēdnis pirms 70 gadiem vai PSRS ierēdnis pirms 20 gadiem. Cīnījās par brīvību *Danny*, kurš tagad kļuvis par autoritāras varas piekritēju, atbalstot tādu viedokli, ko pats pirms 40 gadiem noliedzis — tāda, lūk, prezident *Sarkozy*, ir Eiropas Savienības seja. Turklāt uz to visu ir musinājis priekšsēdētājs *Pötering*, kurš iepriekš ir sodījis EP deputātus par citu valstu vadītāju apvainošanu.

Sarkozy kungs, vai tāda ir Eiropas Savienība, ko jūs vēlējat izveidot, vai arī jūs pievienosieties man, nosodot šo patiesi drausmīgo vārdisko uzbrukumu prezidentam *Klaus* pagājušā nedēļā Prāgā?

(Aplausi)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pašreizējā krīze ir Eiropas globalizācijas atbalstītāju sistēmas krīze. Tā no jums prasījusi lielus pūliņus, tomēr šo pūliņu konteksts liecina par Eiropas Savienības nepiemērotību šim mērķim.

Kā jau es jums to teicu, pasākumi patiesībā notika saistībā ar valsti vai tradicionālo daudzpusējo diplomātiju. Valsts kontekstā, piemēram, ir īstenoti ekonomikas atveseļošanas pasākumi, kas — un tur nav nekas šokējošs

— dažādās dalībvalstīs atšķirās, bet pēc tam kopīgi tika apstiprināti formas pēc. Visi to zina. Jums ir izdevies *Brown* kunga, *Merkel* kundzes un citu politiķu dažādām, pat konfliktējošām, politikas pieejām piešķirt Eiropas politikas veidolu, tomēr veidoli var būt maldinoši. Tādēļ valsts kontekstā atzinīgi vērtējamas ir robežas, kas to aizsargā, kā arī tas, ka dalībvalstis ir nepieciešamas un suverenitāte ļauj ātri un efektīvi rīkoties.

Runājot par tradicionālo divpusējo vai daudzpusējo diplomātiju, jāmin jūsu centieni pārvarēt Gruzijas krīzi, bet saistībā ar ekonomikas krīzi jāmin G20 valstu tikšanās Vašingtonā, kurā piedalījās tikai dažas ES dalībvalstis, ASV, Ķīna, Indija, Japāna, Kanāda, Saūda Arābija un citas valstis. Tas skaidri liecina, ka ES ir pārāk šaura telpa, lai atrisinātu tās problēmas, ar kurām mēs saskaramies.

Daudzi nopelni Eiropas Savienībai piedēvēti mākslīgas eiforijas uzplūdā, tomēr tie mums jāskata perspektīvā. Klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumā, piemēram, krīzes dēļ veiktas tik daudzas atkāpes, ka gandrīz jau pazaudēta tā būtība. Jaunie ierobežojumi netiks piemēroti tām nozarēm, kurās izmaksas palielinājušās par vairāk nekā 30 % vai eksporta īpatsvars no kopējā produkcijas apjoma pārsniedzis 30 %, t.i., trīs ceturtdaļas no attiecīgajām nozarēm. Ekonomikas atveseļošanas plāns, kā jau tas tika minēts, paredz 1 % vai 1,5 % no IKP, lai gan ASV tie ir 4 %, bet Ķīnā — vairāk nekā 10 %. Imigrācijas pakts bija tikko kā parakstīts, kad to pārkāpa Itālijas valdība, kas pasludināja 170 000 nelegālo imigrantu legalizāciju. Uz kuriem viņi dosies? Turklāt ir pilnīgi skaidrs, ka imigrācijas priekšlikumi un cita Eiropas „zilā karte” vienīgi atņems jaunattīstības valstīm kvalificētus darba ņēmējus, kuri tām visvairāk vajadzīgi, lai nodrošinātu attīstību. Tādējādi šie pasākumi neaizstās nekontrolēto imigrāciju; tie tikai to pastiprinās un pasliktinās.

Visbeidzot — mēs starptautiskā līmenī nosodām neglīto praksi, kad cilvēkiem, pēc tam kad viņi noraida ES lietu katastrofālo virzību, kas, izrādās, viņiem sagādā vairāk ierobežojumu nekā ieguvumu, liek bezgalīgi, atkal un atkal, balsot, līdz viņi padodas, neļaujot nekādā veidā apšaubīt ES ekscesus.

Jūs ļoti labi zināt, priekšsēdētāja kungs, ka Lisabonas līgums nav ne mini, ne vienkāršots līgums; tā ir Eiropas Konstitūcija, ko noraidīja Francija un Nīderlande. Tā reprezentē Eiropas supervalsti, kas kļūst aizvien autoritārāka un totalitārāka, ja to vērtē pēc *Cohn-Bendit* kunga kategoriskajām piezīmēm jūsu darba turpinātajam, un tā reprezentē arī *Barrot* kunga represīvās iniciatīvas, kuras ierosina likumus piemērot visā Eiropā un kuras mūsu kolēģis *Toubon* kungs nosauca par staļinisma iniciatīvām, kad tās tika pieņemtas.

Šāda Eiropas Savienība, lai ko arī jūs teiktu, patiešām kļūst par tautu ienaidnieku. Tas ir līdzeklis, kas palīdz sasniegt globalizācijas atbalstītāju mērķus un sagatavo apvērsumu mūsu ekonomikā, ētikā un kultūrā. Šāda ES nav tā aizsardzības un brīvības telpa, kādā mūsu iedzīvotājiem ir tiesības dzīvot un kādu mēs nemītēsimies pieprasīt.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos atvainoties par jūsu laika tērēšanu. Es lūdzu atļauju sniegt personisku paziņojumu, atbildot uz *Farage* kunga paziņojumu. Paldies dievam, viņš joprojām atrodas plenārsēžu zālē, un es varu viņam atbildēt. Parasti viņš atstāj zāli uzreiz pēc savas uzstāšanās, tomēr šodien ir uzskatāms ilgāk.

Pirmkārt, es vēlos paziņot, ka nekad neesmu teicis, ka balsojums „pret” varētu novest pie sava veida fašisma. To es nekad neesmu teicis! Tādēļ jūsu vārdi gluži vienkārši nav patiesi.

Otrkārt, mēs — *Cohn-Bendit* kungs, *Watson* kungs un es, *Pöttering* kungs un *Crowley* kungs — piedalījāmies sanāksmē, kas notika Prāgas pilī.

(Neapmierināti izsaucieni)

Kurš? *Belohorská* kundze.

Mēs nebijām iepriekš brīdināti, ka mūsu apspriedes šajā sanāksmē varētu tikt ierakstītas lentē. Ikviens, kurš atradās šajā telpā, domāja, ka sanāksme ir konfidenciāla, līdzīgi kā tā konfidenciālā sanāksme, kurā pagājušā nedēļā Elizejas pilī tikās Priekšsēdētāju konference ar prezidentu *Sarkozy*.

Mēs atklājām, ka Čehijas prese ir ziņojusi par sanāksmes saturu, ko bija publiskojis prezidents *V. Klaus*, mūs par to neinformējot. Es nezinu, kādā sistēmā šāda rīcība ir pieņemama, bet demokrātiskā valstī kaut kas tāds pilnīgi noteikti nav pieņemams.

Priekšsēdētājs. – Turklāt, tā kā sanāksmes gaita netika atspoguļota pilnībā, presē parādījās neprecizitātes, jo daudzas sakarības netika izskaidrotas. Tomēr mēs nevēlamies, lai šī situācija saasinātos, un tādēļ līdz šim es par to publiski nerunāju. Pietiek, ja norādām, ka sanāksmes gaita netika atspoguļota pilnībā un tādēļ presē parādījās neprecizitātes.

Nicolas Sarkozy, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) *Daul kungs*, prezidentvalsts Francija vēl jo vairāk novērtējusi jūsu grupas pastāvīgi sniegto atbalstu, jo pat tikai šajā grupā nepavisam nebija vienkārši izšķirt strīdus, atrast kompromisus un panākt vienošanos par pamatotu un ticamu politisko virzienu. Es ļoti labi zinu, kāda bija jūsu kā priekšsēdētāja nozīme, *Daul kungs*, un tā mums bijusi būtiska priekšrocība.

Runājot pilnīgi atklāti, man jāsaka, ka jūsu grupai, atbalstot Lisabonas līgumu, ir saskaņots skatījums uz Eiropu — tā ir spēcīga Eiropa, kur izveidotas stabilas iestādes un uz divarpus gadiem ievēlēts Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs, kura darbs veltīts vienīgi Eiropas Parlamentam.

Manuprāt, šīs ir idejas, kas apliecina veselo saprātu un ļaus sasniegt taustāmu rezultātu visiem tiem, kas — tāpat kā mēs, *Daul kungs*, un jūsu grupa — vēlas izveidot tādu Eiropu, kas aizsargā un kas nodrošina nākotni, nevis tādu Eiropu, kurā ir satraukums un raizes par nākotni. Jebkurā gadījumā jūs varat būt drošs, ka jūsu grupas pārliecinošajam atbalstam bija izšķiroša nozīme saistībā ar prezidentvalsts Francijas darbu un mūsu sasniegtajiem rezultātiem.

Schulz kungs, ir jābūt drosmīgam, lai runātu ar kādu, kurš nāk no citas politiskās grupas. Tiekoties ar jums un *Daul kungu*, mēs jau pašā sākumā teicām, ka darbs nebūs viegls, jo vērā jāņem Eiropas vēlēšanu perspektīva, un tas nenovēršami rada spriedzi. Runājot pilnīgi atklāti, man jāsaka, ka mums, prezidentvalstij Francijai, *Schulz kungs*, jūs un jūsu grupa bija ne vien prasīgs partneris — vai kāds gan var kritizēt jūsu vēlmi enerģiski aizstāvēt savas idejas? —, bet arī atbildīgs partneris. Paužot savu personisko viedokli, jāsaka, ka, man bija liels prieks strādāt ar jums, bet tajā pašā laikā ļoti iedvesmojoša ir bijusi katra reize, kad spēju ieklausīties jūsu vai *Daul kunga* padomā, jo es ļoti labi zinu, ka šādu rezultātu mēs nevarētu panākt bez sadarbības. *Cohn-Bendit kungam* teikšu, ka daudz lielāka drosmē ir vajadzīga, lai spertu soli pretī otram, nevis saceltu brēku par savu vietu un sludinātu pastardienu.

Drosmīgs ir tas, kas veido, nevis tas, kas izvirza apsūdzības. *Schulz* un *Daul kungi* ir ļāvuši mums veidot Eiropu un nodrošināt tās attīstību. Šeit ir arī citi, kas mūs atbalstījuši, lai arī mums nav bijis vienots viedoklis, piemēram, *De Sarnez kundze*; esmu viņai pateicīgs par sniegto atbalstu. Tas nemazina ne *Schulz kunga*, ne *De Sarnez kundzes* pārliecību. Gluži vienkārši tāda ir Eiropas civilizācija, proti, vīrieši un sievietes, kas ir atbildīgi un labas gribas vadīti un kas cenšas panākt attīstību. Jūs mani neizvēlējāties, *Schulz kungs*, un es neizvēlējos jūs, bet mūsu pienākums ir strādāt kopā. Mēs tā esam strādājuši, un es vēlētos jums pateikt, ka no šāda viedokļa es to atcerēšos kā nozīmīgu pieredzi.

Eiropu mainīt ir iespējams, un mums tas ir jādara. Jūs norādījāt, ka esmu daudz ceļojis, bet galu galā, ja jūs esat Eiropadomes priekšsēdētājs un jums nepatīk ceļot, tad labāk izlaidiet savu kārtu, jo, manuprāt, vienīgais veids, kā Eiropu tuvināt tās iedzīvotājiem, ir nodrošināt, lai ES iedzīvotāji, eiropieši, redzētu, ka uz pagaidu termiņu ES iestādēs ievēlētās personas brauc un runā ar viņiem, ļaujot saskatīt šo iestāžu veidolu. Domāju, ka jūs, *Schulz kungs*, saprotat, ko es patiešām esmu jutis savu ceļojumu laikā, jo īpaši Dublinā, kā arī Gdaņskā, Varšavā un citur, proti, Eiropai trūkst ne tik daudz iestāžu, cik šo iestāžu veidolu. Cilvēkiem jāspēj sajust reālu saikni ar mums un saprast, ka Eiropa ir konkrēti cilvēki ar savām vajājām pusēm, nevis tikai nezin kāds institucionāls monstros. Protams, runa nav par to, ka lietas jāsaista ar konkrētiem cilvēkiem, jo tā nav virzība uz priekšu, bet, iespējams, mēs esam aizgājuši pārāk tālu, pieļaujot, ka cilvēki neuzņemas personisku atbildību.

Viena lieta, ko vēlos jums pateikt, un, iespējams, jums tas liksies naivi, — man patiešām patika šis darbs, un uzskatu, ka Eiropas vadītājiem ir jāmīl savs darbs. Kā gan mēs varam panākt, ka cilvēkiem patīk Eiropa, ja mums nepatīk savs darbs? Francijā man bija izdevība pateikt vienam no maniem ministriem, ka Eiropas Parlaments bija ārkārtīgi svarīgs, un Eiropa ir ārkārtīgi svarīga. Bet, ja mēs paši neesam laimīgi, lepni un pārņemti ar to, ko darām — kā jūs visi — kā lai ceram, ka Eiropas iedzīvotāji būs pārņemti ar Eiropas ideju?

Iepriekšminēto cilvēku pieeja, veidojot Eiropu, bija mazliet attālināta, mazliet tehnokrātiska. Tomēr tehnokrātija nav saistīta ar tehnisko zināšanu apguvi; tā nozīmē, ka nekad nav atvēlēta vieta jūtām. Uzskatu, ka Eiropa ir pelnījusi, lai mēs savā attieksmē ieliekam jūtas. Jebkurā gadījumā es atzinīgi novērtēju jūsu atzinību; mēs varbūt nebijām vienisprātis, *Schulz kungs*, bet mēs esam viens otru papildinājuši. Jūs nekādā veidā neesat mainījis savu pārliecību, un es neesmu mainījis savējo. Mēs skaidri sapratām, ka mēs visi esam viens otram vajadzīgi, lai kaut ko veidotu, un man tas arī turpmāk būs būtisks demokrātijas aspekts.

Watson kungs, es atceros, ka pēdējā reizē jūs runājāt par *Carla*. Savukārt šodien jūs runājāt par *Angela*. Jūs esat cilvēks ar labu gaumi, *Watson kungs*. Es atzinīgi vērtēju jūsu komentārus.

(Smiekli)

(Aplausi)

Jāsaka, ka man bija liels prieks strādāt kopā ar *Watson* kungu, kurš ir ļoti prasīgs. Es ļoti augstu vērtēju jūsu apzinīgumu, jūsu kompetenci un jūsu precizitāti. Man bija jāpanāk kompromisi, un jūs teicāt, ka tie bijuši saprātīgi. Šeit, stāvot Eiropas Parlamenta deputātu priekšā, es nenoliegšu, ka tika panākti kompromisi. Kurš gan Eiropā var apgalvot, ka, Eiropadomē strādājot un neuzklausot nevienu cilvēku, ir guvis gandarījumu savā darbā. Vienīgais jautājums nav jautājums par kompromisu, kas ir iekļauts ES struktūrā. Vienīgais jautājums ir par to, ka jānoskaidro, — vai tas ir saprātīgi?

Man jāatzīst, ka aizmirsu — es atvainojos — aplūkot citu tematu, proti, PVN. Tomēr tas ir savādi — un šeit vajadzības gadījumā *Barroso* kungs mani izlabos — ja kāda valsts vēlas samazināt PVN likmi visām precēm, tā var pieņemt lēmumu pilnībā neatkarīgi. Ja kāda valsts tomēr vēlas samazināt PVN likmi vienai preču kategorijai, tai jāgaida, līdz panākta vienošanās ar pārējām valstīm. Lūdzu, saprotiet mani pareizi, *Watson* kungs, — es vienkārši gribu mums visiem atgādināt par saviem pienākumiem. Kurš ES iedzīvotājs to var saprast?

Es neesmu pasludinājis spriedumu par *Gordon Brown* lēmumu. Viņš ir valdības vadītājs, kuru es atzinīgi vērtēju un kurš ir bijis ļoti izpalīdzīgs finanšu krīzes apkarošanā, tomēr attiecībā uz savu valsti viņš nolemj samazināt PVN. Visiem ES iedzīvotājiem — ikvienam ir tiesības paust savu viedokli šajā jautājumā — par to vajadzētu padomāt un iztaujāt savas valdības. Ja kāds no mums vēlas samazināt PVN tikai vienai precei, viņam jāvēršas pie šiem ES iedzīvotājiem, sakot: „Atvainojiet, lēmumam jābūt vienprātīgam!” Ar to es domāju, ka šo noteikumu nevar piemērot turpmāk. Visiem jāpiemēro viens un tas pats noteikums. Arī Komisijai es saku, ka, manuprāt, nav prātīgi saglabāt vienprātību. Visiem ir tiesības paust savas idejas un nebaidīties katru reizi, kad izteikta kāda jauna ideja. Šajā saistībā mani uzrunāja *Watson* kungs, un es vēlos šo jautājumu iztirzāt pilnībā.

Kopā ar *Barroso* kungu mēs iesniedzām Padomē lēmuma priekšlikumu. Tas ir svarīgi, jo par PVN samazināšanas problēmām esam runājuši trīs gadus. Ir izņemts — starp citu, tā ir vienošanās, ko es ierosināju kopā ar Vācijas kancleri *Merkel* kundzi — mums jāpārtrauc sarunas un jāpieņem lēmums nākamā gada martā Ekonomikas un finanšu padomes (*ECOFIN*) sanāksmē. Manuprāt, tā ir saprātīga vienošanās, un tagad ir jāpieņem lēmums.

Bet problēmu rada nepiesārņojoši produkti. Es vēlētos norādīt, *Watson* kungs, ka tas nav saprātīgi, ja nepiesārņojoši produkti maksā vairāk par tiem, kas rada piesārņojumu. Ja valstis vēlas samazināt PVN likmi, lai nodrošinātu augstu kvalitāti vides jomā, lai mudinātu izmantot tādas automašīnas, kas rada mazāku piesārņojumu, un ekoloģiskus produktus, tām jāļauj to darīt. Es vēlētos vēl tikai izteikt vienu mazu piebildi — tumšajai šokolādei ir piemērota samazināta PVN likme, bet piena šokolādei PVN ir 19,6 %. Kā to iespējams saprast? Man personīgi par to jāpauž nožēla, jo es labāk izvēlos piena šokolādi, nevis tumšo šokolādi, bet es, protams, runāju tikai par sevi.

Situācija grāmatu un kultūras produktu tirgū ir vēl sliktāka. Eiropa iegūtu, ja runātu vairāk par kultūru un sportu. Runājot par kultūras produktiem, jāsaka, ka PVN grāmatām ir 5,5 %, un tas ir ļoti labs lēmums. Kā lai kāds saprot, kāpēc tādā gadījumā PVN video un CD produktiem ir 19,6 %? Tie ir kultūras produkti; Eiropā drīz vien nebūs neviena pārdota video, jo tiks izplatītas to pirātiskās versijas, un neviena pārdota CD. Mūsu visu interesēs ir atrisināt problēmas, kas attiecas uz kultūru. Tie paši argumenti izmantojami saistībā ar darbavietu izveides pakalpojumiem. Ceru, ka Ekonomikas un finanšu padomes (*ECOFIN*) marta sanāksmē finanšu ministri sadzirdēs valstu un valdību vadītāju sūtīto vēstījumu.

Vēl, *Watson* kungs, pāris vārdu par komisāru skaitu. Iepazīstināšu jūs ar savu viedokli. Neatkarīgi no tā, vai Komisijā ir 24, 27 vai varbūt rīt 33 komisāri, būtībā nekas nemainās. Esmu pārliecināts, ka galu galā mums ir jāstiprina Komisijas priekšsēdētāja pilnvaras. Es jūs iepazīstinu ar savu personisko viedokli. Kāpēc? Tāpēc, ka vienīgi Komisijas priekšsēdētājs var nodrošināt kopēju doktrīnu visiem komisāriem, kuri, darbojoties vienotā tirgū, saskaras ar dažādām situācijām.

Vēl viens pēdējais komentārs. Man nešķita saprātīgi paskaidrot dalībvalstīm, ka mums būs priekšsēdētājs, kas ievēlēts uz divarpus gadiem, un tādējādi saglabāsies (tiesa — tikai virtuāli) Padomes prezidentūra, kas mainīsies ik pēc sešiem mēnešiem, bet tajā pašā laikā mēs atcelsim tiesības katrai valstij izvēlēties savu komisāru. Nedomāju, ka šādā veidā Komisija kļūst stiprāka. Tādēļ tas ir kompromiss, ko es apspriedu un īpaši ierosināju sarunās, jo īpaši tādēļ, ka, manuprāt, tas būs lietderīgs nākotnē.

Cohn-Bendit kungs, ar jums vienmēr notiek divainas lietas! Jūs esat laipns, tolerants un jauks, ja tiekaties ar cilvēkiem privāti, ja kāds jūs uzaicina uz pusdienām — tad jūs saprotat otras puses argumentus. Šī otra puse nodomā, ka labprāt tiktos ar jums vēlreiz, bet tad, tiklīdz jūs priekšā parādās televīzijas kamera, jūs kļūstat dusmīgs. Tas pats cilvēks, kurš, privāti tiekoties, ir tik patīkams...

(Aplausi)

... kura kompānija ir tik baudāma, tik pēkšņi izmainās; tāpēc es vēlos pateikt sabiedrībai, kas mūs vēro: „Neticiet nekam no tā, ko jūs tikko redzējāt! *Daniel Cohn-Bendit* ir daudz labāks par šo tēlu; viņš nebūt nav tāds, kā viņu rāda šī karikatūra, ko viņš tikko jums nodemonstrēja.”

Un es pateikšu kāpēc, *Cohn-Bendit* kungs, — es ilgu laiku pazīstu jūs personiski. Mēs bieži sazvanāmies, un jūs trīs reizes esat ieradies pusdienās Elizejas pilī. Jāatzīst, ka vienreiz jūs nokavējāt tikšanos, bet arī es nebiju nosūtījis jums motociklu eskortu. Un tāpēc, lai nākamajā reizē jūs neko nenokavētu, es to nosūtīju. Jūs neatteicāties no eskorta, un tas apliecina jūsu vēlmi ievērot Republikas noteikumus, bet, galvenais, *Cohn-Bendit* kungs, — runājot par Eiropu, jūs esat patiess eiropietis. Tomēr tad, kad runājat tā, kā toreiz sarunā ar mani, jūs neesat eiropietis, jo pārspīlējumi nav raksturīgi Eiropai; tie ir tieši pretēji Eiropai. Palieciet tāds, kādu mēs jūs pazīstam un mīlam! Un tad es varu teikt *Schulz* kungam: „Redziet, es spēju mazliet izmainīt Eiropu, bet *Cohn-Bendit* kungu nespēju.”

(Aplausi)

Muscardini kundze, pateicos jums par atbalstu! Tomēr es vēlos pateikt, lūk, ko — pēc tam, kad pieminēju Vāciju, kura mūs ir atbalstījusi, un Apvienoto Karalisti, man bija jāpiecējas par Itālijas atbalstu, kas nemaz nebija tik pamanāms saistībā ar klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu. Ja tas būs nepieciešams, Komisijas priekšsēdētājs mani izlabos. Vairākas valstis jau sākumā ieņēma savu nostāju, un man jāsaaka, ka Itālijas valdība un *Berlusconi* kungs atviegloja mūsu uzdevumu pēdējā Eiropadomes sanāksmē. To saku tādēļ, ka tā ir taisnība. Es to nesaku tāpēc, lai atbalstītu to vai citu personu. Es to saku, lai panāktu vienprātību Eiropā, jo ikvienam ir jābūt pārliecinātam, ka viņu novērtē, turklāt atbilstīgi Eiropas interesēm, nevis cīņai par valsts interesēm. Jums ir pilnīga taisnība, *Muscardini* kundze — tagad par savu prioritāti mums jānosaka reālā ekonomika, turklāt visu 2009. gadu mums būs iespēja pārliecināties, vai atkarībā no krīzes situācijas nopietnības atsevišķās rūpniecības nozarēs jādara vēl kas vairāk par līdz šim pieņemtajos lēmumos paredzētajiem pasākumiem.

Wurtz kungs, es novērtēju mūsu kopējas apspriedes un jo īpaši to, ka atbalstījāt tiesības veidot Eiropas politiku. Politikas veidošana Eiropā, politiskās izvēles atdošana eiropiešiem, ievērojot toleranci un atvērtību vienam pret otru — tā visa ir bijis par maz. Politikai ir jāatgriežas Eiropā! Kas ir politika? Tā nozīmē izvēles iespējas! Politika nenozīmē cilvēkiem piedāvāt tikai vienu iespēju, un tāpēc, atbildot *Wurtz* kungam, man jāatgādina *Farage* kunga vārdi — ir jāievieš skaidrība!

Viena valsts ir noraidījusi Lisabonas līgumu. Mēs saprotam šo noraidījumu, mēs cenšamies to saprast un reaģēt uz to. Jūs varat teikt: „Uzmanieties, tas liecina par diktatūru. Tomēr, vai par diktatūru neliecina tas, ja viena valsts var uzspiest 26 pārējām valstīm tādu situāciju vai politiku, ko tās nemaz nevēlas?”

(Aplausi)

Farage kungs, es biju šādā situācijā Francijā, un arī *Wurtz* kungs bija šādā situācijā. Francijā Konstitūciju noraidīja 55 % iedzīvotāju. Francijai nācās pielikt pūliņus, lai pārskatītu šo situāciju. Kādus pūliņus? Kampaņas laikā es apņēmos — un biju vienīgais tāds starp visiem kandidātiem — neorganizēt referendumu. Par to es uzņēmos politisko atbildību; es biju uzņēmies saistības attiecībā uz Lisabonas līgumu. Kā var teikt, ka lūgums mūsu Īrijas draugiem nobalsot vēlreiz ir gandrīz vai fašistiska rīcība? Tad ko gan mēs varam pateikt par pārējām 26 valstīm, kuras ratificējušas Līgumu (dažas tāpat, ar referendumu) un kurām, no šāda viedokļa, būtu jāatsakās no savas izvēles?

Tomēr patiesība ir tāda, ka Eiropai ir vajadzīga Īrija. Mēs esam 27 valstis un mēs — visas 27 valstis kopā — vēlamies vienoties par Lisabonas līgumu. Katra valsts tagad zina savus pienākumus. Ja Īrija vēlas Eiropas komisāru, tad aktualizējas Lisabonas jautājums, jo *Nicas* līgumā Eiropas komisārs nav paredzēts visām valstīm. Ja Īri saprata pareizi šo situāciju, man šķiet, ka viņi bija laimīgi par to, ka visa Eiropa atbalstīja Īriju laikā, kad vētra finanšu pasaulē gandrīz aizrāva sev līdzīgu Īriju, un bija ļoti laimīgi par to, ka Komisijas priekšsēdētājs atrada risinājumu (tas gan nebija viegli), kad Īrijas valdībai pirmo reizi bija jāizsniedz garantijas visām bankām, visiem banku produktiem, uz brīdi aizmirstot, ka ārvalstu bankām Īrijā tiek piemēroti tādi paši noteikumi, kādi attiecas uz vietējām bankām Īrijā.

Domāju, ka no šāda viedokļa krīze piespiež sabiedrību apstāties un padomāt. *Wurtz* kungs, neviens nevar palikt viens pats vētras epicentrā. Uzskatu, ka ir svarīgi, lai Īri nobalsotu vēlreiz, un es cīnīšos, cik vien tas būs manos spēkos, lai atbalstītu Īrijas valdību un panāktu „jā” balsojumu. Ja viņi pateiks „nē”, viņi būs izdarījuši savu politisko izvēli. Vai tādā gadījumā pārējās 26 valstis atmetīs savus mērķus? Ja mēs nonāktu šādā situācijā, tad par šo jautājumu mums būtu jādebatē par spīti visam.

Visbeidzot, *Farage* kungs, es vēlētos jums pateikt, ka es atbalstīju *Pöttering* kunga drosmīgo un saprātīgo nostāju pret *Klaus* kungu. Ikviens vēlas, lai viņu cienītu, bet, lai iegūtu cieņu, ir jāciena citi, un reizēm kāds ir gauži pārsteigts, izdzirdot kādas lielas ES valsts prezidenta paziņojumus. Es pilnībā saprotu, ka viņš vēlas būt cienīts, bet, godīgi sakot, eiropiešiem bija sāpīgi noskatīties, kā šajā lielajā valstī, Čehijā, no visām valsts ēkām tiek nolaisti visi Eiropas karogi. Šāda rīcība nevienam nedarīja godu, un man prieks, ka premjerministram *Topolánek* pietika drosmes neatbalstīt šo rīcību.

Priekšsēdētājs *Pöttering* un grupu priekšsēdētāji noteikti var paļauties uz pilnīgu prezidentvalsts atbalstu. Tā mēs neizturamies ne pret politisko grupu priekšsēdētājiem, ne pret Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju, ne arī pret Eiropas simboliem; lai arī kādi būtu mūsu politiskie solījumi, nekas tāds nenotiek un nedrīkst notikt.

(Aplausi)

Visbeidzot, *Gollnisch* kungs, jūs sakāt, ka Eiropa nav gatava nospraustā mērķa sasniegšanai. Tāds vienmēr bijis jūsu viedoklis, un es to, protams, respektēju, bet jūs varat redzēt arī to, ka dalībvalstis, kas atšķēlušās, arī nav gatavas nospraustā mērķa sasniegšanai. Jūs sakāt, ka mēs esam darbojušies vienatnē, bet tā nav tiesa. Ja mēs katrs atsevišķi būtu pieņēmuši lēmumu atbalstīt bankas, mēs nebūtu atbalstījuši nevienu banku. Es atkārtoju — nevienu, un tas ir vienkārša iemesla dēļ, proti, Eiropas bankas ir savstarpēji apdrošinājušas aizdevumus un riskus. Ja katrs no mums būtu pateicis: „Ar to varam tikt galā katrs atsevišķi,” tad visa sistēma sabruktu bez jebkādam iespējam saņemta atbalstu, veiksmīgi atrisināt situāciju vai atgriezties pie mierīgiem apstākļiem. Protams, lēmumu pieņemšana ir atkarīga no dalībvalstīm, jo dalībvalstis pašas balso par saviem budžetiem, bet šie lēmumi jāpieņem saskaņoti.

Noslēgumā pateikšu vienu lietu. Eiropa ir spēcīga, ja to atbalsta spēcīgas un atbildīgas valstis, un tā kā šīs valstis ir spēcīgas, tās piekrīt kompromisam Eiropas interesēs. Būtu nepareizi uzskatīt, ka Eiropa būs spēcīga, ja dalībvalstis būs vājas. Es uzskatu, ka spēcīgai Eiropai ir nepieciešamas spēcīgas valstis, jo vienīgi spēcīgie spēj pāiet kādu soli pretī viens otram un vienoties par kompromisiem. Vienīgi vājie sektanti domā tikai par sevi. Tāpēc uzskatu, ka mums jāizmanto šī krīzes situācijas mācība lietderīgi.

Noslēgumā pateikšu, lūk, ko. Tas nozīmē, ka salīdzinājumā ar mazajām valstīm Eiropas lielajām valstīm nav vairāk tiesību, bet, iespējams, ir lielāka atbildība. Runājot par nepilnībām pēdējo gadu laikā, jāsaka, ka lielās valstis ir pratušas izvairīties no atbildības, lai arī tām bija pienākums to uzņemties. Arī krīzes laikā atbildību uzņēmās ne tikai prezidentvalsts; visas lielās valstis uzņēmās atbildību. Mums visiem ir vienādas tiesības, tomēr dažiem ir vairāk pienākumu. To saku tāpēc, ka tāda ir mana dziļākā pārliecība saistībā ar Eiropu.

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es ļoti īsi vēlētos aplūkot pāris jautājumus. Pirmkārt, runājot par tiesību aktu kopuma mērķiem, es vēlos uzsvērt, ka Komisijas iesniegtā klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma mērķi ir saglabāti galīgajā kompromisa versijā, ko apstiprinājusi Eiropadome.

Protams, attiecībā uz dažiem mērķiem bija jāpiekāpjas. Šī piekāpšanās bija vajadzīga, lai apmierinātu dažu dalībvalstu prasības, bet mums tas izdevās, un domāju, ka mums sevi jāapsveic šajā saistībā, jo šāds iznākums nebija pašsaprotams, ņemot vērā ekonomikas un finanšu krīzi. Mums tas izdevās, es atkārtoju, saglabājot 20 % mērķi, kas jāīsteno līdz 2020. gadam.

Turklāt jūs, protams, zināt, ka Eiropas Savienības vēsturisko lēmumu atzinīgi novērtējis Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretārs un Poznaņas konferences dalībnieki, un tādēļ es vēlētos Eiropai ieteikt sevi vairs nešaustīt šajā sakarā. Patlaban mēs pasaulē esam izvirzījušies līderpozīcijā šajā jautājumā. Neviena cita valsts, neviens cits reģions pasaulē, ne Amerikas, Latīņamerikas vai Āzijas reģions, nav paveicis ko līdzīgu vai tādu pašu. Līdz ar to, ja kāds vēlas prasīt ko vairāk, viņš to var darīt, lūdzot citus sekot Eiropas piemēram, nevis apšaubot vienošanos, kas patiešām ir piemērs pārējai pasaulei.

Protams, Komisija iesniedza vērienīgu paketi, to mēs zinām jau no paša sākuma, bet varu teikt, ka, meklējot kompromisus, mums ir izdevies saglabāt klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma galvenos mērķus.

Attiecībā uz ekonomikas stabilitātes atjaunošanu un ekonomikas atveseļošanas plānu saistībā ar Amerikas Savienotajām Valstīm man jāizlabo daži iepriekš izteiktie paziņojumi. Patiesībā līdz šim laikam amerikāņi neko nav iesnieguši. Ir parādījušās aptuvenas idejas, bet mums tomēr jāredz, kas tieši tiks iesniegts. Attiecībā uz ekonomikas un monetāro politiku es vēlētos norādīt, ka mums nav pārliecības par to, ka ASV spēj mums sniegt vislabākos ierosinājumus. Jebkurā gadījumā mēs esam pārliecināti, ka krīzi, neņemot vērā tīri finansiālus jautājumus, ir radījusi būtiska nelīdzsvarotība makroekonomikā. ASV monetārā un budžeta politika ir bijusi vismaz nereāla. Tādēļ es vēlētos jūs brīdināt par jebkādiem uzskatiem, kas var rasties (es redzu, ka tādi jau

rodas), ka mums jādara tas pats, ko dara amerikāņi. Mēs neatrodamies identiskā situācijā, turklāt es uzskatu, ka būtu vēlams neliela piesardzība, domājot arī vidējā un ilgtermiņā.

To sakot, Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājs patiešām norādīja Eiropadomei, ka Eiropā mēs varam sagaidīt, ka vismaz 1,2 % no mūsu IKP dos automātisku stabilizējošu iedarbību. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja jūs pievienojat ekonomisko stabilizatoru daļu šiem 1,5 %, ko apstiprinājusi Eiropadome, tad mēs īpaši neatpaliekam no ASV jaunievēlēta prezidenta publiskotajiem (es patiešām domāju — publiskotajiem) nodomiem.

Jebkurā gadījumā attiecībā uz ekonomikas jomu es pilnībā atbalstu lielāku saskaņotību ar ASV. Ir skaidrs, ka būs vajadzīgi pasaules mēroga centieni, lai atdzīvinātu pasaules ekonomiku; tāds bija arī G20 valstu secinājums. Šī krīze ir parādījusi, cik lielā mērā mūsu tautsaimniecības ir savstarpēji atkarīgas. Tāpēc mums patiešām jāizstrādā kopēja darba kārtība globalizācijai, lai mēs varētu strādāt ekonomikas atveseļošanas mērķa labā arī Atlantijas reģionā.

Runājot par Komisiju un tās ietekmi uz iestādēm, es vēlētos skaidri izklāstīt savu redzējumu. Uzskatu, ka Eiropā neviens nav spēcīgāks tāpēc, ka pārējie ir vājāki, un domāju, ka būtisku kļūdu pieļāvuši daži analītiķi un daži mani Eiropas kolēģi, kurus es patiešām augstu vērtēju un kuri no visiem ES iedzīvotājiem ir vispārliecinātākie, uzskatot, ka Komisijas ietekme mazinās, ja Padomes prezidentvalsts ir spēcīga. Taisnība ir tieši pretējā gadījumā. Un to jums varu apgalvot tagad, kad esmu guvis pieredzi, sadarbojoties ar deviņu dažādu Eiropadomes prezidentvalstu pārstāvjiem.

Ja kāds domā, ka Eiropas Parlaments ir spēcīgāks tāpēc, ka Komisija ir vājāka, vai Komisija ir spēcīgāka tāpēc, ka Padome ir vājāka, viņš ļoti maldās. Visupirms — tas ir zemisks redzējums, kam es nepiekrītu.

Patlaban Eiropas Savienība ar 27 dalībvalstīm, kurām ir dažādas prioritātes, ir tik komplicēta, ka Eiropas iestādes spēs sasniegt rezultātus vienīgi tad, ja tās ievēros partnerības un savstarpēja atbalsta principus. Tādēļ, piemēram, saistībā ar klimata pārmaiņām Komisija pirms vairākiem gadiem izstrādāja priekšlikumus.

Protams, mūsu interesēs ir spēcīga Padomes prezidentvalsts, kas spēj panākt vienprātību dalībvalstu starpā. Protams, arī Eiropas Parlamenta rīcība, iniciatīva un darbs šajā jomā ir svarīgs aspekts. Šajā saistībā es patiešām uzskatu, ka dažiem jāmaina sava paradigma. Mēs atrodamies tādā situācijā, kad iestādēm ir jāapliecina sava vara, sava vadošā loma, bet tas jādara, nevis samazinot citu iestāžu nozīmi, bet gan pretēji, — stiprinot savu spēju konstruktīvu kompromisu meklējumos, kas attīstīs Eiropas ideju.

Noslēgumā, runājot par dažu Čehijas politisko līderu atsevišķiem paziņojumiem, pateikšu vienīgi, lūk, ko — ja kāds salīdzina Padomju Savienību un Eiropas Savienību, tas apliecina trīs lietas: pirmkārt, viņš nesaprot, kas bija Padomju Savienība; otrkārt, viņš nesaprot, kas ir Eiropas Savienība; treškārt, viņam ir ļoti vāja izpratne par demokrātiju un demokrātijas principiem, jo īpaši, brīvību un solidaritāti, kas ir mūsu ES principi.

(Aplausi)

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, iesākumā es vēlētos izteikt atzinību par prezidenta *Sarkozy* kunga dabu Padomes priekšsēdētāja amatā. Viņa laiks pie vadības grožiem neapšaubāmi ir bijis piepildīts un koncentrēts, un mēs jo īpaši atceramies viņa ieguldījumu Gruzijas miera procesā pēc tam, kad šajā valstī bija iebrukuši Krievijas spēki. Mēs arī atceramies viņa apņēmību īstenot mērķi attiecībā uz būtisko klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, ko Apvienotās Karalistes konservatīvie pilnībā atbalstīja; man žēl, ka mēs nevaram tādā pašā veidā atbalstīt Lisabonas līgumu.

Mēs uzskatām, ka Eiropas Savienībai arī turpmāk jāuzņemas vadība saistībā ar klimata jautājumiem. Tomēr pēdējo sešu mēnešu laikā finanšu un ekonomikas krīze nenovēršami ir ietekmējusi visas jomas. Neskatoties uz Apvienotās Karalistes premjerministra sūdzībām, ka viņa krīzes rīcības plāns ir plaši izmantots, neaizmirsīsim piezīmes, ko pagājušā nedēļā izteica Vācijas finanšu ministrs, kurš par Apvienotās Karalistes valdību izteicās šādi — tie ir „tie paši cilvēki, kas nekad neaiztiku deficīta izdevumus” agrāk, bet kas tagad „mētājas ar miljardiem”, un „no sākuma līdz beigām pāreja no piegādes politikas uz muļķīgo keinsismu ir bijusi elpu aizraujoša”. Turklāt, runājot par Apvienotās Karalistes PVN likmi, viņš izteicās, ka „tas tikai palielinās Apvienotās Karalistes parādu līdz tādām līmenim, ka tas būs jāatmaksā veselai paaudzei”. Man skumji, to klausoties, jo viņam ir pilnīga taisnība — Apvienotās Karalistes ekonomiku sagaida, iespējams, no visām ES lielākajām tautsaimniecībām ilgākā un dziļākā lejupslīde, un Apvienotās Karalistes premjerministrs ir zaudējis jebkādas tiesības pieprasīt fiskālo piesardzību un pareizu ekonomikas pārvaldību.

Prezident *Sarkozy* kungs, šajā situācijā Apvienotās Karalistes premjerministram bija jāseko citu Eiropas valstu vadītāju piemēram un disciplīnai, ko ekonomikas pārvaldības jomā apliecinājušas citas valstis. Ļaujiet man

jūs vēlreiz apsveikt saistībā ar jūsu sešiem amatā pavadītajiem mēnešiem. Ceru, ka nākamajos sešos mēnešos izdosies rast izdevīgus risinājumus Eiropas iedzīvotājiem.

Bernard Poignant (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, nebūtu pareizi apgalvot, ka jūsu prezidentūra bija perfekta, tomēr nebūtu godīgi teikt, ka tā bija izgāšanās. No šī laika esmu guvis pāris mācību stundas.

Šis ir pārmaiņu laiks, jo, sākot ar šo prezidentūru, ja tirgū parādās problēma, risinājumu piedāvā valsts. Ceru, ka šis pārmaiņas ir patiesas un ilgtspējīgas, un, tā kā esmu franču sociāldemokrāts, man ir liels gandarījums uzzināt, ka mūsu problēmu iemesls ir bankas, nevis 35 stundu darba nedēļa, un „35 stundu kundze” ir labāka par „Madoff kungu”.

Otra mācība ir tāda, ka prezidentūras beigās jums būs vēlreiz jāatjauno labākas attiecības starp Franciju un Vāciju, jo tās jau sākumā satricināja Vidusjūras reģiona valstu savienība. Vācijas kanclere nebija ielūgta uz svarīgu tikšanos, bet mēs prasām, lai viņa un Vācija maksātu tāpat kā 1918. gadā — par kompensācijām, 1945. gadā — par atjaunošanu, 1955. gadā — par ieguldījumiem vai 1990. gadā — par atkalapvienošanu. Jā, es aizstāvu Vāciju. Vai tu to saproti, *Martin*? Es to aizstāvu. Jūs zināt franču sakāmvārdu — nekāpiet kokosriekstu kokos, ja jums ir cauras bikses! Domāju, ka ir jāievieš mazliet lielāka kārtība un jāatjauno Francijas un Vācijas attiecības.

Visbeidzot, lai prezidentūra gūtu panākumus — tā gan ir jauka mācība — tajā jābūt diviem sociālistiem, proti, *Kouchner* kungam, kurš bija ministrs *Mitterrand* kunga valdībā, un *Jouyet* kungam, kurš strādāja kopā ar *Jospin* kungu un *Delors* kungu. Es vērsos pie jaunā ministra *Le Maire* kunga — uzmanieties no *Sarkozy* kunga; viņš ir viens no *Villepin* kunga ļaudīm. Ceru, ka jūs zināt šo teicienu — „es piedodu visiem, kuri mani apvairo, bet vienmēr viņus atceros!”

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Liels paldies, *Poignant* kungs! Jūsu teiktais gandrīz liek pajautāt, vai jūs vēlētos kandidēt uz darbu valdībā?

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, iespējams, tagad mēs varam atgriezties pie Eiropas.

Stājoties pretī krīzei reģionālajā, finanšu, ekonomikas, sociālajā un klimata jomā, prezidentvalsts Francijas darbu smagi ietekmēja notikumu norise pasaulē. Tomēr tā spēja reaģēt, un ar jūsu uzmuninājumu spēja stāties pretī izaicinājumiem. Manuprāt, ir pareizi un noderīgi, ka mēs to pasakām. Turklāt mums ir ļoti noderīgi kopā paskatīties uz vēl īstenojamiem pasākumiem, lai šīs krīzes problēmas varētu atrisināt iespējami pilnīgāk.

Mūsu reakcija uz finanšu krīzi bija saskaņota un diezgan labi pārdomāta, bet tagad, es domāju, mums jāorientējas uz konkrētu rīcību un jāsāk likt pamati pasaules pārvaldības sistēmai, turklāt tas neattiecas tikai uz regulējumu. *Madoff* lieta skaidri parādīja, ka mums vajadzīga ne vien uzraudzība, bet arī soda sankcijas. Mums ir vajadzīgs Eiropas regulators, bet pēc kāda laika būs vajadzīgs Eiropas prokurors.

Tāpat mums vēl daudz darāmā, lai atrisinātu ekonomiskās un sociālās krīzes problēmas. Eiropas plāns, kā jūs zināt, diemžēl ir daudz mazāks par ASV plānu. Mums vajadzīgi lieli projekti, jauninājumi, izpēte, infrastruktūra, ilgtspējīga pielāgošana. Šiem jautājumiem nākamajos mēnešos jābūt ietvertiem Eiropas darba kārtībā.

Tāpat mums jāņem vērā šīs krīzes mācība turpmākajā darbā un eiro zonā jo īpaši jāstrādā pie lielākas saskaņotības finanšu un monetārajā jomā, kas, starp citu, palīdzēs atrisināt domstarpības starp Franciju un Vāciju, tādējādi dodot mums plašākas rīcības iespējas, kuras būs ļoti noderīgas lejupslīdes laikā, pēc kura izaugsme, es ceru, atjaunosies iespējami ātri, kā arī atjaunojot Komisijas iepriekšējo prioritāro nozīmi, jo tā nekādā gadījumā nedrīkst atteikties no savām iniciatīvas tiesībām. Manuprāt, krīzes laikā tam vajadzētu būt jūsu pienākumam uzņemties iniciatīvu.

Visbeidzot, jūsu prezidentūras laikā mēs esam panākuši kompromisu klimata krīzes jautājumā. Tas ir kompromiss, un kaut arī tas nav perfekts risinājums, tomēr tas ir panākts. Man žēl, ka patlaban novārtā ir atstāts svarīgais jautājums par palīdzību jaunattīstības valstīm, kuras turpina ciest no klimata pārmaiņu radītajām sekām, par kurām šīs valstis ne mazākajā mērā nav atbildīgas.

Tādēļ, priekšsēdētāja kungs, saistībā ar visiem šiem jautājumiem es ceru, ka rītdienas Eiropa spēs piepildīt mūsu pilsoņu cerības.

Ian Hudghton (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, prezidentvalsts Francija patiešām ir saskārusies ar daudzām problēmām, kaut arī jautājums par to, vai pēdējā Padomes sanāksmē pienācīgi tika risināta klimata pārmaiņu novēršanas problēma, ir debatējams.

Attiecībā uz ekonomiku jāatzīmē *Sarkozy* kunga apliecinājums, ka Īrija bija pirmā, kas atbalstīja savas bankas, un tagad visa Eiropas Savienība seko šim piemēram, un tas, manuprāt, ir daudz precīzāks situācijas raksturojums nekā *Gordon Brown* nesenaais samežģītais paziņojums, ka viņš pats, bez citu palīdzības, ir izglābis pasauli.

Es vēlētos pateikties Īrijas valdībai par to, ka tā atkal nodemonstrējusi, cik ietekmīgas Eiropas Savienībā var būt mazās dalībvalstis. Tomēr es pateicos ģīriem arī par to, ka viņi pārtraukuši prezidenta *Sarkozy* kunga iecerēto Lisabonas ratifikācijas procesu. Arī manai valstij Skotijai palīdzēs Īrijai dotie solījumi, kuros uzsvērts, ka Eiropā nodokļu lietās ir neatkarība un ka mēs kā neatkarīga dalībvalsts varētu izvirzīt komisāru.

Sarkozy kungs norādīja, ka mēs nevaram izveidot spēcīgu Eiropu, ja tajā nav vienotības. Lūdzu, atcerēsimies, ka „vienotība daudzveidībā” nav tikai sauklis, bet kas tāds, uz ko mums jātiecas — mēs nedrīkstam aizmirst, par ko mēs lepojamies kā skoti, velsieši, ģīri, franči, čehi vai kādas citas valsts pilsoņi un galu galā kā Eiropas Savienības pilsoņi (un nevis subjekti).

Brian Crowley (UEN). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, pagājušās nedēļas ES dalībvalstu vadītāju samita sanāksme bija ļoti pozitīva, ja raugās no Īrijas un Eiropas viedokļa. Eiropadome apstiprināja Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānu, kas paredz 200 miljardu eiro lielu finansējumu.

– Ir būtiski, lai, analizējot Eiropadomes veikumu, mēs atzinīgi novērtētu to, kas šo novērtējumu ir pelnījis. Risinājumi un kompromisi neatrisināmām vai šķietami neatrisināmām problēmām tika atrasti tik pēkšņi, cik pēkšņi piena virskārtā parādās krējums. Es apsveicu jūs, prezident *Sarkozy* kungs, saistībā ar jūsu centieniem, arī tiem, kas veikti Īrijas jautājumā. Mēs ļoti novērtējam kompromisu, kas panākts, lai ļautu Īrijas tautai pieņemt otru lēmumu par Lisabonas līgumu.

Es vēlētos ļoti īsi iepazīstināt dažus kolēģus, kuri uzstājās šodien un vakar, ar to, ko es it kā esot teicis savā pagājušās nedēļas runā Prāgā. Pirmkārt, es nekad neesmu pieminējis savu tēvu, kā tas bija norādīts prezidenta *Klaus* izplatītajā stenogrammas atšifrējumā. Otrkārt, es nekad neesmu teicis, ka ģīri ir noilgojušies pēc Eiropas. Es teicu, ka Īrijas tautas ziņā ir noteikt, kas notiks ar Lisabonas līgumu.

Ņemot vērā mūsu pieredzi, virzoties uz priekšu, it īpaši pēdējo sešu mēnešu laikā, vissvarīgākais mūsu uzdevums ir izveidot tādu Eiropu, kas sadarbojas, strādā saskaņoti un kopā, lai sasniegtu kopējus mērķus, pamatojoties uz sapratni un iecietību pret atšķirīgiem viedokļiem un atšķirīgiem ekonomikas cikliem, kas pastāv Eiropas Savienībā.

(FR) Priekšsēdētāja kungs, manas franču valodas zināšanas ir ļoti nabadzīgas, atvainojiet! Jūsu prezidentūra ir atjaunos lielu Eiropas projektu, Eiropas Savienības projektu ar lielu dvēseli, kura pamatā ir vienlīdzība un smags darbs gan Eiropā, gan visā pasaulē. Pateicos un vēlū veiksmi!

(Aplausi)

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Priekšsēdētāja kungs, Īrijai ir jābūt Eiropas Savienībā. Sadarbība ar mūsu Eiropas partneriem ir ļoti vērtīga. Tomēr attieksme pret Īrijas „nē” balsojumu neliecināja par labvēlību. Tā pat varēja uzkurināt ES opozīciju, turklāt ne tikai Īrijā.

Padome ir atteikusies veikt jebkādas izmaiņas pašā Lisabonas līgumā. Tiek uzskatīts, ka cilvēki Īrijā ir jāuzmudina un jāsaista, ka viņiem jāmaina savs viedoklis.

Padome nerisināja ģīru nopietnās bažas par ES militarizāciju, darba ņēmēju tiesībām un sabiedriskajiem pakalpojumiem. Plaša starp ES vadītājiem un iedzīvotājiem kļūst aizvien dziļāka, un šo situāciju sekmē šī reakcija uz „nē” balsojumu Īrijā un citur.

Padomes secinājumos nav sniegtas drošas garantijas tajās jomās, kurās tās ir vajadzīgas. Tajos nav sniegti pārliecinoši argumenti, kāpēc būtu jābalso par Lisabonas līgumu. Tādēļ joprojām paliek vieta bailēm. Daži jautājumi kļuvuši neskaidri. Ja referendums notiks atkārtoti, tajā valdīs bailes un dezinformācija.

Attiecībā uz Padomes secinājumiem saistībā ar klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu ir ļoti svarīgi, lai tiesību akti tiktu ieviesti ar juridiski saistošiem mērķiem. Tomēr dažas paketes daļas ir neapmierinošas, un tā nav tik spēcīga, kādai tai vajadzētu būt.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, jau šī gada oktobrī prese norādīja, ka prezidentvalsts Čehija varētu palikt nepamanīta. Bija arī norāde par to, ka jūsu vēlme vadīt Eiropas grupu ir mēģinājums panākt netiešu kontroli pār čehiem. Tādēļ es vēlētos no jums, priekšsēdētāja kungs, dzirdēt, kā šī prezidentvalsts, kurai beidzas pilnvaru termiņš, domā izturēties pret nākamā prezidentvalsti Čehiju.

Priekšsēdētāja kungs, atbildot uz manu jautājumu par prezidentu *Kaczyński*, jūs pirms diviem mēnešiem Parlamentā paziņojāt, ka pārliecināties viņu un ka vienošanās tiks izpildītas. Tomēr toreiz nevienam neradās aizdomas, ka *Kaczyński* kungs ļaus sevi ietekmēt Īrijas iedzīvotājiem, nevis savam brālim. Vai esat plānojuši tādā pašā veidā rīkoties, kad runa būs par uzvaru pār prezidentu *Klaus*? Vai sarunas patiešām notiks? Visbeidzot — es ceru, ka jums patīk klausīties *Elvis* ierakstus, priekšsēdētāja kungs.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, esmu viens no tiem EP deputātiem, kurš jūs neapsveiks ar panākumiem sešus mēnešus ilgajā prezidentūras darbā. Uzskatu, ka divi par labākajiem atzītie projekti, ko jūs īstenojāt pēdējo mēnešu laikā, patiesībā ir nodarījuši kaitējumu. Patiešām — tie ne tikai rada kaitējumu manai valstij, Polijai, bet arī Eiropai kopumā. Lai arī tagad klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums ir mazliet pieņemamāks, tas joprojām ir vāji sagatavots, un tā pieņemšana šobrīd būtu vienkārši smieklīga. Turklāt Īrijā valsts mēroga referendumā noraidīt Lisabonas līguma atdzīvināšana ir demokrātijas izsmiekls. Nemaldiniet sevi, kungs, domājot, ka viena papildu vieta Eiropas Parlamentā ļaus jums nopirkt lielāku atbalstu Lisabonas līgumam Polijā.

Priekšsēdētāja kungs, lai arī pagājušajā nedēļā Briselē jūsu diplomāta talants ļāva jums pārliecināt citus valstu un valdību vadītājus par atbalstu savām pretrunīgajām idejām, es vēlētos jums pateikt, ka no sirds ceru uz suverēno valstu iedzīvotāju „nē” balsojumu attiecībā uz šīm idejām nākamā gada Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, ja pat *Schulz* kungs izsakās atzinīgi par prezidentvalsti Franciju, tai jābūt patiesi izcilai, jo līdz šim sociāldemokrāti nav bijuši lieli prezidenta *Sarkozy* kunga atbalstītāji.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas vārdā es vēlētos jums, prezident *Sarkozy*, apgalvot, ka jūsu prezidentūras darbība ir bijusi izcila un absolūti veiksmīga. Jūs esat rīkojies izlēmīgi un veiksmīgi abās šogad piedzīvotajās krīzēs. Jūs esat palielinājuši Eiropas Savienības politisko nozīmi un ļāvuši uzlabot tās reputāciju pasaulē. Jums neapšaubāmi ir izdevies zināmā mērā atgūt ES iedzīvotāju uzticību, turklāt šajā grūtajā laikā uzsvērt mūsu kopējās valūtas eiro nozīmi saistībā ar ieguvumiem un stabilitāti. Īsumā — mums par laimi jūs bijāt pareizais cilvēks pareizajā vietā un pareizajā laikā. Es gribētu domāt, ka mēs varēsim šos pašus vārdus teikt nākamās prezidentūras termiņa beigās.

Klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums ir Padomes panākums. Tomēr mums jāatceras, ka tas ir lēmums, kura sekas būs jūtamas tālākā nākotnē, un tā ietekme pilnībā būs jūtama tikai tad, kad vairākums par tā izstrādi atbildīgo personu vairs nebūs savos amatos un nespēs uzņemties atbildību par sekām. Mums būs jāizdara grūta izvēle starp klimata politikas mērķiem, kurus mēs pilnībā atbalstām, un nenovēršamo slogu, ko var radīt ekonomika.

Schulz kungs apšaubīja PPE-DE grupas spēju pieņemt šo lēmumu. Protams, mēs pieņemsim šo lēmumu, bet vispirms mēs mēģināsim izlasīt, par ko mums jāpieņem šis lēmums. Ja jūs pieņemat lēmumu vakar, tad jūs vairs nekādi nevarat izlasīt tekstu. Jūs esat akli izlēmuši, pamatojoties uz kreisā spārna politiku.

Attiecībā uz jūsu kritizēto vienošanos pirmajā lasījumā, kad arī *Cohn-Bendit* kungs lēja krokodila asaras, es pilnībā piekrītu jūsu kritikai. Tomēr — kas mums lika šādi rīkoties? Vai Padome mums piespieda klusēt šīs procedūras laikā? Vai Komisija šantažēja mūs? Nē, šo lēmumu pieņēma Parlamenta deputātu vairākums. Priekšsēdētāju konferencē vienīgi *Joseph Daul* nobalsoja par pirmo lasījumu, kas būtu bijis pieņemams. Ceru, ka mēs varam no tā izdarīt secinājumus par to, ka turpmāk vismaz attiecībā uz tik izšķirošiem projektiem vienošanās pirmajā lasījumā vairs netiks pieņemta.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikt prezidentam *Sarkozy*, lūk, ko — (FR) „būt aktīvam politikā — tas ir visgrūtākais uzdevums.”

Jūs un es to labi zinām, priekšsēdētāja kungs.

Kā jūs pats teicāt, Eiropa ir saistīta ne vien ar kompromisiem, bet arī ar dinamiku. Tāds ir mans viedoklis. Domāju, ka jūs iekarojat Eiropu, cik tālu vien varējāt, un pierunājat 27 premjerministrus un valstu vadītājus, kā vien varējāt, bet, lūdzu, pārāk nesaslāvējiet rezultātus! Jo īpaši tas attiecas uz priekšsēdētāju *Barroso*. Nepārvērtējiet rezultātus! Ja jūs to darīsiet, tas izraisīs pretēju efektu un ietekmēs vienkāršo pilsoņu ticību

Eiropas Savienībai. Patlaban mēs dzīvojam ekonomiskās krīzes situācijā, un tā vēl nav beigusies. Kā jūs teicāt, tā nav beigusies. Tāpēc, lūdzu, nestāstiet cilvēkiem, ka ekonomikas stimulēšanas pakete atbilst 1,5 % no IKP. Tā tas nav. Ja patlaban šajos aprēķinos mēs neņemam vērā kredītu galvojumus un paskatāmies, kādi ir reālie ieguldījumi un reālais pieprasījums, tad šis cipars samazinās līdz 0,6 % no Eiropas Savienības IKP. Jā, tā tas ir, *Barroso* kungs. Ideju laboratorijas *Brueghel* speciālistu un Kopenhāgenas Universitātes ekonomiskie aprēķini to apliecina. Tāpēc esiet uzmanīgi šajā jautājumā.

Vienīgās divas valstis — turklāt Apvienoto Karalisti kritizēja Vācija — kas sasniegušas 1 % no IKP saistībā ar reālu ekonomikas stimulēšanu, ir *Gordon Brown* valsts un *José Zapatero* valsts. Arī Francija ir ļoti tuvu šim rādītājam. Bet īstās grūtības patlaban ir saistītas ar Berlīni. Es vienkārši nesaprotu, kā Vācijas kanclere *Merkel* var cilvēkiem stāstīt, ka tas, ko patlaban dara Eiropā nodarbinātības jomā, ir pietiekami. Tas tā nav.

Priekšsēdētāja kungs, es nepiekrītu tam, ko teica *Graham Watson*. Jūs nedrīkstat tikai atpūsties. Jums jāuzkrāj spēki, jo mums ļoti drīz, jau līdz pavasarim, būs vajadzīga vēl viena stimulēšanas pakete. Ceru, ka jūs būsiet aktīvi 2. aprīlī Londonā un, protams, arī pavasara samītā. Kā jūs pats teicāt, Eiropas tuvināšana iedzīvotājiem nozīmē darbavietu nodrošināšanu.

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, prezidentam *Sarkozy* mūs drīz jāpamet. Mēs atkal dodam viņam vārdu, bet ar mums paliks *Borloo* un *Le Maire* kungi.

Nicolas Sarkozy, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Dāmas un kungi, *Kirkhope* kungs, pateicos jums par atbalstu! Tas ļauj man vērsties pie Apvienotās Karalistes Konservatīvo partijas biedra un pateikt, cik Eiropā mums ir svarīgi, lai šī lielā partija, Apvienotās Karalistes Konservatīvo partija, joprojām pilnībā atbalstītu Eiropas integrāciju.

Man nav nekāda sakara ar Apvienotās Karalistes politiku. Jums ir jauns līderis *Cameron* kungs, un jūsu partijai ir sena vēsture. Jūs mums esat vajadzīgi Eiropā, bet Eiropā neviens, *Kirkhope* kungs, neko nevar sasniegt, darbojoties vienatnē. Es nezinu, kāda nākotne sagaida *Brown* vai *Cameron* kungus, bet, lai arī kurš būtu Apvienotās Karalistes līderis, viņam būs vajadzīgi citi, lai panāktu progresu, aizsargātu savas intereses un Eiropā gūtu lielus panākumus. To nevar izdarīt viens pats, un es vēlētos pateikt vienu lietu, proti, es vienmēr esmu bijis pārliecināts, ka Apvienotajai Karalistei vienmēr ir bijusi īpaša nozīme Eiropā. Reizēm esmu saņēmis pārmetumus, jo Apvienotajā Karalistē runā pasaules populārākajā valodā, jo tai ir dinamiska ekonomika, bet padomājot par to! Padomājiet, ko Apvienotajai Karalistei ir izmaksājuši pārāk ekskluzīvie sakari ar ASV; ko tai izmaksājusi pārāk ekskluzīvā iesaistīšanās finanšu pakalpojumu tirgū; padomājiet par to, ka Eiropai ir vajadzīga Apvienotā Karaliste, bet es joprojām esmu pārliecināts, ka Apvienotajai Karalistei ir vajadzīga Eiropa.

Viesojoties Apvienotajā Karalistē, es minēju, ka tikai ar Francijas un Apvienotās Karalistes vienošanos jeb „*entente cordiale*” ir par maz. *Gordon Brown* ieteica „*entente formidable*”. Es pats patiešām uzskatu, ka mums būs iespējams iziet no šīs finanšu krīzes stiprākiem tādēļ, ka Apvienotā Karaliste ir nepārprotami izvēlējusies Eiropu. Ļaujiet man pateikt, ka mums ne vienmēr iepriekš ir tik labi klājies, un, neiedziļinoties iekšpolitikā, es patiešām domāju, ka tā ir patiesība.

Poignant kungs, prezidentvalsts Francija, protams, nav perfekta, tā nav arī neveiksmīga, bet jūs esat uzticīgs *Mitterrand* kungam, kurš ir perfekts piemērs šim „ne..., ne...” modelim. Tādējādi jūs nedomājat ne labu, ne ļaunu. Būtībā jūs domājat tikai par vienu, proti, ja es esmu bijis veiksmīgs, tad tikai tāpēc, ka man blakus bijuši divi sociāldemokrāti... Bet, *Poignant* kungs, kur divi, tur arī trešais — *Jouyet* kungs, *Kouchner* kungs... Es sajūtu skaudību! Nopietni runājot, ja drīkst, es tomēr gribētu noliegt visu to personu apgalvojumus, kuri uzskata, ka starp Vāciju un Franciju pastāv strukturālas nesaskaņas. Šī ir mana iespēja izskaidrot situāciju, un es vērsos arī pie jums, *De Sarnez* kundze.

Francijas–Vācijas ass, Francijas un Vācijas draudzība — tās nevar izvēlēties draudzēties vai nedraudzēties; šo valstu absolūts pienākums ir draudzēties. Abas valstis ir bijušas 20. gadsimta lielākās traģēdijas centrā. Šo valstu draudzība ir to pienākums pret pasauli un Eiropu. Mums jāiet roku rokā. Esmu pilnīgi pārliecināts, ka tā ir atbildība, *Poignant* kungs, turklāt tā sniedzas tālāk par konkrētām personām — *Merkel* kundzi vai mani pašu, vai iepriekš *Schröder* kungu vai *Chirac* kungu; tā ir vēsturiskā realitāte. Mēs nevaram norobežoties viens no otra mūsu pagājušajā gadsimta vēstures dēļ.

Tomēr tajā pašā laikā, negribot nevienam apvainot, man jāsaka, ka Francijas un Vācijas attiecības nevar būt vienādas 27 valstu Eiropā un 6 valstu Eiropā. Eiropā, ko veido sešas, deviņas vai pat divpadsmit valstis, vienošanās Vācijas un Francijas starpā bija pietiekams iemesls, lai tām sekotu visas pārējās valstis.

Tā tas bija kādreiz, bet tā tas nav šodienas Eiropā, un tāpēc es aicināju atjaunot šīs Francijas un Vācijas divpusējās attiecības. Tās mums ir vajadzīgas, tomēr mēs nevaram Francijas un Vācijas attiecības skatīt tā, it kā apvienojušās joprojām būtu tikai 12 valstis. Es atceros, kad Vācija un Francija panāca vienošanos — tas gan nebija manā laikā — par Komisijas priekšsēdētāja amata kandidātu, tad otrs kandidāts vienkārši pameta skatuvi, jo vienošanās atstāja augstprātīgu iespaidu. Līdz ar to jāsaka, ka Francijas un Vācijas draudzība ir nepieciešama, bet tā neizslēdz citas vienošanās un citas draudzības. Tas ir pirmais, ko gribēju pateikt, jo reizēm man rodas iespaids, ka daži joprojām uz Eiropu raugās caur 30 gadus vecām brillēm, lai gan uz to būtu jāskatās, ņemot vērā nākotni pēc 30 gadiem.

Otra lieta, ko gribēju pateikt — *Merkel* kundze stingri aizstāv Vācijas intereses. Ja viņa to nedarītu, kurš gan cits to darītu? Mēs, protams, nevaram kritizēt viņu par šādu rīcību. Viņa dara to talantīgi, spēcīgi, turklāt ar lielu noteiktību. Es arī aizstāvu savas valsts intereses. Vai tad mani neievēlēja, lai es to darītu?

Reizēm mums neizdodas panākt vienošanos uzreiz. Nu un? Tas ir pilnīgi normāli. Vai tad demokrātija vai kompromiss ir neiespējams, ja Vācijas vietā ir Francija vai otrādi? Jā, man ir nācies piekāpties *Merkel* kundzei, bet arī viņai ir nācies piekāpties man. Nu un? Vācija no tā iegūst. Vai tad mēs ne par ko nedebatēsim vai neko neapspriedīsim tikai tāpēc, ka Vācijas vietā ir Francija vai otrādi? Mūsu vācu kolēģi neizrādīja pārāk lielu sajūsmu par Vidusjūras reģiona valstu savienību. Šajā jautājumā radās pārpratumi. Bet, apspriežoties ar viņiem, es šos pārpratumus atrisināju. Tāpēc jājautā — kur ir problēma?

Jebkurā gadījumā es netaisos attaisnoties katru reizi, kad mēs — *Merkel* kundze un es — viens otram piekristam, viens otram sniedzam atbalstu vai viens otram palīdzam. Tomēr vienu es neaizmirstu, proti, Vācija ir federāla republika, savukārt Francija ir vairāk centralizēta, neskatoties uz savu decentralizāciju. Tāpēc atšķiras lēmumu pieņemšanas temps un laiks, kas šajā saistībā vajadzīgs. Tam nav nekāda sakara ar *Merkel* kundzes spējām vai maniem trūkumiem, jo tas saistīts tikai ar abu valstu atšķirīgo struktūru. Turklāt Vācijā ir koalīcijas valdība. Neesmu pārliecināts, vai *Merkel* kundze spontāni izvēlas sociāldemokrātus savā valdībā. Es biju atbildīgs par to, ka Francijas valdībā izvēlējamies sociāldemokrātus. Tā ir otrā atšķirība, kas arī izskaidro lēmumu pieņemšanai vajadzīgo laiku.

Bet esiet mierīgi; uzbrukums Vācijai nenotiks nekādā gadījumā. Vācija ir lielākā tautsaimniecība Eiropā. Mums ir vajadzīga Vācija, un Vācijai ir vajadzīga Eiropa. Tomēr jāpasaka arī tas, ka Francijai un Vācijai nav vairāk tiesību kā citām valstīm, mums ir lielāka atbildība, un arī tā mums jāuzņemas kopīgi. Neuztraucieties! Es to pilnībā apzinos.

De Sarnez kundze, jums ir taisnība — vēl ir daudz darāmā. Es neatgriezīšos pie jūsu komentāriem par prezidentūru. Šajā saistībā joprojām ir daudz darāmā. Jūs runājat par vajadzību izveidot Eiropas regulatoru, un jums ir absolūta taisnība. Paskatīsimies, kāda ir faktiskā situācija. Pagaidām mēs šo struktūru neesam izveidojuši, jo vairākas mazākās valstis uzskata, ka bez valsts regulatora tiktu apdraudēta viņu nacionālā suverenitāte. Tas jāņem vērā, tomēr es uzskatu, ka mums vismaz jāizveido Eiropas regulatoru kolēģija.

Otrkārt, vai mums ir vajadzīga Eiropas Prokuratūra? Tās ir interesantas debates, kas ietver arī citus aspektus un, pilnīgi noteikti, labāku sadarbību.

Attiecībā uz lielajiem projektiem man jālūdz, lai jūs mūs bargi netiesātu, jo piecu miljardu eiro finansējuma pieejamību nodrošināja Komisijas priekšsēdētājs. Tā bija īsta cīņa, *De Sarnez* kundze, jo visas valstis nebija vienprātis par to, ka jāfinansē tikai lielie projekti, un taisnības labad man jāsaka, ka Komisijai bija daudz lielākas ambīcijas nekā dažām dalībvalstīm. Tam ir vienkāršs izskaidrojums — lai Komisija varētu izlietot piecus miljardus lielu projektu finansēšanai, sava piekrišana jādod visām dalībvalstīm. Mēs to panācām, un tagad mums vismaz ir pieci miljardi.

Visbeidzot, runājot par palīdzību jaunattīstības valstīm, šaubos, vai varu piekrist jūsu viedoklim. Kopā ar *Barroso* kungu mēs esam iztērējuši miljardu eiro, ko atkal dažas valstis nevēlējās pieļaut, un Hokaido samitā man bija jāpārliecina savi Eiropas partneri, lai viņi atļautu *Barroso* kungam izlietot Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanai neiztērēto finansējumu, kā rezultātā tika piešķirts 1 miljards eiro.

Dohas samitā mani izbrīnīja tas, *Sarnez* kundze, ka pie sarunu galda biju vienīgais Rietumeiropas valstu vadītājs. No visiem G20 valstu vai valdību valdītājiem mēs bija tikai divi — Dienvidāfrikas prezidents un Eiropadomes priekšsēdētājs, kā arī *Barroso* kungs. Pārējie nebija ieradušies. Iedomājieties, ko jūs man teiktu, ja arī es nebūtu tur ieradies! Mēs tur bijām, jo krīzi nedrīkst izmantot kā attaisnojumu, lai nabadzīgākajām valstīm liktu maksāt visvairāk par krīzi, par kuru tās ne mazākajā mērā nav atbildīgas. Domāju, ka arī šajā jautājumā viedokļi varētu atšķirties.

Hudghton kungs, daudzveidība un vienotība — esiet droši, no daudzveidības viedokļa progress nav jāpanāk! Godīgi runājot, ja ar visu savu enerģiju man būtu jāaizstāv vai nu daudzveidība, vai vienotība, es izvēlētos vienotību, jo pamanīju, ka pie Padomes sarunu galda neviens neaizmirst, no kurienes viņš ir nācis. Mazliet sarežģītāk ir noskaidrot, uz kurieni viņš dodas. Izcilais franču etnologs *Lévi-Strauss* savulaik sniedza negrozāmu paziņojumu, proti, „identitāte nav slimība”, turklāt ārkārtīgi neparasti bija tas, ka viņš šo paziņojumu sniedza pats. Identitāte Eiropā nav slimība, tādēļ visa liekā enerģija patiešām jāvelta vienotībai.

Crowley kungs, pateicos par jūsu atbalstu Eiropadomē. Man bija liels prieks jūs kā UEN grupas pārstāvi uzņemt Elizejas pili, un man jāsaka, ka es ļoti augstu vērtēju drosmi un godīgumu, ko jūs vienmēr esat izrādījis.

De Brún kundze, jā, mums ir jāklieidē īru bažas un jāpārlicina viņi. Jūs teicāt, ka mēs neesam tikuši pietiekami tālu. Man žēl, ka tas jāsaka, bet mēs nevaram iet tālāk, jo pretējā gadījumā mēs radītu haosu citās valstīs. Ja mēs atsākam debates par Līguma ratifikāciju citās valstīs, it īpaši Apvienotajā Karalistē, lai atrisinātu Īrijas problēmu, mēs nostādām sevi grūtā situācijā; visgrūtākais kompromiss bija Eiropadomes apspriedes, kas notika piektdien agri, pat ļoti agri, no rīta, kurās piedalījās Īrijas premjerministrs un Apvienotās Karalistes premjerministrs, lai panāktu vienošanos. *Brown* kungs — es to varu saprast — nevēlējās atsākt debates par Līguma ratifikāciju Apvienotajā Karalistē, jo ikvienam ir zināms, ka tas it ļoti sāpīgs jautājums. Tādēļ domāju, ka mēs nevaram iet tālāk. Tomēr, godīgi runājot, mēs esam aizgājuši diezgan tālu, apsolut pēc diviem gadiem pirmajam pievienošanās līgumam pievienot protokolu.

Wojciechowski kungs, mēs palīdzēsim prezidentvalstij Čehijai. Jums par to nedrīkst būt ne mazāko šaubu. Ko man pateica *Kaczyński* kungs? Man ir sāpīgi to jums teikt, jo pēdējo reizi, kad viņš man kaut ko pateica, viņš pie tā nepieturējās. Eiropadomē viņš norādīja, ka neliks šķēršļus Lisabonas līguma ratifikācijai, ja Īri nobalsos par šo līgumu. Es tikai viņam atgādināju vienu lietu — un to es darīju, neiesaistoties debatēs ar premjerministru *Tusk* kungu — tas notika prezidentvalsts Vācijas laikā manā kabinetā trijos no rīta, 2007. gada jūlijā, piedaloties *Zapatero* kungam, *Blair* kungam un *Juncker* kungam, kad mēs panācām, ka Polijas prezidents, atrodoties Varšavā un sazinoties ar savu dvīņu brāli, bijušo premjerministru, paraksta Lisabonas līguma projektu.

Es cienu Polijas prezidentu, bet man jāsaka, es biju pārsteigts, ka kāds varēja parakstīt līgumu Briselē, bet Varšavā to pašu līgumu atteicās parakstīt. Patiešām! Es tikai gribu pateikt, ka, parakstoties valsts vārdā, tiek dots solījums. Jūs to sapratīsiet. Es par to vairāk neko nevēlos teikt, tomēr es saņēmu šādu informāciju. Sarunas par Lisabonas līgumu nerisināja premjerministrs *Tusk* kungs, bet gan Polijas prezidents *Kaczyński* un viņa dvīņu brālis, bijušais premjerministrs. Lūk, tas arī viss! Beigās ratifikācija netika pilnībā pabeigta, jo trūka viena paraksta, bet to ratificēja parlaments. Tas ir viss.

Šajā gadījumā runa nav par iesaistīšanos iekšpolitikā, bet gan par godīgumu, un, pilnībā uzņemoties atbildību, man jābūt godīgam, man skaidri jāizstāsta viss, kas, ar ko un kur notika un kad mēs risinājām sarunas. Citādi nav iespējams iegūt uzticēšanos. Runa ir tikai par solījumu turēšanu, nevis par kreisajiem vai labējiem, par Austrumu vai Rietumu valstīm. Ja dotais vārds netiek turēts, tad arī nebūs tiesiskuma un nebūs Eiropas. Tas ir gaužām vienkārši.

(Aplausi)

Chruszcz kungs, jūs zināt, ka, godīgi runājot, es izdarīju visu, kas bija manos spēkos, lai Polija rastu iespēju panākt kompromisu. Eiropadomes 2007. gada jūlija sanāksmē, Vācijas prezidentūras laikā, mēs nebijām tālu no traģēdijas, jo atsevišķas dalībvalstis paziņoja, ka darbs jāturpina bez Polijas. Tikai pašā pēdējā brīdī mums izdevās atrast kompromisu par Lisabonas līgumu. Tāda ir patiesība. Neviens nevēlējās izstumt Poliju. Polijā ir 38 miljoni cilvēku, tādējādi pēc iedzīvotāju skaita tā ir sestā lielākā valsts Eiropā. Jūs mums esat vajadzīgi! Mēģinot panākt šo kompromisu, es biju Gdaņskā, lai risinātu sarunas ar Poliju un astoņām citām valstīm. Mēs sapratām Polijas problēmas. Mēs atbalstīsim Poliju, bet Polijai arī jāsaprot, ka tai kā vienai no Eiropas lielākajām valstīm ir ne vien tiesības, bet arī pienākumi.

Galū galā tiesību neatņemam daļa ir pienākumi, un tas būtu lāča pakalpojums, ja mēs apgalvotu, ka jums ir mazāk pienākumu tikai tāpēc, ka esat Eiropas Savienības dalībvalsts īsāku laiku nekā citas valstis. Polija ir liela ES valsts. Nepārmēti mums, ka mēs to par tādu uzskatām, ka mēs no tās prasām mazliet vairāk tieši tāpēc, ka Polija ir liela ES valsts. Tas ir tieši tas, ko es vēlējos darīt, un ceru, ka poļi to saprot.

Nassauer kungs, paldies par jūsu atbalstu, ko sniedzāt mums kā pieredzējis EP deputāts un Vācijas parlamenta deputāts. Mani nenošokēja tas, ka jūs aizsargājat rūpniecību kopumā un jo īpaši Vācijas rūpniecību, jo es pārāk bieži redzu — to es saku gan *Schulz* kungam, gan *Daul* kungam — finanšu krīzes postošo ietekmi valstīs, kas nav pietiekami aizsargājušas savu rūpniecību. Es domāju, ka tas ir kas vairāk par šķēlšanos mūsu starpā, jo mēs nevēlamies, lai Eiropa pārvērstos par industriālo tuksnesi. Industriālais tuksnesis nozīmē, ka

darbu zaudējuši vēl vairāki miljoni cilvēku, jo, ja mēs pieļausim, ka darbavietas tiek likvidētas rūpniecībā, tad pēc tam tās tiks likvidētas arī pakalpojumu jomā. Tādēļ ir kļūdaini teikt, ka mēs aizsargājam pakalpojumus, bet neaizsargājam rūpniecību.

Mēs gribējām pateikt, ka rūpniecības aizsardzība nozīmē pienākumu modernizēt, jo eiropieši vairs neatbalstīs tādu rūpniecību, kas rada piesārņojumu. Šis līdzsvars mums jācenšas atrast. Tas ir bijis sāpīgi un sarežģīti, jo Vācija ir liela industriāla valsts, un, protams, tādu lielu industriālu valsti tas skar vairāk nekā tādu valsti, kurā vairs nav rūpniecības. Jūsu valsts ir Polijas kaimiņvalsts. Ja mēs ieviesām noteikumus, kas 2013.–2020. gadā Polijai paredz atkāpes, mēs nevarējām neizskatīt jautājumu par jaunajām spēkstacijām Vācijā, tādējādi izvairoties no konkurences kropļošanas starp divām valstīm, kuras atrodas tik tuvu. Arī šajā jautājumā, manuprāt, tā bija godīga rīcība.

Rasmussen kungs, neuztraucieties pārāk daudz par rezultātiem. Jums ir pilnīga taisnība. Tomēr neaizmirstiet sociālos stabilizatorus, jo mūsu amerikāņu draugiem ir izcils talants komunicēt un paziņot informāciju ar pārsteidzošiem skaitļiem. Patlaban tie ir tikai paziņojumi. Es atceros *Paulson* I plānu. Mēs bijām apstulbuši — pēkšņi finanšu ministrs runāja par 700 miljardiem! Visi gribēja uzzināt, vai Eiropa arī varētu ko tādu izdarīt? Un kas notika pēc tam? Pēc trim dienām Kongress šo plānu nepieņēma un amerikāņi nonāca atpakaļ izejas punktā.

Ar ko tas beidzās? Galu galā izrādījās, ka šāda summa nebija paredzēta. ASV sociālajai sistēmai nav nekā kopīga ar to sociālo sistēmu, kāda ir pie mums Eiropā, visās mūsu dalībvalstīs. Atvēršanās vajadzībām paredzētā summa jāpapildina ar sociālajiem stabilizatoriem, proti, visiem pabalstiem, tādējādi nodrošinot to aizsardzību pret inflāciju, un citiem stimuliem. Tomēr, dieva dēļ, noticēsim vismaz tam plānam, ko mēs paši īstenojam! Varbūt krīze būs tik nopietna, ka mums būs jāveic vēl citi pasākumi. Bet tas nekas! Kaut ko mēs tomēr esam sasnieguši. Jūs man sakāt, ka Apvienotā Karaliste un Spānija izdarīja vairāk. Bet Spānijai bija budžeta pārpalikums, un tagad tā piedzīvo nepieredzēti lielu nekustamā īpašuma krīzi. *Zapatero* kungs noreāģēja ārkārtīgi labi, taču mēs diez vai apskaudīsim situāciju Spānijas ekonomikā.

Runājot par Apvienoto Karalisti un bankām, cilvēki man bieži saka: „*Brown* kungs ir izdarījis vairāk par jums.” Jā, bet atšķirība ir tāda, ka Apvienotās Karalistes bankas bija pilnībā iesaistījušās ASV sistēmā, tām bija bankrota risks, ko mēs citās dalībvalstīs nepiedzīvojām tādā apmērā, un tas bija jautājums, ko mēs ar Komisiju apspriedām debatēs. Mums jābūt gudriem un mazliet jānogaida, lai ieraudzītu, kā izskatīsies šo dažādo plānu īstenošana. Es joprojām esmu optimists, ja runājam par Eiropas valstu spēju strādāt kopā.

Visbeidzot, vēl pēdējais komentārs — *Rasmussen* kungs, jūs aicināt mani turpināt šo darbu. Jā, turpināt tāpat, kā esmu to darījis. Protams, man jāklieķē jūsu bažas. Tāpēc teikšu — šeit nav riska.

(Aplausi)

SĒDI VADA: MR VIDAL-QUADRAS

Vice-President

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Le Maire* kungs, *Borloo* kungs, pēdējos mēnešos ES ļoti lielā mērā ir pierādījusi savu vērtību. Tas ir jūsu nopelns, Francijas prezidentūras nopelns.

Es būtu vēlējiesies personīgi pateikties prezidentam *Sarkozy* kungam par to, ka viņš spēra neērto soli un Vācijas kanclerei skaidri izteica savas domas par Vācijas valdības letargiju. Citas Eiropas valstis rīkojas, lai novērstu krīzi, bet Vācija gaida līdz brīdim, kad krīze mūs jau ir sasniegusi, vai arī līdz nākamajām Bundestāga vēlēšanām. Vācija ir lielākā ekonomika ES, un tādēļ ir labi, ka ES partneri Vācijas valdībai ir atgādinājuši par tās atbildību. Prezidents *Sarkozy* kungs šo atgādinājumu šeit tikko atkārtoja.

Gadījumā, ja ES nepastāvētu, mums tā būtu jāizveido, vēlākais, finanšu krīzes ietekmē. Neviena no ES valstīm viena pati nespētu un arī tagad nespēj apkarot krīzi. Arī eiro ir svarīgs stabilizējošais spēks. Vēlreiz ir kļuvis skaidrs, cik svarīgs Eiropas labklājībai un stabilitātei ir kopējais tirgus. Tomēr, mēs nevaram finanšu krīzi izmantot kā attaisnojumu un pakļaut riskam kopīgi sasniegto. Tādēļ Eiropas Centrālās bankas neatkarībai būtu jābūt neapspriežamai. Mēs nedrīkstam pieļaut atgriešanos pie protekcionisma. Izolacionisma politikas vai sacensības par subsīdijām atjaunošana starp dalībvalstīm mūsu pilsoņiem arī radītu katastrofālas sekas.

Turklāt, nekādā gadījumā nedrīkst mīkstināt ES regulas par konkurenci un valsts atbalstu. Tas attiecas arī uz Stabilitātes paktu ar Māstrihtas kritērijiem. Mums šie sasniegumi ir jāsauglabā. Tomēr, ES ir vienoti, saskaņoti un izlēmīgi jārikojas, lai novērstu to, ka notiek visļauņākais. Šī ir Eiropas iespēja, un prezidents *Sarkozy* kungs

to ir izmantojis. Viņš mūsu pilsoņiem ir parādījis, ko Eiropa var izdarīt, un ir piešķīris Eiropai cilvēcīgu seju. Es vēlētos viņam par to sirsnīgi pateikties.

Adam Bielan (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Francijas prezidentūrai neklājās viegli. Tās pilnvaru laiks sakrita ar laiku, kad pasauli, tostarp arī Eiropas Savienību, satricināja dramatiska finanšu krīze. Par laimi, atšķirībā no dažiem citiem Eiropas politiķiem, prezidents *Sarkozy* neuzskatīja, ka mūs šī krīze neskar. Viņš ļoti strauji rīkojās, par ko es viņam vēlētos pateikties no visas sirds.

Pēdējo sešu mēnešu laikā radās vēl viena krīze, proti, Krievijas iebrukums Gruzijā, kas ir viena no mūsu austrumu kaimiņvalstīm. Neskatoties uz manu kopumā pozitīvo viedokli par prezidentu *Sarkozy*, man jāsaka, ka viņš uz šo izaicinājumu nereaģēja adekvāti. Viņa pirmā kļūda bija, kad viņš piespieda prezidentu *Saakashvili* parakstīt nestabilu nolīgumu ar Krieviju. Nolīgums bija nestabils, jo tas Gruzijai neparedzēja būtisku garantiju, proti, teritoriālo integritāti. Tajā laikā prezidents *Sarkozy* izlikās nedzirdam to kolēģu teikto, kuru aiz dzelzs priekšvara pavadīto desmitgažu laikā gūto pieredzi viņš pats šodien atzina. Viņš droši vien izlikās nedzirdam viņu teikto tāpēc, ka, ja viņš to padomus būtu ņēmis vērā, tad būtu uzzinājis, kā šī pieredze viņiem ir iemācījusi, ka Krievija jebkādu šāda veida piekāpšanos uzskata par vājuma pazīmi. Tieši tas arī notika. Krievi neievēro pat šo nestabilo nolīgumu. Pirms dažām dienām Gruzijas teritorijā tika šauts uz Polijas prezidentu, un krievi ir ieņēmuši Perevi ciemu Gruzijā. Neskatoties uz to, atsākot sarunas par jaunu Partnerības un sadarbības nolīgumu, prezidents *Sarkozy* ir turpinājis īstenot savu politiku ar mērķi nomierināt Krieviju.

Pēc divām nedēļām beigsies prezidenta *Sarkozy* kā Eiropas Savienības vadītāja pilnvaru laiks. Tomēr, viņš no Eiropas politiskās skatuves nepazudīs, bet gan turpinās tajā spēlēt nozīmīgu lomu. Tādēļ es viņam vēlu veiksmi nākotnē un ceru, ka viņš mācīsies no savām pagātnes kļūdām.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izmantot šo iespēju, lai dotu dažus draudzīgus padomus, jo daudzi iru vēlētāji ir kļuvuši nepacietīgi attiecībā uz debatēm par Līgumu. Pirms divām nedēļām veiktā aptauja rādīja, ka lielākais vairums vēlētāju nevēlas otru referendumu. Viņi savu lēmumu ir izdarījuši un uzskata, ka nav nekādas jēgas turpināt debates globālā ekonomikas sabrukuma laikā. Viņi saskaras ar bezdarbu un budžeta samazinājumiem, kas skar visneaizsargātāko sabiedrības daļu. Viņu līderiem dzenoties pakaļ Lisabonas rēgam, viņi savās problēmās jūtas vieni.

Īpaši nepatīkami tas ir tādēļ, ka jautājumi, kas bija negatīvā balsojuma pamatā, sākot ar demokrātijas trūkumu pašā Līgumā, nemaz nav risināti; tā vietā mums tiek teikts, ka Līgums paliks nemainīgs un ka piedāvātās izmaiņas ir tikai virspusēja rakstura.

Mēs esam salu nācija, tomēr mūsu zivju un zvejošanas nozare izzūd. Dzīvību atbalstošie cilvēki vēl aizvien ir satraukušies par embriju iznīcināšanu pētījumos, kurus finansē ES. Balsojot pret, vēlētāji balsoja par savu darba vietu, saimniecību, ģimeņu un savas konstitūcijas aizsardzību.

Jūs runājat par Eiropas apvienošanu, taču es jums saku, ka demokrātijai ir jābūt tai, kas mūs vieno, un Lisabonas līgums ir tas, kas mūs šķir.

Peter Baco (NI). – (SK) Es priecājos par Eiropas Savienības priekšlikumiem starptautiskās finanšu sistēmas reformās kā prioritāti iekļaut pārtikas pietiekamības jautājumus. Tomēr, Padomes secinājumos šī prioritāte nav uzsvērtā.

Tādēļ es vēlētos jūsu uzmanību vērst uz arvien plašākajiem pierādījumiem par zemnieku finansiālās situācijas pasliktināšanos. Eiropas Savienībā tas skar galvenokārt jaunās dalībvalstis; citur tas skar Dienvidameriku un arī citas pasaules daļas. Gada laikā zemnieku saražotās produkcijas cenas ir nokritušās pat par 50 %, savukārt mākslīgā mēslojuma izmaksas ir dubultājušās un aizdevumi ir kļuvuši dārgāki, kas ir novedis pie pakāpeniskas ražas samazināšanās.

Tā kā pārtikas uzkrājumi ir ļoti zemā līmenī, pastāv reāli pārtikas krīzes draudi ar neparedzamām sekām. Pārtikas krīzes novēršanai ir jākļūst par prioritāti. Mums ir jāpalielina uzkrājumi un tādējādi jāveicina ražošana, kas savukārt prasīs atbilstošu pārfinansēšanu. Tādēļ es aicinu Padomi par galveno prioritāti noteikt pietiekamu ražas un pārtikas uzkrājumu pārfinansēšanu.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šī ir bijusi svarīga prezidentūra nevis tādēļ, ka, kā minēja prezidents *Sarkozy*, pastāv lielas valstis un mazas valstis, bet gan tādēļ, ka prezidents *Sarkozy* pats personīgi spēja pārvarēt problēmas.

Francijas prezidentūrai šis nepavisam nebija viegls laiks. Tai bija jārisina krīze Gruzijā, finanšu krīze un arī citas problēmas, tostarp arī jautājums par Lisabonas līgumu. Tas viss prasīja reaģēt un rīkoties, un tieši to

jebkuram vadītājam ir visgrūtāk darīt. Šī vadība ir bijusi pašapzinīga. Francijas prezidentūra ir parādījusi savu spēju rīkoties, un tādēļ tā ir slavējama un labvēlīga Eiropas Savienībai.

Vēl bez Gruzijas un ekonomiskās krīzes, es runāšu par trim jautājumiem: kaimiņattiecību politika, klimata politika un drošības un aizsardzības politika. Kaimiņattiecību politika ir saņēmusi spēcīgu stimulu gan saistībā ar tās Vidusjūras dimensiju ar Vidusjūras reģiona valstu savienību, gan arī saistībā ar tās austrumu dimensiju ar Austrumu partnerību, kas ir pelnījušas tikpat lielu uzmanību kā Dienvidu dimensija.

Bija pienācis laiks kaimiņattiecību politiku ne tikai apspriest, bet pāriet pie enerģiskas rīcības. Mums šo valstu pilsoņiem bija jādod spēcīgs signāls, kas apliecinātu mūsu atbalstu to centieniem veikt reformas un panākt labāku dzīves līmeni. Ir svarīgi mūsu robežu tuvumā esošajos reģionos nostiprināt mieru, stabilitāti un labu pārvaldību. Faktiski, es pat teiktu, ka tā ir absolūti nepieciešama mūsu integrācijas projekta sastāvdaļa.

Kas attiecas uz klimatu un enerģētiku, es vēlētos pateikties Francijas prezidentūrai par tās empātiju un sapratni attiecībā uz jauno dalībvalstu jutīgajiem jautājumiem.

Trešā joma, kurā strādāja prezidentvalsts un Padome, bija drošības un aizsardzības politikas stiprināšana, īpaši būtiski uzlabojot civilās un militārās iespējas, ar ko es vēlētos tās apsveikt.

Visbeidzot, zināšana, kā lietas ir darāmas, ir jautājums par resursu nodrošinājumu. Tas ir prezidentvalsts un augstākā līmeņa sanāksmes izaicinājums. Neskatoties uz to, vai strādājam pie klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma, pie ekonomikas atveseļošanas vai drošības politikas, mums visiem šajos centienos ir jāstrādā saskaņoti, un „mēs” šajā gadījumā nozīmē gan iestādes, gan pilsoņus.

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos izteikt sirsnīgu pateicību ministram *Borloo* kungam par viņa apņemšanos saistībā ar klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu, jo tas patiesi ir ļoti labs risinājums un tāds risinājums, kuru mēs pilnībā varam atbalstīt.

Tomēr, es vēlētos runāt par ārējām attiecībām, un to darot, es vērsos arī pie jaunā Eiropas lietu ministra. Padome ir pieņēmusi Austrumu partnerības pamatprincipus. Prezidents *Sarkozy* jau ir teicis, ka, ja vēlamies gūt sekmes Melnās jūras reģionā, tad ir acīmredzams, ka mums šajā procesā ir jāiesaista Krievija. Protams, tai ir jābūt tādai Krievijai, kas respektē šī reģiona valstu teritoriālo integritāti un neatkarību un kas ir gatava palīdzēt risināt problēmas Melnās jūras reģionā.

Mums noteikti ir vajadzīga arī Turcija. Mani tiešām pārsteidz tas, ka Turcija vispār netiek pieminēta! Kā gan mēs ceram šajā situācijā un šajā reģionā kaut ko atrisināt bez Turcijas? Es nesen vadīju šī Parlamenta delegāciju uz Turciju. *Rocard* kungs, kurš bija delegācijas sastāvā, vairākkārt jautāja: „Un ko jūs domājat par Francijas prezidentūru? Vai tā izturas objektīvi?” Uz šo jautājumu vienmēr tika atbildēts apstiprinoši, citiem vārdiem sakot, atbilde bija tāda, ka Francijas prezidentūra patiesi ir izturējusies objektīvi. Ja Francijas izturēšanās būtu turpinājusies šādā stilā – un es tagad runāju par Franciju kā dalībvalsti – sarunas ar Turciju tiktu pabeigtas ļoti ātri un visas sarunu sadaļas būtu pabeigtas.

Tātad, ko gan mēs darām ar Turciju, kura mums ir vajadzīga kā partneris šajā reģionā? Es nevēlos noteikt, kādai ir jābūt jūsu atbildei, ministra kungs, taču jums ir jāapsver, kā mēs turpmāk rīkosimies, jo, ja mēs šajā reģionā ceram kaut ko sasniegt attiecībā uz stabilitāti un krīžu risināšanu, tad mums ir vajadzīga sadarbība ar Turciju, un mums ir jāatzīst, ka Turcija Eiropai ir svarīgs partneris. Šī iemesla dēļ mums ir vajadzīga ne tikai Francijas prezidentūra, bet arī Francija kā valsts.

Jean-Marie Cavada (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, laikā, kad tanki apdraudēja Tbilisi un Francijas prezidentūra Eiropu ievadīja samierinātāja lomā, lomā, no kuras tai nekad nevajadzēja atteikties, es pārlasīju ungāru autora *Sándor Márai* darbu.

Viņš apraksta to nelaimju iemeslus, kuras divas reizes iznīcināja Ungāriju, pusi Eiropas un visbeidzot arī visu Eiropu un satricināja pasauli, proti, nacismu un staļinismu. Vēsture un ar to saistītā vardarbība tagad ir atgriezusies, un krīze Gruzijā, finanšu krīze un sagaidāmās sociālās vai politiskās sekas, protams, ir svarīgi pamatelementi šajā procesā.

Eiropas politiskajai gribai ir jāspēj stāties pretī šiem notikumiem un šai jaunajai vardarbībai, un mēs esam pateicīgi Francijas prezidentūrai un visām iestādēm par to, ka tās kompetentā veidā ir risinājušas šos jautājumus, kuri apdraud mūsu stabilitāti un mieru. Protams, finanšu krīze nav pilnībā novērsta un nav beigusies. Protams, ka attiecībām ar Vidusjūras reģiona valstīm ir jauna institucionālā struktūra. Tomēr, neviens nevar noliegt vēsturiskās pārmaiņas, kas saistītas ar klimata jautājumu. Eiropa nenoliedzami kļūst par līderi, pat ja arī viss nav īsti apmierinoši.

Lai apkarotu draudus, kas atgriežas kopā ar vardarbību, ko pagātnē jau esam pieredzējuši, Eiropai ir vajadzīgi ilgstoši augsta līmeņa politiskie centieni, kas palīdzētu pacelties pāri labējo, kreiso vai centru interesēm.

Minētais filozofs saka, ka tautām, kuras nezina savu vēsturi, ir lemts to piedzīvot vēlreiz. Šī krīze mums ir atgādinājusi, ka cilvēki ir tie, kas veido vēsturi, nevis vēsture veido cilvēkus.

Mogens Camre (UEN). – (DA) Ministra kungs, šajā vēlajā vakara stundā es aprobežošos tikai ar vienu punktu. Esmu pārliecināts, ka jūs esat informēti par Eiropas Kopienu tiesas – jeb drīzāk Pirmās instances tiesas – 4. decembra lēmumu, ar kuru tā jau trešo reizi atcēla organizācijas „Irānas tautas mudžahedīni” (PMOI) iekļaušanu ES teroristisko organizāciju sarakstā. Es vēlētos no jums dzirdēt apliecinājumu, ka PMOI tagad vairs nav šajā sarakstā, un aicinu prezidentvalsti respektēt šos trīs Tiesas lēmumus, tādējādi palīdzot nodrošināt to, lai mēs Irānas tautas brīvības kustību vairs nekad nenosauktu par teroristisku. Tas nenāks par labu Eiropas vēlmei Irānas tautai nodrošināt demokrātisku nākotni.

Margie Sudre (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šī bija ļoti lieliska Francijas prezidentūra. Ir dzirdams ļoti maz tādu balsu, kas šim secinājumam nepiekrīstu. Visas 27 dalībvalstis ir pārvarējušas savas atšķirības un ir panākušas veselas virknes parauglēmumu pieņemšanu.

Enerģētikas un klimata tiesību aktu kopuma jomā Eiropa sper pirmo soli, un ir jāsaka, ka šis pirmais solis ir milzīgs. Tagad tai ir iespējas uzņemties atbildību par vidi, neupurējot savu ekonomiku. Tā tagad var uzņemties vadību šajā jautājumā un vest citus kontinentus sev līdzī pa ilgtspējīgas attīstības ceļu.

Turklāt, Īrija šobrīd ierosina veidu, kā tā varētu izbēgt no savas izolētības. Mūsu īru draugi vēlreiz pieņems lēmumu par Lisabonas līgumu, taču šoreiz visas kārtis būs viņu rokās, jo visas citas dalībvalstis praktiski jau būs pieņēmušas savus gala lēmumus.

Pašreizējās krīzes mums parāda, ka Eiropas Savienībai tagad vairāk kā jebkad ir vajadzīgi vislabākie institucionālie instrumenti, lai tā būtu efektīva. Eiropadome ir pieņēmusi visaptverošu un saskaņotu ekonomikas glābšanas plānu, kura pamatā ir ilgtermiņa investīcijas ražošanā un atbalsts, kas paredzēts vissmagāk skartajām rūpniecības nozarēm.

Prezidents *Sarkozy* ir ierosinājis jautājumu par noteiktu PVN likmju samazināšanu, un es pilnībā piekrītu viņa viedoklim. Cerēsim, ka ekonomikas un finanšu ministri marta sanāksmē panāks vienošanos, kuru nebija iespējams panākt valstu vai valdību vadītāju sanāksmē pagājušajā nedēļas nogalē. Problēmas, ar kurām eiropieši saskaras, ES dod iespēju pilsoņiem parādīt, ka to pārstāvji ir vienotāki, atsaucīgāki un vairāk vēlas pilsoņus aizsargāt.

Mēs esam pateicīgi Francijas prezidentūrai par to, ka tā aizsāka šo jauno dinamismu, Mēs, tāpat kā *Sarkozy* kungs, ceram, ka vēl ilgi neredzēsīm tādas Padomes sanāksmes, kāda bija vakar, kas turpinājās līdz četriem rītā un kur gandrīz neko neizdevās apspriest. Pēdējo sešu mēnešu laikā Eiropa perspektīvas, darbības jomas un uzticamības ziņā ir pilnībā mainījusies. Par to mums ir jāpateicas Francijas prezidentūrai, un mēs labi zinām, ka šī ir loma, kas tai nav pilnīgi sveša.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētājam, pret kuru vēsture nav bijusi labvēlīga – un es šeit runāju par priekšsēdētāju *Mao*, nevis prezidentu *Sarkozy* – varētu piedāvāt šādu sentenci: „kamēr vien jūs krītat, jūs vēl neesat sasniedzis pašu apakšu”. Pasaules ekonomika vēl nav sasniegusi pašu apakšu. Finanšu krīze savu skrējieni ir pagarinājusi. Jauns finanšu skandāls parāda baņķieru neiedomājamo bezatbildību, saskaroties ar spekulāciju kapitālismu, lai gan, izskatot kredītu pieprasījumus no patērētājiem un uzņēmumu īpašniekiem, šie paši baņķieri no jauna parāda savu augstprātīgo neelastīgumu.

Eiropas Centrālajai bankai pazeminot procentu likmes, bankas palielina savas peļņas normas. Valstīm, kuras tikko ir izglābušas savas bankas, tām vajadzētu uzlikt par pienākumu nekavējoties veikt būtiskus samazinājumus līdz ECB pamatlīkmes līmenim. Tas būtu glābšanas pasākums, kas valstu budžetiem it neko nemaksātu. Eiropadomes pieņemtais ekonomikas glābšanas plāns ir neapmierinošs. Bez Eiropas Investīciju bankas papildu aizdevumiem, tas neparedz praktiski nekādus citus papildu naudas līdzekļus.

Amerikas Savienotās Valstis savā ekonomikā vēl plāno iepludināt milzīgas naudas summas. Tās to var darīt, jo pārējā pasaule turpina tām piedāvāt kredītu, neskatoties uz milzīgo deficītu, kas valda ASV, tās uzņēmumos un pilsoņu mājāsaimniecībās. Eiropa maksā ļoti augstu cenu par to, ka nav patiesi vienotas makroekonomikas politikas. ECB un eirozonas valstu biklums mums neļauj finansēt efektīvāku ekonomikas glābšanas politiku, emitējot eiroobligācijas, ko garantē Eiropas Savienība, kuras finansēšanas spēja nav skarta.

Paldies, priekšsēdētāja kungs! Ar to es beigšu, taču prezidents *Sarkozy* runāja 72 minūtes, savukārt mums ir dotas 90 sekundes, kurās izteikt savu viedokli.

Andrew Duff (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, ar tiesību aktu kopumu par Līgumu vajadzētu pietikt, lai īrus pārliecinātu pārdomāt. Daudz vairāk es apšaubu to, vai par ekonomikas politiku pieņemtie lēmumi ir tikpat kvalitatīvi. Kādi secinājumi tika izdarīti par „pilnīgā keinsianisma” konceptu, kuru uztiepa *Martin Schulz* partijas biedrs *Steinbrück* kungs?

Es pieņemmu, ka pēc šīs finanšu krīzes sniegtās pieredzes *Sarkozy* kungs sevi raksturotu kā keinsianistu. Tā kā no Vācijas puses nav nekādu apdomīgu stimulu produktīvai nodarbinātībai, es domāju, ka no šīs ekonomiskās lejupslīdes nevar būt nekādas drošas atgūšanās.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Pēc Padomes vienošanās par Klimata tiesību aktu kopumu 2008. gads izrādījās nozīmīgākais klimata pārmaiņu novēršanā pēc 2001. gada, kad tika pieņemts Kioto protokols. Klimata tiesību aktu kopuma pieņemšana iezīmē arī pagrieziena uz jaunu ekonomisko domāšanu, kas mazinās Eiropas Savienības atkarību no importētajiem energoresursiem un ar apgādes nedrošību saistītos ekonomiskos un politiskos riskus. Ekonomisko grūtību laiks, ko šobrīd piedzīvojam, ir brīdis, kad esam gatavi fundamentāli lauzt savas līdzšinējās izpratnes un esam visvairāk atvērti inovācijām. Apsveicam, ka izdevies panākt kompromisu par nozarēm, kurām pielāgošanās jauniem nosacījumiem prasīs laiku. Taisnīgi, ka papildus atbalsts tiek sniegts tām valstīm, kas laikā no 1990. gada samazinājušas CO₂ izmešus par vairāk nekā 20 %. Par prezidentūru. Pēdējās Eiropadomes rezultāti ir uzlūkojami kā prezidentūras panākums, līdzīgi kā prezidentūras aktīvā loma Krievijas – Gruzijas konflikta noregulējumā, ja vien Eiropas Savienība nebūtu nodevusi ar tās gādību slēgtā līguma izpildes interpretācijas tiesības Krievijai. Ne visas vecās kaites prezidentūrai izdevās pārvarēt. Paldies!

Laima Liucija Andriekienė (PPE-DE). – (LT) Es vēlētos Franciju apsveikt ar tik lielisko prezidēšanu pēdējo sešu mēnešu laikā. Pasaules finanšu krīze, konflikts starp Krieviju un Gruziju un attiecības starp ES un Ķīnu bija tikai daži no izaicinājumiem. Tāds ir bijis šo sešu mēnešu konteksts, un mums ir jāatzīst, ka Francija ES prezidentvalsts lomu ir nospēlējusi efektīvi un iespaidīgi.

Es vēlētos izteikt dažas domas par Eiropas Kaimiņattiecību politiku un it īpaši par Austrumu partnerību, kas tika apspriesta ES Padomes sanāksmē oktobrī un pagājušajā nedēļā Briselē. Notikumi Gruzijā ir uzskatāms piemērs tam, kā Eiropas Savienība var darboties notikumu epicentrā un tos pozitīvi ietekmēt. Vissvarīgākais, ka tas arī parāda, ka Eiropas Savienība var būt vienota un izrādīt solidaritāti.

Vēl viens piemērs ir Baltkrievija, kura jau daudzus gadus nav spējusi izmantot Eiropas Kaimiņattiecību politikas sniegto iespēju priekšrocības. Es vēlētos uzsvērt, ka šajā rudenī arī Baltkrievijā ir vērojamas pārmaiņas, kas ļauj cerēt, ka attiecības starp ES un Baltkrieviju varētu būt kvalitatīvi citādākas; tās patiesi varētu būt draudzīgas kaimiņu attiecības.

Iespējas sadarboties ir ļoti reālas, ja vien Baltkrievijas vadītāji sapratīs tās pienākumus attiecībā uz preses brīvību, vēlēšanām, internetu un citiem jautājumiem, kas mums ir tikuši minēti.

Prezidents *Sarkozy* šodien teica, un es citēju: „Es mēģināju Eiropai likt attīstīties, taču pēdējo sešu mēnešu laikā Eiropa mani faktiski ir izmainījusi. Esmu kļuvis tolerantāks un atvērtāks” (citāta beigās). Dāmas un kungi, man šķiet, ka Eiropa daudziem cilvēkiem, tostarp arī mums, palīdz mainīties, un kas attiecas uz Baltkrieviju, tā palīdz mainīties arī šīs valsts vadītājam *Alexander Lukashenko*. Tas ir lieliski.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vadīšana nozīmē skatīšanos uz priekšu. Kāds varētu vēlēties pārrakstīt vēsturi un inscenēt visu šo stāstu tā, lai krīze it kā būtu sākusies līdz ar *Lehman Brothers* sabrukumu 2008. gada 15. septembrī. Taču ikviens zina, ka visas brīdinājuma gaismas iedegās 2007. gada augustā un ka tas bija laiks, kad finanšu tirgu uzraudzības un krīzes pārvaldības jautājumu vajadzēja noteikt par vienu no Francijas prezidentūras prioritātēm.

Diemžēl mums bija jāsaagaida *Lehman Brothers* sabrukums pirms priekšsēdētājs *Sarkozy* kungs izprata šo jautājumu un sāka doties no vienas augstākā līmeņa sanāksmes uz nākamo. Ierosinātie priekšlikumi un risinājumi faktiski veido bezierunu atbalsta plānu bankām, kuru atbalsta monetārā politika, kas pašlaik tiek pielāgota šim nolūkam.

Tātad, ko gan mēs redzam? Mēs redzam, ka bankas tā vietā, lai darītu savu darbu, proti, finansētu reālo ekonomiku un investīcijas, atjauno savas peļņas normas. Tas nav tas, kas Eiropai ir vajadzīgs. Mums ir vajadzīga Eiropas līmeņa rīcība, kuras mērķis ir nodrošināt, ka banku sektors kalpo ekonomikai, un es

domāju, ka tuvākajā laikā posmā mums tas patiešām būs vajadzīgs. Neesmu pārliecināta, ka šobrīd mums ir pietiekami stabili pamati, lai tiktu galā ar šo uzdevumu.

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, īru „nē” attiecībā uz Lisabonas līgumu nekad nav bijis tikai un vienīgi īru jautājums: tas bija jārisina kā Eiropas līmeņa jautājums, un tieši tas arī tika darīts.

Viens no jebkura politika uzdevumiem ir atrast risinājumus. Īrijas valdība ieklausījās īru tautas izteiktajās bažās, un sadarbībā ar Eiropas kolēģiem ir izstrādājusi virkni tiesisko garantiju, kas risinās galvenās Īrijas pilsoņu minētās problēmas.

Ja tiks izdarīti pareizie secinājumi, Īrijas valdība organizēs otru referendumu, un tieši tāda ir demokrātijas būtība: politiķi strādā, lai atrastu risinājumu, un tad prasa tautai tās piekrišanu.

Tomēr, es vēlētos izteikt ļoti stingru brīdinājumu: mēs nedrīkstam šajā procesā iesaistītos spēkus atkal novērtēt pārāk zemu. Mums ir ļoti cītīgi jāpievērš uzmanība tiem, kas mēģina ietekmēt iznākumu, un tiem, kas finansē daļu no pretinieku kampaņas. Mums ir jāsaprot, ka daži pretinieku pusē esošie, kuri izliekas, ka ir Eiropas atbalstītāji, vēlas redzēt ES un tās iestāžu sabrukumu. Īrija bija un arī būs kaujas lauks par Eiropas sirdi un dvēseli. Tieši tas, un ne mazāk, ir likts uz spēles, un tas ir mūsu sadarbības, mūsu apņēmības un visu mūsu centienu vērts.

Tiem, kuri kā *Nigel Farage* mums lasa lekcijas par demokrātiju, un citiem, kuri saka, ka, ja Eiropas tautām tiktu dota iespēja tiešā veidā nobalsot, viņi Lisabonas līgumam teiktu „nē”, es vēlos teikt sekojošo: jūs neesat papūlējušies pārbaudīt skaitļus un faktus. Rezultāti piecos tiešajos balsojumos – četros par Konstitūciju un vienā par Lisabonas līgumu – bija tādi, ka 27 miljoni ES pilsoņu nobalsoja par un 23 miljoni nobalsoja pret, tātad vairākums ES pilsoņu, kuri piedalījās tiešajos balsojumos, ir teikuši „jā”.

Visbeidzot, lai gan *Sarkozy* kungs jau ir aizgājis, es tomēr vēlos viņam pateikties par viņa enerģiju, par viņa uzticību ES un par centieniem atrast risinājumus sarežģītām problēmām.

Jana Hybášková (PPE-DE). – (CS) Eiropas Parlamenta Delegācijas attiecībām ar Izraēlu priekšsēdētāja vārdā es vēlētos pateikties Francijas prezidentūrai par tās milzīgajiem centieniem uzlabot attiecības starp Izraēlu un Eiropas Savienību. Viens no Irākas kara rezultātiem ir tāds, ka Izraēla ir apzinājusies, ka tā vairs nav vienīgā ASV sabiedrotā Tuvajos Austrumos. Tādēļ Izraēla ir nolēmusi dažādot savu drošību un veidot ciešāku saikni ar Eiropu.

Šī gada 14. jūnijā mēs bijām patīkami pārsteigti, kad Asociācijas padome ņēma vērā Izvērtēšanas grupas sasniegtos rezultātus un izteica vēlmi attiecības uzlabot. Tikai no Francijas prezidentūras bija atkarīgs tas, kā tiks sagatavots jaunais ES un Izraēlas rīcības plāns un, galvenais, kā Padomē tiks panākta politiska vienprātība. Padomes secinājumi attiecībā uz Vidusjūras reģionu, Maroku un Izraēlu ir pārsteidzoši. Tajos ir izteikta patiesa politiskā vēlme sadarboties, tikties ar ārlietu ministriem, sadarboties Politikas un drošības komitejā (COPS) un ir minēta Izraēlas iespējamā līdzdalība EDAP (Eiropas Drošības un aizsardzības politika) misijās un *ad hoc* politiskās konsultācijas pēc augstākā līmeņa sanāksmes. Attiecību uzlabošana Eiropai, iespējams, nodrošinātu lielāku ietekmi uz izmaksu lietderību un varbūt arī tiešāku ietekmi uz Tuvo Austrumu miera procesu.

Priekšsēdētāja kungs, es esmu stingri pārliecināta, ka arī mūsu Parlaments drīzumā apstiprinās savu piekrišanu Izraēlas iespējamai līdzdalībai Kopienas programmās. Prasības uzlabot situāciju Gazā ir absurdas un parāda, ka Eiropas pienākumi un tās loma nav pareizi izprasta. Es ceru, ka mēs to drīz nokārtosim, un ar savu cienīgo procedūru palīdzību atbalstīsim gan vienprātību Padomē, gan smago Komisijas darbu. Es ceru, ka, pamatojoties uz kopīgiem politiskajiem centieniem, Čehijas prezidentūra spēs noorganizēt Eiropas un Izraēlas augstākā līmeņa sanāksmi, pirmo Eiropas un Izraēlas augstākā līmeņa sanāksmi kopš Otrā pasaules kara.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Arī es vēlētos Francijas prezidentūru apsveikt ar tās lielisko darbu. Francijas vadībā Eiropas Savienība vienoti un efektīvi ir tikusi galā ar Gruzijas krīzi un saskaņotā un noteiktā veidā risina finanšu un ekonomiskās krīzes radītās problēmas. Tai ir izdevies panākt labu un sabalansētu kompromisu par jautājumiem, kas saistīti ar enerģētikas un klimata tiesību aktu kopumu, un tā ir strādājusi kopā ar Īrijas valdību, lai rastu risinājumu Lisabonas līguma ratifikācijas problēmai Īrijā.

Tomēr, Lisabonas līgums vēl nav starp paveiktajiem darbiem. Tas vēl ir jāratificē Čehijas Republikai, kura pēc 14 dienām pārņems Eiropas Savienības prezidentūru. Čehijas premjerministrs *Topolánek* kungs, par kuru prezidents *Sarkozy* runāja kā par drosmīgu vīru, nav turējis vispārīgi un arī prezidentam *Sarkozy* personīgi doto solījumu, ka Prāga Lisabonas līgumu ratificēs līdz šī gada beigām. Prāgai nav izdevies to ratificēt, un tai ir milzīgas problēmas ar ratifikāciju. Parlamenta deputāti un Pilsoniskās demokrātiskās partijas senatori,

kuri ir arī Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas locekļi, Līgumu noraida. Tā būs galvenā Čehijas prezidentūras problēma. Tomēr, es vēlētos vēlreiz pateikties Francijas prezidentūrai.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ministra kungs, dāmas un kungi, es uzskatu, ka mūsu secinājumam par Francijas prezidentūru ir jābūt tādām, ka tā ir bijusi patiesi veiksmīga. Ministrs *Borloo* kungs, es atceros, ka sākumā es tomēr biju ļoti skeptiski noskaņots par to, vai ir iespējams īstenot šādu ambiciozu programmu. Pat, ja es arī visam nepiekrītu, rezultāts tomēr ir patiesi labs. Francijas amatpersonas un tās ministri ir paveikuši izcilu darbu, un tas attiecas ne tikai uz priekšsēdētāju, bet arī uz visiem iesaistītajiem cilvēkiem. Tas patiesi ir uzslavas vērts.

Mums šeit ir bijušas īstas debates. *Rasmussen* kungs kritizēja *Angela Merkel*. Mēs visi zinām, ka tradicionālās ekonomikas stimulēšanas paketes izgāzas, palielina valsts parādsaistības un tām nav ilgtermiņa iedarbības. *Rasmussen* kungs panāca vēlēšanu kampaņas sagatavošanu šeit, taču viņš ir aizmirsis, ka Vācijas finanšu ministrs ir *Steinbrück* kungs, sociālists. Tieši *Steinbrück* kungs kaismīgi uzstāj, ka šobrīd vairs nevajag īstenot nekādas ekonomikas stimulēšanas paketes, jo mēs vēl joprojām faktiski nespējam saskatīt šīs krīzes apmērus.

Gluži pretēji, valstīm ir jāievēro budžeta disciplīna un Stabilitātes un izaugsmes pakta noteiktie ierobežojumi. Šajā sakarībā es nesapratu Francijas prezidenta priekšlikumus vienkārši atteikties no Stabilitātes un izaugsmes pakta, lai izskatītos, ka kaut kas tiek aktīvi darīts. Tādēļ ir pareizi, ka atsevišķu valstu vai valdību vadītāji nospieda bremžu pedāli un šai Francijas prezidenta pārmērīgajai tieksmei Eiropā rīkoties piešķir kādu perspektīvu. Krīzes laiks ir laiks, kad valdībai ir jārikojas, un mūsu spēks ir tajā, ka mēs Eiropā noņemam kāju no gāzes pedāļa, ka mēs šos jautājumus apspriežam šeit, Eiropas Parlamentā, ka mēs nerīkojamies pārsteidzīgi un ka pilnībā pieņemam dalībvalstu identitāti, to vēsturi un atšķirīgās politiskās struktūras. Tā ir arī mūsu veiksmē.

Tiesību aktu kopums visumā ir labs, un Francijas prezidentūrai adresētie pateicības vārdi ir absolūti un pilnībā pelnīti. Ministra kungs, vai jūs, lūdzu, šos pateicības vārdus varētu nodot tālāk iestādēm? Liels paldies.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieces kundze, dāmas un kungi, mēs Francijas prezidentūrai sakām „Bravo!”. Saskaņā ar vislabākajām franču tradīcijām, prezidents *Sarkozy* Eiropai ir bijis kā musketieris un musketieru devīzi ir piemērojis mūsdienām, sakot, ka pasaulei ir vajadzīga spēcīga Eiropa un ka Eiropa nav spēcīga, ja tā ir sadalīta. Es vēlētos piebilst vēl arī to, ka Eiropa labāk strādā tad, ja tiek izmantotas Kopienas līmeņa metodes, un uzskatu, ka prezidents *Sarkozy* to ir sapratis un pieņēmis.

Priekšsēdētāja kungs, es Eiropas Parlamentā esmu jau 22 gadus. Šī ir pirmā reize, kad redzu, ka visu trīs iestāžu – Padomes, Komisijas un Parlamenta – priekšsēdētāji nākamajai prezidentvalstij izsaka šādu nopietnu brīdinājumu. Čehijas valdība ir atlikusi Lisabonas līguma ratificēšanu. Turklāt, ir vēl kaut kas, kas man jāpiebilst: līdz pat 2010. gadam prezidentūru nevadīs neviena eirozonas valsts.

Lai Francijas prezidentūras sasniegumiem būtu nākotne, es domāju, ka ir ļoti svarīgi, lai būtu kontinuitāte, un šajā sakarībā es ceru uz Čehijas prezidentūras atbildības sajūtu.

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, Īrijas valdībai ir izdevies sacerēt veiksmīgu stāstu, kurā ir izklāstīti tās drosmīgie centieni pēdējās Eiropadomes augstākā līmeņa sanāksmes laikā aizsargāt Īrijas vēlēšanu tiesības. Tā ir aizstāvējusi Īrijas tautas gribu Briselē un ir nodrošinājusi juridiski saistošas garantijas visos Īrijai svarīgajos jautājumos.

Galvenā būtība ir šāda: Bažas, kas referenduma par Lisabonas līgumu laikā tika izteiktas par nodokļu sistēmu, militāro neitralitāti un abortiem, lielā mērā bija balstītas uz dezinformāciju. Patiesība ir tāda, ka vai nu Lisabonas līgums šos jautājumus nemaz neskar, vai arī tam jau ir pievienoti protokoli, kas aizsargā Īrijas nostāju. Piemēram, pašreizējās Lisabonas līguma redakcijas 35. protokols aizsargā Īrijas nostāju par abortiem.

Mana partija, *Fine Gael*, nesen ir ierosinājusi virkni konkrētu priekšlikumu, kas sekoja apakškomitejas ziņojumam par tās veikto Īrijas negatīvā balsojuma analīzi. Ar šo priekšlikumu palīdzību *Fine Gael* mēģina risināt Īrijas negatīvā balsojuma pamatiemeslus. Ar tiesiskajām garantijām nepietiks, lai nākamā gada rudenī īri nobalsotu „par”. Jābūt arī jēgpilnām diskusijām ar Īrijas tautu, lai atjaunotu sapratni un atbalstu Eiropas procesam.

Pēc referenduma veiktais pētījums par vēlētajiem atklāja ļoti zemu sabiedrības izpratni par Eiropas Savienības lomu un funkcijām. Šī problēma ir liels izaicinājums gan pašai Eiropas Savienībai, gan arī valsts politikajai sistēmai, un Īrijas valdībai to atkal nevajadzētu novērtēt par zemu.

Savos priekšlikumos mēs ierosinām konstitucionālas izmaiņas, kas nākotnē šādus starptautiskus nolīgumus, kad par tiem panākta vienošanās, ļautu nodot Īrijas Augstākajai tiesai, lai tā noteiktu, par kuriem to noteikumiem ir jālemj Īrijas tautai. Šāds mehānisms atsijātu jautājumus, kurus ir jāapspriež pašā Īrijā, Īrijas vēlētajiem dotu iespēju izteikt savu viedokli un, visbeidzot, ļautu Īrijai ratificēt šādus nolīgumus, neapstādinot šo procesu citās iesaistītajās valstīs.

Mēs ierosinām izveidot arī jaunu Eiropas Savienības Pilsoņu ierēdņa konstitucionālo biroju. Šajā amatā ieceltā persona strādātu kā neatkarīgs konsultants visos jautājumos, kas saistīti ar ES tiesību aktiem, tostarp arī ar to transponēšanu Īrijas tiesību aktos. Šī persona būtu atbildīga par objektīvas informācijas sniegšanu par faktiem, kas saistīti ar Eiropas jautājumiem, arī tādās situācijās, kad rodas pretēji argumenti.

Richard Corbett (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, kas attiecas uz Īrijas Eiropadomes sanāksmē panākto vienošanos, man jāsaka, ka tā ir milzīga Īrijas diplomātijas veiksmē. Godīgi sakot, es biju pārsteigts par to, ka citas dalībvalstis tik ātri piekāpās attiecībā uz Komisijas lielumu, atgriežoties pie viena komisāra uz katru valsti. Es zinu, ka daudzām dalībvalstīm pret to bija iebildumi. Taču fakts, ka tās piekāpās, parāda citu dalībvalstu vēlmi rīkoties, lai novērstu bažas, kas tika izteiktas Īrijas „nē” kampaņā un negatīvajā balsojumā. Šis nav mēģinājums ignorēt īru negatīvo balsojumu. Tas ir mēģinājums reaģēt uz šo negatīvo balsojumu, paiet pussolīti pretī un mēģināt atrast risinājumu, kas būtu pieņemams visām 27 valstīm.

Eiropas Savienībā situācijā, kad šādi novirzāmies no pareizā ceļa, mēs mēģinām uzcelt tiltu pār aizu. Citas dalībvalstis ir izrādījušas savu vēlmi rīkoties, lai novērstu īru bažas. Es ļoti ceru, ka ar to pietiks, lai jaunajā, nākamajā gadā paredzētajā referendumā, kad Īrijas tautai tiks dota iespēja izvēlēties, tiktu sasniegts pozitīvs rezultāts.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es vēlētos apsveikt Francijas prezidentūru vai, pareizāk sakot, tos dažus cilvēkus no Padomes, kuri pēc mūsu garajām debatēm vēl ir šeit, kā arī mūsu komisāru, kurš ir parādījis lielāku izturību.

Jāsaka, ka šajos sešos mēnešos mēs esam izjutuši Eiropas Savienības dibinātāju laika garu. Dziļā pārliecība mums ir parādījusi, ka tas, kas mūs vieno, ir lielāks nekā tas, kas mūs šķir. Es domāju, ka tā ir svarīga mācība, kas ir gūta no Francijas prezidentūras, kura mums ir pavērusi ļoti daudzsoļošu perspektīvu: t.i., tā mums ir palīdzējusi saprast, ka Eiropas ekstrēmisms nav pareizais ceļš. Turklāt, sabalansētais veids, kādā tika sagatavots klimata tiesību aktu kopums, faktiski mums saka, ka integrācija nav nekāds pašmērķis, bet gan sniedz mums vīziju, kura mūs spētu atgriezt pie mūsu kopējiem mērķiem.

Es šajā gadījumā vienkārši vēlētos piebilst, ka, ja reiz šī mācības gūšana ir tik svarīga, tad ir vērts to gūt un tai sekot. Attiecībā uz ekonomisko un finanšu krīzi, mums atmaksātos būt drosmīgākiem, un tādēļ pasākumiem, kurus līdz šim esam pieņēmuši, būtu jāseko tādām izlēmīgākām iniciatīvām kā eiroobligāciju pieņemšana; es uzskatu, ka tas būtu vislabākais veids, kā Francijas prezidentūras sniegtās iespējas novest līdz to dabiskajam noslēgumam.

Proinsias De Rossa (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es atzinīgi vērtēju Eiropadomes lēmumus par Lisabonas līgumu. Nav nekāds pārsteigums, ka eirofobijas pārņemtie „nē” kampaņas dalībnieki turpina atkārtot savus nodrāztos argumentus, kurus šeit šodien minēja *de Brún* kundze, *Sinnott* kundze un *Farage* kungs.

Ir nodrošinātas katras dalībvalsts tiesības nominēt savu komisāru; šīs garantijas tika apspriestas, lai risinātu citus jautājumus, kuru saturu un būtību vēl būs jāapspriež. No *Laval* lietas un no citiem spriedumiem izrietošie darba ņēmēju tiesību jautājumi ir jārisina visaptverošā veidā. Taču šie Eiropas Kopienas tiesas spriedumi balstās uz Direktīvu par darba ņēmēju norīkošanu darbā, nevis uz Lisabonas līgumu; tā ir direktīva, kura ir ne vien jāgroza, bet dalībvalstīm arī visaptverošā veidā jāīsteno.

Garantiju saturam ir jāapmierina vairumu Īrijas un Eiropas pilsoņu. Tās nedrīkst izmantot, lai iesaldētu sociālo progresu Īrijā vai Eiropā, vai arī lai liegtu mums Pamattiesību hartas sniegtās priekšrocības. Šim Parlamentam un visiem politiķiem Īrijā ir pienākums piedalīties šo garantiju satura veidošanā un rūpēties, lai secinājumi nebūtu regresīvi.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Es vēlētos apsveikt Francijas prezidentūru, it īpaši ar tās sasniegumu saistībā ar Lisabonas līgumu. Es šeit domāju jautājumu par komisāru skaitu. Es ļoti atzinīgi vērtēju lēmumu, ar ko tika noteikts, ka no katras dalībvalsts būs viens komisārs un ka šis noteikums tiks iekļauts Līgumā kā princips. Pirmkārt, būtu labi, ja mēs atcerētos, ka par komisāru skaita samazināšanu vienošanās tika panākta jau 2000. gadā Nicas līgumā un ka tas nav nekas tāds, kas ar Lisabonas līguma palīdzību tiek ieviests pirmo reizi. Tomēr, es uzskatu, ka šī ir būtiska vienošanās un ka tā ir jāvērtē atzinīgi, jo ir svarīgi, lai katra valsts

justu, ka tā Komisijā tiek pārstāvēta. Kāpēc? Vispirms jau tas ir saistīts ar cilvēku uzticību Komisijai. Otrkārt, tas parāda ieguldījumu, ko katrai valstij, lai cik maza vai liela tā arī nebūtu, būtu Komisijai jāsniedz. Tas tā nav tādēļ, ka Komisijas loceklis pārstāv savas valsts intereses, bet gan tādēļ, ka Komisijas loceklim ir jānodrošina, ka neviena valsts netiek ignorēta. Visbeidzot, tas tā ir tādēļ, ka Komisijas efektivitāte nav atkarīga tik daudz no komisāru skaita, bet gan drīzāk no tās iekšējās darba organizācijas. Manuprāt, pašreizējais Komisijas sastāvs, kurā ir 27 locekļi, ir izrādījusies efektīva organizācijas sistēma. Tādēļ es domāju, ka katram mākonim ir sava zelta maliņa. Zināmā mērā tieši pateicoties Īrijas iedzīvotājiem mums tagad ir vienošanās par principu, ka uz katru dalībvalsti ir viens komisārs. Es ļoti ceru, ka Īrijas iedzīvotāji šo principu tagad arī atbalstīs.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tā ir laba ziņa, ka Lisabonas līguma ratifikācijas process turpinās ar otro referendumu un ka 2009. gadā mums pēc astoņu gadu gaidīšanas varbūt tomēr būs šis Līgums. Sliktā ziņa ir tāda, ka mēs par to dārgi maksājam, un vismaz vienā jomā šī maksa, manuprāt, ir pat pārāk augsta.

Komisijas reforma pagaidām ir iznīcināta. Komisijas reformēšana bija daļa no iestāžu reformu kopuma. Es domāju, ka šeit pieņemtie lēmumi pēc dažiem gadiem sāks mūs vajāt. Kad visas septiņas bijušās Dienvidslāvijas valstis būs ES dalībvalstis, tad bijušajai Dienvidslāvijai būs vairāk komisāru nekā sešām lielajām Eiropas Savienības dalībvalstīm. Tā ir līdzsvara izjaukšana. Šis jautājums ir tikai atlikts, nevis atrisināts.

Man ir sajūta, ka šajā jautājumā trūkst stingras vadības. Padomes prezidentvalstij un tāpat arī Komisijas vadībai nav izdevies laicīgi noteikt robežas. Mēs skaidri redzam, ka pretinieku nometne nav apmierināta; viņi atradīs jaunus strīdus ābolus.

Mums tagad ir jāuzsāk publicitātes uzbrukums, un mēs nedrīkstam otro referendumu atstāt populistu ziņā. Tieši tas mums tagad ir jādara.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, mēs visi piekrītam tam, ka pašreizējā krīze ir daudz smagāka un daudz dziļāka nekā tika prognozēts. Šis ir ārkārtējs laiks, kurā ir vajadzīgi ārkārtas pasākumi, un Francijas prezidentūra šo uzdevumu ir spējusi izpildīt.

Tagad mūsu – Parlamenta un Komisijas – ziņā ir nodrošināt, lai visi šie īpašie palīdzības pasākumi neradītu neatgriezenisku papildu kaitējumu Eiropas struktūrai.

Pirmā apdraudētā joma ir konkurences politika. Mēs atrodamies kara laikā. Dominē kara laika likumi, taču pat kara laikā ir spēkā Ženēvas Konvencija, un tā valstu rekapitalizētajām bankām, protams, neļauj šo palīdzību izmantot, lai uzpirktu citas bankas. Ministra kungs zina, par ko es runāju.

Otra joma ir Stabilitātes un izaugsmes pakts, kuru es uzskatu par Eiropas struktūras stūrakmeni. Es atzinīgi vērtēju nodokļu jomā veiktos pasākumus, taču neesmu sajūsmā par ideju sabiedrisko naudas maku uzskatīt par sava veida krājkasīti, kuru ar aizvērtām acīm varam sasist, lai nauda birst, kur pagadās. Šis nav Maršala plāns, kuru apmaksā Tēvocis Sems. Tas ir ekonomikas glābšanas plāns, par kuru būs jāmaksā rītdienas nodokļu maksātājiem.

Tādēļ neaizmirsīsim, ka šodienas parādi ir rītdienas nodokļi. Ieguvējs būs nevis tas, kurš tērē visvairāk, bet gan tas, kurš tērē vissaprātīgāk. Vienīgais kritērijs, kā noteikt, vai mēs tērējam labi vai vēl labāk, ir tas, vai šī tērēšana mums palīdz atgūties no ekonomiskās krīzes un, kas ir vissvarīgāk, radīt darba vietas.

Tādēļ es nevaru piekrist *Rasmussen* kunga domai, ka visgudrākie skolēni klasē ir tie, kas steidzās visvairāk iztērēt.

Visbeidzot, vēl ir arī finansiālās stabilitātes jautājums, kuru minēja *Sarkozy* kungs. Es piekrītu, ka ir nepieciešamas reformas, ka ir jāpārskata tiesiskais regulējums un ka mums ir ļoti jāpacenšas panākt lielāka sadarbība starp Eiropas regulatoriem, ja vien tas nebeidzas ar to, ka mums ir viens vienīgs Eiropas ekonomikas regulators.

Gary Titley (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, šis prezidentūras sākumā es, tāpat kā *Schulz* kungs, biju nobažījies par lēno reakciju uz draudošo finanšu krīzi. Es domāju, ka visa Eiropa bija atbildīga par bezrūpīgo domāšanu, ka šī nav mūsu, bet gan Amerikas problēma.

Tomēr, kopš šis finanšu cunami ir mūs skāris, es atzinīgi vērtēju to, ka esam uz to reaģējuši; es atzinīgi vērtēju mana premjerministra *Gordon Brown* un prezidenta *Sarkozy* vadību.

Mēs esam sapratuši to, ka Eiropa ceļas vai krīt visa kopā. Ja rīkojamies individuāli, tad esam pazuduši, un notikumi to ir pierādījuši. Mēs atrodamies situācijā, kādā nekad agrāk neesam bijuši, un tādēļ es atzinīgi

vērtēju šo dinamisko vadības stilu, kas ir pilnīgā pretstatā *Kirkhope* kunga partijai, kuras locekļi kā automašīnas lukturu gaismā paralizēti truši domā, ka nekā nedarīšana ir vienīgais mūsu lielās krīzes risinājums.

Es ievēroju, ka prezidents *Sarkozy* runāja par „mūsu draugiem, amerikāņiem”. Rietumi kopumā piedzīvo milzīgu krīzi. Mēs no tās varam izklūt tikai tad, ja sadarbību nosakām par prioritāti. Tādēļ mums ir jāuzsver, cik svarīga ir Eiropas sadarbība ar jauno administrāciju janvārī, lai mums būtu vienota fronte cīņā pret tādiem lielajiem izaicinājumiem kā klimata pārmaiņas un finanšu krīze.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāja vietnieces kundze, Padomes priekšsēdētāja kungs, divi notikumi ir parādījuši, ka Eiropa var spēlēt nozīmīgu lomu un var būt ietekmīga. Gruzijā tieši eiropieši bija tie, kas pārtrauca karu, un finanšu krīzes situācijā eiropieši bija tie, kas ar G8 un G20 palīdzību citus piespieda piekrist pasākumiem un vest sarunas, lai nākotnē nekas tāds vairs nebūtu iespējams.

Vai mēs tiešām varam nākamo aktīvo Padomes prezidentūru kādas lielās dalībvalsts vadībā atstāt nejaušības ziņā? Es to saku tāpēc, ka Francija un prezidents *Sarkozy* izceļas uz visu citu fona. Es uzskatu, ka mums ir vajadzīga stabilāka institucionālā sistēma, lai nodrošinātu, ka tā spēs darboties arī nākotnē. Tādēļ Lisabonas līguma ratifikācija tik daudz iemeslu dēļ ir tik svarīga, un tas ir trešais notikums, par kuru es vēlētos izteikt atzinību Francijas prezidentūrai, par to, ka tā, balstoties uz Īrijas Parlamenta ierosinājumiem, panāca vienošanos par to, ka ir jāierosina risinājumi attiecībā uz komisāru jautājuma un vēl daudz citu jautājumu noskaidrošanu – vai varbūt šeit būtu jālieto kāds cits vārds.

Es uzskatu, ka Īrijas pienākums tagad ir uz to reaģēt pozitīvi. Kā daudzi no mums jau ir teikuši, šos jautājumus, it īpaši komisāru jautājumu, daudziem cilvēkiem nebija viegli pieņemt. Tomēr, es uzskatu, ka efektivitāti var panākt arī citā veidā.

Šajā gadījumā ir jāuzsver kāda svarīga lieta, un tā ir, ka Lisabonas līguma pretinieku reakcija rāda, ka tagad, kad viņiem ir atņemti pirmā referenduma laikā izmantotie argumenti, tiem ir jāizstrādā jauns darba materiāls. No tā kļūst skaidrs, ka viņi nav Eiropas draugi, ka viņi nav cilvēki, kas vēlas redzēt labāku Eiropu, bet gan stingri iestājas pret Eiropas integrāciju un vienmēr meklē jaunus argumentus, kas tiem palīdzētu sasniegt to mērķi.

Tam būtu jābūt pietiekamam pamudinājumam turpināt darbu un pabeigt šī jautājuma risināšanu. Esmu pārliecināts, ka Čehijas prezidentūra – pirmā Padomes prezidentūra, kuru vadīs bijusī Varšavas Pakta valsts – ar īpašu atbildības sajūtu ķersies pie šī jautājuma un sadarbībā ar Francijas un Zviedrijas kolēģiem to veiksmīgi atrisinās.

Adrian Severin (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kas mums ir jānācās no Francijas prezidentūras? Šeit ir trīs piemēri.

Pirmā mācība ir tāda, ka Eiropas Savienībai ir vajadzīga spēcīga prezidentūra, kas tiek vadīta ilgākā laika periodā nekā ilgst procesi, kuri prezidentūrai ir jāvada, un ko vada dinamiska, kompetenta persona, kura spēj sevi pilnībā veltīt Eiropas lietām un interesēm. Tādēļ mums ir vajadzīgs vismaz Lisabonas līgums. Tā ir taisnība, ka Eiropu nevajadzētu personalizēt, taču to vajadzētu personificēt.

Otrā mācība ir tāda, ka Eiropas Savienībai ir vajadzīga prezidentūra, kas ar Eiropas pilsoņu pārstāvju atbalstu spēj panākt kompromisus starp valstu pārstāvjiem. Tādēļ mums ir vajadzīgs spēcīgāks Parlaments, jo vienotā Eiropa nav nekāds drauds atsevišķām valstīm. Neizbēgama alternatīva Eiropas integrācijas procesam ir anarhija un neofeodāla sadrumstalotība, kas apdraud nāciju integritāti.

Trešā mācība ir, ka Eiropas Savienībai ir vajadzīga ekonomikas pārvaldība, kas spēj sabalansēt ilgtspējīgu izaugsmi un sociālo solidaritāti un kohēziju. Ja izrādīsies, ka nevienmērīga Eiropas attīstība, lai arī nevēlama, tomēr būs neizbēgama, tad šādai Eiropai sevi ir jāstrukturē pēc atšķirībām aktīvajās politikās, nevis pēc atšķirībām ekonomiskās attīstības līmenī.

Kas attiecas uz pārējo, es vēlētos izteikt apsveikuma vārdus un pateicību. Izteiksim uzslavas tur, kur tās patiesi pienākas.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pēdējā Eiropadomes augstākā līmeņa sanāksme tiks uzskatīta par pagrieziena punktu vēsturē. Ciktāl tas attiecas uz jaunajām dalībvalstīm, to var pielīdzināt pievienošanās sarunu un nolīgumu svarīgumam. Tas tā ir enerģētikas un klimata tiesību aktu kopuma nozīmīguma dēļ.

Es priecājos par ziņām par Eiropas Savienības vienotību un par tās spēju panākt sarežģītu kompromisu attiecībā uz enerģētikas un klimata tiesību aktu kopumu. Tomēr, es vēlētos, lai izskan brīdinājuma vārdi, un norādīt Parlamentam, ka šis kompromiss iezīmē tikai priekšā esošā ceļa sākumu. Tikai 2020. gadā mēs uzzināsim, vai attiecībā uz klimatu un enerģētiku esam guvuši panākumus. Citiem vārdiem sakot, tikai tad mēs uzzināsim, vai „3x20” mērķis ir sasniegts un vai jauno dalībvalstu, it īpaši Polijas, ekonomikas ir efektīvi modernizētas, izvairoties no pārmērīgi smagām sociālajām un ekonomiskajām sekām.

Lēmumi par Lisabonas līguma ratifikāciju ir pamats optimismam. Priekšlikumi attiecībā uz kopējo rīcību finanšu krīzes apkarošanai, tieši pretēji, ir sarūgtinoši. Un tāda ir arī aizvien dziļākā, Eiropas Savienībā valdošā ekonomiskā krīze, kura pilsoņiem arvien spēcīgāk liek sevi just. Tādēļ es aicinu Komisiju un nākamo prezidentvalsti ierosināt reālu kopējās rīcības programmu, kas Eiropā novērsīs bezdarba palielināšanos un Eiropas Savienības ekonomiskās izaugsmes palēnināšanos.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, prezident *Sarkozy* kungs, šī ir prezidentūra, kura izcelsies uz pārējo fona. Panākt, lai Eiropa paustu vienotu nostāju, nav nekāds nieks, taču cilvēktiesību jomā jūs mūs esat sarūgtinājuši un šokējuši,

Pēdējā laika neapmierinātība attiecas uz politisko attiecību pastiprināšanu ar Izraēlu, ko pilnā gaitā veic Padome. Kā jums ir zināms, pat Eiropas sniegtā palīdzība Gazā vairs nenonāk. Jūs zināt, ka komisārs *Michel* kungs runā par kolektīvu sodīšanu. Eiropas Parlamentam ir nosūtītas simtiem e-pasta vēstuļu ar lūgumiem noteikt, ka šo attiecību pastiprināšana ir atkarīga no starptautisko tiesību ievērošanas. Mēs savu balsojumu atliekam, bet ko darāt jūs? Jūs uzspiežat bezierunu piekrišanu, un attaisnojums, kuru minat, ir tāds, ka tas nozīmēs, ka mums būs lielāka ietekme uz Izraēlu. Vai es sapņoju? Kopš jūlija Izraēlai jau ir principiāla vienošanās un turklāt, tā ir bijusi Vidusjūras Reģiona valstu savienības prezidentvalsts vietniece.

Vai tā ir iesaldējusi ieslodzījuma vietu izveidi, samazinājusi kontrolpunktus vai atbrīvojusi Gazu no sava stingrā tvēriena? Nē. Līdz ar to, lai *Livni* kundzei vēlēšanās labāk veiktos, jūs noliedzat cilvēktiesības un sniedzat priekšrocības tiem abās nometnēs esošajiem, kas uzskata, ka tikai noziedzība un vardarbība atmaksājas, un kas meklē konfrontāciju. *Sarkozy* kungs, šī vairs nav *realpolitik*, bet gan vai nu aklums, vai arī nepieņemams cinisms.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es apbrīnoju Francijas prezidentūru par tās apņēmīgo vadības stilu. Tas ir vajadzīgs arī, lai stātos pretī militārajam Irānas režīmam, kas gadiem ilgi ir terorizējis savu tautu, un masveidā eksportē terorismu – un baidos, ka nākotnē tas eksportēs arī masu iznīcināšanas ieročus. Tā ir likteņa ironija, ka ES Padome turpina uzturēt vienīgo nopietno opozīcijas spēku, kas ir iekļauts iespējamo teroristisko organizāciju sarakstā. Tā ir organizācija „Irānas tautas mudžahedīni” (PMOI), kuras mērķis ir ar nevadarbīgiem līdzekļiem izveidot sekulāru un demokrātisku Irānu.

2008. gada 4. decembrī Eiropas Kopienų tiesa pasludināja savu trešo spriedumu, kurā Eiropadomes jūlija lēmums PMOI paturēt šajā sarakstā tika atzīts par spēkā neesošu un nepamatotu. Es paļaujos uz Francijas prezidentūras kompetenci panākt Eiropas tiesu varas spriedumu ievērošanu un dot Irānas opozīcijai iespēju veikt reālas pārmaiņas.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā atbalstu *Tunne Kelam* pēdējo paziņojumu.

Tā bija svarīga augstākā līmeņa sanāksme ar svarīgu darba kārtību. Es vēlētos izteikt atzinību un pateikties Francijas prezidentūrai par tās nenogurstošu darbu pie ekonomikas glābšanas tiesību aktu kopuma un klimata un enerģētikas tiesību aktu kopuma. Taču tagad es vēlētos koncentrēties uz trešo svarīgo darba kārtības jautājumu.

Augstākā līmeņa sanāksmē pagājušajā nedēļā mūsu *Taoiseach* (Īrijas premjerministrs) un ārlietu ministrs nodrošināja pozitīvu reakciju no visu citu valdību vadītāju puses uz īru vēlētajā vairākuma 2008. gada 12. jūnijā izteiktajām bažām, kad viņi uz jautājumu par Lisabonas līguma ratificēšanu atbildēja ar „nē”. Tām dalībvalstīm, kuras šaubījās par aspektiem, kurus vēlējamies panākt, kā to formulēja ministrs *Martin* kungs, es vēlos izteikt pateicību par jūsu centieniem mums pielāgoties, visur piedaloties komisāram un sniedzot tiesiskās garantijas attiecībā uz nodokļu sistēmu, neitralitāti, tiesībām uz dzīvību, izglītību un ģimeni. Tomēr vēl aizvien būs tādi, kas iebildīs pret otro referendumu. Tomēr, vairākums īru turpina atzīt un pilnībā novērtēt mūsu dalību ES, it īpaši šajā bezprecedenta globālo ekonomisko grūtību laikā, kad atstumtība un ietekmes zaudēšana mums nekādi nevar būt piemērota izvēle un kad vieglā piekļuve 500 miljonu patērētāju lielajam kopējam tirgum Īrijas eksportam, starp citu, arī mūsu garšīgajai kūkgaļai, ir ļoti svarīga, lai mēs ar tirdzniecības palīdzību varētu atgriezties pie izaugsmes.

Taču ir kāds „bet”, un tas ir tāds, ka mūsu aizvien nelaimīgākajai un slikti vadītajai valdībai būs jādara tas, ko tā neizdarīja jūnijā, proti, būs jāķeras pie darba un jāizskaidro Līgums, tā mērķis un tā sniegtie ieguvumi. Ja nē, tad varbūt deputātu apziņa, ka citādi viņi nonāks aiz durvīm, palīdzēs viņiem koncentrēties.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos apsveikt Francijas prezidentūru, kura ir bijusi ļoti mērķtiecīga, ļoti konsekventa un ļoti veiksmīga.

Pirmkārt, es ļoti atzinīgi vērtēju jūsu rīcību, kuras mērķis bija panākt kontroli pār finanšu un ekonomisko krīzi. Es vēlētos Ungārijas tautas vārdā pateikties *Sarkozy* kungam un *Barroso* kungam personīgi par manai valstij sniegto palīdzību.

Otrkārt, es vēlētos jūs apsveikt ar jūsu pieeju lauksaimniecības jomai. Veselības pārbaudes pieņemšana un pārdomu perioda uzsākšana ir ļoti pozitīvas iniciatīvas. Ar Francijas atbalstu tās būtu jāturpina.

Treškārt, enerģētikas un klimata tiesību aktu kopums ir vēsturiska kompromisa rezultāts. Jaunajām dalībvalstīm piešķirtās kompensācijas tomēr nevar pilnībā novērst sajūtu, ka mēs tiekam diskriminēti.

Visbeidzot, krīzes risināšana starp Gruziju un Krieviju bija ļoti pozitīva un deva iespēju izvairīties no vēsuma iestāšanās attiecībās starp Krieviju un Eiropas Savienību.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, lūdzu, nododiet priekšsēdētājam *Sarkozy* kungam, ka *Carlo Fatuzzo* par visiem 100 % atbalsta to, ko Francijas prezidentūra pēdējo sešu mēnešu laikā ir darījusi.

Lūdzu, pasakiet arī to, ka es Parlamentā ierados tad, kad prezidents *Sarkozy* teica, ka vēlme īstenot lielus projektus veicina vienošanos un padara tos vieglāk īstenojamus. Es vēlētos viņam pateikties, jo viņš mani iedrošināja realizēt manu lielo projektu, manis kā šajā Parlamentā otro reizi ievēlētā pensionāru pārstāvja lielo projektu, un tas ir tāds, ka Eiropas pilsoņiem vecumdienās būtu jāatrodas labākā situācijā nekā tad, kad viņi bija strādājošie. Pēc aiziešanas pensijā viņiem būtu jābūt vairāk naudas, jābauda lielāka cieņa un gods. Tas ir liels projekts, taču vārdi, kurus šodien dzirdēju no prezidenta *Sarkozy*, mani iedrošina vēl vairāk.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos teikt, ka prezidents *Sarkozy* ir par daudz ko atbildīgs, jo laikraksts *Irish Times* šodien ziņo, ka viesulim līdzīgā sešu mēnešu atrašanās ES priekšsēdētāja amatā nu tuvojas nobeigumam, diplomātus un žurnālistus atstājot galējā brīvdienu trūkumā! Vai varu piebilst arī to, ka, tuvojoties Ziemassvētkiem, mums visiem ir vajadzīgas brīvdienas, arī tiem, kas tuvojas Eiropas vēlēšanām un otram referendumam par Lisabonas līgumu. Par šo jautājumu nākotnē vēl būs daudz debašu.

Īrijas problēma slēpjas ne tik daudz Līguma saturā – to mēs zinām no pirmā balsojuma – bet gan tajā, kā tiek risināti cilvēkiem svarīgi jautājumi, un Padome to ir darījusi. Taču Padome Īrijai nevar palīdzēt sabiedrību, kura šobrīd ir neapmierināta ar savu valdību, pārliecināt atbalstīt šo Līgumu. Tādēļ tas ir atkarīgs no tiem, kuri pilnībā atbalsta Līgumu un tiesiskos pasākumus, kuri, cerams, tiks izmantoti, lai plaši agitētu par Līgumā ietvertajām vērtībām un lai valsts līmeņa problēmas nodalītu no Eiropas līmeņa problēmām. Tas būs grūts darbs, es domāju, ka jūs to zināt, taču ar šī Parlamenta atbalstu to var paveikt.

Gábor Harangozó (PSE). – (HU) Pirmkārt, es vēlētos apsveikt Francijas prezidentūru ar tās vēsturiski nozīmīgo darbu. EUR 200 miljardu lielais ekonomikas stimulēšanas plāns, regulu vienkāršošana un institucionālās sistēmas racionalizēšana ir efektīvas pārmaiņas. Šie ir sasniegumi, kas var palīdzēt stimulēt Eiropas ekonomiku.

Tomēr, sociālā līdzsvara trūkums Eiropai rada nopietnas problēmas. Krīzes sekas sociālo nevienlīdzību daudzās valstīs ir novedušas līdz maksimumam. Mūsu visneaizsargātāko pilsoņu labā mums ir jāspēr simboliski un efektīvi soļi, jānovērš turpmāka sociālā spriedze un agresijas izplatīšanās. Es priecājos, ka sociālo mājokļu atjaunošanu nu jau var paplašināt, iekļaujot tajā arī daudzdzīvokļu blokmājas, kurās dzīvo cilvēki ar zemiem ienākumiem, taču mēs nedrīkstam aizmirst, ka pastāv arī nomaļas, nabadzībā ieslūgušas apdzīvotas vietas, kuras attīstīt būtu kļūda, un tādēļ mums ir jārod iespēja šīs atšķirtās apmetnes likvidēt. Mums ir jāpieliek punkts ārkārtīgajai nabadzībai, citādi ekonomiskajai krīzei varētu būt bīstamas sociālās sekas.

Bruno Le Maire, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Wallström* kundze, dāmas un kungi, man ir liels gods pirmo reizi uzrunāt Eiropas Parlamentu. Jūs zināt, ka es nāku no Francijas parlamenta, no Francijas demokrātijas templī, un tādēļ man ir liels gods uzrunāt Eiropas demokrātijas templi.

Kā jūs, priekšsēdētāja kungs, jau minējāt, ir vēls, un tādēļ es runāšu tikai par četriem galvenajiem novērojumiem, kas izdarīti attiecībā uz ekonomiku, klimata tiesību aktu kopumu, politiskajiem jautājumiem un visbeidzot, uz Līgumu.

Kas attiecas uz ekonomiku, es uzskatu, ka Eiropas Savienība ir parādījusi, ka tā ir spējīga uzņemties atbildību un, saskaroties ar būtisku ekonomisko krīzi, kas skar visus mūsu pilsoņus, īstenot ekonomikas glābšanas plānu, kas aizsargā darba ņēmējus, mūsu rūpniecību un dod mums iespēju šo krīzi risināt.

(DE) Es vēlētos teikt dažus vārdus *Koch-Mehrin* kundzei: mums ir jāatbalsta Eiropas rūpniecība, un mums ir arī jāizrāda solidaritāte starp Eiropas valstīm. Tas ir ļoti svarīgi.

(FR) Kas attiecas uz finanšu krīzi, *Goebbels* kungs ļoti labi noformulēja to, ka mums ir vajadzīga labāka ekonomikas saskaņošana, taču ir vajadzīgi arī drošāki banku regulējuma noteikumi. Es uzskatu, ka nākamgad mums šajā virzienā būs daudz jāstrādā.

Berēs kundze it īpaši un tikko arī *Schulz* kungs izteica dažus kritiskus vārdus. „Vai tas bija par vēlu?” – tāds ir jautājums.

Kas attiecas uz mani, es uzskatu, ka vissvarīgāk ir tas, ka mums ir izdevies reaģēt. 2007. gadā daži novērotāji redzēja, ka tuvojas krīze, Var būt, ka būtu bijis labāk, ka mēs būtu rīkojušies agrāk. Taču galvenais, *Berēs* kundze, ir tas, ka mēs esam rīkojušies.

Kas attiecas uz stingri finansiālo reakciju, kuru minēja *Titley* kungs un *Duff* kungs, es viņiem pilnībā piekrītu.

Finanšu krīze vēl nav aiz muguras, un mums ir jāpatur prātā, ka nekas nav atrisināts, kamēr nav atrisināts pilnīgi viss.

(FR) Es domāju, ka nākamā gada laikā mums ir jāturpina būt ļoti uzmanīgiem; mums ir jāsaglabā iniciatīva un jāpieņem vajadzīgie finansiālie noteikumi.

Kas attiecas uz klimata tiesību aktu kopumu, es savā runā strauji virzīšos uz priekšu, jo Francijas Valsts ministrs *Jean-Louis Borloo*, kurš kopā ar savu Valsts sekretāri *Nathalie Kosciusko-Morizet* ir paveicis izcilu darbu, jums šopēcpusdien pastāstīs vairāk, taču es vēlētos pateikties *Sudre* kungam, *Krasts* kungam, *Langen* kungam, *Szejna* kungam un *Doyle* kundzei, kuri ļoti daudz ir palīdzējuši darbā pie šī klimata plāna. Es vēlētos viņiem pateikties par to sniegtajām pozitīvajām atsaucsmēm par šo plānu.

Es domāju, ka šis klimata plāns ir vissvarīgākais kopš Kioto Protokola, un galvenais, ka tas nodrošinās to, ka Eiropas kontinents pirms Kopenhāgenas konferences rāda šādu spilgtu piemēru.

Kas attiecas uz politiskajiem jautājumiem, it īpaši uz Krievijas un Gruzijas jautājumu, tas ir tiesa, ka ne viss ir atrisināts. Tomēr, es domāju, ka tas ir pārāk daudz prasīts, lai Eiropas Savienība atrisinātu visas problēmas vienā no pasaules vissarežģītākajiem reģioniem, Kaukāzā. Būtiskākais jautājums ir ticis atrisināts. Būtiskākais jautājums ir miers. Tas ir būtisks jautājums šim reģionam un tas ir būtisks arī Eiropas Savienībai, jo Eiropas Savienības *raison d'être* ir miers.

Man jāsaka arī tas, ka es kā Eiropas pilsonis esmu īpaši lepns par to, ka Francijas Republikas prezidents un Francijas prezidentūra kopā ar visām Eiropas valstīm ir uzņēmusies iniciatīvu panākt mieru tur, kur būtu varējis būt karš. Atkārtojot *Cavada* kunga un *Andrikené* kundzes teikto, jāsaka, ka man tas šķiet ļoti svarīgi, tāpat kā man šķiet svarīgi arī tas, ka Eiropas stabilizācijas spēkiem Gruzijā tagad būtu visā pilnībā jāspēlē tiem atvēlētā loma un tie nedrīkstētu ļaut nekādā veidā aizskart savus pienākumus.

Līdz ar to, es nonāku pie otrā punkta, kurš iepriekš jau tika minēts, īpaši to uzsvēra *Saryusz-Wolski* kungs, un tas ir Eiropas sniegtās aizsardzības jautājums. Es uzskatu, ka attiecībā uz Eiropas sniegto aizsardzību mēs esam sasnieguši labus rezultātus, un tas tā ir divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, tie ir konkrēti rezultāti. Tie nav tikai rezultāti uz papīra, bet gan uz vietas esoši karavīri, kuri faktiski garantē šī reģiona stabilizēšanu.

Tie ir labi rezultāti arī tādēļ, ka tie tika sasniegti ciešā sadarbībā ar NATO. Mums ir jābeidz pretstatīt Eiropas un NATO sniegto aizsardzību. Tās abas ir viena otru papildinošas: mums ir vajadzīga neatkarīga Eiropas aizsardzība, un tāpat mums ir vajadzīgs arī, lai NATO pilnībā pildītu savu lomu.

Kas attiecas uz *Swoboda* kunga ierosināto Turcijas jautājumu, šis process rit savu dabisko gaitu atbilstoši Eiropas noteikumiem. Piektdien notiks Vispārējo lietu padomes sanāksme par šo jautājumu, un mēs izskatīsim attiecīgās sarunu sadaļas. Es uzskatu, ka viss šis process notiek saskaņā ar to, ko ir pieņēmušas visas Eiropas valstis.

Vairāki runātāji, it īpaši **Hybášková** kundze un *De Keyser* kundze, minēja Tuvo Austrumu jautājumu. Šis ir liels konflikts. Iespējams, ka tas ir iemesls visai vardarbībai Tuvajos Austrumos, un Eiropas Savienībai ir jāuzņemas atbildība, jo tā ir galvenais donors, galvenais palīdzības piegādātājs Palestīniešu teritorijām, un līdz ar to, tai ir jāuzņemas atbildība.

Es uzskatu, ka patiesībā, ja mēs šajā virzienā varēsim iet kopā ar visām Eiropas valstīm, tad būsīm attaisnojuši visas cerības un snieguši visu, ko Tuvie Austrumi, Izraēla un Palestīniešu teritorijas no mums sagaida, un, ja varēsim nodrošināt mieru un stabilitāti tur, kur ir karš, tad Eiropa savu lomu būs nospēlējusi godam.

Kas attiecas uz jautājumu par Līgumu, nobeidzot runas par šo jautājumu, jāsaka, ka *Sinnott* kundze ļoti labi noformulēja sekojošo: mums Eiropā ir vajadzīga Īrija. Mums ir arī jārespektē Īrijas cilvēku izdarītā demokrātiskā izvēle un ir jādod vēl viena iespēja demokrātiski paust savu viedokli. Nav neviena cita veida, kā šo Līgumu pieņemt. *Brok* kungs teica, ka Lisabonas līgums mums ir vajadzīgs.

„Lisabonas līgums mums ir vajadzīgs. Par to nav nekādu šaubu.”

Es par to esmu stingri pārliecināts.

Mums ir jāturpina ļoti metodiski, ļoti atvērti strādāt un veidot plašu dialogu, lai dotu Īrijas cilvēkiem iespēju pieņemt lēmumu. Man tas šķiet absolūti nepieciešams. *Corbett* kungs un *Burke* kungs, jūs par šo tematu izteicāt zināmas šaubas, kas ir normāli. Referendums vienmēr ir riskants pasākums.

Un jums ir taisnība: mēs nedrīkstam politiskās grūtības novērtēt pārāk zemu. Tomēr, no otras puses, mēs nedrīkstam pārāk zemu novērtēt arī savu vēlmi palīdzēt Īrijas tautai, jo galu galā izvēle paliks Īrijas cilvēku rokās.

(FR) Kas attiecas uz komisāru skaitu, kas ir *Leinen* kunga un arī citu minēts jautājums, mēs šopēcpusdien vēl tiksimies, lai to vēlreiz apspriestu. Es nedomāju, ka šis ir vissvarīgākais jautājums.

Vissvarīgākais jautājums ir divkārtšs. Pirmkārt, tas ir saistīts ar to, ka katrai tautai ir jājūt, ka tā šajā Komisijā tiek pareizi pārstāvēta, un, ja mums ir jāmainās, lai to panāktu, tad mainīsimies. Es domāju, ka pieņemtais lēmums ir pareizais lēmums.

Otra svarīgā lieta, kā to Republikas prezidents jau vairākkārt ir teicis, acīmredzami ir tas, ka Komisija ir jāvada ar attiecīgu stingrību un ka ir vajadzīgs spēcīgs priekšsēdētājs, jo tieši tas arī garantēs Komisijas leģitimitāti.

„Tieši tas mums tagad ir jādara.”

Man šķiet, ka tas bija *Burke* kungs, kurš to brīdi iepriekš teica. Nu, tad mums ir jāiet šajā virzienā.

Tas ir viss, ko vēlējos teikt, atbildot uz runās sacīto. Es vēlētos arī izmantot šo iespēju, lai jums pateiktu, ka man ir liels gods uzņemties šo atbildību, kuru man ir uzticējis Republikas prezidents. Es vēlētos teikt, ka esmu jūsu rīcībā no rīta, pusdienlaikā un vakarā, lai roku rokā strādātu kopā ar Eiropas Parlamentu, kuram tagad ir būtiska vieta ne tikai mūsu iestāžu vidū, bet arī mūsu pilsoņu sirdīs. Eiropas demokrātija tiks veidota kopā ar jums.

(Aplausi)

Margot Wallström, Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties jums par šīm ļoti interesantajām debatēm — vismaz man tās likās lielāko tiesu interesantas — un es domāju, ka mēs esam noklausījušies ļoti būtisku argumentu izklāstus. Es aprobežošos ar dažām īsām, svarīgām piezīmēm, un es minēšu dažas lietas, kuras es nesaklausīju debatēs.

Pirmkārt, es vēlos teikt, ka, nē, Komisija nav sekretariāts Padomei. Es noraidu to. Nepārprotiet to, ka mēs ar Francijas prezidentūru esam ļoti cieši sastrādājušies — mums ir bijusi laba sadarbība ar Francijas prezidentūru — tā it kā, ka mēs būtu sekretariāts. Radot enerģētikas dokumentu kopumu, klimata dokumentu kopumu, ekonomikas atveseļošanas plānu, būdami vērienīgi iecerēs un uzņemdamies iniciatīvu, mēs esam pierādījuši, ka mēs neesam sekretariāts, bet Komisija ar iniciatīvas tiesībām, un mēs turpināsim šādi darboties.

Runājot par Lisabonas līgumu: papildus argumentiem, kuri tika šeit izklāstīti, es varu piebilst, ka, manuprāt, Padomei — kopā ar Komisiju, protams — ir iesniegts garš saraksts ar problēmu jautājumiem, kas rada bažas Īrijas tautai, lai tādējādi varētu ievērot Īrijas tautas bažas. Mums ir bijusi iespēja to sīki izpētīt. Mēs kopā esam izskatījuši risinājumus, un Padome, kā jūs zināt, tagad ir piekritusi pieņemt lēmumu par komisāru skaitu. Es vienmēr esmu iestājusies par to, lai katrai dalībvalstij būtu viens komisārs, kaut gan esmu bijusi lojāla Komisijas nostājai. Vienkārši sakot, es domāju, ka tas, ko var zaudēt efektivitātē — un es neesmu tik

pārliecināta, ka būs kādi efektivitātes zudumi, piemēram, es domāju, ka Francijas valdībā ir aptuveni 33 locekļi — tiek atgūts tiesiskumā. Tiesiskums mums ir vajadzīgs vairāk kā jebkad, un ir ļoti svarīgi, lai mums būtu komisārs katrai dalībvalstij. Es šo lēmumu atbalstu. Bet mēs esam izskatījuši arī visus pārējo punktus bažu sarakstā, un ir veidi, kā tos risināt.

Mūsu devums būs tāds, ka mēs panāksim, lai tik ātri, cik vien iespējams, mēs varētu parakstīt saprašanās memorandu ar Īrijas valdību par to, kā sniegt labāku informāciju. Tai jānodrošina, lai jauni cilvēki un sievietes Īrijā varētu veidot paši savus uzskatus un lai viņi varētu teikt, ka viņiem vismaz ir bijusi iespēja saņemt visu nepieciešamo informāciju. Tas būs mūsu devums tuvākajā nākotnē.

Es nedzirdēju nevienu argumentu par enerģētikas dokumentu kopumu, kas arī piedāvā vairākas iespējas Eiropai. Es domāju, ka ieguldījumi enerģētiski efektīvākā rūpniecībā vai elektroenerģijas tīklā piedāvā mums fantastiskas iespējas ne tikai jaunu darbavietu radīšanai un lejupslīdes pārvarēšanai, bet arī ilgtspējīgai attīstībai. Es domāju, ka nav iespējams to atkārtot par daudz. Mums ir jābūt tiem, kuri norāda uz pievienoto vērtību, ko Eiropa iegūst, rīkojoties tagad kopā.

Daži no jums minēja trūcīgas valstis un jaunattīstības pasauli, jo mēs nedrīkstam aizmirst, ka tās ir pirmās, kas kļūst par upuriem, un tieši tās tiek visvairāk ietekmētas. Mēs nedrīkstam atkāpties no sava mērķa īstenot Tūkstošgades attīstības mērķus, un mēs nedrīkstam pazaudēt no redzes loka pārējo pasauli, kad mēģinām cīnīties ar lejupslīdi un problēmām, ko rada ekonomikas krīze.

Ļaujiet man piebilst, ka Francijas prezidentūras laikā ir uzrakstīts neliels vēstures fragments. Kopā ar priekšsēdētāja vietnieku *Vidal-Quadras* un *Jouyet* kungu mēs spējam parakstīt partnerību par komunikāciju, vienošanos, lai ar dalībvalstīm, Eiropas Parlamentu un Komisiju sazinātos kā partneri. Tas būs vērtīgs rīks, un mums tas ir jālieto vispirms un galvenokārt tādēļ, lai būtu droši, ka mēs mobilizējam vēlētajus tagad, kad tuvojas Eiropas vēlēšanas. Man ir jāsaka, cik ļoti augstu es novērtēju darbošanos kopā ar *Vidal-Quadras* kungu un *Jouyet* kungu, un es esmu pārliecināta, ka mēs arī panāksim labu sadarbību nākotnē.

Es domāju, ka visi cildinājumi, kas veltīti Francijas prezidentūrai, ir tāpēc, ka mēs novērtējam patiesu vadību, ieinteresētu vadību, kad to sastopam. Lai gan mēs nepiedēram pat pie vienas politiskās ģimenes, mēs dodam priekšroku cilvēkiem, kam ir skaidras vērtības, kas vēlas ieguldīt ļoti daudz enerģijas un paši savas idejas debatēs par Eiropu, un mēs redzam kādu, kas aizstāv Eiropu visā šajā procesā. Tieši to mēs cienām un novērtējam.

Visbeidzot, ļaujiet man novēlēt jums visiem priecīgus Ziemassvētkus un laimīgu Jauno gadu.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), rakstiski. - (FR) Es vispirms vēlos izteikt to, ka man ir liels lepnums būt francūzim, nobeidzot Eiropas Savienības Francijas prezidentūru, ko Francija ir pildījusi sava prezidenta *Nicolas Sarkozy* personā. Neatkarīgi no tā, vai tās bija Eiropas un Vidusjūras reģiona attiecības, karš Kaukāzā, centieni risināt globālo finanšu un ekonomikas krīzi vai tādi svarīgi jautājumi kā regulas (enerģētikas un klimata dokumentu kopums), kuru mērķis ir ekonomika bez oglekļa izmešiem 21. gadsimtā, imigrācija, lauksaimniecība un tā tālāk, tas viss parāda ES Francijas prezidentūras un tās administrācijas kvalitāti un ministru, kas ir bijuši Padomes priekšsēdētāji, sevišķi *Jean-Pierre Jouyet*, izcilo darbu. Šī prezidentūra pierāda, ja tas vispār būtu jāpierāda, cik ļoti mums ir vajadzīga stabila Eiropas Savienības prezidentūra šodienas globālo problēmu priekšā, un tāpēc, cik ļoti mums ir vajadzīga Lisabonas līguma ratifikācija, un es atzinīgi vērtēju valstu vai valdību galvu gudrību, panākot labu kompromisu ar mūsu Īrijas draugiem. Es patiesi ceru, ka Čehijas prezidentūra spēš līdzvērtīgi stāties pretī Eiropas izaicinājumiem un apliecinās savu uzticību Savienībai, sākot ar pilnīgu Lisabonas līguma ratifikāciju Čehijas Republikā.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Pašreizējā ekonomikas krīze prasa ārkārtas pasākumus laikā, kad arvien lielāks skaits eiropiešu saskaras ar bezdarba un finansiālas lejupslīdes rēgu. Bankas depozīta garantijas griestu paaugstināšana iedzīvotājiem kopumā ir apsveicams pasākums, kas saglabās uzticību banku sistēmai. Sākotnējā maksimālā 50 000 eiro robeža un turpmākā 100 000 eiro maksimālā robeža ir vairāk nekā pietiekama valstīm, kuru banku sistēmām nav senu tradīciju, kā tas ir Rumānijas un citu bijušo komunistisko valstu gadījumā. Pašlaik ir svarīgi, lai katra valsts pieņemtu šo pasākumu, jo citādi pastāv risks par panikas izcelšanos iedzīvotāju vidū. Rumānija nav valsts, kurā ir liels skaits noguldījumu virs 50 000 eiro. Tomēr garantētās summas palielināšana psiholoģiski var radīt vienīgi pozitīvu iespaidu, ņemot vērā, ka

iedzīvotāju noguldījumi salīdzinājumā ar septembri ir kritušies par 6 % tikai Bukarestē vien. Tas nozīmē, ka aptuveni 600 miljoni eiro ir tikuši izņemti tikai dažu nedēļu laikā, kas pēdējos gados nav pieredzēts.

No otras puses, būdams Eiropas Parlamenta deputāts, es vēlos vērst uzmanību uz to, ka šis pasākums ir jāpapildina ar pārskatītu kredītu piešķiršanas politiku un uzņemta riska līmeni.

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Man vispirms ir jāapsveic Francijas prezidentūra par to, kā tā ir darbojusies visu šo grūto laiku, ko Eiropas Savienība ir pārcietusi. Paraugs, ko jūs atstājat pēc sevis, kļūs par mērauklu nākamajām Eiropas Savienības prezidentūrām, kam pamatā ir ātra reakcija, elastīgums un spēja pielāgoties smagām iekšējām un ārējām situācijām. Eiropas nākotnei ir nepieciešama pievēršanās iekšējām problēmām, kas saistītas ar Eiropas integrācijas dinamiku, ES ilgtspējīgu ekonomisko un sociālo attīstību un ārpolitiku, kurai pamatā ir miera veicināšana kā Eiropas Savienības stūrakmens. Vienlaikus tas atbilst Eiropas integrācijas pamatprincipiem.

Otrkārt, es vēlos uzsvērt trīs K nozīmi: komunikācija, kooperācija un kompromiss, kas ir nepieciešami faktori Eiropas politikā. Tie visi ir tikuši maksimāli efektīvi izmantoti Francijas prezidentūras laikā, ņemot vērā smago posmu, kāds mums ir bijis attiecībā ar ES visdemokrātiskākajām institūcijām: Eiropas Parlamentu un valstu parlamentiem.

Genowefa Grabowska (PSE), rakstiski. - (PL) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos pateikties priekšsēdētājam par veiksmīgu Francijas prezidentūru. Es īpaši atzīmēju tās panākumus starptautiskajā laukā, ar to domājot krīzi Gruzijā, un tās panākumus attiecībā uz jautājumiem, kas ir svarīgi ikvienam pilsonim. Es personīgi esmu priecīga, ka Francijas prezidentūra līdz galam pabeidza darbu pie regulas attiecībā uz pārobežu pabalstiem veselības aprūpei Eiropas Savienībā. Es pati esmu ilgi un smagi strādājusi pie šīs regulas. Tāpēc man ir prieks, ka pēc Padomes apstiprinājuma mēs beidzot varēsim nodrošināt pienācīgu finansiālu atbalstu tiem bērniem, par kuriem, šķiet, viens no viņu vecākiem, dzīvojot ārzemēs, ir vienkārši aizmirsis.

No otras puses, būdama Konstitucionālo jautājumu komitejas locekle, es bažījos par piekāpšanos un institucionālajiem solījumiem, kas doti Īrijai, kuri nozīmē atgriešanos pie principa „viens komisārs katrai valstij”. Tiek sagaidīts, ka Eiropas Savienība turpinās paplašināties, iekļaujot 30 vai vairāk dalībvalstu. Tikpat liels skaits komisāru novedīs pie Eiropas Komisijas darbības birokrātsma turpmākas palielināšanās. Nozīmēto komisāru kompetences tiks pakārtotas. Pati Komisija izmaksās dārgāk, būs mazāk efektīva un grūtāk vadāma. Es arī ceru, ka pirms turpmāka referenduma Īrijā tiks organizētas debates Eiropas solidaritātes noskaņā, analizējot Lisabonas līguma būtisko saturu, kas skaidri izskaidrots, tostarp arī institucionālās izmaiņas. Šīs lietas ir svarīgas gan Īrijas pilsoņiem, gan arī visas Eiropas Savienības funkcionēšanai.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. - (PT) Eiropadomes lēmumi — ja nepievērš uzmanību retorikai un demagoģijai, kas tos vienmēr pavada — atklāj ES īstos mērķus un politiku.

Nedodami nevienam citam iespēju paust savu viedokli referendumā, tie tagad uzspiež jaunu referendumu tiem cilvēkiem, kuri, izteicot savu suverēno un demokrātisko gribu, noraidīja šo ierosināto līgumu.

Turklāt Īrijas tautai stāv priekšā referendums par to pašu līgumu (saturu), ko pagaidām pavada „politiska apņemšanās”, kas juridiski tiks izpildīta, kad notiks nākamā Horvātijas pievienošanās 2010. vai 2011. gadā.

Šādā veidā viņi mēģina uzspiest lēcieni jaunā neolīberālisma, federālisma un militārisma kvalitātē, ko šis līgums pārstāv lielo uzņēmumu un lielvaru interesēs.

Tā pati Eiropadome dodas pretī arī jaunam ES un starptautisko attiecību militarizācijas etapam, gatavojoties nākamajam NATO samitam (2009. gada aprīlī) un konsolidējot ES kā savu Eiropas pīlāru.

Šādi lēmumi, kā mēs to esam jau iepriekš uzsvēruši, skaidri norāda uz ES antidemokrātisko iedabu, kas nav atdalāms no imperiālistiska bloka raksturīgās nostājas.

Attiecībā uz „plānu atjaunināt Eiropas ekonomiku” tas ir saistīts tieši ar to pašu politiku, jo prioritāte būs reaģēt uz lielvaru un finanšu kapitāla interesēm.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. - (FI) Es priecājos, ka valstu vai valdību galvas atrada saprātīgu un patiesību vienīgo pareizo risinājumu jautājumā par komisāriem. Mans komisārs ir kanāls kontaktam ar Komisiju, kas ir īpaši svarīgi mazākām dalībvalstīm.

Francijā dzīvo vismaz 60 miljoni cilvēku, un Francijas valdībā ir 38 ministri. Gandrīz 500 miljoni dzīvo ES. Kā ir iespējams, ka Komisijai nav vietas komisāram no katras valsts, pat ja nākotnē varētu būt vairāk dalībvalstu?

Paldies!

Livia Járóka (PPE-DE), rakstiski. - (HU) 2007. gada decembrī Eiropadome aicināja Eiropas Komisiju novērtēt rīkus, kas pieejami romu sociālajai integrācijai. Pretēji cerētajam publicētais darba dokuments aprobežojās ar Kopienas pašreizējās politikas novērtēšanu. Septembrī notika pirmā Eiropas romu augstākā līmeņa sanāksme, un tajā neizdevās izveidot konkrētus ieteikumus vai laika grafiku. Vispārējo lietu padome 8. decembrī aicināja Komisiju iesniegt ziņojumu līdz 2010. gada sākumam par panākto progresu.

Progresīvas Kopienas stratēģijas veidošanai būtu jābalstās uz visplašāko forumu, kāds vien iespējams, uz iniciatīvām, kas pievēršas gan romiem piederīgai, gan romiem nepiederīgai pilsoniskajai sabiedrībai, uz zinātniskām zināšanām un uz baznīcu un ekonomikas jomu pārstāvju sadarbību. Mums ir vajadzīgs daudz vairāk nekā iepazīšanās ar labāko pieredzi, kas turklāt ir guvusi pārlieki pozitīvu novērtējumu. Ir vajadzīga globāla stratēģija, kas vienlaikus nodarbojas ar visiem faktoriem, kas ietekmē romus, un kura sniedz skaidru ainu par to, kā Kopienas iniciatīvas tiek īstenotas uz vietām, kā tām izdodas stimulēt un atbalstīt vietējo politiku, kas ir vissvarīgākā sociālai iekļaušanai. Mums ir jādod dalībvalstīm plāns, kas balstīts uz piemērojamu juridisku pamatojumu un var garantēt skaidru un izmērāmu mērķu izpildi ar sankciju palīdzību, ja nepieciešams. Stratēģijai turklāt ir jāskar jautājumi, kas ir cieši saistīti ar romu sociālo iekļaušanu, piemēram, vides aizsardzība, veselības aprūpe, daudzie diskriminācijas veidi vai pret romiem naidīgās attieksmes, kas izskan plašsaziņas līdzekļos un citās sabiedrības jomās.

Thomas Mann (PPE-DE), rakstiski. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, „Eiropa rīkojās kā viens vesels”. Tāds bija galvenais vēstījums prezidenta *Sarkozy* pārskatā par Francijas prezidentūru, ko mēs nupat dzirdējām. Viņš neapšaubāmi noteica dinamisma tempu, kas deva skaidru ieguldījumu šo sešu mēnešu veiksmē.

Es atzinīgi vērtēju to, ka viņš, būdams Padomes priekšsēdētājs, tikās ar *Dalai Lama* Nobela Miera prēmijas laureātu sanāksmē Gdaņskā Polijā. Mums Eiropas Parlamentā bija gods uzņemt *Viņa Svētību Dalai Lama* pirms divām nedēļām Briselē, kur viņš teica runu plenārsēdē. Ievērojot gavēni, par ko parakstījās vairāk nekā 500 cilvēku, un nēsājot Tibetas šalles, mēs demonstrējām savu solidaritāti ar *Dalai Lama* un Tibetas tautu. Mēs atbalstījām viņa vidusceļu, viņa vēlēšanos uzsākt dialogu un viņa nešaubīgo apņemšanos nelietot vardarbību. Viņš vienmēr ir iestājies par Tibetas autonomiju, nevis izvirzījis separātisma prasību, kā to apgalvo Ķīna.

Iepriekšējie mēneši ir parādījuši, ka Padome, Komisija un Parlaments piekrīt, ka šis ir vienīgais veids. Es vēlētos zināt, ko Eiropa darīs tagad, kad Pekina ir atcēlusi oficiālās ES un Ķīnas sarunas? Kā lai Padome beidzot panāk Ķīnas iesaistīšanos patiesā cilvēktiesību īstenošanā? Valdība Pekinā patiesībā mēģina drīzāk atteikties no cilvēktiesībām kā „rietumnieciskām vērtībām” nekā integrēt tās savā politikā.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), rakstiski. - (PL) Runātāji šodienas debatēs par Francijas prezidentūras novērtējumu dalās trīs grupās. Vieniem nav nekā cita sakāma kā vienīgi nekritiska prezidentūras slavināšana. Otri ir kritiski, bet trešie klusē. Patiesībā neatkarīgi no tā, kurai no šīm grupām mēs paši šodien piederam, no mums visiem tiks prasīta atbildība par Eiropas valstu turpmāko likteni.

Tāpēc mēs esam atbildīgi par Francijas prezidentūru. Par spīti intensīvai darbībai un plašai publicitātei tā patiesībā nav spējusi dot pozitīvus rezultātus. Turklāt vēl jo sliktāk, prezidents *Sarkozy* nevēlīgi bradāja pāri tam demokrātijas garam, kuru viņš it kā aizstāvējis. Viņš to ir darījis, izdarot spiedienu uz Īrijas iestādēm un citu suverēnu valstu un tautu vadītājiem, uzstājīgi pieprasot atzīt Lisabonas līgumu, ko Īrijas tauta bija noraidījusi.

Eiropas Savienības demokrātijas deficītam ir klaji negatīva ietekme uz klimata dokumentu kopumu. Tas nobīda sāpus tautsaimniecības, kuras attīstās, tostarp arī Poliju, veco dalībvalstu tautsaimniecības saglabāšanas interesēs, ko apdraud pašreizējā krīze. Prezidents *Sarkozy* ciniski ir noklusējis, ka cilvēku atbildība par CO₂ izmešiem ir procentuāli sīka un ka pati Eiropa ir atbildīga par 10 % līdz 20 %. Tāpēc nekas netiks panākts, ja tas ir saistīts ar citām valstīm un kontinentiem, arī Ķīnu un Indiju, kā tas jau ir pierādījies. Būs tikai vēl viens nodoklis, ko maksāt. Jaunajām dalībvalstīm, arī Polijai, tas būs sods par pievienošanos Savienībai.

Nobeigumā es vēlos norādīt, ka demokrātija ir informēta izvēle. Postošu risinājumu uzspiešana brīvai valstij ir radniecīga totalitārismam, kas mūs nekur neaizved.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Mūsu vērtējumā Francijas prezidentūras mandātu mēs bez vilcināšanās varam apstiprināt kā ļoti veiksmīgu. Tās darbības programmā veiksmīgi apvienojās politiska mērķtiecība ar pragmatismu un taktiska diplomātiju, kas ir absolūti būtiski, lai varētu pārvarēt radušās krīzes.

Tās darbības direktīvas ir bijušas augstā mērā vērienīgas, ļaujot mums pieņemt vairākus svarīgus lēmumus ES līmenī: Eiropas vienošanos par migrācijas un patvēruma meklēšanas kārtību, vienošanos par enerģētikas un klimata pārmaiņu dokumentu kopumu, Vidusjūras reģiona valstu savienību un jaunu vienošanos par kopējo lauksaimniecības politiku. Bija trīs neparedzēti notikumi, kas aizņēma ievērojamu darba kārtības daļu, bet kuri pierādīja, cik efektīvi var mobilizēt darba grupu ES vārdā: Īrijas pilsoņu noraidījums Lisabonas līgumam, konflikts Gruzijā (8. augusts) un *Lehman Brothers* bankas sabrukums, kas iezīmēja pašreizējās finanšu un ekonomikas lejupslīdes sākumu (15. septembris).

Es apsveicu Francijas prezidentūru par veiksmīgo mandāta izpildi. Tā veiksmīgi ir nolīdzinājusi Īrijas „nē” balsojuma sekas (Eiropadomes 11.-12. decembra sanāksmē Īrija apņēmas vēlreiz nodot Lisabonas līgumu ratifikācijai pirms 2009. gada beigām), un tā veica vidutāja misiju starp Maskavu un Tbilisi, kas bija diplomātisks panākums, bet koncentrēja uzmanību atkal uz efektīvas, saskanīgas kopējas ārpolitikas un drošības politikas nepieciešamību ES līmenī. Visbeidzot nav mazsvarīgi, ka tā ir veiksmīgi panākusi dalībvalstu vienošanos par vairākiem svarīgiem Kopienas projektiem tādās jomās kā vides aizsardzība un imigrācija.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Attiecībā uz ekonomiku galvenās problēmas, ar ko saskārās Eiropas Savienība Francijas prezidentūras laikā, bija darbības, kas saistītas ar klimata un enerģētikas dokumentu kopumu un finanšu krīzi.

Pēc nozīmīgas paplašināšanās Eiropa ir kļuvusi daudzveidīgāka, ietverot daudzas dažādas teritorijas, katru ar savām konkrētām īpatnībām. Atšķirības ir plašākas nekā dalībvalstu ekonomiskās attīstības līmenis. Tieši tāpēc ir tik grūti atrast vienotu instrumentu, lai atrisinātu dažādās problēmas, ar kurām saskaras katras atsevišķās dalībvalsts tautsaimniecība.

Tāpēc krīzes apkarošanas darbībās ir jāiekļauj dažādu instrumentu kopums izmantošanai krīzes laikā. Es domāju, piemēram, par PVN likmes samazināšanu vai dažu Stabilitātes un izaugsmes pakta nosacījumu atcelšanu.

Klimata un enerģētikas dokumentu kopums ir jāpielāgo attiecīgās tautsaimniecības un tās nozaru stāvoklim un konkrētajām īpatnībām. Es neuzskatu, ka dokumentu kopumā paredzēto darbību mērogs ir piemērots pašreizējai situācijai.

Atlaides un atvieglojumi, ko ir ieguvušas atsevišķas valstis, nedos iecerēto attīstības izlīdzinājumu, jo ir pārāk liela atšķirība izejas punktos. Tāpēc es iestājos par sistemātisku šī dokumentu kopuma pārskatu un tā stāvokļa un progresa analīzi. Tai jākalpo par pamatu būtisku grozījumu ieviešanai.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. - (RO) Es vēlos apsveikt Francijas prezidentūru par tās veikto darbu, kas dod mums iespēju panākt pieņemamu kompromisu par enerģētikas un klimata pārmaiņas dokumentu kopumu. Šī dokumentu kopuma pieņemšana izvirza Eiropas Savienību pirmajā vietā cīņā pret klimata pārmaiņām tās dotā piemēra un uzņemto saistību dēļ. Kopenhāgenā Eiropas Savienībai būs argumenti, ko tā var izmantot sarunās ar citām valstīm visā pasaulē, lai tādējādi mēs varētu dot savu ieguldījumu globālā līmenī, apvienojot pūles siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanā.

Es apsveicu Francijas prezidentūru arī par tās iesaistīšanos saskaņošanas procedūrā Trešā jūras drošības dokumentu kopuma „Erika III” pieņemšanai. Pamatojoties uz mācību, kas gūta iepriekšējo gadu jūras negadījumos, ES ir pastiprinājusi regulas par jūras transporta drošību un noteikusi īpašu pasākumus un skaidrus risinājumus rīcībai jūras negadījumos. Ir arī panākts progress, kaut arī nepietiekams, ilgtspējīga transporta, Eiropas vienotās gaisa telpas un ceļu drošības jomā. Man būtu gribējies, kaut mēs Francijas prezidentūras laikā būtu pārvirzījušies uz priekšu arī ar dokumentu kopumiem ceļu, enerģētikas un telekomunikāciju jomā.

Turklāt plašās debates, kas notika Parlamentā un Padomē par enerģijas un pārtikas cenu kāpuma ietekmi, parādīja Eiropas pilsoņiem, ka sociālā darba programma ir viena no Eiropas Savienības galvenajām prioritātēm.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN), rakstiski. - (PL) Priekšsēdētāja kungs, tā kā mēs pārskatām Francijas prezidentūras panākumus, es vēlos pievērst uzmanību vairākiem jautājumiem, kas atstāj iespaidu uz šī laikposma vispārējo novērtējumu. Ir tiesa, ka augustā prezidenta *Sarkozy* iejaukšanās attiecībā uz situāciju Gruzijā nobeidzās ar militārās darbības pārtraukšanu. Tomēr īstenībā par to, ka notika militārās darbības

pārtraukšana, vairāk jāpateicas Krievijas ekonomiskajām interesēm un tās attiecībām ar Franciju, nekā patiesai vēlmei atrisināt problēmas, kas bija novedušas līdz karam.

Nākamais jautājums, ko es vēlos pieminēt, saistās ar Eiropas Savienības turpmāko attīstību un vadību. Tas attiecas uz pieeju Lisabonas līguma ratifikācijai. Īrijas gadījumā ir jāorganizē referendumu viens pēc otra tik ilgi, kamēr tiks sasniegts rezultāts, kas kalpo Savienības lielāko dalībvalstu interesēm. Tas parāda, ka Vācijas, Francijas un vairāku citu valstu intereses var būt svarīgākas par pieņemtiem principiem un demokrātiskām debatēm. Turklāt tas, ka Īrijas publika tiek uzpirkta ar atkāpēm no līguma, parāda, ka pret katru valsti Eiropas Savienībā var izturēties atšķirīgi un to var uzpirkt. Šis lēmums apstiprina, cik padevīgs ir kļuvis tiesiskums Kopienas iestāžu arvien ierastākā praksē.

Es atgādinātu Parlamentam, ka tieši šīs prezidentūras laikā tika pieņemts lēmums Eiropas Savienībai likvidēt konkrētas kuģu būvētavas Polijā. Šis lēmums tika pieņemts vienlaikus ar rūpniecības nozaru un banku renacionalizāciju citur Kopienā, kā tas notika jūsu valstī, ser. Arī jūsu vadībā prezidentūrai neizdevās vienoties par lauksaimniecības subsīdiu palielināšanu līdz vienādam līmenim. Francijas prezidentūra saglabāja tās tādā līmenī, kas rada lielu kaitējumu jaunajām dalībvalstīm.

Priekšsēdētāja kungs, jūs koncentrējāt uzmanību drīzāk uz Francijas nekā uz visu Eiropas Savienības dalībvalstu interešu īstenošanu.

(Sēdi pārtrauca plkst. 14.10 un atsāka plkst. 15.05)

SĒDI VADA H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

7. „Erasmus Mundus” programma (2009-2013) (tiesību akta parakstīšana)

Priekšsēdētājs. Mēs tagad gatavojamies parakstīt kopā ar Padomi tiesību aktus, kas saistās ar „Erasmus Mundus” darbības programmu augstākās izglītības kvalitātes uzlabošanai un sapratnes veicināšanai starp kultūrām sadarbībā ar trešām valstīm.

Eiropas lietu valsts sekretār, ministr *Le Maire*, komisār *Figel* — visas *Erasmus* programmas īstais tēvs — dāmas un kungi, ir liels prieks parakstīt svarīgu lēmumu, kas mums kopā ar Padomi šodien ļauj pagarināt programmu „Erasmus Mundus”. Šī ir kulminācija mērķtiecīgam darbam, ko esam veikuši sadarbībā ar Padomi un Komisiju. Es vēlos izteikt pateicību vēlreiz komisāram *Figel* īpaši par to, ka viņš ir virzījis šo programmu uz priekšu, dodot mums, Padomei un Parlamentam, iespēju šodien galā kopā apzīmogat programmu ar saviem parakstiem.

Šī publiskā parakstīšana palīdzēs izprast Eiropas tiesību noteikumu nozīmi Eiropas pilsoņiem. „Erasmus Mundus” programma paplašinās Komisijas sākotnējo *Erasmus* programmu, kas tika izveidota pirms 21 gada. Programma dod iespēju studentiem no visas pasaules studēt Eiropas Savienībā, un tā pilda svarīgu uzdevumu Eiropas augstākās izglītības kā vislabāko akadēmisko sasniegumu simbola veicināšanā.

Ar palielinātu finansējumu — gandrīz 950 miljonu eiro uz pieciem gadiem — Eiropas Savienība tagad ir spējīga apmierināt augošo pieprasījumu pēc „Erasmus Mundus” programmas. Tas ļauj mums joprojām atbalstīt kopējas programmas Eiropā ar dotācijām visapdāvinātākajiem trešo valstu studentiem un profesoriem. Turklāt mēs paplašināsim programmas apjomu, iekļaujot arī doktorantūras programmas, un mēs varēsim piedāvāt Eiropas studentiem vēl vairāk finansiālu atbalstu.

Pateicoties šai programmai, dalībnieki un, galvenais, studenti kļūs par īstiem atklātības un starpkultūru dialoga vēstniekiem. Viņi palīdzēs izveidot labāku sadarbību un savstarpēju sapratni visā zemeslodē.

Ļaujiet man noslēgumā izteikt pateicību Francijas prezidentūrai, Komisijai un visiem Kultūras un izglītības komitejas locekļiem — man ir patīkami redzēt, ka šīs komitejas priekšsēdētāja *Batzeli* kundze šodien ir šeit — kā arī referentei *De Sarnez* kundzei, visiem, kas intensīvi strādāja pie šī svarīgā tiesību akta.

Es tagad lūgšu ministru *Le Maire* parakstīt dokumentu kopā ar mani komisāra *Figel* pārraudzībā, tā sakot.

(Priekšsēdētāji parakstīja tiesību aktus).

(Aplausi)

SĒDI VADA R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

priekšsēdētāja vietniece

8. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

*

* *

Nigel Farage (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, šorīt debatēs ar *Sarkozy* kungu par personīgām deklarācijām es izteicu vairākas piezīmes par Eiropas Savienības attieksmi pret demokrātiju. Es konkrēti runāju par sociālistu grupas vadītāju *Martin Schulz*, kas ir nievājoši un pazemojoši izteicies debatēs šā gada jūnijā. Priekšsēdētājs *Pöttering* kungs atļāva viņam uzstāties un teikt, ka manas piezīmes esot bijušas nepatiesas un ka viņš nekad nekādā veidā neesot apgalvojis, ka „nē” puse nākotnē varētu būt saistīta ar fašismu. Es, lūdzu, vēlos precizēt šo ierakstu.

Šeit pat 18. jūnijā, runājot par „nē” balsojumu Īrijā, *Martin Schulz* teica tieši tā. Viņš teica: „Kaislības ir pārcēlušās uz pretējo pusi, to pusi, kura runā sliktu par Eiropu, uz politiskā spektra labējo spārnu. Tās nodarbina tos, kuri runā sliktu par Eiropu un dara to vienkārši tādēļ, ka viņi baidās. Tomēr Eiropā šāds sociālās lejupslīdes un baļu sajaukums vienmēr ir pavēris durvis fašismam.”

Schulz kungam droši vien nepatiks tas, kas man jāsaka. Viņš var pilnībā nepiekrīst tam, ko es saku. Tomēr es teiktu jums, *Schulz* kungs, kad es uzstājos šajā vietā, es vienmēr ļoti pamatīgi sagatavoju to, ko es saku. Es nekad nenāku te un nestāstu melus. Tas, ko es teicu, es uzskatīju par pilnīgu patiesību. Es nepieprasu atvainošanos vai kaut ko tamlīdzīgu. Es daru to, lai jautājumu noskaidrotu, un man ir žēl, ka mūsu priekšsēdētājs *Pöttering* kungs izvēlējās izmantot Reglamenta 145. pantu, lai dotu vārdu *Martin Schulz* šorīt, bet neļāva vārdu ņemt man šorīt, kas patiesībā bija manas šī rīta runas būtība. Tā nav vienlīdzīga attieksme Eiropas Savienībā. Tas ir tā, it kā jūs esat labie zēni, ja esat par līgumu, un jūs esat sliktie zēni, ja esat pret līgumu. Manuprāt, tas nav ļoti demokrātiski.

Priekšsēdētāja. - *Farage* kungs, jūsu piezīmes tiks ierakstītas.

Martin Schulz (PSE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, *Farage* kungs apgalvoja šorīt, ka es esot teicis šajā Parlamentā, ka balsojums „nē” vedīs pie fašisma. „Iepriekšējās reizēs *Martin Schulz* ir uzstājies un teicis, ka „nē” balsojums novedīs pie fašisma”. Es nekad to neesmu teicis — nekad! — un es vēlos šo punktu padarīt skaidru reizi par visām reizēm.

Es neuzskatu, ka kādu noteiktu iedzīvotāju — piemēram, Īrijas iedzīvotāju — „nē” balsojums ved pie fašisma. To es neuzskatu. Tas tagad ir skaidrs reiz par visām reizēm. Es tomēr patiešām uzskatu, ka mums ir jāapzinās, ka spēlēšanās ar cilvēku jūtām, kurus vajā bailes zaudēt sociālo stāvokli, ir vienmēr bīstama, ja tā nonāk musinātāju rokās. Es nezinu, vai var uzskatīt, ka kāds no jums ir piederīgs musinātājiem. Es ceru, ka nē. Es tomēr ļoti labi zinu, ka šādi musinātāji patiešām eksistē.

Ir viena lieta, par ko jūs, *Farage* kungs, varat būt drošs, un tā ir tas, ka es cīnīšos pret tādiem cilvēkiem kā jūs un pret jūsu politiku tik ilgi, cik vien man būs spēka to darīt!

Priekšsēdētāja. - Abas puses ir devušas paskaidrojumu, un mēs tagad pāriesim pie nākamā jautājuma.

9. Klimata pārmaiņas un enerģētika (ievads)

Priekšsēdētāja. - Nākamais jautājums ir Padomes un Komisijas paziņojumi par klimata pārmaiņām un enerģētiku..

Jean-Pierre Jouyet, Padomes priekšsēdētājs. - (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, grupu priekšsēdētāji, priekšsēdētāji, referenti, dāmas un kungi!

Es esmu atgriezies pie jums dažas — ļoti nedaudzas — nedēļas pēc mūsu pēdējām debatēm un jo sevišķi pēc svarīgā brīža, kad tika noslēgts uzticības pakts starp Parlamentu un Padomi Komisijas vērīgā uzraudzībā, lai vienprātīgi meklētu, kā prezidents *Sarkozy* šorīt teica, mehānismu kopumu, kas ievirzīs 27 valstu tautsaimniecības ilgtspējīgas ekonomikas sliekšņus, lai samazinātu CO₂ izmešus, lai sagatavotos Kopenhāgenai un lai uzlabotu un sagatavotu mūsu ekonomikas konkurētspēju nākamajam gadsimtam.

Es esmu atgriezies pie jums pēc Eiropadomes, kas panāca vienprātīgu lēmumu, un es jūtu, ka mēs neesam nodevuši šo uzticības paktu, kas noslēgts mūsu starpā, pateicoties daudzām un dažādām triju pušu sarunām, kas bija vairāk vai mazāk iepriekš nepieredzētas; es pašlaik domāju par triju pušu sarunām pagājušās nedēļas nogalē par vairākām direktīvām. Es arī jūtu, ka salīdzinājumā ar situāciju, kad mēs tikāmies pirms mēneša, nesaskaņas ir ļoti viegli saskatāmas.

Nebūs pretrunas, ja Kopenhāgena būs veiksmīga. Būs pievienotā vērtība tad, ja Kopenhāgena nebūs veiksmīga, citiem vārdiem sakot, ja vienīgi Eiropa uzņemsies saistības. Centienos, kurus pieprasa rūpniecības nozarēm, ietilpst uzdevums padarīt konkurētspējīgākas videi visefektīvākās tehnoloģijas.

Otra pievienotās vērtības joma skar solidaritāti, un trešā attiecas uz enerģētiku. Enerģētika un piešķirumi enerģētikai ir viens no galvenajiem principiem šajā dokumentu kopumā kopā ar atjaunojamo enerģiju, automašīnām un tā tālāk.

Par šo tematu es domāju, ka mēs savās sirdīs visi varam pieņemt pārejas periodu to valstu ekonomikā, kurām ir galvenokārt ogles, ņemot vērā, ka mēs zinām, cik sarežģīta ir šī pāreja no sociālā viedokļa. Izjutuši to vairākās mūsu valstīs — Beļģijā, Nordpadekalē reģionā Francijā — mēs zinām, ka tā ir sarežģīta. Būtībā nekas nav mainījies. Ir pārejas periods, un šo pārejas periodu finansē solidaritātes palielinājums.

Patiesām, vienīgā īstā diskusija pagājušajā nedēļā Padomē pavisam nebija par to, ko es lasu un dzirdu šeit, bet būtībā par to, ka 2 % solidaritātes ir piešķirta stingri un nepastarpināti valstīm, kuras visnesenāk ir pievienojušās Savienībai, citiem vārdiem sakot, tām, no kurām tiek prasīts veikt vislielāko enerģētikas pāreju. Šī solidaritātes daļa izcēlās visvairāk.

Attiecībā uz pārējo jūs zināt par dokumentiem, kas ir tikuši iesniegti pirms kāda laika, pateicoties dažādu komiteju un referentu darbam. Attiecībā uz kurināmā kvalitāti dokuments ir vērienīgāks nekā Komisijas dokuments. Attiecībā uz atjaunojamo enerģiju tas visumā ir tāds pats kā Komisijas dokuments. Attiecībā uz kopējiem centieniem, izņemot dažas detaļas, tas ir identisks. Tas mazliet vairāk ierobežo ilgtermiņā CO₂ izmešus no automašīnām.

Pamatā visbeidzot vispārējais līdzsvars starp dokumentu kopumu, kā tas tika ierosināts, un vērienīgajām iecerēm, kas tika plānotas Eiropadomei martā, ir pilnībā ievērots. Mēs atrodamies globālu sarunu posmā. Eiropas grupējums, Eiropas kontinents vai vismaz Savienība ir pirmā globālā organizācija, kas izveido skaidri aprēķinātu mērķu sistēmu, piemērošanas metodes un jaudu, lai gadu pēc gada, nozari pēc nozares, direktīvu pēc direktīvas, vērtētu reālās pārmaiņas, kas notiek saskaņā ar mūsu direktīvām, citiem vārdiem sakot, Komisijas pārraudzībā no vienas puses un Tiesas — no otras puses.

Es uzskatu, ka mums ir dziļu pārmaiņu plāns, ko var izvērtēt, kas ir saistošs un saskan ar mūsu mērķiem un mūsu iecerēm. Es domāju, ka, pateicoties trīspusejām sarunām, punkts, ko mēs sasniedzām pagājušajā nedēļā Padomē, atbilst Eiropas iecerēm. Eiropas pienākums būs vadīt debates Kopenhāgenā un sākt tam tagad gatavoties Komisijas atbildībā no vienas puses un Čehijas Republikas un Zviedrijas atbildībā no otras puses.

Tieši to es jums, dāmas un kungi, gribēju pateikt ievadā, piebilstot, ka Parlamenta darbs patiesām ir bijis absolūti izšķirošs ieguldījums nevis, kā es esmu dzirdējis sakām, kā vienīgais līdzeklis spiediena izdarīšanai uz valdībām, bet gluži vienkārši tā vispārējās kvalitātes dēļ.

Visbeidzot jūs būsit ievērojuši, piemēram, ka attiecībā uz oglekļa uztveršanu un glabāšanu, kas ir tik dārga Davies kungam, Padome pēdējās stundās mainīja attieksmi, lai mēģinātu pietuvoties, cik vien iespējams tuvu, izteiktajām vēlmēm.

Tāds ir darbs, kas ir ticis izdarīts. Te ir seši dokumenti, kas tiek nodoti debatēm. Mēs, protams, esam jūsu rīcībā, ja jums būtu nepieciešami turpmāki skaidrojumi.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, šodien un rītdien politiķiem būs ļoti retā izdevība, kad viņi var rakstīt vēsturi. Enerģētikas un klimata dokumentu kopums, par ko jūs gatavojaties balsot rītdien, ir pagrieziena punkts, kas ir nozīmīgs ne tikai Eiropas Savienībai, bet arī starptautiskajiem centieniem pievērsties klimata pārmaiņām, un tam būs sekas Eiropas Savienībā un starptautiskā mērogā.

Es vēlos pateikties Francijas prezidentūrai par tās neatlaidību un darbu, ko tā ir paveikusi, lai panāktu kompromisu, bet galvenokārt es vēlos izteikt sirsnīgu pateicību un augstu novērtējumu Eiropas Parlamentam par darbu, ko tas ir veicis visā šai laikā, visām politiskajām grupām un referentiem. Katrs ir devis konstruktīvu ieguldījumu šī kompromisa nonākšanai līdz pakāpei, kad rītdienas balsojums būs daudzsoļošs.

Lai gan tika paustas daudzas bažas — bija daudz priekšlikumu un daudzi no tiem tika pieņemti — un ikviens ir mazliet neapmierināts, es domāju, ka tas nenozīmē, ka dokumentu kopums nav objektīvs un nav vērienīgs. Tas ir vērienīgs, objektīvs, taisnīgs un nodrošinās to vides mērķi, kuru mēs esam izvirzījuši, samazinot par 20 % siltumnīcu efektu izraisošo gāzu emisijas Eiropas Savienībā līdz 2020. gadam. Tādējādi dokumentu struktūra paliek, kāda tā bija mūsu priekšlikumā, un vides veselums dokumentu kopumā ir pilnībā saglabāts, un taisnīgs centieni sadalījums starp dažādām pusēm arī ir saglabāts.

Dokumenti, kas ir jūsu priekšā, ietver pasākumu kopumu, kas ir visvērienīgākie pasaulē. Vēl nesen dažas balsis pasaulē ir apgalvojušas, ka tās atdarinātu mūsu dokumentu kopumu, un tas ir ļoti uzmundrinoši.

Eiropas Savienība ir pasaules vadībā attiecībā uz klimata pārmaiņām, un, pieņemot šos tiesību aktus jūsu balsojumā rītdien, mēs apstiprināsim savu starptautisko nozīmi, atrodoties pasaules vadībā klimata pārmaiņu risināšanā, un vienlaikus mēs apliecināsim, ka patiešām mūsu valstis būs ieguvējas, veicot apsteidzošu pāreju uz zema oglekļa satura ekonomiku.

Eiropas Savienība ir pirmais reģions pasaulē, kas ir samazinājis izmešus. Mēs gatavojamies izpildīt savus Kioto protokola mērķus gan kā ES-15, gan ES-27, mēs gatavojamies panākt samazinājumu par 8 %; patiešām, pateicoties jauno dalībvalstu centieniem, mēs kā ES-27 gatavojamies pat pārsniegt mērķi par 8 % samazinājumu.

Mēs esam vienīgais reģions pasaulē, kur ir emisiju tirgošanas sistēma, kas labi darbojas un kurā ir noteikta cena par oglekli. Eiropas Savienība ir reģions pasaulē, kas visvairāk investē attīstības valstīs, tīros attīstības projektos, kuri ir lietderīgi ne tikai tāpēc, ka mēs saņemam kredītu ieguldījumiem, kurus izdarām šajās valstīs, bet arī tāpēc, ka mēs samazinām globālo siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas, un tāpēc, ka mēs palīdzam pārvērst tehnoloģiju šajās attīstības valstīs, ieguldīt tajās un radīt darbavietas.

Eiropas Savienība ir pasaules reģions, kas dod vislielākos ieguldījumus pētniecībā, un ar mūsu dokumentu kopumu un noteikumu, ko *Borloo* kungs iepriekš minēja, par 300 miljonu tonnu oglekļa dioksīda izsoles rezultātu ieguldīšanu līdz 2015. gadam, kas varētu būt aptuveni 9 miljardi eiro, mēs grasāmies ieguldīt pētniecībā pat vēl vairāk. Eiropas Savienība ir arī vienīgais reģions pasaulē, kas būs noteicis vienpusēju 20 % mērķi, rītdien pieņemot šo dokumentu kopumu, un mūsu vadītāji ir vēlreiz apstiprinājuši mūsu samazinājumu par 30 %, kas ir nepieciešams, lai efektīvi cīnītos pret klimata pārmaiņām (saskaņā ar visjaunāko zinātnisko informāciju ar šiem 30 %, iespējams, pat nepietiks).

Pieņemot šo dokumentu kopumu rītdien, mēs pavisimies ne tikai soli, bet lēcieni uz priekšu cīņā pret klimata pārmaiņām un dosim citām pasaules valstīm, citiem reģioniem piemēru, kam sekot. Dažas jau ir to darījušas. Vakar Austrālija izziņoja dokumentu kopumu klimata pārmaiņu apkarošanai. Tas nav tik vērienīgs, cik mūsējais, bet tomēr ļoti svarīgs. Tajā ir izvirzīts vienpusējs mērķis, tiek ieviests kvotu ierobežojums un tirdzniecības sistēma, tajā ir ļoti vērienīgi vidēja un ilgtermiņa mērķi. Austrālija ir uzsvērusi vēlēšanos strādāt kopā ar mums, lai panāktu starptautisku vienošanos Kopenhāgenā. Visi tagad zina, ko jaunievēlētais prezidents *Obama* ir izvirzījis kā prioritātes — energoapgādes drošību, klimata pārmaiņas — un viņš to atkal atkārtoja vakar.

Eiropas Savienība ir izvirzījusi vadībā, izstrādājot vairāk zinātnisku darbu un pētījumu, kas būs ļoti noderīgi mūsu sarunās nākamgad. Poznaņā pagājušajā nedēļā bija redzams, ka pasaules valstis ir apņēmušas daudz strādāt nākamgad, lai nodrošinātu vērienīgu starptautisku nolīgumu Kopenhāgenā, un Eiropas Savienība dos savu ieguldījumu šī mērķa sasniegšanā, publicējot darbus par to, kādam ir jābūt šim nolīgumam, kādiem ir jābūt pamatelementiem, struktūrai un arī kā mēs varam finansēt šo nolīgumu.

Kad mēs apspriedām šo dokumentu kopumu, tika paustas dažādas bažas: bažas par oglekļa noplūdi, ja oglekļa intensīvās ražošanas nozares emisiju tirdzniecības sistēmas un galvenokārt izolēšanas dēļ pārcelsies uz valstīm, kurās ogleklis netiek ierobežots, turpinās izmest oglekļa dioksīdu tajās valstīs, kurās nav nekādu ierobežojumu (kas kaitēs arī Eiropas Savienībai, jo mēs zaudēsim darbavietas).

Dažas dalībvalstis, kas ļoti plaši izmanto ogles, pauda bažas par izolēm elektroenerģijas nozarē, un dažas citas dalībvalstis pauda savas bažas sakarā ar priekšlikumu par kopīgo pasākumu elastīgumu. Ar panākto kompromisu visas šīs bažas tiks ņemtas vērā. Rūpniecībai ir solīta ilgtermiņā iespēja iepriekš prognozēt un tiks dotas brīvas kvotas, un konkurētspējas jautājumam tiks veltīta uzmanība. Vienlaikus ir jāuzsver, ka šīs rūpniecības nozares dos pienācīgu ieguldījuma daļu emisiju samazināšanā Eiropas Savienībā, jo uz tām attiecas ne tikai kvotas emisiju tirdzniecības sistēmā, bet tām ir arī jāievēro vislabāko pieejamo tehnoloģiju kritēriji. Tāpēc arī šīs nozares gatavojas ieviest samazinājumus.

Ļaujiet pievērsties izolēm enerģētikas nozarē, jo es esmu dzirdējis daudz sūdzību un neapmierinātības, ka mēs dažām dalībvalstīm esot devuši iespēju izstāties attiecībā uz šo nozari. Pirmkārt, jāuzsver, ka tā ir dalībvalstu izvēle, jo tās bija ļoti nobažījušās par mūsu priekšlikuma sociālo ietekmi. Mums jāieklausās tajās bažās, un mēs patiešām ieklausījāmies. Tomēr, manuprāt, kad pienāks laiks, tās neizmantos šo iespēju tā vienkāršā iemesla dēļ — sevišķi valstis, kurās enerģētikas nozare ir privātīpašumā un cenas netiek regulētas — ka tām būs jāizšķiras, vai piešķirt naudu finanšu ministrijai — valstij — lai tā to izlietotu labiem mērķiem, vai arī ļaut privātajam sektoram gūt virspelnu, peļņu bez nekāda iemesla. Tas ir kaut kas, ko mēs redzēsim; nākotnē tas varētu izvērsties par politisku jautājumu. Tādējādi es teiktu tiem, kuri iebilst pret mūsu vienošanos konkrēti šajā punktā, ka viņiem ir iespēja savā valstī pārliecināt savu valdību neizdarīt šo izvēli, kad tai pienāks laiks. Vienlaikus, ja attiecīgās dalībvalstis uzskata, ka sociālu un citu iemeslu dēļ ir svarīgi izmantot šo izstāšanās iespēju, tās varēs to darīt.

Attiecībā uz tīras attīstības mehānismu CDM elastīgumu un kopīgiem pasākumiem tajos: pirmkārt, pašlaik visapkārt cirkulē daudz skaitļu par to, cik daudz pasākumu tiks veikts iekšzemē, samazinot izmešus, un cik daudz būs ļauts izdarīt ārzemēs. Es uzsvērtu, ka visi šie salīdzinājumi attiecas uz 2005. gadu. Īstie samazinājumi, kas ir jāveic iekšzemē, ir daudz lielāki, jo tie ir jāsālsdzina ar 2020. gadu un uzņēmējdarbību kā parasti. Reālie samazinājumi Eiropas Savienībā būs daudz lielāki. Es esmu lūdzis saviem dienestiem sagatavot man analīzi, un kopīgiem pasākumiem un ETS pasākumiem Eiropas Savienībā būs jābūt aptuveni 60 %; 41 % varētu būt ārzemēs, attīstības valstīs.

Neaizmirsīsim, ka mums ir vajadzīgi ieguldījumi attīstības valstīs. Šis ir viens no jautājumiem, ko vienmēr izvirza mūsu starptautiskie partneri un arī šeit Eiropas Savienībā tie, kuri ir ieinteresēti tehnoloģiju pārnēsē un ieguldījumu izdarīšanā, un oglekļa dioksīda izmešu samazināšanā attīstības valstīs.

Kāpēc tas ir slikti? Mums ir vajadzīgs līdzsvars, jo citādi, ja mēs pārāk daudz darīsim ārzemēs, nevis savās mājās, tas nozīmēs, ka visi ieguvumi mūsu uzņēmumiem un ražošanas nozarēm Eiropas Savienībā tiks zaudēti, jo mūsu dokumentu kopums ir ne tikai par cīņu pret klimata pārmaiņām, bet arī par efektīvākas ekonomikas radīšanu. Mēs grasāmies nodrošināt stimulus, lai mūsu uzņēmējdarbībā un rūpniecībā resursi un enerģija tiktu izmatoti efektīvāk, un uzņēmējdarbība ar augstu enerģijas un resursu efektivitāti nozīmē ekonomiski efektīvu uzņēmējdarbību — konkurētspējīgu uzņēmējdarbību — kas, savukārt, nozīmē jauninājumus Eiropas Savienībā. Tāpēc mums ir vairāk jādarbojas Eiropas Savienībā. Tas ir kaut kas, ko mums būtu jāmēģina darīt.

Vēlreiz visiem tiem, kuri žēlojas par šo kompromisa punktu, šeit ir liela izdevība: doties uz savām valstīm un prasīt Austrijas, Zviedrijas, Dānijas, Somijas un citu valstu valdībām — tādu sarakstā ir pavisam 12 — kas tam ir pieprasījušas vienu papildu procentu, un ieteikt tām neizmantot CDM, ko šis kompromiss pieļauj. Tas ir jūsu ziņā. Dariet to tur, nevis šeit. Te jums ir jābalso par dokumentu kopumu. Dokumentu kopums nāk kopā: nav viens priekšlikums šeit un viens pieprasījums tur; viens ietekmē otru. Tāpēc nepieļaujiet kļūdu. Ja jums ir iebildumi, iebilstiet savās valstīs, iebilstiet pret to valstīs, kam ir šī iespēja saņemt vienu papildu CDM procentu.

Es negrastos runāt par ceturtajām bažām, kas bija solidaritāte. *Borloo* kungs deva atbildi, un risinājums, ko panāca Francijas prezidentūra, bija ļoti saprātīgs.

Es negribu aizņemt vēl vairāk laika, jo esmu runājis jau pārāk daudz. Tagad ir svarīgi skatīties uz priekšu. Mums ir jāskatās uz Kopenhāģenu. Mums priekšā stāv smagu sarunu gads. Strādāsim atkal kopā — Eiropas Parlaments, Padome un Komisija — lai pārliecinātu mūsu starptautiskos partnerus par vienošanos Kopenhāģenā. Mums Kopenhāģenā ir obligāti jāvienojas vismaz par trīsdesmit procentiem, lai cīņa pret klimata pārmaiņām būtu efektīva. Mums ir jāsāk strādāt tagad. Vienlaikus mums ir arī turpmāk jā rūpējas par savām rūpniecības nozarēm.

Atgriežoties pie jautājuma par oglekļa šķidrumiem, jautājums nav tika par mūsu darbavietu, nodarbinātības un konkurētspējas saglabāšanu, bet arī par vidi. Es negribu redzēt, ka uzņēmumi pārceļas uz valstīm bez oglekļa ierobežojumiem un tur rada izmešus. Tādēļ tas ir ar vidi saistīts sociāls un ekonomisks jautājums, un mūsu kompromiss izlīdzsvaro visus šos jautājumus: sociālos jautājumus, ekonomiskos jautājumus un vides jautājumus. Es domāju, ka mums ir jāturpina šis ceļš. Īstenojot šo dokumentu kopumu, mums ir arī jāturpina sava sadarbība, protams, ar Padomi, protams, ar Eiropas Parlamentu, bet iesaistīsim arī sociālos partnerus šajā diskusijā. Mums jāstrādā kopā, jo tas ir ļoti svarīgi Eiropai; tas ir ļoti svarīgi pasaulei.

(Aplausi)

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, priekšlikumi, par kuriem mēs šodien diskutēsim, nozīmē revolucionāras pārmaiņas mūsu enerģijas ražošanas un patēriņš veidā. Mazāk CO₂ izmešu nozīmē arī lielāku energoefektivitāti un ilgtspējīgākus enerģijas avotus. Tirgum draudzīga ETS būs tehnoloģijas pārmaiņu galvenais dzinējspēks nākamajos gados. CO₂ mērķi nozarēs, uz kurām neattiecas ETS, ir īstenībā saistoši energoefektivitātes mērķi dalībvalstīs. Direktīva par CCS, patiesībā par CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu, nozīmē, ka netiks diskriminēts neviens enerģijas avots, ja tas atbilst sabiedrības interesēm.

Ierobežojumi CO₂ emisijām no automašīnām patiesībā ierobežos mūsu atkarību no naftas. Divdesmit procentu atjaunojamās enerģijas 2020. gadā galīgajā enerģijas patēriņā nozīmē, ka mēs varēsim teikt, ka mums ir jauni enerģijas avoti — ne tikai elektrībai, bet arī apsildīšanā un dzesēšanā, un transportā. Mums nekad nebūtu jāaizmirst enerģijas problēma, ar ko mēs saskaramies. Starptautiskā enerģētikas aģentūra četrus gadus ir runājusi par to, ka mēs potenciāli atrodamies uz tāda ceļa enerģētikas nozarē, kas nav ilgtspējīga ne ekonomiski, ne globāli, ne no vides viedokļa, ne arī sociāli. Tas rodas no riskanta līdzsvara starp piegādi un pieprasījumu. Attiecībā uz cenu līmeni mūs nedrīkst maldināt naftas cena, kāda tā ir šodien ekonomiskās lejupslīdes dēļ; mums vienmēr ir jāatceras, kāda bija naftas cena tikai pirms mēnešiem.

Vissvarīgākā lieta, kas izriet no pēdējā ziņojuma, attiecas uz bagātības apriti. Ja bagātība aizplūdis no Eiropas Savienības, tad zudīs arī darbavietas. Tāpēc ir ļoti svarīgi saprast, ka globālā vide enerģētikas nozarē ir tik problemātiska, ka mums uz to ir jāreaģē. Eiropas Savienībai šī ir īpaša problēma, jo mūsu atkarība no importa, ja netiks veikti nekādi pasākumi, pieaugs no 50 % līdz 70 %. Naftai un gāzei tā būs tuvu 90 % vai pat 100 %. Tas nozīmē, ka mēs saskarsimies ar apgādes drošības problēmu un, ļoti skaidri — darbavietu zaudējumiem. Piedāvātais dokumentu kopums nozīmē pamatīgas pārmaiņas, kas padarīs mūsu atkarību no importa tomēr saprātīgāku — aptuveni 50 % 2030. gadā — un nes Eiropas Savienībai attīstītas, konkurētspējīgas tehnoloģijas enerģijas ražošanai vai patēriņam. Tas arī ļaus mums palīdzēt pasaules ilgtspējīgai attīstībai. Ņemot vērā oglekļa dioksīda paātrināto gaistamību, mēs nevaram iedomāties labu un veselīgu attīstību mūsdienu visnabadzīgākajos reģionos. Šīs pārmaiņas ir vienīgās, kas ir iespējamās.

Es uzskatu, ka veicamie pasākumi ir grūti. Nav vienkārši ieviest pārmaiņas enerģētikas nozarē, un tās vienmēr prasa daudzus gadus. Bet mums nav citas izvēles, jo mūs stiprina ne tikai politisko vadītāju cerības, bet arī zinātnisko pierādījumu pamatojums un globālo institūciju dati, kuras pārtrauc mūsu situāciju globālajā naftas tirgū.

Es vēlos pateikties Parlamentam, sevišķi referentiem un Francijas prezidentūrai, kas ļoti grūtās sarunās nesašaurināja mūsu vērienīgo pieeju, bet uzlaboja mūsu priekšlikumu tādējādi, ka tas ir kļuvis līdzsvarotāks un spēcīgāks. Es uzskatu, ka mēs varam būt lepni par rezultātiem, ko esam sasnieguši triju pušu sarunās. Tādēļ es vēlreiz vēlos pateikties referentiem, kas patiešām izdarīja milzīgu darbu, izklāstot Parlamenta atzinumu un ar Komisijas palīdzību panākot prezidentūras piekrišanu par visvērienīgāko priekšlikumu kopumu, kas nesīs revolucionāras pārmaiņas enerģētikas nozarē.

Priekšsēdētāja. – Paldies, komisār!

10. Atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšana (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības jautājums ir ziņojums (A6-0369/2008), ko Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā iesniedza *Claude Turmes* par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu (COM(2008)0019 - C6-0046/2008 - 2008/0016(COD)).

Claude Turmes, referents. - (DE) Priekšsēdētājas kundze, atjaunojamās enerģijas direktīva ir Eiropas enerģētikas politikas pagrieziena punkts. Šī direktīva ne tikai nodrošinās videi draudzīgāku elektrību, siltumu un transportu Eiropā, bet tā būs arī mūsu vietējās izcelsmes enerģija ar darbavietām un naudu, kas paliks Eiropā. Mēs būvēsim vadošu tirgu un uzņemsimies tehnoloģisku vadību, kā arī nodrošināsim savus eksporta tirgus. Vai ir vēl kas labāks, ko darīt šajā krīzes laikā?

Šis panākums ir kolektīvs panākums: to cilvēku kolektīvais panākums, kurus te neviens neredz — *Lise, Aris, Hans, Paul, Michel, Fred* — visu dibenistabās nodarbināto panākums. Tas ir šī Parlamenta panākums. Es vēlos vēlreiz pateikties *Fiona Hall, Britta Thomsen, Umberto Guidoni, Werner Langen* un *Anders Wijkman* par uzticību, ko viņi izrādīja manai sarunu vadīšanai. Es vēlos pateikties arī vienam cilvēkam īpaši, *Jean-Louis Borloo*. Bez viņa personīgi un bez viņa biroja, kā arī bez Francijas prezidentūras devuma mēs, piemēram, nebūtu piesaistījuši *Berlusconi* kungu visu nedēļas nogali un noveduši šo direktīvu līdz nobeigumam. Tāpēc tas ir kolektīvs panākums, un tieši to Eiropa var sasniegt!

Es īsi pievērsīšos saturam. Pirmkārt, direktīva dod ieguldījuma drošību, jo mums ir saistoši mērķi par vismaz 20 %. Mums ir saistoši valstu mērķi, ļoti sīki izstrādāti valstu darbības plāni un pagaidu mērķi, ko Komisija stingri uzraudzīs. Tas veidos pietiekami lielu spiedienu uz 27 dalībvalstīm, lai tās masveidā pievērstos vējam, saulei, ūdenim un biomasai.

Klauzula par 2014. gada pārskatu ir neskaidra. Šī pārskata klauzula nemin attiecīgos mērķus, kā arī tā neradīs attiecīgos sadarbības mehānismus. Itālijas atjaunojamās enerģijas rūpniecība šodien man saka paldies par to, ka ar Eiropas palīdzību mēs tagad varam panākt progresu atjaunojamā enerģijā arī tādā valstī kā Itālija.

Šie valsts mērķi — 34 % Austrijai, 17 % Itālijai, 23 % Francijai — arī ir sasniedzami ar sadarbības mehānismiem. Tas bija viens no punktiem, kas mums bija jāgroza Komisijas priekšlikumā. Mēs vēlamies sadarbību, nevis spekulāciju atjaunojamās enerģijas tirgū. Tāpēc mēs iebildām pret priekšlikumu par tirdzniecību ar šīm izcelsmes garantijām.

Arī infrastruktūra ir atjaunojama. Mēs gādājam, lai elektrotīkli būtu atvērti, lai gāzes vadi būtu atvērti, lai notiktu masveida ieguldījums apkures tīklos un lai ēkas — piemēram, sabiedrisku celtnu jumti — nākotnē izmantotu atjaunojamu enerģiju.

Punkts, ar kuru es, būdams referents, esmu mazāk apmierināts, ir sadaļa par atjaunojamo enerģiju transporta nozarē. Mūsu planētai ir ierobežojumi. Mums ir ierobežoti naftas resursi, bet mums ir arī ierobežota lauksaimniecības zeme. Šī iemesla dēļ mēs esam pielikuši punktu mītam par „lielām luksusa automašīnām un četrreiz četri spēkratiem, ko darbina šķietami zaļš benzīns”.

Mēs pievērsīsimies arī elektromobilitātei, un mēs daudz ciešāk vērosim biomasu no ilgtspējas viedokļa. Kopā ar vides un attīstības kustību Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, sākot ar šodien, cīnīsies pret nenormālu agrodegvielu parādīšanos tirgū!

(Applausi)

Jean-Pierre Jouyet, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlos atkārtot referenta izteiktās pateicības dažādiem cilvēkiem, kas patiešām ir kaut kas daudz nozīmīgāks nekā vienkārši pieklājības žests, un teikt, ka padarītais darbs nenoliedzami ir bijis izcils.

Protams, ka sākumā bija neapmierinoši punkti. Tie, vienkārši sakot, ir tikuši daļēji laboti attiecībā uz degvielu iekļaušanu un nedaudz grozīti attiecībā uz zemes piešķiršanu. Attiecībā uz pārējo atšķirība pasākumos, kas tiek prasīti dažādām valstīm, nav bijusi īstu diskusiju temats — es grasījos teikt „īstu iebildumu temats” — tā pierādot, kas īsti ir Eiropas solidaritāte.

Runājot par atjaunojamo enerģiju, dažiem ir jādara daudz vairāk, jo viņiem ir vajadzīgā jauda. Citi pieliek pūles citās pārejas jomās. Es domāju, ka šī ir gluži neparasta direktīva.

Andris Piebalgs, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos sākt ar pateicību referentam *Turmes* kungam, ēnu referentiem un visiem tiem cilvēkiem, kuri ir cīnījušies par atjaunojamo enerģiju. Es vēl atceros debates par atjaunojamo enerģiju, apkuri un dzesēšanu, un visiem jautājumiem, ko mēs apspriedām. Es domāju, ka mēs esam apguvuši direktīvu, kas atrodas mums priekšā. Mērķa saistošais raksturs nozīmēs, ka pasākumi un atbalsta shēmas dalībvalstīm, kas lieto atjaunojamo enerģiju, būs paredzamas un ilgtspējīgas. Tas ļaus jaunajām tehnoloģijām ieviesties tirgū un nepalikt marginālām. Mēs ierosinām dziļas pārmaiņas.

Ir tiesa, ka dažādām valstīm ir dažādi mērķi, bet es pieminētu arī kādu īpašu aspektu, kas parādījās Padomē. Visas valstis, izņemot vienu, saprata, ka tās varētu sasniegt šo mērķi un ka šim nolūkam tām ir divi papildu instrumenti. Pirmkārt, mums ir stingri jāiegulda energoefektivitātē, jo tā palīdz panākt arī atjaunojamās enerģijas mērķus. Otrkārt, mums nevajadzētu aizmirst nevienu nozari, jo mēs vēlamies pievērsties visām nozarēm, ne tikai elektrībai, bet arī apkurei un dzesēšanai, un transportam. Šī iemesla dēļ es uzskatu, ka, pateicoties dalībvalstu ļoti labajam noskaņojumam, mēs varētu raudzīties optimistiski šī mērķa virzienā.

Es pieļauju, ka ierosinātie elastīguma mehānismi, iespējams, nav visideālākie. Bet es piekristu Parlamentam un Padomei, ka mums šobrīd ir jāiegulda vairākās tehnoloģijās. Sliktākais, kas varētu notikt, ir tas, ja mēs traucētu dažu īpašu tehnoloģiju attīstībai, piemēram, saules enerģijai, kas šodien izmaksā dārgāk salīdzinājumā ar vēja tehnoloģiju. Es uzskatu, ka pareizā pieeja ir garantēt atbalsta shēmas, bet vienlaikus ļaut dalībvalstīm sadarboties. Man jāpiemin kāda Čehijas uzņēmuma ieguldījums vēja enerģijā Rumānijā. Tas ir tieši tas, ko mēs gribam. Mēs gribam lielus ieguldījumus tur, kur ir lētāk, bet tas nebūt nenozīmē, ka kāda tehnoloģija būtu jāizslēdz.

Es uzskatu, ka ir svarīgi nodrošināties ar pasākumiem flangos un ir iespējams risināt jautājumus par pieņemtajām administratīvajām barjerām, kā arī par dažiem citiem pasākumiem, kas ir pilnīgi nepieciešami, lai gūtu panākumus šajā jomā.

Par transportu es esmu pozitīvāk noskaņots nekā referents, jo es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, ka mēs pievēršamies ilgtspējas kritērijiem. Mums ir ilgtspējas kritēriji attiecībā uz siltumnīcas efektu izraisošajām gāzēm. Daži teiks, ka tiem būtu jābūt augstākiem; es uzskatu, ka tie ir augsti un tam ir stingra motivācija. Otrkārt, mēs esam noteikuši nepārkāpjamās jomas; es domāju, ka arī tā ir revolucionāra pārmaiņa. Visbeidzot, mēs pievēršamies arī jautājumiem, kas saistās ar tiešām vai netiešām pārmaiņām zemes izmantošanā. Mēs zinām, ka zinātniskie pierādījumi vēl nav pietiekami, lai pieņemtu ļoti skaidru lēmumu par to, bet tie skaidri iezīmē ceļu, lai nonāktu pie saistošiem noteikumiem arī šajās jomās. Es pat uzskatu, ka šī direktīvas daļa ir milzīgs panākums, jo tā ir pati pirmā reize, kad ilgtspējas kritēriji tiek definēti tādā veidā, kādā tie tiks īstenoti. Es uzskatu, ka transporta nozarei ir nepieciešami atjaunojamās enerģijas resursi, ne tikai apkurei un dzesēšanai, un elektrībai.

Es esmu ļoti lepns par darbu, ko ir veikuši mūsu referenti kopā ar Padomi un Francijas prezidentūru. Es esmu pārliecināts, ka mums 2020. gadā patērīnā būs ne tikai 20 % atjaunojamās enerģijas, bet daudz, daudz vairāk. Tāpēc šodien mēs varam būt droši, un 2020. gadā mēs būsīm pavisam laimīgi.

Béla Glattfelder, *Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinuma sagatavotājs*. - (HU) Starptautiskās tirdzniecības komiteju visvairāk interesēja biodegvielas jautājums, jo tā ir būtiska starptautiskajai tirdzniecībai. Starptautiskās tirdzniecības komiteja uzskata, ka starptautiskā tirdzniecība ar biodegvielu — kas šajā sakarā galvenokārt nozīmē importu no trešām valstīm — nedrīkst izraisīt globālajā līmenī vides sagrāvi vai bada pieaugumu. Tāpēc Starptautiskās tirdzniecības komiteja iesaka neatļaut dalībvalstīm, pildot mērķus attiecībā uz biodegvielu, ņemt vērā to importēto biodegvielu, kas ir saistīta — tieši vai netieši — ar mežu izciršanu vai kura tiek importēta no valstīm, kas saņem starptautisku pārtikas palīdzību vai nosaka eksporta nodevas vai citus eksporta ierobežojumus lauksaimniecības produktiem. Manuprāt, arī Eiropa ir spējīga ražot biodegvielu, un mēs gūsim panākumus savas energoatkarības mazināšanā, tikai tad, kad mēs sāksim izmantot biodegvielu, kas ražota Eiropā.

Mariela Velichkova Baeva, *Ekonomikas un monetāro lietu komitejas atzinuma sagatavotāja*. - (BG) Es vēlētos apsveikt referentu par izcilajiem rezultātiem. Lai sasniegtu atjaunojamās enerģijas direktīvas mērķus, mums ir jārada tiesiskas pamatshēmas garantiju izsniegšanai lēmumiem par ilgtermiņa ieguldījumiem.

Paredzamais pieprasījums uz enerģiju no atjaunojamiem avotiem un uz biodegvielu pavērs daudzas iespējas, arī, piemēram, riska kapitāla garantēšanu maziem un vidējiem uzņēmumiem jaunu tehnoloģiju ieviešanai tirgū.

Finanšu iestādēm pat pašreizējā grūtajā posmā ir jāuzņemas galvenā loma instrumentu strukturēšanā un tirgošanā ar mērķi finansēt projektus, kas veicina atjaunojamo enerģiju, enerģijas efektivitāti un citus mērķus. Tas ir sasniedzams, izveidojot regulatīvu pamatstruktūru ar ilgtermiņa perspektīvu Kopienas un valsts līmenī, koncentrējoties uz vietējo un reģionālo iestāžu nozīmi tādas politikas ietekmēšanā, kas veicina enerģijas izmantošanu no atjaunojamiem avotiem.

Anders Wijkman, *Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinuma referents*. - Priekšsēdētājas kundze, es piekrītu, ka šī Atjaunojamās enerģijas direktīva ir enerģētikas un klimata dokumentu kopuma vislabākā daļa. Es esmu sevišķi priecīgs, ka ir izdevies ievērojami uzlabot ilgtspējas kritērijus biodegvielai. Es domāju, ka referents ir veicis izcilu darbu.

Mums jāapsveic pašiem sevi par šo direktīvu, jo citās šī dokumentu kopuma daļās vēl ir ļoti daudz kā, ko var vēlēt. Ja pilnas izsoles tiek atvērta līdz 2027. gadam — par veselu paaudzi vēlāk — un ja vairāk nekā 60 % izmešu samazinājuma var izdarīt trešās valstīs, kur ir nepieciešamais spiediens un kur ir nepieciešamie stimuli enerģijas ražošanas, transportēšanas, rūpnieciskās ražošanas utt. pārveidošanai? Tas ir nopietns faktors mūsu ilgtermiņa centieniem samazināt izmešus, kā arī mūsu rūpniecībai. Mums ir vajadzīga inovācija. Ja es būtu jūsu vietā, komisār, es mazliet raizētos par risku ETS tirgum sabrukt, summējoties zemajām prasībām attiecībā uz rīcību pašu mājās un lejupslīdes sekām.

Es domāju, ka Atjaunojamās enerģijas direktīva ir izcils piemērs. Tā dos mums vajadzīgos stimulus tehnoloģijas attīstībai, tā radīs jaunas darbavietas, un tā samazinās atkarību no ārējās pasaules — visu to, kas mums ir ārkārtīgi vajadzīgs.

Inés Ayala Sender, *Transporta un tūrisma komitejas atzinuma sagatavotāja*. - (ES) Priekšsēdētājs kundze, arī es aplaudēju šo sarunu par atjaunojamās enerģijas direktīvu nobeigumam. Vissvarīgākais, skatoties no transporta redzespunkta, mūsaprāt, ir tas, ka tagad ir skaidri iezīmēts ceļš. Rūpniecība to ir prasījusi juridiskas noteiktības dēļ. Mums ir arī izdevies ieviest pietiekamus nosacījumus un daudzveidību šajā ceļā, lai tādējādi ne vien biodegviela, bet arī citi faktori, tādi kā ūdeņradis vai elektrība no atjaunojamiem avotiem, veidotu kopumu, kas vajadzīgs, lai sasniegtu mērķi gan par 20 %, gan par 10 % šajos 20 %.

Manuprāt, ārkārtīgi svarīgs pamata punkts ir ilgtspējas kritēriju ieviešana. Tajos, protams, jāiekļauj tādi vides kritēriji kā zemes izmantošana un tās ietekme trešās valstīs, bet es domāju, ka arī sociālie kritēriji ir izšķirīgi. Es aicinu Komisiju būt sevišķi jutīgai attiecībā uz šo, jo sociālie kritēriji ir tieši tas, ko cilvēki pieprasa no mums šajos lejupejošajos un lielos nenoteiktības laikos.

Attiecībā uz pārskatu klauzulām es uzskatu, ka mēs varam palīdzēt attīstīt un uzlabot šo virzienu ar jauniem normatīviem priekšlikumiem, *inter alia*. Kopējais formāts palīdzēs arī dalībvalstīm savos darbības plānos nodrošināt mērķus, ko esam noteikuši.

Visbeidzot es vēlos jautāt Komisijai, kādi ir tās plāni par infrastruktūras un loģistikas sadalīšanu un ...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

SĒDI VADA M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

priekšsēdētāja vietnieks

Samuli Pohjamo, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. - (FI) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties referentam par lielo darbu, ko viņš ir veicis.

Atjaunojamās enerģijas avotu ilgtspējīga un palielināta izmantošana ir pozitīvs risinājums reģioniem. Tas radīs jaunas darbavietas, uzlabos enerģētikas pašpietiekamību un vienlaikus būs svarīgs ieguldījums klimata pārmaiņu kontrolē. Turklāt tas veicinās atjaunojamās enerģijas ražošanā izmantojamo mašīnu un iekārtu globālo tirgu.

Reģionālās attīstības komiteja savā atzinumā uzsvēra reģionu un vietējā līmeņa redzespunkta izšķirīgo nozīmi direktīvas īstenošanā. Šajā jomā ir nepieciešams daudz sadarbības. Mums ir jāapmainās ar labu pieredzi un pētniecību, produktu attīstību un eksperimentāliem projektiem.

Nosacījumi un klimatiskie faktori ļoti atšķiras starp dalībvalstīm un reģioniem. Tas kļūst skaidrs arī no kompromisa priekšlikuma, kas ļautu arī mūsu komitejai, piemēram, ierosināt ilgtspējīgu, bet maza mēroga kūdras izmantošanu ražošanas procesos.

Ir svarīgi, ka mēs varam pieņemt kompromisu, kas panākts par šo direktīvu kā daļu vēsturiski nozīmīgajā klimata un enerģētikas dokumentu kopumā.

Csaba Sándor Tabajdi, *Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas referents*. - (HU) Es vēlos vispirms apsveikt referentu *Turmes* kungu, jo šī ir viena no vissvarīgākajām direktīvām. Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja priecājas, ka Eiropas Komisija ir turējusi savu vārdu, jo pirms gada, kad Parlaments pieņēma manu ziņojumu par biogāzi, mēs vienojāmies ar *Fischer-Boel* kundzi, ka nebūs atsevišķas direktīvas par biomasu, bet ka mēs pievērsīsimies biomasas jautājumam saistībā ar atjaunojamiem enerģijas avotiem. Es pateicos Eiropas Komisijai par to, ka šis lēmums ir ņemts vērā. Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja uzskata, ka biomasai un biogāzei ir izšķirīga nozīme atjaunojamo enerģijas avotu vidū; tomēr biomasas gadījumā ir nepieņemami, ja tā saistās ar mežu iznīcināšanu vai pārtikas ražošanai piemērotas zemes atsavināšanu. Tādējādi biodegvielas, biomasas ražošana ne pie kādiem apstākļiem nevar notikt uz pārtikas ražošanas rēķina. Amerikas bioetanolā programma ir negatīvs piemērs tam, kā programma, kas balstās uz kukurūzu, ir ietekmējusi cenu celšanos. Paldies jums par uzmanību.

Werner Langen, *PPE-DE grupas vārdā*. - (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vispirms vēlos teikt, ka Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa piekrīt sarunās panāktajam kompromisam. Sarunas ir bijušas smagas, un *Claude Turmes* ir ieguldījis tajās daudz darba. Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā mums bija jāizskata 1 500 grozījumu, kas bija doti atzinumos, un ideju daudzums bija tik liels, ka nepārtraukti tika piedāvāti jauni priekšlikumi. Tomēr mēs savā starpā esam noveduši to līdz veiksmīgam noslēgumam, un es vēlos sevišķi pateikties galvenajam sarunu vedējam Francijas Pastāvīgajam pārstāvim *Léglise-Costa* kungam, kas saglabāja nepieciešamo mieru un savaldību visās šajās ārkārtīgi smagajās

sarunās, kuras notika vismaz desmit kārtās. *Claude Turmes* ir beidzot piekritis kompromisam, ko mēs varam pilnībā atbalstīt, jo tas paver visas iespējas mērķtiecīgai atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanai.

Komisārs *Dimas* ir teicis: „Jā, es piekrītu visam dokumentu kopumam, pat ja vienā vai otrā vietā ir kaut kas tāds, kas jums nepatīk.” Priekšlikums, kas ienāca no A. Piebalga dienesta, bija īsti lietderīgs. Šajā ziņā sarunas varēja notikt uz stabila pamata, un mums nav bijis vajadzīgs tik daudz grozīt atšķirībā no dažiem citiem jautājumiem, par kuriem mums vēl ir jādebatē. Uz šī pamata mēs varam kopā panākt progresu par atjaunojamo enerģiju, likt dalībvalstīm izpildīt viņu pienākumu attīstīt modernās tehnoloģijas un tādējādi panākt mūsu kopīgo mērķi par vismaz 20 % atjaunojamās enerģijas līdz 2020. gadam.

Diemžēl visā kompromisā ir viens punkts, kas manā uztverē nav optimāls, un tas ir Komisijas priekšlikums ieviest elastīgus mehānismus. Šajā jautājumā Parlaments un Padome netiek uz priekšu. No mana viedokļa raugoties, būtu bijis labāk, ja mēs būtu nodrošinājuši jaunas iespējas dalībvalstīs. Tomēr par spīti minētajam iebildumam šajā vienīgajā punktā mana grupa pilnībā piekrīt šim dokumentu kopumam. Liels paldies *Claude Turmes*, Francijas prezidentūrai un Komisijai.

Britta Thomsen, PSE grupas vārdā. – (DA) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Pirms divdesmit diviem mēnešiem nebija daudz tādu cilvēku, kas ticēja, ka ES uzņemsies saistības par 20 % sava enerģijas patēriņa 2020. gadā, kas nāks no atjaunojamiem enerģijas avotiem. Tas ir vērtējams kā pasaules visnozīmīgākais enerģētikas tiesību akts, kas mums rītdien ir jāpieņem šeit Eiropas Parlamentā. Ar šo mēs beidzot varam redzēt nobeigumu vairāku simtu gadu ilgai atkarībai no naftas un gāzes, atkarībai, kas ir sabojājusi mūsu klimatu un izraisījusi karus, nemierus un nevienlīdzību visā pasaulē. Ceļš līdz šim punktam ir arī bijis grumbulains un šķēršļu pilns, bet, kā mēs šodien šeit stāvam, tā ir apziņa, ka mēs vairs nevaram ļaut lietām vienkārši ritēt savā gaitā. Mums ir jārikojas, un ar šo direktīvu par atjaunojamo enerģiju mēs speram pirmo soli pretī tīrākai un labākai pasaulei.

Mūsu enerģijas patēriņš ir stūrakmens, kad mēs runājam par to, ka kaut kas ir jādara pret klimata pārmaiņām, jo, ja mums izdosies pārslēgt mūsu enerģijas patēriņu un izbeigt izmantot fosilo kurināmo, mums arī izdosies kaut ko darīt klimata pārmaiņu sakarā. Vienošanās, ko mēs esam panākuši ar Padomi, ir labs rezultāts pēc Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas domām, jo mēs esam saglabājuši galvenos saistošos mērķus, tāpēc neatkarīgi no tā, cik daudz izvairīgu stratēģiju dažas dalībvalstis ir ierosinājušas, 20 % ES enerģijas patēriņa 2020. gadā būs zaļā enerģija. Mēs esam saglabājuši saistošus mērķus par vismaz 10 % enerģijas patēriņa transporta nozarē, kas nāks no atjaunojamās enerģijas avotiem, un mēs esam nosargājuši arī to, ka biodegviela tiks ražota atbildīgā veidā, un mēs Sociālistu grupā esam arī uzsvēruši sociālās ilgtspējas nepieciešamību. Mums ir arī patīkami, ka otrās paaudzes degvielai ir divkārtšs vērtējums norēķinos, tāpēc ir stimulēta attīstīt jaunas enerģijas tehnoloģijas. Visbeidzot mēs esam nosargājuši pamatu industrijai ar diviem miljoniem jaunu darbavietu Eiropā un pētniecību par zaļām enerģijas tehnoloģijām, tāpēc man ir pavisam justies lepna par to, ka Eiropas Parlaments ir parādījis, ka spēj rīkoties, un priecīga, ka Sociālistu grupai ir bijusi izšķirīga ietekme, tādējādi rītdien mēs varēsim dot atbalstu šim tiesību aktam. Es vēlos izteikt lielu pateicību visiem saviem kolēģiem par viņu ārkārtējo sadarbību šajā jautājumā.

Fiona Hall, ALDE grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, mani sarūgtina tas, ka ir tikušas atvieglotas izmešu samazināšanas prasības klimata dokumentu kopuma daļā. ES ir stingri jānosaka savs kurss virzībā uz zema oglekļa nākotni, citādi to pārņems citas valstis, kas tagad cenšas atgūt zaudēto laiku. Es domāju, ka mums var nākties nožēlot šo garām palaisto izdevību sakārtot pašiem savu māju, pirms to dara pārējā pasaule.

Bet ar Atjaunojamās enerģijas direktīvu Parlamentam ir izdevies pārliecināt dalībvalstis par nepieciešamību radikāli mainīt veidu, kā mēs iegūstam savu enerģiju. Es gribu pateikties *Claude Turmes*: viņa mērķtiecība bija tā, kas ļāva sasniegt šo iznākumu.

Atjaunojamās enerģijas rūpniecībai šī direktīva piedāvā tiesisku noteiktību un šķēršļu aizvākšanu tādām progresam kā, piemēram, pievienošanās tiklam. Attiecībā uz atjaunojamo enerģiju transportā rūpniecībai ir noteikti ļoti stingri kritēriji biodegvielai, ko es vērtēju atzinīgi. Es ar atvieglojumu redzu, ka galīgais teksts aizsargā zemi ar augstu bioloģisku daudzveidību un augstu oglekļa krājumu un ka siltumnīcas efektu izraisošo gāzu uzglabāšanas prasība ir paaugstināta no Komisijas sākotnēji ierosinātajiem 35 % līdz 60 % jaunām iekārtām, sākot ar 2017. gadu. Vissvarīgāk, ka zemes izmantošanas maiņas netiešie efekti tiks ietverti kā faktori, aprēķinot siltumnīcas efektu izraisošo gāzu ietaupījumus, un biodegviela bez blakņu riska saņems papildatlīdzību. Ietekme uz pārtikas cenām tiks uzraudzīta un apskatīta regulāros ziņojumos un 2014. gada pārskatā.

Ja būtu noticis tā, kā grib Parlaments, noteiktas darbības būtu bijušas spēcīgākas un neatliekamākas. Tomēr šis ir teksta galīgais variants, kas ir pelnījis Parlamenta atbalstu.

Ryszard Czarnecki, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties referentam par ziņojumu. Es atgādinātu Parlamentam, ka pirms Padomes sanāksmes tika panākts kompromiss par trim no sešiem ziņojumiem enerģētikas un klimata dokumentu kopumā. Tas nebija labs kompromiss. Tajā laikā varēja teikt, ka, vienojoties par kopēju nostāju attiecībā uz pusi no direktīvām, Eiropas enerģētikas un rūpniecības glāze bija piepildīta līdz pusei. Tomēr skeptiķis būtu spiests atzīmēt, ka iepriekš minētā glāze palika pustukša. Tomēr pēc samita Savienības glāze tagad ir pilna līdz malām.

Kompromiss nav viegls. Tas liek dalībvalstīm, arī jaunajām, pielikt milzīgas ekonomiskas pūles, neskatoties uz apstākļiem. Standarti kompromisa versijā ir tikuši paplašināti, un mūsu reģionam ir noteikts augsts līmenis. Mums jātur prātā, ka visi šie skaitļi un rādītāji, kurus ir tik viegli apņēmties uz papīra, noteiks reāli taustāmus fondus, ko radīs mūsu nodokļi. Tie noteiks arī likteni reālām darbavietām, kuras tiek apdraudētas.

Umberto Guidoni, GUE/NGL grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mēs atrodamies Eiropai svarīga kompromisa priekšā, lai gan Eiropas Parlamentam ir bijis jānorij rūgts malks.

Sevišķi dokumentā par atjaunojamo enerģiju, kas radās pēc triju pušu sarunām, mērķi ir skaidri definēti, un galvenais, tas nosaka, ka tie ir obligāti. 2014. gada pārskata klauzula ir jāaplūko kā atslēga lielākai elastībai, panākot samazināšanas mērķi, kas paliek 20 % līmenī, un, ja nosacījumi būs labi, paceļot to līdz 30 % līdz 2020. gadam. Ir jāatzīmē, ka vispēcīgākais un ekonomiski visizdevīgākais elastības ieviešanas veids dalībvalstīm ir noteikt nacionālus efektivitātes mērķus celtniecībai, transportam un rūpniecības nozarēm un labākam elektrības izmantojumam.

Obligātais 10 % mērķis biodegvielai ir jāpapildina ar konkrētām efektivitātes prasībām ražošanas procesiem, ievērojot vides un sociālās ilgtspējas kritērijus. Biomasas izmantošana ir jāvirza uz neapstrīdamām jomām un efektīvākām konversijas tehnoloģijām attiecībā uz pirmās un otrās paaudzes biodegvielu. Vienošanās, kas panākta Padomē, un Eiropas Parlamenta griba raidīt pozitīvu vēsti ir šāda: mēs nevaram atrisināt šo nopietno ekonomisko krīzi, nemainot mūsu stratēģiju. Ir pierādījies, ka tie, kuri tāpat kā *Berlusconi* kungs izsmēja Eiropas „trīs vēju” direktīvu un nosauca to par donkihotisku plānu, ir kļūdījušies.

Šis dokumentu kopums, kuru Parlamentam ir lūgts apstiprināt, lai gan ir atšķaidīts dalībvalstu savtīguma dēļ, noteiktā veidā ļauj nodrošināt novatoriskus risinājumus, lai atvieglotu klimata pārmaiņu ietekmi. Ja mēs nespēsim rīkoties strauji, tad šī problēma ar lielāku smagumu gulsies uz Eiropas ekonomiku un, galvenokārt, uz Eiropas pilsoņu dzīvi.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Apspriežamā direktīva ir domāta atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanai un ir enerģētikas un klimata dokumentu kopuma daļa. Es balsošu pret šo dokumentu kopumu rītdien, jo stingri uzskatu, ka tiesību akts, kas mums ir pasniegts kā 27 valstu vai valdību galvu ar grūtībām panākta vienošanās, ir neizprotams, nevajadzīgs un potenciāli bīstams. Es ceru, ka tas nekad netiks pilnībā īstenots.

Viss klimata dokumentu kopuma radīšanas un sarunu process ir vairāk atgādinājis Hansa Kristiāna Andersena pasaku par kailo karali. Valdības ministri, kas galu galā Briselē vienprātīgi apstiprināja šo haotisko regulu, instrukciju, sodu un soda maksu mistrojumu, bieži pauzē gluži pretēju viedokli paši savās valstīs. Privātās sarunās viņi pat ir izdarījuši aplēses par klimata draudzīgā vājpārta negatīvo ietekmi un atzinuši, ka šis zaļais burbulis nodarīs kaitējumu valstu ekonomikai. Tomēr viņi ir baidījušies izmantot savas veto tiesības, lai noraidītu tiesību aktu, kas Eiropas Savienībai nenesīs neko citu kā vienīgi turpmāku konkurētspējas zudumu.

Neviens no politiķiem nerunāja atbildīgi par to, kā jaunā direktīva un regulas paaugstinās siltuma un elektrības maksas. Kāpēc mums ir vajadzīgi jauni reģistri un gada ziņojumi, lai nodrošinātos ar izcelsmes garantiju? Kāpēc nepastāvīga vēja ražotai kilovatstundai sadales tīklā būtu jābūt pārākai par drošu kodolenerģijas kilovatstundu? Kuri no mūsu EP deputātiem spēj izrēķināt, piemēram, normalizācijas formulu tādas elektroenerģijas aprēķināšanai, kas saražota hidroelektrostacijās? Parlaments rītdien grib izmantot šo formulu kompleksā formulā, lai dotu norīkojumus visām hidroelektrostacijām Savienībā. Kurš, izņemot referentu un dažas amatpersonas, apjēdz, par ko es te runāju?

Ja mēs gribam strādāt mūsu pilsoņu interesēs un nodrošināt ilgtspējīgu attīstību, mēs nevaram aizliegt visu rūpniecisko ražošanu Savienībā, sūtit sirsnīgus sveicienus vējam un lietum, bloķēt kodolenerģiju un bezgalīgi paaugstināt enerģijas cenas ar nelietderīgiem birokrātiskiem pasākumiem. Tāpēc mums rītdien jānoraida viss klimata dokumentu kopums.

Alejo Vidal-Quadras (PPE-DE). – (ES) Mums ir jāatzīst, dāmas un kungi, ka šīs dienas debatēm un rītdienas balsojumam šajā Parlamentā ir neliela saldeni rūgta piegarša, kam ir gan gaišā, gan tumšā puse.

Tumšā puse ir tā, ka mūsu sāktās procedūras intensitāte un ātrums lika ļoti daudzām dalībvalstīm justies atstumtām un izslēgtām no lielas daļas debašu par pasākumu kopumu, kurš, kā mēs visi zinām, noteikti ir svarīgākais kopums šajā Parlamenta sasaukumā.

Attiecībā uz gaišo pusi — es esmu pārliecināts, ka šo ilgo sarunu iznākums, mēs beidzot to varam pateikt, ir apmierinošs.

Šī ir kopīga apspriešana par visu kopumu, taču pašlaik mēs runājam par direktīvu par atjaunojamiem energoresursiem, un es vēlos uzsvērt dažus punktus tieši saistībā ar šo tematu.

Pirmkārt, tajā pareizi ir saglabāta biodegvielas 10 % proporcija, jo, ja mums Eiropā ir problēma, tad tā ir energoapgādes drošības problēma.

Valstu atbalsta plāni, kuri arī turpinās, ir bijuši ļoti veiksmīgi dažās dalībvalstīs, sevišķi Spānijā. Tāpēc, manuprāt, tas, ka šie plāni ir saglabāti, arī ir ļoti laba ziņa.

Elastības mehānismi ir paredzēti, lai palīdzētu tām dalībvalstīm, kuru iespējas piedalīties šajā vērienīgajā projektā atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanai ir mazākas, apvienot spēkus ar tām dalībvalstīm, kuru iespējas ir lielākas. Arī šis ir ļoti pozitīvs ieguldījums.

Turklāt šī direktīva par atjaunojamiem energoresursiem, protams, sūta ļoti spēcīgu, skaidru signālu rūpniecības nozarēm Eiropā, kas iedrošinās tās darboties droši un noteikti. Tas pavērs milzīgas uzņēmējdarbības un darbavietu radīšanas iespējas gan Eiropā, gan pasaulē.

Īsumā, šis tiesību aktu kopums atklāj jaunu apņemšanās ēru vides kvalitātes jomā tādā apmērā un ar tādu vērienu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Mechtild Rothe (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos izteikt komplimentus par referenta lielisko darbu. Mans dārgais *Claude*, sirsnīgākais paldies! Šis pamatnostādnes tagad sniedz mums lielisku iespēju ar jaunu sparū virzīt uz priekšu Eiropai nepieciešamās izmaiņas enerģētikas jomā.

Mēs zinām, ka saistībā ar klimata pārmaiņu radītajām sekām, kas kļūst aizvien dramatiskākas, ir nepieciešams nopietni pievērsties atjaunojamiem energoresursiem un energoefektivitātei. Tas, kas mums šodien tika prezentēts kā kompromiss ar Padomi, ir ļoti labs rezultāts. Draudi veiksmīgajām valstu atbalsta shēmām, kurus izraisīja Komisijas ierosinātā sertifikātu tirdzniecība, ir novērsti. Elastību, kas ir ārkārtīgi svarīga, ja mēs vēlamies sasniegt — un, es ceru, pārsniegt — 20 % mērķi kopā, sniedz patiesie sadarbības mehānismi. Turklāt valstu rīcības plāni, kuros noteiktas stratēģijas atjaunojamo energoresursu izmantošanas palielināšanai, ir būtiski pastiprināti.

No vienas puses, Eiropas Parlaments ir ievērojami uzlabojis ekoloģiskos kritērijus biodegvielai, un, no otras puses, tas ir pievienojis sociālos kritērijus. Tāpēc es pateicos referentam, un es pateicos visai delegācijai par šo iznākumu.

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Paldies, priekšsēdētāja kungs! Vispirms vēlos pateikties *Turmes* kungam un visiem triālogā iesaistītiem par panākto vienošanos. Manuprāt, kompromiss par atjaunojamo enerģijas avotu direktīvu ir būtisks tāpēc, ka mēs nenovirzījāmies no mērķiem un apņemšanās, kas tika izteikti iepriekš, un tas viss, neskatoties uz finanšu un ekonomikas krīzi, uz to, ka fosilo kurināmo cenas īstermiņā krītas. Par transportu runājot, es tiešām gribētu pateikt, ka ir labi, ka ir izvirzīti šie ilgtspējīgie kritēriji un ka tika atrasta arī nākamo paaudžu biodegvielas veicināšanas shēma, kas, manuprāt, šai krīzei starp pārtikas ražošanu un biodegvielu ir atrasts kā labs kompromiss. Un, visbeidzot, mani arī gandarī tas, ka tika sadzirdēts tādu nelielu Eiropas valstu kā Latvijas [viedoklis], kurai īpaši liels atjaunojamo resursu īpatsvars jau tā ir augstākais Eiropas Savienībā, ka tika sasniegts un pazemināts viņas mērķis, kas parāda uzticību Eiropas izpratnei arī par mazas valsts situāciju. Paldies!

Roger Helmer (NI). – Priekšsēdētāja kungs, šajā laikā, kad mēs visi esam noraizējušies par energoapgādes drošību, ir skaidrs, ka ir pareizi izmantot atjaunojamo enerģiju, taču šai atjaunojamajai enerģijai ir jābūt ilgtspējīgai gan no vides, gan no ekonomiskā viedokļa. Tāpēc es esmu ļoti satraukts par straujo pievēršanos vēja enerģijas izmantošanai, sevišķi manā valstī, kur mēs esam noteikuši pārāk optimistiskus un pilnībā

nesasniedzamus mērķus saistībā ar vēja enerģiju. Nav skaidrs, vai vēja enerģija atbilst šiem kritērijiem, tā ir ļoti dārga un jau palielina elektrības izmaksas finansiālās grūtībās nonākušām ģimenēm un uzņēmumiem.

Vēja turbīnu izstrādei, būvniecībai, transportēšanai un uzstādīšanai tiek izmantots ļoti daudz enerģijas. Rokot pamatus, infrastruktūru, ceļus un kabeļus, rodas vēl nemams CO₂ daudzums. Taču, priekšsēdētāja kungs, šodien manas lielākās bažas ir saistītas nevis ar šiem jautājumiem, bet gan ar ietekmi uz vietējām kopienām: vēja staciju uzstādīšana manā reģionā Lesteršīrā un Northamptonšīrā ir kļuvusi par sērgu; vēja stacijas rada vizuālus traucējumus, mazina īpašumu vērtību, tie sagrauj dzīves un mājas, un kopienas. Mēs arvien vairāk raizējamies par zemas frekvences skaņu radīto ietekmi uz veselību, sevišķi naktīs, jo šīs frekvences traucē vietējo iedzīvotāju miega ieradumus. Ir pienācis mūsu laiks aizstāvēt cilvēkus, kurus mēs pārstāvam. Es uzskatu, ka ar likumu ir jānosaka obligātais attālums no jaunām vēja turbīnām līdz dzīvojamām mājām — vismaz trīs kilometri.

Reino Paasilinna (PSE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, paldies visiem referentiem!

Notiek daudz kas. Savienība ir iesaistījies kara izbeigšanā Gruzijā, mēs esam sākuši mēģināt kontrolēt plašo finanšu krīzi, un tagad mēs gatavojam enerģētikas tiesību aktu kopumu, kas arī nav sīkums.

Ir panākta vienošanās par to, kuras rūpniecības nozares saņems emisijas kvotas. Ir svarīgi, ka nav ieguldījumu krituma un no tā izrietoša bezdarba. Tas varēja notikt papildus finansiālajam kritumam, kas būtu fatāla kombinācija. Nodarbinātībā arī ir sācies jauns pacēlums, jo rūpniecība nav pārcelta uz citām valstīm un energoefektivitāte pieaug, un tam ir nepieciešamas tehnoloģijas.

Man ir prieks, ka mūsu priekšlikums par galveno atsauci periodu izmantot 2005.–2007. gadu tika pieņemts, jo tas nozīmēs taisnīgumu. Eiropa tagad vada pārmaiņas. To pamatā ir solidaritāte, kas attiecas arī uz tiem, kuri šodien vēl aizvien nav tik energoefektīvi.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties referentam un atbalstīt kompromisu par direktīvas par atjaunojamajiem energoresursiem projektu. Es arī vēlos izmantot šo izdevību, lai paustu dažus komentārus.

Kad mēs runājam par atjaunojamajiem enerģijas avotiem, mēs domājam par vēja, saules, ģeotermālās, viļņu, upju kritumu, biomasas un biogāzes enerģijas priekšrocību izmantošanu. Diemžēl atjaunojamās enerģijas ražošanas iekārtas var negatīvi ietekmēt vidi vai ierobežot pārtikas ražošanu, lai arī tas nav neizbēgami. Tāpēc ir svarīgi, izmantot veselo saprātu visās mūsu darbībās un veikt padziļinātus pētījumus. Mums ir arī jācenšas samazināt atjaunojamās enerģijas ieguves izmaksas, meklējot inovatīvus risinājumus. Atjaunojamai enerģijai patiesi nav jābūt dārgai. Turklāt mums ir jāapņemas papildu izmaksas, ņemot vērā arī tradicionālo enerģijas avotu izmantošanas radīto kaitējumu videi.

Saistībā ar šo es vēlos uzsvērt nepieciešamību iesaistīt pašvaldības, sevišķi pilsētu teritorijās. Mums ir arī jāsniedz sabiedrībai vispusīga informācija par šo jautājumu. Enerģijas taupīšana un tās racionāla izmantošana arī ir ļoti svarīgas darbības. Mēs nedrīkstam izšķiet mātes Zemes dārgumus.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos teikt, ka mani ir iespaidojuši interesantie argumenti, kas tika minēti šajās debatēs par vienu no Eiropas klimata pārmaiņu un enerģētikas politikas stūrakmeņiem.

Šajā laikā, kad mūsu ekonomikās valda lieli nemieri, es apbrīnoju to, kā Francijas prezidentūra — kopā arī ar prezidentu *Berlusconi*, kurš ir pelnījis pateicību un atzinību par to, — ir mēģinājusi risināt jautājumus jomā, kas, jāatzīst, veicina planētas sagraušānu un piesārņojumu, vienlaikus nodrošinot saprātīgus nosacījumus mūsu rūpniecības nozaru izdzīvošanai. *Turmes* kunga ziņojums būtiski palielina mūsu izredzes, tā ka nav šaubu, kam mums būs nepieciešama enerģija no atjaunojamajiem avotiem.

Es piekritu vispārīgajai ziņojuma ievirzei un grozījumiem, sevišķi 1., 2., 4., 5. un 7. grozījumam, un es plānoju balsot par, lai gan es vēlos, lai dažādi atjaunojamās enerģijas ieguves instrumenti tiktu vērtēti atšķirīgi ar nosacījumu, ka to ietekme vēl ir kārtīgi jānovērtē un par to ir jādiskutē. Tomēr ierosinātajos iebildumos ir jāņem vērā gan sociālā, gan vides ilgtspēja un tādejādi, ja vēlaties, mūsu ražošanas nozaru visu aspektu ilgtspēja.

Teresa Riera Madurell (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šis ziņojums neapšaubāmi ir ārkārtīgi svarīgs solis ceļā uz drošāku, konkurētspējīgāku un ilgtspējīgāku enerģētikas sistēmu. Tāpēc es vēlos apsveikt referentu par viņa izcilo darbu, kas ļauj Parlamentam spēlēt galveno lomu šajā procesā.

Tomēr man ir žēl, ka ir saglabāta 2014. pārskatīšanas klauzula. Protams, ir ieviesti konkrēti piesardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka tā neietekmē ne 20 % mērķi, ne dalībvalstu kontroli pār to valsts atbalsta sistēmām, tomēr man tie nešķiet pietiekami.

Atbilstoši pašreizējam formulējumam dažas dalībvalstis varētu sūdzēties par to, ka ir atjaunināta atjaunojamās enerģijas sertifikātu tirdzniecība, drauds, ar kura novēršanu mēs tik smagi strādājam sarunās par šo direktīvu.

Mūsu kā Parlamenta pienākums ir uzraudzīt, lai netiktu pieļautas nekādas atkāpes mērķu sasniegšanā, un arī mudināt Savienību veicināt atjaunojamo energoresursu ārkārtīgi lielā potenciāla izmantošanu citviet pasaulē.

Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam iniciatīvu izveidot starptautisku atjaunojamo energoresursu aģentūru, lai veicinātu atjaunojamo energoresursu izmantošanu arī ārpus Eiropas.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Godātie kolēģi! Manuprāt, augstu vērtējams fakts, ka vienošanās par klimata pārmaiņu paketi ir panākta vienprātīgi, jo ir skaidrs, ka virzīties efektīvi uz priekšu mēs varēsim tikai tad, ja valdīs vienprātība. Pirmkārt, atzīmēšu, ka kompromisa redakcijā ir rasts risinājums tām dalībvalstīm, kuru emisiju samazinājums laikā no 1990. līdz 2005. gadam ir vismaz 20 %. Tomēr risinājumam jābūt vēl drosmīgākam, jo, piemēram, manas valsts Latvijas gadījumā 2005. gadā samazinājums pret 1990. gadu jau ir 57 %, pie tam kopējais finansējums no izsolēm, kurš pieejams, lai paketi ieviestu, ir būtiski samazinājies. Otrkārt, lai tiktu sasniegti 2020. gada mērķi, ir jāizveido efektīva Eiropas Savienības mēroga stimulēšanas sistēma, kas atbalstītu uzņēmumus un privātpersonas, kuri kā enerģijas avotus izmanto vai ievieš atjaunīgos energoresursus. To varētu izdarīt, sedzot daļu no ieviešanas izmaksām. Dalībvalstīm, kuru rīcībā nav pietiekamu budžeta līdzekļu, šis uzdevums citādi var izrādīties nepaveicams. Eiropas Komisijai vairāk pūļu jāpieliek arī, lai rastu līdzekļus efektīvāku un lētāku atjaunīgo enerģijas avotu tehnoloģiju izstrādei. Lai uzlabotu klimata situāciju pasaulē, šīs tehnoloģijas par pieņemamām cenām jāpiedāvā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Līdz 2020. gadam divdesmit procentiem izmantotās enerģijas ir jābūt iegūtiem no atjaunojamiem energoresursiem. Tas ir ļoti vērienīgs mērķis, raugoties no pašreizējās situācijas Eiropā. Pašlaik atjaunojamā enerģija ir 8,5 % no visas izmantotās enerģijas. Katrai valstij ir jāmeklē resursi, kurus tā varēs vislabāk izmantot savā teritorijā.

Ir vērts pieminēt, ka arvien vairāk pašvaldību vēlas izmantot atjaunojamo enerģiju. Es uzskatu, ka nozares nākotne patiesi ir atkarīga no vietējām iniciatīvām. Tās var paļauties uz spēcīgu valsts un Eiropas atbalstu, arī finansiālu atbalstu.

Tāpēc ir svarīgi veicināt šādas darbības, demonstrēt labumus, kādus tās dos, un atbalstīt jau sāktās iniciatīvas. Ieguvumi ir ļoti dažādi: vairāk darbavietu, ienākumu, nodokļu ieņēmumu un vispirms jau — atjaunojamo energoresursu.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, dāmas un kungi, šis ziņojums nenoliedzami ir Eiropas Parlamenta sasniegums. Mums ir jāpanāk līdzsvars divās lietās: no vienas puses, enerģijas ieguve no visiem iespējamiem avotiem, tajā skaitā no atjaunojamiem un alternatīviem avotiem, un, no otras puses, enerģijas ražošana un patēriņš un vides aizsardzība.

Šī direktīva ir svarīgs instruments šā līdzsvara panākšanai. Ir svarīgi ieviest ekonomiski iedarbīgu politiku un pasākumus, lai samazinātu slogu enerģijas patērētājiem un lai sabiedrība gūtu labumu. Tomēr direktīvas atbalstīšana nozīmē arī atbalstu tehnoloģijām, kuras tradicionāli ir izmantotas enerģijas ražošanai, ja tās ir drošas, ilgtspējīgas un uzticamas, kas ir svarīgs faktors, piemēram, atomenerģijas avotu gadījumā. Tas nozīmē, ka mums ir nepieciešama elastība.

Tāpēc es vēlreiz vēlos pievērst uzmanību problēmai, kas saistīta ar slēgtajiem kodolreaktoriem kodolspēkstacijā Bulgārijā, kam ir jāpieskir pietiekama kompensācija, lai valsts varētu turpināt efektīvi piedalīties ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Romana Jordan Cizelj (PPE-DE). – (SL) Dāmas un kungi, pagājušajā nedēļā Poznaņā man bija iespēja redzēt, cik lielas cerības pārējā pasaule liek uz Eiropas Savienību. Mēs esam mudināti saglabāt vadību klimata pārmaiņu jomā. Mēs arī esam saņēmuši norādes no Amerikas Savienotajām Valstīm un Austrālijas, ka tās gatavojas iet līdzīgu ceļu tam, kādu esam gājuši mēs.

Protams, mums tā ir milzīga atbildība. Atbildība izdot saprātīgus likumus un īstenot tos. Šo atbildību vēl vairāk palielina tas, ka mūsu likumdošanas instruments neparedz nekādus sodus. Tāpēc es vēlētos aicināt valstu valdības un arī deputātus nodrošināt, ka mēs patiesi pildām mūsu uzdevumus.

Es vēlos uzsvērt vēl divas lietas: mums ir jāiegulda transporta tīklos, vienlaikus ieguldot arī ražotspējā atjaunojamo energoresursu jomā. Gudriem tīkliem ir ārkārtīgi liela nozīmē šajā ziņā, jo tie ļauj sadalīt elektrības ražošanu. Vēl pēdējā lieta, mums ir jāpalielina biomasas izmantošana ...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es vēlos apsveikt referentu Turmes kungu. Enerģijas ieguves veicināšanai no atjaunojamiem energoresursiem ir nepieciešama stingra dalībvalstu apņemšanās modernizēt to energoapgādes infrastruktūru, veikt funkcionālu nodalīšanu un savienot dažādus energoapgādes tīklus Eiropā, lai atjaunojamās enerģijas ražotāji varētu piekļūt enerģijas transportēšanas un sadales tīkliem.

Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns paredz vērā ņemamas summas energoefektivitātei, atjaunojamai enerģijai, dažādu energoapgādes tīklu savienošanai un energoefektivitātes palielināšanai. Tāpēc tas nozīmē, ka atjaunojamās enerģijas izmantošanas veicināšana var radīt darbavietas un palīdzēt ekonomiskajai attīstībai.

Ir nepieciešami vērā ņemami ieguldījumi, lai pakāpeniski samazinātu atkarību no fosilā kurināmā, kā arī lai modernizētu pašreizējās enerģijas ražošanas iespējas un padarītu tās efektīvākas. Attiecībā uz biodegvielu — ES ir jāiegulda otrās paaudzes biodegvielas pētniecībā ...

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Es vēlos padalīties domās par biodegvielu. Mēs zinām, ka šis ir ļoti pretrunīgs enerģijas veids, jo, ja mēs to importējam no jaunattīstības valstīm, pastāv tropu mežu izpostīšanas vai bada izraisīšanas risks daudzās vietās. Vienlaikus tieši trešās paaudzes biodegviela var būt noderīga kopējā enerģētikas līdzsvara panākšanai, un tāpēc es domāju, ka pamatā mums būtu jāražo biodegviela no pašmāju, tas ir, mūsu pašu, resursiem; citiem vārdiem sakot, šim mērķim būtu jāizmanto Eiropas lauksaimniecības ražotspējas pārpalikums. Tikai viens piemērs: Ungārijā aptuveni 1 miljons hektāru ir noklāti ar atkritumiem. Ja mēs varētu inovatīvi izmantot šo zemi biodegvielas ražošanai, saglabājot tās dabīgās īpašības — citiem vārdiem sakot, neizmantojot intensīvu kultivēšanu —, mēs varētu risināt vides jautājumu un veikt Turmes kunga minēto uzdevumu palūgties galvenokārt tikai uz pašu resursiem Eiropā, lai iegūtu ...

Claude Turmes, referents. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, paldies visiem un paldies jums arī par ziediem; man bija prieks strādāt kopā ar jums. Es tikai vēlos izteikt divus vai trīs mazus komentārus.

Pirmkārt, Andri, komisār, jums ir taisnība. Šeit mēs runājam par 20 %, taču es uzskatu, ka 20 % ir minimums. Es esmu pārliecināts, ka 2020. gadā mēs būsim sasnieguši vairāk nekā 20 %, jo samazināsies tehnoloģiju izmaksas un visa sistēma un visa ekonomika būs būvēta, pamatojoties uz atjaunojamiem energoresursiem.

Piemēram, elektrība: mēs grasāmies pāriet no 15 % ekoloģiskās elektrības šodien uz 35 % 2020. gadā. Kas mūs atturēs sasniegt 50 % no 2025. līdz 2030. gadam? Tāpēc šī direktīva no rītdienas sāks ekoloģiskās enerģijas revolūciju, un es domāju, ka nākamgad mums tā būs jāatbalsta ar diviem pasākumiem. Pirmkārt, vairāk naudas no Eiropas Investīciju bankas.

Otrkārt, kad Komisija nākamgad liks priekšā rīcības plānu atjaunojamās enerģijas jomā, es vēlētos, lai tā ļoti rūpīgi padomātu par reģionālo sadarbību: sadarbību starp Ziemeļjūras un Baltijas jūras valstīm, reģionālo sadarbību saistībā ar Francijas ieviesto saules enerģijas plānu un arī par reģionālo sadarbību biomasas jomā. Kāpēc gan neizveidot izcilības centru Polijā, lai paātrinātu biomasas izmantošanu visā Austrumeiropā apvienojumā ar siltumenerģijas tīkliem?

Līdz ar to ekoloģiskā revolūcija ir sākusies. Tagad mēs varam koncentrēties uz energoefektivitāti. Pēdējos mēnešos nepietiekami ir pieminēta 20 % energoefektivitāte. Mēs varētu neizdarīt visu. Tāpēc tas nozīmē, ka 2009. un 2010. gadā mūsu uzmanības centrā ir jābūt energoefektivitātei, ēkām, transporta loģistikai, elektronikai, elektriskajiem dzinējiem, visām šīm lietām. Arī Zviedrijai, Spānijai un Beļģijai, kuras būs ES prezidentvalstis, kopā ar Parlamentu un Komisiju ir jāpadara energoefektivitāte par vēl vienu Eiropas Savienības „veiksmes stāstu”, lai mēs būtu uz pareizā ceļa.

Paldies visiem! Tas man bija patīams prieks. Tas zināmā mērā bija gandrīz kā dzīves mērķis, kā sapnis, kuru es spēju realizēt, un tāpēc es pateicos par gandarījumu, ko jūs man ļāvāt piedzīvot, izstrādājot šo projektu.

Priekšsēdētājs. – Paldies, Turmes kungs, un apsveicu par šajās debatēs gūtajiem panākumiem un panākumiem, kuri tiks gūti rītdienas balsojumā.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Eiropadome nesen debatēja par enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu. Lielākās bažas sagādāja finanšu un ekonomiskā krīze. Tomēr mēs nevaram nepievērst uzmanību ar to saistītajai pārtikas krīzei. Mūsdienās Eiropā ekonomiski dzīvotspējīga lauksaimniecība ir obligāts nosacījums, lai iedzīvotājus nodrošinātu ar pārtiku.

Es saprotu deputāta *Turmes* kunga bažas attiecībā uz biodegvielu un viņa iebildumus pret mērķi izmantot šo degvielu 10 % apmērā no kopējās izmantotās degvielas, ko ir atbalstījusi Komisija. Ir tādi, kuri uzskata, ka kultūraugi ar augstu enerģētisko vērtību ir atbildīgi par pārtikas krīzi un pārtikas cenu pieaugumu. Tomēr šie kultūraugi ir aptuveni 2 % no lauksaimniecības produkcijas pašlaik Eiropā.

Pastāv risks, ka nepamatots biodegvielas ražošanas pieaugums konkurēs ar pārtikas ražošanu. Šo risku var novērst, skaidri definējot tiesību aktus un nosakot konkrētus uzdevumus valstu rīcības plānos.

Mēs nedrīkstam ņemt vērā priekšrocības, ko dod biodegvielas izmantošana, piemēram, atkarības no fosilā kurināmā un siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju samazināšanās. Valstīs ar būtisku lauksaimniecības potenciālu, piemēram, Rumānijā, Bulgārijā un Polijā, biodegvielas izmantošana ir dzīvotspējīga sociālekonomiska alternatīva lauku reģionu attīstībai un vides aizsardzības veicināšanai, izmantojot energoefektīvus un atjaunojamus energoresursus.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Šīs direktīvas pieņemšana iedvesīs lielāku pārliecību ieguldītājos un izveidos normatīvo bāzi, kas ir ārkārtīgi svarīgi turpmāko ieguldījumu plānošanai, lai sasniegtu vērienīgos mērķus līdz 2020. gadam. Šī direktīva par atjaunojamiem energoresursiem sniedz ekonomiskās iespējas jaunu rūpniecības nozaru attīstīšanai un apmēram divu miljonu darbavietu radīšanai līdz 2020. gadam. Šis ir ārkārtīgi svarīgs uzdevums, ņemot vērā pašreizējo ekonomisko krīzi.

Šis priekšlikums direktīvai par atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšanu nosaka obligātus tiesiskus mērķus katrai dalībvalstij attiecībā uz izmantojamās atjaunojamās enerģijas vispārīgo proporciju. Tāpēc tiek sagaidīts, ka Rumānija palielinās izmantojamās atjaunojamās enerģijas daļu no kopējā enerģijas patēriņa no 17,8 % 2005. gadā līdz 24 % 2020. gadā. 2010. gadā 11 % no valsts iekšzemes enerģijas patēriņa nodrošinās atjaunojamie energoresursi.

Nākamajā periodā valsts mērķis, kas noteikts attiecībā uz atjaunojamo energoresursu izmantošanu elektrības ražošanā, tiks izpildīts, ja tiks veikti šādi pasākumi:

- veicināti ieguldījumi energoefektivitātes uzlabošanā visā ķēdē, proti, arī resursu, ražošanas, transporta, sadales un patēriņa energoefektivitātes uzlabošanā;
- veicināta šķidrās biodegvielas, biogāzes un ģeotermālās enerģijas izmantošana;
- atbalstīta pētniecība un izstrāde un izplatīti attiecīgo pētījumu rezultāti.

11. Siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēma (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0406/2008), ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā iesniedza *Doyle* kundze, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2003/87/EK, lai pilnveidotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu (COM(2008)0016 – C6-0043/2008 – 2008/0013(COD)).

Avril Doyle, referente. – Priekšsēdētāja kungs, oglekļa dioksīda emisiju samazināšana un mūsu ekonomiku atbrīvošana no atkarības no fosilā kurināmā izmaksās aptuveni 1 % no IKP, ja mēs rīkosimies un rīkosimies noteikti nākamajos 10 gadus.

Ja mēs kā politiķi atliksim lēmumus, kurus salīdzinošās vērtēšanas zinātnieki uzskata par ārkārtīgi svarīgiem, lai globālā temperatūra paaugstinātos ne vairāk kā par 2 °C, līdz 2020. gadam izmaksas sasniegs vismaz 10 % no IKP un krasi palielināsies, jo lūzuma punktiem vidē seko finansālie lūzuma punkti.

Jā, energoefektīvās un resursu efektīvās nozares ir arī ekonomiski efektīvas, un, jā, mums ir nepieciešamas revolucionāras pārmaiņas enerģētikas nozarē. Šajā ziņā mums nav pilnīgi nekādas izvēles. ES ir vienīgais reģions pasaulē, kur pašlaik darbojas emisijas kvotu tirdzniecības sistēma un kur ir noteikta cena ogleklim, un kur ir apņemšanās vienpusēji samazināt mūsu CO₂ emisijas par 20 %.

Mēs esam bijuši efektīvs izmēģinājuma projekts pārējai pasaulei, citiem reģioniem. Šie pārējie reģioni attīstīja savas maksimālā apjoma noteikšanas un tirdzniecības sistēmas, un es ar nepacietību gaidu jaunās ASV administrācijas priekšlikumu, kura pamatā būs jaunievēlētā prezidenta *Obama* vēlēšanu manifestā sāgāda sākumā. Senators *John Kerry* pagājušajā nedēļā Poznaņā apstiprināja, ka tas vairs nebūs ilgi jāgaida.

Es arī atzinīgi vērtēju Austrālijas valdības ETS priekšlikuma projektu, kurā mūsu ETS izmantota kā šablons, un es patiesi vēlu veiksmi arī viņiem.

Es atbalstu Ķīnas, Indijas un daudzu citu industrializēto, kā arī mazāk attīstīto valstu lēmumus un centienus, lai sasniegtu mērķi — vērā ņemami samazināt oglekļa dioksīda emisijas pretēji ierastai uzņēmējdarbībai.

Ir pagājis gandrīz gads, kopš Komisija pieņēma enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu, un mēs šajos 11 mēnešos esam veikuši garu ceļu. Jūlijā Francijas prezidentūra paziņoja, ka šis tiesību aktu kopums būs tās prioritāte, un mēs esam smagi strādājuši, lai kopā paveiktu šo uzdevumu līdz šāgada beigām.

Tagad mēs redzam finiša taisni. Sevišķos apstākļos bija jāveic sevišķi pasākumi. Visi ES iestādēs strādājošie ir skaidri sapratuši to, ka Eiropai ir jāvirza uz priekšu šis process un tas jāpabeidz līdz 15. sanāksmei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām nākamgad Kopenhāgenā.

Vienošanās pirmajā lasījumā, it sevišķi par šādiem sarežģītiem un tehniskiem jautājumiem, nedrīkst kļūt par normu. Es ļoti labi saprotu kolēģus, kuri kritizē laika grafiku, kas pēc būtības atšķiras no tā, ko mēs darām. Es esmu diezgan pārliecināta, ka, ja temats būtu cits, es droši vien piekristu lielai daļai sacītā. Taču šajā gadījumā mēs visi zinām, kāpēc. Mums nav izvēles; mēs zinām, kāpēc laika grafiks ir tāds, kāds tas ir.

Jau ir sākusies gatavošanās šīs ārkārtīgi svarīgās starptautiskās vienošanās panākšanai, un šā klimata tiesību aktu kopuma parakstīšana vēlreiz paustu ES stingro apņemšanos sasniegt tās mērķus un pildīt savu pienākumu pret jaunattīstības valstīm.

Es daudzas reizes esmu atkārtojusi Francijas prezidentūrai, un starp mums vienmēr ir bijusi pilnīga sapratne par to, ka mēs nekad nepieļautu, ka Parlaments tiek informēts par Eiropas augsta līmeņa sanāksmi kā par notikušu faktu. Bija skaidrs, ka tā var notikt. Kā pārskata par Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu referente es vēlos apliecināt, ka Francijas prezidentūra un izcilā komanda vēstnieka *Léglise-Costa* vadībā to saprata jau no paša sākuma. Jautājums, kurš nonāca augsta līmeņa sanāksmē kvadrātikavās, atbilda tam, kas būtu pieņemams Eiropas Parlamentam un man kā atbildīgās komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, referentei.

Tāpēc tiem kolēģiem, kuri apšaubā, vai koplēmuma procedūra tika ievērota — ne tikai likuma būtībā, bet arī likuma formālajā nozīmē —, es vēlos apliecināt, ka augsta līmeņa sanāksmes iznākums nebija nekāds pārsteigums, jo visi jautājumi un kritēriji tika rūpīgi izskatīti piecos vai sešos dialogos pirms augsta līmeņa sanāksmes.

Jean-Louis Borloo, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos teikt, ka darbs, ko paveica *Doyle* kundze un visi Parlamenta deputāti saistībā ar šo direktīvu un kas patiesi bija grūts, ir neapšaubāmi ārkārtīgi svarīgs un nepieciešams. Jā, *Doyle* kundze, es domāju, ka mēs esam ņēmuši vērā palāvēības paktu. Bija divi patiesi būtiski jautājumi.

Pirmais jautājums bija: vai laika grafika dēļ mēs vēl esam koplēmuma procedūrā? Es apstiprinu, ka mēs esam istā koplēmuma procedūrā. Visiem bija maz laika starptautisku notikumu dēļ, kas nav neviena vaina, ne Parlamenta, ne Padomes vai Komisijas, Kopenhāgenas un Eiropas demokrātiskā tempa dēļ.

Taisnību sakot, es neesmu pārliecināts, ka, ja mums būtu bijis vairāk laika, mēs būtu guvuši daudz labākus panākumus. Ir brīži, kad ātrums ļauj jums vieglāk manevrēt. Tā ir slēpotājiem ļoti zināma patiesība, un es domāju, referente, ka jūs esat atradusi veidu, kā izmantot Parlamenta spēku dialogā, it sevišķi būtiskos otrā plāna jautājumos. Pārējais ir tekstā.

Istais jautājums ir 20 % līdz 30 % un komitoloģija vai koplēmums laikā, kad Eiropai ir jāspēj manevrēt sarunās. Iespējams, mums būs jāievieš kāds jauns neformāls ceļojošs dialoga process ap Kopenhāgenas sanāksmes

laiku, nedaudz pirms un nedaudz pēc, lai Kopenhāģenas sanāksme būtu patiesi starptautisks panākums un lai būtu reāli apstākļi pārmaiņām.

Katrā ziņā jūs zināt, ka pašlaik mēs esam atmetuši komitoloģiju par labu koplēmumam, kas, manuprāt, ir svarīgi gan šim konkrētajam ziņojumam, gan šai direktīvai.

Viens pēdējais punkts: tāpat kā mēs, arī jūs vēlaties, lai kvotu izsoļu sadalījuma būtība būtu stingrāk noteikta, nozīmīgāka dialoga kontekstā, ko Komisija pilnībā atbalsta. Vienlaikus dalībvalstu deklarācijās mēs esam palielinājuši iespējas izmantot kvotu izsoles par 20 % līdz 50 %.

Īsumā to es vēlējos pateikt. Es nedomāju, ka laika grafiks kādā brīdī vai veidā ir ietekmējis koplēmuma procedūru, kura ir tikpat svarīga kā vienprātība, kas nebija obligāta, bet bija svarīga Padomei un valstu un valdību vadītājiem.

Stavros Dimas, *Komisijas loceklis*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropadomes secinājumi par Eiropas Savienības siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu ir ļoti apmierinoši, sevišķi, ja mēs paturam prātā to, cik sarežģīta un tehniska ir šī programma. Kad pirms gada Komisija iesniedza savu priekšlikumu, tā mērķis bija uzlabot un paplašināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, lai veiktu vērā ņemamu ieguldījumu oglekļa dioksīda emisiju samazināšanā Eiropas Savienībā un lai padarītu to par citu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju tirdzniecības sistēmu būtību, standartu.

Kompromisa vienošanās ir saglabāti visi zināmā mērā svarīgie priekšlikuma punkti, sevišķi kopējais augšējais oglekļa dioksīda emisiju ierobežojums ar lineāru samazinājumu, lai sasniegtu kopējo 20 % samazinājumu. Tajā arī ietverta pakāpeniska pāreja uz pilnīgu izsolišanu. Es vēlos uzsvērt, ka pirmajā un otrajā tirdzniecības periodā kopējais izsolīto emisijas kvotu daudzums bija 5 %. Tagad, trešajā periodā, kas sāksies 2013. gadā, tiks pārdoti vismaz 50 % kvotu, un šis daudzums pakāpeniski palielināsies katru gadu. Turklāt kompromisa vienošanās rezultātā ir saskaņoti kvotu piešķiršanas noteikumi, lai visiem būtu vienādas iespējas, un arī tas ir ļoti svarīgs panākums. Kompromisa priekšlikums pilnībā garantē vides integritāti un nodrošina uzdevumu aizsargāt, kā arī tajā ir ņemtas vērā nozares bažas un bailes, garantējot noteiktību ilgtermiņā un ieviešot speciālus nosacījumus tām nozarēm, kuras ir pakļautas pārvietošanas riskam tāpēc, ka nav tādas starptautiskas vienošanās, kas ierobežotu oglekļa dioksīda un citu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas.

Eiropas Savienības tirdzniecības sistēma jau ir lielākā pasaulē, un, protams, ar problēmām, kuras mēs esam konstatējuši un kuras mēs esam atrisinājuši ar šo priekšlikumu, tā kļūs vēl efektīvāka un spējīgāka sasaistīties ar dažādām citām starptautiskām sistēmām. Es vēlos vēlreiz pateikties Francijas prezidentūrai par tās milzīgajām pūlēm un sevišķi Doyle kundzei par viņas svarīgo ieguldījumu kompromisa vienošanās formulēšanā, un, protams, jums visiem, kuri balsoja par šo priekšlikumu.

Corien Wortmann-Kool, *Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos sākt, sirsnīgi apveicot mūsu referenti, Komisiju, kā arī Padomes prezidentūru par sasniegtajiem rezultātiem. Lai arī centieni un mērķi ir palikuši neskarti, uzbrukuma līnija ir kļuvusi spēcīgāka.

Patiesībā mēs lūdzām pievērst uzmanību šim jautājumam Starptautiskās tirdzniecības komitejā. Ja mēs uzliktu smagu slogu Eiropas rūpniecībai, kam ir jākonkurē globālā tirgū, notiktu tas, ka daudzas rūpniecības nozares aizietu no Eiropas. Tas ir pretrunā tam, ko mēs vēlamies sasniegt — tīrāku produkciju gan Eiropā, gan ārpus tās. Tāpēc atzinīgi ir vērtējams tas, ka kvotu izsoļu shēma lielā mērā ir kļuvusi par paraugu. Apsveicu par galarezultātu, jo par to bija arī Starptautiskā tirdzniecības komiteja.

Otrkārt, es vēlos pievērst jūsu uzmanību pūlēm un uzņemtajām saistībām visā pasaulē. Poznaņā progress tika panākts pavisam negribīgi. Mums patiesi ir jāapvieno spēki ar jauno Amerikas Savienoto Valstu prezidentu, lai panāktu starptautisku vienošanos, jo mēs nevarēsim sasniegt mūsu starptautiskos mērķus, kamēr mēs to neizdarīsim.

Elisa Ferreira, *Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, par spīti ekonomiskajai un finanšu krīzei, Eiropas Savienība nav atteikusies no tās saistībām klimata pārmaiņu jomā. Jaunievēlētais Amerikas Savienoto Valstu prezidents paziņojumi un Ķīnas, Brazīlijas, Meksikas un citu valstu izrādītā attieksme Poznaņā liecina, ka Eiropas novatoriskais piemērs ir sācis vainagoties panākumiem. Šis Parlaments nepārprotami ir pievienojis vērtību Komisijas priekšlikumam, un es pateicos referentei Doyle kundzei par to, ka viņa atzinīgi uzņēma Ekonomikas un monetārās komitejas ieteikumus. Viņa ir piedāvājusi šim Parlamentam saprātīgus risinājumus oglekļa noplūdes problēmām rūpniecībā, viņa ir ieviesusi kvalitātes

kritērijus un 50 % ierobežojumu kompensāciju izmantošanai un tīras attīstības mehānismiem, un viņa ir mēģinājusi saglabāt apmēram 50 % dalībvalstu brīvību izmantot no izolītajām kvotām gūtos ieņēmumus.

Vēl ir daudz darāmā, un es ceru, ka tas tiks paveikts, Parlamentam aktīvi iesaistoties. Konkrēti, mums ir sīki jāizklāsta praktiskas klasificēšanas kritēriji tām nozarēm, kuras ir ietekmējušas oglekļa noplūdes un arī enerģijas cenu paaugstināšanas sekas ekonomikā un sabiedrībā. Pirmkārt mums ir jāizmanto viss Eiropas diplomātiskais spēks, lai pārliecinātos, ka vides saistības, ko uzņēmušies mūsu partneri, ir patiesas, izmērāmas un līdzīgas mūsējām. Nozaru vienošanās varētu būt svarīgs elements šajā procesā. Tomēr mēs vēl arvien esam uz pareizā ceļa, un es uzskatu, ka mēs esam paveikuši labu darbu.

Lena Ek, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (SV) Eiropā emisijas kvotu tirdzniecības sistēma pastāv kopš 2005. gada. Šīs sarunas ir bijušas par to, kā uzlabot šos noteikumus. Tomēr bija sajūta, it kā mēs piedalītos filmā „*The Killing Fields*” ar apšaudi un pretuguni no visām pusēm.

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā ir noticis daudz sarunu, un es vēlos sevišķi pieminēt dažas lietas, kas ietvertas sarunu galarezultātos. Prioritāšu noteikšana starptautiskam nolīgumam ir ārkārtīgi svarīga. Tas, ka pēc Kopenhāģenas sanāksmes mums būs konkurētspējīgu rūpniecības nozaru saraksts, ir ļoti svarīgi. Mēs esam spējuši vienkāršot noteikumus un samazināt birokrātiju maziem uzņēmumiem. Sistēma ir kļuvusi atvērtāka un pārredzamāka, aizliedzot iekšējo tirdzniecību, un tas nodrošina ticamību un efektivitāti. Mēs esam ieviesuši stimulus rūpniecībā izmantot gāzes un siltuma pārpalikumus kombinētā siltuma un jaudas ražošanā. Mēs esam vairāk ietvēruši kuģniecību, un mums ir iespēja runāt ar valstīm mums apkārt par emisijas kvotu tirdzniecības mērķiem.

Ir noteikta struktūra, vides mērķi, bet rīki dalībvalstu rīcības dēļ ir kļuvuši vājāki. Man tas šķiet nožēlojami, taču es tomēr iesaku balsot par, jo maksa par klimata tiesību aktu kopuma neesību noteikti ir augstāka. Paldies, priekšsēdētāja kungs!

John Bowis, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, Francijas prezidentūra ir taisnīgi saņēmusi ziedu pušķus par savu darbu šeit. Tur ir *Jean-Louis le Roi-Soleil*, un es ceru, ka, pieņemot šo titulu, viņš tajā nedaudz padalīsies ar šīs dokumentācijas mūsu referenti *Avril Doyle*. No visiem dokumentiem, kas ir klimata tiesību aktu kopumā — un es atbalstu tos visus —, tieši ar šo bija visgrūtāk tikt galā. Es domāju, ka viņai bija jāveic ārkārtīgi smags darbs. Poznaņā pagājušajā nedēļā par to tika runāts, taču mēs to paveicām; rezultāti ir sasniegti ar uzticēšanos un smagu darbu.

Daži mani grupas biedri domā, ka šajā un arī citās tiesību aktu kopuma daļās mēs, iespējams, gājām par tālu, par ātru un par dārgu. Citi, to skaitā arī mana partija, domā, ka daudzos aspektos mums varbūt vajadzēja iet tālāk. Mēs un mūsu Lielbritānijas Rūpniecības konfederācija vēlējamies drosmīgāku izsoļu politiku. Mēs vēlējamies, lai ieņēmumi tiktu piešķirti ekoloģiskiem jauninājumiem un jaunām tehnoloģijām. Mēs vēlējamies atbalstīt valstis ar zemiem ienākumiem. Mēs vēlējamies, lai ieņēmumi tiktu novirzīti mežu aizsardzībai un vairošanai, un mēs vēlējamies skaidrākus jaunu spēkstaciju darbības standartus, lai ogļu spēkstacijas varētu atvērt bez ieviestām CO₂ uztveršanas tehnoloģijām.

Taču mēs esam panākuši finansējumu oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas demonstrējumu projektiem. Mēs esam panākuši stingrus kritērijus biodegvielai. Mēs esam aizsargājuši mazus uzņēmumus, mēs esam atbrīvojuši slimnīcas no aplikšanas ar nodokli, un mēs esam snieguši rūpniecības nozarēm to drošības sajūtu, ko tās lūdza, lai varētu tikt galā ar mūsu uzdotajiem uzdevumiem. Līdz Kopenhāģenas sanāksmei ir 12 mēneši. Mēs esam startējuši. Kopenhāģenas sanāksmei ir jāpārņem stafete.

Linda McAvan, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos sākt ar „paldies”. Es vēlos pateikties komisāram *Dimas*, viņa komandai un *Jos Delbeke*. Viņi paveica labu darbu; viņi pirmkārt iedeva mums labu priekšlikumu. Es pateicos *Avril Doyle*, kura ir neatlaidīga, jūs zināt, un ar ļoti lielu izturību un apņēmību. Tas nebija viegli, kā nupat sacīja *John Bowis*. Es pateicos visiem līdzreferentiem, kuri sadarbojās ar mums, *Virpi Kyykkä* no komitejas sekretariāta, *Ulrike Schöner* no Sociāldemokrātu grupas un *Elizabeth Colebourn*, manai palīdzēi. Pēdējās nedēļās šie cilvēki ir paveikuši necilvēcīgu darbu apjomu, lai padarītu rītdienas balsojumu iespējamu, — un gandrīz visas ir sievietes! Darbā mums palīdzēja arī daži vīrieši. Es pateicos ministram, viņa komandai un *Léglise Costa*, jo rītdienai mums ir labs tiesību aktu kopums.

Ko mēs esam panākuši? *John Bowis* minēja „dažus no tiem”. Taču panākums ir tas, ka mēs šodien esam šeit un gatavojamies rīt balsot. Tas nebija viegli, jo šajā Parlamentā ir daži, kuri nevēlējās, lai mēs rīt balsotu, kuri nevēlējās, lai mēs vispār balsotu pirms vēlēšanām. Mēs gatavojamies balsot par tiesību aktu kopumu, kas ir līdzsvarots, kas līdzsvaro vidi un darbavietas. Jā, mēs esam nedaudz piekāpušies saistībā ar izsolēm, taču

izsoles ir „kā” — tās nav „vai” — mēs cīnāmies pret klimata pārmaiņām. Mums bija maksimālais daudzums un lejupeja trajektorija, un tās ir galvenās lietas, kas garantē, ka mēs sasniegsim mērķi 20/20/20.

Es negribu, lai kāds ceturtdien dodas prom no šā Parlamenta, sakot, ka mēs esam atbrīvojuši no pienākumiem rūpniecības nozares, jo tā tas nav. Šie ir stingri rūpniecības mērķi, un mēs, kā sacīja Komisija, esam pirmā valstu grupa pasaulē, kam ir vispusīga emisijas kvotu tirdzniecības shēma. Rīt mana politiskā grupa to atbalstīs, un es ceru, ka to atbalstīs viss Parlaments.

Šā procesa sākumā es sacīju, ka Eiropa bija runājusi Vācijas prezidentūras vadībā, un tagad mums ir jāiet uz priekšu, pieņemot stingrus lēmumus par šiem tiesību aktiem un pārējo tiesību aktu kopumu. Es ceru, ka rīt mēs pieņemsim šādu lēmumu, mēs sāksim iet ceļu uz Kopenhāgenu, un ceļā mums pievienosies citi cilvēki, un dienas beigās mēs iesniegsim klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu, kas būs visu šajā Parlamentā esošo cilvēku pūļu vērts.

SĒDI VADA: Diana WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Lena Ek, ALDE grupas vārdā. – (SV) Zviedru rakstniece un Nobela prēmijas laureāte *Selma Lagerlöf* sāk vienu no saviem populārākajiem stāstiem ar izsaucienu „Beidzot!”, un, iespējams, tā var teikt ikviens no mums, kas izstrādāja šo klimata tiesību aktu kopumu. Protams, liels paldies ir jāsaka Francijas prezidentūrai, Komisijai un komisāram *Dimas*, kurš personīgi ir paveicis tik lielu darbu saistībā ar šo kopumu, protams, *Doyle* kundzei un visiem maniem kolēģiem, un ne mazāks paldies visiem darbiniekiem, kas ir tik smagi strādājuši.

Daudzi no mums vēlētos iet tālāk, taču neaizmirsīsim, ka ir arī daudz cilvēku, kuri netic ietekmei uz klimatu, kuri nevēlas, lai tiktu pieņemts lēmums un kuri ar prieku novilcinātu jebkādu rīcību, jebkādu pārvaldību un galu galā arī rītdien plānoto balsojumu. Šī ir situācija, kas ir jāizmanto salīdzinājumos. Perfektā pasaulē es gribētu redzēt lielāku emisiju samazinājumu Eiropā un mazāk bezmaksas izsniegtu emisijas kvotu, taču es arī varu uzsvērt, ka mēs esam izvirzījuši vairākas pozitīvas lietas, tādas kā lielāka atklātība, vienkāršāki noteikumi, izņēmumi maziem uzņēmumiem, stimuli, pamudinājums energoefektivitātei rūpniecībā un minimālais atbalsta līmenis jaunattīstības valstīm. Kuģniecība tiks iekļauta sistēmā dažos gados. Ir skaidrs, ka vairāk emisijas kvotu tiks pārdotas izsolēs. Diemžēl nekādi ieņēmumi nav rezervēti svarīgiem ieguldījumiem un projektiem. Tomēr dalībvalstis ir apsolījušas, izmantojot pārredzamības principu, parādīt, ka vismaz puse ieņēmumu tiks izmantota palīdzībai jaunattīstības valstīm un ieguldījumiem mežos, jaunos pētījumos un jaunās tehnoloģijās. Tas ir solījums, kas dalībvalstīm jātur. No Parlamenta viedokļa raugoties, mēs turēsim tās savā redzeslokā un ar reaktīvajām lidmašīnām trieksīm zemē visus, kas neturēs šeit dotos solījumus.

Vienošanās, par ko mēs balsosim rīt, nav perfekta, taču, ja mēs balsosim pret to, mēs balsosim arī par nekā nedarīšanu. Tad mums nebūs sākumpunkta sarunām Kopenhāgenā decembrī. Ja mēs nesāksim darbu tagad, izmaksas būs milzīgas, un tagad mums ir jāuzņemas atbildība rītdienas balsojumā par vidi, par rūpniecību un par Eiropas piesārņojumu. Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atbalstīs visus tiesību aktu kopumā iekļautos priekšlikumus. Paldies, priekšsēdētājas kundze!

Caroline Lucas, Verts/ALE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, es pateicos *Doyle* kundzei par viņas paveikto smago darbu. Šorīt priekšsēdētājs *Sarkozy* sacīja, ka šis kompromiss ir Eiropas būtība. Diemžēl es nedomāju, ka sentimentalitāte būs pietiekams mierinājums, kad cilvēki tikai pēc dažiem desmitiem gadu atskatīsies atpakaļ uz 2008. gadu un pajautās sev, par ko gan domāja politiķi. Zinot to, ko viņi zināja, kāpēc gan viņi neizdarīja vairāk, lai izglābtu mūs visus no planētas uzsilšanas nesaudzīgās ietekmes? Kāpēc viņi nerīkojās steidzīgāk un ar lielāku apņēmību?

Es domāju, ka to mums vajadzētu pajautāt sev, jo zinātnieki uzskata, ka 20 % emisiju samazinājums līdz 2020. gadam vienkārši nav ne tuvu pietiekami vērienīgs, lai radītu nopietnu ticamību tam, ka būs iespējams izvairīties no temperatūras paaugstināšanās par 2 °C. Un, kritiski aplūkojot visu tiesību aktu kopumu, vairāk nekā pusi pilnīgi neatbilstošu emisiju samazinājumu var katrā ziņā attiecināt uz jaunattīstības valstīm. Tas ir ne tikai zinātniski nepamatoti, bet arī ētiski nepareizi.

Vienlaikus emisijas kvotu tirdzniecības sistēma tiek pārvērsta par negaidītu peļņas mašīnu Eiropas piesārņojošākajām rūpniecības nozarēm. Tā vietā, lai mācītos no ETS pirmajām fāzēm, mēs radām likumus, kas subsidē šīs rūpniecības nozares un vēl vairāk kavē mūsu pāreju uz ilgtspējīgāku ekonomiku. Tāpēc baidos, ka nevaru piekrist *Sarkozy* kungam kompromisa cildināšanā, vismaz ne tad, ja kompromisā ir neskaitāmas korporatīvas piekāpšanās, kas burtiski pirmajā vietā liek rūpniecības nozaru peļņu, nevis šīs planētas dzīvotspēju. Ne tad, ja kompromiss nozīmē 100 % bezmaksas emisijas kvotu piešķiršanu nozarēm, kas rada

96 % ar elektroenerģijas ražošanu nesaistītu emisiju. Ne tad, ja tas nozīmē, ka oglekļa cenas būs tik zemas, ka nekas nestimulēs ieguldījumus ekoloģiskās elektroenerģijas alternatīvās.

Ši nav svinību diena: šī ir diena, lai atskatītos uz to, cik daudz vēl ir nepieciešams, lai veidotu politisko gribu, lai izmantotu iespēju izvairīties no sliktākā — klimata haosa. Un arī diena, lai saprastu, ka diemžēl ir zaudēta vēl viena iespēja reālām pārmaiņām.

Salvatore Tatarella, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es nebūšu tik pesimistisks kā *Lucas* kundze, kas runāja pirms manis. Es vēlos pateikties referentei, komisāram *Dimas* un Francijas prezidentūrai, jo šis nenoliedzami ir vēl viens panākums tās pilnvaru termiņā.

Es uzskatu, ka klimata pārmaiņu un enerģētikas tiesību aktu kopuma un šīs direktīvas apstiprināšana ir ļoti pozitīva lieta. Tagad Eiropa var saukt sevi par pasaules līderi cīņā pret klimata pārmaiņām. Mums ir pareizie dokumenti, lai nākamgad dotos uz Kopenhāgenu ar pilnvarām un spēka pozīcijā, spējīgi lūgt pārējās pasaules valstis darīt tā, kā ir darījusi Eiropa.

Es vēlos sevišķi uzsvērt Itālijas pozitīvo lomu, un tā nav pretruna: Itālija nevēlējās atkāpties vai kavēt vērienīgos mērķus, kurus mēs kopā izvirzījām, taču mums ir arī pienākums aizstāvēt mūsu valsts ražošanas sistēmu. Kā šorīt sacīja priekšsēdētājs *Sarkozy*, Eiropa nevar būt veidota pret dalībvalstīm un pret valstu interesēm; bija nepieciešams kompromiss, un mēs esam pārliecināti, ka to esam panākuši.

Jens Holm, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Emisijas palielinās vēl neredzētā ātrumā. Oglekļa dioksīda pieaugums par 2,2 ppm gadā ir lielākais oglekļa dioksīda emisiju pieaugums 650 000 gados. Mums tam ir jāpieliek punkts. Mums ir jāsamazina oglekļa dioksīda līmenis atmosfērā līdz 350 ppm. Emisijas kvotu tirdzniecības shēma ir svarīgākais ES instruments emisiju samazināšanai. Tāpēc ir ārkārtīgi svarīgi, kā mēs veidojam sistēmu.

Tāpēc mani apbēdina tas, ka puse ES emisiju samazinājuma tiks veikta citās valstīs, izmantojot tā dēvētos elastīgos mehānismus. Tāda nekad nav bijusi iecere Klimata pārmaiņu un attīstības komisijā, kas runāja par elastīgiem mehānismiem tikai kā papildu pasākumiem. Es arī esmu apbēdināts par to, ka ir nepieciešams tik ilgs laiks, lai izsolīšanas procedūra pilnībā stātos spēkā un lai jau tagad finansiāli spēcīgi uzņēmumi saņemtu bezmaksas kvotas, ja tie būvē eksperimentālas iekārtas oglekļa uztveršanai un uzglabāšanai jeb CCS, kā to dēvē.

Par spīti tam, Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa un es atbalstīsim priekšlikumu. Priekšlikums katrā ziņā ir pašlaik slikti funkcionējošās sistēmas uzlabojums. Mēs esam ieviesuši maksimālo ierobežojumu TAM jeb tīras attīstības mehānismu projektiem, kā arī to kvalitātes kritērijiem. Emisijas kvotu izsolīšana galu galā paliks galvenais princips. Arī emisiju griesti tiks pakāpeniski pazemināti. Tas nozīmēs, ka emisijas Eiropā būs jāsamazina visu laiku.

Visbeidzot, tas ir solis pareizajā virzienā, taču es būtu vēlējies panākt vairāk. Kā parasti rūpniecības lobistu un konservatīvo dalībvalstu centieni vājināt mūsu klimata mērķus ir bijuši veiksmīgi. ES atrodas rieksta čaumalā. Tiek daudz runāts, bet ļoti maz darīts, kad tas patiesi ir nepieciešams. Paldies!

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos sirsnīgi pateikties referentei *Doyle* kundzei par viņas neatlaidību un rezultātu, kas beigās tika sasniegts sarunās. Tomēr tas ir rezultāts, ar kuru mēs nevaram būt pilnībā apmierināti. Lai gan es uzskatu, ka visas emisiju kvotas ir jāizsola līdz 2013. gadam, šis kompromiss tomēr ir pieņemams.

Es esmu priecīgs par to, ka ir noteikts, ka būs pieejami 300 miljoni kvotu oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) demonstrējumu projektiem. Tas mums būs labs stimuls izmēģināt šo pagaidu tehnoloģiju. Es arī patiesi ceru, ka dalībvalstis izmantos lielu daļu izsolēs gūtās peļņas ES mērķiem klimata jomā. To var darīt ar fondu starpniecību, tādu kā ANO Adaptācijas fonds, vai arī netieši novirzot naudu rūpniecībai, veicinot inovāciju un pētniecību.

Visu apsverot, es rīt balsošu par šo vienošanos. Tas ir solis pareizajā virzienā. *Borloo* kungam bija jānogādā otrā pusē ķerra ar 26 vārdēm, lai neviena no tās neizlēktu, savukārt *Doyle* kundzes misija bija nogādāt otrā pusē ķerru, pilnu ar simtiem dzēlīgu varžu. Arī viņa to spēja izdarīt. Labi padarīts!

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, tagad mums ir kompromiss, un es vēlos izmantot šo iespēju, lai apsveiktu referenti *Doyle* kundzi. Tāpēc Eiropa neizskatīsies smieklīgi Kopenhāgenā. Tomēr es nedaudz aizturu elpu līdz rītdienai, cerot, ka mūsu kolēģi deputāti nobalsos pareizi. Es vēlreiz

nosodu to, ka daži no viņiem kritizē izmantoto procedūru. Es domāju, ka tas ir apvainojums referentei un pašam Parlamentam.

Es arī vēlos uzsvērt, ka sestdien, pēc Padomes, notika jauns dialogs ar Eiropas Parlamentu un ka tajā laikā atkal mainījās daudzas lietas. Tas ir pierādījums, ka Parlamentam ir likumīga vieta koplēmuma procesā. Tāpēc es lūdzu biedrus deputātus palikt objektīviem. Mēs vienā vai divos gados nepanāksim labāku vienošanos. Mums arī nav tādas grezns iespējas veltīt tam laiku no šā brīža līdz 2013. gadam. Rūpniecība vēlas plānot tagad; tā vēlas organizēties tagad.

Šeit ir visas nepieciešamās korekcijas. Tās ļaus mums atbalstīt pētniecību un inovāciju un palīdzēt mūsu uzņēmumiem un mūsu ekonomikai iziet cauri šim pārejas periodam ilgtspējīgas rūpniecības revolūcijā pēc iespējas nesāpīgāk. Tās arī ļaus mums labāk sagatavoties ekonomiskās krīzes apstākļos, neapdraudot mērķi samazināt siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas par 20 %.

Tāpēc es aicinu tos manus biedrus deputātus, kuri vēl aizvien vilcinās saskatīt jēgu, sakot viņiem, ka es nevaru iedomāties, cik smieklīgs būtu tāds Eiropas Parlaments, kas nespēj vienoties un tomēr vēlas pārliecināt citus nākamgad Kopenhāgenā, ka tam bija taisnība. Piektdien notika kaut kas vēsturisks. Nav tāda pasaules kontinenta, kas būtu ieviesis noteikumus, kuri būtu tik saistoši, cik saistoši ir noteikumi, kurus vienprātīgi apstiprināja Padome un kuri tika apstiprināti dialogā. Eiropa tagad ir ceļā, jo tā ir atradusi to, kas tai trūka: stingru politisko gribu.

Tāpēc neaprobežosimies tikai ar institucionāliem apsvērumiem. Pacelsimies tam visam pāri. Eiropas Savienība, Francijas prezidentūras mudināta, ir nupat pārskatījusi turpmāko politiku ekonomikas un enerģētikas jomā, vēlreiz apstiprinot savu starptautisko līdera statusu cīņā pret klimata pārmaiņām. Tas nebija vienkāršs jautājums. Sasaukt 27 dalībvalstis pie apaļā galda, lai vienotos par saistošiem noteikumiem, bija patiešām pārbaudījums. Tāpēc apsveicu Francijas prezidentūru par labi padarītu darbu un vēl veiksmi Kopenhāgenā!

María Sornosa Martínez (PSE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, *Dimas* kungs, *Borloo* kungs, dāmas un kungi, ir laiks rīkoties. Tiesību aktu kopums, par kuru mēs debatējam, ļauj mums to darīt. Lai arī šā tiesību aktu kopuma iznākums nav nevainojams, mēs pamatoti varam justies apmierināti.

Ja rīt tas tiks pieņemts, tas būs skaidrs signāls citām valstīm, ka Eiropas Savienība ir uzņēmusies saistības un vada cīņu pret klimata pārmaiņām.

Klimata pārmaiņu problēmas risināšana un pāreja uz sabiedrību ar zemu patēriņu, ar zemu oglekļa emisiju līmeni ir svarīgākā globālā prioritāte. Šie tiesību akti ļaus mums plānot nākotnes ieguldījumus emisiju samazināšanā, sevišķi ar energoefektivitāti un pakāpeniski nojaucot novecojušas rūpnīcas, kas rada milzīgu daudzumu CO₂.

Es vēlos pateikties visiem — sevišķi *Doyle* kundzei —, kas ļāva mums būt šeit, jūtoties apmierinātiem ar tiesību aktu kopumu, kurš, es ceru, rīt tiks pieņemts.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, nedrīkst nodalīt vides saudzēšanu un konkurētspēju. Tās kopā veido izpildi. Diemžēl Parlamenta ierosinātais mehānisms paliks kompromiss, kas var izrādīties neefektīvs, jo tajā trūkst divu lietu.

Tajā nav noteiktas tiesības uz kompensāciju pierobežā. Bez šī svarīgā elementa globālā līmenī mūsu prasības nekompensēsies. Tās kļūs par papildu ražošanas izmaksām, traucēkliem attīstībai, oglekļa noplūžu pastiprinātājiem, mūsu darbavietas graužošu importu. Bez jebkādām tiesībām uz kompensāciju Savienības pierobežā pastāv risks, ka mūsu labumi pārvērtīsies par trūkumiem.

Tajā arī nav drosmīgas politikas attiecībā uz oglekļa emisiju atļauju izsniegšanu mežiem un mežrūpniecībai. Tas varētu palielināt mežu vērtību jaunattīstības valstīs, ierobežot CO₂ emisijas un veicināt vienkāršākos oglekļa avotus.

Šīs divas veselā saprāta piezīmes nozīmē, ka šis ziņojums, kurā ir daudz labu nodomu, varētu būt milzīga enerģijas izšķiešana.

Pilar Ayuso (PPE-DE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisār, vairāk nekā pirms gada šo priekšlikumu iesniedza Komisija ar dažiem patiesi vērienīgiem mērķiem. Šajā laikā pasaulē ir notikuši finanšu apvērsumi, kuri, šķiet, varēja nogremdēt šos pasākumus. Tomēr beigās tika panākta līdzsvarota vienošanās. Būtībā tā neapmierina gandrīz nevienu, taču tā ir laba vienošanās, kas saglabā galīgos mērķus un vienlaikus ļauj uzņēmumiem labāk piekļūt līdzekļiem, lai šos mērķus sasniegtu.

Tāpēc mums jo īpaši jāapsveic referente *Doyle* kundze, līdzreferenti no citām politiskajām grupām un arī Francijas prezidentūra, jo tās darbs ir ļāvis mums panākt labu iznākumu visiem.

Es ticu, ka apstākļi tuvākajā laikā ļaus mums būt vēl mērķtiecīgākiem un ka arī citas valstis mums pievienosies šajā kampaņā, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām, ko mēs visi Eiropā tik dedzīgi gribam darīt.

Atanas Paparizov (PSE). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Komisijas un prezidentūras pārstāvji, es vispirms vēlos paust savu atbalstu Eiropadomē un dialogā par enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu panāktajai vienošanai.

Tas apstiprina Eiropas Savienības kā virzītājspēka nozīmi cīņā pret klimata pārmaiņām. Vienlaikus tajā tiek ņemta vērā nepieciešamība Eiropā saglabāt konkurētspēju un darbavietas dziļas ekonomiskās krīzes periodā.

Attiecībā uz emisijas kvotu tirdzniecību, šī panāktā vienošanās par solidaritāti ar jaunajām dalībvalstīm Centrāleiropā un Austrumeiropā un par to, ka jāņem vērā to pūliņus periodā pēc 1990. gada, ir pierādījums to Eiropas vērtību dzīvotspējai, kas padarīja Eiropu pievilcīgu daudziem cilvēkiem.

Attiecībā uz oglekļa dioksīda uztveršanu un uzglabāšanu, es vēlos aicināt Eiropas Komisiju cienīt panākto vienošanos par 300 miljonu tonnu oglekļa dioksīda emisiju kvotu izmantošanu ar ieteikumu līdzfinansēt to no 2008. gada budžeta atlikuma un sniegt izdevīgus kredītus no Eiropas Investīciju bankas.

Es ceru, priekšsēdētājas kundze, ka klimata tiesību aktu kopums kļūs par pamatu pozitīvām pārmaiņām nākotnē gan klimata, gan ekonomiskās attīstības ziņā tādās valstīs kā mana, Bulgārija, un citās Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīs.

Urszula Krupa (IND/DEM). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, visas oglekļa dioksīda emisiju samazināšanas sistēmas pamatā ir neapstiprināta hipotēze. Tā neuzlabos vidi un cilvēku dzīves apstākļus. Par dokumenta mērķi kļuva panākt maksimālu oglekļa dioksīda samazinājumu un ieviest CCS (oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas) tehnoloģiju. CSS tehnoloģija ir bīstama un nav pamatota no vides viedokļa.

Mēs nevēlamies kaitēt videi, izmantojot tādus ģeoloģiskus veidojumus kā atkritumu izgāztuves. Tam nav jēgas. Mēs nevēlamies kaitēt arī valstīm, kas kļūs konkurētspējīgākas par trešām valstīm, tādējādi piedzīvojot vēl lielāku lejupslīdi. Mūsu, Polijas, tiesību aktu kopums izmaksās vismaz PLN 500 miljardu. Piedāvātā emisijas kvotu izsolišanas sistēma ir ārkārtīgi dārga.

Turklāt, tā kā emisijas kvotu tirdzniecības shēma ir attiecināma arī uz citām dalībvalstu tautsaimniecības nozarēm, tā izrādīsies lietderīgs rīks, lai virzītu šīs tautsaimniecības uz dalībvalstu iestāžu pilnvaru uzņemšanos fiskālās politikas jomā. Tas tiks panākts, pakāpeniski nomainot pašreiz maksājamos nodokļus ar patvaļīgi noteiktiem vides nodokļiem.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, saskaņā ar Eiropas Komisijas priekšlikumu lieliem rūpniecības uzņēmumiem un spēkstacijām, kas rada oglekļa dioksīda emisijas atmosfērā, būtu speciālās izsolēs jāiegādājas atļaujas. Ja minētā sistēma tiktu reāli ieviesta, tam sekotu bankrotu vilnis. Ir iespējams novērst šādas katastrofālas situācijas rašanos un ieviest risinājumu. Risinājums patiesībā ietvertu enerģijas izmaksu pieaugumu, taču tas nebūtu tik krass.

Ir svarīgi pieņemt holistisku pieeju enerģētikas jautājumam. Tāpēc Parlaments iepriekš ierosināja iecelt augsta līmeņa amatpersonu, kas risinātu enerģētikas jautājumu ārpolitikas kontekstā. Ieceltā amatpersona būtu atbildīga par visu politisko stratēģiju koordinēšanu saistībā ar tādiem energoapgādes drošības ārējiem aspektiem kā enerģētika, vide, tirdzniecība, transports un konkurence.

Tagad rodas jautājums par Eiropas Komisijas lomu. Komisija sagatavoja savu priekšlikumu pilnīgi neobjektīvā veidā, neņemot vērā situāciju valstīs, kuru enerģētikas nozares pamatā ir ogles. Kopā šīs valstis veido vienu trešdaļu Eiropas Savienības valstu. Tāpēc es uzskatu, ka ir pilnīgi pamatoti pajautāt šā Parlamenta priekšsēdētājam, vai vienotā Eiropā ir diktātu Eiropa vai nolīgumu Eiropa. Manuprāt, komisārs *Dimas* nav izturējies pārbaudījumu. Komisārs nedeva nekādu ieguldījumu sarunu izšķirošajā brīdī. Viņš vienkārši atkārtoja vispārīgi pamatotus apgalvojumus, kas neveidoja kompromisa pamatu. Tādā veidā viņš sagrāva uzticību Kopienas pieejai Eiropas problēmām. Francijas prezidentūra izglāba vienoto pieeju klimata pārmaiņu jautājumiem. Francija prezidentūra veicināja vienošanās par enerģētiku panākšanu, un es vēlos par to pateikties *Borloo* kungam un *Kosciuszko-Morizet* kundzei.

Tagad ir nepieciešams atbalsts dalībvalstu valdībām, lai tās varētu izmantot jaunākos tehnoloģiskos sasniegumus enerģētikas jomā. Nesen Budapeštā izveidotais Eiropas Tehnoloģiju institūts varētu palīdzēt šajā jautājumā.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, kompromisam par emisijas kvotu tirdzniecības shēmu, par kuru rīt notiks balsošana, nepārprotami ir uzlikts Eiropas Parlamenta paraksts. Referente un līdzreferents ir strādājuši, lai tā notiktu. Par to es vēlos viņiem sirsnīgi pateikties.

Pārskatot emisijas kvotu tirdzniecības shēmu un visu klimata tiesību aktu kopumu, ir izveidots vērienīgākais un vispusīgākais aizsardzības tiesību aktu kopums globālā klimata jomā. Par to mēs varam būt lepni. Mēs arī nedrīkstam par zemu novērtēt šo panākumu; tieši pretēji, mums uz brīdi ir jāietur pauze un dziļi jāieelpo.

Tomēr mēs uzdrīkstamies nesamierināties ar sasniegto, ar to, par ko rīt notiks balsojums. Tā vietā mums ir cieši jāraugās, kā mainās klimats un kā šo pārmaiņu ekonomiskās sekas ietekmēs mūs. Tāpēc es lūdzu Komisiju sagatavot sava veida *Stern* ziņojumu par Eiropas Savienību, lai mēs precīzi zinātu, kādas būs klimata pārmaiņu finansiālās sekas Eiropas Savienībā un kādi pasākumi nākotnē mums būs jāveic, lai pārvarētu šo globālo krīzi.

Karl-Heinz Florenz (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es nedomāju, ka mēs esam veiksmīgi izskaidrojuši visa šī tiesību aktu kopuma patieso nozīmi. Daudzi cilvēki uzskata, ka mēs vēlamies sodīt rūpniecības politiku. Tomēr patiesībā tas ir saistīts ar CO₂ politiku un ilgtspējas politiku pasaulē. Mums tam ir nepieciešami resursi! Tas varētu būt sāpīgi, taču, ja mums nebūs šo resursu, mēs nevarēsim tikt galā ar lielajām oglekļa ielejām pasaulē, un tās pastāv, un tās nevar attaisnot. Tāpēc mums ir mehānismi, par kuriem es it nemaz nepriecājos, tāpat kā es nepriecājos par iznākumu. Tomēr es balsošu par.

Oglekļa noplūde ir ieejas punkts sava veida atbrīvošanā. Tas vēl aizvien ne tuvu nenozīmē to, ka rūpniecību, kuru mēs uzskatām par atbrīvotu, patiesām atbrīvos Komisija. Tas pats attiecas uz etalonu sistēmu. Ministr, visu cieņu jums un jums, *Doyle* kundze, mums ir jābūt ārkārtīgi uzmanīgiem, lai mūsu Komisija nākotnē nekļūtu par ekonomikas politikas pavēlnieku Eiropā. To nekādā ziņā nedrīkst uzticēt vienai iestādei! Tāpēc es šaubos, taču galu galā tik un tā balsošu par ziņojumu, jo retrospektīvi tas attiecas ne tikai uz CO₂, bet arī uz ilgtspēju. Mēs dedzinām mūsu bērnu resursus drausmīgā tempā un tādā veidā apdraudam mūsu planētu. Tas ir jāmaina ar jaunu politiku, kas paredzēta industrializētajai sabiedrībai. Tā ir mūsu vienīgā iespēja!

Kad mēs sūdzamies par to, ka Parlaments nav pietiekami kompetents šajā jautājumā, tas ir diezgan pareizi. Tomēr, dārgie draugi sociāldemokrāti, Priekšsēdētāju konferencē jūs ar balsu vairākumu nobalsojāt par šo steigu, kad mēs balsojam pret to. Mēs gribējām citu procedūru, tādu, ar ko Padome noteikti varētu tikt galā. Tāpēc, ja jūs sūdzaties, dariet to pareizajā vietā.

Visbeidzot, es nevaru iedomāties, ka ir kāds prātīgāks priekšlikums, ko atbalstītu vairākums. Tāpēc mums ir jābalso par.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ir panākta vienošanās par klimata tiesību aktu kopumu, un tāpēc mēs visi jutām atvieglojumu.

Tomēr es vēlos mazināt entuziasmu, ar kādu daži uztver šo tiesību aktu kopumu. Vienošanās bija nepieciešama prasība, lai būtu skaidrs, kas notiks pēc Kioto Protokola darbības beigām, taču ar to nepietiek, lai teiktu, ka tagad mēs varam tikt galā ar klimata pārmaiņu problēmu.

Es arī domāju, ka šajā tekstā ir daži vājie punkti. Pirmkārt, man ir žēl, ka izolācijas līmenis ir samazināts līdz 70 % 2020. gadā, kaut gan sākotnējais priekšlikums bija 100 %.

Otrkārt, apstiprinot, ka 50 % centienu samazināt emisijas tiks kompensēti ar projektiem jaunattīstības valstīs, mēs būtiski samazinām Eiropas Savienības atbildību saistībā ar klimata pārmaiņām.

Trešais piemērs ir zema ieņēmumu līmenis un tas, ka nav stingras apņemšanās ieguldīt cīņā pret klimata pārmaiņām gan Eiropas Savienībā, gan par labu jaunattīstības valstīm.

Es šaubos, vai šie un vēl vairāki nosacījumi enerģētikas un klimata tiesību aktu kopumā stimulēs Eiropas ekonomikas dalībniekus veikt nepieciešamās pārmaiņas un virzīt Eiropas Savienību pretī tādai sabiedrībai, kas būtu pieticīga oglekļa ziņā.

Mēs tomēr balsosim par visu tekstu kopumā, lai gan es domāju, ka mums būs nepieciešamas papildu iniciatīvas, lai Eiropas apņemšanās būtu nozīmīgāka.

Elisabetta Gardini (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, panāktā vienošanās par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, manuprāt, ir vērienīga, jo, no vienas puses, ņem vērā saistībā ar vides aizsardzību noteiktos mērķus, taču vienlaikus arī norāda veidu, kādā tos apvienot ar ekonomikas ilgtspēju. Es to uzskatu arī par Itālijas veiksmes stāstu, jo Itālija pārrunāja vairākus izšķirošus tiesību aktu kopuma aspektus, un iznākums ir pozitīvs.

Saskaņotais teksts patiesībā ir būtisks Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas sagatavotās versijas uzlabojums, un tas ir daudz tuvāks mūsu politiskās grupas uzskatiem. Piemēram, klauzula par pārskatīšanu 2010. gadā arī Kopenhāgenas konferences, par ko tika panākta vienošanās priekšsēdētāja *Berlusconi* priekšlikumā, rezultātu kontekstā ir ārkārtīgi nozīmīgs aspekts, un tas, ka šī klauzula tika apstiprināta vienprātīgi, manuprāt, liecina par to, ka tā ir ļoti svarīga rūpniecībai. Ir svarīgi arī tas, ka tika apstiprināta pakāpeniska izsoļu sistēmas ieviešana rūpniecības nozarēs, kas starptautiski nekonkurē. Turklāt tie, kas ir pakļauti oglekļa noplūžu riskam, var gūt labumu no bezmaksas kvotām.

Tomēr tas nenozīmē, ka tā būs pastaiga parkā, jo šis tiesību aktu kopums izraisīs vērā ņemamu valstu sistēmu izmaksu pieaugumu. Patiesi, bezmaksas kvotu skaits ir saistīts arī ar apspriežamajās direktīvās noteiktajiem vērienīgajiem standartiem, un tāpēc pilnībā netiks novērsts pārvietošanas risks. Tādēļ mēs atgriežamies pie pārskatīšanas klauzulas nozīmes: tā būs iespēja novērtēt, vai sistēma izmaksā par daudz, veikt korekcijas un piemērot pasākumus.

Man šķiet, ka Parlamentam būtu jāuzmana, kā šī vienošanās tiek īstenota un — it sevišķi — kā notiek izsoles; es domāju, ka tas būs īsts pārbaudījums. Mēs prasām daudz no reālās ekonomikas, un, kā mēs vienmēr esat teikuši, mēs nevēlamies, lai šie centieni pārvērstos par pārlieku lielu finansiālo rezultātu rēķināšanu, kas būtu atrauta no reālās ekonomikas.

Caroline Jackson (PPE-DE). Priekšsēdētājas kundze, vēlos pateikties un izteikt atzinību *Doyle kundzei*, bet uzskatu, ka rītdiena būs demokrātijas sēru diena Eiropas Parlamentā.

Mūs aicina atbalstīt darījumu, par ko Padome vienojās slēgtā sanāksmē. Mēs esam apzināti zaudējuši iespēju iebilst pret Padomes nostāju, izmantojot pilnu koplēmuma procedūru. Manuprāt, Parlamentam nav jēgas prasīt lielākas, jaunas pilnvaras, ja neesam gatavi izmantot pašreizējās pilnvaras.

Mēs neizpildījām savu pienākumu un nenodrošinājām to, ka objektīvas iestādes veic klimata pārmaiņu tiesību aktu kopuma pilnu ietekmes novērtējumu, jo mūs steidzināja, pamatojoties uz nepatiesu laika grafiku. Piemēram, nesen es biju referente jautājumā par Atkritumu pamatdirektīvu. Tā veicina ideju par energoefektīvām kombinētām termoelektrostacijām, bet uz šādām stacijām saskaņā ar pārskatīto emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu (ETS) attiecas soda sankcijas. Vai šis būtiskais jautājums tika apspriests? Kas ar to notika?

Vispārīgi runājot, mēs pieņemām to, ko teica valstis, kuras ir visvairāk satraukušās par šo tiesību aktu kopumu. Mēs Eiropas Savienībai neizveidojām spēcīgu ietekmes novērtējuma sistēmu un tagad par to maksājam. Tāpat mums nav ne mazākās nojausmas par to, vai šajā kopumā izvirzītie mērķi patiešām tiks sasniegti. Vai esam pārliecināti, ka ieviešana tiks pietiekami uzraudzīta, par spīti tam, ko teica *Dimas* kungs, un tiks veikti tūlītēji pasākumi pret valstīm, kas neievēro pat šo mīkstināto tiesību aktu kopumu?

Kā mēs kontrolēsim visus kopīgo centienu projektus jaunattīstības valstīs? Ja klimata pārmaiņas ir tik būtiskas, mums vajadzīga daudz aktīvāka ieviešanas pieeja par to, kas līdz šim visur tikusi īstenota vides politikas jomās, bet mēs par to neko neesam dzirdējuši. Lai panāktu pozitīvu iznākumu, jāpieņem jauns lēmums, ar kuru nodrošinātu pamatotas garantijas attiecībā uz ieviešanu un standartizētu objektīva ietekmes novērtējuma sistēmu, kāda ir spēkā ASV Kongresā.

Kāds teica, ka šo sasteigto nolīguma pirmo lasījumu nevajag uzskatīt par precedentu Parlamenta vēlmei piekāpties Padomei un atteikties no pilnvarām, kas Parlamentam ir saskaņā ar koplēmuma procedūru. Bet tā notiks, *Borloo* kungs, vai tad ne? Un turpmākie Parlamenti mūžam to nožēlos.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ministr, komisār, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa atbalsta Padomes un Parlamenta vienošanos trīspusējās sarunās par to, lai neattiecinātu jaunus noteikumus par vispārējās emisiju tirdzniecības sistēmas (ETS) pārskatīšanu attiecībā uz gaisa satiksmes jomu, bet piemērotu tai jaunus, vēl nepublicētus īpašus noteikumus attiecībā uz gaisa satiksmi.

Tie īpašie ETS noteikumi attiecībā uz gaisa satiksmi, par kuriem Parlaments un Padome vienojās vasarā un kuri stāsies spēkā 2012. gada 1. janvārī, ir pirmie vispārējie noteikumi, kas iekļauj gaisa satiksmi emisiju

tirdzniecības sistēmā un tādējādi paredz avioliņijām pienākumu ierobežot gaisa satiksmes ietekmi uz vidi. Tas ir pareizi. Sekas, proti, izmaksas, kas skar avioliņijas, lidostas un galu galā patērētājus, kuri ir iesaistīti pasaules mēroga konkurencē, ir tikko paciešamas, pamatojoties uz regulējumu, par kuru vienojāmies vasarā.

Striktāku noteikumu iekļaušana jaunajos vispārējos *ETS* noteikumos ne tikai būtu nepamatota, bet iedzītu Eiropas avioliņijas lielās finanšu grūtībās. Tāpēc mēs esam pateicīgi jums, Parlamentam un Padomei. Tas ir pareizi arī tāpēc, ka īpašie *ETS* noteikumi attiecībā uz gaisa satiksmi sniedz mums iespējas sarunās ar trešām valstīm vienoties par absolūti vienlīdzīgiem noteikumiem un tādējādi novērst pasaules mēroga konfliktus, jo šādi konflikti varētu izraisīt atbildes pasākumus attiecībā uz Eiropas avioliņijām. Godīgi sakot, tādi globālie risinājumi vai vismaz daļēji risinājumi, kuru mērķis ir saprātīga vides aizsardzība un kuri ņem vērā gaisa satiksmi visā pasaulē, vienmēr ir labāki par pārmērīgi strikti noteikumiem, ko ievēro tikai ES. Tāpēc mēs esam ļoti apmierināti. Jums ir zināms, ka 2014. gadā īpašie noteikumi attiecībā uz *ETS* gaisa satiksmes jomā katrā ziņā tiks vēlreiz pārskatīti.

Tāpēc esmu pateicīgs, ka referente *Doyle kundze* un Francijas prezidentūra, ja kāds tās pārstāvis klausās, panāca to, ka gaisa satiksme tiek izslēgta. Tas bija pareizs lēmums, kas mums ļaus virzīties uz priekšu. Liels paldies!

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es veltī netērēšu laiku, izsakot atzinību Francijas prezidentūrai par šīm veiksmīgajām sarunām. Tomēr mani sarūgtina, ka Eiropas Parlaments netika pienācīgi iesaistīts šajās sarunās. Tas patiešām ir nožēlojami, jo īpaši attiecībā uz šo jautājumu. Es nespēju saprast šajā sakarā radīto steigu, jo gandrīz visas dalībvalstis kavējas izpildīt saistības, ko tās jau uzņēmušās saskaņā ar Kioto Protokolu.

Mēs vienmēr veiksmīgi vienojamies par mērķiem, kas jāsasniedz tālā nākotnē. Emisiju tirdzniecības sistēma (*ETS*) tiks uzsākta 2013. gada 1. janvārī. Mēs esam noteikuši saistības šim periodam un līdz 2020. gadam, kā arī tālākai nākotnei. Labāk vajadzētu panākt to, ka dalībvalstis ievēro pašreizējās saistības, un arī to, ka Eiropas Parlaments tiek pienācīgi iesaistīts godīgā, sakārtotā un demokrātiskā politikas veidošanas procesā.

Turklāt es uzskatu, ka Komisijai būs jārisina sarežģīti jautājumi, jo mēs esam vienojušies vien par vispārēju sistēmu. No Komisijas būs lielā mērā atkarīgi galvenie nosacījumi, jo īpaši attiecībā uz atsevišķu punktu definēšanu, piemēram, par elastīgu mehānismu piemērošanu. Arī attiecībā uz šo jautājumu jāsaņem, ka *ETS* jomā apmēram 50 % emisiju var pārvietot uz citiem pasaules reģioniem; ar kopīgiem centieniem tie ir 70 %. Šajā ziņā dalībvalstis sniegušas sev diezgan lielu palīdzību. Arī attiecībā uz šo es vēlos lūgt Komisiju un komisāru *Dimas* cieši pārbaudīt saistību ievērošanu un atgādināt dalībvalstīm, ka tās uzņēmušās atbildību palīdzēt pasaules klimatam.

Turklāt mēs joprojām neesam vienojušies par precīzu oglekļa emisiju definīciju. Ir pareizi noteikt izņēmumus attiecībā uz dažām nozarēm, bet līdz šim nevienam šīs nozares nav darītas zināmas. Tādēļ Komisijai būs jāizveido pārredzama procedūra, lai nodrošinātu nozares pārstāvju un dalībvalstu atbalstu, jo runa ir par ļoti lielām naudas summām. Ir ļoti būtiski, izmantojot pārredzamu procedūru, vienoties par labu risinājumu.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos izteikt pateicību visiem tiem šī Parlamenta deputātiem, kas snieguši tik lielu ieguldījumu klimata tiesību aktu kopuma izstrādāšanā. Es vēlos jo īpaši izteikt atzinību sekretariātam, kura veiktā darba apjoms ir iespaidīgs un kurš lielā noslogojuma dēļ vienmēr strādāja ilgāk, nekā tas noteikts tiesību aktos par darba laiku.

Esam panākuši ļoti apmierinošu iznākumu vides jomā, un, kā jau tas dažreiz gadās, par to jāpateicas Padomei, nevis Parlamentam. Tieši Padome atrisināja vairākas nopietnas problēmas, kas bija Komisijas priekšlikumā. Patiesībā vēl daudz kas palicis neatrisināts, un tikai laiks to parādīs.

Mūsu grupa būtiski ietekmēja iznākumu, lai gan to nevarēja pamanīt Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas pieņemtajā nostājā. Tomēr mūsu ieguldījums tagad redzams Padomes nostājā un galīgajā iznākumā. Mūsu alternatīvais emisiju tirdzniecības modelis veicināja viedokļu apmaiņu un brīvas debates. Tāpēc mēs palīdzējām un mudinājām Padomi virzīt tās politiku saskaņā ar šo standartmetodi.

Tādēļ es vēlos pateikties dalībvalstīm, arī savai dzimtajai Somijai, par to, ka tās pievērsa lielu uzmanību Parlamenta atšķirīgajiem viedokļiem un ievēroja šeit notikušās pārmaiņas. Padomes centieni ieguva lielāku Parlamenta atbalstu, nekā sākotnēji šķita.

Klimata politikas galvenais mērķis ir vienlaikus noslēgt vispārēju vienošanos. Nav cita veida, kā sākt videi draudzīgu rīcību. Tādējādi mēs varam nodrošināt, ka, samazinot emisijas šeit, netiek palielinātas emisijas citās valstīs, jo šādā gadījumā mūsu pašizliedzīgā rīcība būtu veltīga.

Diemžēl vides kustībā ir cilvēki, kas atbalsta šādu lietu virzību. Tomēr pieredze rāda, ka vienpusēja apņemšanās un puritānisms attiecībā uz klimatu nerada pozitīvu ietekmi uz vidi, jo šie centieni nedod rezultātus. Mums jāpanāk vispārēja vienošanās un jānosaka godīgi noteikumi. Mums jāpieņem tādi tiesību akti, kas motivē uzņēmumus ātri ieviest tehnoloģijas, kuras rada pēc iespējas mazāk emisiju, un atalgo, nevis soda uzņēmumus par to.

Es īpaši vēlos pateikt — priecājos, ka turpināsim ievērot mērķi samazināt emisijas par 20 %, lai varētu apliecināt, ka Parlaments un Padome nav mīkstinājuši savu nostāju šajā jomā.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, man jāatzīst, ka Eiropas Parlamentā pavadītajos gados esmu iemācījies, ka galīgais iznākums ne vienmēr atbilst vēlamajam. Visa pamatā ir kompromisi, bet tomēr galu galā viss izdodas diezgan labi. Pašlaik daudzi ir neapmierināti — gan tie, kas uzskata, ka mums vajadzēja pieņemt mērķtiecīgākus noteikumus, gan tie, kas uzskata, ka šie noteikumi ir pārāk stingri. Tomēr es uzskatu — mums patiesībā jābūt ļoti apmierinātiem, ka mēs vispār esam spējuši panākt kompromisu. Šis ir solis pareizajā virzienā, un vismaz es ar to lepojos. Es lepojos, ka šis ir apliecinājums tam, ka Zviedrija joprojām uzņemas vislielāko atbildību Eiropā, kā arī tam, ka Eiropa ir pasaules daļa, kas kopumā uzņemas vislielāko atbildību. Mēs, Zviedrijas Konservatīvā partija, esam daudz strādājuši, lai panāktu šo kompromisu gan Padomē, gan Eiropas Parlamentā.

Par šo tematu daudz kas ir sakāms, bet, ja man jāizsaka savas domas par to, ar ko esmu visvairāk apmierināts, es īpaši izceltu mūsu izdarīto attiecībā uz automašīnām, proti, ka risinām jautājumu par automašīnu ietekmi uz vidi, bet arī atvēlam automašīnu ražotājiem saprātīgu laiku jaunu automašīnu modeļu izstrādei. Kā jau tika minēts, mēs nedrīkstam domāt, ka šis ir procesa beigas. Tas ir tikai sākums būtiskajam darbam, kas jāpadara Kopenhāgenā. Es uzskatu, ka esam tam ielikuši labu pamatu. Liels paldies!

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, manuprāt, šī direktīva ir apliecinājums, ka Eiropas Savienībā noticis pamatots un efektīvs dialogs. Tā droši vien bija vissarežģītākā direktīva, ko esam izskatījuši šā Parlamenta sasaukumā. Ne visi saprata iesniegtos grozījumus. Galu galā mēs uzklusījām cits citu — vispirms Parlamentā —, un tad, man jāatzīst, Francijas prezidentūra ar ārkārtīgu centību pievērsās šim jautājumam. Es vēlos pateikties komisāram *Dimas* un komisāram *Piebalgam* par dalību šajās debatēs.

Tagad mums jānodrošina šīs direktīvas īstenošana. Mums līdz 2020. gadam jāsamazina siltumnīcefekta gāzu emisijas par 20 %. Samazinājums par 20 % ir obligāta prasība! Tādējādi mēs esam izveidojuši vienotu Eiropas Savienības klimata politiku. Vienota politika vēl nav atspoguļota daudzos tiesību aktos, bet šī direktīva noteikti uz to attiecas. Tāpat kā ikviena vienota politika tā veicinās sistemātisku rīcību, uzraudzību un savstarpējas pārbaudes. Mums arī jāpiešķir līdzekļi stratēģiskajai enerģētikas tehnoloģiju programmai. Tas vajadzīgs, lai reaģētu uz CO₂ emisiju novērtējumu. Tas būs kopīgs sākums mūsu enerģētikas politikai. Tieši tas ir vajadzīgs Eiropas Savienībai.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Mūsu vienīgā iespēja ir padarīt mūsu ražošanu gudrāku un videi draudzīgāku, nevis samazināt ražošanas apjomus. Mums ir svarīgi samazināt piesārņojošo vielu emisiju daudzumu, bet mums arī jānodrošina ekonomikas attīstība un jāsauglabā darbvietas.

Salīdzinājumā ar Kioto Protokolā noteikto samazinājumu par 8 % Rumānija laikā no 1990. gada līdz 2005. gadam samazināja savu siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu par 43 %. Diemžēl jāsaka — tas tika sasniegts, neņemot vērā atkarību no fosilā kurināmā, kā arī tāpēc, ka tolaik smagās rūpniecības uzņēmumos notika pārstrukturēšanas process. Lai gan mēs iegūtu vairāk priekšrocību, ja par atskaites gadu tiktu noteikts 1990. gads, es atzinīgi vērtēju elastību un solidaritāti attiecībā uz jaunajām dalībvalstīm, nosakot tām pārejas periodu, kas vajadzīgs, veicot būtiskus ieguldījumus, lai uzlabotu uzņēmumu efektivitāti.

Pieņemot labojumus, mēs panācām, ka tiek piešķirtas bezmaksas kvotas saistībā ar dzīvojamo rajonu centralizēto siltumapgādi un siltuma ražošanas vai dzesēšanas sistēmām, kuru pamatā ir efektīva koģenerācija, ka, izmantojot emisiju kvotu izsolēs iegūtos līdzekļus, tiek sniegts atbalsts ģimenēm ar zemiem ienākumiem un ka slimnīcas un mazie uzņēmumi tiek atbrīvoti no dalības emisiju sertifikātu tirdzniecības sistēmā. Paldies!

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, viens no šo sarunu sasniegumiem ir oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CSS) demonstrējumu projektu finansēšanas mehānisma izveidošana, un es vēlāk pievērsīšos šim jautājumam. Bet, lai gan biju CSS sarunu dalībnieks, referents, mēs guvām panākumus, tieši pārskatot Emisiju tirdzniecības sistēmas (ETS) direktīvu. Es katrā ziņā netieši palīdzēju šajā procesā. Dažkārt ir vajadzīga veiksmē, un es uzskatu — man paveicās, ka ETS direktīvas pārskatīšanas procesā darbojās *Linda McAvan*, *Lena Ek* un citi „ēnu” referenti. Uzskatu par veiksmi to, ka attiecīgā prezidentūra bija atvērta jaunām idejām, un man īpaši veicās, ka bija iespēja strādāt kopā ar *Avril Doyle*, šo tiesību aktu referenti, kas guva ievērojamus

panākumus. Priekšsēdētājas kundze, es vēlos uzsvērt tikai vienu — šā Parlamenta vēsturē nav bijuši daudzi referenti, kuru iesniegtais sākotnējais priekšlikums būtu piesaistījis līdzekļus EUR 1,5 miljardu apmērā un kuri beigās panāktu to, ka tiek pieņemts tiesību aktu kopums, kura vērtība ir piecas vai sešas reizes lielāka.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, tika nosargāts mērķis līdz 2020. gadam par 20 % samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas. Tomēr mēs nedrīkstam sevi mānīt. Šis mērķis jau ir nepietiekams. Zinātniskie dati liecina, ka mums jāsamazina emisijas par 25 % vai pat par 40 %. Man žēl, ka tika sagrauta vairāksolišanas sistēma ar elektrību nesaistītajās nozarēs. 2020. gadā mēs joprojām piešķirsim bezmaksas kvotas 30 % apmērā, bet 100 % kvotu vairāksolišana tiks sasniegta tikai 2027. gadā.

Tādējādi tas patiešām būs negatīvs signāls dalībniekiem Kopenhāgenas sarunās par pasaules klimata nolīgumu, lai gan labākā rīcība saistībā ar CO₂ noplūdi patiesībā ir vienošanās pasaules mērogā. Ja netiks noslēgts vispārējs nolīgums, vairāksolišanas sistēma tiks grauta arī turpmāk, jo tiesības uz bezmaksas emisijas kvotām tiks piešķirtas 96 % uzņēmumu. Mazāki ieņēmumi no kvotu vairāksolišanas nozīmē, ka samazināsies ieguldījumi ilgtspējīgā enerģijā un pētniecībā un izstrādē.

Es vēlos uzdot Doyle kundzei šādu jautājumu: vai jums ir nojausma, par cik samazināsies ieņēmumi no kvotu vairāksolišanas, kas sagaidāms pēc sistēmas pilnīgas sagraušanas?

Priekšsēdētāja. – Es ļoti atvainojos, bet laika ierobežojuma dēļ man jāpārtrauc deputātu runas. Tagad atkal dosim vārdu referentei, daudzkārt slavētajai Doyle kundzei.

Avril Doyle, referente. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlos ātri minēt dažus punktus.

Pat ja īstenotos scenārijs par 30 % samazinājumu, izcilajā sākotnējā priekšlikumā joprojām tiktu saglabāta vides integritāte. Mums nebūs jēgas doties nākamā gada decembrī uz Kopenhāgenu ar saviem tiesību aktiem, ja vien tiem netiks piešķirti būtiski līdzekļi, un par to atbild Komisija.

CSS nolīgumam par 300 miljoniem kvotu, iespējams, būs liela ietekme šajās debatēs par oglekļa dioksīda samazināšanu, ja tiks pierādīts, ka tehnoloģijas attiecīgajās 12 stacijās ir efektīvas.

Nolīgums, ko pašlaik izskatām, piešķir ES nepārprotamas pilnvaras risināt sarunas ar trešām valstīm, gatavojoties nākamā gada nolīgumam. Mēs nedrīkstam ciest neveiksmi, jo vēsture mūs apsūdzēs par to, ka mēs, politiskie līderi, kas apzinājāmies problēmu un zinājam speciālistu atzītos zinātniskos faktus, neizpildījām pienākumu un attiecīgi nerīkojāmies.

Dažiem šķiet, ka mans galīgais ziņojums ir pārspīlēts, bet citiem — ka nav pietiekami vispusīgs. Tomēr, pat neierobežojot kvotas, mērķu samazinājums nozarei nebūs viegls. Netieksimies pēc pilnības, jo tas var izrādīties bīstami. Ņemot vērā visus apstākļus, šis tomēr ir labs iznākums. Šī shēma galu galā ir vislabākā pasaulē, jo tā līdz šim ir vienīgā ETS. Es aicinu ASV un Austrāliju uzlabot savus sasniegumus un tādējādi likt mums, ES, nākamgad Kopenhāgenā uzlabot arī savu sniegumu.

Priekšsēdētāja. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt, trešdien, 2008. gada 17. decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Jorgo Chatzimarkakis, Wolf Klinz, Holger Krahmer, Alexander Graf Lambsdorff un Willem Schuth (ALDE), rakstiski. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, vienošanās par klimata tiesību aktu kopumu ir pieticīgs iznākums.

ES ir izvirzījusi mērķi samazināt emisijas par 20 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni. Mēs jau esam samazinājuši gandrīz pusi no šī apjoma. Mums jāpaplašinās uz austrumiem, kur emisijas absolūtos skaitļos ir mazākas, tādējādi pazeminot samazinājuma mērķi līdz 12 % salīdzinājumā ar 1990. gada līmeni.

ES jāsasniedz 3–4 % samazinājums jaunattīstības valstīs, tā ka samazinājuma mērķis tiek samazināts līdz 9 %. Mērķus drīkst nesasniegt ne vairāk kā 5 % apmērā. Līdz ar to paliek 4 %.

Vispār jau par to vajadzētu priecāties — ES nolēmusi neeksportēt visu savu ekonomiku uz Āziju. Kompromiss noteikti ir lētāks nekā Komisijas priekšlikums. Vācijas Brīvās demokrātijas partija (FDP) nu var to atbalstīt.

Tā vietā ES pašlaik noskaņo savas dalībvalstis citu pret citu; enerģijas avotu struktūras, izņēmumu noteikumu un veiklu sarunu dēļ dažas dalībvalstis ieguvušas priekšrocības. Drīz mēs pieredzēsim to, ka Vācijas enerģijas piegādātāji ražos elektrību Polijā, nevis Vācijā, ja vien to neiepirks no Francijas.

Tas, ka ES dalībvalstīm jānodarbojas ar šādu tirgošanos, samazina iespēju noslēgt globālu nolīgumu, un rodas arī jautājums par resursu efektivitāti.

Mēs aicinām valdības, Padomi un ES Komisiju nodrošināt efektivitāti gan vides aizsardzības jomā, gan attiecībā uz ekonomiku un izaugsmi.

Magor Imre Csibi (ALDE), rakstiski. – Pagājušajā nedēļā Padomes un Eiropas Parlamenta sarunās tika panākta vēsturiska vienošanās par klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu. Es atbalstu kompromisu ar smagu sirdi, jo minētais kopums tika būtiski mikstināts, ja salīdzinām ar sākotnējo Komisijas priekšlikumu un Eiropas Parlamenta komiteju balsojumu. Laikā, kad vajadzīga steidzama un saskanīga rīcība, lai risinātu klimata pārmaiņu problēmu, Eiropa nolēma lēnām virzīties uz ekonomiku, kas rada mazāku oglekļa emisiju daudzumu, pieļaujot atkāpes un piešķirot bezmaksas oglekļa kvotas. Neņemot vērā šos trūkumus, kompromiss ir būtisks progress, kas kļūs par ilgtspējīgas ekonomikas pamatu. Lielākais sasniegums ir tas, ka mērķi un īstenošanas principi ir atspoguļoti tiesību aktos, un visi ir atzinuši, ka jāuzsāk tīrākas attīstības ceļš. Turklāt efektīva cīņa ar klimata pārmaiņām ir iespējama vien tad, ja visi tajā iesaistās, un šis kompromiss palielina ES ietekmi, lai iesaistītu cīņā starptautiskos partnerus. Nobeigumā es vēlos pateikt, ka atbalstu vienošanos, jo patiesi uzskatu, ka tas ir nevis tukšs kompromiss, bet gan reāli sasniedzams kompromiss.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski.. – (RO) Triju iestāžu sarunu iznākums saistībā ar klimata tiesību aktu kopumu ir līdzsvarots kompromiss, kas palīdzēs Eiropas Savienībai sniegt būtisku ieguldījumu, lai veiktu pasākumus globālās sasilšanas apkarošanai, ņemot vērā to, ka tā ir pirmā valstu grupa, kurā šī apņemšanās kļuvusi par tiesisku pienākumu. Mēs pašlaik piedzīvojam finanšu krīzi, kas vairumā dalībvalstu radījusi bailes attiecībā uz mērķi samazināt oglekļa emisijas. Tomēr vienošanās, ko esam sasnieguši pēc samita, ir līdzsvarota starp vajadzību aizsargāt vidi un vajadzību izklūst no šī ekonomikas strupceļa. Manuprāt, iebildumi, kas attiecas uz šo krīzi, nedrīkst kavēt tiesību aktu kopuma pieņemšanu. Es ceru, ka visas Parlamenta politiskās grupas balsos par to. Esmu pateicīgs, ka to valstu centieni, arī Rumānijas, kas no 1990. gada līdz 2005. gadam samazināja savu emisiju līmeni, tika novērtēti grozījumos vairāksolīšanā iegūto līdzekļu sadalīšanas shēmā, nemainot tiesību aktu kopuma vispārējo struktūru. Vienlaikus man šķiet, ka vairums to jautājumu saistībā ar Emisiju tirdzniecības sistēmas direktīvu, kas radīja dalībvalstīm lielākās problēmas, tika pienācīgi risināti un ka galīgais iznākums ir taisnīgs un sniegs iespēju Eiropas Savienībai uzsākt patiesu klimata pārmaiņu apkarošanas misiju.

Esko Seppänen (GUE/NGL), rakstiski. – (FI) Direktīva par emisiju kvotu tirdzniecību, ko Parlaments pašlaik izskata, ir kapitālisma viltus draudzīgums videi un, neraugoties uz visu, ne mazāk un ne vairāk kā „kazino kapitālisms” un legalizēta izspiešana. Ņemot vērā to, ka Komisijas sākotnējais priekšlikums tika izstrādāts tādējādi, lai Eiropas rūpniecības nozares pārstāvjiem nebūtu jāmaksā spekulatīva cena, izņemot elektrības cenu, es balsošu par to, lai gan esmu pret emisiju kvotu tirdzniecību. Es atbalstu emisiju samazināšanas mērķus, bet mums tos vajadzēja sasniegt, izmantojot nodokļus, nevis spekulāciju.

12. Kopīgi centieni siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir *Satu Hassi* ziņojums Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par dalībvalstu centieniem samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, lai ievērotu Kopienas apņemšanos līdz 2020. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas (COM(2008)0017 - C6-0041/2008 - 2008/0014(COD)) (A6-0411/2008).

Satu Hassi, referente. – — (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es vēlos no sirds pateikties „ēnu” referentiem par lielisko sadarbību. Es arī vēlos pateikties Komisijai un Eiropas Savienības Padomes prezidentvalstij Francijai par visiem to centieniem.

Tomēr man jāsaka, ka neesmu pilnībā apmierināta. ES saistībā ar šo klimata tiesību aktu kopumu vajadzēja uzņemties spēcīgu vadību globālā mērogā. Diemžēl šo vadību iedragāja Francijas prezidentūra, nododot lēmumu dalībvalstu izskatīšanai, lai panāktu konsensu. Gandrīz katrs ministru prezidents piedalījās samītā ar nodomu valsts interesēs mikstināt klimata tiesību aktu kopumu, un tas viņiem patiešām izdevās. Iznākums, protams, ir solis uz priekšu, bet daudz mazāks par zinātnieku ieteikto soli.

Lielākā problēma saistībā ar lēmumu par dalībvalstu kopīgiem pasākumiem ir tā, ka dalībvalstis pārāk brīvi var nepildīt emisiju samazināšanas mērķus un to kompensēt, finansējot projektus jaunattīstības valstīs. Sliktākajā gadījumā notiks tā, ka emisiju daudzums dalībvalstīs saglabāsies un pašreizējā situācija nemainīsies.

Tomēr sarunu iznākumā Komisijas priekšlikuma pamatotā pamatstruktūra tika saglabāta — ES tiesību aktos pirmo reizi tika noteikta lineāra emisiju samazināšana un saistoši emisiju gada maksimālie apjomi.

Turklāt Parlaments panāca virkni būtisku uzlabojumu, pamatojoties uz gandrīz vienprātīgu Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu. Es minēšu dažus no tiem. Saskaņā ar starptautisko nolīgumu mērķis samazināt emisiju daudzumu par 30 % būs noteikts tiesību aktos. Dalībvalstīm nekavējoties būs jāsāk plānot krasāki emisiju samazināšanas pasākumi un būs par tiem arī jāziņo. Dalībvalstis tiks nepārprotami mudinātas pildīt savas juridiskās saistības attiecībā uz emisiju samazināšanu, jo noteikto apjomu pārsniegšanas gadījumā tiks samazināta nākamā gada kvota. Tiks noteikti stingrāki kvalitātes kritēriji Tīras attīstības mehānisma (TAM) kredītu piešķiršanai. Pēc tam, kad tiks noslēgts starptautisks nolīgums, ES apņemsies palīdzēt jaunattīstības valstīm samazināt emisijas daudzumu, lai klimata pārmaiņas būtu ierobežotas līdz diviem grādiem pēc Celsija. Tiks noteikts laika ierobežojums emisiju ierobežošanai kuģniecības nozarē. Ja Starptautiskā Jūrniecības organizācija (SJO) līdz 2011. gadam neparakstīs nolīgumu, ES pati uzsāks tiesiskus pasākumus.

Šie visi ir būtiski uzlabojumi, un tos pieņēma, pamatojoties uz Parlamenta prasībām. Tāpēc es iesaku galīgajā balsojumā atbalstīt visu šo tiesību aktu kopumu, lai gan, no otras puses, es arī atbalstu savas grupas un Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas iesniegtos grozījumus par TAM kredītu kvotu samazināšanu, lai nodrošinātu to, ka lielākais emisiju daudzums tiek samazināts Eiropā.

Šis lēmums, lai gan tam ir kā pozitīvi, tā arī negatīvi aspekti, nozīmē to, ka nepārprotami notiks strīdi par to, vai ES jāsamazina emisijas, tādējādi atzīstot klimata pētījumu secinājumus, un vai tas jādara tikai pēc starptautiskām sarunām par nolīgumu. Otrkārt, lēmums nozīmē to, ka dalībvalstīm ir jāuzņemas politiska atbildība noteikt emisiju samazinājuma apjomu Eiropā.

Es aicinu dalībvalstis nenovirzīt emisiju samazinājuma lielāko daļu uz jaunattīstības valstīm, bet veikt videi draudzīgus ieguldījumus pašām savā valstī attiecībā uz sabiedrisko transportu, dzelzceļu un ēkām, kas patērē mazāk enerģijas, un vienlaikus radīt Eiropā videi draudzīgas darbvietas.

Mums jāatceras, ka Zeme nepieļauj kompromisus. Planētas izvirzītie ultimāti ir neapšaubāmi, un emisiju samazinājuma mērķu atvieglošana vai atlikšana ir visdārgākais risinājums.

Jean-Louis Borloo, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, vispirms es gribētu pateikties Hassi kundzei par paveikto sarežģīto darbu un — kāpēc ne — par viņas apņēmību, kas pamudināja mūs pievērsties būtiskākajiem jautājumiem.

Visiem zināms, ka attiecībā uz dažiem jautājumiem viņa vēlējās noteikt lielākus ierobežojumus, bet es uzskatu, ka šajās trīspusējās sarunās un koplēmuma procedūrā mēs esam sasnieguši labāko iespējamo risinājumu.

Es vēlos minēt divus punktus: pirmkārt, par samazinājuma trajektoriju, elastīgumu un sodiem, kas īpaši tika apspriesti nedēļas nogales trīspusējās sarunās. Dažām dalībvalstīm šī elastība bija vajadzīga. Vienlaikus Parlaments vēlējās pastiprināt korektīvos mehānismus, un, manuprāt, mēs to panācām.

Otrkārt, Tīras attīstības mehānisms mainījās tikai nedaudz, proti, tikai attiecībā uz dažām dalībvalstīm un tikai atsevišķos gadījumos, jo īpaši attiecībā uz vairākām teritorijām, kas patiešām ir attīstības procesā, — mazo salu vismazāk attīstītajiem reģioniem. Manuprāt, debates katrā valstī turpināsies, un domāju, ka tās būs vispārējas debates par Tīras attīstības mehānismiem un spēju tos ieviest un vadīt saskaņā ar labiem nosacījumiem — neatkarīgi no šī tiesību akta, ko pašlaik izskatām.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka pēc Kopenhāgenas samita lēmumam par saistību līmeņa paaugstināšanu būs jāpiemēro koplēmuma procedūra. Tāpēc, Hassi kundze, es uzskatu, ka tiesību akta pārskatīšana un mīkstināšana nebūs iespējama.

Stavros Dimas, *Komisijas loceklis*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties un izteikt atzinību Hassi kundzei par izcilo darbu un centieniem saglabāt Komisijas sākotnējā priekšlikuma pamatprincipus un uzbūvi; manuprāt, tie ir saglabāti kompromisa vienošanās dokumentā par lēmumu par dalībvalstu kopīgiem pasākumiem. Es atkal vēlos uzsvērt, ka vides mērķis līdz 2020. gadam par 20 % samazināt oglekļa dioksīda emisijas Eiropas Savienībā tiks sasniegts, pamatojoties uz tiesību aktu kopumu, un, protams, šis lēmums palīdzēs mums sasniegt šo mērķi. Mēs nepieļāvam kompromisus attiecībā uz mērķu sasniegšanu.

Kāds minēja, ka šim tiesību aktu kopumam ir divas daļas. Mēs varam izdalīt vides mērķus, kas nav mainījušies un tiks sasniegti, kā plānots, un visus citus jautājumus, arī attiecībā uz vairāksolišanu un to, vai ieguldījumus varēs veikt valstīs, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis; attiecībā uz šiem jautājumiem ir veiktas noteiktas izmaiņas, nemainot tiesību aktu kopuma pamatstruktūru vai vides mērķus.

Runājot konkrēti par lēmumu, valsts mērķi, kas noteikti priekšlikumā dalībvalstīm, ir saglabāti Komisijas ierosinātajā redakcijā. Dalībvalstis tiks aicinātas ierobežot siltumnīcefekta gāzu emisijas laikā no 2013. gada līdz 2020. gadam saskaņā ar lineārās funkcijas principu un ievērojot saistošus gada mērķus. Tādējādi mēs nodrošināsim, ka dalībvalstis proporcionāli sniegs ieguldījumu visās ekonomikas nozarēs, lai sasniegtu Eiropas Savienības mērķi līdz 2020. gadam par 20 % samazināt emisiju daudzumu.

Viena no galvenajām problēmām, kas radās debatēs par kopīgiem dalībvalstu centieniem, bija vajadzība apkopot dalībvalstu mērķu izpildes rādītājus, veicot efektīvus uzraudzības un atbilstības nodrošināšanas pasākumus, lai nodrošinātu attiecīgo mērķu īstenošanu. Kompromisa vienošanās par dalībvalstu kopīgiem pasākumiem ir līdzsvarota. Tā sniedz dalībvalstīm apmierinošu elastības līmeni, lai sasniegtu mērķus finansiāli pieņemamā veidā, un vienlaikus piemēro stingru uzraudzības un atbilstības nodrošināšanas sistēmu. Turklāt ir saglabāti un pastiprināti Komisijas ierosinātie noteikumi attiecībā uz dalībvalstu rīcības uzraudzību un tām sniegto palīdzību, kad tiek veikti vajadzīgie korektīvie pasākumi.

Šī kompromisa vienošanās par dalībvalstu kopīgiem centieniem ir būtisks sasniegums, kas tika panākts Eiropas Parlamenta, jo īpaši referentes *Satu Hassi*, neatlaidīgo centienu dēļ. Tāpēc es aicinu jūs balsot par šo vienošanos.

Cornelis Visser, *Ekonomikas un monetārās komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (NL) Priekšsēdētāja kundze, mēs esam apmierināti ar klimata tiesību aktu kopuma iznākumu, jo tas skaidri pauž Nīderlandes Kristīgo demokrātu (CDA) un Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas nostāju. Ir būtiski, ka Eiropa sev izvirza mērķi līdz 2020. gadam samazināt emisijas par 20 %, ko vēl var palielināt līdz 30 %, ja tiek panākta starptautiska vienošanās.

Tomēr mums vajadzētu panākt, ka šis mērķis vienādā mērā tiek īstenots visās dalībvalstīs. Citiem vārdiem sakot, mums jānodrošina, ka dalībvalstis vienlīdz ievēro šo mērķi. Prasības attiecībā uz samazinājumu noteiktas katrai dalībvalstij atsevišķi. Tādējādi sadalījums pēc būtības ir taisnīgs, un ir būtiski to saglabāt. Pretējā gadījumā dalībvalstīm tiks sniegta pārmērīga brīvība. Ja viena dalībvalsts ievēro vienošanos, bet otra ne, rodas konkurences izkropļojuma risks.

Tādējādi cieš ne tikai vide. Rodas nelabvēlīga ietekme arī uz uzņēmumu un nozaru konkurences apstākļiem dažādās dalībvalstīs. Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumā es šim aspektam aicināju pievērst īpašu uzmanību. Komitejai cieši jāuzrauga, vai šis nosacījums tiek ievērots, un, ja vajadzīgs, jānosaka papildu prasības. Mēs Parlamentā sekosim līdzī komitejas darbam.

Sepp Kusstatscher, *Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētāja kundze, Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja atbalsta mērķus un pasākumus, kas palēnina klimata pārmaiņas un samazina pārmaiņu sekas.

Es minēju tikai vienu sociālās politikas aspektu — galvenie cēloņi, kas palielina klimatam kaitīgo siltumnīcefekta gāzu apjomus, ir tā sauktās „pirmās pasaules” pārticība, pārprodukcija un pārmērīgais patēriņš, it sevišķi transporta nozarē, kas izmanto lielu daudzumu fosilā kurināmā. No otras puses, tieši sabiedrības vājākie un nabadzīgākie visvairāk cieš no klimata pārmaiņu sekām. Viņiem nav līdzekļu, lai pielāgotos klimata pārmaiņām. Enerģijas un pārtikas cenu kāpums tos skar daudz smagāk nekā turīgo sabiedrības daļu. Krasi pasliktināsies to iedzīvotāju stāvoklis, kas jau tagad dzīvo nabadzībā.

Tāpēc mums globālā mērogā jāapkaro bads pasaulē. Mēs prasām sadalīt siltumnīcefekta gāzu samazināšanas nastu sociāli pieņemamā veidā.

SĒDI VADA: M. MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

Robert Goebbels, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, izvēlēta procedūra enerģētikas un klimata tiesību aktu kopuma izskatīšanai liedza Parlamentam darboties patiesi demokrātiskā veidā.

Neformālās trīspusējās sarunās tika panākts kompromiss, kas būs jāpieņem. Es esmu pārliecināts, ka pirmajā lasījumā Parlamentam būtu iespēja uzstāt, lai Padome pieņem labākus risinājumus, jo īpaši attiecībā uz tehnoloģiju izplatīšanu mazāk attīstītās valstīs.

Emisiju samazināšanas centieniem jābūt globāliem, tāpēc jāpieņem Kioto Protokolā minēto Tiras attīstības mehānismu ieguldījums.

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojums daudzējādā ziņā bija nesaprātīgs, un tā pamatā bija fundamentālistiski uzskati, ko nosodīja prezidents *Sarkozy*. Referentei nācās steigšus atspēkoties ar 20 apsvērumiem. Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojums bija daudz atbilstošāks galīgajam iznākumam. Iznākumu varēja pilnveidot, ja Parlamentam būtu iespēja strādāt demokrātiski pārredzamā veidā.

Enerģētikas un klimata tiesību aktu kopums rada vilšanos, jo sarunas par to notika slēgtās sanāksmēs, nesākot patiesas publiskas debātes.

Antonio De Blasio, *Reģionālās attīstības komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (HU) Reģionālās attīstības komiteja arī piedalījās ilgstošās debatēs par šo priekšlikumu. Lielākā daļa mūsu ieteikumu paredzēti, lai norādītu uz to, ka šis mērķis skar atsevišķu reģionu ekonomiskās un sociālās kohēzijas būtību, un tāpēc oglekļa dioksīda emisijas var samazināt tikai tad, ja šo mērķi integrē ES kohēzijas politikā. Apsvērumus attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu jāiekļauj arī strukturālajai attīstībai paredzētā atbalsta nosacījumos. Lai gan Eiropas Savienības saistības dalībvalstīm ir obligātas, ievērojams slogs gulstas arī uz vietējām un reģionālajām pašpārvaldēm un citiem vietējiem un reģionāliem pārstāvju forumiem, kā arī uz iestādēm dalībvalstīs. Augstos mērķus būs iespējams sasniegt vienīgi tad, ja uzdevumu saskaņošanas un īstenošanas gaitā tiks veikta nepārtraukta vertikāla sadarbība starp centrālām valdībām un vietējām reģionālām iestādēm, kā arī horizontāla sadarbība starp dažādām vietējām reģionālām iestādēm. Mums ir pamats justies priecīgiem par to, ka esam pārvirzījušies uz priekšu pareizajā virzienā, bet papildus kopīgiem apspriešanas pasākumiem mums jāturpina palielināt centienus katrā ES dalībvalstī.

Péter Olajos, *PPE-DE grupas vārdā*. – (HU) Man patiešām žēl, ka ministrs neatrodas šajā sēžu zālē, bet mana politiskā grupa atzinīgi vērtē un atbalsta Eiropas Savienības jauno klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu un tā regulējumu attiecībā uz dalībvalstu kopīgiem pasākumiem. Saskaņā ar Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas nostāju šis ir būtisks solis uz priekšu, jo tādējādi ir paredzēts regulēt jomas, kas līdz šim netika regulētas, un no 2013. gada tiks veikts katra CO₂ emisiju avota mērījums un regulējums. Manuprāt, lielākais šī aktu kopuma ieguldījums ir tirdzniecības sistēmas izveidošana arī „kopīgo centien” jomā, tādējādi sniedzot iespēju tāpat kā emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā (ETS) izmantot tirgus mehānismus, lai veicinātu oglekļa dioksīda samazināšanu arī šajā jomā.

EPP-ED grupas galvenais mērķis ir Eiropas Savienībā palielināt inovācijas ekoloģijas jomā, lai ES ekonomika būtu viskonkurētspējīgākā tādu tehnoloģiju jomā, kas rada mazas oglekļa emisijas. Diemžēl tas īstenots tikai daļēji, jo Padome un Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa uzstāja uz pārmērīgu — galu galā 80 % apmērā — Tiras attīstības mehānismu (TAM) izmantošanu. Šāda TAM apjoma un ETS kopējā vērtība ir EUR 63 miljardi, kas, manuprāt, ir par daudz. Tāpat uzskatu par neveiksmi to, ka saskaņā ar ministru prezidentu lēmumu tiesību aktu kopums paredz, ka dalībvalstu uzņēmumiem jāsamazina emisijas divarpus reizes, kas pašreizējā sarežģītajā ekonomiskajā situācijā ir īpaši netaisnīgs pasākumu sadalījums un kaitē Eiropas rūpniecībai. Dalībvalstis arī bijušas savstarpēji neobjektīvas, neatalgojot tās, kas izpildījušas saistības, un nesodot tās dalībvalstis, kuras iedragājušas Eiropas Savienības uzticamību klimata jomā. Vienlaikus kvotu tirdzniecība var nodrošināt tām Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm, kas jau sasniegušas labus rādītājus, būtiskus resursus, lai arī turpmāk samazinātu oglekļa dioksīda emisiju apjomus mājāsaimniecībās un transporta nozarē, panākot potenciāli būtiskus ietaupījumus. Kopumā šī direktīva regulē līdz šim neregulētās jomas, un, lai gan tai ir trūkumi, tai tomēr ir būtiska nozīme. Līdz ar tās pieņemšanu Eiropas Savienība uzsākusi ilgstošu ceļu, lai Eiropas sabiedrība kļūtu par sabiedrību, kas rada mazas oglekļa emisijas un būtu ilgtspējīga arī klimata jomā.

Edite Estrela, *PSE grupas vārdā*. – (PT) Vispirms es izsaku sirsnīgu atzinību referentei *Hassi* kundzei par paveikto grūto darbu un apņēmību, ar kādu viņa panāca kompromisu. Es vēlos pateikties arī Komisijai un Padomei par to centieniem. Es vēlos tikai komentēt Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas „ēnu” referenta sacīto. Es saprotu, ka viņš savā grupā jūtas neērti, bet Eiropas Parlamenta Sociālistu grupu nekādā gadījumā nedrīkst padarīt par grēkazi.

Šis process nebija viegls, bet tas būs bijis pūļu vērts, ja izdosies noslēgt starptautisku vienošanos, kurā noteikts, ka 30 % CO₂ emisiju samazinājuma mērķis dalībvalstīm būs juridiski saistošs. Parlamenta priekšlikumi arī pilnveidojuši sākotnējo tiesību akta redakciju. Tiesību aktā tika iekļauti ilgtermiņa mērķi sasniegt 50 % emisiju samazinājumu līdz 2035. gadam un 60 %–80 % emisiju samazinājumu līdz 2050. gadam. Tajā minēta arī energoefektivitāte, TAM (Tiras attīstības mehānisms) projektu kvalitāte un nodoms palīdzēt trešām valstīm samazināt emisijas un pielāgoties klimata pārmaiņām. Tiesību akts paredz arī Koriģējošas rīcības mehānismu, piemērojot koeficientu 1,08, lai bargāk sodītu likumpārkāpējus. Vienošanās noteikti varēja būt labāka, bet vissliktāk būtu tad, ja mēs vispār nepanāktu vienošanos.

Pilsoņiem, videi un ekonomikai jautājums par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu ir ļoti būtisks. Tāpēc mums jāatbalsta Padomē panāktā vienošanās. Kā Poznaņā izteicās senators *John Kerry*, Eiropas Savienība ir parādījusi apbrīnojamu piemēru. Patiesībā, pieņemot šo vienošanos, Eiropas Savienība raidīja ļoti pozitīvu signālu starptautiskajiem partneriem. Tā parādīja, ka turpina vadīt cīņu pret klimata pārmaiņām un sagaida, ka arī pārējās puses tādā pašā mērā iesaistīsies šajā cīņā. Es ceru, ka Eiropas Parlaments rīt pieņems šo tiesību aktu kopumu, kā to prasās darīt Sociālistu grupa.

Johannes Lebech, ALDE grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, daudzie mēneši, ko pavadījām sarunās par klimata tiesību aktu kopumu, bija dramatiski un aizraujoši, un es vēlos pateikties *Hassi kundzei* un „ēnu” referentiem par viņu konstruktīvo un atvērtu sadarbību. Ir pozitīvi, ka esam sasnieguši rezultātu, pat ja, no Parlamenta viedokļa, mēs vēlējāmies, kaut šis tiesību aktu kopums būtu mērķtiecīgāks. Jau no paša sākuma mēs centāmies panākt mērķtiecīgu kopumu, lai Kopenhāgenā mēs būtu uzticības cienīgi. Jo īpaši mēs cīnījāmies pret to, lai atļautu dalībvalstīm pirkt pārmērīgu CO₂ emisiju samazināšanas vienību daudzumu no valstīm, kas nav Eiropas Savienībā. Dalībvalstīm ir paredzēta iespēja to darīt, bet, protams, tām šī iespēja nav jāizmanto. Elastības mehānismi ir paredzēti ārkārtas gadījumiem, nevis kā līdzeklis mērķu sasniegšanai. Mēs arī vēlējāmies dalībvalstīm noteikt bargākus sodus, lai novērstu iespēju, ka 2019. gadā dažas valstis krietni atpaliktu no noteiktajiem mērķiem. Dalībvalstīm jābūt atbildīgām un jau tagad jāsāk plānot, kā samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, neizmantojot emisiju tirdzniecības sistēmu. Tām jāizveido vajadzīgā sistēma, lai samazinātu CO₂ pieaugumu, efektīvāk izmantojot enerģiju un ilgtspējīgākus enerģijas veidus. Rītdienas balsojums nozīmē, ka Eiropas klimata tiesību aktu kopuma sagatavošanas process būs beidzies, bet tas ir tikai viens solis, lai izveidotu labāku planētas klimata politiku. Darbs, kas jāpaveic, nu ir sadalīts, līdzekļi mērķu sasniegšanai ir pieejami, un dalībvalstīm jāsāk pildīt savas saistības. Šajā procesā būs vajadzīga politiskā griba un vadība. Atcerieties, ka klimata tiesību aktu kopums ir starta punkts sarunām, kuras notiks Kopenhāgenā, kur mums noteikti jāpanāk starptautiska vienošanās. Nobeigumā es vēlos jums atgādināt, ka starptautiskas vienošanās mērķis ir panākt nevis slavēto 20 % samazinājumu, bet gan 30 % samazinājumu, un šis augstais mērķis arī ierakstīts nolīgumā, kuru rītdien pieņemsim.

Liam Aylward, UEN grupas vārdā. – (GA) Priekšsēdētāja kungs, strādājot pie vienotas Eiropas finanšu sistēmas, visu dalībvalstu valdības bija satraukušas. Tas bija apjomīgs priekšlikums, un tās satraucās par darba gaitu un tā iznākumu. Tagad eiro sistēmu katru dienu izmanto 320 miljoni iedzīvotāju. Kopš eiro ieviešanas pagājuši gandrīz 10 gadi.

Tagad visas dalībvalstis uzsākušas cita apjomīga priekšlikuma īstenošanu, lai aizsargātu vides nākotni. Visiem būs aktīvi jādarbojas šī priekšlikuma īstenošanas gaitā. Mums visiem jānodrošina līdzsvars starp vidi un ekonomiku. Jāaizsargā arī uzņēmumi, jo pastāv risks, ka tie pārcelsies uz citām valstīm.

Šī uzdevuma risināšana sniedz mums iespēju attīstīt videi draudzīgu rūpniecību un palielināt nodarbinātību. Turpmāk visām dalībvalstīm jāpiešķir lielāka nozīme pētniecībai un izstrādei. Esmu ļoti priecīgs, ka uzmanība pievērsta Īrijas lauksaimniecības nozares vajadzībām. Šis īpašais nosacījums saglabāsies, pat ja tiks noslēgta cita starptautiska vienošanās. Šis nosacījums dos Īrijai iespēju samazināt gāzu emisijas, izstrādājot mežsaimniecības plānu.

Šis valsts mežsaimniecības plāns ir ļoti būtisks, un tas ir vissvarīgākais Kioto Protokolā. Tomēr arī lauksaimniekiem tiks sniegta aizsardzība, un tas patiešām ir ļoti būtiski.

Roberto Musacchio, GUE/NGL grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien prezidents *Sarkozy*, uzstājoties Parlamentā, godīgi raksturoja kompromisu par klimata tiesību aktu kopumu.

Kompromiss paredz arī kopīgus centienus. Meklējot kompromisu, ir būtiski sekot, par ko tiek panākta vienošanās, kādā virzienā tā ved un vai tā risina problēmu. Ņemot vērā vides un ekonomikas krīzes mērogu, mēs esam satraukušies par to, ka tiesību akti ir būtiski mīkstināti. Ņemot vērā notikumu gaitu, ja ieklausāmies, piemēram, Itālijas ministru prezidenta *Berlusconi* kunga sacītajā, šķiet, ka ir vēlme saglabāt esošo situāciju,

pat mānot cilvēkus; tas ir tas, kas slēpjas aiz tā sauktās valstu vienprātības, ko pieminēja *Sarkozy* kungs. Mēs zinām, ka *Berlusconi* kunga vārdi bija propaganda, jo tie neatbilst patiesajai notikumu gaitai attiecībā uz šo tiesību aktu kopumu. Tieši pretēji, par daudz ko ir jāpateicas Parlamentam, jo tas bijis ne tikai eiropeiskāks, bet arī progresīvāks nekā Padome un dalībvalstis.

Tāpēc šis ir jautājums ne tikai par līdzsvaru starp iestādēm, bet arī par to savstarpējo dinamiku. Parlamenta loma ir jāpalielina tieši tādēļ, ka mums vajadzīga lielāka demokrātija. Tāpēc mēs izmantosim savas balsis, lai apliecinātu uzticību Parlamenta tiesību aktiem, un es vēlos jums pateikt, ka Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja ieguldīja apbrīnojamu darbu, lai sasniegtu augstāku izstrādes līmeni, un ka — pretēji tam, ko teica *Goebbels* kungs, — *Hassi* kundzes darbība bija jo īpaši prasmīga un efektīva.

Riitta Myller (PSE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos pateikties referentei *Hassi* kundzei un visiem, kas piedalījās sarunās par šo sarežģīto direktīvu.

Mums arī nepārprotami vajadzīgi stingri, saprātīgi mērķi tajās nozarēs, kas nav iekļautas emisiju tirdzniecības sistēmā, jo tie mums lielā mērā palīdzēs nodrošināt energoefektīvas sabiedrības izveidošanu.

Nozares, uz kurām attiecas direktīva, piemēram, būvniecības, transporta, lauksaimniecības un atkritumu apsaimniekošanas nozare, ir tās, kurās mums ir iespēja attīstīt jaunas prasmes un zināšanas, un patiesībā tās jau lielā mērā ir attīstītas. Pieņemot piemērotu regulējumu, šīs prasmes un zināšanas var arī izmantot. Tāpēc ir lieliski, ka Parlaments šajā direktīvā spēja skaidri un gaiši iekļaut terminu „energoefektivitāte”.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es atbalstu pagājušajā nedēļā panākto vienošanos par klimata pārmaiņu tiesību aktu kopumu un izsaku atzinību referentiem un Francijas prezidentūrai par prasmīgo darbību.

Bija būtiski saglabāt mūsu augstos mērķus, bet pašreizējā nemierīgajā ekonomiskajā situācijā mēs nevarējām atļauties uzlikt mūsu rūpniecībai nepanesamu slogu un negatīvi ietekmēt Eiropas konkurētspēju. Tāpēc, it sevišķi attiecībā uz lēmumu par kopīgiem dalībvalstu pasākumiem, es ļoti atzinīgi vērtēju dalībvalstīm atvēlēto elastību mērķu sasniegšanai, pieņemot koriģējošus pasākumus, nevis sankcijas.

Tā vienmēr bijusi mana nostāja Rūpniecības komitejā, bet es vēlreiz to vēlos uzsvērt. Elastība ir vajadzīga, un tas ir jo īpaši būtiski, regulējot jaunas nozares, un pirms stingrāku noteikumu pieņemšanas mums jāveic ietekmes novērtējums.

Es esmu ļoti apmierināta arī tāpēc, ka, lai paaugstinātu samazinājuma mērķus, būs jāievēro koplēmuma procedūra. Tas ir principa jautājums. Mūsu pilsoņi mūs sūtīja šurp, lai mums būtu teikšana šādos būtiskos jautājumos.

Anni Podimata (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisāri, Padomes priekšsēdētāj, tā priekšlikumu pakete enerģētikas un klimata jomā, ko šodien izskatām, pilnībā neatspoguļo tos augstos mērķus, ko Eiropas Komisija pēc Eiropas Padomes pieprasījuma iesniedza pirms gada. Tajā vairākos punktos arī nav iekļauti attiecīgo Parlamenta komiteju ieteikumi. Parlamenta priekšlikumi — un es vēlos izmantot iespēju izteikt atzinību referentei *Hassi* kundzei un visiem, kas deva savu ieguldījumu, — bija reāli, labvēlīgi un vienlaikus mērķtiecīgi un atspoguļoja Eiropas Savienības apņemšanos saglabāt un stiprināt tās vadošo lomu, veicot globālus pasākumus klimata pārmaiņu problēmas risināšanai. Priekšlikumos, ko šodien izskatām, līdzsvars nav nodrošināts tādā pašā mērā, jo kompromiss ir ierobežojis mērķtiecību, kas ir ļoti svarīga visiem Eiropas Savienības pilsoņiem. Kas attiecas uz Tīras attīstības mehānismiem, tad tas, ka tie sniedz iespēju dalībvalstīm, izmantojot kredītus darbu veikšanai trešās valstīs, kompensēt lielāko daļu no paredzētā emisiju apjoma, nozīmē, ka pastāv risks raidīt nepareizu signālu, gatavojoties Kopenhāgenas samitam.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Lai gan referente izklāstīja savu ziņojumu ar zināmu pesimismu, es uzskatu, ka viņa paveikusi izcilu darbu. Galu galā panāktais kompromiss sniegs mums informāciju par atsevišķu ES dalībvalstu ieguldījumu, lai izpildītu ES saistības par piektdaļu samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas konkrētās vietās izraisa klimata pārmaiņas.

Tāpat kā citām 21. gadsimta ES dalībvalstīm, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir neliels, Lietuvai būs tiesības palielināt šīs emisijas par 15 %. Tomēr kvotu ievērošana būs liels slogs gan jaunajām, gan vecajām ES dalībvalstīm. Tāpēc neaizmirsīsim, ka lētākā un tīrākā enerģija ir tā, ko ietaupām. Ir striktāk jāīsteno direktīvas par neizsīkstošiem enerģijas avotiem, degvielas kvalitāti un transporta līdzekļu draudzīgumu videi, un lielāka uzmanība jāpievērš kvalitātei. Ir arī ļoti būtiski palielināt Eiropas Savienības piešķirtos līdzekļus, jo īpaši 21. gadsimta ES dalībvalstīm, lai palielinātu energoefektivitāti daudzdzīvokļu namos.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos norādīt, ka jāņem vērā atšķirīgā situācija dalībvalstīs, bet tikai pamatojoties uz iekšzemes kopproduktu. Piemēram, Vācijā enerģijas ražošanai tiek izmantoti lieli ogļu apjomi, bet Francijā lielā mērā ir atkarīga no atomenerģijas. Mums jānosaka drošības standarti attiecībā uz atomspēkstacijām visā Eiropas teritorijā un jāizveido neatkarīgs regulators, kas izstrādās arī vajadzīgos noteikumus.

Joprojām nav sasniegts mērķis noteikt izņēmumu attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, pieļaujot CO₂ emisijas 50 000 tonnu apjomā. Šī ir vislielākā problēma, jo mazi uzņēmumi nevar atļauties birokrātiskās izmaksas.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Es vēlos pateikties Hassi kundzei, jo viņa patiešām izdarīja visu, ko varēja, bet diemžēl Padome nevēlas sadarboties. Diemžēl Padome ignorē to, ka mums, Eiropai, jāuzņemas daļa atbildības, lai atrisinātu klimata problēmas. Mēs nevaram novelt 80 % atbildības par klimatu uz ārvalstīm un pieļaut to, ka pasaules nabadzīgākās valstis, īstenojot savu klimata tirgu, dārgi maksā par ieguldīto darbu klimata jomā, bet mēs, savukārt, veicam pasākumus, kas ir viegli un lēti. Tas ir koloniālisms tā jaunākajā veidolā.

Ja vēlamies sasniegt klimata mērķus, mums ES jāsamazina emisijas par 70 %–80 %. Turpretī ar šādu politiku mums būs jāsamierinās ar 7 % vai 8 %. Tas ir pilnīgi nepieņemami un liecina par nepietiekamu solidaritāti. Jautājums ir par to, vai turpmākās paaudzes nesūdzēs Ministru padomi Hāgas Starptautiskajā Krimināltiesā par tik bezatbildīgu politiku, kas skar ne tikai cilvēci, bet arī planētu. Paldies!

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Priekšsēdētāja kungs, klimata un enerģētikas tiesību aktu kopums, jo īpaši attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu samazināšanu, tiek slavēts kā uzvarām vainagots solis, un es piekrītu, ka šie centieni atspoguļo stingru apņemšanos risināt jautājumu par klimata pārmaiņām. Tomēr mana valsts un Jaunzēlande tiek kritizētas par augsto emisiju līmeni lauksaimniecības nozarē.

Abām valstīm ir neliels iedzīvotāju skaits un liels mājlupu daudzums, kas sagroza emisiju rādītājus. Vai mēs nesaprotam, ka Īrijas un Jaunzēlandes lauksaimniecība pabaro pasauli krietni aiz šo divu valstu robežām? Runas par to, ka jāliek šīm valstīm samazināt ganāmpulkus, ir neprāts gan pārtikas nekaitīguma, gan klimata pārmaiņu ziņā. Šīs ir tās valstis, kas audzē savus ganāmpulkus visilgtspējīgākajā veidā, izmantojot zāli. Tā vietā mums jāveicina pētniecība un izstrāde, lai rastu risinājumus — atšķirīga barošana, atšķirīgs audzēšanas režīms — un pēc iespējas vairāk samazinātu dzīvnieku emisijas, nevis nogalinātu pašus dzīvniekus.

Charles Tannock (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropas pilsoņi ir nopietni nobažījušies par klimata pārmaiņu sekām un atbalsta tādas enerģijas nodrošināšanu nākotnē, kas ir tīra un rada nelielas oglekļa emisijas. Tāpēc ir pareizi, ka mēs Padomei raidām spēcīgu signālu par mūsu kopīgo apņemšanos.

Tomēr mūsu pārstāvētie iedzīvotāji ir nopietni nobažījušies arī par globālo finanšu krīzi. Viņiem nodrošinātība ar darbu — vismaz pašlaik — noteikti kļuvusi par aktuālāku jautājumu nekā globālā sasīlšana un atjaunojamā enerģija. Tomēr mēs nedrīkstam pieļaut, ka Eiropas ekonomikas stāvoklis izslēgtu klimata pārmaiņu problēmu no darba kārtības. Tāpat mēs nedrīkstam turpmāk graut mūsu galvenās nozares un darba tirgu, veicot sasteigtus pasākumus.

Kopumā es uzskatu, ka šis tiesību aktu kopums — „trīsreiz 20” klimata pārmaiņu tiesību aktu kopums — atspoguļo šo dilemmu un samazina risku, ka Eiropas rūpniecības nozarēm būs jāpārceļas uz ārvalstīm, kurās jurisdikcija nav tik stingra. Londonas pilsēta, ko es pārstāvu, arī labprāt izmantos ETS, lai tirgotu oglekļa emisiju kvotas.

Kopīga pieeja klimata pārmaiņu problēmas risināšanai ir pamatā arī tai pieejai attiecībā uz Eiropas Savienību, ko īsteno mana partija, kuru vada *David Cameron* — cerams, Lielbritānijas nākamais premjers.

Anders Wijkman (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, direktīvai, ko pašlaik apspriežam, ir kāds būtisks trūkums. Es gribētu zināt, kādas būs sekas augstajai elastības pakāpei attiecībā uz trešo valstu izmantošanu, lai samazinātu emisiju daudzumu. Rentabilitāte ir būtisks princips, un kompromiss, ko šodien apspriežam, būtu pieņemams pašreizējā redakcijā, ja mērķis būtu samazināt globālās emisijas par 20 %. Šādā gadījumā būtu vērts darīt to, kas ierosināts kompromisa vienošanās dokumentā.

Tomēr saskaņā ar zinātniskajiem faktiem ilgtermiņā mums jāpanāk 80 %–95 % samazinājums. Es nesaprotu, kā to būs iespējams sasniegt, ja mēs atliekam lielāko daļu pasākumu līdz 2020. gadam un vēl vēlāk. Mums pamatīgi jāpārveido enerģijas transports rūpnieciskajā ražošanā, būvniecībā u.c. Tas neizdosies, ja pieļausim 60 %–80 % samazinājumu citos pasaules reģionos tajās nozarēs, kas nav iekļautas ETS.

Satu Hassi, referente. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, paldies par šīm debatēm!

Kā jau minēju, šis lēmums ir solis pareizajā virzienā, pat ja šis solis ir īsāks, nekā es to vēlētos. Es atbalstu šo lēmumu, lai gan es jau sniežu komentārus par to, kas ir lielākā ar šo lēmumu saistītā problēma, proti, elastība.

Kāpēc šis jaukais vārds „elastība” ir problēma? Šķiet, daudzas valdības nav īsti sapratušas, ko nozīmē Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes (IPCC) pamatnostādnes. Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Klimata pārmaiņu padomes sniegto informāciju rūpnieciski attīstītajām valstīm līdz 2020. gadam jāsamazina absolūtais emisiju apjoms par 25 %–40 %. Turklāt jaunattīstības valstīm būs jāsamazina emisijas par 15 %–30 % salīdzinājumā ar parasto emisiju līmeni. Šie skaitļi attiecas uz emisiju samazinājumu attiecīgo valstu teritorijās.

Ja mēs vairāk nekā pusi no mūsu emisiju samazinājuma pārvietosim uz jaunattīstības valstīm, mēs tur palielināsim obligāto emisiju samazinājuma apjomu līdz tādām līmenim, ko reāli nebūs iespējams sasniegt.

Tas attiecas uz nepietiekamu izpratni par to, ka autopāravadājumu apjoms nevar palielināties mūžīgi, jo ļoti lielu emisiju daudzumu, uz ko attiecas šis Lēmums par kopīgiem dalībvalstu pasākumiem, rada tieši autopāravadātāji.

Kā jau minēju savā sākotnējā runā, es ceru, ka valdības uzņemsies vairāk pienākumu, nekā paredzēts šajā lēmumā, un veiks ieguldījumus savās valstīs, lai samazinātu emisijas.

Tādējādi mēs sasniegsim ilgstošu emisiju samazinājumu, nevis katru gadu maksāsim par to ārvalstīm.

Tādējādi mēs arī radīsim darbvietas paši savās valstīs.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2008. gada 17. decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

András Gyürk (PPE-DE), rakstiski. – (HU) Pieņemot klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, Eiropas Savienība patiesi apņēmusies cīnīties pret klimata pārmaiņām. Nolīgumu, kas veiksmīgi tika izstrādāts daudzu mēnešu laikā, nepārprotami var uzskatīt par vēsturiski nozīmīgu. Vienlaikus mēs nevaram neminēt, ka vairākos punktos kompromiss ir pretrunīgs.

Lai gan kopš brīža, kad Komisija iesniedza savu priekšlikumu, klimata tiesību aktu kopumā tika veikti būtiski grozījumi, nav atrisināta visredzamākā pretruna. Direktīvā, ko pieņēma Padome, nepareizi norādīts bāzes gads un līdz ar to pienācīgi netiek novērtēti dalībvalstu līdz šim veiktie centieni attiecībā uz kaitīgajām emisijām. Tas sniedz nepareizu priekšstatu par to, ka līdzšinējiem sasniegumiem nav nozīmes; jauni tiesību akti dos visiem vienādas starta iespējas. Tas nestimulē lēmumpieņēmējus veikt vajadzīgos pasākumus, bet tā vietā arī turpmāk grozīt noteikumus.

Mēs uzskatām, ka ir nepieņemami, ka pašreizējais priekšlikumā pausta vienāda attieksmes pret tiem, kas būtiski samazinājuši emisijas, un tiem, kuri pat pieļāvuši to pieaugumu. Mēs uzskatām, ka Eiropas Savienība grauj savu uzticamību, ja pieņem regulas, kurās netiek ņemti vērā sasniegumi Kioto saistību izpildē.

Mēs uzskatām, ka ir tālredzīgi tiesību aktos paredzēt Eiropas Savienības augstos mērķus attiecībā uz klimata aizsardzību. Tomēr mēs būtu vairāk apmierināti, ja vienošanās neizrādītos kārtējais dubulto standartu un pretrunu piemērs.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, saistībā ar debatēm par pasākumiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai es vēlos pievērst jūsu uzmanību šādiem jautājumiem.

1. Pieņemot 2005. gadu kā bāzes gadu, lai noteiktu oglekļa dioksīda samazinājuma apjomu, jaunās dalībvalstis piekrita, ka netiek ņemts vērā samazinājums, ko tās sasniegta, kopš 1990. gada nepārtraukti pārstrukturējot rūpniecību. Polijas gadījumā oglekļa dioksīda samazinājuma apjoms laikā no 1990. gada līdz 2005. gadam sasniegta 30 %. Tas bija saistīts ar milzīgām sociālām izmaksām, it sevišķi ar bezdarba līmeni virs 20 %.

2. Apņemšanās līdz 2020. gadam samazināt emisijas vēl par 20 % un vienlaikus līdz 2013. gadam iegādāties 30 % emisiju kvotu, pakāpeniski palielinot apjomus, lai 2020. gadā sasniegtu 100 %, diemžēl iedzīvotājiem būtiski paaugstinās apkures un elektrības cenas. Tas arī nozīmēs to, ka būtiski palielināsies enerģijas cena rūpniecības nozarē. Daudzas ražošanas nozares, kas patērē lielu enerģijas daudzumu, piemēram, cementa,

kaļķu un mākslīgo mēslu ražošanas nozares, šajās valstīs var beigt pastāvēt cenu pieauguma dēļ, un tas negatīvi ietekmēs sabiedrību.

3. Ja Amerikas Savienotās Valstis un Dienvidāzijas valstis nepedalīsies izstrādātajā oglekļa dioksīda emisiju programmā ar tādiem pašiem noteikumiem kā ES, tad ES milzīgie finanšu un ekonomiskie ieguldījumi būs veltīgi. ES rada 14 % no pasaules oglekļa dioksīda emisiju daudzuma, bet Amerikas Savienotās Valstis un Dienvidāzijas valstis ir atbildīgas par vairāk nekā 80 % šo emisiju.

13. Oglekļa dioksīda ģeoloģiskā uzglabāšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Davis* kunga ziņojums (A6-0414/2008) Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un grozījumiem Direktīvās 85/337/EEK, 96/61/EK, Direktīvās 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK un Regulu (EK) Nr. 1013/2006 (COM(2008)0018 - C6-0040/2008 - 2008/0015(COD)).

Chris Davies, referents. – Priekšsēdētāja kungs, mums vienkārši vēl jāizprot oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģijas potenciāls būtiski samazināt CO₂ emisiju apjomu atmosfērā. Man jāatzīst, ka ideja par CO₂ uzglabāšanu zem zemes uz visiem laikiem nav mans ideālais risinājums. Es vēlos, kaut mēs varētu pārcelties uz citu laikmetu, kurā iegūstam enerģiju no atjaunojamiem, tīriem un videi draudzīgiem enerģijas avotiem. Bet mēs nevaram ignorēt, ka realitātē tiek izmantotas ogles. Ķīna saražo 80 % elektrības, izmantojot ogles. Tā progresē attiecībā uz atjaunojamās enerģijas programmām, tomēr arī katru nedēļu paplašina ar oglēm kurināmas spēkstacijas.

Manā valstī notiek asi strīdi par jaunas ar oglēm kurināmas spēkstacijas būvniecību *Kingsnorth*. CO₂ emisijas, ko radīs šī elektrostacija, apjoma ziņā būs līdzvērtīgas tam emisiju daudzumam, ko ietaupīsim, izmantojot katru valstī esošo vēja enerģijas parku. Cilvēki teiks — kāpēc apgrūtināt sevi ar atjaunojamo enerģiju, kāpēc apgrūtināt sevi ar visiem citiem jautājumiem, ja jūs joprojām būvējat ar oglēm kurināmas spēkstacijas?

Mums jāattīsta oglekļa uztveršana un uzglabāšana (CSS). Starptautiskā Enerģētikas aģentūra apgalvo, ka līdz 2050. gadam tā varētu samazināt emisiju daudzumu līdz 50 % apmērā salīdzinājumā ar apjomu, kas tiktu radīts, neko nemainot.

Pašlaik mūsu galvenās bažas saistībā ar šiem tiesību aktiem ir drošības jautājuma atrisināšana. Dažkārt bažas tiek pārspīlētas. Galu galā CO₂ ir dabisks — mēs to ieelpojam un izelpojam. Mēs savās mājās sūknējam un dedzinām eksplozīvo gāzi metānu. Tātad, lai veiktu salīdzinājumu, jautājums par CO₂ jāskata saistībā ar citiem aspektiem. Bet mēs šajā ziņojumā esam mēģinājuši risināt jautājumu par noplūdi, skaidri norādot, ka ir absolūti nepieņemami, ja tiek apdraudēta cilvēku veselība.

Mēs centāties pilnveidot tiesību aktus, sniedzot skaidrojumu, lai nepieļautu pretrunas un lai paātrinātu piemērošanas gaitu, vienlaikus uzsverot, ka dalībvalstīm pašām jāuzņemas atbildība par savu likteni. Tās pašas izlemj, vai uzglabāt CO₂ savā teritorijā vai ne.

Komisijas sākotnējie priekšlikumi bija labi. Es ceru, ka Padome, Komisija un Parlaments kopīgi tos pilnveidoja. Bet uzglabāt CO₂ — vai izstrādāt noteikumus par CO₂ uzglabāšanu — nav lielas jēgas, ja mēs vispirms to neuztversim. Tāpēc mēs pēdējos mēnešus pievērsāmies sarežģītajam uzdevumam ieviest finanšu mehānismu, lai virzītu uz priekšu demonstrējumu projektu būvniecību, ko pagājušajā gadā apsoliya valdību vadītāji.

Man jāatzīst, ka dažkārt šis uzdevums šķita kā cīņa pret vēju. Cilvēki apšaubīja priekšlikumu izmantot kvotas no Emisiju tirdzniecības sistēmas uzkrājumiem jauniem dalībniekiem. Bet, kad Padome šim mērķim pagājušajā nedēļā nolēma piešķirt 300 miljonus kvotu, mēs to beigās panācām. Tas, cik daudz līdzekļu izdosies savākt, atkarīgs no oglekļa cenas. Bet man teica, ka summa varētu svārstīties no EUR 6 miljardiem līdz EUR 9 miljardiem, kas tiks novirzīti kapitālieguldījumu atbalstam.

Tas ir liels solis uz priekšu — viens no šo sarunu patiesajiem sasniegumiem. Es uzskatu, ka visiem maniem kolēģiem šajā Parlamentā vajadzētu būt apmierinātiem, ka šo priekšlikumu iesniedza Parlaments. Mēs panācām, ka tas nonāk Padomes darba kārtībā. Prezidentūra to pieņēma un, lai gan ne gluži ar sajūsmu, vismaz piekrita, ka priekšlikums piedāvā risinājumu ļoti reālai problēmai.

Turpināsim darbu šajā virzienā. Pēc iespējas ātrāk izsludināsim konkursu par demonstrējumu projektu būvniecību. Uzsāksim būvniecību. Veiksime šīs tehnoloģijas pārbaudi un lūgšim, lai tā darbotos.

Jean-Louis Borloo, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties referentam *Davies* kungam, kura neatlaidība beidzot, manuprāt, vainagojās ar panākumiem.

Mēs varam teikt, ka Parlaments patiešām sniedza lielu ieguldījumu. Ir tiesa, ka sākumā Padomē nebija vienprātības par šo principu, bet vēlāk — par apjomiem. Dalībvalstis beidzot vienprātīgi pieņēma principu; liela daļa valstu atbalstīja priekšlikumu par 100 miljonu tonnu vai līdzvērtīga apjoma piešķiršanu.

Visbeidzot, attiecībā uz šo risinājumu, kurš, kā minēja referents, nav perfekts vai ideāls risinājums uz visiem laikiem, bet kurš saskaņā ar astoņu vadošo zinātnisko akadēmiju atzinumu droši vien ir nenovēršams, mēs esam vienprātīgi vienojušies par 300 miljoniem tonnu vai vismaz līdzvērtīgu apjomu naudā, kas mums sniegs iespēju uzcelt duci demonstrējumu projektu, kā to vēlējās komisārs *Dimas* un patiesībā arī visa Komisija. Es uzskatu, ka esam koplēmuma, konverģences un konsensa veidošanas procesā.

Stavros Dimas, *Komisijas loceklis*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, panāktā kompromisa vienošanās par oglekļa dioksīda uztveršanu un uzglabāšanu ir ļoti apmierinoša. Es uzskatu, ka tajā ir pilnveidots sākotnējais priekšlikums un saglabāti visi galvenie Komisijas priekšlikuma nosacījumi. Dokumentā paredzēti stingri pienākumi attiecībā uz oglekļa dioksīda uzglabāšanu, lai nodrošinātu augstus vides aizsardzības un sabiedrības veselības standartus, vienlaikus neuzliekot uzņēmumiem īpaši smagu administratīvu vai finansiālu slogu.

Attiecībā uz jautājumu par finanšu piešķiršanu, kas jo īpaši satrauca Eiropas Parlamentu, kā minēja *Chris Davies*, jauniem dalībniekiem tiks paredzēts līdz 300 miljoniem emisiju kvotu, pamatojoties uz emisiju tirdzniecības sistēmu, lai attīstītu inovatīvas oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģijas un inovatīvus atjaunojamus enerģijas avotus. Tiek lēsts, ka šis daudzums būs pietiekams plānotajai 12 oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas staciju būvniecībai un darbībai Eiropas Savienības teritorijā. Sarunu iznākums par ierosināto tiesisko regulējumu un finanšu piešķiršanu oglekļa dioksīda uztveršanas un uzglabāšanas stacijām dos iespēju ieviest videi draudzīgas tehnoloģijas, kas sniegs lielu ieguldījumu CO₂ emisiju samazināšanā.

Es vēlreiz vēlos pateikties referentam *Chris Davies* kungam par viņa ieguldīto darbu, lai sasniegtu šo kompromisa vienošanos. Es jūs aicinu balsot par šo priekšlikumu un, atbildot uz *Davies* kunga lūgšanu, vēlos piebilst, kā senie grieķi mēdza teikt, ka Dievs palīdz tiem, kas paši sev palīdz.

Françoise Grossetête, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā es atbalstu panāktu kompromisu, kas ieliek pamatu CO₂ uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģiju attīstībai, vienlaikus definējot jaunu tiesisku regulējumu, kurš paredzēs tiesiskus nosacījumus ilgstošai un drošai CO₂ uzglabāšanai zem zemes.

Mēs pašlaik esam eksperimentēšanas posmā. Tāpēc mums jāizmanto katra iespēja eksperimentēt ar šo tehnoloģiju un jāparāda, cik tā ir uzticama. Mums izdevās piešķirt finanšu resursus, kas bija vajadzīgi 12 demonstrējumu projektu būvniecībai visā Eiropas teritorijā.

Tāpēc es atbalstu panāktu nolīgumu par 300 miljonu emisiju kvotu piešķiršanu un vēlos izmantot izdevību, lai izteiktu atzinību diviem referentiem — *Davies* kungam un *Doyle* kundzei. Šo iznākumu izdevās sasniegt, jo starp abiem referentiem bija izveidojusies laba sadarbība.

Ja oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģija kļūs ekonomiski rentabla, to varēs piedāvāt arī trešām valstīm, piemēram, Ķīnai, Indijai un citām valstīm, un šī tehnoloģijas nodrošinās Eiropas Savienībai globālā mērogā vadošo lomu plaša klāsta tīru, efektīvu tehnoloģiju izmantošanā, kuras rada nelielu emisiju daudzumu.

Tiklīdz būsīm veikuši vajadzīgo eksperimentālo izpēti, mēs varēsim uzlikt daudzām spēkstacijām par pienākumu ieviest šo tehnoloģiju.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, visas debates un ziņojums par oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu (CSS) ir mazs zobrašanās lielajā klimata tiesību aktu kopuma mehānismā, bet tas tomēr ir ļoti svarīgs un būtisks, jo CSS turpmākajos 50–80 gados varētu izmantot kā pārejas tehnoloģiju. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas balsojuma iznākums kopumā bija pozitīvs. *Chris Davies* sagatavoja labu ziņojumu, un mūsu nostāja tika ļoti labi izklāstīta trīspusējās sarunās.

Tomēr jau no paša sākuma es iebildu pret emisiju ierobežojumu noteikšanu jau no 2015. gada, un tieši šāds lēmums arī tika pieņemts. Pretējā gadījumā CCS būtu obligāti jāievieš pirms demonstrējumu projektu rezultātu izskatīšanas. Tādējādi mēs būtu atteikušies no ar oglekli kurināmām spēkstacijām par labu ar gāzi kurināmām spēkstacijām.

Kā jau tika minēts, CCS tehnoloģiju ieviešana atkarīga no finansējuma. *Avril Doyle* šajā saistībā radījusi strīdīgu gaisotni. Es nevēlos atkārtot skaitļus; tie jau vairākkārt tika minēti. Jautājums, protams, ir par to, kad varam sākt, jo emisiju tirdzniecības sistēma sāks darboties noteiktajā laikā — tā nevar sākt darboties nekavējoties. Es uzskatu, ka ir arī būtiski, lai dalībvalstis līdz 2016. gadam veicinātu tādu ļoti efektīvu staciju darbību, kas spēj uztvert un uzglabāt oglekļa dioksīdu, un piešķirtu 50 % no kopējiem ieguldījumiem.

Ļoti pozitīvi vērtēju arī to, ka atbildības nodošana pēc glabātavu slēgšanas paredzēta pēc 20 gadiem. Kā jau tikko dzirdējām, tādas valstis kā Ķīna paredz izmantot ogles aptuveni turpmākos 50 gadus, lai nodrošinātu vismaz 60 % tai vajadzīgā enerģijas apjoma. Attiecībā uz turpmāku tehnoloģiju attīstību — Indija, Dienvidāfrika, Austrālija, Amerikas Savienotās Valstis un Krievija arī vēlas izmantot šīs tehnoloģijas. Tas dod Eiropai iespēju ieguldīt un turpmāk attīstīt šo tehnoloģiju, lai uztvertu un uzglabātu CO₂.

Evangelia Tzampazi, PSE grupas vārdā. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, tehnoloģija oglekļa dioksīda uztveršanai un uzglabāšanai ģeoloģiskos veidojumos ir instruments, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām. Sarunu gaitā Eiropas Parlamenta Sociālistu grupa turpināja darbu un pilnveidoja un papildināja Padomes priekšlikumus. Mūsu mērķis ir izveidot saskaņotu tiesību aktu sistēmu oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģijas izmantošanai videi draudzīgā veidā, lai novērstu kaitējumu sabiedrības veselībai un videi. Mūsu galvenā politiskā prioritāte ir un arī turpmāk būs energoefektivitātes palielināšana un atjaunojamo enerģijas avotu stiprināšana. Šis nolīgums ir vidēja termiņa risinājums. Es aicinu savus kolēģus to atbalstīt.

Nolīguma pamatpunkti ir šādi: pirmkārt, apņemšanās direktīvas pirmās pārskatīšanas gaitā pārbaudīt iespēju noteikt ierobežojumus attiecībā uz oglekļa dioksīda emisijām visām jaunajām spēkstacijām; mehānisma pieņemšana, lai segtu uzraudzības izmaksas un novērstu iespējamus bojājumus; obligāts Eiropas Komisijas atzinums par uzglabāšanas licencēm; tīras elektrības riska analīze un novērtējums; stingrākas uzraudzības prasības attiecībā uz glabātavām; ziņojumu iesniegšana; iespējamo noplūžu novēršana un, visbeidzot, skaidras operatoru atbildības sistēmas izveidošana glabātavas darbības laikā līdz brīdim, kad atbildība tiek nodota valsts iestādēm. Mēs esam pabeiguši savu darbu, tagad ir Dieva kārta.

Anne Laperrouze, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, lai cik es atbalstītu ideju, ka Eiropas Savienībai ir jāveicina CO₂ uztveršanas un uzglabāšanas paraugstaciju attīstīšana, mani arī mājā šaubas par šo tehnoloģiju attīstīšanu lielā apmērā, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām. Man ir īpašas bažas par tādu elektrostaciju ievērojamu attīstīšanu, kas kurināmas ar akmeņoglēm, aizbildinoties, ka ilgtermiņā mēs zināsim, kā uztvert un uzglabāt CO₂.

Manuprāt, mums jāsaglabā liela piesardzība. Manas bažas vēl vairāk palielina tas, ka enerģētikas un klimata paketi vērtēju kā neapmierinošu. Mēs esam apstiprinājuši tālejošus mērķus, lai parādītu visai pasaulei, ka Eiropa ir iesaistījusies tālejošā cīņas procesā pret klimata pārmaiņām. Tomēr, kad mēs izskatām saturu, citiem vārdiem sakot, instrumentus, kas mums ļaus samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, tad man šķiet, ka nebūs iespējams sasniegt mērķus līdz 2020. gada termiņam, piemēram, saistībā ar transportlīdzekļu emisiju samazināšanu un jo īpaši — atbrīvojumiem enerģijas ražotājiem.

Kas ir atlicis, lai sasniegtu mērķus 2020. gadā? Oglekļa uzglabāšana, jaunu tīru tehnoloģiju attīstīšana? Pārāk ātri. Par laimi atliek Eiropas uzņēmumu un pilsoņu līdzdalība, kuri noteikti ir vairāk sagatavoti nekā politiķi, kas viņus pārvalda, taupīt enerģiju, izmantot videi draudzīgu enerģiju un pievērsties jauniem transporta veidiem. Mums joprojām ir viņiem jādod līdzekļi, lai to darītu.

Kathelijne Maria Buitenweg, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mana grupa sāka sarunas, pilni entuziasma, jo mēs vēlējamies nodrošināt labus nosacījumus oglekļa uztveršanai un uzglabāšanai. Labāk, ja CO₂ atrodas pazemē, nevis atmosfērā. Jautājums ir par to, vai sarunu pašreizējie rezultāti dotu labumu videi. Mēs tā neuzskatām.

Ļoti žēl, ka *Davies* kungs nebija Emisiju tirdzniecības sistēmas direktīvas referents, jo viņa neatlaidība attiecībā uz finanšu stimulu pasākumiem būtu bijusi ļoti piemērota. Tomēr, kad viņš izlēma pievienoties emisiju tiesību šaha spēlei, izrādījās, ka viņš ir gatavs ziedot daudzus bandiniekus, tostarp galu galā savu karali uz sava šaha galdiņa.

Attiecīgi saistībā ar jaunajām elektrostacijām nav panākta vienošanās par maksimālo CO₂ emisijas vērtību. Tomēr tika teikts, ka elektrostacijām ir jābūt gatavām veikt uztveršanu. Ko tas nozīmē? Galu galā bez definīcijas viss, kas mums vajadzīgs ir vieta futbola laukuma lielumā. Šī ziņojuma iznākums ir tas, ka neviens ierobežojums neaptur vēl plašāku ārkārtīgi piesārņojošu ar akmeņoglēm kurināmu elektrostaciju attīstīšanu, un šajā gadījumā futbola laukums kalpo par vīģes lapu attālai nākotnei.

Tomēr es vēlētos apsveikt referentu par 20 gadu atbildības perioda ieviešanu un tāda fonda ieviešanu, kas 30 gadus finansēs slēgto staciju uzraudzību. Taču tas atsver faktu, ka šī direktīva ļauj sūknēt CO₂ zemē, lai atgūtu vairāk gāzes un naftas — šo procesu pazīst kā naftas reģenerāciju. Tas ir ļoti dīvains klimata pakotnes aspekts, jo šis process, protams, nodrošina to, ka tiek izlaists vēl vairāk CO₂. Tāpēc, pateicoties *Davies* fondam, naftas kompānijas tagad var izmantot oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) stimulēšanas pasākumus, lai izmantotu un iztukšotu savus naftas laukus vēl ilgāk.

Shell būs apmierināts, bet vide nebūs. Tāpēc mana grupa balsos pret.

Bairbre de Brún, GUE/NGL grupas vārdā. – (GA) Šis ir kritisks brīdis cīņā pret klimata pārmaiņām. Tagad ir sagatavots tiesiskais regulējums, lai palīdzētu valstīm pāriet no netīras ekonomikas un skatīties uz tīrāku nākotni. Lai kādas būtu kļūdas dažos paketes aspektos, tagad ir pienācis laiks Eiropas Savienībai ķerties pie darba.

Oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu nevar uzskatīt par “magisko lodi”, kas sasniegs klimata mērķus. Prioritāte vienmēr ir jāpiešķir atjaunojamajai enerģijai. Tehnoloģija pašlaik vēl pilnībā nav izveidota, bet ir visas iespējas, ka mums būs jābūt no tās atkarīgiem kā daļas no mūsu koordinētās rīcības pret oglekļa emisijām.

Es atzinīgi vērtēju *Chris Davies* ziņojumu un pateicos viņam par paveikto darbu. Lai gan mēs nesaņemām visu, kas mums bija vajadzīgs, šajā ziņojumā ir paredzēti noteikumi, kas dažādos veidos ir stingrāki un skaidrāki nekā tie, kurus mums ierosināja Komisija.

Es esmu apmierināta, lai parakstītos Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas vārdā, un aicinu savus kolēģus balsot par.

Hanne Dahl, IND/DEM grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs, ir kauns, ka klimata plāns pēc Padomes pagājušās nedēļas sanāksmes ir tik ļoti vājināts. Tagad tas vairāk atgādina rūpniecības sapņu plānu. Tas dos iespēju simboliskā līmenī izrādīt labus nolūkus, bet praktiskā līmenī notiks ļoti maz. Ideja par CO₂ uzglabāšanu pazemē ir pilnīgi absurda. CO₂ ir piesārņotājs, lai tas būtu gaisā, vai zem zemes. Mēs nevaram mūsu klimata aizsardzības centienus pamatā likt piesārņojuma slēpšanu līdz nākamajām paaudzēm. Ierosinātā priekšlikuma pamatā pat ir neesoša tehnoloģija. Neskaidras prognozes norāda, ka tā, agrākais, tiks izstrādāta līdz 2015. gadam, varbūt pat 2020. gadā, un turklāt tā samazina energoefektivitāti, kas ir tieši pretrunā klimata plāna vispārējiem mērķiem. Šajā saistībā pārejas tehnoloģija nozīmē to, ka nauda tiks ieguldīta lietā, kurai nav nākotnes, nauda, ko tā vietā varētu izmantot, lai attīstītu atjaunojamās enerģijas nozari. Es ceru, ka mēs balsosim pret to.

Norbert Glante (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, CO₂ nav ne indīgs, ne sprāgstošs, bet tam ir viena nepatīkama īpašība: ja tas nokļūst atmosfērā lielos daudzumos, mūsu klimats mainās, un tādēļ oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CSS) tehnoloģija ir svarīga pārejas tehnoloģija.

Šajā saistībā *Hoppenstedt* kungam ir taisnība; tas ir tilts nākamajiem 50 līdz 80 gadiem. Tas nav *non plus ultra*, bet tā ir daļa no mūsu problēmu risinājuma. Es domāju, ka esam atraduši labu kompromisu, vismaz saistībā ar emisiju tirdzniecības sistēmu. Emisiju tirdzniecības sistēma garantē, ka CCS tiks darīti pieejami resursi, un CCS arī garantē, ka mēs panāksim progresu, samazinot CO₂, un spēsim sasniegt mūsu mērķus.

Es domāju, ka līdzās nozares centieniem veidot šo paraugstaciju, dalībvalstīm ir jāpieliek pūliņi, lai jau notiek šīs direktīvas transponēšana valstu tiesību aktos. Galvenokārt mums visiem ir jātiecas pēc skaidrības attiecībā uz sabiedrības viedokli un nozari, lai mazinātu cilvēku bailes par CCS. CCS nav bīstama tehnoloģija; tā ir noderīga tehnoloģija.

Jill Evans (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, oglekļa uztveršana un uzglabāšana ir kļuvusi par galveno aspektu šajās debatēs par cīņu pret klimata pārmaiņām, un arī es noteikti esmu par šīs tehnoloģijas izpēti un izstrādi. Ja tā būs veiksmīga, kādu dienu tai būs liela nozīme, un mums ir vajadzīgs spēcīgs tiesiskais regulējums, lai nodrošinātu tās pienācīgu regulēšanu.

Bet CCS nevar izmantot kā attaisnojumu, lai turpinātu būvēt vairāk netīro akmeņogļu staciju, kas radīs vēl vairāk CO₂. Vienīgais veids, kā virzīties uz priekšu CCS izpētē, neļaujot tam notikt, ir skaidra emisijas rādītāju standarta pieņemšana, un tādēļ Zaļie/ALE grupa ir ierosinājuši grozījumu, lai kontrolētu emisiju līmeni no jaunām fosilo degvielu elektrostacijām. Citiem vārdiem sakot, varētu uzbūvēt tikai visefektīvākās elektrostacijas neatkarīgi no izmantotās degvielas, un tieši šīs klauzulas iekļaušana bija būtisks motīvs, kādēļ mūsu grupa komitejā balsoja par to.

Mēs esam vīlušies, ka sarunu laikā ir zaudēti daudzi citi komitejas iekļauti punkti, tostarp lielāka atbildība un uzraudzība, transports un uzlabotas naftas reģenerācijas izslēgšana.

Ir bijis milzīgs spiediens, lai izdarītu secinājumu šajā jautājumā, bet tam ir jābūt pareizajam secinājumam, un mums tas noteikti nozīmē emisiju rādītāju standarta iekļaušanu.

Adam Gierke (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, vienotu emisiju ierobežojumu uzspiešana pēc 2015. gada visām fosilo kurināmo elektrostacijām ir kļūda. Patiesi, ar akmeņoglēm kurināmu elektrostaciju gadījumā šis 500 g CO₂/kWh ierobežojums ir tehniski nesasniedzams. Tas ir *sui generis* moratorijs jaunu ar akmeņoglēm darbināmu elektrostaciju būvniecībai. Varbūt patiesībā tieši par to ir runa — tādēļ arī tika noraidīta novērtēšanas metode. Ieguldītāji ir nepacietīgi, jo jaunbūves būvniecība aizņem daudzus gadus un ir ļoti dārga. Tāpēc valstīm, kuras ir visvairāk atkarīgas no akmeņoglēm, steidzami ir jāsāk gūt pieredze oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) jomā.

Tas prasa tūlītēju finansiālu atbalstu, un šajā saistībā man ir kāda prasība komisāram, ņemot vērā to, ka ienākumi no emisiju tirdzniecības tiks saņemti pārāk vēlu. Polijas teritorijā ir nekavējoties jāuzbūvē divas vai trīs eksperimentālas CCS stacijas. Tas ietver akmeņogļu integrētu pārvēršanu, akmeņogļu enerģijas pārvēršanu par elektrisko enerģiju, kas saistīta ar koģenerāciju un oglekļa dioksīda ražošanu, ko vajadzības gadījumā papildina CO₂ ģeoloģiska uzglabāšana. Tikai tad var sasniegt gudro 3x20 mērķi.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Saistībā ar jautājumu par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu mēs apspriežam iespēju sākotnējā posmā testēt šo jauno tehnoloģiju.

Komisijas nolūks ir sākotnējā posmā īstenot 12 izmēģinājuma projektus. Padome ierosināja piešķirt 300 000 000 emisiju kvotas, lai finansētu paraugprojektus. Parlaments aicināja samazināt risku videi un cilvēku veselībai, kas tiek radīts, izmantojot šo jauno tehnoloģiju, noteikt stingru tiesisko regulējumu tādu projektu testēšanai un veicināšanai, kas ietver oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu, kā arī sniegt finansējumu paraugprojektiem.

Es uzskatu, ka šo uzglabāšanas vietu drošība ir ārkārtīgi svarīga. Tomēr tikpat svarīgs ir drošības līmenis, transportējot oglekļa dioksīdu uz šīm vietām. Kompetentajām iestādēm katrā dalībvalstī ir jāsteno ārkārtas evakuācijas plāni oglekļa dioksīda noplūdes gadījumā. Turklāt ir jāpieņem un jāfinansē īpaši pasākumi šādu vietu slēgšanas gadījumā.

Avril Doyle. – Priekšsēdētāja kungs, es piekřītu, ka mēs nevaram ignorēt realitāti saistībā ar akmeņoglēm un rezervju lielumu, kā arī akmeņogļu atkarību daudzās dalībvalstīs un citur pasaulē: Krievijā, Ķīnā, Austrālijā un ASV. Attīstot atjaunojamās tehnoloģijas, tās jāpapildina ar oglekļa sekvēstrācijas tehnoloģijām.

Komisijas priekšlikums pirms diviem gadiem par līdz pat 12 CCS stacijām ir gaidījis finansējumu līdz pat šim brīdim. Es biju ļoti gandarīta par vienošanos saistībā ar manu ziņojumu par 300 miljoniem kvotu, lai veicinātu šīs tehnoloģijas potenciālu. Manu sākotnējo samērā pieticīgo priekšlikumu izmantot jauno iekārtu lielo rezervju *Davies* kungs un citi kolēģi atbalstīja ar tik lielu entuziasmu, ka es grozījju pati savu ziņojumu, norādot ievērojami lielākus skaitļus.

Paldies prezidentūrai, paldies Komisijai, paldies *Davies* kungam, *McAvan* kundzei un kolēģiem par jūsu atbalstu šajā jautājumā.

Tā kā mēs ātri iztukšojam mūsu planētas spēju absorbēt CO₂ ar bioloģisku sekvēstrāciju, mēs vērsamies paši pie savas izdomas, lai radītu jaunas sekvēstrācijas tehnoloģijas, jo sevišķi potenciāli pārveidojošo CCS tehnoloģiju, ja ar šiem 12 projektiem tiek pierādīta vides integritāte un šo procesu komerciālā dzīvotspēja.

Claude Turmes (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, pastāv risks, ka oglekļa sekvēstrācija kļūs par sava veida poltergeistu, lai atgūtu sabiedrības piekřīšanu netīru akmeņogļu elektrostaciju būvniecībai. Kādēļ? Pirmkārt, vai zināt, ka vislabākā iespējamā CCS elektrostacija, kuru pārbūvēsim, radīs aptuveni 150 līdz 200 g CO₂? Tas ir vairāk nekā esošām gāzes koģenerācijas stacijām pašlaik; vairāk nekā mūsdienu esošajai tehnoloģijai ar gāzes koģenerāciju. Otrkārt, — un, *Davies* kungs, tas jums jāizvērtē pašam — Parlamenta nostājā mums bija CO₂ emisiju griesti, kurus esam zaudējuši.

Tātad pašlaik mēs esam situācijā, kad esam zaudējuši šos griestus, un saskaņā ar ETS režīmu laikā no 2013. līdz 2016. gadam mums ir 15 % subsīdijas jaunām akmeņogļu elektrostacijām, piemēram, Vācijā.

Vladimir Urutchev (PPE-DE). – (BG) Es vēlētos pievienoties apsveikumiem par labo darbu, ko paveikuši referenti, sarunu dalībnieki un daudzie cilvēki, kuri bija iesaistīti aizkulisēs un kuri deva ieguldījumu, lai šodien mēs varētu piedalīties mūsu galīgajās debatēs par enerģētikas un klimata paketi.

Nav šaubu, ka šī pakete ietekmēs ne vien enerģētikas nozari Eiropas Savienībā, bet arī rūpniecību kopumā un transportu. Šīm nozarēm ir jāklūst par tādām, kurās ir vēl mazāk oglekļa, bet laika tam kļūst arvien mazāk. Pateicoties Francijas prezidentūrai, mēs esam panākuši vajadzīgos kompromisus.

Nobeigumā es nevaru neuzsvērt godīgumu, ar kādu tika ņemtas vērā Centrāleiropas un Austrumeiropas valstu intereses. Es vēlētos vērsties pie Komisijas, ierosinot, ka vienam no šiem 12 projektiem vajadzētu būt Bulgārijā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, saistībā ar enerģētikas un klimata paketes tālejošā satura īstenošanu tiek aicināts piedāvāt efektīvus un novatoriskus risinājumus.

Es uzskatu, ka pašlaik oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas (CCS) tehnoloģija ir vispiemērotākais veids, kā neitralizēt siltumnīcefektu relatīvi īsā laikā. Tomēr vienlaikus mēs nedrīkstam neievērot ar CCS saistītos riskus. Piemēram, ir pierādīts, ka nepareizi uzglabāta gāze var eksplodēt. Turklāt, ja uzglabāšanas konteineros rodas noplūde, pastāv risks, ka gruntsūdens kļūs skābs, un tas var apdraudēt cilvēku veselību. Tāpēc, plānojot un īstenojot šādus pasākumus, ir ļoti svarīgi veikt darbības, lai novērstu vai vismaz samazinātu šāda veida briesmas.

Es uzskatu, ka oglekļa dioksīda ģeoloģiska uzglabāšana, iespējams, pašreizējā kontekstā ir labākais risinājums. Tomēr, lai tā būtu veiksmīga, ir būtiski pārliecināt to pieņemt tās valstis, kuras ir atbildīgas par vislielāko kaitējumu. Es runāju, piemēram, par ASV, Ķīnu un Indiju. Šīs valstis ne vien neslēdz ar akmeņoglēm kurināmas elektrostacijas, bet gan arī satraucošā ātrumā būvē jaunas.

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz šo tematu es vēlētos atgādināt Parlamentam par jautājumu, kas tika izvirzīts pasaules klimata konferencē Poznaņā, jo man šķiet absurda apņemšanās, ar kādu tiek aģitēts par tehnoloģiju, kas pat vēl nedarbojas. Vienlaikus, ja mēs varētu konsekventi rīkoties pret mežu masveida izciršanu dienvidos, mums būtu milzīgs CO₂ uztveršanas potenciāls, daudz lielāks, nekā mēs jebkad varētu sasniegt ar oglekļa uztveršanu un uzkrāšanu (CCS). Ja mēs vēlamies uztvert CO₂, tad ar daudz lielāku apņemību, nekā mēs pašlaik izrādām šajās eiropcentriskajās CCS debatēs, ir jāmēģina apturēt mežu izciršana un ciršana lietus mežos.

Chris Davies, referents. – Priekšsēdētāja kungs, kad es kļuvi par Parlamenta referentu, es biju apņēmies rīkoties tālāk par saviem tiešajiem pienākumiem un mēģināt paātrināt oglekļa uztveršanas un uzkrāšanas tehnoloģijas attīstību. Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja ieņēma divējādu pieeju — viena bija ieviest finanšu mehānismu, lai sniegtu atbalstu paraugprojektu būvniecībai, un otra bija ieviest regulatīvus līdzekļus, lai novērstu netīrāko elektrostaciju būvniecību, izmantojot emisiju rādītāju standartu. Abus priekšlikumus sākotnēji ierosināja Komisija un Padome.

Viens labs arguments pret emisiju rādītāju standartu ieviešanu pašlaik ir tas, ka CCS tehnoloģija vispirms ir jātestē un jāpierāda.

Es domāju, ka Parlaments var būt gandarīts, ka tas vismaz ir palīdzējis spert vienu lielu soli uz priekšu, lai ieviestu finanšu mehānismu, kas attīstīs paraugprojektus. Es joprojām esmu pārliecināts, ka mums galu galā būs vajadzīgs emisiju rādītāju standarts.

Bet es pateicos *Grossetête* kundzei un ēnu referentiem par viņu palīdzību, lai sasniegtu mūsu panākto progresu. Oglekļa uztveršanas un uzkrāšanas tehnoloģijas kritiķiem varu teikt: vienkārši kļūstiet reāli! Tikai paskatieties uz pasauli, kāda tā ir, uz milzīgo daudzumu akmeņogļu, kas tiek izmantots, un to, ka Starptautiskā Enerģētikas aģentūra paredz, ka nākamo 20 gadu laikā akmeņogļu izmantošana palielināsies par 70 %.

Mums ir jāattīsta šī tehnoloģija. Es to nevēlos — tas nav mans ideāls —, bet mums ir jāattīsta kaut kas tāds, kas var tikt galā ar tik liela apjoma emisijām.

CCS tehnoloģijas var mūs nodrošināt ar milzīgu ieroci, lai palīdzētu uzvarēt cīņu pret globālo sasilšanu. Mums tas ir jāvirza uz priekšu. Mēs nevaram atļauties ne uz sekundi ignorēt tā potenciālu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2008. gada 17. decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Gyula Hegyi (PSE), rakstiski. – (HU) Oglekļa dioksīda geoloģiskā uzglabāšana neapšaubāmi ir aizraujošs tehnoloģisks izaicinājums. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka vides aizsardzības un klimata pārmaiņu ierobežošanas interesēs mums galu galā būs jāsamazina siltumnīcefekta gāzu emisija. Proti, mums ir jāierobežo fosilo degvielu izmantošana, nevis jāmēģina atrast alternatīvas, kā uzglabāt emisijas pazemē. Turklāt šī tehnoloģija ir samērā dārga. Līdz šim tikai Norvēģijai ir izdevies to ieviest rūpnieciskos apmēros, un saskaņā ar aprēķiniem šāda uzglabāšana varētu izmaksāt pat 100 eiro par tonnu. Nav šaubu, ka šādu naudas summu varētu iztērēt lietderīgāk, piemēram, lai atbalstītu atjaunojamo enerģiju. Būtu īpaši neatbilstīgi, ja Kopienas līdzekļi tiktu izmantoti, lai finansētu pētniecību, kas tiek veikta bagātākajās dalībvalstīs. Ja oglekļa dioksīda geoloģiskā uzglabāšana patiešām būtu tik labs risinājums, kā apgalvo tās atbalstītāji, tad tai būtu jāspēj izdzīvot tirgū atklātā konkurencē.

14. Autotransporta līdzekļos un iekšējo ūdensceļu kuģos lietojamās degvielas radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju kontrole un samazināšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Corbey kundzes ziņojums (A6-0496/2007), ko viņa Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā ir sagatavojusi par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 98/70/EK attiecībā uz benzīna, dīzeļdegvielas un gāzeļļas specifikācijām un ievieš mehānismu autotransporta līdzekļos lietojamās degvielas radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju kontrolei un samazināšanai, groza Padomes Direktīvu 1999/32/EK, attiecībā uz tās degvielas specifikācijām, kuru lieto iekšējo ūdensceļu kuģos, un atceļ Direktīvu 93/12/EEK (COM(2007)0018 - C6-0061/2007 - 2007/0019(COD)).

Dorette Corbey, referente. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, rītdiena iezīmē ilga procesa noslēgumu. Es sirsnīgi pateicos ēnu referentiem, visiem darbiniekiem, Komisijai un Francijas prezidentūrai par pūlēm, darbu un vēlmi sadarboties.

Rīt mēs varēsim apstiprināt vienošanos pirmajā lasījumā, un, to darot, mēs dosim zaļo gaismu īpašai direktīvai. Pirmo reizi CO₂ prasības būs saistītas ar produktu un ar ražošanas procesu. Parlaments ir apņēmies vēl vairāk uzlabot šo direktīvu.

Direktīva pozitīvi veicinās videi draudzīgas un nenosodāmas biodegvielas un elektroenerģijas izmantošanu saistībā ar autotransportu — kas var radīt milzīgus ietaupījumus efektivitātes ziņā — un tā mazinās metāna gāzu dedzināšanas praksi. Tie ir brīnišķīgi rezultāti, kas pierāda, ka Eiropa izvēlējusies ilgtspējīgu ceļu.

Tomēr atgriezīsimies pie sākuma. Degvielas kvalitātes direktīvai ir divi mērķi: gaisa kvalitāte un CO₂ emisiju samazināšana. Attiecībā uz gaisa kvalitāti sākotnējā priekšlikumā ir trīs uzlabojumi. Pirmkārt, tīrākas degvielas tiks ātrāk ieviestas kuģniecības jomā. Saistībā ar otro punktu — atbrīvojumu etanolam — Komisija ierosināja palielināt maksimālo tvaika spiedienu etanola piejaukšanas laikā. Tas bija galvenais temats daudzās debatēs. Jo sevišķi dienviņu valstis vēlētos, lai etanola piejaukšanai tiktu piemēroti atbrīvojumi, bet tieši šīs dienviņu valstis cieš no kaitīgā ozona problēmas. Panāktais kompromiss paredz to, ka atbrīvojums tiks atļauts tikai tad, ja būs panākta atbilstība gaisa kvalitātes prasībām.

Trešais punkts attiecas uz metilciklopentadiēnilmangāna trikarbonilu (MMT), kas ir degvielas piedeva, kura ir kaitīga gan veselībai, gan automobiļiem. Tādēļ varētu sliekties domāt, ka tas ir jāaizliedz. Diemžēl to nav vienkārši izdarīt, ņemot vērā Pasaules Tirdzniecības organizācijas noteikumus. Tādēļ tagad ir noteikta robežvērtība, kas ir skaidri labvēlīga veselībai un palīdz samazināt neirotoksiskās vielas.

Tagad es vēlētos pāriet pie otrā galvenā mērķa, proti, siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas. Kā jau pirms brīža teicu, šajā jomā šis tiesību akts ir ievērojami uzlabots. Pirmo reizi konkrētā CO₂ prasība tiks saistīta ar ražošanas procesu. Dažos nākamajos gados naftas nozarei būs jāziņo par siltumnīcefekta gāzu emisiju līmeni, ko radījusi naftas ieguve, transportēšana, sadale, rafinēšana, kā arī dīzeļdegvielas vai benzīna izmantošana. Pamatojoties uz šo “no degvielas ieguves līdz transportlīdzekļa kustības uzsākšanai” (“well-to-wheel”) analīzi, pēc tam tiks noteikta standarta vērtība. Turklāt visas šīs ķēdes emisijām līdz 2020. gadam ir jābūt par 10 % mazākām.

Lieki teikt, ka mēs šo 10 % mērķi esam apsprieduši ļoti detalizēti. Seši procenti no tā ir saistoši, un daļu var sasniegt uzlabojot visas ķēdes efektivitāti — ar mazāku dedzināšanu, efektīvākām pārstrādes rūpnīcām un noplūžu labošanu. Vēl vienu daļu var sasniegt, izmantojot biodegvielas, ja vien tiek izmantots visefektīvākais

veids. Tādu biodegvielu kultivēšanai, kas beigu beigās ir tikai mazliet labākas, mūsu acīs nav vērtības. Mēs spertu milzīgu soli uz atpakaļ, ja izcirstu tropiskos mežus, lai kultivētu biodegvielas.

Tāpēc ir jābūt ieviestām stingrām ilgtspējas prasībām. Šīs prasības tagad ir iekļautas šajā direktīvā. Tās ietver CO₂ efektivitāti, bioloģisko daudzveidību, kā arī sociālus kritērijus. Atlikušie 4 % no 10 % samazinājuma sākotnēji nav saistoši. Savukārt šos 4 % veido divi komponenti. 1. daļa attiecas uz tīras attīstības mehānisma (CDM) projektiem ķēdē. Gāzes mazāka dedzināšana ir viens no visefektīvākajiem veidiem, kā samazināt siltumnīcefekta gāzes, bet ne vienmēr var izsekot līdz benzīnam vai dīzeļdegvielai, kas tiek laisti Eiropas tirgū. Tāpēc CDM projekti ir atļauti ar nosacījumu, ka tos pārbauda.

Pārējie 2 % ir saistīti ar jaunajām tehnoloģijām, piemēram, oglekļa uztveršanu un uzglabāšanu (CCS), kā arī elektroenerģiju autotransporta jomā. Elektroenerģija ir daudzsoļīga, bet šai tehnoloģijai ir jāpierāda sava vērtība, pirms to var komerciāli izmantot lielos apmēros. Tam vajadzētu būt skaidram līdz 2014. gada, kad indikatīvie mērķi var kļūt saistoši.

Visumā es uzskatu, ka šī direktīva sniegs ievērojamu ieguldījumu, lai samazinātu CO₂, ko rada autotransports. Ir labi zināt, ka tas ir saskaņā ar izvēli, ko pašlaik izdara ASV. Kalifornijas zema oglekļa degvielas standarts tiek pārņemts visā ASV.

Es vēlreiz vēlētos pateikties ēnu referentiem par viņu ieguldījumu un par teicamajiem grupas centieniem, un es ar cerībām gaidu debates.

Jean-Louis Borloo, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos apsveikt referenti *Corbey* kundzi par viņas darbu, kas no tehniskā viedokļa ir ļoti sarežģīts, bet vienlaikus absolūti būtisks emisiju nākotnei.

Vienkārši sakot, ir panākts kompromiss par 6+4. Seši tūlītēji saistoši un četri saskaņā ar periodiskas pārskatīšanas klauzulu. Ir arī sasniegumi, īpaši attiecībā uz biodegvielu ilgtspēju pašā atjaunojamās enerģijas direktīvā, kuri, mūsaprāt, bija nepieciešami un minimāli. Tomēr, es uzskatu, ka mēs esam panākuši ļoti labu kompromisu, par ko es arī vēlētos pateikties Komisijai.

Stavros Dimas, *Komisijas loceklis*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, Komisija atzinīgi vērtē vienošanos par degvielas kvalitātes direktīvu, kurā ir saglabāti Komisijas priekšlikuma galvenie elementi, bet kura ir svarīgs solis uz priekšu vides aizsardzības nozarē. Tāpēc es vēlētos pateikties referentei *Dorette Corbey* par viņas ieguldījumu, lai panāktu galīgo vienošanos. Kompromisa vienošanās pamataspekts ir pienākums, kas enerģijas piegādātājiem tiks ierobežot siltumnīcefekta gāzu emisijas visā degvielu aprites ciklā. Tas ir svarīgs ieguldījums mūsu klimata politikā. Tas veicinās tehnoloģisko progresu, un vienlaikus tas ir pirmais apstiprinātais papildu pasākums, kas ir paredzēts saskaņā ar pārskatīto stratēģiju par oglekļa dioksīda emisijām no automobiļiem.

Iekļaujot biodegvielu ilgtspējas kritērijus, mēs ne vien piedāvāsim stimulus izmantot vislabākās darbības biodegvielas attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisijām, bet arī vienlaikus nepieļausim nopietnus draudus videi, kas saistīti ar to ražošanu. Turklāt kompromisa vienošanās ļaus samazināt piesārņotājiem emisijas, galvenokārt pieņemot zemākas robežvērtības sēram un policikliskajiem aromātiskajiem amīniem, veicinās etanola izmantošanu, uzlabos patērētāju informēšanu un noteiks relatīvu ierobežojumu piedevai MMT (metilciklopentadiēnilmangāna trikarbonils). Īsumā, kompromisa vienošanās ir saskaņā ar mūsu tradicionālo politiku kontrolēt piesārņotāju emisijas atmosfērā, un tas ir svarīgs solis uz priekšu saistībā ar mūsu klimata politiku. Tāpēc es aicinu jūs rīt balsot par šo vienošanos.

Pīlar Ayuso, *PPE-DE grupas vārdā*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, Komisār, šis bija labs priekšlikums tajā formā, kādu iesniedza Komisija, ne vien sēra samazinājumu dēļ, bet arī tā jaunā 7a panta dēļ, kurā prasīts piegādātājiem pakāpeniski samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas, kā arī tāpēc, ka tas atrisināja veco tvaika spiediena problēmu benzīna un bioetanola maisījumiem tādās valstīs kā manā, kurās ir karstas vasaras.

Tas tika atsijāts balsojumā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā, radot bažas daudziem no mums.

Šodien mums ir ierosināta vienošanās, kas mazina 7a panta piemērošanu un atjauno tvaika spiediena izņēmumu, vienlaikus, padarot stingrākus šī izņēmuma izmantošanas nosacījumus. Tāpat kā attiecībā uz pārējo klimata pārmaiņu paketi ne visiem tā šķitīs pilnībā apmierinoša, bet tā ir kaut kas, ko ikviens var pieņemt.

Es vēlētos pateikties *Corbey* kundzei par viņas izcilo darbu un viņas atvērtību problēmu risināšanai, un es arī vēlētos pateikties *Turmes* kungam un, protams, Francijas prezidentūrai, kura sevi ir parādījusi kā ļoti efektīvu arī šajā jomā.

Marios Matsakis, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, daudzi no mums beidzot sāk saprast, ka mūsu planēta nav neiznīcināma un tai patiešām ir derīguma termiņš, kuru mēs, cilvēki, ar savām ne pārāk gudrajām darbībām strauji pietuvinām. Protams, ir daži neticīgi Tomi ne tikai mūsu pašu Parlamentā, bet to skaits ātri samazinās, kad viņi pārvar paši sev uzlikta ārkārtēja dogmatisma ierobežojumus vai atbrīvojas no trešo pušu, dažkārt aizdomīgu personu, manipulācijām.

ES ir jābūt un tā ir mūsu vides glābšanas cīņas priekšgalā, un ļoti gaidīts pierādījums tam ir virkne tiesību aktu, kuru mērķis ir cīņa pret klimata pārmaiņām un kuri pašlaik tiek apspriesti Parlamentā. Bet, lai šādi tiesību akti patiesi sniegtu labumu, tiem ir jābūt neatkarīgiem un tie jāīsteno efektīvi un laikus. Kā vienmēr ir jāpanāk daži kompromisi, un tā tas ir arī saistībā ar *Corbey* ziņojumu par degvielas radīto siltumnīcefekta gāzu emisiju kontroli un samazināšanu.

Ir jāatzīst, ka referente ir ierosinājusi ļoti apskauzamu un ilgstošu cīņu, lai pretotos Padomes nostāju vājināšanas sekām, un man šķiet, ka lielā mērā viņai tas ir izdevies. Es viņu apsveicu par šo sasniegumu. Ir arī jānorāda, ka smago sarunu laikā referente regulāri un pilnībā informēja visus ēnu referentus un rezultātā šī sadarbība *Corbey* kundzei deva stingru atbalstu pie sarunu galda.

Kompromisa paketē tika panāktas šajos apstākļos pietiekami apmierinošas vienošanās par lielāko daļu pretrunīgo jautājumu, piemēram, biodegvielām, metāliskām piedevām un sēra saturu dažās degvielās, un mana grupa to pilnībā atbalsta.

Neil Parish (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, pirmām kārtām es vēlētos pateikties referentei *Corbey* kundzei un Francijas prezidentūrai par viņu milzīgajiem pūliņiem, lai panāktu vienošanos par šo novatorisko dokumentāciju kā daļu no cīņas pret klimata pārmaiņām. Es arī vēlētos izteikt atzinību *Joseph Daul*, kuru aizstāju, par viņa smago darbu, lai sagatavotu Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas atzinumu par šo *Corbey* ziņojumu par degvielas kvalitāti.

Visbeidzot, mēs, lauksaimniecības nozarē, varam būt ļoti apmierināti ar panākto vienošanos par šo ziņojumu, kā arī cieši saistīto *Turmes* ziņojumu par atjaunojamo enerģiju. Es ticu, ka ilgtspējīgai biodegvielas nozarei ir nākotne un ka šīs divas direktīvas nodrošina vajadzīgo tiesisko regulējumu šīs nozares attīstībai, lai nākotnē varētu pāriet uz citām otrās paaudzes biodegvielām. Es atzinīgi vērtēju to, ka mēs tagad esam apņēmušies sasniegt mērķi, ka no ES kopējā enerģijas apjoma 20 % jābūt atjaunojamās enerģijas veidiem. Es šo ziņojumu vērtēju ļoti atzinīgi.

Claude Turmes (Verts/ALE). - Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos apsveikt *Dorette Corbey* kundzi. Man kā Direktīvas par atjaunojamajiem energoresursiem referentam bija ļoti svarīgi cieši sadarboties, lai ilgtspējas kritēriji tiktu pienācīgi norādīti, un norādīti tādā pašā veidā kā divās pārējās direktīvās. Pateicoties *Corbey* cīņasspāram mēs galu galā nodrošinājām, ka Degvielas kvalitātes direktīvā tagad ir pilnībā pārņemti visi detalizētie ilgtspējas kritēriji, un tas ir svarīgi, lai nodrošinātu ES tiesību aktu saprotamību un pārredzamību.

Man šķiet, ka jautājumā par ilgtspējas kritērijiem mēs tagad lielā mērā esam uzlabojuši to, ko ierosināja Komisija. Tagad oglekļa emisijas ir ļoti labi definētas ne vien tiešai, bet arī netiešai zemes izmantošanai. Tas ir ļoti svarīgi nākotnei. Es domāju, ka mēs arī nodrošinājām, ka vides un enerģētikas eksperti — *TREN* ĢD un *ENVI* ĢD Komisijas līmenī, un arī valstu līmeņa eksperti no vides un enerģētikas nozarēm — kopīgi strādās pie šiem ilgtspējas kritērijiem, un arī tas ir būtiski.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētāja kungs, pašlaik liela uzmanība tiek pievērsta klimata pārmaiņu mazināšanas tehnoloģiju daļai, attīstot alternatīvas degvielas. Es apsveicu par šiem centieniem un vēlētos sniegt ieguldījumu šajās debatēs.

Es vēlētos aicināt pievērst uzmanību aļģu eļļai, ko var pārveidot par degvielu kā aizstājēju fosilo degvielu eļļai. To var uzskatīt par abpusēji izdevīgu degvielas veidu, jo tā ražošanas laikā absorbē CO₂, tādējādi padarot to par oglekļa pozitīvu enerģijas avotu. Turklāt pretēji arvien pretrunīgāk vērtētajām biodegvielām, tā neizspiež pārtikas ražošanu. Patiesi, to var audzēt dabīgos diķos vai mākslīgās būvēs. Tā ir arī abpusēji izdevīga, jo tā ir īpaši piemērota ražošana piekrastes kopienās, kur grūtības zvejniecības nozarē rada nepieciešamību meklēt jaunas nozares.

Ņemot vērā šos faktus es mudinu Komisiju ļoti nopietni uztvert aļģu eļļu. Šīs degvielas priekšrocības ir arī lielā enerģija un mazais svars, un tā ir viena no retajām, kas varētu aizstāt raķešu degvielu un lidmašīnu degvielas.

Dorette Corbey, *referente*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas un Padomes pārstāvji, dāmas un kungi, pateicos par jūsu labajiem vārdiem. Es patiešām uzskatu, ka rezultāta pamatā ir mūsu labās darba attiecības. Tikai apvienojot spēkus, mēs varam būt stipri, un šajā gadījumā tas izdevās. Degvielas kvalitātes direktīvu ir būtiski skatīt visas klimata paketes kontekstā.

Pirmām kārtām šajā saistībā ir svarīgs Turmes ziņojums, protams, ar direktīvu par atjaunojamiem enerģijas avotiem. Mums ir tādi paši ilgtspējas kritēriji, kas, manuprāt, būs svarīgs ieguldījums visā pasaulē. Pēc manām domām, ir ārkārtīgi svarīgi, lai rītdien mēs to noteiktu kopā.

Attiecībā uz aļģu eļļu man ir tāds pats entuziasms kā *Sinnott* kundzei. Patiesībā, es esmu ar to tikpat aizrauta kā viņa. Šīs degvielas kvalitātes direktīvas skaistums ir tas, ka tieši jaunajām tehnoloģijām ir paredzēta milzīga izaugsme, kas var būt reāls stimuls aļģu tehnoloģijas attīstībai. Principā aļģu eļļas ražošanā tiek izmantots daudz mazāk CO₂, un tieši tāpēc tā šķiet tik pievilcīga naftas uzņēmumiem un citiem, lai ieguldītu tieši šajās tehnoloģijās.

Saistībā ar klimata paketi ir arī ārkārtīgi svarīgi veidot saikni ar nākamo ziņojumu — *Sacconi* ziņojumu par jauniem pasažieru automobiļiem. Mēs īpaši cīnījāties par elektroenerģijas iekļaušanu šajā direktīvā. Elektriskie automobiļi ir nākotne. Elektroenerģija autotransporta jomā ir daudzkārt efektīvāka par benzīna vai dīzeļdegvielas izmantošanu. Tāpēc mums patiešām ir jādodas šajā virzienā.

Es redzu, ka *Sacconi* ziņojumā ir vairāki stimuli šajā virzienā, un šādi mēs varam atrisināt vistas un olas dilemmu. Lai patiešām panāktu tīrāku autotransportu un tīrākas degvielas, ir jāpiedāvā pareizie stimuli gan autobūves nozarei, gan degvielu nozarei. Es ceru, ka ar šīm klimata paketes transporta sadaļām mēs jebkurā gadījumā varam dot pozitīvu ieguldījumu, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas. Es vēlreiz vēlētos pateikties visiem par sadarbību.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2008. gada 17. decembrī.

15. Emisijas standarti jauniem pasažieru automobiļiem (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Sacconi* kunga ziņojums (A6-0419/2008) Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju mazināšanai no vieglajiem automobiļiem, nosaka emisijas standartus jauniem pasažieru automobiļiem (COM(2007)0856 - C6-0022/2008 - 2007/0297(COD)).

Guido Sacconi, *referents*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, kā mēdz teikt, "labāko esam atstājuši uz beigām". Šis ziņojums tika pabeigts pirmais, tieši pirms divām nedēļām, un divainā kārtā tas ir pēdējais, par kuru debatēsim.

Pirmkārt, man no visas sirds jāpasakās visiem, kuri ir strādājuši pie šī ziņojuma, īpaši, daudzu citu starpā — Francijas prezidentūras delegācijai. Es arī vēlētos pieminēt *Léglise-Costa* kungu, kurš ļoti profesionāli vadīja šo iniciatīvu. Mēs kopīgi esam atraduši saprātīgu jautājuma risinājumu varbūt pat visgrūtākajā iespējamajā laikā, proti, kad autobūves nozari moka briesmīga krīze.

Izskatot sīkāk, šis rezultāts nekādā ziņā nebija iepriekš izlemts secinājums, kaut vai ņemot vērā to, kāds bija šīs ziņojuma izstrādes sākums ar visiem strīdiem, kad pagājušā gada decembrī Komisija pieņēma attiecīgo priekšlikumu. Tomēr mums izdevās ne vien tos pārvarēt, bet arī vienlaikus panākt trīs lietas: mēs pastiprinājām savus centienus, uzlabojām mūsu stratēģiju un ieviesām lielāku elastību.

Es saku, ka mēs pastiprinājām savus centienus, jo, kā zināt, ir panākta vienošanās par Parlamenta ierosināto prioritāti; proti, ir iekļauts ilgtermiņa samazinājuma mērķis — līdz 2020. gadam 95 gramu CO₂ uz vienu kilometru. Tas ir acīmredzami svarīgi tāpēc, ka tas šo nozari saskaņo ar citām, uz kurām attiecas citi normatīvi instrumenti, piemēram, emisiju tirdzniecības sistēma, bet arī un jo īpaši tāpēc, ka tas ļauj uzņēmumiem attiecīgi plānot savus ieguldījumus, inovācijas un pētniecību, kas, manuprāt, ir būtiski šajā grūtajā laikā.

Otrkārt, es saku, ka mēs uzlabojām mūsu stratēģiju to iemeslu dēļ, kurus pirms īsa brīža izskaidroja *Corbey* kundze — patiesībā mēs palīdzējām veidot nākotni, veicinot ekoloģiskas inovācijas un pakļaujot tās stingriem kontroles pasākumiem; mēs veicinājām pētniecību, teiksim, saistībā ar jauniem dzinējiem vai jaunām degvielām; un mēs ieviesām “superkredītus” transportlīdzekļiem ar ārkārtīgi zemu emisiju. Tas paver stratēģisku redzējumu, kas, protams, būs atkarīgs no 2015. gada pārskata par tādu sistēmu testēšanu, ko izmanto, lai sniegtu precīzus un ticamus mērījumus tam, cik daudz dažādas tehnoloģijas palīdz samazināt emisijas.

Visbeidzot, kā jau teicu, mēs esam ieviesuši lielāku elastību, kā arī mums ir izdevies nostiprināt regulu, ir bijis iespējams pamatotā un godīgā veidā ļaut uzņēmumiem ieņemt pakāpenisku pieeju, jaunos pasākumus ieviešot laikā no 2012. līdz 2015. gadam. Vienlaikus, kā jums visiem zināms, mēs esam pārformulējuši procedūras tādā veidā, ka tās joprojām ļaus mums pārliecināt uzņēmumus ieguldīt, lai viņi varētu sasniegt paši savus konkrētos samazinājuma mērķus, tajā pašā laikā atvieglojot pāreju uz jauno sistēmu.

Es vēlreiz vēlētos pateikt, cik apmierināts esmu ar šo priekšlikumu; manuprāt tas ir izcils rūpniecības politikas darbs. Kauns, ka mums nav pilnvaru vai visu vajadzīgo instrumentu, lai iejauktos ar citiem instrumentiem vai citiem līdzekļiem, un es ceru, ka, Komisijai koordinējot, visas dalībvalstis pieņems saprātīgu politiku, lai veicinātu pieprasījumu, piemēram, izmantojot ekoloģisko nodokļu veidus, kā to ir izdarījusi Francijas valdība, lai nepieļautu konkurences kroplošanu. Tas būtu ārkārtīgi noderīgs papildu pasākums attiecībā uz esošo novecojušo transportlīdzekļu nomaiņu, vienlaikus ļaujot lielos apjomos laist tirgū efektīvākus automobiļus.

Es ceru, ka šodien mums arī būs tas prieks uzzināt Komisijas viedokli par šo kompromisu, jo līdz šim tas nav oficiāli izklāstīts.

Jean-Louis Borloo, *Padomes priekšsēdētājs*

. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos no visas sirds pateikties referentam *Sacconi* kungam, jo šis ir sarežģīts jautājums, un pašreizējā reālā un nopietnā rūpniecības un sociālā krīze Eiropā nav samazinājusi tā nopietnību.

Turklāt mēs esam saskārušies ar kaut ko tādu, kas būtībā simbolizē mūsu pilsētnieciskumu, to, kā mēs pārvietojamies, kāds ir mūsu dzīvesveids, mūsu rūpniecība, mūsu sabiedrība. Tāpēc tās bija neiespējamās derības par tematu, kurā turklāt realitātē ir tik daudz patērētājvalstu un tik maz ražotāju. Tāpēc tas bija ļoti sarežģīti.

Komisija, ciktāl iespējams, jau sākotnēji bija veikusi šo ļoti sarežģītu uzdevumu. Referents un Parlaments ir koriģējuši iespējamības jomu, un es uzskatu, ka ar 95 gramu perspektīvu, kas tiks atkārtoti precizēta 2013. gadā, bet kas tagad ir skaidri noteikta, ražotājiem tagad viss ir pārredzams un viņi varēs integrēt tehnoloģiju, lai sasniegtu šos rādītājus līdz 2020. gadam.

Mēs pašlaik neesam pārliecināti, cik lielas ir emisijas no pašreizējiem krājumiem. Mēs tikai zinām par tiem krājumiem, kas ir pārdoti, un tas nav tālu no 160 gramiem. Mērķis ir 95 grami, un pašreizējiem krājumiem, iespējams, ir vairāk par 200 gramiem. Tādi ir šī izaicinājuma apmēri. Tas patiešām ir ļoti iespaidīgs solis uz priekšu. Es nezinu, ko tagad teiks Komisija, bet, ņemot vērā to, ka tā ir vadījusi šo projektu no sākuma ar tik lielu gudrību, zināšanām un taktiskumu, man nav šaubu, ka galu galā tiks panākta vienprātība.

Stavros Dimas, *Komisijas loceklis*. – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ierosinātajā tiesību aktā par oglekļa dioksīdu un automobiļiem autobūves nozarei pirmo reizi tiks noteikti saistoši emisijas mērķi. Vienlaikus tas ir svarīgs rīks, lai palīdzētu dalībvalstīm sasniegt savus emisijas mērķus saskaņā ar priekšlikumu par dalībvalstu kopīgiem pasākumiem.

Panāktā kompromisa vienošanās Komisijas priekšlikumā ievieš virkni izmaiņu. Tie ietver mērķu pakāpenisku pieņemšanu laikā no 2012. līdz 2015. gadam, zemākus sodus par pirmajiem 3 gramiem, par kuriem ražotāji pārsniedz savus mērķus līdz 2018. gadam un visbeidzot — noteikums par to ekoloģisko inovāciju ņemšanu vērā, kas pašlaik netiek iekļautas, mērot emisijas testēšanas ciklu laikā.

Varētu arī uzskatīt, ka šie grozījumi vājina Komisijas priekšlikumu. Kompromisa priekšlikums ilgtermiņā, nosakot ilgtermiņa mērķi visu jaunu automobiļu emisijām līdz 2020. gadam nepārsniedz 95 gramu, kompensē šos zaudējumus. Iekļaujot attiecīgo mērķi, ar šo tiesību aktu tiks panākta aptuveni trešdaļa vajadzīgā samazinājuma tajās nozarēs, uz kurām neattiecas emisiju tirdzniecības sistēma, kas aptuveni ir tas, ko mēs sākotnēji bijām rēķinājuši 2020. gadam.

Panāktā kompromisa vienošanās dod labumu gan videi, gan patērētājiem, kuri ietaupīs naudu, mazāk maksājot par degvielu. Tā arī nodrošina ieguldījumu stabilitāti, ļauj ražotājiem paredzēt virzību, nostiprina

inovāciju un paredz lielākus ieguldījumus pētniecībā un attīstībā. Tādējādi tā ražotājiem piedāvās iniciatīvu pāriet uz globālajiem tirgiem, kuros tiek prognozēta ekoloģisku automobiļu pieprasījuma palielināšanās, un attiecīgi tā uzlabos Eiropas autobūves nozares konkurētspēju. Es vēlētos pateikties referentam *Guido Sacconi* kungam par viņa svarīgo ieguldījumu, lai panāktu vienošanos, un es ticu, ka rītdienas balsojumā jūs atbalstīsiet kompromisa vienošanos.

Werner Langen, *Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā es vēlētos pateikties referentam *Guido Sacconi*. Viņš vadīja labas un godīgas sarunas, un es domāju, ka rezultāts ir skaidri redzams. Trīspusējo sarunu iznākums atspoguļo dažus Rūpniecības komitejas pieprasītos pamatpunktus. 2020. gadam mēs pieprasījām vērīnīgus mērķus, mēs pieprasījām lēnu pakāpenisku ieviešanu, mēs vēlamies taisnīgu sloga sadalījumu, un mēs vēlamies ekoloģiskas inovācijas; ekoloģisko inovāciju atzīšanu arī atbalstīja lielais vairākums. Mēs gribam nodalīt specializētus transportlīdzekļus un mazizmēra sērijas, un vienīgais punkts, par kuru joprojām notiek diskusijas, ir sodu lielums. Es esmu pārliecināts, ka mēs varētu vēl vairāk samazināt sodus, un joprojām panākt šo efektu. Šī ir pirmā reize, kad mums ir saistoši mērķi, un šie saistošie mērķi izdarīs vajadzīgo spiedienu. Tā ir tālejoša programma, un tā bija pelnījusi, ka tiek panākta vienošanās.

Ja mēs par to visu spriežam kā Zaļo/Eiropas Brīvās apvienības grupa, tad jūs varētu teikt, ka viņi grib nogalināt govi, kam jādod piens. Citi vēlas to nepārtraukti slaukt nebarojot. Mēs esam atraduši saprātīgu kompromisu, un tā tam ir jābūt.

Martin Callanan, *PPE-DE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, iesākumā ļaujiet izrādīt patiesi dziļu cieņu par *Guido Sacconi* darbu pie šīs vienošanās. Man bija tas gods strādāt kopā ar viņu. Kādudien es pat varētu iemācīties itāliešu valodu, lai varētu ar viņu pienācīgi sazināties, kaut gan viņš nākamajā gadā dodas prom no Parlamenta. Viņš izdarījis fantastisku darbu, strādājot pie šīs regulas.

Eiropas autobūves nozare ir īpaši nozīmīga. Tā ir ļoti svarīgi daudzējādi — miljoniem cilvēku Eiropā darbs ir un iztika ir atkarīga no šīs ļoti svarīgās un savā ziņā mūsdienīgās nozares. Tā noteikti veido lielu daļu mūsu ražotāju eksporta noieta. Ar vairāku pasākumu palīdzību mums ir izdevies eksportēt lielu daļu mūsu ražošanas jaudas ārpus Eiropas. Mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem, lai to pašu neizdarītu autobūves nozarē.

Jāatzīst, ka es domāju, ka sākotnējais Komisijas priekšlikums ir pārāk drakonisks un uzliek pārāk lielu slogu autobūves nozarei, un daudzas tā daļas varbūt nebūtu iespējamas, neveicot lielas izmaiņas nozarē.

Tomēr tagad esam nonākuši pie ļoti laba un pieņemama kompromisa. Bija svarīgi tā vietā, lai nepārtraukti vicinātu pātagu, mēs atstātu vietu burkānam. Es domāju, ka tagad esam to izdarījuši — mēs esam iekļāvuši stimulus ražotājiem izstrādāt tīrāku un videi draudzīgāku tehnoloģiju, nevis tiem visu laiku draudēt ar milzīgiem sodiem.

Mēs nekad nedrīkstam aizmirst svarīgo uzdevumu, kas tajā būs jāveic dalībvalstīm attiecībā uz to nodokļu sistēmām, lai stimulus iegādāties tīrākus un videi draudzīgākus automobiļus padarītu pievilcīgākus.

Tagad tas ir labs priekšlikums, un mana grupa rītdienas balsojumā to atbalstīs. Es vēlreiz pateicos *Guido Sacconi* par viņa darbu. Es domāju, ka pēc ilgām sarunām, daudziem strīdiem un debatēm mēs esam panākuši pieņemamu kompromisu, un es par to izsaku atzinību Francijas prezidentūrai. Lai gan es uzskatu, ka visa pirmā lasījuma procedūra ir ārkārtīgi kļūdaina, es ceru ka mēs to nepieņemsim turpmākiem tiesību aktiem.

Pierre Pribetich, *PSE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs: “Kad Eiropa satiek labu ideju, tās kopā dodas apkārt pasaulei.” Atsaucoties uz šo prezidenta *Mitterrand* citātu, es vēlējos norādīt, ka šī klimata pārmaiņu pakete ir iespēja, reāla izdevība attīstīt mūsu teritoriju.

CO₂ regula jauniem automobiļiem, kas ir šīs pieejas daļa, ir kompromisa rezultāts, kā to sacīja mūsu kolēģis *Guido Sacconi*, kuru es apsveicu.

Tāpat kā attiecībā uz visiem kompromisiem, mēs to varam uztvert kā līdz pusei pilnu vai pustukšu glāzi. Tomēr mērķis 95 grami CO₂ uz vienu kilometru līdz 2020. gadam teicami atbilst tehnoloģijas revolūcijai, mērķim un filozofijai, kuru mēs vēlamies redzēt parādāties rūpniecības politikas jomās transportlīdzekļu nozarē, ko nopietni skar krīzes, un tas piešķir perspektīvu šim kompromisam.

Tomēr šai rūpniecības situācijai ir vajadzīgas vairākas sastāvdaļas: Eiropas Savienības finansiālās ieguldījumu iespējas, izveidot reālu Eiropas pielāgošanas fondu bezoglekļa ekonomikai, īpaši transportlīdzekļu pētniecības nozarē, kā arī apvienot attiecīgo nozaru darbiniekus, izveidojot konsultatīvu komiteju klimata pārmaiņu jautājumos, lai virzītu sociālo dialogu.

Krīzes un cīņas pret klimata pārmaiņām prasības nozīmē to, ka mums steidzami jārada jaunas rūpniecības politikas jomas, kuru pamatā ir šī spēja prognozēt, lai vadītu sociālo dialogu un attīstību nodarbinātību. “Gudrais izārstējas no mērķa, to sasniedzot”.

Tāpēc Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas deputāti atcerējās...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šī ir viena svarīgākajām klimata paketes daļām, jo autobūves nozare ir daudzu mūsu dalībvalstu ekonomikas pamatā. Tāpēc šī sadaļa bija jānoslēdz, lai automobiļu nozare varētu pievērst uzmanību krīzei, kas to nomāc, un tai nebūtu jāturpina cīnīties par to, kādi skaitļi tai jāsasniedz vai kādus tā var sasniegt.

Mums ir vajadzīga plānošanas drošība, un šī pakete mums garantē plānošanas drošību. Tā ir “tagad vai nekad” pakete. Tas ir “tagad vai nekad lēmums”, jo, ja mēs to nepieņemsim tagad, ja mēs tagad pāriesim pie otrā lasījuma, tad mums nebūs regulas par automobiļiem. Šī iemesla dēļ un tāpēc, ka tā ir īpaša zīme, es vēlētos apsveikt *Guido Sacconi*.

Kad viņš kā referents pārņēma šo grūto uzdevumu, nebija viegli panākt līdzsvaru. Viņam tas ir izdevies. Man jāatzīst, ka es izjūtu vislielāko cieņu par jūsu darbu, jo jums šajā ziņojumā ir izdevies radīt stimulus nozarei, bet vienlaikus ieviest sodus, kas, kā teica *Werner Langen*, varbūt ir nedaudz par lielu, bet kas panāk paradigmas maiņu, un tas ir tieši tas, kas mums šeit ir vajadzīgs.

Mēs nevaram uzbrukt autobūves nozarei, sakot, ka neesat sasnieguši mūsu mērķus. Un kāpēc gan tad, kad autobūves nozare izstrādāja *Smart* automobili, *Lupo* un *A2*, neviens tos nepirka? No automobiļiem izstāžu zālēs nav nekāda labuma. Tomēr tagad mēs esamo posmā, kurā ekonomiskās situācijas un mūsu sagatavoto tiesību aktu rezultātā var tikt sasniegta pāreja uz jaunu mobilitātes laikmetu.

Tāpēc es uzskatu, ka tā nav vājināšana; mūsu priekšā ir paradigmas maiņa, kuru esam palīdzējuši radīt, un šī paradigmas maiņa ieies vēsturē līdzās *Stavros Dimas* vārdam. Es vēlētos pateikties komisāram par viņa stūrgalvību, par viņa neatlaidību, jo galu galā tas panāca šo rezultātu.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es vēlētos uzslavēt *Stavros Dimas*. Viņš iesniedza ļoti saprātīgu priekšlikumu. Kauns, ka vides ministrs *Borloo* nenodrošināja *Dimas* kungam stingru atbalstu pret konservatīvajiem un reakcionārajiem Vācijas un īpaši Itālijas valstu vadītājiem. Tieši *Berlusconi* kungs un *Merkel* kundze nodrošināja, ka mums tagad ir direktīva, kas 2012. gadā, kad šīs direktīvas noteikumi vairs nebūs spēkā, radīs lielāku vidējo emisiju apjomu no jauniem Eiropas automobiļiem, nekā tas ir šodien. Kas gan noticis ar mērķi?

Langen kungs, es jums iepriekšējā reizē lūdzu sagatavot pierādījumu, ka esat spējīgs veikt šādu vienkāršu aprēķinu. Jebkurā gadījumā rezultātā es nonācu pie secinājuma, ka šī direktīva neizdarīs nekādu spiedienu ieviest jauninājumus, jo bez pieticīgajiem noteikumiem par robežvērtībām, tajā nav atzīts sodu mehānisms un tāpēc, ka 2020. gada robežvērtība nav noteikta kā obligāta.

Pašreizējo krīzi autobūves nozarē Eiropā radīja pati autobūves nozare. Gadu desmitiem tā gulēja un izvairījās no spiediena ieviest jauninājumus. Tā nereaģēja uz nepieciešamību aizsargāt klimatu vai enerģētikas krīzes prasības, un mēs atkal palaižam garām iespēju nodrošināt, lai šeit būtu konstruktīvs spiediens, līdz brīdim, kas ir krietni nākamajā desmitgadē.

Ja vien rīt netiks panākta vienošanās par saistošu ilgtermiņa mērķi, mana grupa nevarēs balsot par šo direktīvu. Man žēl, *Dimas* kungs, ka tam tā jābūt. Mums šī direktīva ir jāpadara par piemēru. Mums sev jājauc, vai eiropiešiem patiešām ir nopietna attieksme pret saviem mērķiem aizsargāt klimatu, vai viņi nav drosmīgāki ar saviem degvielu rijošajiem automobiļiem un automobiļiem kā statusa simboliem, nekā mēs esam šajā direktīvā.

Alessandro Foglietta, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos pateikties referentam *Sacconi* kungam par viņa izcilo darbu pie šī kompromisa, kas tika panākts ar izlēmību, apņēmību un, patiesi — izturību.

Ziņojumā par CO₂ emisiju samazināšanu no pasažieru transportlīdzekļiem ir pievienots svarīgs aspekts — cīņa pret klimata pārmaiņām. Faktiski pirmo reizi mums ir regulētas CO₂ emisijas no pasažieru transportlīdzekļiem, nosakot tālejošu un saistošu ilgtermiņa mērķi līdz 2020. gadam nodrošināt 95 gramus CO₂ uz vienu kilometru — laikā, kad gan nopietnā finanšu krīze, gan autobūves nozarei piešķirtās subsīdijas

valstīs ārpus ES ir smags pārbaudījums mūsu pašu nozarei. Mēs esam sekmīgi cīnījušies, lai iekļautu sodu samazinājumu par nelielu novirzīšanos no paredzētajiem mērķiem.

Mēs uzskatām, ka Komisijas izvēlētā samazinājuma mērķu noteikšanas metode, kuras pamatā ir vidēja automobiļa pašmasa, no vides viedokļa ir apšaubāma un nepamatota. Patiesi, šāda veida noteikums rada paradoksalu situāciju, kurā faktiski tiek sodīti transportlīdzekļi, kas ir vieglāki un mazāki, un tāpēc mazāk piesārņojoši. Tomēr es uzskatu un ceru, ka, pienācīgi līdzsvarots, šis teksts spēs sniegt lielu stimulu mērķtiecīgiem centieniem. Šo iemeslu dēļ es uztveru šo ziņojumu par transportlīdzekļu CO₂ emisiju samazināšanu kā nozīmīgu rezultātu, un tāpēc es atbalstu tā pieņemšanu.

Jens Holm, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Kopš 1990. gada emisijas Eiropas transporta nozarē ir palielinājušās vairāk kā par 30 %. Jau 1995. gadā Eiropas Komisijas attiecībā uz Eiropas automobiļiem ierosināja emisiju prasību 120 grami uz vienu kilometru. Tomēr tas, par ko mums tagad jābalso, ir zaudēta iespēja. Kad šis tiesību akts 2012. gadā stāsies spēkā, uz 35 % automobiļu attieksies atbrīvojums. Ar tā dēvētajām ekoloģiskajām inovācijām automobiļu ražotāji var laist atmosfērā vēl vairāk emisiju. Sodi ir tik zemi, ka ir lētāk ignorēt tiesību aktu, nekā mainīt ražošanu. Kas tiks gūts no Parlamenta prasības 95 grami uz vienu kilometru līdz 2020. gadam? Nekas!

Balsojiet par Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas un Zaļo/Eiropas Brīvās apvienības grupas izvirzīto 50. grozījumu. Tad mums būs patiešām saistoša emisiju prasība automobiļiem: 95 grami oglekļa dioksīda līdz 2020. gadam. Ja tas tiks pieņemts, mēs GUE/NGL grupā esam gatavi to atbalstīt. Pretējā gadījumā mēs to neatbalstīsim.

Mēdz teikt, ka, ja divus uzņēmuma vadītājus ieslēdz vienā telpā, viņi tūlīt sāks apspriesties par to, kā var sadalīt tirgu savā starpā un veidot karteli. Diemžēl tas arī attiecas uz divām lielākajām politiskajām grupām šajā Parlamentā: Eiropas Tautas partijas (Kristīgie demokrāti) grupu un Eiropas Demokrātu un Sociālistu grupu Eiropas Parlamentā. Atkal PPE-DE grupa un PSE grupa ir izvēlējušās ignorēt mūs, pārējos. Kuri tajā visā ir lielākie zaudētāji? Tā ir vide un sociālā demokrātija. Videi tā ir zaudēta iespēja pārņemt kontroli pār emisijām no automobiļiem. Attiecībā uz sociālistu grupu šī vienošanās parāda, ka viņi arvien vairāk sāk atgādināt videi nedraudzīgos politiskos oponentus PPE-DE grupā. Tas nevēsta neko labu.

Johannes Blokland, IND/DEM grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, brīvprātīgas vienošanās samazināt CO₂ emisijas automobiļu ražotāji noslēdza jau 1990. gados. Saskaņā ar tām līdz šim būtu bijis jāpanāk ievērojams emisiju samazinājums.

Tomēr praksē tam ir maz pierādījumu. Mūsdienās automobiļa vidējā CO₂ emisija nemaz tik ļoti neatšķiras no tās, kas bija pirms 10 gadiem. Tāpēc mēs esam noteikuši stingrus saistošus noteikumus. Tomēr spēcīgs nozares lobījs ir ievērojami vājinājis Komisijas sākotnējo priekšlikumu, ko es nožēloju.

Tomēr ir iekļauts šis ilgtermiņa mērķis 95 grami uz vienu kilometru līdz 2020. gadam, un es par to esmu gandarīts, bet tas, cik lielā mērā šis mērķis tiks efektīvi iekļauts pašreizējā tekstā, ir atkarīgs no interpretācijas. Turklāt ir vājinātas īstermiņa vienošanās, kas daļēji ir saistāmas ar apjoma un sodu pakāpenisku ieviešanu, kā rezultātā tiek paveikts mazāk pasākumu.

Tādēļ es nevaru atbalstīt pašreizējo vienošanos, kas panākta starp Padomi un Parlamentu, un man ir žēl, ka no Komisijas priekšlikuma nekas nav iznācis.

Amalia Sartori, (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es arī vēlos uzstāties, lai pateiktu paldies par paveikto darbu, īpaši par to, ko paveicis *Sacconi* kungs, kurš līdz šim ir uzkrājis pieredzi, kas viņam palīdz atrisināt pat vissarežģītākos gadījumus, bet, protams, arī par darbu, ko veikusi Francijas prezidentūra, Padome un Komisija. Viņu saskaņotie centieni mums ir ļāvuši pabeigt visas šīs klimata paketes, un īpaši šī attiecībā uz automobiļu nozari, kas, kā daudzi sacīja, radīja bažas pašreizējās ekonomiskās situācijas dēļ.

Daudzi no runātājiem šodien teica, ka šie ir tālejoši mērķi — no sākotnējiem 2012. gadam līdz galīgajiem 2020. gadam — un ka bija gudri izvēlēties šo vienoto laika periodu, kas arī attiecas uz citiem ziņojumiem, kurus mēs pieņemsi dažās nākamajās dienās. Es arī piekritu lēmumam modulēto sodu sistēmu ieviest pakāpeniski un iespējai ņemt vērā samazinājumus, kas panākti, izmantojot ekoloģiskās inovācijas. Viss minētais izrietēja no trīspusējām sarunām starp iestādēm, un, manuprāt, tas ir ļāvis mums atrast risinājumus, kas šajā jutīgajā laikā ražotājiem samazina ekonomiskās izmaksas, neietekmējot vispārējos mērķus. Tā piemērs ir superkredītu ieviešana tādiem automobiļiem, kuri rada mazāk par 50 g CO₂ uz vienu kilometru.

Turklāt es arī vēlētos norādīt, ka, visticamāk, ieņemtā pieeja, saskaņā ar kuru emisiju robežvērtība tiks palielināta atbilstoši transportlīdzekļa masai, nozīmēs to, ka uz mazākiem transportlīdzekļiem neattieksies vispārējais noteikums, ka “visvairāk maksā tas, kurš piesārņo visvairāk”. Tomēr mēs esam apmierināti ar iznākumu un ar prieku balsosim par šo ziņojumu.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, iesākumā es vēlētos pateikties *Sacconi* kungam par viņa milzīgo pacietību un gudrību, kas mums ļāva ne vien glābt videi, ekonomikai, nodarbinātībai un rūpniecībai būtisku regulu, bet arī ar šo regulu glābt visu enerģētikas un klimata paketi, kas faktiski bija atkarīga no šī filozofa akmens.

Es vēlētos apsveikt viņu un mūs, jo viņš panācis būtisku līdzsvaru starp burkānu un pātagu, un jo sevišķi viņam ir izdevies parādīt, kādi burkāni ir vajadzīgi, lai virzītu uz priekšu šādu sarežģītu dokumentu.

Šajā ziņojumā ir veicinātas ar samazinātām CO₂ emisijām saistītas ekoloģiskās inovācijas, sniegts atbalsts pētniecībai un inovācijai emisiju samazināšanas jomā un arī veicinātas biodegvielas un tām nepieciešamās degvielas uzpildes stacijas.

Tajā ir arī norādīti aprēķini jaunajam automobiļu parkam, piemērojot vajadzīgo mērķi, ar pārskatu un priekšlikumu, kas Komisijai jāierosina 2014. gadā, kurā arī tiks ņemta vērā šīs sistēma.

Tajā ir arī apskatīti nulles emisijas transportlīdzekļi un ļoti zemas emisijas transportlīdzekļi un to daudzskāršošanas potenciālu; tas palīdz rūpniecībai un paredz ne vien burkānu, bet arī pienākumu, kā arī patērētājiem nodrošina labāku piekļuvi informācijai.

Varbūt vienīgi man atļicis lūgt *Sacconi* kungu darīt visu, kas ir viņa spēkos, lai atkal atgrieztos Parlamentā.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, ja apsveram vēl pirms pāris mēnešiem izvirzītās ambīcijas attiecībā uz automobiļu CO₂ emisiju samazināšanu, tad šie priekšlikumi ir patiesi neapmierinoši. Tie kaitē apkārtējai videi un automobiļu vadītājiem, kas būs spiesti maksāt vairāk par tādu automobiļu izmantošanu, kuri patērē pārmērīgi daudz degvielas. Šie priekšlikumi kaitē pat Eiropas automobiļu ražošanas nozarei, kuru draud apsteigt daudz novatoriskāki konkurenti.

Automobiļu ražošanas nozari ietekmē finanšu krīze. Taču nekas no tā, ko darām, nekādi priekšlikumi vai tiesību aktu īstenošana tagad nespēs mainīt šīs nozares pašreizējo situāciju. Viss, ko automobiļu projektētājiem varam ieteikt, ir sēdēt pie datoriem un sākt nākotnes automobiļu konstruēšanu un projektēšanu.

Šie tiesību akti ir neapmierinoši, un tas ir slikti. Ņemot vērā Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras prognozes par to, ka desmit gadu laikā naftas rezerves visā pasaulē būs izsmeltas, tiesību aktus iespējams raksturot kā absolūti nesaprātīgus. Es par tiem nebalsošu.

Matthias Groote (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vēlos izteikt pateicību *Guido Sacconi* kungam, jo viņš paveicis neiespējamo. Ņemot vērā to, par ko esam vienojušies gan *Davies* kunga ziņojumā, gan ziņojumā par Konkurētspējīgas autobūves nozares tiesisko regulējumu 21. gadsimtam (CARS 21), kuros tiesību aktus pieņemt patiesībā grūti pieņemt tikai 2015. gadā, Komisijas priekšlikuma būtība kopumā ir nosargāta, un sociālie, ekoloģiskie un ekonomiskie kritēriji ir sabalansēti.

Runājot par inovācijām, jāteic, ka *Guido Sacconi* ir ierosinājis labu un novatorisku instrumentu, jo tiks apbalvoti nevis tie, kas sēž izstāžu zālēs vai atklāti vēro motoršovus, bet gan ražotāji, kas izgatavo un pārdod automobiļus, kuru emisijas ir mazākas nekā 50 grami CO₂. Lai saņemtu prēmiju, automobiļi ir jāpārdod. Tas būs spiediens uz nozares pārstāvjiem un nodrošinās to, ka automobiļi pēc iespējas ātrāk nonāk līdz patērētājiem.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, tā nu sanācis, ka tikai vakar apspriedām *Groote* kunga ziņojumu. Tas ir ļoti labs ziņojums, kurā aplūkota ne tikai automobiļu, bet arī smagkravas transportlīdzekļu nozare.

Tagad *Sacconi* kungs ar savu ziņojumu ir mūs apsteidzis. Mums ir visas tiesības skaļi un skaidri apgalvot, ka Eiropas Savienība un Parlaments veic visus iespējamus pasākumus, lai vides aizsardzības aspektā nodrošinātu mūsu ļaudīm, mūsu pilsoņiem aizvien augstāku dzīves līmeni. Mums jānodrošina, lai nozares pārstāvji var īstenot šos pasākumus. Tas nebūs viegli, bet, šķiet, ka tas tiešām būs iespējams.

Nākamais, ko vēlos teikt, ir tas, ka mūsu ieplānotajām jaunajām precēm nepieciešami pircēji. *Sacconi* kunga darbs ļauj cerēt uz panākumiem vides aizsardzībā un iespējā ražot transportlīdzekļus, pēc kuriem tirgū būs arī pieprasījums. Vēlos viņam par to pateikties.

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vēlos sveikt *Sacconi* kungu par viņa darbu un tā sasniegtajiem rezultātiem.

Priekšlikumam, ko patlaban izskatām, ir divi galvenie mērķi: izmantojot tehnoloģiskus uzlabojumus jaunajos transportlīdzekļos, līdz 2020. gadam panākt 95 gramu emisiju limitu uz katru nobraukto kilometru, kā arī samazināt šo limitu un veicināt ekonomiskāku braukšanas stilu, uzlabojot citas sistēmas un detaļas, piemēram, riepas un gaisa kondicionierus.

Mēs atbalstām vienošanos, jo tā ir sabalansēta. Ar tās palīdzību iespējams ievērojami samazināt CO₂ emisijas un saglabāt Eiropas automobiļu ražošanas nozares konkurētspēju.

Mēs strādājam, lai 2020. gadā panāktu mērķtiecīgu vienošanos. Tas, ko lūdzam automobiļu ražošanas nozarei, daudz neatšķiras no tā, ko esam lūguši citām nozarēm, un tagad šīs nozares pārstāvjiem pašiem jāveido stratēģija, lai sasniegtu nospraustos mērķus.

Viena trešdaļa no visiem pasaules automobiļiem tiek ražota Eiropā. Ja vēlamies saglabāt savu privilēģēto stāvokli, mums jāpanāk, lai mūsu automobiļi ir videi visnekaitīgākie un uz ceļa visdrošākie. Tādēļ mums būs jāiegulda inovācijās un visu automobiļu atjaunošanas veicināšanā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) (*iesākumā bija izslēgts mikrofons*) ... veido aptuveni vienu trešdaļu siltumnīcefekta gāzu emisijas, kas nonāk atmosfērā. Nav šaubu par to, ka jāatbalsta novatoriski risinājumi, kuru mērķis ir radīt videi nekaitīgas tehnoloģijas.

Pēdējā laikā šajā jomā esam panākuši ievērojamus sasniegumus. Tomēr pastāvīgais transportlīdzekļu skaita pieaugums nozīmē to, ka pozitīvais efekts vēl nav pārāk jūtams. Tādēļ Komisijas iniciatīva paātrināt izmaiņu gaitu šķiet solis pareizajā virzienā.

Mums jāņem vērā samita mērķis, proti, kaitīgo savienojumu emisiju ierobežošana. Tomēr mums jāreķinās arī ar transportlīdzekļu ražotāju argumentiem. Tie norāda, ka Eiropas automobiļu nozarē nodarbināti tūkstošiem strādnieku, un tā ir viens no Eiropas ekonomikas varas simboliem. Pārāk stingru prasību uzspiešana un augstāka saražoto automobiļu cena var kaitēt nozares konkurētspējai. Tas savukārt radītu ievērojamu skaitu zaudētu darba vietu.

Ņemot vērā ekonomiskās krīzes negatīvās sekas mehānisko transportlīdzekļu nozarē, šīs bažas ir pamatotas.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Vēlos apsveikt *Sacconi* kungu saistībā ar viņa ziņojumu par ļoti nozīmīgu jomu ekonomisku un sociālu perspektīvu ziņā. Tas ir fakts, kas konstatēts Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā. Šis mērķis tiks sasniegts, veicot uzlabojumus transportlīdzekļu dzinēju tehnoloģijā un tehnoloģiskās inovācijās.

Līdz 2012. gadam pasažieru automobiļu radītās oglekļa dioksīda emisijas nedrīkstēs pārsniegt 130 g/km. Transportlīdzekļu ražotājiem pakāpeniski jānodrošina, lai līdz 2012. gadam šīm prasībām atbilstu 65 % jauno automobiļu un līdz 2015. gadam — visi jaunie automobiļi. Prēmiju shēma būs piemērojama automobiļiem, kuru emisijas nepārsniegs noteikto limitu. Savukārt sods tiks uzlikts ražotājiem, kuru izgatavoto automobiļu emisijas pārsniegs šo limitu. Lai varētu ražot videi nekaitīgus automobiļus, autoražošanas nozarei ir jāiegulda jaunās tehnoloģijās. Paldies!

Marios Matsakis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es apbrīnoju *Sacconi* kungu un parasti viņam piekrītu, tomēr šis nav tas gadījums.

Mērķis 12 gadu laikā sasniegt 95 g/km diemžēl nav nekāds sasniegums. Tā ir liela neveiksme, un es brīnos, vai šie tiesību akti ir par vides aizsardzību vai automobiļu ražotāju aizsardzību?

Man radies iespaids, ka šajā reizē vides aizstāvji, arī komisārs *Dimas* kungs, ir uzsākuši cīņu, lai saudzētu vidi, bet zaudējuši cīņā ar lielākajiem autoražotājiem. Tas ir ļoti skumji, jo mums bija izdevība rīkoties citādi, bet mēs to palaidām garām.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, ko mēs cenšamies aizsargāt, izvirzot samazinātas prasības automobiļu nozarei? Mēs runājam par tiesību aktu nepilnībām. Tās nav nepilnības. Tās ir kā avārijas izeja automobiļu ražošanas nozarei, kas izvairās no jebkādas atbildības un prasībām. Kurš no tā ir ieguvējs?

Vai mēs turpināsim ražot automobiļus, ar kuriem neviens šajā pasaulē nevēlas braukt? Nē. Vairums automobiļu turpmāk tiks pārdoti Ķīnā, Indijā un citās jaunattīstības valstīs. Šajās valstīs vēlas mašīnas ar zemu enerģijas patēriņu. Mūsu planēta un Eiropas patērētāji vēlas automobiļus ar zemu enerģijas patēriņu. Vai mēs ļausim automobiļu ražošanas nozarei cerēt, ka tā varēs ražot automobiļus, kurus neviens nevēlas? Nē. Tā attiecībā uz vidi, patērētājiem, ekonomiju un pētniecību ir slikta politika. Citiem vārdiem sakot — pilnīga izgašanās. Tādēļ mēs nespējam atbalstīt šo priekšlikumu.

Priekšsēdētājs. – *Sacconi* kungs, debates tuvojas noslēgumam, taču, manuprāt, nav panākta vienošanās.

Guido Sacconi, referents. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, ikviens ar papīra un pildspalvas palīdzību var veikt vienkāršu aprēķinu. Ņemot vērā, ka vidējās CO₂ emisijas no automobiļiem, kas pārdoti 2005. gadā, bija 159 gramu uz vienu kilometru, un, pamatojoties uz regulu, kurā noteikts saistošs mērķis, lai uz vienu kilometru būtu ne vairāk kā 95 gramu emisiju, kas jāsasniedz līdz 2020. gadam, mums pārdoto automobiļu vidējās emisijas 2020. gadā jāsamazina par 38 %. To ir viegli izrēķināt, un, lai iegūtu atbildi, nav vajadzīgs ietekmes novērtējums. Manuprāt, tas ir kas ārkārtējs.

Atvainojos tiem, kas mani slavējuši un pateikušies par manu darbu, kā arī tiem, kas akceptē kompromisu un kas, šķiet, ir liels jūsu vairākums. Ļaujiet man galvenokārt uzrunāt mūsu draugus no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas, proti, *Davies* kungu un opozicionārus, kuri atkal pierāda, ka nespēj uzņemties atbildību. Viņi pieprasa cēlus mērķus, bet lēmumu pieņemšanu atstāj mūsu ziņā.

Tātad man atliek cerēt, ka neatkārtosies tas pats farss, kādu piedzīvoju ar REACH regulu (Ķīmisku vielu reģistrēšana, vērtēšana, licencēšana un ierobežošana), jo šīs pašas grupas apgalvoja, ka arī REACH regula bija padošanās un nodevība. Pēc mēneša šo grupu tīmekļa vietnē REACH tika pasludināta par lielāko Eiropas Savienības sasniegumu vides aizsardzības jomā, tādējādi padarot ES par pasaules līderi attiecībā uz kontroli pār ķīmiskām vielām. Ceru, ka šoreiz man šis farss tiks aiztaupīts.

Borloo kungs un *Dimas* kungs, paldies jums. Jūsu izteiktais viedoklis ir skaidrs, un tas mums rītdienas balsojumā palīdzēs pabeigt šo sarežģīto darbu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2008. gada 17. decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Ivo Belet (PPE-DE), rakstiski. – (NL) Šorīt Limburgas augstākās izglītības iestādē piedalījos konferencē par videi nekaitīgu mobilitāti. Uzmanība šajā konferencē tika pievērsta elektriskajiem automobiļiem. Ir skaidri redzams, ka pienācis īstais laiks, lai sāktu izmantot šo videi nekaitīgo tehnoloģiju. Ir beigusies ēra, kad enerģija tika ražota ar fosilo kurināmo.

Krīze, ko pašreiz piedzīvo arī automobiļu ražošanas nozare, sniedz mums iespēju pilnībā mainīt kursu. Ražotājiem apmaiņā pret valdības atbalstu un garantijām, kuras tie saņem, ir vairāk jāiegulda nākotnes tehnoloģijās vai, citiem vārdiem sakot, jārada plašāks klāsts akumulatoru, ko cilvēki var atļauties nopirkt.

Valdībai savukārt finansiāli un apņēmīgāk jāatbalsta šī pāreja.

Kopš 2005. gada darba kārtībā bijis Komisijas priekšlikums par automobiļu nodokļu reformu un Eiropas līmeņa koordināciju šajā saistībā. Šis priekšlikums vēlreiz jāiesniedz ministriem. Automobiļu nodoklis ir jāpārreģina, pamatojoties uz emisiju kritērijiem. Finansiāls atbalsts jāsniedz tiem, kas pārvietojas ar elektriskajiem automobiļiem, kuri nemaz vai gandrīz vispār neemitē CO₂ vai kvēpu daļiņas.

Ir pienācis laiks radikālām pārmaiņām. Inženieri savu darbu ir padarījuši. Tagad ir pienākums valdībai ar steigu norādīt automobiļu ražotājiem pareizo virzienu.

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Šodienas debatēs par tā saukto vides tiesību aktu kopumu tiek apstiprināti vērienīgie mērķi, kurus Eiropa pati sev noteikusi, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām. Eiropas autobūves nozare ir daļa no Eiropas stratēģijas, kurai jāpanāk siltumnīcefekta gāzu emisiju 20 % samazinājums, mazāks energoresursu patēriņš mūsu saimniecībās un līdz 2020. gadam jāpavairo salīdzinājumā ar 1990. gadu iegūtā enerģija no atjaunojamiem energoresursiem.

Tas ir tieši saistīts ar CO₂ emisiju samazināšanu. Saskaņā ar ES datiem vieglie automobiļi rada 12 % no visām CO₂ emisijām Kopienas teritorijā. Augstais emisiju līmenis galvenokārt saistīts ar automobiļu skaita

palielināšanos un ar aizvien biežāku autotransporta izmantošanu. Taču, neskatoties uz to, nav veikti dzinēja konstrukciju un transportlīdzekļa masas uzlabojumi.

Līdz 2012. gadam vieglo automobiļu emisiju ierobežojumu paredzēts samazināt līdz 120 gramiem uz vienu kilometru. Tāpat ir paredzēts izveidot ilgtermiņa stratēģiju, lai līdz 2020. gadam šo ierobežojumu samazinātu līdz 95 gramiem uz vienu kilometru. Tas atbilst Eiropas Parlamenta viedoklim, ka nepieciešami pieci līdz septiņi gadi, lai klajā laistu jauna veida mehāniskos transportlīdzekļus. Tas, protams, ietekmē mehānisko transportlīdzekļu nozares ražošanas ciklus un to attīstību.

Attiecībā uz vidi pieņemtie principi noteikti ir ļoti mērķtiecīgi. No otras puses, saskaņā ar jaunajiem standartiem nepieciešams lielāks ieguldījums pētniecībā un attīstībā. Šis ieguldījums veicinās zinātniskus pētījumus par tehniskiem risinājumiem, kas ļauj ietaupīt degvielu. Tas mehānisko transportlīdzekļu nozarē palielinās inovāciju apjomu, kas savukārt veicinās Eiropas ekonomikas konkurētspēju.

Martin Kastler (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Pašreizējā finanšu un ekonomiskā krīze autobūves un apgādes nozarei ir smaga nasta. Tirdzniecības rādītāji krītas, un daudzas ražotnes savu darbību līdz gada beigām apturējušas. Vācijā ar automobiļu ražošanu tieši vai netieši saistīta katra septītā darba vieta. Mums jābūt svarīgam politiskam mērķim, proti, radīt pamatnosacījumus, kas ļautu arī krīzes laikā Vācijā saglabāt darba vietas. Tādēļ šie tiesību akti ierosināti pilnīgi neatbilstošā brīdī.

Man žēl, ka iesniegtajā ziņojumā paustā pieceja nerada stimulu samazināt emisijas. Manuprāt, šī pieceja būtu derējusi kā stimuls cīņai pret klimata pārmaiņām, arī ekonomiskās krīzes laikā. Draudi par bargiem sodiem nav risinājums.

Tādēļ uzskatu, ka tiek ierosinātas programmas, kas pamatotas ar personisku interesi kaitēt Vācijas ekonomikai. Man svarīgi, lai tiktu veicināta klimata aizsardzība, taču tas nevar notikt, ja tiek kaitēts kādai ES dalībvalstij. Šī regula kaitē ne tikai Vācijas automobiļu ražotājiem, bet arī vidējiem uzņēmumiem, no kuriem daudzi atrodas Nirnbergas metropoles reģionā. Kā jaunais Eiropas Parlamenta deputāts no Nirnbergas es nevaru atbalstīt šo ziņojumu.

16. Klimata pārmaiņas un enerģētika (noslēgums)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir Padomes un Komisijas secinājumi par klimata pārmaiņām un enerģētiku.

Jean-Louis Borloo, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man sakāmas trīs svarīgas lietas.

Pirmā attiecas uz metodi, procedūru un koplēmumu. Esmu dzirdējis, ka vienošanās pirmajā lasījumā nedrīkst radīt precedentu. To neviens nevēlas. Uzskatu, ka Kopenhāģenas un Parlamenta demokrātiskā procesa īpašie apstākļi nozīmē, ka lēmums mums bija jāpieņem jau pirmajā lasījumā vai arī, iespējams, vienošanās nenotiktu. Tomēr, uzskatu, ka padziļināta un ļoti pamatīga Komisijas priekšlikuma izskatīšana, kā arī Padomes darbs attiecībā uz enerģētiku un vidi nozīmē, ka vienošanās būtu panākta tik un tā. Uzticības pakts, kas sagatavots pirms trīs nedēļām trialogu laikā, savā ziņā ļāva mums nonākt pie slēdziena

Tieši Parlamentā, kā ierasts pēdējā instancē, rītdien būs izšķirošais balsojums.

Otrā lieta attiecas uz visiem dokumentiem. Zinu, ka jebkurā punktā ārkārtīgi lielu uzmanību varam veltīt metodei. Vēl svarīgāka par metodi ir godīga garantija, ka nododamies pasākumiem, kas palīdz sasniegt mērķus.

Minēšu piemēru par automobiļu radītājam un visrūpīgāk apspriestajām CO₂ emisijām. Nepiekrītu izteiktajiem viedokļiem, jo, runājot par autobūvi, jāteic, ka jūs visi ļoti labi apzināties, ka automobiļu projektēšanai un konstruēšanai nepieciešami vairāki gadi. *Davies* kungs, jūs to zināt. *Harms* kungs atbalstīja Komisijas priekšlikumu, kurā nebija pieminēts 95 gramu limits. Būtībā, trialogos panāktā vienprātība ir mazs mierinājums attiecībā uz īstermiņa vai tūlītējiem sodiem, kas nespēj panākt tūlītēju tādu automobiļu ražošanu, kuri uz katru nobraukto kilometru rada nevis 120 gramu, bet gan 95 gramu lielas emisijas.

Iespējams, mēs varējām diskutēt un noskaidrot, ko vēl varētu darīt. Es to neapstrīdu, taču uzskatu, ka metodes, kas pieņemtas visos sešos dokumentos, ir Komisijas atkāpšanās ceļš.

Komisija ierosinājusi sarežģītus priekšlikumus, jo arī dalībvalstu, nozares un sociālā klimata situācija ir sarežģīta, taču uzskatu, ka mums ir līdzekļi, lai sasniegtu pirmo posmu un vienotos par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu.

Trešā lieta, par kuru vēlos izteikties, ir ārējā izpaušme un gatavošanās Kopenhāgenai. Tā kā pirms trīs dienām biju Poznaņā, izteikšos cik personiski vien iespējams. Svarīgas sarunas Kopenhāgenā nebūs iespējamas, ja mēs kā eiropieši nebūsim 100 % lepnī par savu pirmo darbības posmu. Ja mēs nenovērtēsim daudzus ES partnerus, arī partnerus no Kanādas, Austrālijas, Ķīnas un Krievijas, kā arī, ja nenovērtēsim savu pirmo posmu kā lielu sasniegumu, tad neesiet pārsteigti, ka citi sarunās Kopenhāgenā arī mūs neuztvers nopietni. Viņiem nebūs Eiropas Kopienas Tiesas, kas nodrošina attiecīgo direktīvu pienācīgu īstenošanu.

Tādēļ, lūdzu, sāksim iekšējās debātes; tas ir pilnīgi saprotami. Protams, pastāv balsojums, taču, ticiet man, visa nozare ir sapratusi šo vēstījumu. Lai kas arī nenotiktu, arī Eiropas pilsoņi ir sapratusi šo vēstījumu, un tam nav nekā kopīga ar mums vai mūsu direktīvām. Gluži vienkārši visa pasaule mūsos klausās, tādēļ nepazemināsim ārkārtējo sasniegumu.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, vēlos pateikties visiem runātājiem, kas šodien uzstājušies, par konstruktīvo ieguldījumu, un mudinu jūs tiesību aktu kopuma kompromisu atbalstīt vēl pirms mums. Pieņemot kompromisa vienošanos, Eiropas Savienība demonstrēs to, ka ar pietiekošu politisko gribu par saprātīgu cenu iespējams veikt konkrētus pasākumus, kas nepieciešami, lai cīnītos ar klimata pārmaiņām. Ja 27 dalībvalstis, kuru sociālā un ekonomiskā situācija ir tik dažāda, spēj vienoties par relatīvi īsu termiņu, kurā jāveic ļoti sarežģīti un tālejoši pasākumi, tad kādēļ gan lai nepanāktu līdzīgu vienošanos arī starptautiskā mērogā? Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) konferences laikā, kas pagājušajā nedēļā notika Poznaņā, bija skaidrs, ka Eiropu vēro visa pasaule un ka mūsu rīcība izšķiroši un pozitīvi ietekmēs starptautiskās sarunas.

Vēlos izteikt īsus komentārus par dažiem punktiem, kas iztirzāti šajās debatēs.

Pirmkārt, par automobiļiem: ar kompromisa priekšlikuma palīdzību mūsu pirmais sasniegums būs obligāti standarti, kas izvirzīti Eiropas automobiļu ražotājiem. Tas ir ļoti svarīgi, un tāpēc vien ir iemesls balsot par priekšlikumu, kas ir daļa no tiesību aktu kopuma. Priekšlikums palīdzējis sasniegt aptuveni vienu trešdaļu no Komisijas sākotnējā priekšlikuma mērķiem tādās nozarēs, uz kurām neattiecas emisijas kvotu tirdzniecības sistēma (ETS). Tiks sasniegta viena ceturtdaļa no pašreizējā priekšlikuma mērķiem, un, ja vēl tiks ņemts ilgtermiņa mērķis samazināt emisijas līdz 95 gramiem, tad varētu sasniegt vienu trešdaļu no pašreizējā priekšlikuma mērķiem, kā sākotnēji cerējām. Protams, kā *Davies* kungs jau minēja, Eiropas automobiļu ražotāju interesēs ir pēc iespējas drīz radīt tehnoloģiskas inovācijas, kas samazinātu automobiļu degvielas patēriņu, jo tādējādi sabiedrība sāks izmatot videi nekaitīgus automobiļus un ražotāji no tā gūs labumu un peļņu. Protams, patērētājiem nebūs tik daudz jāmaksā par degvielu, un labumu no videi nekaitīgiem automobiļiem gūs arī pati vide. Tātad, lai arī tā ir tikai daļa no visa tiesību aktu kopuma, es balsošu par to.

Otrkārt, izsole: esam saņēmuši lielu kritiku par to, ka jāsamazina kvotu apjoms izsolēs. Pirmajā un otrajā tirdzniecības posmā tika izsolītas maksimāli 4 % kvotu: tika izsolīti 4 % kvotu. Tagad pēc izsolāmo kvotu apjoma samazināšanas tiek izsolīti pat vairāk nekā 50 % no tām. Izsole ir ļoti svarīga. Tas ir labākais kvotu piešķiršanas veids. Izsole ir saskaņā ar principu „piesārņotājs maksā” un neļauj gūt virspeļņu. Izsolē iespējams gūt finansējumu, kas nepieciešams cīņā pret klimata pārmaiņām un citām labām lietām. Vēl joprojām ir stimuls: tiks izsolīti vairāk nekā 50 %, un šis skaits ar katru gadu palielināsies. Ja dažas no valstīm, kas var atteikties no elektroenerģijas nozares, šo iespēju neizmantos, tad, manuprāt, ar laiku šie procenti vēl pieaugs.

Runājot par virspeļņu, kas varētu rasties bezmaksas kvotu piešķiršanas rezultātā: dalībvalstīm, kuras par to ļoti nobažījušās, vēl joprojām ir iespēja virspeļņu aplikt ar nodokļiem. Tomēr pastāv veidi, kā risināt šo jautājumu, un katram Eiropas Parlamenta deputātam savā valstī ir balsstiesības.

Runājot par ārējo kredītu izmantošanu nozarē, uz kuru neattiecas ETS, jāteic, ka mani pārsteidza daži šodien izteiktie argumenti. Vai tad mēs neatbalstām Ekoloģiski tīras attīstības mehānismus (CDM)? Vai mēs neatbalstām Kioto Protokola elastīgo mehānismu? Vai mēs grasāmies tos neatbalstīt Kopenhāgenas starptautiskajā nolīgumā? Vai, jūsuprāt, sarežģītais Kopenhāgenas Nolīgums būtu iespējams, ja nebūtu šie elastīgie mehānismi?

Tad kāda ir jūsu nostāja? Es to nesaprotu. Vai jūs esat pret elastīgajiem mehānismiem, ieguldījumiem jaunattīstības valstīs, pret tehnoloģiju nodošanu šīm valstīm, emisiju samazināšanu un, protams, šo valstu kredīšanu? Protams, nepieciešams līdzsvars, lai mēs to vietā neveiktu lielāko daļu darba. Mums jāpalīdz šīm valstīm realizēties tepat Eiropas Savienībā, jo tā ir labāk mūsu ekonomikai. Tā ir vieglāk pielāgoties

turpmākām prasībām attiecībā uz emisijām ar zemu oglekļa saturu, un tas mūsu uzņēmējdarbībai un nozarei sniegs pirmo izšķirošo impulsu. Tas būs stimuls radīt jaunas tehnoloģijas un energoefektivitāti, kā arī veicināt atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanu.

Protams, visam jābūt līdzsvarā, un uzskatu, ka šis līdzsvars netiks pārtraukts, par 10 % palielinot ārējo kredītu izmantošanu nozarēs, uz kurām neattiecas *ETS*, jo tieši par to mēs runājam. Un atkal, atbildot uz to deputātu argumentiem, kas pārstāv valstis, kuras pieprasījušas izņēmumus, man jāteic: labi, neizmantojiet šo izņēmumu savās valstīs. Tas, kā ietekmēt sabiedrības viedokli un panākt, lai valdība jūsu valstī neizmanto šo papildu 1 %, ir jūsu ziņā.

Uzskatu, ka galu galā šis izņēmums vairumā gadījumu netiks izmantots, jo ir tik daudz nosacījumu, lai iegūtu papildu 1 %. Atgādinu, ka papildu 1 % izmantošana *CDM* projektos pieļaujama vismazāk attīstītajās valstīs. Ja pareizi atceros, galvenā diskusija, kas mums ar jaunattīstības valstīm bija ANO konferencē Poznaņā, bija par to, ka šajās valstīs neīstenojam daudz projektu. Viens no jautājumiem, ko apspriedām, bija par to, kā labāk sadalīt šos projektus starp jaunattīstības valstīm un it īpaši starp vismazāk attīstītajām valstīm. Protams, ļoti svarīgi, lai *CDM* būtu augstas kvalitātes; šo jautājumu apspriedām ANO konferencē Poznaņā un panācām progresu. Ceru, ka līdz Kopenhāgenas konferencei būsīm beiguši diskusijas par *CDM* uzlabojumiem un pārredzamību, kā arī par absolūti nepieciešamo papildināmības principu.

Pēdējā lieta, par ko vēlos izteikties ir jautājums par to, vai tiesību aktu kopums mūs apdraud. No dažiem mūsu kolēģiem esmu dzirdējis, ka tas apdraud viņu ekonomiku un it īpaši izsoli. Vēlos jums atgādināt, ka ieņēmumus, kas iegūti izsolēs, paturēs attiecīgās dalībvalstis; šī nauda netiks citām valstīm, tā paliek attiecīgās valsts finanšu ministrijas pārziņā, un to var izmantot labiem mērķiem, arī sociālu jautājumu risināšanā. Ja paaugstināsies maksa par elektrību un būs zema energoefektivitāte, jūs varēsiet segt daļu no paaugstinātās elektrības maksas. Tātad es nesaprotu, kādus draudus šo valstu ekonomikai rada izsole: tiesību aktu kopums paredzēts, lai pārvarētu krīzi. Man vairs nav laika par to strīdēties, tomēr šis jautājums jau ir apspriests, un es negrasos pie šīs diskusijas atgriezties.

Ļaujiet man pabeigt šo runu, izsakot sirsnīgu paldies Eiropas Parlamentam, prezidentvalstij un Padomei par viņu lielisko sadarbību attiecībā uz tiesību aktu kopumu, kā arī par attiecīgiem priekšlikumiem par oglekļa dioksīdu, automobiļiem un degvielas kvalitātes direktīvu. Īpaši novērtēju Parlamenta un referentu konstruktīvo attieksmi, kuras dēļ starp iestādēm panāka vienošanās par šo svarīgo tiesību aktu kopumu. Pieņemot šo tiesību aktu kopumu, jūs nodrošināsiet, ka Eiropas Savienībā notiek konkrēti pasākumi, kas apstiprina apņemšanos samazināt emisijas, kā arī pierādisiet Eiropas vadošo nozīmi starptautiskās sarunās par klimata pārmaiņām. Liels vairākums atbalsta šos pasākumus; jo spēcīgāks būs vēstījums, ko attiecībā uz savu apņemšanos risināt klimata pārmaiņu jautājumu sūtīsim saviem starptautiskajiem partneriem, jo efektīvāk spēsim tos pārliecināt sekot mūsu piemēram. Tādēļ es jūs mudinu šodien atbalstīt šo tiesību aktu kopumu.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, man ir tas gods pabeigt šīs konstruktīvās debates. Tās ir liels sasniegums. Kurš gan būtu ticējis, ka spēsim vienoties par tik sarežģītu pasākumu kopumu. Vēl jo vairāk, vienoties ne tikai ar pilnīgu Padomes vienprātību, bet jau pirmajā lasījumā panākt vienošanos ar Parlamentu par šiem sarežģītajiem jautājumiem. Tas patiesi ir liels sasniegums.

Tikai vēlos pieminēt, ka vienošanās laikā Komisija sniegusi vairākas deklarācijas. Tās ir nodotas Parlamentam, lai varētu tās pievienot mūsu debašu protokola pielikumā.

Kopīgiem spēkiem esam panākuši vienošanos, un man ir prieks jums to uzticēt. Vēlu jums veiksmi rītdienas balsojumā.

Komisijas paziņojumi par klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu

Emisijas kvotu tirdzniecība – A. Doyle ziņojums

Komisijas paziņojums attiecībā uz pārskatītās ETS direktīvas 10. panta 3. punktu

Laikposmā no 2013. līdz 2016. gadam dalībvalstis tos ieņēmumus, kas gūti kvotu izsolēs, var arī izmantot, lai atbalstītu īpaši efektīvu spēkstaciju celtniecību, tostarp tādu jauno enerģijas ražošanas spēkstaciju celtniecību, kuras ir gatavas oglekļa uztveršanai un uzglabāšanai (*carbon capture and storage – CCS*). Jaunajām iekārtām, kuru efektivitāte ir lielāka nekā spēkstacijai saskaņā ar Komisijas 2006. gada 21. decembra lēmuma

(2007/74/EK)⁽¹⁾ 1. pielikumā noteikto vērtību, dalībvalstis var sniegt atbalstu līdz 15 % no kopējām ieguldījumu izmaksām jaunai spēkstacijai, kas gatava uztvert un uzglabāt oglekli.

Komisijas deklarācija pie 10 a. panta 4 a. punkta par grozījumiem Kopienas pamatnostādņēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai

Dalībvalstis var uzskatīt, ka konkrētām iekārtām, kurām ir konstatēts ievērojams CO₂ emisiju pārvirzes risks, nepieciešama pagaidu kompensācija attiecībā uz izmaksām, kas saistītas ar siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisijām un iekļautas elektroenerģijas cenās. Ja netiks noslēgta starptautiska vienošanās, Komisija apņemas līdz 2010. gadam apspriesties ar dalībvalstīm un pārveidot Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai, lai tādējādi radītu sīki izstrādātus noteikumus, kas dalībvalstij šādos gadījumos sniegtu iespēju piešķirt valsts atbalstu. Noteikumi būs saskaņā ar principiem, kas minēti neoficiālos Padomes 2008. gada 19. novembra dokumentos (2. pielikums 15713/1/08).

Oglekļa uztveršana un uzglabāšana — A. Davies ziņojums

Komisijas deklarācija par jaunākajām tendencēm CCS tehnoloģiju izmantošanā

No 2010. gada Komisija saistībā ar CCS demonstrējumu projektu tīkla darbību arī regulāri ziņos par jaunākajām tendencēm CCS tehnoloģiju izmantošanā. Ziņojumos tiks iekļauta informācija par sasniegumiem CCS demonstrējumu spēkstaciju izmantošanā, panākumiem CCS tehnoloģiju izstrādē, izmaksu aplēsēm un CO₂ transportēšanas un uzglabāšanas infrastruktūras izveidi.

Komisijas deklarācija attiecībā uz sākotnējās atļaujas piešķiršanas lēmumiem un sākotnējiem lēmumiem par atbildības nodošanu saskaņā ar direktīvas 10. panta 1. punktu un 18. panta 2. punktu

Komisija publicēs visus atzinumus par sākotnējās atļaujas piešķiršanas lēmumiem saskaņā ar direktīvas 10. panta 1. punktu un par sākotnējiem lēmumiem par atbildības nodošanu saskaņā ar 18. panta 2. punktu. Tomēr publicētajā atzinumu redakcijā nebūs ietverta informācija, kuras konfidencialitāti garantē izņēmumi, kas attiecībā uz publisku piekļuvi informācijai paredzēti Regulā (EK) Nr. 1049/2001 un Regulā (EK) Nr. 1367/2006, ar kurām reglamentē attiecīgi publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 31.5.2001., 43. lpp.) un to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemēro Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 25.9.2006., 13. lpp.).

Komisijas deklarācija par to, vai oglekļa dioksīds būtu jāiekļauj pārskatītajā Seveso direktīvā kā konkrēta viela ar piemērotām robežvērtībām.

CO₂ ir parasta viela, kas patlaban nav klasificēta kā bīstama viela. Tāpēc CO₂ transportēšana un uzglabāšanas vietas pašreiz nav iekļautas Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīvā 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārzināšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas (Seveso direktīva). Komisija ir veikusi par CO₂ transportēšanu pieejamās informācijas provizorisksu analīzi, un gan empīriskie pierādījumi, gan modelēšanas rezultāti attiecībā uz transportēšanu pa cauruļvadiem liecina, ka radītais risks nav lielāks par risku, ko rada dabasgāzes transportēšana pa cauruļvadiem. Šķiet, ka tas pats attiecas arī uz CO₂ pārvadāšanu ar kuģi salīdzinājumā ar sašķidrinātas dabasgāzes vai sašķidrinātas naftas gāzes pārvadāšanu ar kuģi. Turklāt ir pamats domāt, ka avārijas briesmas, ko CO₂ uzglabāšanas vietā varētu radīt plīsums iesūkņēšanas laikā vai noplūde pēc iesūkņēšanas, visticamāk, nav lielas. Tomēr iespējas iekļaut CO₂ Seveso direktīvā kā konkrētu vielu tiks pamatīgāk izvērtētas, veicot minētās direktīvas ierosināto pārskatīšanu, kas plānota 2009. gada beigās 2010. gada sākumā. Ja izvērtējumā tiks noteiktas būtiskas potenciālas avārijas briesmas, Komisija ierosinās iekļaut CO₂ pārskatītajā Seveso direktīvā kā konkrētu vielu ar piemērotām robežvērtībām. Tādā gadījumā Komisija ierosinās attiecīgi grozīt arī III pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvai 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atbildināšanu (Direktīva par atbildību vides jomā), lai nodrošinātu to, ka Direktīva par atbildību vides jomā attiecas uz visiem "Seveso" objektiem, kuros rīkojas ar CO₂ superkritiskā stāvoklī.

Komisijas deklarācija par CO₂ minerālo piesaisti

(1) "Lietderības koeficienta samazināšanās" ir termins, kuru lieto, lai apliecinātu, ka ražotne, kas piemēro CO₂ uztveršanu vai mineralizāciju, daļu enerģijas izmanto šiem procesiem un tādēļ tai nepieciešams vairāk enerģijas, nekā ražotnei ar līdzīgu jaudu bez uztveršanas/mineralizācijas.

CO₂ minerālā piesaiste (CO₂ piesaiste neorganisko karbonātu veidā) ir potenciāla klimata pārmaiņu mazināšanas tehnoloģija, kuru principā varētu izmantot to pašu kategoriju rūpnieciskie objekti, kuri var izmantot CO₂ ģeoloģisko uzglabāšanu. Tomēr patlaban tā vēl tiek izstrādāta. Bez lietderības koeficienta samazināšanās⁽¹⁾, kas saistīta ar CO₂ uztveršanu, ievērojama lietderības koeficienta samazināšanās vēl joprojām ir saistīta tieši ar minerālu karbonizāciju, un tā jānovērš, pirms var plānot procesa komerciālu izmantošanu. Tāpat kā ģeoloģiskai uzglabāšanai arī šim procesam būs jāparedz vajadzīgā kontrole, lai nodrošinātu to, ka tehnoloģija nekaitē videi. Tā kā abas tehnoloģijas būtiski atšķiras, arī šī kontrole, visticamāk, ievērojami atšķirsies no ģeoloģiskajai uzglabāšanai piemērojamās kontroles. Ņemot vērā šos apsvērumus, Komisija rūpīgi sekos minerālās piesaistes tehniskajam progresam, lai izstrādātu tiesisko regulējumu, kas nodrošinās iespēju veikt videi nekaitīgu minerālo piesaisti un tās iekļaušanu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā, kad tehnoloģija būs sasniegusi piemērotu izstrādes stadiju. Tā kā dalībvalstis izrāda interesi par šo tehnoloģiju un tehnoloģijas strauji mainās, šķiet, ka pirmo novērtējumu ir lietderīgi sagatavot ap 2014. gadu vai arī agrāk atkarībā no apstākļiem.

Degvielas kvalitātes direktīva — D. Corbey ziņojums

Komisijas paziņojums, lai atbalstītu jaunās direktīvas pieņemšanu

Komisija apstiprina, ka 7. a panta 2. punkta b) un c) apakšpunktos minētie 2 % samazinājumi nav saistoši un ka to nesaistošā būtība tiks izvērtēta pārskatā.

CO₂ un automobiļi — G. Sacconi ziņojums

Komisija apstiprina, ka 2009. gadā tā grasās ierosināt pārskatīt Direktīvu 1999/94/EK attiecībā uz patērētājiem domātas informācijas pieejamību par degvielas ekonomiju un CO₂ emisijām saistībā ar jaunu vieglo automobiļu tirdzniecību. Tādējādi būs iespējams nodrošināt, ka patērētāji saņem atbilstošu informāciju par jauno pasažieru automobiļu CO₂ emisijām.

Komisija Direktīvu 2007/46/EK pārskatīs līdz 2010. gadam, lai dalībvalstu iestādēm, kas saskaņā ar Reglamentu ir atbildīgas par uzraudzību un ziņošanu, varētu paziņot par transportlīdzekļu inovatīvām tehnoloģijām (ekoinovācijām) un to ietekmi uz transportlīdzekļu CO₂ emisijām

Lai veicinātu lietderīgāku degvielas izmantojumu, Komisija apsvērs iespēju sagatavot un īstenot prasības attiecībā uz automobiļiem, lai tie atbilstu degvielas ekonomijas skaitītājiem. Šajā saistībā Komisija apsvērs iespēju mainīt tiesību aktus par tipa apstiprinājumu un līdz 2010. gadam pieņemt nepieciešamos tehniskos standartus.

Tomēr Komisija ir apņēmusies sasniegt labāka regulējuma iniciatīvas mērķus, kā arī pamatot priekšlikumus, veicot visaptverošu ietekmes un ieguvumu novērtējumu. Šajā saistībā un saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu Komisija turpinās novērtēt nepieciešamību ierosināt jaunus tiesību aktu priekšlikumus, tomēr tā saglabā tiesības izlemt vai un kad būtu piemērots laiks ierosināt šādus priekšlikumus.

Atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanas veicināšana — C. Turmes ziņojums.

Komisijas deklarācija pie 2. panta b) punkta

Komisija uzskata, ka šīs direktīvas nolūkos jēdziens „rūpniecības un sadzīves atkritumi” varētu ietvert arī atkritumus, kas saukti par „komerciāliem atkritumiem”.

Komisijas deklarācija pie 20. panta 6. punkta d) apakšpunkta

Komisija uzskata, ka atsaucē uz 20 %, kas minēti 20. panta 6. punkta pēdējā apakšpunktā, netiks skaidrota savādāk kā direktīvas 3. panta 1. apakšpunktā.

Komisijas deklarācija pie 20. panta 6. punkta d) apakšpunkta, kā arī 7. un 8. punkta

Komisija atzīst, ka dažās dalībvalstīs jau 2005. gadā bija ievērojami liels atjaunojamo energoresursu valsts līmeņa īpatsvars. Sagatavojot ziņojumus, kas minēti 20. panta 6. punkta d) apakšpunktā, kā arī 7. un 8. punktā, Komisija rēķināsies arī ar atjaunojamo energoresursu daļas pieauguma robežizmaksām, kā tas nepieciešams, veicot labāko ienākumu un izdevumu analīzi novērtējumam, un, kā jau pienākas, ikvienā priekšlikumā, kas ierosināts saskaņā ar iepriekšminēto pantu, iekļaus dalībvalstīm piemērotus risinājumus.

Komisijas deklarācija pie VII b pielikuma

Komisija centīsies panākt direktīvas VII pielikumā minēto pamatnostādņu drīzāku izstrādi — līdz 2011. gadam — un sadarbosies ar dalībvalstīm, lai sagatavotu datus un metodiku, kas ļautu novērtēt un uzraudzīt siltumsūkļu radīto ietekmi direktīvas mērķu sasniegšanā.

Pamatnostādņēs tiks paredzētas korekcijas sezonālā lietderības koeficienta (*SPF*) vērtībām, ko izmanto, lai izvērtētu iespēju iekļaut siltumsūkļus, ko nedarbina ar elektroenerģiju, tādējādi ņemot vērā to, ka šādu siltumsūkļu radīto primārās enerģijas pieprasījumu energosistēmas efektivitāte neietekmē. Izstrādājot pamatnostādnes, Komisija arī izvērtēs iespēju sagatavot metodiku, kas ļautu jebkura siltumsūkļa iekļaušanas izvērtējumā izmantojamo *SPF* vērtību aprēķināt, ņemot vērā vidējos klimatiskos apstākļus.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, runājot par Reglamenta neievērošanu, jāteic, ka ļoti bieži saņemam sūdzības par to, ka Komisija un Padome mēdz neapmeklēt debates. Lai gan šodien ieradušies divi komisāri un viens ministrs, debatēs piedalās par nožēlu tikai pieci deputāti. Uzskatu, ka tas ir slikti, un esam komisāriem un ministram parādā atvairošanos.

Priekšsēdētājs. – Pilnībā piekritu — tas pierāda, cik profesionāli un labvēlīgi strādā Padome un Komisija.

Vēlos jūs informēt, ka Eiropas Parlamenta deputāte *Karin Scheele* ir iesniegusi atlūgumu, kas spēkā stājas 2008. gada 11. decembrī. Saskaņā ar Reglamenta 4. panta 1. punktu Parlaments, sākot ar iepriekš minēto datumu, izsludina vakanci uz viņas amatu. Tikmēr Austrijas iestādes ir mūs informējušas, ka, lai aizstātu *Karin Scheele*, ar 2008. gada 11. decembri Eiropas Parlamentā ievēlēja *Maria Berger*.

Saskaņā ar Reglamenta 3. panta 2. punktu, kamēr *Maria Berger* pilnvaras nav pārbaudītas vai kamēr nav pieņemts lēmums par strīdīgu jautājumu, un ar noteikumu, ka deputāte pirms tam ir parakstījusi minēto rakstisko deklarāciju, kurā apliecina, ka viņa neieņem nevienu amatu, kurš nav savienojams ar Eiropas Parlamenta deputāta pienākumu pildīšanu, viņa darbojas Parlamentā un tā struktūrvienībās, un uz viņu attiecas visas ar šo darbību saistītās tiesības.

17. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.20 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA L. COCILOVO

Priekšsēdētāja vietnieks

18. Likumdošanas process saistībā ar trešo tiesību aktu paketi enerģētikas jomā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir jautājums, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Padomei Eiropas Parlamenta Sociālistu grupas, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas demokrātu grupas vārdā iesniedza *Hannes Swoboda*, *Reino Paasilinna*, *Eluned Morgan*, *Atanas Papanizov*, *Giles Chichester*, *Alejo Vidal-Quadras*, *Herbert Reul*, *Angelika Niebler*, *Gunnar Hökmark* un *Jerzy Buzek* par likumdošanas procesa, kas saistīts ar enerģētikas trešo tiesību aktu kopumu, turpināšanu un tā beigšanu laikus (O-0120/2008 - B6-0493/2008).

Atanas Papanizov, autors. – Priekšsēdētāja kungs, 2008. gada 18. jūnijā un 9. jūlijā Eiropas Parlaments pirmajā lasījumā pieņēma normatīvās rezolūcijas par enerģētikas trešo tiesību aktu kopumu direktīvām un tiesību aktiem. Šis tiesību aktu kopums ir ļoti svarīgs, lai radītu Eiropas iekšējo gāzes un elektroenerģijas tirgu, lai nodrošinātu caurspīdīgu un skaidru regulatīvo pamatsistēmu investīcijām pārvades tīklos, kā arī, lai palielinātu reģionālo un Eiropas sadarbību. Pamatojoties uz iepriekš minēto, jāteic, ka enerģētikas tiesību aktu kopums sniedz lielu ieguldījumu ES dalībvalstu energoapgādes drošībā.

Arī pūles to pieņemt būs liels ieguldījums, lai īstenotu mērķtiecīgu klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumu, kuru Parlaments rīt pieņems. Esmu par to pārliecināts.

Šajā saistībā vēlamies prasīt, lai prezidentvalsts Francija mūs informē par tās nodomu informēt Eiropas Parlamentu par Padomes kopējo nostāju attiecībā uz pieciem tiesību aktu priekšlikumiem. Mēs arī novērtētu, ja mums tiktu sniegta detalizēta informācija par to, kā Padome un it īpaši prezidentvalsts Čehija grasās panākt likumdošanas procesa, kas saistīts ar enerģētikas trešo tiesību aktu kopumu, turpināšanu un tā beigšanu laikus.

Eiropas Parlaments atkārtoti ir izrādījis vēlmi iesaistīties konstruktīvā dialogā ar Padomi. Tam par apliecinājumu Eiropas Parlamenta referenti 17. jūlijā nosūtīja vēstuli ministram J. L. Borloo. Šajā vēstulē mēs aicinām, lai prezidentūra laikā, kamēr vēl nav panākta vispārējā politiskā vienošanās un kamēr oficiāli nav paziņota Padomes kopējā nostāja, izveido neoficiālas sarunas starp Padomi un Parlamentu. Vēl jo vairāk, mēs iedrošinām Padomi, lai tā šo tiesību aktu kopumu nosaka sev par prioritāti un, sākot jau ar 2008. gada septembri, iesaistās neoficiālās sarunās, jo esam pārliecināti, ka tas ir Padomes, Komisijas, Parlamenta, prezidentvalsts Francijas un visu ES pilsoņu interesēs. Pēc tam vēršam uzmanību uz nepieciešamību izmantot daudzus gadījumus, lai laikus sāktu sarunas.

Vēlos atzīmēt to Eiropas Parlamenta rezolūciju par 2008. gada 15. un 16. oktobra Eiropadomes Briseles sanāksmes rezultātiem, kurā mēs aicinām Padomi sākt sarunas.

Pēc tam, kad 10. oktobrī tika noslēgta politiska vienošanās, Rūpniecības pētniecības un enerģētikas komitejas priekšsēdētājs 7. novembra vēstulē ierosināja līdz šī gada beigām organizēt pirmo neoficiālo dialogu. Mums ļoti žēl, ka šāda sanāksme vēl nav notikusi.

Līdzko uzzināsim Padomes kopējo nostāju, būsim gatavi sākt dialogu, lai panāktu iestāžu vienošanos.

Patlaban, referentu un visu politisko grupu pārstāvju sanāksmē, ko organizē Rūpniecības komitejas priekšsēdētāja A. Niebler, esam vienprātīgi piekrituši ierosināt, lai dialogs tiktu sākts pēc iespējas ātrāk. Ņemot vērā laika trūkumu, īpaši labi būtu to sākt 2009. gada 12. janvārī Strasbūrā. Ceram, ka prezidentvalsts Čehija spēs pieņemt šo priekšlikumu.

Tagad zinām, ka Padomes kopējā nostāja ir arī par politiski nozīmīgām jomām, piemēram, nodalīšana, trešās valsts klauzula un vienlīdzīgi konkurences apstākļi. Tomēr šajā nostājā nav aplūkoti jautājumi, ko pirmajā lasījumā uzdevis Eiropas Parlaments. Piemēram, lielāka regulatīvās aģentūras nozīme, patērētāju aizsardzība, energoresursu nepietiekamība u.c. Ceram, ka janvārī un februārī šos svarīgos jautājumus varēsim apspriest intensīvā dialogā.

Ticu, ka Padome drīz konstruktīvi atbildēs uz jautājumiem, ko uzdevis Eiropas Parlaments, kas nodrošina tiesību aktu kopuma īstenošanu un aizstāv miljoniem Eiropas patērētāju intereses.

Gunnar Hökmark, autors. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, rīt Parlaments lems par dažādiem jautājumiem attiecībā uz klimata tiesību aktu kopumu. Tas nozīmē, ka pavisam īsā laikā esam iesaistījušies sarunās, spēruši soli tālāk un pieņemusi lēmumus attiecībā uz nozīmīgiem jautājumiem par turpmāku Eiropas enerģētikas un vides politiku. Tas arī nozīmē, ka Parlaments un Padome klimata tiesību aktu kopumu pabeiguši, jau krietni pirms mēs īstenojam enerģētikas tirgu un pieņemām par to lēmumus. Tomēr tam patiesībā vajadzēja būt otrādi. Lēmumi attiecībā uz elektroenerģijas un gāzes, kā arī pārrobežu tirgiem bija jāpieņem vēl pirms tiesību aktu kopuma pabeigšanas. Lai energoresursu tirgū, kuru veidojam saistībā ar klimata tiesību aktu kopumu, būtu zemas cenas, nepieciešams, lai arī ārpus Eiropas robežām funkcionētu konkurētspējīgs energoresursu tirgus. Mums jānodrošina, ka tiek izmantots ikviens mums Eiropā pieejams enerģijas avots. Tā kā uz šo jomu attiecas gan tirgus tiesību aktu kopums, gan klimata tiesību aktu kopums, sistēma kļuvusi nedaudz mulsinoša.

Tas, ko mēs varam darīt, ir pēc iespējas drīzāk panākt sarunu progresu. Protams, pēc iespējas drīzāka sarunu sākšana ir prezidentvalsts Čehijas ziņā; kā jau iepriekš minēja viens no deputātiem, iespējams, tās varētu sākties janvārī Strasbūrā. Tomēr rīt, kad lemsim par klimata tiesību aktu kopumu, prezidentvalstij Francijai tiks prasīts, lai tā tiek galā ar situāciju un ierosina procesus, kas ļauj nekavējoties sākt sarunas, un lai pēc iespējas ātrāk tiek organizētas diskusijas par nodalīšanu, labāku konkurenci un pārrobežu sakariem.

Tas ir svarīgi ne tikai tādēļ, lai saglabātu zemas cenas un būtu konkurence, bet arī lai nodrošinātu, ka netiek izolētas dažādas dalībvalstis, kas klimata tiesību aktu kopuma rezultātā atrodas neizdevīgākā situācijā. Tas ir jāizdara. Ceru, ka lielāko daļu šī darba veiks prezidentvalsts Čehija.

Tomēr, priekšsēdētāja kungs, ministr, mēs nevēlamies ļaut, lai prezidentvalsts Francija 2008. gada decembra pēdējās dienās izvairās no saviem pienākumiem. Liels jums paldies.

Jean-Louis Borloo, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, varu apgalvot, ka neesam nodomājuši izvairīties no saviem pienākumiem. Gluži pretēji.

Padome vairākkārt, arī šajā sešu mēnešu ilgajā lika posmā, ir uzsvērusi, cik svarīgi ir radīt elektroenerģijas un gāzes iekšējo tirgu, nodrošināt caurspīdīgu un skaidru regulatīvo pamatsistēmu investīcijām pārvades tīklos, kā arī pastiprināt regulatīvo iestāžu un to sadarbības nozīmi. Šoreiz, kad, cerams, klimata un enerģētikas

tiesību aktu kopums tiks pieņemts, ir jāuzsver, cik nozīmīgi ir iepriekš minētie jautājumi. Vēl jo vairāk tādēļ, ka iekšējais tirgus ir priekšnosacījums, lai mēs sasniegtu savus mērķus šajā jomā.

Nozīmīgums, kuru prezidentvalsts Francija piešķir šī tiesību aktu kopuma, kas ir Eiropas enerģētikas politikas būtisks elements, pabeigšanai, nav apšaubāms. Tāpat nevar apšaubīt to, cik nozīmīgi ir ievērot noteiktos termiņus. Citiem vārdiem sakot, panākt vienošanos pirms beidzies Parlamenta pilnvaru laiks. Tādēļ tas ir pielicis lielas pūles, lai 10. oktobrī Padomes sanāksmē panāktu politisku vienošanos par visiem pieciem dokumentiem.

Man jums jāatgādina, ka, neskatoties uz prezidentvalsts Slovēnijas lielisko un vispusīgo darbu, šajos dokumentos, kuros atspoguļota vispārējā pieeja, nav pabeigtas divas būtiskas lietas, jo tajos nav Parlamenta viedoklis par Padomes 6. jūnija sanāksmi. Šie jautājumi ir: trešo valstu ieguldījums enerģētikas nozarē un godīgas konkurences apstākļi. Tika pieliktas visas pūles, un nu mēs spējam nodrošināt to, lai Padomes oktobra sanāksmē tiktu panākta anonīma vienošanās. Vēlos norādīt, ka Komisija ļoti atbalstīja nosacījumus, kas izteikti oktobra kopējā nostājā.

Dienā pēc vienošanās prezidentvalsts Francija Padomes Ģenerālsekretariātam lika veikt tehnisku un juridisku darbu, proti, noformēt 300 lappušu lielu tiesību aktu kopumu, lai decembrī Parlamentam varētu nosūtīt kopējo nostāju. Lai šo darbu drīz pabeigtu nepieciešams Parlamenta un visu dalībvalstu darbs.

Saskaņā ar norādījumu, ko sniedzis par iestāžu darba koordināciju atbildīgās komitejas sekretariāts, un ar turpmākās prezidentvalsts Čehijas piekrišanu tika nolemts, ka šī kopējā nostāja janvāra pirmajās dienās tiks pārsūtīta Parlamentam. Padome cenšas pieņemšanas procedūras pabeigt līdz 9. Janvārim. Man jums nav jāatgādina, ka vienlaikus esam runājuši par daudziem tiesību aktu kopumiem, arī jūras transporta tiesību aktu kopumu, ko apspriedām šodien un par kuru iekarsa visi attiecīgie runātāji.

Neskatoties uz to, ka sākt sarunas par šo tiesību aktu kopumu nav fiziski iespējams, 17. novembra vēstulē, kas nosūtīta Pastāvīgo pārstāvju komitejas (*Coreper*) un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas priekšsēdētājiem, prezidentvalsts Francija norādīja, ka tā var ierasties uz pirmo trialoga sanāksmi, kā lūdzāt, lai sāktu viedokļu apmaiņu. Nosacījumi ir izpildīti, un mēs savu laiku varam pilnībā veltīt šī tiesību aktu kopuma izskatīšanai un, cerams, nākamā maija otrajā lasījumā panāksim vienošanos. Tieši uz to cer prezidentvalsts Francija.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, vēlos pateikties godāmajiem deputātiem par to, ka šis jautājums uzdots jau ļoti laicīgi. Ir ļoti svarīgi, lai debates par iekšējo enerģētikas tirgu tiktu pabeigtas pirms Parlamenta pilnvaru laika beigām. Ierosinātais pasākumu kopums ir ļoti sarežģīts; spriežot pēc debatēm, kā jau bija sagaidāms, vērā ņemta šo priekšlikumu sarežģītība, un vienošanos varētu panākt otrajā lasījumā.

Skatoties no gaišās puses, jāteic, ka ir ļoti svarīgi, lai Padome pieņemtu politisku vienošanos, un janvāra sākumā tiks pieņemta kopējā nostāja. Komisija janvāra sākumā pieņems paziņojumu Parlamentam par kopējo nostāju, lai šis paziņojums būtu gatavs jau janvāra pirmajā sesijā. Skatoties no šāda viedokļa, esam gatavi iesniegt Parlamentam kopējas nostājas, lai Parlaments tās var ņemt vērā un iesaistīties oficiālās sarunās.

Otra lieta, ko vēlos uzsvērt ir tā, ka nākamā prezidentvalsts Čehija par ļoti svarīgu uzskata mērķtiecīgu darbu, lai rezultātus sasniegtu jau martā vai agrāk. Tā arī plāno trialogus. Tā priecātos, ja katru nedēļu notiku viens trialogs. prezidentvalsts Čehija ir patiesi mērķtiecīga, un mērķtiecīgs darbs ir viņu prioritāte.

Treškārt, vēlos pateikties prezidentvalstij Francijai, jo, neskatoties uz darbu saistībā ar enerģētikas un klimata tiesību aktu kopumu, viņi ir paveikuši visu, ko solīja attiecībā uz iekšējā tirgus tiesību aktu kopumu. Panākt Padomes politisku vienošanos nebija vienkārši; prezidentvalsts Slovēnijas laikā vienojāties par dažiem galvenajiem punktiem, taču daži punkti vēl joprojām ir apšaubāmi. Tagad Padome ir noslēgusi pārliecinošu vienošanos, un tā ir gatava sarunām.

Vēlos pateikties arī Parlamentam. Vēlos pateikties A. Niebler par viņas pacietību trialogu laikā, jo pirmo vienošanos mēs panācām, daļēji pateicoties viņas smagajam darbam, tādēļ es atvainojos un ceru, ka sarunas par iekšējo enerģētikas tirgu neievilksies līdz vēlai naktij. Tomēr, uzskatu, ka mums ir spēcīgs pamats, lai panāktu vienošanos, jo visi referenti cieši sadarbojas. Ceru, ka vienošanās neieilgs līdz rītam.

Komisijas vārdā apsolu, ka smagi strādāsim, lai panāktu pieņemamu kompromisu, jo, kā uzskata Komisija, ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienība iekšējā enerģētikas tirgū būtu stipra. Tas garantē energoapgādes drošību, zemākas patēriņa cenas, un vairāk par visu tas garantē arī to, ka visi pasākumi, kurus vēlamies ierosināt

attiecībā uz ETS, būs efektīvi. Komisija ir ļoti ieinteresēta panākt vienošanos un atvieglot vienošanos starp Eiropas Parlamentu un Padomi.

Angelika Niebler, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, šodien visu dienu esam apsprieduši klimata tiesību aktu kopumu, un balsojums notiks rītdien. Tiek prognozēts, ka par šo klimata tiesību aktu kopumu galu galā tiks panākta plaša vienošanās. Tas ir labi.

Tomēr, vispārējs klimata tiesību aktu kopums un cēli mērķi šajā kopumā ir realizējami tikai tad, ja attiecībā uz tādiem jautājumiem, kā paplašināts tīkls un infrastruktūra, spersim ievērojamu soli uz priekšu. Tādēļ mani priecē, ka Padome oktobrī panāca kopējo nostāju, lai Parlaments, kā tas vienmēr vēlēties, drīz varētu sākt konsultācijas. Ceru, ka drīz sāksies sarunas. Padomes priekšsēdētāja kungs, esmu jums pateicīgs, ka šo procesu esat jau uzsācis.

Runājot par darbu, jāteic, ka sekretariāti jau sākuši sadarbību un gatavojās, lai sarunas prezidentvalsts Čehijas vadībā varētu sākties jau janvārī vai februārī. Ja Komisija uzņemsies starpnieka pienākumus, kā tas bijis jau daudzos gadījumos, tad galu galā iespējams sasniegt labus kompromisus.

Runājot par materiāliem jautājumiem, protams, pastāv milzīgas atšķirības starp Padomes un Eiropas Parlamenta nostāju attiecībā uz būtiskiem punktiem. *G. Hökmark* jau ir pieminējis jautājumu par nodalīšanu, un to, vai tai ir alternatīva. Padomes nostāja attiecībā uz gāzes un elektroenerģijas nozarēm ir citādāka kā Parlamentam. Viens no galvenajiem jautājumiem būs par to, kādai jābūt aģentūras nozīmei. Pagaidām Padomei un Parlamentam ir ļoti atšķirīgi viedokļi par šo jautājumu. Patērētāju tiesību kompleksā pat uzsvērtas atšķirīgas lietas.

Esmu pārliecināts, ka politiskā griba pastāv pat attiecībā uz šo jautājumu, lai panāktu vienošanos. Ja mēs visi klimata tiesību aktu kopuma jautājumā konstruktīvi sadarbosimies, tad panāksim vienošanos arī par to. Ceru, ka mums nebūs jāstrādā nedēļas nogalē; man pilnībā pietika ar celšanos sestdienā, plkst. 4.40 no rīta, lai apspriestu klimata tiesību aktu kopumu. Tieši tādēļ ceru uz labu sadarbību.

Atanas Papanizov, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, man jāpateicas *J. L. Borloo* par viņa konstruktīvo attieksmi un par to, ka viņš norādīja uz Padomes vēlmi sarunas par šo tiesību aktu kopumu pabeigt pirms beidzies Parlamenta pilnvaru laiks.

Savas grupas vārdā esmu ļoti pateicīgs par komisāra A. Piebalga izteikto paziņojumu, kurā viņš apgalvo, ka atbalstīs kompromisu, tomēr ļoti daudz jautājumus Padome vēl nav aplūkojusi, un tādēļ Komisija par tiem nav izteikusi savu nostāju.

Eiropas Parlaments un it īpaši mēs kā Sociāldemokrātu grupa Eiropas Parlamentā uzstājam, lai dokumenta galīgajā redakcijā tiktu atspoguļoti tādi jautājumi, kā patērētāju tiesības un energoresursu nepietiekamība. Vēlos jums apgalvot, ka dialogā esam gatavi piedalīties jau pašā janvāra sākumā. Kā *A. Niebler* tikko jau pieminēja, tas ir visu referentu un politisko grupu nolūks. Mēs ļoti priecātos, ja prezidentvalsts Čehija janvāra sākumā būtu gatava mums pievienoties, lai darbu pabeigt mēs varētu jau marta beigās un aprīlī vai pat otrajā aprīļa sesijā noformēt tiesību aktu kopumu. Tas būtu ideāls risinājums.

Vēlos jums apgalvot, ka būs gatavi kompromisam un centīsimies rast risinājumu attiecībā uz abiem tiesību aktu kopumiem, taču tam, protams, jābūt procesam, kas rada konkurētspējīgāku tirgu, labāku pārredzamību, visu iesaistīto pušu dzīvotspēju, piešķirot tām balsstiesības attiecībā uz turpmāko enerģētikas tirgu. Esam pārliecināti, ka aģentūras nozīmi iespējams palielināt, atsaucoties uz *Meroni* lietu, un šim nolūkam Parlamentā esam raduši labus priekšlikumus.

Ceram, ka Komisija mūs atbalstīs, un ka varēsim radīt tiesību aktu kopumu ar dalībniekiem un īstenotiem kodeksiem. Tāpat ceram, ka tie būs pamatoti ar saistošiem lēmumiem, nevis tiks īstenoti labprātīgi. Manuprāt, šis būtu labs risinājums trešajam enerģētikas tiesību aktu kopumam, kas būs labāks par otro un radīs pamatu patiesi funkcionējošam un konkurētspējīgam tirgum.

Rebecca Harms, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, uzskatu, ka ir ļoti labi, ka atkal tiek izskatīts enerģētikas tiesību aktu kopums. Pirmkārt, vēlos izmantot izdevību, lai Parlamentam atgādinātu, ka, runājot par elektroenerģijas iekšējo tirgu, jāteic, ka ļoti liels vairākums Eiropas Parlamenta deputātu balsoja pret trešo veidu, par ko bija vienojušies *Angela Merkel* un *Nicolas Sarkozy*. Domāju, ka turpmākajās konsultācijās tas jāņem vērā.

Visvairāk mani apbēdināja tas, ka prezidentvalsts Francija pēdējo sešu mēnešu laikā šo jautājumu uztvēra kā lielu problēmu, un nu tā šo problēmu nodod prezidentvalsts Čehijas ziņā. Tā nekādā ziņā nevar attiekties pret nopietniem jautājumiem, jo ar nodalīšanu, kuru Parlaments tik ļoti atbalstījis, mēs varam radīt konkurētspējīgāku Eiropas iekšējo elektroenerģijas tirgu, un ar šo nodalīšanu mēs, manuprāt, varētu arī garantēt godīgāku un pārredzamāku cenu noteikšanu.

Bieži tiek apgalvots, ka tā rezultātā enerģija būtu lētāka. Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa nekad to nav apgalvojusi, taču savu nostāju turpināsim papildināt ar prasību pēc godīgākas cenu noteikšanas, konkurences un pēc tā, lai pilsoņi šo jautājumu labāk izprastu.

Savas grupas vārdā varu apgalvot, ka atbalstu turpmākas konsultācijas par enerģētikas tirgus tiesību aktu kopumu, kas notiks janvārī vai cik vien drīz iespējams – nezinu, kas iepriekš runās, jo ierados ar nokavēšanos – jo uzskatu, ka vispārēja enerģētikas un klimata stratēģija nevar funkcionēt un nevar būt perfekta, ja nav izveidots tirgus, kas ir saskaņā ar politiskiem mērķiem, kuri noteikti klimata un enerģētikas tiesību aktu kopumā.

Jerzy Buzek (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, vispirms un galvenokārt vēlos pateikties J. L. Borloo par viņa labo sagatavotību sarunām par klimata tiesību aktu kopumu un par to pienācīgu pabeigšanu.

Diemžēl prezidentvalstij Francijai ar trešo tiesību aktu kopumu īpaši neveicās. Tomēr vēlos izmantot iespēju un pateikties komisāram A. Piebalgam par viņa darbu gada pirmajā pusē. Pateicoties pastāvīgām sarunām ar Komisiju un daudziem mūsu iesniegtajiem grozījumiem, mums diezgan labi izdevās trešo tiesību aktu kopumu nodot arī Parlamentam.

Manuprāt, problēmas sagādā nu jau zināmā un neattaisnotā virspelņa klimata tiesību aktu kopumā. Galvenais iemesls šāda veida peļņai ir tas, ka nav godīga tirgus un attiecīgi risinājumi. Piemēram, ir grūti iedomāties virspelņu, kas gūta no transportlīdzekļu, apelsīnu vai ābolu tirdzniecības, jo šajos gadījumos tirgus apstākļi ir godīgi, un šāda peļņa nav iespējama.

Tādēļ, sagatavojot klimata tiesību aktu kopumu un sperot lielu soli pretī vides aizsardzībai, mums jāapsver ar tirgu saistītās darbības. Tas ir mūsu pienākums. Kopējam tirgum ir jāsniedz mums lielāka konkurence un energoapgādes drošība, kuru mūsu patērētāji tik ļoti gaida.

Vēlos uzdot jautājumu prezidentvalstij Francijai. Vai individuālas valstis debatēs par enerģētikas un klimata tiesību aktu kopumu ir mainījušas savu nostāju attiecībā uz enerģētikas tiesību aktu kopumu? Jautāju, jo ir pilnīgi skaidrs, ka, lai varētu īstenot arī klimata tiesību aktu kopumu, ir absolūti nepieciešams pabeigt darbu saistībā ar trešo enerģētikas tiesību aktu kopumu.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes priekšsēdētāj, komisār, šodienas debatēs vairākkārt minēta saistība starp tiesību aktu paketi enerģētikas jomā un klimata jautājumiem, un tas ir pilnīgi pareizi. Es uzskatu, ka šī saistība ir nedalāma, un ceru, ka iesniegtais grafiks tuvāko mēnešu laikā palīdzēs panākt pilnīgu vienprātību starp Eiropas iestādēm jautājumā par enerģētikas iekšējo tirgu.

Šajā sakarā vēlos īpaši uzsvērt: man nepatīk tas, ka mēs turpinām pielietot sasteigtu lēmumu metodi (lai gan kolēģi to šodien vairākkārt slavēja), kā mēs to tikko praktizējām klimata jautājumā. *First reading agreements* varētu būt ļoti laba lieta, tomēr ja tā rezultātā vairums tiek grozīts un atsevišķu iestāžu lomas un funkcijas kļūst ļoti nelīdzsvarotas, tad man tas nepatīk.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Ar tiesību aktu paketi enerģētikas jomā būtu jādod spēcīgs signāls investoriem, jo īpaši enerģētikas jomā. Diemžēl klimata izmaiņu tiesību akti nebūs pilnīgi, kamēr netiks pabeigti tiesību akti enerģētikas jomā. Es to saku arī tādēļ, ka Eiropas Savienībai vajadzīgas investīcijas enerģētikas infrastruktūrā; šis fakts ir apstiprināts arī Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā.

Mums jāinvestē, lai saskaņotu Eiropas Savienības enerģētikas infrastruktūras. Mūsu mērķis ir sekmēt neizsīkstošos enerģijas avotus. Lai to panāktu, mums jānodrošina neizsīkstošās enerģijas ražotājiem piekļuve elektroapgādes tīkliem tā, lai šo avotu saražotā enerģija ir pieejama gala patērētājam. Tāpēc es ceru, ka tiks veikti steidzami pasākumi attiecībā uz šo tiesību aktu apstiprināšanu nākamā sasaukuma laikā. Paldies!

Jean-Pierre Borloo, Padomes priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atbildēt Harms kundzei par šiem tiesību aktiem, jo mums, iespējams, ir radusies informācijas problēma.

Vēlreiz atkārtošu, ka, neskatoties uz Slovēnijas prezidentūras ārkārtējo darbu, joprojām paliek atklāti divi lieli jautājumi, kurus nesāka risināt neviena iestāde, izņemot Komisiju. Tie ir jautājumi par brīvu un godīgu tirgus pieejamību un par trešo valstu investīcijām ES enerģētikas jomā.

Atļaujiet man sacīt, ka šīs nav mazas problēmas. Tās ir divas problēmas, kuru risināšanu atlika, jo tās ir tik sarežģītas. Šīs problēmas netika risinātas, un Padomes 2008. gada 6. jūnija sanāksmē netika panākta vienošanās. Francijas prezidentūra ir pilnībā pārliecināta, ka iekšējais tirgus ir neatņemama daļa visos pasākumos, pie kuriem mēs strādājam un par kuriem, cerams, rīt nobalsos Parlaments.

Vēlos sacīt *Harms* kundzei, ka mēs veltījām vairākas smagas stundas Padomes oktobra sanāksmes laikā, cenšoties panākt vienprātīgu lēmumu, kā jau to zina komisārs *Piebalgs*, jo nostājas bija ļoti atšķirīgas. Pēc tam dažādas iestādes – Padomes ģenerālsekretariāts, Komisijas dienesti, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas sekretariāts – varēja veikt savu darbu.

Process ir uzsākts, un nu mēs varam sākt konkrētu darbu kopā ar Čehijas prezidentūru; saskaņošanas vēstule jau ir nosūtīta, un janvārī mēs varēsim strādāt, lai panāktu vienošanos pirms sasaukuma beigām, noslēdzot izcilu Eiropas Parlamenta sasaukumu.

Par to man bija iespēja izteikties pirms brīža attiecībā uz *Paparizov* kunga jautājumu.

Andris Piebalgs, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos vēlreiz pateikties Francijas prezidentūrai, kas arī ir padarījusi labu darbu saistībā ar mūsu iekšējā tirgus enerģētikas tiesību aktiem, jo mums patiešām bija zināmi grūti brīži Enerģētikas padomē. Tāpat arī bija jāiztulko teksti saistībā ar politisko vienošanos un kopīgo nostāju, lai iesniegtu tos Parlamentam, kas prasīja daudz darba. Vēlos arī uzsvērt, ka Francijas prezidentūra un nākamā Čehijas prezidentūra vienmēr ir ļoti cieši sadarbojušās. Domāju, ka dokumentācija bez aizķeršanās tiks nodota Čehijas prezidentūrai, kuras mērķis ir panākt kompromisus attiecībā uz visiem pieciem priekšlikumiem, ja vien būs politiskā griba no Parlamenta un Padomes puses. Uzskatu, ka tas ir izdarāms, un Komisija darīs visu, ko tā spēs, lai to atvieglotu.

Starplaikā vēlos uzsvērt vienu īpašu notikumu, kas, manuprāt, ir ļoti svarīgs. Kā jau *Paparizov* kungs pareizi minēja attiecībā uz patērētājiem, rudenī mēs uzsākām iedzīvotāju enerģētikas forumu (*Citizens' Energy Forum*) kopā ar patērētāju organizācijām, kurš pulcē visas patērētāju organizācijas, lai pārrunātu tiesību aktu paketi enerģētikas tirgus jomā. Tāpēc mums jāpaplašina vienošanās darbības joma ne tikai par labu Parlamentam un Padomei, bet arī, lai kopumā panāktu Eiropas iedzīvotāju lielāku atbalstu enerģētikas tirgum. Tāpat ir ļoti svarīgi redzēt visā šajā procesā, ka no tā gūs labumu ne tikai uzņēmumi, bet arī iedzīvotāji un ražotāji. Dažreiz diskusijas ir maldinošas, jo patiesībā viss nošķiršanas process notiek patērētāju labā. Manuprāt, tas ir ļoti svarīgi, un mums būs jāierosina stiprināt mūsu priekšlikumu dialoga sanāksmē, kas sāksies janvārī. Esmu pārliecināts, ka dialogs notiks jau pirmajā nedēļā, kad mēs šeit tiksimies. Tas ir atkarīgs no Čehijas prezidentūras, bet es zinu, kāds ir tās mērķis, kā arī to, ka Komisija ir gatava iet uz priekšu. Tāpēc es ceru, ka mēs to visu varam izdarīt Strasbūrā, un es nodošu ziņu Čehijas prezidentūrai par jūsu vēlmi un gatavību centīgi strādāt pie šīs dokumentācijas.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

19. Ceļu satiksmes drošības noteikumu pārrobežu piemērošana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Ayala Sender* kundzes ziņojums (A6-0371/2008) Transporta un tūrisma komitejas vārdā par Eiropas Parlamenta un Padomes ierosināto direktīvu, lai atvieglotu ceļu satiksmes drošības noteikumu pārrobežu piemērošanu.

Inés Ayala Sender, referente. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es sākšu ar garu pateicības sarakstu. Vispirms man jāsaka paldies Komisijai par iesniegto dokumentu, kurš mums nodrošina steidzami vajadzīgo instrumentu. Tāpēc man jāsaka paldies Komisijai, ko šeit pārstāv priekšsēdētāja vietnieks *Tajani*, par izdarīto pakalpojumu, nodrošinot mūs ar šo instrumentu, kurš šodien, 2008. gadā, ir pilnīgi nepieciešams pēc patiešām sliktajiem 2007. gada rādītājiem attiecībā uz progresu ceļu satiksmes drošībā, kas tika panākts līdz tam. Tas ir jo īpaši vajadzīgs, jo mēs jau esam tik tuvu termiņam, kurš būs pēc diviem gadiem, kad mums jāizpilda savas saistības un jāpanāk visu dalībvalstu nospraustais mērķis uz pusi samazināt ceļu satiksmes negadījumos bojāgājušo skaitu. Tāpēc es izsaku pateicību Komisijai par to.

Izsaku pateicību arī Francijas prezidentūrai (lai gan tā tikko atstāja Parlamentu), jo es uzskatu, ka tā mūs pārliecināja ar savām pūlēm un izturību, ka ir iespējams panākt progresu attiecībā uz šo dokumentāciju. Sākumā tā šķita sarežģīta dēļ tās saistībām, taču viņi pierādīja mums, ka tas ir tā vērts.

Tomēr man jāsaka, ka vēlāk, ņemot vērā to, ka bija citas daudz svarīgākas dokumentācijas, mums bija zināmas problēmas saistībā ar juridiskā dienesta motīviem. Mēs uzskatījām, ka tam būtu vienmēr jāpalīdz prezidentvalstīm, lai veicinātu to prioritātes un mērķus, taču šajā gadījumā mēs konstatējām, ka tas mums daudz nepalīdz.

Bija gadījums, kad Tieslietu un iekšlietu padome ar vislabākajiem nodomiem ieteica dažus secinājumus, taču viņi mums nepalīdzēja saglabāt stingro nostāju, ka šis teksts vai instruments, pie kura mēs strādājām, pilnīgi noteikti ir ceļu satiksmes drošības instruments, kas paredzēts, lai novērstu ceļu satiksmes problēmas un negadījumus un autoavāriju nesodāmību.

Visbeidzot, es vēlos īpaši un silti pateikties ēnu referentiem, jo īpaši *Fouré* kundzei, kas strādāja kopā ar mani tajā ziņā, ka mums izveidojās laba komanda darbā ar šā teksta uzlabošanu, kā arī pārējiem maniem kolēģiem deputātiem, *Cocilovo* kungam, *Lichtenberger* kundzei un citiem maniem kolēģiem. Manuprāt, visiem kopā mums beidzot izdevās izveidot labāku tekstu.

Domāju, ka mums izdevās pabeigt procedūru vai sistēmu tajās jomās, kurās nebija atrisināti zināmi jautājumi, kā, piemēram, administratīvo pārkāpumu konstatēšana pēc informācijas apmaiņas un paziņojuma izdarīšanas. Tajās dalībvalstīs, kurās šiem pārkāpumiem ir administratīvs raksturs, nebija izveidota papildu procedūra, un es uzskatu, ka mēs vismaz ierosinājām iespējamu risinājumu.

Nozīmīgi ir arī tas, ka mēs uzlabojām kontroles. Mēs apzināmies, ka parasti mums nav iespēju uzlabot kontroli attiecībā uz ceļu satiksmes drošību, un šajā ziņā mums palīdzēja Komisija.

Tāpat bija nepieciešams garantēt personas datu aizsardzību, atzīt upuru atbalsta grupas paveikto darbu un izskaidrot, kā šai sistēmai būtu jāietekmē automobilisti.

Tāpēc mēs nesaprotam, kādēļ Padome ir nolēmusi saglabāt tādu nostāju un pastāvēt uz tādu tiesisko pamatu, kas it nemaz mums nepalīdz. Tā vietā tā bloķē jebkādu tālāku virzību. Norādīšu, ka šajā ziņā mēs Parlamentā un Komisijā esam pārliecināti, ka pareizais princips ir ceļu satiksmes drošības princips, un ka tas ir svarīgs solis, lai uzlabotu tieši šo jomu, uz kuras uzlabošanu cerības liek visi Eiropas pilsoņi. Tādēļ tam jāpaliek par trešā pilāra jautājumu. Tomēr trešais pilārs tūlīt beigsies, tā kā Lisabonas līguma (ko apstiprināja dalībvalstis, kas tagad kavē mūsu darbu Padomē) mērķis ir likvidēt trešo pilāru. Šķiet, ka dažas dalībvalstis tagad uzskata, ka tām jāreklamē šā teksta progresa apturēšana.

Mēs ceram un ticam, ka tiesiskā pamatojuma izraisītās problēmas tiks atrisinātas. (Tauta nesaprātis, kad mēs tai skaidrosim, kāpēc mēs nevaram piedāvāt pamata aktu, lai uzlabotu ceļu satiksmes drošību un novērstu to nerezidējošo autoavāriju nesodāmību, kuri brauc mūsu valstīs un pārkāpj likumu, zinot, ka viņus nevar sodīt.) Mēs patiešām nevaram saprast, kā tas ir iespējams, ka šīs problēmas joprojām pastāv. Tādējādi mēs aicinām nākamo Čehijas prezidentūru atlikt savus iebildumus un spert soli ceļu satiksmes drošības labā.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties *Ayala Sender* kundzei par ārkārtīgi lielo apņemību, ar kādu viņa ir veikusi šo darbu, par aizrautību, izturību un lielo objektivitāti.

Komisijas centieniem – man tas jums vēlreiz jāatkārto – ir viens liels mērķis, proti, ceļu satiksmes drošība. Tomēr attiecībā uz saturu mēs esam izskatījuši *Ayala Sender* kundzes tekstu un iesniegtos grozījumus, un mums šeit nav nekādu iebildumu; tieši otrādi, Komisija uzskata, ka šis ziņojums rāda tieši to pašu virzienu kā mūsu priekšlikums un pat zināmā mērā palīdz uzlabot teksta kvalitāti.

Piemēram, Eiropas Parlaments uzskata elektronisko sakaru tīklu, kas izveidots informācijas apmaiņai, par instrumentu, kas jāpārvalda Kopienas līmenī, lai garantētu Eiropas pilsoņu personas datu aizsardzību. Es tikai varu teikt, ka es atbalstu šos grozījumus, kas ieskicē un precizē priekšlikuma darbības jomu. Tāpat es uzskatu, ka daži grozījumi patiešām stiprina mūsu iesniegto priekšlikumu.

Tie ir grozījumi, kas garantē ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu uzraudzību, kas ietilpst pārvaldes iestāžu jurisdikcijā, un grozījumi, kas ierosina izstrādāt vadlīnijas dalībvalstīm par uzraudzības metodēm un darbībām. Tie visi ir nepieciešami elementi, lai nodrošinātu ceļu satiksmes drošību un sasniegtu mūsu mērķi, vismaz uz pusi samazināt satiksmes negadījumu izraisīto nāves gadījumu skaitu Eiropā. Atgādināšu, ka katru gadu vairāk nekā 40 000 cilvēku iet bojā satiksmes negadījumos Eiropā; 2007. gadā šis skaitlis sasniedza 42 500.

Ja mēs pieņemam, ka šis skaits vairāk vai mazāk atbilst vienai lidmašīnas avārijai katru dienu, kļūst skaidrs, ka tā bieži vien ir nepietiekami novērtēta traģēdija. Skaidrs, ka mēs neesam pieraduši domāt par šīs problēmas plašo izplatību.

Protams, mums vajadzētu par to domāt daudz, daudz vairāk. Tāpēc es apsveicu Parlamenta ātro rīcību šajā jautājumā un vēlos vēlreiz pateikties *Ayala Sender* kundzei, kā arī Transporta un tūrisma komitejai par paveikto darbu un par izpratni, kas šeit ir likts uz spēles: visu Eiropas pilsoņu drošība. Parlamentam un Komisijai šajā jautājumā ir perfekta vienprātība; abas institūcijas uzstāj, ka ir nepieciešams steidzami izstrādāt tiesību aktus, ar kuru palīdzību var reāli samazināt ceļu satiksmes negadījumus.

Diemžēl pēdējā Padomes sanāksmē mums neizdevās panākt vienprātību dalībvalstu vidū. Francijas prezidentūra centās būt par starpnieku, taču 9. decembrī mums nācās saskarties ar faktu, ka, neskatoties uz vienošanos par vispārēju stratēģiju samazināt nāves gadījumu skaitu, vairākas dalībvalstis nepieņēma jautājumā par trešo pīlāru. Kamēr Komisijai un Parlamentam ir vienādi uzskati par pirmo pīlāru, vairākas dalībvalstis joprojām runā par nepieciešamību regulēt šo jautājumu saskaņā ar trešo pīlāru.

Es uzskatu, ka šeit ir absolūta pretruna, un es gribu to teikt publiski šā Parlamenta priekšā, atkārtojot to, ko es jau teicu Padomē. Mēs nesaprotam, kā Eiropadome var pieņemt lēmumu mēģināt rast vienošanos par Lisabonas līguma pieņemšanu ar jaunu referendumu Īrijā – kā jau jūs visi zināt, Lisabonas līgums atceļ trešo pīlāru – tajā pašā laikā, kad dalībvalstis saka, ka mums jāregulē visas darbības, lai piedzītu pārrobežu soda naudas, pamatojoties uz trešo pīlāru. Man tā šķiet milzīga pretruna, kurai nevar būt pozitīvs rezultāts, un juridisko ķildu dēļ mēs izšķiešam laiku un nespējam darīt neko praktisku, lai nodrošinātu mūsu pilsoņiem reālu palīdzību.

Ceļu satiksmes negadījumi nav teorētisks jautājums; tā ir realitāte, kas varētu ietekmēt jebkuru Eiropas ģimeni, ieskaitot mūsu pašu, un jebkurā laikā. Tie ir mūsu bērni, kuri ir uz ielas, nākot mājās no klubiem sestdienu vakaros vai ejot spēlēt futbolu, vai dodoties uz ballītēm. Mums tas būtu jāpatur prātā; tas nav juridiska strīda jautājums, un mēs nevaram zaudēt laiku.

Žēl, ka šovakar šeit nav neviena pārstāvja no Padomes, jo es vēlos izteikt vēl vienu dziļi izjustu aicinājumu – domāju, ka es to varu darīt arī Parlamenta vārdā – es aicinu Padomi manīt tās nostāju un Transporta padomi pieņemt Eiropadomes nostāju. Mums jāraugās pretim nākotnei, mums jāraugās uz Lisabonas līgumu. Mēs visi ceram, ka tas var drīz stāties spēkā, jo es nedomāju, ka mēs varam atļauties atskatīties pagātnē, kad runa ir par mūsu visu dzīvības aizstāvēšanu.

Brigitte Fouré, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties *Ayala Sender* kundzei par viņas ziņojumu, jo mūsu darbs faktiski bija ļoti konstruktīvs. *Sender* kundze ņēma vērā vairumu grozījumu, ko iesniedza vairāki Transporta un tūrisma komitejas biedri, lai sagatavotu direktīvas projektu, ko varētu pieņemt ja ne vienprātīgi, tad vismaz ar lielu Transporta komitejas balsu pārsvaru.

Kā jau tas iepriekš ir minēts, atgādināšu, ka šīs direktīvas mērķis ir ceļu satiksmes drošība. Mērķis, pirmkārt, ir samazināt nelaimes gadījumu upuru un ievainojumu skaitu uz Eiropas ceļiem, jo tas ir liels posts un traģēdija, kas atklājas katru gadu. Šo mērķi acīmredzot atbalsta visas 27 dalībvalstis un visi Eiropas Parlamenta deputāti, un ir lietderīgi to atkārtot. Tāpēc mērķis ir glābt dzīvības un tajā pašā laikā izbeigt diskrimināciju, kas ir pastāvējusi līdz pat šai dienai starp attiecīgās valsts autovadītājiem un citas dalībvalsts autovadītājiem. Nav pieļaujama atšķirīga izturēšanās pret diviem dažādiem autovadītājiem uz vienas valsts ceļiem. Tas ir absolūti nepieļaujami, un tas nevar turpināties, jo īpaši, kad, es to vēlreiz atkārtosu, uz spēles ir likta dzīvība.

Ziņojumā minētie pārkāpumi ir pareizi izvēlēti kā pārkāpumi, kas izraisa vislielāko ceļu satiksmes negadījumu skaitu: ātruma pārsniegšana, transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā, braukšana pie sarkanās gaismas un, visbeidzot, drošības jostu nelietošana. Tāpēc ir absolūti nepieciešams ieviest šo direktīvu.

Noslēgumā vēlos atgādināt, kā jau to pirms brīža izdarīja komisārs, ka Padomei ir radušies iebildumi attiecībā uz trešo pīlāru un tamlīdzīgi. Tomēr es uzskatu, ka cilvēku dzīvību vārdā mums jārod juridiski risinājumi, un šajā ziņā man dažkārt ir iespaids, ka juridiskās vārdu spēles ir tikai atrunāšanās. Es uzskatu, ka mūsu izaicinājums ir samazināt šīs reālās traģēdijas uz autoceļiem, jo tas nav pieņemami mūsu Eiropā. Eiropai katrā ziņā jāpalīdz mums aizsargāt šīs cilvēku dzīvības, kuras mēs zaudējam katru gadu.

Tas ir šīs direktīvas izaicinājums, un es ceru, ka Eiropas Parlaments par to nobalsos ar lielu vairākumu, ja ne vienprātīgi, lai mēs varētu nodrošināt, ka Čehijas prezidentūra var virzīt šo jautājumu tālāk.

Silvia-Adriana Țicău, PSE grupas vārdā. – (RO) Vispirms es vēlos pateikties *Ayala Sender* kundzei par ziņojumu šajā ārkārtīgi svarīgajā jautājumā. Ap 43 000 pilsoņu zaudē savas dzīvības uz Eiropas ceļiem un aptuveni

1 300 000 pilsoņu cieš ceļu satiksmes negadījumos. 43 000 bojāgājušo uz Eiropas ceļiem atbilst vidēji lielas lidmašīnas avārijai katru nedēļu. Es uzskatu, ka mēs vairs nedrīkstam pieļaut šādu situāciju.

Vēlos minēt, ka ierosinātā direktīva neattiecas uz kriminālsankcijām vai punktu sistēmām, kas jau darbojas dalībvalstīs. Es aicinu dalībvalstis pārsūtīt datus, garantējot konfidencialitāti un drošību. Saziņā starp dalībvalstīm jāietver arī pieejamie maksājumu veidi un valūta, ko izmantos šā maksājuma veikšanai.

Turklāt, ja centrālās iestādes dzīvesvietas dalībvalstī izlemj nerīkoties un nepiemērot nekādas finansiālas sankcijas, kuras piespriedusi dalībvalsts, kurā noticis pārkāpums, par to nekavējoties jāziņo Eiropas Komisijai. Es uzskatu, ka šī direktīva ir ārkārtīgi svarīga. Tāpēc es ceru, ka Eiropas Parlamenta balsojums šajā jautājumā palīdzēs arī Eiropadomei spert soli pareizajā virzienā jeb, citiem vārdiem sakot, apstiprināt šo direktīvu. Tas ir absolūti nepieciešams. Paldies!

Bilyana Ilieva Raeva, ALDE grupas vārdā. – (BG) *Ayala Sender* kundze, vispirms es vēlos apsveikt Jūs ar to, ka Jūs padarījāt vienu no vistraģiskākajām sociālajām problēmām par mūsu kopīgo politisko prioritāti. Šodien cilvēku dzīvības zaudējums, kā Jūs jau minējāt, komisāra kungs, stipri pārsniedz ciparu, ko mēs gribam redzēt vispārējā Eiropas mērogā.

Mums ir gandrīz 70 normas attiecībā uz automašīnu rezerves daļām, taču mums nav direktīvas, kas ierobežotu to cilvēku skaitu, kuri zaudē savu dzīvību uz Eiropas Savienības ceļiem. Tas ir absurds. Cilvēku dzīvības drošība uz mūsu ceļiem nav mazāk svarīga par vides standartiem, kurus mēs nosakām dalībvalstīm. Šajā kontekstā mums rītdienas balsojumā jāatbalsta *Sender* kundzes ziņojums, kurā ierosinātas obligātas pārrobežu sankcijas attiecībā uz četriem galvenajiem pārkāpumiem, kas izraisa vairāk nekā 75% no ceļu satiksmes negadījumiem.

Pārrobežu pasākumu ieviešana attiecībā uz šiem pārkāpumiem ierobežos nopietnu ceļu satiksmes negadījumu skaitu, kuros iet bojā cilvēki, un virzīs mūs tuvāk mūsu mērķim samazināt šo negadījumu skaitu par 50% līdz 2010. gadam. Mēs runājam par sarkano luksofora gaismu un braukšanas ātruma pārsniegšanu, bet mēs nerunājam par luksoforu un apkārtceļu darbību vai par to, ka nedrīkst lietot mobilo telefonu autovadīšanas laikā vai smēķēt, vai par autovadītāju apmācību Eiropas Savienībā, vai vispārējiem sodiem, kas šokētu pat visrūditākos pārkāpējus.

Ja tagad Ungārijas autovadītājs drīkst pārkāpt satiksmes noteikumus Vācijā un nesaņem par to nekādu sodu, tad šīs direktīvas un jūsu priekšlikumu ieviešana nodrošinās, ka šis autovadītājs saņem sodu savā valstī. Eiropas Savienībai nepieciešama vispārēja Eiropas politika ceļu satiksmes drošības jautājumā, no kuras dalībvalstis nedrīkst novirzīties un kas noteiks nepieciešamo drošības līmeni, lai aizsargātu cilvēku dzīvības uz mūsu ceļiem.

Mēs, protams, varam palauties uz to, ka Komisija sodīs valdības, kas nav pienācīgi ievērojušas atkritumu apsaimniekošanas noteikumus, nav ņēmušas vērā darba laika direktīvu vai ir nodarījušas kaitējumu videi. Bet vai tad mums nav vajadzīgi mehānismi, kas garantēs, ka uz dalībvalsts ceļiem bojāgājušo skaits nepārsniedz vidējos Eiropas rādītājus?

Šajā kontekstā es vēlreiz gribu uzsvērt, cik svarīgi ir pieņemt vispārēji atzītus Eiropas ceļu satiksmes negadījumu rādītājus kā mūsu kritērijus. *Ayala Sender* kundze, manuprāt, Jūsu ziņojums nozīmē progresu ceļā uz integrētu Viseiropas ceļu satiksmes drošības politiku. Šī direktīva kalpos par pamatu Eiropai bez ceļu satiksmes pārkāpumiem, bez robežām un bez jebkādas iespējas pārkāpt noteikumus.

Eva Lichtenberger, Verts/ALE grupas vārdā.. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pirmām kārtām liels paldies mūsu referentei. Viņa ir ļoti centusies panākt vienprātību šajā jomā, kas negaidīti ir kļuvusi par tik strīdīgu jautājumu, tostarp arī ar Padomi. Padomei šajā jautājumā ir ļoti neloģiska un ļoti neeiropēiska nostāja, jo acīmredzot vairāku valstu valdību galvenais mērķis ir pasargāt tās autovadītājus, kas pārsniedz atļauto ātrumu, neievēro distanci vai vada automašīnu alkohola reibumā, neatkarīgi no tā, kā dzīvību viņi apdraud.

Kas reāli notiek tagad? Cilvēki ievēro savā valstī noteiktos ierobežojumus, taču, līdz ko viņi šķērso robežu, viņu kāja kļūst kā pielietā ar svīnu un netiek nost no gāzes pedāļa – tieši tāpēc, ka viņiem nav jāuztraucas par soda naudas maksāšanu. Tomēr skaidri jāizprot: mazās dalībvalstīs vai valstīs ar augsti attīstītu tūrismu ir jo īpaši grūti nodrošināt, ka tās pilsoņi izprot sankciju būtību, proti, tiesībsardzību, ja viņi ir pilnībā pārliecināti, ka citiem pārkāpējiem praktiski nedraud nekādas sankcijas.

Tātad, ja aiz manis brauc autovadītājs, kurš neievēro distanci, un viņam ir citas Eiropas Savienības dalībvalsts numura zīme, man jājauc sev, vai tas ir tāpēc, ka mana dzīvība ir mazāk vērtā nekā dzīvība šā autovadītāja

zemē un vai viņš tikai savā valstī dod cilvēkiem drošības rezervi? Tas nav pareizi, tas nav eiropiski, un tas samazina ceļu satiksmes drošību.

Mēs esam izstrādājuši labu tekstu. Protams, šis tas vēl jālabo, piemēram, datu aizsardzības jautājums vēl nav pietiekami izskaidrots. Tomēr nobeidumā es vēlos jūs lūgt atbalstīt manu iesniegto grozījumu par limitu EUR 70 apmērā; tad mēs būsim pilnībā pabeiguši lielāko daļu no debates par neatbilstībām. Mums vienkārši ir jānosaka saprātīgs soda naudas apjoms.

Sebastiano (Nello) Musumeci, *UEN grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *Tajani* kungs, dāmas un kungi, 40 000 bojā gājušo skaits gadā ir šausminošs skaitlis.

Tā vēl nav katastrofa, tomēr pilnīgi noteikti ārkārtīgi nopietns sociāls fenomens, ar ko saskaroties, dalībvalstīs bieži vien nedara neko vairāk kā tikai pieraksta šausminošus skaitļus un ievāc satraucošus statistikas datus. Daži teiks, ka tas ir lielākas personu mobilitātes produkts, savukārt daži teiks, ka tas ir plašākas mehanizācijas produkts. Protams, tomēr tās ir arī no vienas puses dalībvalstu un Eiropas Savienības novēlotu profilaktisko un no otras puses ierobežojošu pasākumu sekas; ES līdz pat šim brīdim nav spējusi nodrošināt kopīgu ceļu satiksmes drošības politiku.

Kāds pētījums, ko nesen veica Itālijas statistikas birojs, atklāja, ka 2007. gadā satiksmes negadījumu skaits nakts stundās no piektdienas vakara līdz svētdienas rītam sasniedza 44% no visiem ceļu satiksmes negadījumiem Itālijā. Pie stūres esošo cilvēku bezatbildīgā uzvedība diemžēl neaprobežojas tikai ar vienu valsti, tāpēc ir ārkārtīgi nepieciešams izskatīt šo ierosinājumu par direktīvas ieviešanu, kuras mērķis ir atņemt drosmi autovadītājiem izdarīt ceļu satiksmes pārkāpumus, lai kur viņi atrastos, ar mērķi samazināt ceļu satiksmes negadījumos bojāgājušo skaitu uz pusi līdz 2010. gadam.

Tā ir laba lieta, taču vismaz dažos gadījumos ir nepieciešami papildu uzlabojumi. Ļaujiet man minēt tikai vienu piemēru: pārkāpumu uzraudzība. *Tajani* kungs, es uzskatu, ka mums būtu jāseko Šveices piemēram. Šveicē ikvienu personu, kas izdara ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, dažus kilometrus tālāk aptur ceļu satiksmes patruļa, un tad notiek viena no divām lietām: vai nu autovadītājs nekavējoties maksā soda naudu, vai arī tā automašīnu konfiscē līdz brīdim, kad tiek samaksāta soda nauda.

Es pilnībā apzinos, ka šādu politiku nav viegli ieviest un ka tā var šķist drastiska, taču tā neapšaubāmi ir efektīva, un turklāt, mēs visi zinām, ka vēzi nevar izārstēt ar aspirīnu, un tagad mums ir darīšana ar metastāzēm. Tomēr *Ayala Sender* kundzes ziņojums ir labs ziņojums un, protams, es to atbalstīšu.

Luís Queiró, (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, mans kolēģis *Ari Vatanen*, kas ir labi zināms čempions motosportā, bieži saka, ka mums visiem kādu dienu ir jāmirst, taču viņš piebilst, ka tam nav jānotiek zem automašīnas riteņiem. Tomēr kopš 2005. gada nav samazinājies ceļu satiksmes negadījumos bojāgājušo skaits, kā tam būtu jābūt. 2007. gada rādītāji pastiprina mūsu bažas. Šīs svārstības vislabāk parāda, cik daudz mums vēl jāizdara.

Mēs visi zinām, ka sankcijas, ko piemēro par vairākiem pārkāpumiem, kas izdarīti tās dalībvalsts teritorijā, kas nav autovadītāja mītnes valsts, visbiežāk netiek izpildītas. Ierosinātā direktīva, par kuru mēs tagad debatējam, pareizi ieskicē elektronisko datu apmaiņas sistēmu, kuras mērķis ir atvieglot finansiālo sodu pārrobežu piemērošanu par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, koncentrējoties uz četriem visnopietnākajiem pārkāpumiem pret cilvēku dzīvību Eiropā. Šī sistēma pati sevi attaisno. Tomēr ir jāaizsargā pilsoņu tiesības attiecībā uz to personu datu aizsardzību.

Tāpēc ir būtiski, lai Eiropas Komisija izvērtē direktīvas ieviešanu, un tā būtu precīzi jāīsteno. Joprojām pastāv problēma, ka pārkāpumus atšķirīgi juridiski interpretē atkarībā no dalībvalsts, kurā tie ir izdarīti. Dažos gadījumos šie pārkāpumi ir tikai administratīvi, bet citās tie ir krimināli sodāmi. Dažos gadījumos tiem piemēro papildu sodus, piemēram, aizliegumu vadīt automašīnu, bet citos gadījumos tas tā nav. Tagad nav piemērots brīdis, lai runātu par tehniskām detaļām, taču šis ir piemērots brīdis, lai aicinātu meklēt labāko iespējamo nākotnes risinājumu šīs direktīvas ieviešanai.

Referente, kuru es apsveicu, patiesībā ierosina iespējamus risinājumus, kas ietver gan fiksēto sodu, gan praktisku ceļu satiksmes drošības uzraudzību un aprikojuma saskaņošanu. Mēs uzskatām, ka pastāv šaubas arī par spēkā esošajām apelācijas tiesībām, ja autovadītājs nepiekrīt uzliktajam sodam. Vai šīs tiesības tiks pienācīgi garantētas, ja apelantam apelācijas sūdzība jāiesniedz tajā jurisdikcijā un pret tiem likumiem, kas nav viņa mītnes valstī? Šo jautājumu es atstāšu komisāra *Tajani* ziņā.

Visbeidzot, autovadītājiem jābūt pienācīgi informētiem par viņu tiesībām un pienākumiem. Tikai tādā veidā viņi uztvers šo iniciatīvu nevis kā represīvu instrumentu, bet drīzāk kā veidu, kas sekmē tādu uzvedību pie stūres, kas ir drošāka un godbijīgāka pret citu cilvēku un savu paša dzīvību.

Priekšsēdētājs. – Paldies, Queiró kungs! Es, savukārt, vēlos jūs nomierināt. Es biežāk braucu ar mopēdu nekā ar mašīnu, bet es gribētu izvairīties no nāves arī tad, kad es braucu ar mopēdu, ne tikai tad, kad es braucu ar mašīnu. .

Robert Evans (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, šī ir svarīga dokumentācija, un mani sarūgtina tas, ka šeit nav pārstāvēta Padome, jo tai tagad ir izšķiroša loma, tā kā tās domāšanas virziens, cik es saprotu, stipri atšķiras no Parlamenta nostājas.

Ayala Sender kundze minēja savas bažas par juridisko noteiktību. Es atbalstu pārrobežu direktīvas ieviešanu, tomēr tai jābūt juridiski pieņemamai un spēcīgākai nekā tā ir tagad.

Šajā priekšlikumā iekļauti tikai tādi pārkāpumi kā atļautā ātruma pārsniegšana, automašīnas vadīšana alkohola reibumā, drošības jostas nelietošana un braukšana pie sarkanās luksofora gaismas. *Fouré* kundze minēja, ka mēs nedrīkstam ar to samierināties, un *Ayala Sender* kundze runāja par cilvēkiem, kas paliek nesodīti par šiem pārkāpumiem. Es ceru, ka, tuvojoties diskusijas nākamajai fāzei, mēs pievērsīsimies arī šim aspektam, proti, palikšanai nesodītam. Cilvēki, kas paliek nesodīti par automašīnas vadīšanu alkohola reibumā, atļautā ātruma pārsniegšanu vai braukšanu pie sarkanās luksofora gaismas, ir bīstami pārējiem pilsoņiem; tomēr es teiktu, ka bieži vien tie ir tie paši cilvēki, kas uzskata, ka citi ceļu satiksmes noteikumi uz viņiem neattiecas, vai nu tie būtu stāvēšanas ierobežojumi, ar sastrēgumiem saistītās izmaksas, vai, kā minēja *Raeva* kundze, runāšana pa mobilo telefonu pie stūres. Ir arī tādi pārkāpēji, kas ignorē jauninājumus, piemēram, zema emisiju līmeņa zonas. Tie ir ļoti svarīgi jautājumi, un neviens nedrīkstētu tos ignorēt. Mums ir vajadzīgs pārrobežu, Viseiropas regulējums, lai stātos pretī visiem šiem pārkāpējiem.

Visi likumu pārkāpēji ir līdzvainīgi pie to 42 000 cilvēku bojāejas, par kuriem iepriekš runāja komisārs. Ja šie 42 000 nāves gadījumi attiektos uz jebkuru citu darbības jomu Eiropā, nevis uz autovadīšanu, mēs būtu gatavi ar to cīnīties dienu no dienas, nedēļu no nedēļas, mēnesi no mēneša.

Kolēgi, mums kopīgi jārikojas, lai vēlreiz uzlabotu šo tiesību aktu mūsu visu pilsoņu labā 27 dalībvalstīs.

Priekšsēdētājs. – Vēlos darīt jums zināmu, ka Padomes sekretariāts ir šeit klāt un pieraksta visu šeit teikto. To es saku visiem tiem, kas ir runājuši, un ņemot vērā izteiktos komentārus. *Rack* kungs, Jums ir atvēlētas divas minūtes Jūsu runai.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, labi, ka mēs vismaz esam vienojušies, ka ir jāierosina lieta par četriem visbiežākajiem pārkāpumiem. Svarīgi ir, ka mēs reāli sodām šo ceļu satiksmes noteikumu pārkāpējus, nevis tikai vienojamies, ka par vairākiem pārkāpumiem būtu jāierosina lieta.

Patiesībā galvenā problēma ir tā, ka vairākas dalībvalstis neierosina lietas par tiem pārkāpumiem, par kuriem tās būtu jāierosina. Uz šā fona es uzskatu par pilnīgi nesaprotamu – un mums tas jāsaķa skaļi un skaidri –, ka dažas dalībvalstis, un galvenokārt tās ir valstis, kas nevēlas sodīt pārkāpējus par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšanu citās dalībvalstīs, slēpjoties juridiskā jautājuma un kompetenču konflikta aizsegā. Svarīgi ir, lai mēs pavisam skaidri atbalstām Lisabonas līguma nostāju.

Jebkurā gadījumā ir svarīgi panākt, ka dalībvalstis nepalīdz saviem pilsoņiem izvairīties no citās dalībvalstīs uzliktā soda. Šajā sakarā man patiesībā ir žēl, ka man jāpārmet Komisijai, taču man tas patiešām ir jādara, un jājautā, kāpēc šeit neviens vēl nekad nav apsvēris ideju ierosināt procedūru pārkāpumu gadījumā vai vismaz piedraudēt tām dalībvalstīm, kuras sistemātiski izvairās no sodu piemērošanas par zināmiem pārkāpumiem.

Manuprāt, tā būtu saprātīga pieeja, ļoti skaidrs signāls, ka Eiropai un Eiropas Kopienai tas ir patiešām svarīgs jautājums, un tāpēc es to pavisam konkrēti ierosinātu.

Otrs, manuprāt, būtisks punkts ir šāds: kāpēc mēs neintegrejam kandidātvalstis šajā sistēmā? Es nāku no valsts, kurā ir ļoti daudz autovadītāju no kaimiņvalstīm, kuras vēl nav Eiropas Savienības dalībvalstis vai ir jau gandrīz tās dalībvalstis. Es uzskatu, ka šo autovadītāju brīvbiļete mūsu valstī ir pilnīgi neattaisnojama.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, vēlos pateikt paldies *Ayala Sender* kundzei par viņas izcilo ziņojumu. Tas ir jaunākais no ļoti labajiem ziņojumiem, ko sagatavojusi viena no labākajām komitejas kolēģēm.

Ir identificēti četri ceļu satiksmes negadījumu cēloņi un četras jomas, kurās nepieciešams Eiropas mēroga regulējums. Tā ir atļautā ātruma pārsniegšana, drošības jostu nelietošana, automašīnas vadīšana alkohola reibumā un braukšana pie sarkanās luksofora gaismas. Tie patiešām ir ļoti būtiski faktori, kas izraisa ceļu satiksmes negadījumus.

Komisār, Jūsu viedoklis par Eiropas Padomi izklausās ļoti drastisks. Patiešām žēl, ka mūsu ministriem ir šāda nostāja tik fundamentālā jautājumā kā ceļu satiksmes drošība. Šis jautājums skar telpu mūsu Savienībā, un tā ir atklāta telpa. Nesodāmība jeb nesodāmības apziņa ir šīs bezatbildīgās uzvedības patiesais cēlonis.

Vēlos izteikties par vēl vienu ļoti svarīgu faktoru. Izturēšanās pret Savienības pilsoņiem atšķiras atkarībā no tā, kuras valsts teritorijā viņi atrodas. Es aicinu ieviest efektīvu sistēmu. Ir jāsaprot, ka sodi tiks piemēroti neatkarīgi no attiecīgā Eiropas Savienības ģeogrāfiskā apgabala. Ja regulējums, par kuru mēs pašlaik diskutējam, palīdzēs to īstenot, mēs to varēsim uzskatīt par vienu no mūsu panākumiem. Esmu jo īpaši priecīgs, ka varēju šeit uzstāties, jo es labi pārzinu situāciju manā valstī, Polijā, kur katru gadu ceļu satiksmes negadījumos tiek zaudēti 5600 dzīvību.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Drūmais skaitītājs, kas protokolē ceļu satiksmes negadījumus uz Eiropas ceļiem, joprojām draudīgi griežas; aizvien samazinoties, nāves gadījumu skaits pēdējo gadu laikā ir stabilizējies. Nepieciešami jauni pasākumi, lai īstenotu ES nospraustos mērķus. Eiropas Komisija ir sagatavojusi priekšlikumu projektu, referente ir pievienojusi savu priekšlikumu, un nu mums šeit ir ziņojums par sodu piemērošanu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpējiem no citām dalībvalstīm, kas skar ikvienu no mums. Ceļu satiksmes negadījumos bojāgājušo skaits Eiropas Savienības dalībvalstīs ir ļoti atšķirīgs. Uz Lietuvas ceļiem iet bojā piecas reizes vairāk cilvēku nekā vecajās ES dalībvalstīs. Es nevēlos uzvelt lielāko nastu Briselei un uzsveru, ka dalībvalstīm pašām jāuzņemas atbildība šajā jautājumā, tomēr es nešaubos, ka Eiropas Savienībai pakāpeniski jāpanāk kopīga vai vismaz saskaņota politika attiecībā uz autovadītāju uzvedību uz ceļiem un jāievieš regulējums. Par to jau iepriekš ir runāts, un es tam pilnībā piekrišu.

Vēl jo vairāk tāpēc, ka, paplašinoties Šengenas zonai, arvien vairāk automašīnu ar dažādu dalībvalstu valsts numura zīmēm parādās gan vecajās, gan jaunajās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Mēs visi esam ieinteresēti panākt, lai Eiropas Savienībā izplatās inteligēntas autovadīšanas kultūra un zūd nesodāmības sajūta. "Svešā valstī es vadīšu automašīnu un apstāšos kā parasti, tāpat mani neviens nesameklēs". Tās dalībvalstis, kuras iebilst šās direktīvas ierosinājumiem, gribot negribot liek vēl ātrāk griezties šim drūmajam skaitītājam.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšlikums meklēt un sodīt tos ārvalstu autovadītājus, kas pārkāpj ceļu satiksmes noteikumus Eiropas Savienībā, varētu būt nepopulārs, taču tas ir pilnīgi loģisks un praktisks. Tas ir neiedomājami, ka dalībvalstis var vienoties par jaunu drošības elementu saskaņošanu attiecībā uz transportlīdzekļiem, ko ražo lietošanai uz Eiropas ceļiem, lai samazinātu triecienu ceļu satiksmes negadījumos, taču nevar vienoties par negadījumu novēršanas pasākumiem. Priekšlikumam par datoru sistēmu, kas ļautu dalībvalstīm apmainīties ar informāciju par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, būtu jābūt pašam par sevi saprotamam, jo īpaši vidē, kur cilvēki jau gadiem brīvi pārvietojas.

Taču svarīgi būtu arī saskaņot sistēmas, kas reģistrē ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus. Es saprotu, ka būtu sarežģīti piemērot vienu un to pašu kritēriju Dienviditālijai un Ziemeļeiropai, un iespējams, ka daži noteikumi ne vienmēr noved pie vieniem un tiem pašiem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem vai šo pārkāpumu nopietnības. Tomēr es uzskatu, ka ES valstīm jāpanāk vienošanās par galvenajiem pārkāpumiem, kas gadu no gada izraisa lielāko daļu no ceļu satiksmes negadījumiem. Protams, es atbalstu Komisijas un referentes priekšlikumu.

Marios Matsakis (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, pārsteidzoši, ka mēs veltījām tik daudz laika, lai izstrādātu tiesību aktus, kas nodrošinātu ceļu satiksmes likumam iespēju šķērsot ES dalībvalstu robežas, lai glābtu dzīvības. Vēl pārsteidzošāk ir tas, ka Padome kavē šo procesu. Tāpat ir pārsteidzoši, ka mēs noteicām maksimālo braukšanas ātrumu ierobežojumu mūsu automašīnām, un tad ražojam automašīnas, kuras spēj braukt ar ātrumu, kas divas vai trīs reizes pārsniedz noteikto maksimāli pieļaujamo ātrumu. Mani pārsteidz arī tas, ka mums ir noteikts pieļaujamais alkohola daudzums autovadītājiem, taču mēs ārkārtīgi daudz reklamējam mūsu pilsoņiem alkoholu, jo īpaši svētku laikā. Dažkārt mēs īpaši saistām alkohola lietošanu ar seksuālu pievilcību un vīrišķību.

Komisār, lūdzu neatkāpieties no šīs cīņas. Lūdzu, cīnieties kopā ar mums pret Padomi, kas šodien šeit nav klāt, lai mēs varētu izglābt dzīvības un padarīt mūsu ceļus drošākus.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, paldies visiem, kas piedalījās šajās debatēs. Jūsu ieguldījums ir būtiski ietekmējis šo lēmumu, ko Parlaments, cerams, rīt pieņems, kā arī Komisijas darbu Padomē. Tas nebūs viegli, tomēr es ticu, ka visi kopā mēs to panāksim.

Gribu uzsvērt, cik nopietns jautājums ir šie ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi, par kuriem mēs diskutējam un kuri izraisa vairumu ceļu satiksmes negadījumu. Ļaujiet man kopā ar jums vēlreiz izskatīt dažus statistikas rādītājus: pamatojoties uz 2007. gada ietekmes novērtējumu, kas ietver iepriekšējo trīs gadu izvērtējumu, 30% no nāves gadījumiem uz ceļiem izraisīja atļautā ātruma pārsniegšana un 25% – braukšana pie stūres alkohola reibumā, un, piebilstu, arī narkotisko vielu reibumā. Tāpēc es atbalstu *Lichtenberger* kundzes iesniegto 38. grozījumu, kas zināmā veidā uzlabo Komisijas tekstu. Es šaubos par EUR 70 jautājumu, jo tas nozīmētu nevienlīdzīgu izturēšanos.

Septiņpadsmit procentus satiksmes negadījumu izraisa drošības jostu nelietošana un aptuveni 4% – braukšana pie sarkanās luksofora gaismas. Kopumā 75% ceļu satiksmes negadījumu ir izraisījis viens vai vairāki no šiem četriem ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem. Tas būtu viss, kas man sakāms. Skaidrības labad ļaujiet man vērsties pie Padomes, tās pārstāvjiem, Padomes Ģenerālsekretariāta, un atkārtot to, ko es pirms dažām dienām teicu Transporta ministru padomē: Komisijas nolūks nav samazināt dalībvalstu pilnvaras; mūs interesē tikai nāves gadījumu skaita samazināšana uz Eiropas Savienības ceļiem. Un atbildot arī *Rack* kungam – to darot, mēs nedomājam slēpties aiz likumu piemērošanas.

Attiecībā uz ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem mums ir bijusi stingra nostāja pret dalībvalstīm, taču tikai tajos jautājumos, kas attiecas uz cita veida transportlīdzekļiem, nevis automašīnām, jo šī ir pirmā reize, kad mēs esam sākuši rīkoties automašīnu jomā. Mums ir tiesību akti, kas attiecas uz kravas automobiļiem, bet ne automašīnām. Tāpēc es uzskatu, ka, pateicoties uzmundrinājumam, ko mēs šodien saņemām no Parlamenta, mēs Komisijā – to es varu apliecināt jums visiem un *Matsakis* kungam – virzīsim šo procesu uz priekšu; mēs nedomājam apstāties, jo, es vēlreiz atkārtošu, tad, kad uz likmes ir likta cilvēku dzīvības glābšana, nekādi juridiskie iebildumi nevar apturēt to cilvēku darbību, kuri ir politiski atbildīgi pusbijliona Eiropas pilsoņu priekšā.

Noslēgumā, priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka nākamie Ziemassvētki un Jaunais gads būs pārdomu laiks visiem tiem ministriem, kuri uztraucās par tekstu, ko Komisija ar Parlamenta atbalstu iesniedza Padomei. Visbeidzot, šī ir mana pēdējā uzstāšanās pirms Ziemassvētku pārtraukuma, priekšsēdētāja kungs. Komisijas vārdā izsaku vislabākos novēlējumus godātajiem deputātiem, prezidentūrai un visam Parlamentam.

Priekšsēdētājs. – Pateicos, *Tajani* kungs! Mūsu vislabākie novēlējumi arī jums, bet kas attiecas uz Padomi, mēs tai piegādāsim pilnus maisus ar oglēm divpadsmitajā naktī, ja viņi mūs neklausīs!

Inés Ayala Sender, *referente*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, gribēju jums sūdzēties tieši par Padomes neierašanos, taču redzu, ka šeit ir viens Padomes pārstāvis, lai gan es, protams, vēlētos šeit redzēt tiešo prezidentūras pārstāvi. Tomēr fakts ir tāds, ka *Borloo* kungs bija ļoti noguris.

Vēlos pateikties kolēģiem deputātiem par komentāriem. Es varu apliecināt dažiem kolēģiem, ka mēs esam runājuši ar Eiropas datu aizsardzības vadītāju, lai nodrošinātu, ka personu dati paliek pilnībā konfidenciali. Konkrēti procesuālo garantiju jautājumā mēs centāties ar neizmērojamu Komisijas un Parlamenta juridisko dienestu palīdzību iekļaut visas šajā direktīvas posmā iespējamās garantijas.

Attiecībā uz Šveices sistēmu varu apliecināt, ka pašreiz problēma ir tāda, ka mūsu policija parasti nevar apmainīties ar nerezidentu datiem vai tos paziņot. Tajos gadījumos, kad pārkāpēji tiek notverti, viņiem liek samaksāt sodu, un tā tas notiek visās dalībvalstīs. Tomēr šos datus nevar iegūt, ja tiek izmantoti radari vai kameras, proti, mehāniski līdzekļi, un šo sistēmu mēs patlaban ieviešam.

Es tikai gribētu pateikt paldies visiem par pacietību, jo dažās jomās mēs nevarējām izvērst darbu, ko veica, piemēram, *Evans* kungs, *Lichtenberger* kundze un *Tičau* kundze. Neskatoties uz to, šeit būs atkārtotas izskatīšanas klauzula. Komisija mums ir apliecinājusi, ka tā ļaus veikt novērtējumu divu gadu laikā pēc direktīvas ieviešanas un tad pēc vajadzības ieviest jaunus aspektus.

Protams, lai tas notiktu, ir jāpieņem direktīva. Šim nolūkam mums ir vajadzīgi politiski risinājumi un nevis sīkas juridiskas viltības. Tāpēc es pateicos gan Komisijai, gan Francijas prezidentūrai, un galvenokārt kolēģiem deputātiem ne tikai par pacietību, bet arī, es ceru, par rītdienas balsojumu. Balsojumam jābūt pēc iespējas vienprātīgam, lai mēs varam kopā ar Komisiju uzrunāt Čehijas prezidentūru un uzsvērt nepieciešamību virzīties uz priekšu, lai panāktu šīs direktīvas apstiprināšanu.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 17. decembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Atļautā ātruma pārsniegšana, drošības jostu nelietošana un neapstāšanās pie luksofora sarkanās gaismas ir galvenie cēloņi ceļu satiksmes negadījumiem, kas bieži notiek uz Eiropas ceļiem, un tāpēc ES vispirms cenšas saskaņot noteikumus attiecībā uz šiem četriem pārkāpumiem.

Es uzskatu, ka direktīvai jāsekmē vienota Eiropas pieeja attiecībā uz soda naudas iekasēšanu un apjomu un uz datortīklu informācijas apmaiņai. Negatīvi ir tas, ka autovadītāji neapzinās izmaiņas noteikumos par soda naudas iekasēšanu ES.

Manuprāt, ir svarīgi, lai Komisija kopā ar dalībvalstīm īsteno informatīvu kampaņu, lai jau laicīgi sniegtu informāciju pilsoņiem, kas šķērso citu dalībvalstu robežas, par tiesiskajām sekām likuma pārkāpumu gadījumā attiecībā uz iespējamās soda naudas apjomu un piemērošanu. Autovadītājiem jābūt tiesībām saņemt paziņojumus valodā, ko viņi saprot, jo īpaši, ja paziņojuma saņemšanai ir tiesiskas sekas. Autovadītājiem jāapzinās nolēmumu spēkā esamība, apelācijas iespējas un sekas neatbildēšanas gadījumā.

Es uzskatu, ka šī direktīva sekmēs, ka autovadītāji brauc uzmanīgāk un drošāk, un ceļu satiksmes negadījumu skaits samazinās uz Eiropas ceļiem, kur 2007. gadā gāja bojā 40 000 cilvēku. Es atbalstu, ka tiek pieņemta direktīva par pārrobežu regulējuma vienkāršošanu ceļu satiksmes drošības jomā un tāpēc apsveicu referenti *Ayala Sender* kundzi ar viņas ziņojumu.

20. Vērtspapīru norēķini un finanšu nodrošinājuma līgumi (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Kauppi* kundzes ziņojums (A6-0480/2008) Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā par priekšlikumu pieņemt Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 98/26/EK par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās un Direktīvu 2002/47/EK par finanšu nodrošinājuma līgumiem attiecībā uz saistītām sistēmām un kredītpasībām (COM(2008)0213 - C6-0181/2008 - 2008/0082(COD)).

Piia-Noora Kauppi, referente. – Priekšsēdētāja kungs, man bija tas gods būt par referenti šajā jautājumā par norēķinu galīgumu maksājumu un vērtspapīru norēķinu sistēmās un par finanšu nodrošinājuma līgumu direktīvu. Rīt es atstāšu darbu Parlamentā – šis ir mans pēdējais likumdošanas ziņojums Eiropas Parlamentam –, tāpēc no sirds lūdzu mani atvainot, ja šovakar esmu nedaudz emocionāla.

Šis nav viens no vispolitiskākajiem jautājumiem. Dažreiz mūsu darbs Eiropas Parlamentā ir diezgan tehnisks, bet es esmu pilnībā pārliecināta, ka šī direktīva, šis tiesību akts palīdzēs Eiropai virzīties uz priekšu.

Šā tiesību akta mērķis ir koriģēt direktīvas atbilstīgi jaunākajām tirgus un reglamentējošām norisēm. Galvenās izmaiņas, ko ievieš norēķinu galīgumu direktīva, ir paplašināt direktīvas aizsardzību, attiecībā gan uz nakts norēķiniem, gan uz saistītu sistēmu norēķiniem; tas ir ļoti svarīgi, jo pēdējā laikā ir ārkārtīgi palielināties saikņu skaits un nepieciešamība pēc sadarbības. Sagaidāms, ka MiFID direktīvu (man bija tas gods būt par referenti Parlamentā arī šajā jautājumā) un Eiropas Rīcības kodeksu par ieskaitu un norēķiniem varēs izmantot aizvien vairāk, un tas nozīmē, ka mums vēl vairāk būs nepieciešams saskaņot mūsu norēķinu un finanšu nodrošinājuma līgumus.

Attiecībā uz Finanšu nodrošinājuma līgumu direktīvu (FND) ir ļoti svarīgi pieņemt kredītpasības kā finanšu nodrošinājumu. Turklāt Eiropas Parlaments vēlējās paplašināt pieņemtā nodrošinājuma darbības jomu līdz starpbanku kredītpasībām. Es uzskatīju par pieņemamu, ka tiek izslēgti mikro un mazie uzņēmumi, piemēram, patērētāju kredīti.

Saskaņota tiesiskā pamata izveidošana kredītpasību kā nodrošinājuma izmantošanai pārrobežu darījumos sekmē tirgus likviditāti un nodrošina norēķinu sistēmu pareizu funkcionēšanu straujas attīstības tirgos. Jaunās direktīvas ievieš arī vairākus vienkāršojumus, skaidrojumus un definīcijas. Šie risinājumi būtiski stiprinās rīkus, kas paredzēti finanšu tirgus nestabilitātes gadījumiem.

Mans mērķis bija panākt kompromisu pirmajā lasījumā, tāpēc mums visu laiku notika sarunas ar Padomi un Komisiju. Es esmu runājusi arī ar citām politiskajām grupām, *Berēs* kundzi un *Starkevičiūtē* kundzi, lai panāktu kompromisu, kas apmierinātu ikvienu Parlamenta deputātu. Esmu ļoti priecīga, ka Ekonomikas un monetārā komiteja vienprātīgi pieņēma ziņojumu.

Visbeidzot esmu arī ļoti apmierināta ar kompromisu, par kuru notiks balsojums šīs nedēļas sesijas sanāksmē. Vairumā jautājumu sarunas noritēja labi, un mēs vienojāmies par šā tiesību akta pamatlīnijām. Tomēr bija arī vairāki strīdīgi jautājumi, un es neīstenoju savus mērķus pilnībā.

Sarunu laikā es neguvu atbalstu ECON priekšlikumam grozīt definīciju sistēmai, kas nodrošinātu direktīvas aizsardzību sistēmām, kuru pamatā ir ECB tiesību akts, un kas ļautu Eiropas Centrālajai bankai pašai noteikt šādas sistēmas. Esmu priecīga, ka Eiropas Komisija sarunu laikā apstiprināja, ka tā principā atbalsta šādu grozījumu un, iespējams, tuvākajā nākotnē iesniegs priekšlikumu šajā sakarā.

Attiecībā uz finanšu nodrošinājuma direktīvu un paziņojumiem es būtu vēlējusies, ka visas dalībvalstis jau būtu atcēlušas prasības par paziņojumu, kas pēc manām domām nozīmē tikai vairāk birokrātijas un nesekmē nekādu īpašu mērķi; tomēr, tā kā es uzzināju, ka šis jautājums dažām dalībvalstīm bija ārkārtīgi jūtīgs, esmu ļoti apmierināta, ka mēs sagatavojām atkārtotas izskatīšanas klauzulu.

Domāju, ka pēc pieciem gadiem mēs varēsim pierunāt tās dažas dalībvalstis, kuras joprojām pieprasa šos *ex-ante* paziņojumus, izbeigt šo nevajadzīgo praksi. Kā jau es iepriekš minēju, esmu priecīga, ka mums izdevās panākt kompromisu, par kuru mēs visi varējām vienoties. Es ceru, ka jūs, kolēģi deputāti, ceturtdien nobalsosiet par šo tiesību aktu.

Nobeigumā vēlos teikt, ka man bija prieks strādāt ar jums visiem šo gadu laikā. Šis ir mans divdesmitais likumdošanas ziņojums, un tas būs pēdējais. Man pietrūks šā Parlamenta un jūs visu.

Priekšsēdētājs. – *Kauppi* kundze, vēlreiz paldies Jums par Jūsu darbu, un es vēlu Jums turpmāk visu to labāko.

Charlie McCreevy, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikt paldies referentiem, *Kauppi* kundzei un *Sakalas* kungam no Ekonomikas un monetārās komitejas un Juridiskās komitejas par viņu veicīgo un ļoti efektīvo darbu pie šā dokumenta.

Direktīvas par norēķinu galīgumu un finanšu nodrošinājumu strādā labi, un tās ir guvušas plašu atbalstu tirgū. Tomēr esmu priecīgs, ka mazāk nekā astoņu mēnešu laikā mums izdevās vienoties par nepieciešamajiem pielāgojumiem, lai tās pilnībā atbilstu jaunākajām reglamentējošām un tirgus norisēm. Tas ir būtiski finanšu stabilitātei un jo īpaši nepārtrauktai un netraucētai norēķinu sistēmu funkcionēšanai, kas kļūst aizvien vairāk savstarpēji saistītas, tajā pašā laikā saglabājot savu identitāti. Nav bijusi nepieciešamība izveidot super sistēmas, un tas ir skaidri uzrakstīts grozījumos.

Es sāku sniegt savus pakalpojumus, sagatavojot Komisijas priekšlikumu 2007. gada sākumā, kad vēl nebija sākusies pašreiz notiekošā finanšu krāpšana. Tomēr es uzskatu, ka šīs krāpšanas radītie izaicinājumi attaisno mūsu ierosinātās izmaiņas. Saskaņota tiesiskā pamata izveide kredītpasību izmantošanai par nodrošinājumu pārrobežu darījumos vēl vairāk sekmēs tirgus likviditāti, kas šodien ir tik ļoti vajadzīga.

Mēs domājam, ka vienkāršāki noteikumi sekmēs kredītpasību biežāku izmantošanu nākotnē. Protams, tas ir atkarīgs no pieprasījuma tirgū pēc cita veida nodrošinājuma. Tomēr finanšu krīzes pirmajos mēnešos mēs redzējām, ka pieprasījums pēc kredītpasībām palielinājās, piemēram, salīdzinājumā ar bēdīgi slavenajiem uz aktīviem balstītajiem vērtspapīriem. Tā izskaidrojums ir vienkāršs: kamēr kredītpasības nav saistītas, kā tas ir vērtspapīrizācijas gadījumā, nodrošinājuma ņēmējs var individuāli izvērtēt to kredītpēju pirms viņš pieņem lēmumu, akceptēt tās, vai nē. Balsojot par *Kauppi* kundzes ziņojumu, jūs sekmēsiet kredītpasību izmantošanu, atceļot dažas formālas prasības.

Komisija apņemas piecu gadu laikā ziņot jums par šīm izmaiņām. Jo īpaši mēs uzraudzīsim, kā strādā atceltais pienākums reģistrēt vai paziņot parādniekam, ka kredītpasības ir sniegtas kā finanšu nodrošinājums jo īpaši tajās dalībvalstīs, kuras pašlaik vilcinās un vēlas atteikties no Finanšu nodrošinājuma direktīvas 3. panta 1. punkta.

Ļaujiet man izmantot šo iespēju un novēlēt *Piia-Noora Kauppi* turpmāk visu to labāko. Es zinu, ka viņa atgriežas ļoti interesantā amatā Somijā. Manā komisāra darba laikā viņa ir ārkārtīgi labi sadarbojusies, ir bijusi ļoti izpalīdzīga un vienmēr darīja visu iespējamo jebkurā uzdevumā, ko viņai uzdeva Parlaments. Esmu pārliecināts, ka viņai būs lieli panākumi turpmākajā karjerā, un es novēlu viņai un viņas ģimenei visu to labāko.

Aloyzas Sakalas, *Juridiskās komitejas atzinuma referents.* – Priekšsēdētāja kungs, Juridiskā komiteja norīkoja mani izstrādāt atzinuma projektu par *Kauppi* kundzes, Ekonomikas un monetārās komitejas locekles, ziņojumu. Esmu iesniedzis divus grozījumus. Juridiskā komiteja apstiprināja atzinuma projektu un atbalsta

manus iesniegtos grozījumus, ka Eiropas Centrālajai bankai būtu jābūt iespējai noteikt un paziņot par savām sistēmām pa tiešo bez Vācijas *Bundesbank* vai citas valsts iestādes iejaukšanās.

Mums bija dialogi ar Centrālās bankas, Padomes un Eiropas Komisijas ekspertiem. Centrālās bankas eksperti oficiāli paziņoja un izteica stingru atbalstu Juridiskās komitejas iesniegtajiem grozījumiem. Savukārt, Padomei bija grūtības darba grupās panākt kompromisa vienošanos par vienu no iesniegtajiem grozījumiem, jo dalībvalstis nevēlas piešķirt ECB tiesības noteikt un paziņot pa tiešo par tās sistēmu. Man žēl, ka Padome neapstiprināja šo iesniegto grozījumu, taču es ticu, ka šo jautājumu iespējams atrisināt tuvākajā nākotnē.

SĒDI VADA: Alejo Vidal-Quadras

Priekšsēdētāja vietnieks

Othmar Karas, *PPE-DE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, *Kauppi* kundze, dāmas un kungi! Atļaujiet man sākumā grupas vārdā pateikties *Kauppi* kundzei ne tikai par viņas milzīgo apņēmību, bet galvenokārt par kompetenci un uzticību Parlamenta darbam un tādējādi arī par tiekšanos panākt kompromisu. Jūs vienmēr zināt, par ko viņa iestājas un zināt arī to, ka viņa vērsas pie citiem. Viņa atgriežas aizraujošā amatā un, kas ir vēl svarīgāk, viņai būs vairāk laika pildīt mātes pienākumus. Es pateicos jums par labo sadarbību un novēlu visu labāko!

Šajā pārskatā Eiropas Savienība atkal sniedz īsto atbildi uz krīzi finanšu tirgos. Joprojām pastāv pārāk daudz atšķirību atsevišķās dalībvalstīs un iesāktā saskaņošana ir solis pareizajā virzienā. Kā liecina šis piemērs, krīze finanšu tirgos ir arī iespēja Eiropas Savienības viedokļa paušanai un Eiropas finanšu tirgu sistēmas pastāvīgam uzlabojumam. Varu droši teikt, ka pienācīgi funkcionējošas norēķinu sistēmas garantēšana, jo īpaši strauji mainīgos tirgos, ir būtiska finanšu tirgu stabilitātei un vēl svarīgāka tādos laikos kā šie.

Uzskatu, ka ir trīs svarīgi punkti. Pirmkārt, šo ziņojumu saskaņota pieeja. Otrkārt, es atbalstu abu direktīvu vienkāršotu un atvieglotu piemērošanu. Treškārt, es ņemšu vērā šī ziņojuma un direktīvas rezultātus, gatavojot visaptverošu un saskaņotu ziņojumu par Kapitāla prasību direktīvu.

Pervenche Berès, *PSE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, *Kauppi* kundze! Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas vārdā ļaujiet man turpināt pozitīvos komentārus, kuri jau ir izskanējuši. Patiešām, sarunās ar jums mēs vienmēr zinām, kāda ir situācija. Jums ir savi uzskati, bet vismaz sarunās ar jums viss ir ļoti skaidrs. Galu galā mēs vienmēr precīzi zinājām, ko esam sasnieguši un tādēļ varējām panākt progresu. Jūs atkal parādījāt savas spējas strādāt kopā ar ikvienu. Manuprāt, tā ir šī Parlamenta inteligences sevišķa iezīme. Šajā konkrētajā ziņojumā tas ļāva jums panākt vienošanos pirmajā lasījumā, kā mēs visi vēlējamies no paša sākuma.

Savā būtībā šis ziņojums skar jautājumu, par kuru Komisijai diemžēl nav viedokļa. Tas ir pēctirdzniecības jautājums, par kuru pēc Finanšu instrumentu tirgus direktīvas pieņemšanas mēs gaidījām svarīgākus Komisijas priekšlikumus šī tirgus organizēšanai, struktūrēšanai, pārraudzībai un regulēšanai.

Šis ziņojums ir ļoti mazs, ļoti juridisks un ļoti tehnisks elements, kas ir noderīgs, bet nevar noslēpt milzīgo darbu, kas mums veicams un par kuru mēs joprojām gaidām Komisijas priekšlikumus. Komisijas iesāktajam darbam ar rīcības kodeksu ir ļoti nelieli rezultāti. Tagad mēs gaidām tā vērtējumu un esam diezgan vilušies, tāpat kā daudzas ieinteresētās puses tirgū, kas skaidri redz, ka ar pašregulāciju šajā jomā nepietiek.

Konkrētais un ļoti precīzais teksts, kas mūsu rīcībā ir šodien, parādīja divas galvenās problēmas. Pirmā problēma bija pieņemt lēmumu par to, vai Eiropas Centrālajai Bankai jāpiešķir īpašas pilnvaras šajā pasākumā. Uzskatu, ka tika sniegti noderīgi ieteikumi. Tomēr Padome nevēlējās mainīt pašreizējo situāciju, un mēs, saprāta un atbildības sajūtas vadīti, pieņemām šo kompromisu. Tā rezultātā tika izstrādāts līdzsvarots priekšlikums, kuru pašlaik apspriežam un kas mums jānovērtē.

Otrs svarīgais elements bija nodrošināt, ka sistēmu savienojuma veids pats par sevi nerada autonomas sistēmas. Arī šajā gadījumā Parlamenta pieņemtā nostāja ir pamatota, kas ļauj šo saikni nodrošināt, tomēr nedodot tai autonomiju, kuru nevēlējamies ar šo tekstu radīt.

Vēl ir jārisina daudzi jautājumi, un es ceru, ka Komisija ar savu monopolu iniciatīvai šajā jomā uzņemsies atbildību.

Margarita Starkevičiūtė, *ALDE grupas vārdā*. – (LT) Iesniegtais dokuments tikai šķietami ir tehnisks. Patiesībā tas garantē drošu vērtspapīru norēķinu sistēmu, kas ir svarīga daudziem cilvēkiem, kuri piedalās pensiju fondos, apdrošināšanas vai ieguldījumu plānos. Referentes dokuments ir izcili sagatavots, tāpat kā citi viņas

dokumenti. Es ļoti priecājos, ka man bija gods strādāt kopā ar viņu, gatavojot daudzus finanšu dokumentus, un man ir ļoti žēl, ka šodien ir viņas pēdējā darba diena Eiropas Parlamentā. Mēs — Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa — atbalstām šo dokumentu, jo tas atspoguļoto mūsu nostāju. Kāda ir šī nostāja? Pirmkārt, mēs esam pārliecināti, ka Eiropas Savienības kopējais drošais vērtspapīru tirgus jāpaplašina, jo tas ir ļoti sadrumstalots. Tomēr mēs nevēlamies monopola izveidošanos, tādēļ uzskatām, ka šajā ziņojumā ir radīti priekšnoteikumi, lai elastīgi veidotu dažādu sistēmu sadarbības nolīgumus un veidotu jaunas saiknes.

Mēs domājam, ka ir ļoti svarīgi, lai finanšu papildnolīgumu procedūras būtu vienkāršākas un skaidrākas un lai maksātnespējas un dažādos kritiskos gadījumos būtu vieglāk atrisināt domstarpības par īpašumtiesībām, un lai visi nosacījumi būtu skaidrāki. Šķiet, ka arī šis mērķis ir sasniegts.

Tāpat kā citiem referentiem, arī man ir žēl, ka nav bijis iespējams atrisināt problēmu ar Eiropas Centrālās Bankas izveidotajām norēķinu sistēmām. Es ļoti vēlos aicināt Komisiju pēc iespējas ātrāk sagatavot kompromisa priekšlikumu par šo jautājumu, jo Eiropas Centrālajai Bankai būs jāvelta vairāk uzmanības šādu sistēmu funkcionēšanai un ir jāatrisina jautājums par to uzturēšanu, kas, iespējams, aptur šo regulējumu izplatīšanos pastāvošajās sistēmās, kuras atrodas Eiropas Centrālās Bankas ietekmē.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Es vēlos apsveikt referenti *Kauppi* kundzi par viņas ziņojumu saistībā ar direktīvu par finanšu papildnolīgumiem, kurā ietverti trīs svarīgi spēkā esošās direktīvas grozījumi. Tie ir šādi: izslēgt no direktīvas piemērošanas jomas kredītu nolīgumus patērētājiem un mazajiem uzņēmumiem, ieviest piecu gadu beigu klauzulu attiecībā uz dalībvalstu tiesībām pieprasīt paziņojumus vai reģistrāciju un pēdējais, bet ne mazāk svarīgais, paplašināt direktīvas piemērošanas jomu, ierosinot iekļaut starpbanku aizdevumus kā attiecināmu papildnolīgumu tikai centrālo banku aizdevumu vietā, kā tika piedāvāts sākotnējā priekšlikumā.

Uzskatu, ka iesniegtie grozījumi atbilst Eiropas nosacījumiem šajā jomā, kas ir viens iemesls, kādēļ es atbalstu šī ziņojuma pieņemšanu. Noslēgumā es vēlos pateikties *Kauppi* kundzei par visu viņas smago darbu Eiropas Parlamentā un vēlu panākumus jaunajās gaitās. Paldies!

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Es vēlos pateikties jums, *Kauppi* kundze, par jūsu darbu, profesionalitāti un aizrautību sarunās par direktīvas priekšlikuma kompromisu, kurš bez šaubām palīdzēs stabilizēt finanšu tirgus. Es apsveicu *Kauppi* kundzi ar vienošanās panākšanu pirmajā lasījumā. Es vēlos šodien pateikties viņai arī par visu viņas darbu Eiropas Parlamentā, ne tikai par vairāk nekā 20 ziņojumiem, kas ietvēra tādus tematus kā labas prakses sekmēšana banku nozarē, piemēram, iepriekš minētais kodekss. *Kauppi* kundze ir parādījusi savu profesionalitāti arī diskusijās par daudziem citiem ziņojumiem. Es augstu vērtēju viņas nostāju mūsu kopīgajā cīņā pret programmnodrošinājuma patentēšanu laikā, kad Eiropas Savienībai nav Eiropas patenta. Mēs jutīsim viņas trūkumu, kad kādreiz nākotnē notiks sarunas par šo patentu. Paldies jums par sadarbību!

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlētos pateikties visiem deputātiem par piedalīšanos debatēs un, kā jau iepriekš teicu, es pilnībā atzinīgi vērtēju Parlamenta ziņojumu.

Direktīvas par norēķinu galīgumu un finanšu papildnolīgumiem ir divi pēctirdzniecības vides pamatakmeņi, un nav šaubu, ka pašreizējie grozījumi liecina par ļoti ievērojamu progresu.

Komisija atbalstīja ECB lūgumu pakļaut sistēmas tieši Komisijai, bet šobrīd Padomē tam nav pietiekama atbalsta. Tomēr mēs atgriezīsimies pie šī jautājuma un iedziļināsimies tajā tuvākajā nākotnē.

Es vēlreiz vēlos izteikt vislabākos vēlējumus *Kauppi* kundzei!

Piia-Noora Kauppi, referente. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties kolēģiem par labajiem vārdiem un arī komisāra kungam par sadarbību šajos gados.

Es vēlos minēt dažus politiskus punktus, pirmkārt, par Rīcības kodeksu par ieskaitu un norēķiniem. Es nedomāju, ka ir īstais brīdis pieņemt galīgo lēmumu par kodeksa izpildi. Tas ir viens no iemesliem, kādēļ daži tirgus dalībnieki ir bijuši pret saikņu un sadarbības attīstību. Viņi apgalvo, ka ir problēmas norēķinu galīgumā un arī dažādu noteikumu koordinācijā. Domāju, ka šīs direktīvas pieņemšana tirgus dalībniekiem atvieglos saikņu saņemšanu un viņu sistēmu sadarbību.

Otrs jautājums attiecas uz Eiropas Centrālo Banku. Domāju, ka mēs varam vairāk sadarboties ar Komisiju, jo sevišķi veidojot Kopienas nostāju dažādos jautājumos. Mums jau ir praktiski pasākumi, kuru rezultātā izveidotas Kopienas sistēmas, un ECB ir radījusi sistēmu tīklus, kuri nedarbojas atbilstīgi kādas konkrētas dalībvalsts tiesību aktiem. Būtu nesaprātīgi neizmantojot šo parasto praktisko risinājumu, cenšoties atjaunināt

Eiropas tiesību aktus. Tādēļ es ļoti priecājos, ka Komisija pievērsīsies šim jautājumam. Iespējams, ka nākamajā parlamentārajā sasaukumā būs īstais brīdis iekļaut ECB veidotās sistēmas Norēķinu galīguma direktīvā.

Visbeidzot — par Hāgas Konvenciju. Esam redzējuši, cik grūti ir vienoties par detaļām, kad tas jādara, izmantojot Eiropas Kopienas direktīvas. Ir svarīgi turpināt Hāgas Konvenciju un turpināt sarunas par dažādiem privāttiesību jautājumiem. Sevišķi grūti bija mēģināt rast kompromisu par ievadīšanas brīdi un atsaucamības brīdi. Tie ir ļoti sīki jautājumi, bet domāju, ka Komisija strādās arī pie šiem svarīgajiem tematiem, iespējams, nākamajā sasaukumā.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien.

21. Noguldījumu garantiju sistēmas attiecībā uz seguma līmeni un izmaksas aizkavējumu (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0494/2008), ko Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā sagatavojis C. Ehler, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 94/19/EK par noguldījumu garantiju sistēmām attiecībā uz seguma līmeni un izmaksas aizkavējumu (COM(2008)0661 - C6-0361/2008 - 2008/0199(COD)).

Christian Ehler, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Šodien mēs noslēdzam ļoti ātru procesu Noguldījumu garantiju direktīvas reformēšanā. Visa procedūra parāda Eiropas iestāžu spējas un arī ierobežojumus. Komisija tikai oktobra vidū sagatavoja priekšlikumu direktīvas grozīšanai, kam ir gan politisks, gan ekonomisks mērķis, proti, atjaunot noguldītāju uzticību finanšu tirgum, banku pārrobežu aktivitātēm un finanšu tirgu regulēšanai kopumā.

Mēs esam panākuši noguldījumu garantiju līmeņa pieaugumu, izmaksu termiņu acīmredzamu samazinājumu krīzes gadījumā un kopīgo depozītu garantiju atcelšanu. Bija nepieņemami, ka lielās bankas nespēja paredzēt savu iestāžu sabrukumu un mazo noguldītāju nogrimšanu līdz ar tām. Mēs esam panākuši noguldījumu garantiju līmeņa pieaugumu līdz EUR 100 000 no 2010. gada, kas sedz 90 % Eiropas depozītu.

Eiropas Parlaments šajā procesā darbojās ātri un konstruktīvi. Mēs atteicāmies no daudzām parlamentārajām tiesībām, bet aizsākām procesu. Sākumā mēs uzskatījām trīs dienu termiņu par neiespējamu. Es domāju, ka 20 dienas ir solījums, kuru var ievērot praksē, un tas nesagādās vilšanos noguldītājiem.

Bija svarīgi no jauna iekļaut mazos uzņēmumus. Ņemot vērā finanšu tirgu sistēmisku stabilizāciju, garantēt tikai privātos noguldījumus būtu liktenīga kļūda. Mēs arī saskatījām — un tas ir sevišķi svarīgi — vajadzību pēc ārkārtas izmaksām, jo pastāv ļoti tieša saikne starp noguldījumu garantijas sistēmu un stabilizācijas pasākumiem iestādēs, jo īpaši praktiskos gadījumos, kādus esam pieredzējuši pagātnē.

Ierobežojumi, par kuriem esam informēti, slēpjas tik tālejošā jautājuma kā saskaņošana iekļaušanā procedūrā tik īsā laika sprīdī. Vesela rinda dalībvalstu vēlējas, lai direktīva novērstu iespējamās konkurences izkropļojumus un noteiktu Eiropas maksimālo līmeni noguldījumu garantijām. Šajā pieprasījumā paustās bažas bija pamatotas, bet mums nevajadzētu paredzēt rezultātu.

Pamatots ir uzskats, ka cerības un politiskā pārliecība, kas saistīta ar to, ka tādas dalībvalstis kā Vācija vai Īrija finanšu krīzē rīkojas priekšlaicīgi un sola neierobežotas garantijas, ir problemātiska un novedīs pie konkurences izkropļošanas tirgū, jo mums pavisam skaidri jāpasaka, ka tie ir politiski solījumi, kuri nav ne izpildāmi, ne nosodāmi.

Tomēr mums jānodrošina, lai maksimālas saskaņošanas rezultātā netiek pazeminātas garantijas atsevišķās dalībvalstīs, kas savukārt veicinātu konkurences izkropļojumus, balstoties uz sistēmu finansēšanas atšķirībām. Šajā ziņā tālredzīgs solis bija formulēt iespējamo saskaņošanu, proti, tas, ka formulējām virkni jautājumu, kuri jārisina vispirms, jo — jau minēju procedūras ierobežojumus — tādu jautājumu apspriešana deviņu nedēļu maratona procesā, kuriem mēs Eiropā neesam varējuši piekerties pēdējos piecos gados, nav bez apdraudējumiem.

Es atkārtoti vēlos izteikt pateicību par ciešo Parlamenta grupu komandas darbu. Bija jāpanāk daudzi kompromisi, bet mums izdevās raidīt signālu, kas bija svarīgs finanšu tirgu stabilizēšanā. Eiropas Parlaments ir devis arī nozīmīgu ieguldījumu, padarot šo pamata projektu skaidru un patiešām noderīgu.

Es vēlos vēlreiz pateikties visiem, kuri bija gatavi atteikties no parlamentārajām tiesībām šajā procedūrā.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties referentam par darbu pie šīs lietas, kura izrādījās sarežģītāka nekā sākumā šķita. Mēs ļoti nopietni uztveram savas saistības saglabāt noguldītāju uzticību finanšu satricinājumu laikā, un es esmu pateicīgs par Parlamenta vēlmi izskatīt šo jautājumu ātri.

Tomēr man arī jāatzīst, ka esmu vilies dažos piedāvātajos grozījumos direktīvā par noguldījumu garantiju sistēmām, jo īpaši par izmaksas aizkavējumiem.

Atcerēsimies, ka 8. decembrī šis Parlaments balsoja par maksimums divu nedēļu izmaksu periodu. Tomēr pašlaik izskatāmais kompromiss paredz četru nedēļu izmaksu aizkavējumu, kuru var pagarināt līdz sešām nedēļām. Pieskaitot vēl vienu nedēļu atbildīgo iestāžu lēmuma pieņemšanai, tas nozīmē septiņas nedēļas. Septiņas nedēļas ir ļoti ilgs laiks noguldītājiem, kuri nespēj nopirkt pārtiku, apmaksāt rēķinus vai izmantot savas maksājumu kartes.

Neaizmirsīsim, ka šobrīd spēkā esošais režīms, kurš pieļauj izmaksu aizkavējumu no trim līdz deviņiem mēnešiem, paliks spēkā nākamos divus gadus.

Es esmu nobažījies par vēstījumu, kādu tas sūta Eiropas pilsoņiem, un par to, kā tas ietekmēs mūsu pašāvību. Es esmu nobažījies par iespēju vēlreiz pieredzēt iedzīvotāju rindas pie bankas nākamajā reizē, kad viņi dzirdēs, ka tai ir problēmas. Es raizējos, ka vairākas nedēļas bez piekļuves savām finansēm ir pārāk ilgs laiks, lai noguldītāji saglabātu mieru krīzes situācijā.

Man arī jāizsaka nožēla par to, ka sagatavotais kompromiss nav vērienīgāks attiecībā uz seguma līmeņa palielināšanu. Neaizmirsīsim, ka gandrīz visas dalībvalstis līdz 2008. gada oktobrim jau bija palielinājušas savu segumu līdz EUR 50 000. Tādēļ Komisija ierosināja sūtīt skaidru signālu noguldītājiem, ka viņu aizsardzība tiks palielināta gandrīz nekavējoties. Plānotais tūlītējais signāls tagad būs jāatliek līdz 2009. gada vidum.

Tomēr Komisija atbalstīs Parlamenta un Padomes vienošanos, ja to apstiprinās jūsu balsojums. Joprojām ir svarīgi, ka seguma līmenis jāpalielina līdz EUR 50 000 līdz 2009. gada jūnija beigām un visbeidzot līdz EUR 100 000, un no jūnija vidus jāatceļ līdzapdrošināšana.

Komisija atgriezīsies pie citiem neatrisinātiem jautājumiem nākamā gada ziņojumā. Es ar prieku gaidu sadarbību ar Parlamentu svarīgajā uzdevumā par mūsu iedzīvotāju uzticības atjaunošanu finanšu sistēmai.

Cornelis Visser, PPE-DE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mums jāturpina atkārtot: vienota Eiropas balss ir vissvarīgākā lieta šajā finanšu krīzes laikā. Es atbalstu pilnīgu noguldījumu garantijas sistēmu saskaņošanu Eiropā. To vēlas arī Eiropas Parlaments un Ehler kungs.

Krīzes laikā pilnīga saskaņošana ir ārkārtīgi steidzama divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, galu galā mūsu pienākums ir piedāvāt patērētājam finanšu aizsardzību. Daudzi Eiropas iedzīvotāji saista kredītu krīzi ar nenoteiktību un bailēm zaudēt savus līdzekļus un īpašumus. Mums jācinās pret šo sajūtu.

Valsts līmenī dažādas dalībvalstis ir uzsākušas pasākumus, lai piedāvātu patērētājam finanšu aizsardzību. Tā notika Īrijā un arī Nīderlandē, kur garantētā summa īslaicīgi tika paaugstināta no EUR 40 000 līdz EUR 100 000. Tāpat kā Īrija, arī Nīderlande jūtas atbildīga par privāto un mazo uzņēmumu aizsardzību.

Tomēr pasākumus, kurus īsteno saistībā ar noguldījumu garantijas sistēmām, ir nepieciešams iekļaut vienā Eiropas direktīvā. Galu galā mēs pārāk labi zinām, ko var izraisīt sadarbības un pārraudzības trūkums. Tomēr mums tas jādara vienoti, un tādēļ es atbalstu vienu maksimālo summu. Mums tā būs 2010. gadā, ja mēs sekosim referenta priekšlikumam. Maksimālā summa ir EUR 100 000.

Pašreizējā situācija, kurā dalībvalstis, piemēram, Vācija un Īrija, piedāvā neierobežotu segumu, rada apdraudējumu Eiropai. Neierobežoto garantiju dēļ finanses, piemēram, no Nīderlandes un Apvienotās Karalistes, tiks pārvietotas uz kaimiņvalstīm, kas negatīvi ietekmē stabilitāti.

Es priecājos, ka Padome ir vienisprātis ar mani šajā jautājumā. Ehler kungs ir izteicis pamatotus priekšlikumus, tostarp par mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Šiem uzņēmumiem arī turpmāk jāatbilst noguldījumu garantijas sistēmu nosacījumiem. Manuprāt, mēs, Eiropas Parlaments, tādējādi esam panākuši labu rezultātu patērētājiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, un es ceru, ka Komisija atbalstīs šo iniciatīvu.

Pervenche Berès, PSE grupas vārdā. — (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šajā lietā, komisāra kungs, es uzskatu, ka jūs varat būt ļoti priecīgs, ka pastāv Eiropas Parlaments. Pirmkārt tādēļ, ka pirms dažiem mēnešiem mēs pieņemām vēl vienu ziņojumu, kuru sagatavoja Ehler kungs. Toreiz es teicu jums, ka krīze, kura bija sākusies Eiropas Savienībā, spiež mūs pārskatīt šo jautājumu, pat pirms visu jūsu plānoto ietekmes pētījumu rezultātiem. Bija vajadzīgs, lai Padome dod jums rīkojumu darboties, un man žēl, bet tā tas bija. Man arī žēl, ka pēc tam, kad valsts, no kuras jūs nākat, ievieša sistēmu, kura gandrīz iznīcināja jūsu mandātu, proti, iekšējo tirgu, jūs neuzstājaties publiski.

Tomēr nekoncentrēsimies uz pagātni, bet raudzīsimies nākotnē un pievērsīsimies pašlaik apspriežamajam priekšlikumam. Tas ir pamatots priekšlikums, kas ir atbilstošs apstākļiem, un es sirsnīgi pateicos referentam par viņa spar un apņēmību ļaut mums panākt vienošanos pirmajā lasījumā. Tas ir nodrošinājis maksimālu saskaņošanu, kas attaisno mūsu pilsoņu cerības, kuri, saskaroties ar krīzes realitāti, uztraucas, ka šī noguldījumu garantijas sistēma varētu izrādīties smaga viņu uzkrājumiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir lieli vai mazi un vai mēs runājam par pašvaldības iestādēm vai maziem un vidējiem uzņēmumiem.

Es priecājos, ka esam panākuši vienošanos ar Padomi paplašināt direktīvas darbības jomu, kuru Komisija vēlējas attiecināt tikai uz privātpersonām, lai gan MVU un pašvaldības arī ir nepārprotami nobažījušās par savu noguldījumu garantiju.

Es priecājos arī par to, ka esam panākuši maksimālo saskaņošanu EUR 50 000 šodien un EUR 100 000 nākotnē, ar Komisijas apņēmību, nešauboties par McCreavy kunga sekotāju, ļaut mums novērtēt nosacījumus, kādos varētu veikt tālāku saskaņošanu un galu galā izveidot Eiropas garantiju fondu. Pastāv nepārprotamas bažas par konkurences izkropļojuma apdraudējumu, bet tas nav tikai jautājums par bažām, un es uzskatu, ka referents man piekritīs. Eiropas Savienībai ir arī iespēja vadīt krīzi, izvairīties no panikas un garantēt noguldītāju tiesības. Man šķiet, ka tās bija Eiropas Parlamenta galvenās bažas.

Šajās sarunās es nožēloju tikai to, ka mēs pamatā esam mācījušies no sliktā Īrijas piemēra, bet neesam mācījušies no sliktā Islandes piemēra. Arī Islandē tika solīti pārāk lieli noguldījumu procenti, kas piespieda Eiropas Savienību sākt sarunas ar šo valsti, lai segtu garantijas, kas augstākas par procentiem, kurus varētu piemērot normālos tirgus apstākļos. Tomēr, pamatojoties uz ziņojumu, kuru Komisija mums sniegs, es ceru, ka varēsim turpināt šīs sarunas, vienlaikus paturot prātā secinājumus, kurus grupa, par kuru Komisija ir uzticējusi atbildību Jacques de Larosière kungam, var sniegt mums par to, kā saskaņoti organizēt šo mehānismu nākotnē.

Sharon Bowles, ALDE Grupas vārdā. — Priekšsēdētāja kungs, visām iestādēm šajā projektā ir bijuši mērķi, lai gan ne vienoti. Komisijai bija tālejošs mērķis, ierosinot minimālo garantiju EUR 100 000 un izmaksas termiņu trīs dienas. Padome tālejoši izvēlējās maksimālu saskaņošanu, un Parlamenta tālejošais mērķis bija pārliecināties, ka tas darbojas pilsoņu labā. Es vēlos pateikties referentam un pārējiem kolēģiem par sadarbību!

Priekšlikums strauji pāriet no procedūrām, kas dažās valstīs pat neiekļautos šobrīd spēkā esošajos deviņos mēnešos, kas atvēlēti izmaksai, uz trim dienām varbūt bija pārāk saspringts. Mēs pieņemam galīgo termiņu līdz maksimāli iespējamajām 35 dienām, bet mazliet negribīgi, jo mēs drīzāk dotu priekšroku īsākam laika posmam. Trīsdesmit piecas dienas bez piekļuves finansēm joprojām atstāj pilsoņus sarežģītā situācijā. Tas aktualizē ārkārtas izmaksu iespējas vai, vēl labāk, pasākumus bankas pakalpojumu nepārtrauktībai.

Drošais maksimālas saskaņošanas solis nozīmē, ka ir sekas, kas jārisina, padarot to par pirmo notiekošā darba pakāpi, par ko liecina virkne jautājumu, par kuriem Komisijai jāziņo līdz nākamā gada beigām. Viena no sekām ir vajadzība pēc līdzsvarotāka atbrīvojuma, un es atzinīgi vērtēju dažas sociāli nozīmīgo līdzsvarotāko noteikumu iegūtās tiesības, kas bija spēkā līdz 2008. gada sākumam.

Tomēr mēs kopš tā brīža esam guvuši mācību. Patiešām, tieši par to ir šī direktīva — par nesen gūto mācību. Žēl, ka nevarējām iegūt nesavtīgu apņemšanos atļaut stingrāku aizsardzību īslaicīgi paaugstinātām bilancēm, kas rodas, pārdodot mājas vai saņemot vienreizēju pensiju izmaksas.

Pēc Islandes banku sabrukuma šādos gadījumos ir bijuši neveiksmīgi zaudējumi, un tādēļ dažās dalībvalstīs ir uzsākti īpaši aizsardzības plāni. Cilvēki, kuriem ilgtermiņā pieder lieli noguldāmi līdzekļi, var tos noguldīt un padarīt noguldījumu drošāku, sadalot to starp iestādēm, bet ir neiespējami prasīt, lai vienreizēji maksājumi tiktu veikti šādā veidā.

Sekas, ko izraisa visas dzīves līdzekļu zaudējums, ir mācība, kuru mums nevajag apgūt vēlreiz, tādēļ es ceru, ka komisāra kungs izrādīs entuziasmu atļaut papildu aizsardzību sevišķām īslaicīgi paaugstinātām bilancēm, par ko mēs lūdzām viņam sniegt ziņojumu līdz gada beigām.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Lai gan bija nepieciešams atjaunot uzticību, mēs zinām, ka politiskais lēmums, kuru pieņēma finanšu ministri, lai palielinātu noguldījumu garantiju līmeni, ir izraisījis vairākas tehniskas problēmas un sekas.

Garantiju paaugstināšanai līdz EUR 50 000 un vēlāk līdz EUR 100 000 jārosina dalībvalstīs ieviesto sistēmu darbības un dzīvotspējas pārskatīšana. Tādēļ man jāapliecina cieņa referentam *Ehler* kungam, kurš ar atvērtu pieeju strādāja pie šī jautājuma. No savas puses, es atbalstīšu kompromisu, kuru referents panāca dialogā ar Padomi. Tomēr es gribu atzīmēt trīs punktus.

Pirmais punkts ir izmaksu aizkavēšana. Dažiem cilvēkiem pārāk ilgs laiks var šķist 20 dienu periods līdz noguldījumu izmaksai, bet es aicinu padomāt par visu, kas jāizdara, līdz šī atmaksa var notikt. Izslēdzot ļaunprātīgu rīcību, viņi sapratīs, ka tikai dažu dienu laiks, lai apkopotu un pārbaudītu informāciju un tad veiktu izmaksas, vienkārši ir nereāls. Arī divdesmit dienas būtībā ir ļoti saspringts termiņš.

Priekšsēdētāja kungs, diemžēl es zinu, ko runāju, jo Luksemburgai ir bijusi skumjā priekšrocība piemērot noguldījumu garantijas sistēmu *Kaupthing Bank* gadījumā. Mēs varam mācīties, no kā ir jāuzmanās, jo īpaši, ja vēlamies rīkoties noguldītāju interesēs. Ir svarīgi atšķirt bankrotu no kredītiestādes izmaksu aizturēšanas. Ar izmaksu aizturēšanu var paredzēt bankas pārņemšanu. Tomēr noguldījumu ļoti ātra atmaksa var padarīt šo scenāriju par neiespējamu. Tāpēc direktīvā ir jāparedz šī atšķirība.

Otrā mācība paredz noguldījumu garantiju sistēmas pārskatīšanu atbilstīgi jaunajām prasībām lielākajā daļā dalībvalstu. Tādēļ mums jāparedz laiks rīcībai. Es uzskatu, ka piedāvātie termiņi ir pamatoti. Tomēr, komisāra kungs, starp mūsu 20 dienām un jūsu minētajām 7 nedēļām ir ievērojama atšķirība.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, lai gan ir svarīgi atjaunot noguldītāju uzticību, liktenīga kļūda būtu uzspiest nerealizējamus risinājumus. Tādēļ es aicinu ievērot mērenību. Pārmērīgas prasības vienkārši pasliktinātu situāciju. Es beidzu savu uzstāšanos, priekšsēdētāja kungs, bet bija svarīgi pārskatīt jautājumus un nerunāt tādā ātrumā, kam nespēj sekot mūsu tulki.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Finanšu krīze pārbauda noguldījumu garantiju sistēmu darbību Eiropas Savienībā. Spriedzes rašanās parādījusi, ka neatbilstība to segumā un darbībā ir iedragājusi noguldītāju uzticību un ka vienpusējiem pasākumiem, kurus veic dažas dalībvalstis, lai atrisinātu situāciju, ir ievērojama pārrobežu ietekme un destabilizējoša ietekme. Tas ir palielinājis pieprasījumu pēc kopīgas rīcības, lai labotu konstatētos trūkumus un veiktu rūpīgu regulējošo pamata pārskatīšanu.

Apspriestais teksts atspoguļo izcilo darbu, ko veicis *Ehler* kungs, kurš ir apkopojis plašo vienprātību Ekonomikas un monetārajā komitejā. Tā pieņemšana pirmajā lasījumā dos zaļo gaismu reformai, kas atrisinās divus steidzami nepieciešamus jautājumus: seguma līmeņa paaugstināšana un izmaksu aizkavēšanas saīsināšana. Tas kalpo arī par pamatu banku noguldījumu garantiju saskaņošanas pārskatīšanai Eiropas vienotajā tirgū.

Es atzinīgi vērtēju priekšlikumu sākotnēji paaugstināt garantēto noguldījuma seguma līmeni līdz vismaz EUR 50 000 un apsvērt tā saskaņošanu līdz EUR 100 000 līdz 2010. gada beigām atkarībā no Komisijas veiktā ietekmes novērtējuma, ņemot vērā patērētāju aizsardzību, finanšu stabilitāti un konkurenci.

Atbilstošas ir arī Komisijai piešķirtās pilnvaras precizēt summu atbilstīgi inflācijai saskaņā ar rūpīgu regulēšanas procedūru.

Izmaksu aizkavēšanas samazināšana no šobrīd spēkā esošajiem trim mēnešiem līdz 20 darba dienām pēc administratīvā vai tiesas lēmuma un iespējamā samazinājuma līdz 10 darba dienām izvērtēšana ir vērā ņemams uzlabojums, tāpat kā ārkārtas izmaksu jēdziena ieviešana un pienākums nodrošināt noguldītājus ar vajadzīgo informāciju par attiecināmo garantiju sistēmu.

Es pilnībā atbalstu prasību Komisijai sagatavot izsmelšu ziņojumu līdz 2009. gada beigām par tādiem svarīgiem aspektiem kā garantiju sistēmu finanšu mehānismu saskaņošana, pilna seguma pamatojums konkrētos gadījumos, Kopienas garantiju sistēmas izmaksas un ieguvumi un saiknes starp noguldījumu sistēmām un citiem alternatīviem līdzekļiem.

Mariela Velichkova Baeva (ALDE). – (BG) Noguldījuma garantiju direktīvas un garantētā seguma līmeņa un izmaksu aizkavēšanas svarīgo izmaiņu galvenā vēstījuma mērķis ir nodrošināt augstākus garantiju līmeņus, lai aizsargātu mazo noguldītāju uzkrājumus un saglabātu uzticību finanšu sistēmai.

Šobrīd ir grūti novērtēt fiskālās izmaksas, kas saistītas ar pašreizējā finanšu satricinājuma regulēšanu. Potenciāli zems dažu gadu IKP pieaugums nākotnē var izrādīties finanšu ilgtspēju papildus destabilizējošs faktors.

Šajos apstākļos ieteicama dalībvalstu izmantoto finanšu mehānismu pienācīga analīze, lai novērtētu intervenču ietekmi. Noguldījumu garantiju sistēmas nepārprotami ir efektīvs profilakses pasākums, bet to ietekmi ierobežo vietējie apstākļi, kuros tie darbojas. Lai labotu līdzīgas negatīvas ietekmes, kad investoriem jāizvēlas starp dažādiem aizsardzības līmeņiem, mums vajadzīga koordinācija Kopienas līmenī.

Paolo Bartolozzi (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Nesenā finanšu krīze, kurā lielā mērā iesaistīta starptautiskā banku sistēma, noguldītājos ir radījusi daudz bažu par nākotni un nedrošību par noguldījumiem.

Lai mēģinātu izlīdzināt tirgu nestabilitāti un svārstības un apdraudējumu, ka bankas ar acīmredzamām vai slēptām likviditātes problēmām nevar veikt izmaksas, Eiropas Parlaments kopā ar Padomi ir izstrādājis priekšlikumu direktīvai, kura mērķis ir grozīt noguldījumu garantiju sistēmu seguma līmeni un izmaksu aizkavējumu. Lai atjaunotu vispārēju uzticību, nodrošinātu finanšu nozares pareizu darbību un labāk aizsargātu individuālo noguldītāju un viņu ģimeņu noguldījumus, Eiropas Padome 7. oktobrī aicināja Eiropas Komisiju sniegt steidzamu priekšlikumu par noguldījumu garantiju sistēmu konvergenci Eiropas Savienībā.

Dokuments, kurš Parlamentam jāpieņem šodien, nosaka minimālā seguma līmeņa paaugstināšanu privātajiem noguldītājiem līdz vismaz EUR 50 000, atzīstot, ka daudzas dalībvalstis pašlaik apsver minimālā seguma paaugstināšanu līdz vismaz EUR 100 000. Šī direktīva paredz arī saīsināt izmaksu aizkavējumu līdz ilgākais dažām nedēļām — šobrīd tas ir noteikts trīs mēneši un pagarināms līdz deviņiem mēnešiem.

Globalizētā ekonomikā un jo īpaši Eiropā, kur mēs esam aculiecinieki banku un to filiāļu izplatībai, ir svarīgi, lai ES dalībvalstīm būtu efektīva pārrobežu sadarbība starp izcelsmes valsts banku un uzņēmošās valsts banku. Šādai sadarbībai jāaizsargā garantijas un jānodrošina ātras izmaksas kredītiestāžu maksātnespējas vai bankrota gadījumā.

Visbeidzot, tā kā Eiropas Komisijas direktīvas labojums attiecinās tikai uz noguldītājiem, kas ir fiziskas personas, es domāju, ka būtu atbilstīgi to nedaudz paplašināt, iekļaujot mazos un vidējos uzņēmumus, jo tie ir aktīvi iesaistīti ES ekonomikas ražošanas procesos un ir neaizstājami cilvēku un sociālie resursi. Tagad MVU tomēr jāpiešķir juridiskā aizsardzība, kas ne tikai novērstu nedrošības risku, kuru rada banku bankroti, bet arī dotu tiem iespēju darboties lielākā konkurencē un uzlabotu ekonomisko, finanšu un nodarbinātības stabilitāti.

Ján Hudacký (PPE-DE). – (SK) Pašreizējā finanšu krīze liek mums salīdzinoši ātri radīt pasākumus, kas mazinās tās ietekmi gan uz Eiropas Savienības pilsoņiem, gan ekonomiku.

Mana kolēģa Ehler kunga ziņojumā ļoti līdzsvaroti aplūkots jautājums par noguldījumu garantijām attiecībā uz seguma apjomu un izmaksu aizkavējumiem. Par spīti Komisijas pašreizējiem centieniem, šajā kontekstā jāmin Komisijas elastīguma trūkums krīzes palielināšanās laikā, novēršot atsevišķu dalībvalstu nekoordinētu lēmumu pieņemšanu par banku klientu noguldījumu aizsardzību.

Koordinācijas trūkums ir sasniedzis kulmināciju — par laimi, ierobežotu — klientiem haotiski izņemot noguldījumus un pārvietojot tos uz dalībvalstu bankām, kur uzkrājumiem ir augstāks aizsardzības līmenis. Lai atjaunotu cilvēku uzticību finanšu iestādēm, mums jāizstrādā pasākumi, kas ir pēc iespējas elastīgāki un vienlaikus balstīti uz reālistiskiem pieņēmumiem.

Esmu vienprātis ar referentu, ka gadījumos, kur noguldījumiem nevar piekļūt, piedāvātais triju dienu izmaksu termiņš ir nereāls, jo noguldījumu garantiju sistēma var ciest neveiksmi daudzo skaitļu dēļ. Tāpēc priekšlikums par ierobežotu naudas summu ārkārtas izmaksu triju dienu laikā šķiet saprātīgs risinājums gadījumos, kad nevar garantēt banku pakalpojumu nepārtrauktību.

Es priecājos, ka minimālais noguldījumu garantiju līmenis līdz 2009. gada beigām tiks paaugstināts līdz EUR 100 000, kas noteikti palielinās noguldītāju uzticību finanšu iestādēm. Attiecībā uz mūsu sākotnējo finanšu krīzes pieredzi — es domāju, ka mazie un vidējie uzņēmumi, kuri, starp citu, bieži nespēj saņemt vajadzīgos aizdevumus finanšu krīzes dēļ, arī jāiekļauj šajā noguldījumu garantijas direktīvā, lai nodrošinātu tos ar vismaz vienu veidu, kā cīnīties ar krīzi.

Colm Burke (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, globālā ekonomika dažos pēdējos mēnešos ir apgriezusies kājām gaisā. Mums paveras briesmīgs skats ar maksātnespēju, bankrotiem, nacionalizācijām, liela mēroga

bagātību iznīcināšanu un akciju tirgus norakstīšanu. Mūsu finanšu infrastruktūras galvenās iestādes ir satricinātas līdz pamatiem. Mūsu bankas ir uz ceļiem, ubagojot no valstu valdībām.

Valstu valdības nevar izlikties to neredzam, jo bankām ir stratēģiska nozīme reālās ekonomikas darbināšanā. Šokējoši un biedējoši ir redzēt, ka, piemēram, viena Īrijas banka tikai dažos pēdējos mēnešos ir zaudējusi 97 % tās vērtības.

Noguldījumu garantiju sistēmas tādēļ ir ļoti svarīgas, aizsargājot investorus no vissliktākās finanšu krīzes, kura pašlaik uzbrūk pasaules ekonomikai. Cipars EUR 100 000 ir psiholoģiski un ekonomiski svarīgs, jo tas no jauna pārliecina investorus, ka viņu dzīves uzkrājumi nav apdraudēti.

Es apsveicu referentu Ehler kungu par viņa darbu, un jo īpaši augstu vērtēju darbības jomas paplašināšanu, iekļaujot garantijas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. MVU ir mūsu galvenā cerība un tiem jābūt prioritātei, raugoties uz gaismu tuneļa galā, jo mēs ceram ātri atveseļoties no pašreizējās recesijas.

Es vēlreiz atkārtāju prasību par koordinētāku reakciju nākotnē. Īrijas valdība rīkojās vienpusēji, lai dotu garantijas Īrijas bankām. Nākotnē ir jābūt oficiālam instrumentam, lai nodrošinātu dalībvalstu labāku koordināciju.

Noslēgumā — plašākā kontekstā — mēs nedrīkstam aizmirst, cik milzīga nozīme ir mūsu ciešajai ekonomikas integrācijai Eiropas Savienībā un jo īpaši eiro zonā, kas ir paglābusi mūs no finanšu krīzes ledainajiem vējiem. Tas ir sevišķi svarīgi mazākajām ES dalībvalstīm, piemēram, Īrijai. Mums jāpalūkojas tikai uz mūsu ziemeļu kaimiņiem Islandi, lai redzētu haosu, kuru var radīt vienate krāšņā izolācijā — tās valūta ir sabrukusi un ekonomika ir drupās. Nav garantijas, ka tas nebūtu noticis, ja Īrija un citas mazās dalībvalstis neatrastos eiro zonā.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, referent, komisār! Es vēlos teikt referentam, ka esmu pateicīgs par viņa pieredzi un pievēršanos detaļām, nodrošinot, ka nerodas nevajadzīgas problēmas, un par viņa parlamentāro pieeju debatēm.

Šis jautājums ietekmē ikvienu. Katrs noguldītājs uztraucas par savu naudu, kad viņa bankai rodas grūtības. Ikviens noguldītājs grib zināt, cik droša ir viņa nauda. Ikviens noguldītājs grib zināt, kad ir garantēta izmaksa un cik liela tā var būt. Šī iemesla dēļ es atzinīgi vērtēju seguma summas palielināšanu un gaidu seku novērtējumu, lai mēs varam lemt, vai EUR 100 000 robeža ir saskaņotā vai minimālā summa. Es atzinīgi vērtēju izmaksu kavējumu samazināšanu un vēlos pateikties visiem godāmajiem draugiem, kuri vēlas attiecināt šos noteikumus uz MVU. Es vēlos dzirdēt komisāra kunga apstiprinājumu, vai šāda virzība ir iespējama un kā tā ir iespējama.

Margarita Starkevičiūtē (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, daži cilvēki mīl teikt, ka Eiropas Savienība dažreiz rīkojas neefektīvi, bet šis dokuments ir labs piemērs tam, ka vajadzības gadījumā mēs varam rīkoties ļoti ātri, ņemot vērā īso laika posmu, kādā panācām vienošanos.

Es tikai vēlos teikt, ka šī vienošanās sūta Eiropas Savienības iedzīvotājiem svarīgu signālu, ka mēs spējam reaģēt uz viņu vajadzībām. Lai gan esam ļoti atšķirīgi, ir ļoti svarīgi, ka tomēr spējam panākt vienošanos par tādiem nozīmīgiem jautājumiem kā noguldījumu garantiju summa, izmaksu termiņi un citiem tematiem, kas svarīgi parastajiem pilsoņiem. Šis kompromiss, iespējams, nav perfekts, bet tomēr tas ir labs pierādījums, ka mēs varam rīkoties kopā.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos atkārtot, ka, lai gan rezultāti nav pilnīgi apmierinoši no Komisijas skatupunkta, mēs negribam aizkavēt vai apdraudēt kompromisu, kas sniedz dažus uzlabojumus mūsu noguldītājiem. Mums būs jāturpina strādāt pie noguldījumu garantiju sistēmu uzlabošanas.

Protams, es apņemos izpildīt ziņošanas saistības, kas paredzētas direktīvā līdz 2009. gada beigām. Šie ziņojumi būs par jautājumiem, kurus deputāti uzsvēra šovakar. Kad mēs apspriedīsim turpmākā darba rezultātus un priekšlikumus, ko tas var radīt, es patiesi ceru, ka iznākums būs daudz vērienīgāks. Galvenais jautājums, kas mūs nodarbina, ir ES noguldītāju uzticība ilgtermiņā.

Christian Ehler, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Lūdzu, neiznīciniet kompromisu, kuru mēs esam izveidojuši tik īsā laika sprīdī. Tas bija tikai Komisijas paziņojums, kuru Parlaments pārvērsa realitātē, atrodot kompromisu ar Padomi, piesienoties interpretācijai ar apkārtējo pasauli. Lūdzu, dariet zināmu ārpasaulei, kas tas ir — ļoti ātra triju iestāžu reakcija, ļoti tālejošs apsvērums, kas vērsts uz vajadzīgo pasākumu saskaņošanu, iekļaujot vajadzīgo izmeklēšanu, kam ir ļoti pozitīva un tieša ietekme uz pilsoņiem, proti, ka

mēs paredzam gandrīz pilnīgu segumu 90 % noguldījumu garantiju un īsākus termiņus. Mēs domājam arī par ārkārtas izmaksām.

Es atkārtošu vēlreiz — kompromiss nenozīmē, ka trīs iestādes vai viena no trim iestādēm, proti, Komisija, apgalvo, ka šis ir kompromiss un tagad mēs gribam sākt skaldīt matus; tas ir kopējs signāls. Tādēļ mēs iesaistījāties šajā ātrajā procedūrā. Būtu politiski nolaidīgi publiski iesaistīties intelektuālā matu skaldīšanā. Mums ārpasaulei jādara zināms šis pozitīvais signāls, pie kā esam nonākuši kopā ar Komisiju. Pretējā gadījumā pašreizējā finanšu krīzē mēs panāktu pilnīgi pretējo tam, ko jūs stingri paudāt savā paziņojumā un ko mēs padarījām par iespējamu, pārvēršot to realitātē.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 142. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE). – (RO) Pašreizējā ekonomiskā krīze prasa neordinārus pasākumus laikā, kad aizvien lielāks skaits eiropiešu sastopas ar bezdarba un finanšu recesijas priekšnojautu. Banku noguldījumu garantiju maksimālā līmeņa paaugstināšana iedzīvotājiem ir atzinīgi vērtējams pasākums, kas saglabās uzticību banku nozarei. Sākotnējais maksimālais līmenis EUR 50 000 un EUR 100 000 vēlāk ir vairāk nekā atbilstīgi valstīm, kuru banku sistēmām nav senu tradīciju, kā tas ir Rumānijas un citu bijušo komunistisko valstu gadījumā. Šobrīd ir svarīgi, ka katra valsts pieņem šo pasākumu, jo pretējā gadījumā pastāv draudi, ka iedzīvotājos radīsies panika. Rumānija nav valsts ar lielu skaitu noguldījumu, kuri pārsniegtu EUR 50 000. Tomēr no psiholoģijas viedokļa garantiju apjoma palielināšanai var būt tikai pozitīva ietekme, ņemot vērā, ka iedzīvotāju noguldījumi, salīdzinot ar septembri, ir samazinājušies par 6 % tikai Bukarestē vien. Tas nozīmē, ka ap 600 miljoni eiro ir izņemti tikai dažu nedēļu laikā, kam nebija precedenta iepriekšējos gados.

Taču kā Parlamenta deputāts es vēlos pievērst jūsu uzmanību faktam, ka šis pasākums jāpapildina ar kredītu piešķiršanas politiku un iespējamā riska līmeņa pārskatīšanu.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Kopš 1994. gada ES noteikumi nodrošinājuši, ka visās dalībvalstīs darbojas noguldījumu garantijas sistēmas, ja gadījumā kāda banka bankrotē, un ir fiksēts arī minimālais garantēto uzkrājumu apjoms EUR 20 000. Diemžēl pat šodien vidējais uzkrājumu apjoms uz vienu ES iedzīvotāju ir EUR 30 000, kas parāda, ka ir vispārēja vajadzība paaugstināt minimālo garantēto uzkrājumu apjomu.

Eiropas Padomes 2008. gada 7. oktobra lēmumā, kurā dalībvalstis nolēma finanšu krīzes rezultātā nodrošināt ārkārtas palīdzību, lai garantētu privātpersonām uzkrājumu apjomu vismaz EUR 50 000 vienu gadu, ir ļoti atzinīgi vērtējams pasākums. Pašreizējais Eiropas Komisijas priekšlikums arī palīdzēs iekļaut to šajā ES tiesību aktā, kurš palīdzēs uzturēt ES noguldītāju uzticību Eiropas finanšu tirgiem.

Komisijas ieteikumu rezultātā 2009. gadā minimālo garantēto uzkrājumu apjomu plānots paaugstināt līdz EUR 100 000, kas ir ļoti atzinīgi vērtējams pasākums noguldītājiem.

Tomēr Komisijai noteikti jāņem vērā arī dalībvalstu reālās iespējas, paaugstinot garantēto noguldījumu līmeni, lai izvairītos no situācijām, kurās garantēto noguldījumu līmeņa paaugstināšana kļūst par sacensībām, kuru rezultātā nabadzīgākās dalībvalstis var nonākt situācijā, kad tām trūkst līdzekļu, lai garantētu to, kas ir garantēts, un tie paši labticīgie noguldītāji var būt cietēji šajā situācijā.

Tā kā Eiropas finanšu tirgi ir ļoti cieši savstarpēji saistīti, es atbalstu referentu un arī aicinu Komisiju un Padomi uzlabot prasīto pārrobežu sadarbību un plānot konkrētākus pasākumus, kas palīdzēs nodrošināt dalībvalstu labāku sadarbību iespējamā krīzes situācijā.

22. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

23. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.25)